

Compendium litteralis sensus totius bibliæ

<https://hdl.handle.net/1874/341249>

45

Campbell

Han * 2141

(John and George
Wilson)

*Petrus
Amesius.*

Incepit appendicu*li* sensus totius biblie seu dūme scripture editu a frē petro aureoli ordinis minor. Et ponit pmo amen daco sacre scripture in gñali.

Emite ascendamus ad montem dñi et ad domū dei iacob. et docebit nos vias suas rectas. isaiā iiij. et mich. iiiij. Gregorius. xxiiij. libro moraliū erit ponēs illud iob. xxiiij. scriptū. Semel locut⁹ est deus. et idipm scđo non repetit. de scripta dūia pñciat. ploquit⁹ et disserrit in h̄ vba. Deus fin gulor⁹ vocib⁹ no rñdet. quia tale struit eloquiu p qđ cūctoy questiōib⁹ satissac̄. In scripte qđ eī eloquio nobis oib⁹ in eo qđ spalit patimur. omunit rñdet. ibiq̄ vita pcedētiū fit forma sequētiū. atq̄ in hijs q̄ p scriptaz sacrā ad p̄es n̄ros dñs p̄tuit. nos erudire curauit. Vnd̄ cogitacōib⁹ vel reptacōib⁹ singulorū nō iam passim p app̄haz voces ac angelor⁹ officia satissac̄ q̄ q̄cqd p̄ euemre singulis. in sacra scriptura sit illud tabernaculum illa dei dom⁹. illud oraculū atq̄ illud sacrū app̄iciatoriū vñ dñs loq̄batur ad moisen. et filiis israhel rñdebat sic scribit⁹ in figura ero. xxij. Sup̄ app̄iciatoriō et de medio cherubim p̄cipiā zloquar ad te. Quo circa seraphitor⁹ auscultator̄ acētiū. domice glorie sedētis sup̄ excelsū solū d̄te platoz Isaias app̄ha. q̄ non tā app̄haz p̄m Iero. q̄ euāgeliū te xuisse d̄r. in cui⁹ tpe retro redit⁹ sol. et q̄ addidit regi vitā. q̄ spū magno pñudit ultia. et lugētes in hon solatus est in etiū. qui ostendit futura. et pdixit abscondita an̄ q̄ euenerūt. iuxta q̄ ecc. xlviij. sapiēs testatur de ipso h̄ vnḡ erimius app̄ha ubi scripturā noui ac retis testamēti p̄ tpe re uelate veritatis et grē d̄te plat. ij. ca. li. sui. in eandē asp̄icit q̄i dei oraculū. q̄i domū sup̄ verticē motū collocatā. et ait. Errit in noī uissimis dieb⁹ prepatus mōs dom⁹ dñi sup̄ verticē montū. et fluēt ad eū om̄es gentes. ac si apte diceret. q̄ scripta sacra talez habet app̄oz̄ ad vniūlām hūanaz sapiaz qualis ē app̄ata mōtium ad infima ouallū et oēz alia planā terrā. Sunt népe sacre h̄re q̄i mōs ille p̄testiū vigoris de q̄ ad loth angelus p̄testat gen. xix. dicens. Nec stes in om̄i loco circa regionē. s̄ in monte

112

de saluum fac. Quasi mons ille incentiu arboris sup quo mol
les et universus populus israel admiratur ex de cimonono.
Vbi scribitur qd totus mons fini fumigabat eo qd descendis
set super eum dominus in igne. Quasi mons ille rigatiu hu
moris de quo dauid cum iubilo gloriatur in psalmis dicens.
Ecce qd bonu et qd iocundu habitare fratres in unu seqtur. Sic
ros hermon qd descendit in monte hon. Quasi mons ille diffusiu
arboris ad qd se itura sponsa domini attestatur capitulo. iiiij. vadam
ad monte liban de qd apphico vaticinio pdicat. isa. xxxv. Gloria li
bani data est ei. de cor carmel et saran. Nimir dñia scpta mons
est pfectiu. icetiu. roratu. fragtui. allectiu. Prote cuiu ap
totubmu dei maiestatis qd in ea cospicit. Incetiu. apt. glorioriu
xpi caritatis qd in ea accedit. Roratu. apt. proptuariu celi vo
luptatis qd in ea ebibit. Fragratui. apt. magisteriu ve scitatis
qd in ea dissert. Mons est allectiu. et cadens apt. pulegii pu
re veritatis qd in ea reputur. O studiol aja qd scptay sacra m e
briaris dulcedie. qd ipius epularis delicijs qd illius irrigius ob
spsicis in ea otubernu dei maiestatis. Candor est qdpe lucis et
ne et speculi fine macula maiestatis dei generositate qd illius
glorificat otubernu habens dei sed et dominus omnium dilexit
eam. Sap. viij. et viij. ita ut ipaht mons in quo beneplacitum
est deo habitare in eo. rem dñs habitabit in finem. m. ps. Nu
vero tibi videtur quidam incentiu dum inspicis in ea con
flatoriu xpi caritatis et clibanum amoris dei. Fins quidem
precepti et totius scripture diuine caritas est. pma ad thm. et
Quam caritatem sponsa senserat dum canebat. Introduxit me
rex in cellam omariam mebriantem et estuantem scripturam
ordinauit in me caritatem. Canti pmo. Hanc etiam isaias di
cicerat dum clamabat. Dicit dominus cuius ignis in monte
fumoprimo. An non tibi videtur quidam mons roratus
du reperis in ea proptuariu celi voluptatis. Nonne tibi vide
iam hic in terris regni celestis habitaculum. et illos fructus

in terra carpe quod radices in celo fixe sunt. Altero. ad paulinum. Iustitia
quid domini uulnificata in semetipsa et dulciora super mel et suauia
aperte studiis cum deuotione et diligencia circa ea predicere per prophetam
Inebriabunt ab ubtate domini. tunc et torrete voluptatis tue poteris
tabis eos. ut sit libet sacrati canonis sic illi montes mire dulcedo
nis. de quibus scribit in prophetia iocel. In illa die stillabunt montes
dulcedie. et colles fluent lacte. et super omnes riuos iuda ibunt
aque. et fons de domo domini egredietur. et irrigabit torrente spumas
Iocel. iii. Num vero tibi videbit scripta sacra quidam mons fragitius et
valde odorifer dum repis in ea magister. num vere scientia vera
quid sanctitas. vera virtus. et eius magisterium non repitur alibi
quam augs. super iob. misericordia ipsa quae est cella aromatum et odorantem
ton et optimi vnguenti. isa. xxix. In cuius montibus fuisse dilectus
et inhabitat ac requiescit dominus ihesus christus cum odorifera uita sua
sic decat sposa. Fuge dilecte mihi assimilare capite hinnulo quam
ceruorum super montes aromatum. can. viii. Nonne tibi in demum videbitur
de scripta sacra quidam mons cades. sumusque allectus dum respicimus
in ea prouilegium pure veritatis. In nulla namque scia humanitatem muet
ta potest sincera veritas repiri. Porro hec est de qua dictum
est danieli. Et nunc annunciaro tibi quod ex pessimum est in scripta veritatis
ritatis. dan. iiiij. Hinc est quod ex huic scripta veritatum splendori
bus sultam fecit sapientiam huic mundi. quod prudentiam reprobavit
prudentiam. ac phorum iniustitiam arrogantiam confitauit. sicut
scriptum est. Illuminas tu mirabiliter a montibus eternis turbas
bani sunt omnes in sapientes corde. Declaratum est itaque ex de
cursu predicatorum quod scripta sancta mons sit et vere montuosa ita ut de ipsa
predicatione fuerit perfiguram. deuteronomio. xij. Terra ad quam ingressum
ris politudinem montuosa est. de celo expectas pluvias quam
dominus deus tuus semper misericordia et oculi eius in ea sunt. Hic est
ille de quo inquiritur per prophetam. Quis ascenderit in montem
domini. aut quis stabit in loco sancto eius. Et hic est mons
ad cuius ascensum ingressum et descensum iherosolima prophetas
nos inducit admonet ethortatur dicens. Venite et ascendite
in montem domini et ad dominum dei regni. In quo quid vero
iherosolima exercitatur et intelligentia. Scripturarum telestium

13

predicatur p̄eminentia doctrinariū salubrium promulgatur
 exuberācia. Animaꝝ dico doctiū erit at intelligēcia et modo
 exhortatiō. venite ascendamus. Scriptarum vero celestium
 predicatur p̄eminentia ex tropo figuratiō. Ad montem dñi ⁊
 ad domum dei iacob. Doctrinariū q̄ salubrium et graciarū
 sublimū promulgatur exuberācia sub verbo expectatiō. Et
 docebit nos vias suas. Iḡ in hijs verb̄ resp̄ciū sacre doctrine
 aliquid indicit. aliquid obicit. aliquid promittit. Itaq; in hijs
 amplexus indicitur studiose attentio nis. venite ascendamus
 Excessus obicitur generose cōditionis. ad montem dñi. ⁊ ad
 domum dei iacob. Influxus promittit lu nimose diffusiois
 ⁊ docebit nos vias suas. Que qđem tria die crastina diffusus
 pertractanda. nunc obmittantur gracia breuitatis. ad docto;
 rem huius scientie ih̄m xp̄m recurrente ⁊ supplicādo ut p̄ am
 plēxū mentalem accedere valeamus. ad scripture sacre sensum
 totalem. ⁊ deum in mereamur in fluxu illum ⁊ natalem assi;
 sum virtute sacri canonis montuosi. de quo influxu promis;
 sum est per prophetā ezechielis. xxviiij. In pascuis vberri;
 his pascat eos. in montibus israhel. ibi requiescet in herbis
 virentibus. ⁊ pluiae benedictionis erunt. ad quod nos pdi;
 cat q̄ fine fine vniuit et regnat amē.
 Comendatio sacre scripture in speciali:

Quite ascendamus ad montem. ſc̄. ubi ſupra. Mag;
 nus ille pauli diſcipulus apostolorum item pane⁹
 diuinorumq; conſcuis archanorum. dionifius ari;
 op̄igita in epiftola ſua nona quā ſcribit thito vel
 farche interroganti q̄ fit ſapiencie domus ⁊ quis cibis eūis
 ⁊ potius de scripture ſacra ſic dicit. Edificans m̄quit ſapiencia
 ſibi diuum. duplex alimentum apponit. unum quidem for;
 te et manens. Aliud humidum et profuſum. ⁊ in createre do;
 nat prouiuias iphius hominis. Forte quidem alimentum fo;
 re arbitror intellectualis perfectionis ⁊ manentis idemptita;
 tis cognitionem ſecundum q; diuina p̄cipiantur ab illis in
 tellectualib;. quib; diuiniſhm⁹ paulus ex ſapiencia accipies
 ve forte edidit alimenū hūidū vō ⁊ difſuſū p̄ varia ⁊ multa

et diuini bilia a dño tremula tri cognitioe nullas manuducē
Propt̄ q̄ rorū aq̄ & lacū vmo et meli assūlant̄ diuīa & in
telligibilia eloquia. Rorū quid et aque p̄t virtutem diuīa & in
neratiā. Lacū vō p̄t vim augmentatiā. Vmo vō p̄t vim re
ūificatiā. Propt̄ mūdificatiā aut̄ simili & obficiatiā meli.
quid diuīa sapia donat ad ipam accedētibus copiose. indeficie
tem alimētōn̄ influēcias largiens & supmanās. In symbolica s̄
theologia muemes cum sapie dono colūnas vii. discretas. et
forte alimētū in sacro & pane diuīi. & rursū que ab ebrietate
dei & crapula. h̄ dio⁹ de domo sacre scripture loqns. Quā q̄d
domū diuīe sapie. vbi ros. aqua. vñū. mel & lac in cratē tori
natuli m̄istratur. vbi accubitus somn⁹ & crapula repintur. hos
quid degustatio scilicet om̄ diuīoꝝ. sicut scriptū est. deut. xxxii.
Concrescat ut pluua doctrina mea. fluat ut ros eloquū me
um. Aqua emūdatio scilicet et abstēsio om̄ vicioꝝ sicut dictū
est ezechie. xxxiiij. Effundam super vos aquā mūdam et mū
dabimini. Et alibi. Aqua sapie salutaris potabit illos. eccl.
vii. vñū. calefactio scilicet et mebriatio animarū in amore di
sa. lv. Emite absq̄ argento & ulla om̄utatione vñū. Lac. eru
ditio scilicet om̄niū paruulorū. sicut scriptum est p̄ma petri ii.
Quasi modo geniti infantes lac cōcupiscite. Et apostolus dī
cir. tanq; puulis in xp̄o lac vobis potum dedi. non escam. Ne
informatio scilicet h̄omīi perfectioꝝ. sic dō testat. Quam dulcia
faucibus meis eloquia tua super mel ori meo. Accubit⁹. recre
atio scilicet h̄omīi actiūoꝝ de quib⁹ dicit luč. xii. q̄ faciet eos
doni⁹ discubere in scriptura sacra et trāsiens m̄istrabit eis
Somn⁹. obdormitio scilicet h̄omīi deuotorum et cōtemplati
uorum de quib⁹ dicit ps. Cum dederit dilectis suis somnū
in scripturis suis sanctis. ecce hereditas domini filij merito
fructus ventris. Crapula. impinguatio scilicet om̄niū merito
rum. que habet fieri virtute sacre scripture. can. v. Comedite
amici. bibite et mebriamini carissimi. Hanc vtiq; sapienciam
in qua ut in domo mirifica que predicta sunt diuinitus minis
trantur. cōtemplatus iſaias propheta ad ipsius consensum.

4

ascensū et ingressū sub eis p̄positis nos immittat cū ait rei
nire ascendamus ad montē dñi et ad domū dei iacob . in quo
quid v̄bo ut heri dicebatur aīaz docilū excitatur intelligēcia
et modo exhortatio q̄ dicit venite ascendam⁹ Scriptarum
celestium p̄dicat p̄mīcētia sub tropo figuratio cū additur
ad mōtem dñi et ad domū dei iacob . Doctrinay salubrū et
graciar̄ sublimū promulgat exuberācia sub reibo expecta-
tuo sub quo ocludit . et docebit nos vias suas . ¶ Pm⁹ articul⁹

Primo igit̄ excitatur intelligēcia docilium aīaz cum
dicitur . venite ascendamus Ascēdamus utq; atq; ascē-
damus quia ascensione opus est in intelligēcia scrip-
turarum sicut ait sanctus p̄pha de theologo studioso . q̄ ascē-
siones in corde suo disposuit in valle lacrimay et repromitte
to subiectit q̄ benedictione ; dabit legislator̄ videtur deua-
torum in hon . in sua sacra doctrina . venite ergo ascendam⁹
a sensibilibus ad intellectualia . a corporalibus ad spiritualia . a
mutabilibus ad imobilia et eterna . Quia nobis consolitur ca-
terem et sic dñs deus cū eo . Videmus sensibilit̄ q̄ de nō ascē-
dentiū . Quidaz ascēdunt cū volatu ut aues . Quidā ex afflatu
et impulsu venti ut nubes . Quidā ascendunt cū conatu ut hoies
habent in canticis . venire ergo theologi studiosi et ascendamus
istis quioz modis . ascēdam⁹ utq; cum volatu meditationis
pspicue sicut aues . Ex afflatu inspiracōis intranee sicut nubes
cum conatu diversacionis pspicue sicut oues . Ascē-
damus p̄mo cum volatu perspicue meditationis ut aues . q̄
scriptū est . q̄ in lege eius meditabitur die ac nocte qui vult i-
nā proficē . In sanctis quidez l̄ris profunda est intelligēcia
requirienda ubi per vocem ad intellectum per intellectum
ad rem . per rem ad rationē . p̄ rōez puenit ad veritatem . Quod
cum quidam minus docti et superbi non capiunt . ad philo-
sophorum doctrinas se transferūt in lācris literis nichil autu-
matis subtile aut meditationē dignū . hugo i de dascalico pte . v.

Quocirca de studio theologo cū volatu meditationis ascē
dente scribit m p̄s ascēdit super cherubini & volauit volauit
sup pēnas vētoꝝ. Quēadmodū & m alio loco dicit. Quis da
bit michi pēnas sicut colubrē & volabo et requiescā. Ascēdam⁹
secundo er afflatu intranee reuelacionis lex em̄ spiritualia est
et reuelatione mdiget ut intelligatur ac reuelata facie m ipa
gloria dei templet reuela mqt oculos meos et adferabo mi
rabilia de legetua ita Ihero m ep̄la ad paulinū. Vnde et da
meli p nocteꝝ uisio reuelata est. dñi iij. Studio ergo ascēdi
ex afflatu reuelationis dūie dirigit illō p̄s. Domis nubez ascē
sum tuū q̄ abulas sup pēnas vētoꝝ sup pēnas vtiꝝ sacraꝝ m
spiraconū. iij. ix. xviii. dī. q̄ nubetula pua q̄ vestigū bois ascē
debat de mari. Tercio ascendam⁹ cū conatu assidue depeccatioꝝ
sunt homies venabilū irāꝝ vt m scriptis scis genera locutionū
sciāt & q̄ciēs ap̄d eas addisci solebāt diligēt adūtā memorat
q̄ retineāt. veruetiā qđ ē p̄cipuū & maxie necessarū. orēt ut
intelligat. In eis quid̄ lris quāꝝ studiosi sunt legit̄ qm̄ dñs dat
sapientia et a facie eius scia & intellectus a quo & ip̄e studiū si
pietate p̄ditū est accepūt. aug⁹. iij. de doctrina xp̄iana ca. xxix
Vnde abbas theodor⁹ ut refert cassian⁹ m collaonib⁹ p̄mi. nō
alit questioꝝ difficilem & lōgo tpe ignoratā agnouit donec vii
diebus & noctib⁹ infatigabilis pseuerās piugil m oracōe p̄
māfir. Quocirca studiosus theolog⁹ bene p ionatā figuratur
de quo scriptū est. i. ix. xiiij. q̄ ascēdit ionathas reptans ma
nibus & pedibus & armiger eius post eum. Reptans em̄ ma
nibus & pedib⁹ est conat⁹ mētis totalis quo p sanctā orōib⁹
ascendit in deum. Cū ergo volūtas ascendit sacrī orōib⁹
tūc ad intelligētiā scripturāꝝ eius armiger intellectus. hec ē
enim virgula aromatica virtute cui⁹ ascendit anima ad scrip
turā. can. iij. Que est ista q̄ ascendit per desertū. per immen
sam siluam & per latibula scripturāꝝ. sicut virgula fumi ex
aromatibus mire thuris & vniūsi pulueris pīgmētarij. Ascē
damus quarto cum ornatu cōuerlacionis cōspicue sicut oues
et pascuales greges. Non enim xp̄ius auditor hūꝝ scie lācre

sectator passionis. Nā qui didicit & sic fecit hic magnus vocabit
 Qui vero didicerit & nō fecerit minime vocabit in regno celorum
 aperte quod ait iacob. i. cap. canonice sue. Estote factores ubi & nō au-
 ditores tamen fallentes vosmetipos quia si quis auditor est ubi &
 nō fecerit hoc pabat viro considerati vultu natuitatis sue in spe-
 cule. Considerauit enim se et abiit. et statim oblitus est quod fuerit
 Et recte dicit. quoniam scripta est quod a deo speculum & quod a deo lauacrum ad
 aie locutionem et abstersionem & ornatum ordinatum sicut scripsi:
 est. cap. iiiij. Capilli tuu sicut greges capriarum qui ascenderunt de mo-
 te Galaad. dentes tuu sicut greges tonsarum qui ascenderunt de la-
 uacrum. omnis gemellus fetibus et sterilis non est inter eas. Ut refe-
 rat capilli ad affectiones sacras. Dentes ad collucciones mu-
 das. Ferunt ad opacitates virtuosas quibus detinet ornari quod ascendum
 de lauacrum scriptarum & de monte galaad de aequo scriptor testimonij
 Nā de scripta dictum est. Testimoia tua credibilia facta sunt nimis
 Sic igitur pater qdlibet in hoc ubi ait docilium intelligentia excitat cum dicit.
 Venite ascendam. quod erat primo declarandum. ARTICVLVS II.

Natio voce scriptarum celestium magnificencia. peminencia. & ex-
 tellencia predicat sub tropo figurativo cum copatur
 motu & domui. Ad motem inquit domini & ad domum dei iacob
 Monti quidem aperte pro eo quod in ipso respectu immensa terre
 repetit celitudo qua exsuffat plenitudo quod exuberat. pulchritudo
 qua irradiat & venustat. magnitudo qua accumulat replete
 & occupat. dominus scripta diuina quod mons omnes sensu exsuffat
 in sensu analogico. mat. xvij. duxit eos in motem excelsum se-
 orsum. transfiguratus est coram eis. Quasi mons omne bonum ex-
 berat. & omnes fructu & riui pullulat in intellectu tropotico. ubi de-
 morib[us] agit. ps. Sup motes stabunt aquae. sequitur Rigas mon-
 tes de superioribus suis. de fructu opumi suorum faciabit tra. Quasi
 mons omne tetricum irradiat & occultum declarat in intellectu
 allegorico. ubi agit de Christo per quem oves umbra & figure legis ir-
 radiat. quod a Ieremias in libro Moise data est gratia & vita per Iesum Christum facta est. Cu[m]
 & dirigit illud apostolicum zacchariam. scriptum. Quid tu mons magne coram
 Babel in planu. & educ lapidis primariu[m] & exequitur gratia gratie eius
 Quasi mons oves in sensu accumulat & aggregat in intellectu trahit & in sensu

historico supficiali & plano. oia enim quicquid utilit alibi didicit
multo habundati in scripta sacra inueniet. quanto minor est aurum &
argenti vestis & copia qua de egypto secum israeliticorum plus attulit
in operatione diuina quam postea ibi solime consecutus est marie
sub type salomonis. tanta est scia collecta de libris scriptis si diuine
scie operatur. ut augustinus ait de doctrina christiana. capitulo xlvi. ut ipsa sit mos
ille magnus de quo daniel. iij. lapis qui percussisset statuam qui destruxit
omnes manus phiaz factus est mos magnus & impluit universam terram.
An non nobis videtur scripta diuina motu agrave comparari cum dominus ascenda
mus in motu domini. Namque super motes inter alios iumentum nostra
videlicet. Motum sion qui interpretatur specula. Motum bethel qui
interpretatur domus huius habitaculum dei. Motum fina qui interpretatur
regla seu mensura. Motum olueti qui dominus pinguem misericordiam. Motu
tem oreb qui interpretatur mos incendii seu ardoris. Motu libani qui
nisi qui dominus mos ardoris. Motu galaad qui interpretatur acuum testi
monij. Motu moria qui dominus visionis. ubi abraham ob
tulit filium & edificatum est postea templo de quo dicitur In mōte
domini videbit gen. xxvij. Et in dubitatem super hoc perclare mattheus ad
quas omnia reducuntur qui tractatur in diuinis scriptis. Scripta namque
tractat alicui de miro fastigio bethel diuinitatis & ibi occurrerit sicut
mos sion & ob hunc gloriat ecclesie xxvij. Et sic in sion firmata sicut & in
sanctificata similiter regere. Quemadmodum & alibi testatur ei in sion sacra
scriptura. Tractat alicubi de sacro colobio aspergente humanitas
dei. ibi enim agitur de christo in quo habitavit pleiudo diuinitatis cor
paliter sum apostoli. Et can. iij. Si quis esto dilexere mihi capite hinnulorum
et cuorum super motes bethel. Tractat alicubi de vano fastigio cre
ate umbras. & tunc occurrerit sicut mos fina qui interpretatur regula
sua mensura. Creauit enim deus in mundo pondere & mensura hunc aperte
ad gal. iiiij. Sina mos est in arabia & fuit cum filiis suis vniuersitas
enim creaturae creatoris defuit. Scriptum est enim quod statuit ea in eternum & in
seculum secundi. Tractat alicubi de summo stipendio superne felicitatis
& tunc occurrerit sic mos olueti unigenitus corda studiorum oleo lenicie
et exultationis. zacch. xxvij. Stabunt pedes domini super motu oluetorum

6

Vnde tpe noctiū et tbulacōnū exēdū ē. ⁊ studēdū p isolatōe
ad loca scripturaz in quibus agitur de supna felicitate. Erem
plo illius de q scriptū ē luē rrī. Noctib⁹ exiēs morabat in mō
te q vocat oluenti. Tractat alicubi de dīro supplicō fūse calaita
tis. ⁊ ibi occurrit sicuti mōs oreb. q interpretat ardor. ibi em̄ ti
more cōburit ⁊ ardet aia studiōsi. ⁊ ibi potissime scripta diuina
appetit mōs dei omnianis hoi p cōtri. ut. iii. lx. xix. scribitur de
belia q comedit panē subcinericū ⁊ bibit aqz ex vase ⁊ abu
lavit us q ad mōte dei oreb. Loca em̄ scripte m quib⁹ tractat
de dīro supplicō fūse calamitatis. marie nos inducūt ad pnie
scē lamītū. Tractat alicubi de mōto i sigmo i mēse varietatis p
cepte q honestatis. ⁊ h vbi tractat de v̄tutib⁹ domis p̄ceptis.
⁊ de eoz o ppositis. ⁊ ibi occurrit sic mōs libani. q interpretatur
cādīdātio ibi nāqz omis scitas lucet. omis mūdicia ⁊ hone
stas dño atestātē. Sācti estote qm̄ ego scūs sū ecē lvij. Quasi
plātatio cedri m mōte libani. Cedr⁹ alta libani. celſitudo ois
p̄fectionis. nō plātatio alibi. nō repit m alijs scriptis. Tractat
alicubi de magno pdigio stupende auctoritatis vbi videlic⁹
agit de portēnis moisi. de ap̄phaz miraculis. pdigijs ihu xp̄i
⁊ ibi occurrit sic mōs galaad qui interpretat alicui⁹ testimonij.
Ista enim pdigia et mirabilia sunt inducta m testimonij ve
ritatis. gen. xxxi. dicit de iacob q extēderat tabernaculū suum
m monte galaad. In illis q ppe locis scripta sacra multū extol
lit dei potēciā magnificat et extrendit. Tractat alicubi de claro
p̄conio p̄fecte actiuitatis viroy sanctoroy qrum exempla mo
res et actus vitā q desribit. ⁊ ibi occurrit sic mōs moria qui
dī mōs vīsionis. Ad exēpla em̄ illorū debem⁹ respicere. aspicē
inueri et nos ipos edificare q scriptū ē in figura ⁊ pabo. q ce
pit salamon edificare domū dei in mōte moria. Igīt cū omis
veritas que disserritur in scriptis. vel spectet ad sion ad deita
tatem. vel spectet ad bethel ad assūptā huānitatē. vel spectet
ad fina ad creatam vniūitatē. vel spectet ad mōtem oluenti
ad supnā felicitatem. vel ad mōtem oreb ad futurā calaitatē
vel mōtem libani ad mūctā ⁊ impositā honestatē m p̄cep
ta diuina. vel mōte galaad ad stupendā auctoritatē ⁊ potestatē

de facientis miracula. vel motem mortia ad ostendit. sanctitate
et perfectionem iustorum recte possumus dicere quod fundamenta
eius in motibus sanctis. Montes ergo in circuitu eius scilicet ha-
bitus scripture et domus in circuitu ipsius sui ipsius videlicet xpiani cui
ipsa dicitur. Sic ergo pars scripturarum celestium magistrorum sub tro-
po figuratio motus Copae autem et domini. Ad dominum inquit eis
iacobus. ve namque ipsa est domus dei habens dei picturam. sculpturam
clausuram structuram. Minus liber sacrae canonicae omni modo
depigitur floride exornationis. Omnis tropo dicitur et clauditur
mystice elocutionis. omni stilo incidit et sculptus phisice in daga-
cois. Omnis modo astruit et teat puidet coaptacois. Omnis deo modo
depigitur floride exhortationis quod utrum retorice fuit augustinus de
doce xpiana causa viij ubi concludit post plurima exempla. Qua propter
eloquentes quidam non solum sapientes canonicos natos auctores fa-
teamur et tali eloquentia usus esse quilibet personis huius agnoscatur.
Vnde enim xlvi coloribus hue ubique exornationibus quos ponie-
tulius in iij. rhetorice nulla deficit in scripturis diuinis. Est enim
repetitio ubi dicitur quod pomis nubes ascensum et qui ambulas super pene-
nas ventorum qui facis angelos tuos spiritum. Et est conuersio aposto-
li ubi dicitur in insipietia dico audio et ego hebrei sunt et ego. Et est
Et est gaudium ubi dicitur. In principio erat verbum et verbum erat ap-
pello et deus erat verbum. Et est traductio ubi dicitur. istud secundum le-
gem iusticie in legem iusticie non pervenit. Et est mebrum hue
collum ubi dicitur. ve genti peccatrici populo graui iniquita-
te. seni neque filii sceleratis. Et est articulus cum subditur te-
reliquerunt dominum blasphemauerunt sanctum tuum istam
habet alienati sunt retrosum. Et est copiarum ubi dicitur. ve
vobis qui opulentissimi estis in sion et confiditis in monte lama-
rie. Et vniuersaliter non deest unica ex xlvi floritionibus dicitur
omnis. sicut misericordia tempus deficeret promptius esset ponere inex-
emplis. et apparebit in lectione isaiae. Similiter ex hoc exhortatione
inibus sententiis seu floridacionibus quas tulius subser-
vit in eodem secundo nulla deest in serie scripturarum sicut
patet legenti quod est ibi licentia. distributio. diminutio. frequen-
tatio. expoliatio. breuitatis demonstracio. imago etiam

7

et aformatio & sic de ceteris ut ex caplo pmo. floritionibz ter:
tus sacri canōis venustissime adorneſ varie qz piguet. In cui⁹
figura legit. iij. fx. vi. qz fecit salomō in pietibus tēpli & do:
mus dñi cherubī & palmas et varias picturas. Et i paūmēto
vestibuli assueri erat ex smaragdo & pario stratū. lapides qz
mira varietate pictura decorabat. hester. i. Scđo lib. sancti cano:
nis qz dominus dei om̄i tropo cōcludit. et obſuāt misticē elocu:
tionis modus qz vtiſ ſ̄matic⁹. ut docz aug⁹ iij. de doc. xpia. ca.
xxix. dices. Sciat hoies h̄ati om̄ibz modis locutionis quos tro:
bos vocant auctores n̄ros usos fuisse. etiā multiplicius et co:
pior⁹ qz possint ēdere qz eos nesciūt aut etiā eſtiare. Et subdit.
qz istoz tropoz oīm non ſolū in diuīs libris exēpla ſunt h̄ & etiā
qz rūd noīa retinētur. ut allegoria. pabola. et enigma. Ex. xxiiij.
speciebz tropi quas affignat gramic⁹. nulla deest in ſc̄ptis
diuīs. Est enim h̄o paſſiō vbi dicit. os iusti meditabit ſapiam
& vbi dicit vītatez meditabit guttur meū. Et antropoſ patos
vbi dicit penitet me feciſ ſe hoiem. et vbi ait. dimitte me ut ira:
ſcatur furor me⁹. Et ḡnalit repit in ſacris libris anthonomia
anthonomiaſia. catheceſis. methalensis. ipbatio. piftatis. et
ironia. Ita ut p hoc ſcripta diuīa pluribz imo tropis oībz
obſata appearat & cōclusa. In cui⁹ figura legit. iij. fx. vi. qz oīs
domus dei veſtiebat cedar habente tornatas. Trop⁹ idez eſt
qz auerſio. et ideo ſcripta diuīa plena ē tropicis tornatis. Ter:
cio vo liber ſac̄ti cauomis om̄i ſtilo diſſerit ſc̄dit et ſculpitur
phice m̄dagacionis. vnde Ihero. in plogo ſup. iſai. dicit. qd lo:
quar de phia ethica et politica. qz qd valet h̄uana lingua pfer:
re et mortaliū ſenſus accipe iſto volnme ſtinetur. Et aug⁹. xx
de doctrina xpiana. ca. xxix. docz. qz qz de locoz ſitu naturis
qz aialiu. lignoz. berbaz. & lapidu. alioz qz oīm i ſcis apphīcīs
ſcriptum eſt. hoc totum valet ad ſoluendū ſculpendū et mi:
dendum enigmata ſcripturaz. Vnde omnis noticia ſiue hi:
ſtorica & de factis gentilium. ſiue mechanica. ſiue geometrica
ſiue arithmetica. ſiue poetica. ſeu phica inuenit in ſcriptura ſa:
tra multipliciter ſculpta. ſicut aug⁹ deducit. et promptum eſt
p exēpla. vide. In cuius figura. iij. fx. vi. de ſalomōe legitur qz

omnes pietes tēpli per cūtū sculpsit varijs celatinis. Sculpsit
enī in eis cherubin quantum ad sciencias phicas. et palmas
quantū ad mathēaticas et celatas valde emīnentes. quantū
ad historicas et mechanicas. **S**ive enim regulis artis mecha-
nicae atq; proporcionebus male potest intelligi templū ezechia-
lis. tabernaculum federis. archa noe. et horologium solis. q; le-
git in isala. **Q**uarto liber sacrati canons omniū nodi dicitur
et pūide dseruit adaptacionis. ita ut qui nescit aut nō intelli-
git illos nodos ner⁹ et reglas q;bo dicitur et sūia captat nō p̄t
bene phicē in ea. **Q**uas q;dēz regulas i ficio de doc. xpia. optie
psejt aug⁹. in diuisiō caplīs exponēs. vii. reglas iconie et ad
dēs ipē alias ples. Ita ut sit prima regla. de capite et de corpe
Scda de vō atq; de pmixto corpe. Tercia de toto et pte. Sūie et
specie. **Q**uarta de līmis innumeris et tempe. Quinta de per-
missis in lege. **S**exta de recapitulacōe et anticipacōe. Septima de per-
de diabolo et eius corpe. Octaua de distinctione. **N**ona de p-
cūtacione. **D**e cima de obſuatione. **E**st ergo regula prima.
q; ubi agit sc̄pta de dño. sepe se trāffert ad eius corpus. **S**cda
q; ubi agit de corpe xp̄i vō. sepe se trāffert ad ecciam q; ē mīti-
cum corp⁹ ei⁹. **T**ertia q; ubi agit de pmissis in lege. sepe q; dī
ad lrām. est ad spm īifferendū. ut est illud. nīsi māduaueritis
carnem filij hois et biteritis ei⁹ sanguinē non habebitis vitā
in vobis. vnde melius vocat hec regla scdm cundem aug. de
spiritu et lrā. **Q**uarta regula q; ubi agit de sūie et de toto. ibi
sepe referendum sit ad speciem et ad pte. vt cū dicit in ezech.
domus israhel habitauit in terra et polluit illam in via sua. h
non est intelligendum de toto isrl. sed de isrl scdm carnem.
et q; sequit. **D**abo vobis cor nouum et auferam cor lapidatum
de carne vestra. et dabo vobis cor carneū. et spiritū mēu ponā
in medio v̄i. **N**ō pōt intelligi de toto isrl. si de reliquiis que
fū electioz ḡre salue facte sūt ut apo⁹ dicit. **Q**uinta regla ē q;
cū agit de t̄pibus et līmis nūis ut ibi p tpa ad tpa et dimi-
diū t̄pis. et alibi. būis q; pueit us q; dies. m. ccc. et xxv. et alibi
Qui hhabet intelligēm oputz nūm bestie. In his oibz p̄cedēt ē a
pte ad totū. iux illud. diem p̄ anno dedit tibi. **A**lia vero a toto

ad ptem per sinodochē. ut cum dicit saluator. Sicut fuit ionas
 tribus diebus & tribus noctibus in ventre ceti. sic erit filius
 hominis in corde terre. Sexta regula est q̄ freq̄nter per reca-
 ptulationem. qñ p anticipationem verba scripture ordinant.
 Septima. q̄ frequēter cum agitur de diabolo transferēdum ē
 ad eius corpus misericū q̄ ē ecclia impiorū & ecōuso. ut est illō
 Quo cecidisti lucifer qui mane oriebaris. vbi agitur de rege
 babilonis nichilomin⁹ trāsferend⁹ est ad diabolum qui est ca-
 put oīm sup̄bōy. Octaua regla q̄ addit aug⁹ pot̄ dici disti-
 cto. Hā aliqui dōe addita ad clausulā pcedētem erit orō here-
 nica. q̄ relata ad posteriorē erit catholica. et ecōuso. ut est ibi. In
 pncipio erat vbbū. et vbbū erat apō deū. & de⁹ erat. Seq̄t fmi di-
 rectiōz arrīj. vbbū h̄ erat in pncipio apō deū. nolēs dñi deum
 esse vbbū. Iona regla pot̄ vocari p̄cūctano siue m̄trogatio. q̄
 nō intellex̄ta freq̄nt in s̄cp̄ta errat. vt cū dī. De⁹ est q̄ iustificat.
 q̄ est q̄ adē net. ad Ro. viij. Si qđ seq̄t. ihs xps q̄ mortu⁹ ē. intel-
 ligat r̄nho & nō p̄cūctatio. error erit. Hā intelligit apo. q̄ ihs
 nō itpellat p̄ nob & nō adēnat. Decima regla p̄ vocari obf-
 ficio. q̄ cauēd̄ ē fmi aug. an. x̄p̄a sit locutō vel trāslata. i q̄ mar-
 ine errauerūt manichei s̄cp̄taq; cūq; lrālē & x̄p̄e intelligēdā.
 h̄ h̄igre eccia. & sic de alijs errorib⁹ m̄ltis. Istis igit̄. x. reglia. x.
 funib⁹. x. nodis s̄cp̄ta lac̄ sic dte rit̄ & p̄uidē coaptat. vt sup̄bos
 irideat. idignis clausa fit. & ne fit plana ut uilescat. sic dicit ḡg
 libro mo. xx. ca. i. Quoēca. in figura huī⁹ mire iūcture legit p̄
 h̄gurā. iii. x. vi. q̄ t̄bes posuit salomō in domo dñi p̄ c̄cutū
 & p̄terit domū laq̄arib⁹ cedrinis. Cedri nāq; altitudo deſiḡe
 laq̄aria cedria. Erq; igit̄ lib̄ saēti canōis dicit floride depm̄gitur
 sic tropice cludit. sic phicē ac phofice incidit. sculpit. et ad e⁹
 intelligēciā intrat. sic p̄uidē dte rit̄. idō ē ip̄a vissime & ap̄is
 h̄me dom⁹ dei. q̄ etiā ap̄ha admirat. baruth. in. vbi ait. O isrl̄
 q̄ magna est dom⁹ dei. & in ḡes locus possēhom̄s eiū⁹ magn⁹
 & nō habens finē. excell⁹ & imēs. Et ob h̄ merito s̄cp̄ta ce-
 lestū magificēcia. & p̄minēcia p̄dicat sub tropo figuratiuo cū

Dicit ad motē dñi et ad do·dei ia. q̄ erat scđario declaradū.
Terci⁹ articul⁹ v̄ pos̄t diuīsio ḡnāl biblie m·viii· p̄tes p̄ncipia

Leō doctrinay sublimū et ḡray nobilū appalat illes
erubācia sub v̄bo expectatiuo et docebit nos vias li-
as. Vbi sideradū q̄ sept̄a diuīa p̄t diuīdī m·viii· p̄tes
p̄ncipales fm·viii· modos docēdi q̄s asserit. Doc̄t nāq̄ poli-
tice et legislatie m̄ p̄a sui pte sc̄z m̄ p̄chateuto. Doc̄z v̄o·ii· cro-
nica seu historice et enarratiue in alia sui pte sc̄z m̄ x· libris fo-
sue. Iud. Ruth Regum. Paralipo. Esdra. Thobia. Iudith. Ester.
Machab. Doc̄z v̄o·ii· inimidice et q̄i poetice et decatatiue in al-
ta sui pte videlz m̄ iii· libis. psalmoy tremoz. et canticōz ser-
monū et p̄dicationū in alia sui pte videlz m̄ vi· libis isiae. Item
bar. ezech. dañ. et in libro·xij· ap̄hay. Doc̄z v̄o·v· dialetice et
disputatiue in alia sui pte sc̄z m̄ duob̄ libis. iob et ec̄c. in vrro
q̄ nāq̄ disceptatiue diciōatiue et disputatiue pcedit. Doc̄z v̄o
v̄i· monostice seu ethice et disputatione in alia sui pte sc̄z i t̄b̄ libis
In p̄i· sapi. et ec̄c. Et sic s̄b istis sex mōis docēdi ap̄hēdū oēs
libi v̄tis testa. Doc̄z v̄o·vij· testimonialē et affirmatiue et
q̄ notarij de v̄itate s̄ueti s̄ut informare boies. et h̄ m̄ p̄ma p̄e
nouī testam̄ti v̄i· euāḡlijs. Doc̄z viii· ep̄larit et deſtiantue et h̄
m̄ fa pte nouī testam̄ti. videlz m̄ iii· libis. In x· pauli ep̄lis. et i
actib̄. q̄ lib̄ s̄uit ep̄la ad theophilū missa hic m̄ p̄ncipio p̄z· pri-
mū qđ f̄monē feci de oīb̄ o theophile. similit et in libo·vij· ca-
nōicay. Et vltio i li· ap̄oc. q̄ lib̄ ē ep̄laris missus. vii· ec̄cij· v̄i
et i p̄ncipio dī ap̄oc. ihu xp̄i q̄ dedit dī palā facē suis suis mit-
tēs p̄ anḡlm̄ suo suo iobi. et statī seq̄t ep̄lare erordū cū sua sa-
lutaōe. iohes. vii· ec̄cīs q̄ s̄ut i asia. ḡra vob̄ et par ab eo q̄ ē et
q̄ erat et q̄ v̄etus ē. et se q̄t nariatio Ego iohes fr̄ v̄r̄ et p̄nceps
et soci⁹ in t̄bulatiōe sui i insula q̄ appellat pathmas. et hui i illis
tō die et audiū p̄me vocē magnā r̄c. Est at̄ sideradū q̄ i illis
v̄i· p̄tib̄ occ̄rit lib̄ sac̄ canōis quasi varia dom⁹ dei ut bñ dīca
t̄ i v̄bo apposito reite ascēdā ad mō. dñi. et ad do·dei ia. et doce-
bit nos vi su· occ̄rit at̄ ut dom⁹ lapidea. i pte legislatia rōe ḡm̄
tatis legis cui⁹ p̄od⁹ et on⁹iūx filij iſrl̄ potuerit vñq̄; p̄otaē a q̄

3

onere libauit nos xps. Quasi dom⁹ lignea i pte enarratua rā
nōe eq̄tatis. nā ibi diuia iusticia sup obſuatores & trāſgresso
res legis q̄lit se habuerit enarrat. Ut dom⁹ ebneā i pte decāta
tua racōe voluptatis et fiauitatis ut patet in ps. et canticis.
Quasi domus nubea in pte declamatiua in libris app̄haz rōe
obſcuritatis. re nebroſa em̄ aqua in nubib⁹ aeris p̄fundā in
telligentia in app̄hīcīa ſim greḡ sup ezechielē. Quasi dom⁹ aurea
in pte cōſultatiua in libris ſp̄ualib⁹ racōe honestatis & sapiēcie
q̄ ibi doceſ. Quasi domus bellica in pte diſceptiuā. racōe diuī
tatis & triarie p̄babilitatis ſic patz i job. vbi est afliet⁹ vari⁹
racōnū. Quasi dom⁹ celica i pte attēstatiua q̄tuor euāgelioꝝ
dom⁹ maiestatis xp̄i q̄ ibi p̄ncipalit exhibet q̄i in celis. Quasi
dom⁹ roſida in pte deſtiatiua eplaz et libron⁹ eplarui. Riga.
uerū ei ni libris illis apli & fecūdauerūt eccliaz doctrinis ſuis
Venite & ascēdam⁹ ad mōte dñi. &c. ascēdam⁹ in qm ad domū
lapideā. ad libros legiſlatōis. & docebim⁹ de vijs timoris. lex
em̄ illa ut lex lapideā lex timoris ſic ſc̄ptū est dom⁹ cū edifi.
caret de lapidib⁹ dolatis edificata est. Et i alio loco dicit. veſte
filij audite me. timorē dñi doce. vos. Venite ſcd̄o & ascēdam⁹
ad domū dei lignēā ad libros enariatōis & docebim⁹ de vijs ri
goris. ibi em̄ manifestat dei iusticia in pūntōibus hoīm qui
diſcēſſerūt ab eo. utpote ſaulia. ieroboā. achab. & in exalta.
toib⁹ alioꝝ q̄ tenuerūt cū eo. ſamuel videlicz dō. ezechie. iozie.
Vnde scriptū est. in. lx. vi. q̄ edificauit ſalomō pietes dom⁹ in
tñſec⁹ & opūit lignis cedrinis. Et de hac doctria p viā rigoris
bebet in ps. diſciplia tua correrit me in finē. & diſciplia. t. ipa
me docebit. Ascēdam⁹ tcio ad domū ebneā ad libros decāta
lomis & docebim⁹ de vijs dulcoris. Vnde scriptū est. ps. xlviij.
mirra & gutta & caſſia a uestimētis tuis a domib⁹ eburneis
ex quib⁹ delecta. te fil. re. in hono. tuo. Et de hac doctria
per modū dulcoris ſcribitur. pū. xxvij. Comede fili mel. Et q̄
bonū & fauū dulcissimū gutti tuo. ſic doctria aie tue. Et i. pak
xv. d̄. q̄ erudiebat canticū dñi cūclī doctores. Ascēdam⁹
q̄to ad domū dei bellicā ad libros diſceptatōis & docebim⁹ de
vijs rigoris iuſtigare. ſc̄z cū mltō uigore rōe diuīoy iūdiꝝ

sicut patr̄ in libro iob. et hec est domus de qua scriptum est. **ix**
he. in. q̄ erat magna cōtricatio int̄ domū dāuid et domū saul.
Dom⁹ aut̄ saul deficiebat contidie Naz int̄ iob et amicos ip̄us
fuit longa cōtricatio donec amici iob diuerti fuit et defecerūt et si
milit̄ in ecc. legiſ longa cōtricatio int̄ stultū et sapientem unum
quoniam psonas salomō vicissim induit q̄i actionator. de hanc
modo docēdī p̄ modū uigorosū et bellicū decantabat app̄ha.
Qui doc̄ manus meas ad plau. et digi. m. ad bel. p̄s. cxlii. **A**scē
dam⁹. v. ad domū dei auream ad libros cōsultacōis et docebū
de vijs decoris. Sc̄ptū est nāq̄. iii. **S**x. vi. q̄ nichil erat i domo
q̄ no auro tegeret. Et de doctrīa decētissima libroy sapiēcialū
ad hāz dicit. sap̄. viii. q̄ doctrīx ē disciplīne dei. et electrix opū
illi⁹. Quoc̄a q̄ docti fuerunt in libris sapiēcialib⁹ erudit̄ filie
būt quā splendor firmamēti. et quā stelle in ppetuas etimata
res. hic p̄mitte michael angel⁹. dān. ii. **A**scēdāni⁹. vi. ad domū
dei nubeaz ad libros declamationis oīm app̄hal⁹. et docebū
vijs splēdoris. Sc̄ptū ē enī. ii. psl. v. q̄ dom⁹ ip̄leta ē nubr̄ et
in. **S**x. viii. dr̄. q̄ nebula ip̄leuit domū dñi et non poterāt sacerdo
tes app̄t nebula misstrare. In libris nāq̄ app̄halib⁹ nebulois nō
p̄t de facili intellect⁹ ut hō posit explicare. nisi q̄ splēdiores aliq̄
et resplendentie ihu xp̄i app̄ent in eis aliquā sic radiis solaris i nu
be. Et p̄ istū splēdore docebū in libris app̄halib⁹. Nā alit̄ clau
hi es sent onimino fmōes io. vii. ascēdit diluculo in templū et do
cebat. Et io. viii. pr̄erit ihs in mōte oliveti. et diluculo itum re
mit in templū et omnis popul⁹ venit ad eum. et sedens docebat
eos. **A**scēdāni⁹. vii. ad domum dei celicam. ad libros attestā
tionis q̄ tuor euāgelioꝝ. et ibi docebūm de vija amoris. he
est enī illa domus sup q̄i iacob post uisum sonmū admiratur
gn. xxviii. dices. ve dñs est in loco isto et ego nesciebā. Et sc̄pt
Hō ē hic aliud nisi dom⁹ dei et porta celi. et ideo q̄ docēt̄ i hac
domo doceret amore a deo et mō filiolī sic sc̄ptū ē. Erāt oēs
docebiles dei ioh̄is. vi. ca. et iſa. lviii. po. 11; iaspide; ap̄. Ignacia
tua et oēs tm̄ios tuos i lapides desiderabiles. vniuersos filios tu
os doctos a dño. Ascēdāni⁹ ultimo ad domū dei roridā ad li
bros lalutationis et ep̄lares. et ibi docebū de vija secundā ad li

et negotiū humoris sicut sc̄ptum est. fons egrediet de domo
 domi. joel iij. et zach. xiii. Erat fons patēs domū dñi et habi-
 tatoribz iherusalem. Ex qua domo oritur illa sapiēcia et doctrīna
 que ploqtur eccl. xxiiij. dicēs. Ego sapiēcia effusid flumina. dixi
 nabo ortum plantacōnū et mebabō ptis mei fructū. quoniam
 doctrinam quasi ante lucanū omnibz illunimo. Sic igit̄ in viij
 scolis et in viij. domibz sup̄dictis docet nos dñm⁹ vias suas
 de q̄uidem inexplicabili doctrina in istis viij. domibz compre-
 hēla et vijs inscrutabilibz sapie q̄ in istis librīs docet. Iero. per
 modū cuiusdā būis epilogi loq̄e in p̄femio sup̄ p̄. et ait. qd̄ b̄
 non inuenit qd̄ faciat ad utilitatē aut ad edificationē humani
 generis. adiutoris. seruus. etatis. Habet em̄ infans quid lactet.
 puer quid pcedet. adolescent̄. adoleſcens qd̄ corrigat. inuenit quid sequat.
 senior quid laudet. Hic discet femina pudicitia. pupilli inuenit
 pietatem. iudicem paupes. p̄tēctorem. aduene cui
 nōdem. hic inuenit reges quid audiant. iudices quid timeant.
 tristē solat. letū tēpat. iratū mitigat. paupē r̄creat. diuitē ve-
 se agnoscat increpat. omibz se suscipientibz. apta medicamenta
 tribuit. nec peccatorē despicit. sed remediū ei p̄ penitentiā in
 serit. Post hec deus ostendit. simulacra irritant. fides assurit.
 phidia repudiāt. iusticia igredit. phibet iniquitas. misericordia
 laudat. crudelitas abdicas. veritas r̄quirit. mendacū dñnat.
 dolus accusat. p̄dicat penitentia. par sequēda p̄mittit. Et q̄ in
 hija omnibz est excellēci⁹. xp̄i sacramenta laudant. hec jheroi⁹.
 Sane hic attēdendū q̄ sc̄ptura sacra non potest diuidi p̄ p̄tes
 subiectivas aut integrales sūi subiecti. cū de⁹ simplicissim⁹ fie-
 scit ceterē sciencie diuidunt sūi regulam phi. Secant sciencie
 quemadmodū et res de quibz sunt. Nec potest diuidi p̄ verita-
 te et theoloicas artificialit̄ cōtra se distributas. qm̄ quasi in libro
 quotlibet tractat̄ de vītatiibz istis ut quasi q̄libet sanctoz sc̄ptoz
 sūposuit suam theologiam q̄ntum spiritui sancto vtile et necel-
 larium vīsi est sūi ang⁹. xi. de ciuitate dei. ca. ii. ubi de mīstero
 trinitatis. de incarnatione. de iusticia dei et alijs p̄fectionibz in
 quolibet libro sc̄pture sacre aliqd̄ repit. Historie etiam que in
 librīs cronicas et cōtant narratiue. in librīs p̄pheticis ponuntur

predicative et in ps. decantative et in sapientialib⁹ oclusive. Nam
sapientiales sentencie non sunt nisi qđam regule generales col-
lecte ex historijs ⁊ ex hijs que vel bonis vel malis hominib⁹
euenerunt. sicut colligi potest ex plogo sup ecclesiasticū. Cum
igit libri scripte nō posse dñiūdi penes matiam necessē est qđ
distinguant penes modū docēdi. Inniuit qđem scriptā omnēm
modum persuadendi. qđ tradit practice. et idcirco videt magis
posse artificialit dñiūdi p illos viii. modos homines practice
instruendi de qbus dictum est.

Dicit ponit dñiūdo pme pnis sc̄pt̄e qđ politica est.
Tag⁹ pma ps que est politica ⁊ legis latina sub librorū
quinario continet. Tractat em̄ pmo de qđitate domini
legem mūngentis. Secundo de qđitate famuli legem p̄
ponentis. Et tercio de qđitate cumuli legem continētis. Et qđto
de qđitate populi legem admittentis. Et qđto de breuitate epi-
logi legem exponētis. **I**ncepit ergo gen⁹ ps politica ⁊ tractat
de domino legem mūngente describens eius omnipotenciam
p eo qđ creator fuit omniū a p̄ncipio. quod dñdarat qnq; caplīs
p eo qđ saluator fuit hominū sub diluvio. qđ declarat in alijs
quatuor capitulis. p eo qđ disseminator fuit omniū genitū con-
fusio labiorū p vniūsum mundū. quod declarat in duobus ca-
pitulis. Describens etiam eiu⁹ benigniūlēcū ⁊ amiciciam ad ho-
mmes p̄cipue ad p̄s iſrlis sp̄ualis ⁊ carnalis. Quod ostēdit
ex abrahe segregatiōne. Quantū ad locū. egressore de terra tua
et de cognacōne tua. Quantū ad signum circūcīsionis. Quantū
ad factū oblaconis filij. et b̄a xii. capitulo usq; ad xxv. Similit
ex isaac custodiōne quid seruauit ⁊ custodiuit inter illas ne-
farias naōnes. et hoc a xxv. capitulo usq; ad xxix. capitulo usq; ad
xxxix. Similit in ioseph exaltaciōne a xxxix capitulo usq; in finē
ac si vellet ita arguē liber ille. Leges illi⁹ domini qui est omni;
potētissimus ⁊ solus deus beniuol⁹ fuit ab omnib⁹ obseruāde.
Sed ille domi⁹ qui leges que ponunt in hoc tractati⁹ p̄ politico
instituit ⁊ mūnxit est solus deus omnipotētissim⁹ ⁊ h̄a manu
generi sumie beniuol⁹ et maxime pat̄bo sanctis. ergo illi⁹ leges

11

sunt ab omnibus obfusare. ut sic posse in ite humanitatem adinventem
punit a fine omni actu humanorum. Sic ista politica dicitur reuelata
et incipiat a principio productuo uniusorum a quo tandem ab iniun-
cto omnes leges et bonitate et rectitudinez sorcuntur. **T**unc ac-
cedit exodus qui liber secundus. Et tractat de famulo legem apponente.
videlicet de moise describens quod fuit miraculose prestatus in scirpo
ihera. et hoc. **Q**ualiter fuit maliciose effugatus ex egypto. nunc dicitur
me in hinc sic occidisti heri egyptum. sequitur quod fugit in terram madian
et hoc in fine capitulo. **Q**ualiter fuit in piose destinatus a domino. ca. viii.
usque ad xxxviii. **Q**ualiter fuit gloriose magnificatus coram populo a xxxviii.
usque ad. xix. ca. unde dicit ibi. quod immutatus populus dominum et crede-
tur dominus et moysi suo ei. ac si vellit arguere liber ille usque ad lo-
cum illum. Famulo dei credendum est in his quod ex parte dei apponit
moyses fuit vere famulus dei ut ex istis quod protracto iam perit ergo
moysi credendum est quo ad leges et alia que ex parte eius apposuit.
Tunc accedit exodus a. xix. ca. et deinceps. ac leuiticus totus. et
tractat de cumulo legem continente. videlicet de multitudine legum.
De legibus quod regulat hominem quantum ad moralia a. xix. usque ad xx.
ca. **D**e legibus quod regulat hominem quantum ad iudicia a. xx. ca. usque
ad. xxviii. de legibus quod regulat hominem quantum ad observanda exhiben-
tia. et ibi de legibus tabernaculi. uterhuius. et idem metropolitana usque in
fine exodi. **D**e legibus sacrificij et offerentorum a principio lenitici
usque ad. ca. viii. exclusus. **D**e legibus sacerdotum et sacratorum
ab. viii. usque ad. x. **D**e legibus edulorum et cibariorum quod animalia sunt imum
pijus leprosus semifluis idolatrias suffocatis. ictestuosis. mortici-
nibus a. ca. xxii. usque ad. ca. xxvi. **D**e legibus nubilei phase et solle-
rum. et occidere huius ponunt permissiones plures honorum obfuscantibus
legem. a. ca. xvij. usque in fine. **T**unc librum novum tractat de populo le-
gum admittente describens viii. nos. Primo numerum pugnatrum
et eorum collacionem et tabernaculum in castris. et hanc leuitam quod omni-
filiorum israel. et mandat electorum leprosa in castris et applicari nazareum
usque ad. ca. vi. Secundo numerum oblationum et eorum distributionem quod et

quantum quilibet princeps obtulit post nūacionēz· caplo· vii
Tercio nūm mistrorum· leuitarum scilicet & sacerdotium i eoz
deputationem ad diuersa officia· a caplo octauo· usq; ad· xiiij·
Quarto numerū exploratorum et eorum deturbationem q̄
tōcum populū deturbauerunt a rīj· capitulo· usq; ad· xvij·
Quinto nūm peccatorum· thore dathan & abiron· et fornicato
rum qui iniiciati sunt beelfego· cum madiamis iurta confiliū
balaā mterfectionem· a capitulo· xvij usq; ad· xxvi· Sexto nu-
merū genitorum de nouo in deserto· mortuo totū populo a
tiquo qui prius fuerat numeratus et eorum destinacionēz ab
bellū· a caplo· xxvij· usq; ad· xxxij· Septimo numerū mansi-
onum et eorum recollectionem· a caplo· xxxij· Ultimo nume-
rum preſideorū ser ciuitatum configui et eorum assignatio-
nem a caplo· xxxvij· usq; in finem· ac si vellet ita arguere liber
ille· Scienza politice si bene tractatur· delet populum dispo-
ne et sub certo numero ordmari ut patz· viij· politice· ista poli-
tica est diuina et bene tradita· ergo populus debuit ut predi-
ctum est sub certis numeris ordmari· **Tunc accedit lib dru-**
tronomij & tractat de epilogō legē exponēte. Et pmo poit epi-
logū itineris & labiorū usq; ad· iiiij· ca· Secō epilogum federis &
preceptorum tam iudicialium q̄; moralium q̄; aliorum· a ca·
iiiij· usq; ad· xxvij· Tercio epilogum multitudinis nūn et pre-
missorum in obſeruantes leges & multiplicatis afflictionis at-
q; malorum in tāngressores a· xxvij· usq; ad· xxxij· vbi ponit
tur benedictio & maledictio· & muocatur celum et terra ut pa-
ter ni cantico q̄ cōcluditur audite celi que loquor· Quarto po-
nit epilogum & sumaz futuorū· a xxxij· usq; in fine· vbi moi-
ses benedicēdo filijs isrl que sumā erant cūlītē tribūi aplice
cam quadam breuitate sumauit ac si sic vellet tribūi aplice
Nullus potest excusari ab obſeruancia legis· clare exposite et
breuiter explicate post suam diffusionem· Sic fit in processu
modo ut declaratum est· igit obſeruancia huius legis politice
nullus se p̄t rationabilē excusare· & sic sumitur tota ps politica
& legislatua totius sacre septe· cuius ascensus est arenosus q̄
sterilia si intelligat ad lram· Est tamē fructuosus si intelligat

b2
 de r̄pō p allegoriaz ecē xxv sic ascensus arenosus in pedibus
 betani: h̄ est in affectib⁹ in deoꝝ qui inuenit fuit et obſtruant
 in obſtruancia legis cū tñ ſc̄ptū fit q̄ reſta inſierūt ad heb. viii.
 diſcedo nouū veterauit p̄bus. Qāut antiq̄t̄tur ⁊ ſenescit p̄pe in
 titum eſt. venire ⁊ theologī ⁊ ascendam⁹ ad p̄tem legiſ latiuā
 non tñ ascēſu arenoso h̄ ſc̄ptū eſt jē. vi. In meridie ascēda
 nus intellegit ſpūale ⁊ claz ac meridianū accipiētes.
 Hic ponit diffinītio ſc̄de p̄ns q̄ eſt historica.

SQ̄da vo p̄s q̄ eſt historica ⁊ enarratina ſub libron de:
 nario oſtinetur. non em̄ m̄tēdit illa p̄s m̄f vñā ocluſiōz
 q̄ uē om̄iat⁹ ē vel p̄mifit p̄mifit nāq̄ respectu tre p̄mifiois
 Primo q̄ eos inducēt dabo vobis terraz fluentem lac ⁊ mel
 Secō q̄ eos deſenderet dñs deus pugnabit p̄ vobis et vos
 facebitis. Tertio q̄ oppreſſos erigeret ⁊ lmiret Quarto q̄ eos
 eriget in ſublime. ⁊ faciet te dñs erceliōrem cūctis gentibus.
 Quinto om̄iat⁹ eſt q̄ eos deicēt ſi nō obſuarēt legem. Serto
 om̄iat⁹ eſt q̄ eos eicēt de tra et captiuaret. Septimo q̄ p̄mifit
 q̄ i capiuitate eosnō deſereret. imo aſteret. Octauo p̄mifit
 q̄ eos reuocaret. Patēt h̄
 Incipit ſ
 oia deu. xxix. ⁊ xxvij. ⁊ xxvij. ⁊ m̄ pte illa p̄ totū. Ex muroz
 ſez deu p̄tem historicā ⁊ enarratiā ⁊ intēndit vñā ocluſionem
 dum inducōrē ſuiffe reſpectu filioꝝ iſt̄ q̄ ad tra p̄mifiois ſtupi:
 pulacōe q̄ obtinebatia. xxx. ⁊ uno regib⁹. Et demū ex ton⁹ terre
 ſez deu ſuiffe reſpectu filioꝝ iſt̄ in tra p̄mifia. Tunc ac
 redit liber iudicū redēptorem ⁊ ſaluatorē. ⁊ h̄ ſub. xiii. iudicib⁹
 ſuiffe p̄uidū redēptorem ⁊ ſaluatorē. Qui em̄ peccarēt oraz dño t̄debat eos in mamb⁹ naconū. ⁊ cū
 reuicebanſ ad ipm. mittebat eis ſaluatorē ⁊ miſit eis othome
 bod. laugai. delbor. Gedeon. abimelech. thola. iair. jepte abe:
 ter urib et intēndit vnam ocluſionē. deu eſſe placidū lmitorē

omnibus oppressis. Quod probat ex heli melech pegrinatione. Et
noemi reuisione. Et ex ruth despositione. Tunc accedit p'm
ho regu' & sedi' & etiam p'm' pal' & ps sedi' & intendit q'rt' clu'
sionem scz deu' esse maximu' erectorem filioru' isrl'. sublimauit
en'i eos in regnu'. q' appet in samuele. a principio p'mi. xiiij usq'
ad capl'm. xvij. & in dauid p totu' rehovu' & p totu' libru' sedim
Et in salomo'e a principio tcn' usq' ad ca. xxij. Tunc accedit li
ber. x. iij. a. xij. ca. usq' in fine q'rti libri. & intendit q'ntaz clu'
sionem videlicz deu' fuisse validu' erectorem p'kli isrl'. p omnia m's re
declarat de decursu xix. x. uida & xvij. x. isrl'. p omnia m's re
li q's sent domu' iuerut atque de scribendo. Tunc accedit simo
Quarti. x. & sedi' pal' & intendit sexta ad lusionem scz deu' fuisse
se regum eectorum & captiuatoru' p'kli sub threglat phalazar.
salmanazar. sennacherib. nabugodonosor. regibus assirioru' &
chaldeor. Tunc accedit lib' esdore & neenne & intendit q'ntaz clu'
sionem septimam. videlicz deu' fuisse apicu' reductoru' de captiuu'
tate sub airo. dario & regibus medor. Tunc accedit q'ntaz li
bri alij scz thob. iudit. hester. & machabeor. & intendit octa
uam ad lusionem. videlicz deu' fuisse p'cipiu' adiutoru' & astio're
in tpe captiuitatis. astio't em' thobie sub p'ma captiuitate que
fuit assirior. Et astio't iudit et vnuerso p'klos sub captiuitate que
ha nabuchodonosor regis assirior. Et astio't hester & ton' p'klo
sub captiuitate medor. Et astio't machabris & vniuso populo
sub captiuitate grecor. ut s'm h' denari' historialu' libro' ap
te clamet deum ipse. q'cqd omniatus est & p'misit obserua
toribus & transgressoribus legis sue. Nec ad aliu' finez historie
ordinatur. Non en'i intendit sacra scripta historias apt' se sed
in ordine ad deum. Ad hanc p' tem historicam est ascensus scor
pionis qui l'ngit & pungit. & istu' libri introductus deu' l'ngit
p misericordia legis obliuatores. & pungentem ac pungit obserua
torium. xxvij. q' terra promissionis circuibatur in figura nume
plagam per ascensum scorponis plaga n'q' australis. cesig
nat dei iudicia contra transgressor'es legis. ex zelo iusticie fca.

Hic ponit diuīsio tercie p̄tis q̄ est īmīdica et p̄mo psalmon⁹.
Cerca vō ps sc̄p̄te dūie q̄ est īmīdica et q̄si poetica et
 decātatiua sub liboꝝ tñario dñinetur. Et em̄ sciendum
 q̄ cantus poetic⁹ diuīd̄t m̄ iñ ḡia m̄ carmia. q̄ sūt cā
 tus leticie. vnde boeti⁹ p̄mo de solatione. Carmina q̄ q̄ndā.
 In elega q̄ sūt cant⁹ mesticie h̄c ibidē sequit̄. Et veris elegi fleti:
 bus ora rigat. et dragmata que sūt cant⁹ amicicie. et fmi h̄ ps
 decātatiua sc̄p̄te dūie ad modū sacre poettie diuīd̄t in librū
 psalmon⁹ qui dñinet carmia leticie et dulcoris. et librū trenor⁹
 qui dñinet elega miserie et doloris. Et cāticuꝝ cāticor⁹ qui dñinet
 dragmata ḡie et amoris. **I**nīpit ergo p̄tē poetica et decan
 tatiua librū psalmon⁹ qui dñinet carmia leticie et dulcoris. Et
 diuīd̄t m̄ alka et cātica m̄ orōes et intellectuꝝ in psalmos et ti:
 tulum. Cōtinet em̄. lxxvij. psalmos. xvij. intellect⁹. xxvij. cātica
 x. alka. vi. titulos. et iñ. oracōes. Qui simul iūcti. cl. psalmos
 efficiunt. Carmia nāq̄ q̄m psalmo dñinet. q̄daz sūt qui dicunt
 alka a iubilo uterori intiori. si clauda aia mea do. et laudate
 do. q̄m bon⁹ ē p̄s. et lauda do. de ce. et sic de alijs in quib⁹ exp̄
 nebat dñuid maximū iubilū cordis sui erūpētis in laudez dei.
Quidā vō dicit̄ cātica a labio extiori. q̄ ore a leuitis et saēdo
 iñ q̄lī dñuid ascendebat ad domū dñi p̄ scalaz. xv. graduū.
 Erat lā in atrio dom⁹ dñi canebat. Ecce nunc benedicte do. qui
 statis in domo dñi in atrij. xc. Quidā vō dicti sūt intellect⁹
 a radio p̄fūdiori. vt vbi app̄ha m̄ finem. h̄ est in futurū de xp̄o
 xp̄o. sp̄culabat h̄c patz in illo. p̄s. m̄ias dñi. vbi p̄dicit de
 gitur. Tu vō repulisti et despexisti. distulisti xp̄m tuū. idēo illi
 pa. p̄mittitur intellect⁹ in supsc̄ptōe. Quidā vō appellati sūt
 absolute p̄s. ab organo extiori. q̄ m̄ cithara et psaltio canebā
 tur. Quidaz vō dicti sūt tituli a studio app̄inquor⁹. q̄ten⁹ tunc
 magis app̄im⁹ mitularet xp̄m et marie in passione sicut patz
 in illo psalmo eripe me de nimicis meis deus me⁹. cui m̄scri
 bit ne p̄das vel corrūpas dñuid in tituli insepc̄ione. Quidaz

vo ordines dicte sunt ab aio seruentiori sic pars in illo ps et au
di de iusticiam. m. m. de deputatione meaz. auribus pape oratione
mea. De vultu tuo iudicium meum pdate. cui prescribit oratio
david. Et sub istis ser tota psalmorum diversitas datur. Vltri
tamen sciebat quod ista psalmus absolute dicitur. Aliquem est expositio laudis
divinis in gloriali. et tunc absolute intitulat psalmus. David. Aliquam est expositio
aliqua tam in speciali. et tunc additur psalmus. David. cum fugeret a facie ab
soloni. ut in illo. Domine quid multiplicati sunt. vi. l. cum ascenderet
philistij. ad querendam eum. cum audirent quod immundus erat in re-
gnum. ut in illo. quare tremuerunt ghetes. Vel cum venit ad eum naz-
than quem intravit ad bethsabee. ut in illo. propter misericordiam dei et
sic de aliis multis causis. Aliquam est expositio persona aliquam speciale.
vel proleuitas catoribus quod fuerunt in triplici ordine ut per primo
patrem. secundum. Quia quidam erant sub manu asaph. quidam sub manu
dithi. quidam sub manu ethan. Et ideo aliquis psalmus intitulans asaph
tanquam cantandi per illum ordinem levitatem sic est ille. Deus deo-
rum dominus locutus est. Et deus venerunt ghetes in hunc. et sic de plu-
ribus aliis. Quidam dithi ut diri custodi viae mas. Quidam
pro filio ethan. ut vias domini in etate. Leuitis vero ianitoribus qui
erant filii thore intitulati multi per ad memoriam eius. hic audi-
te homines ghetes. et magnus dominus et laudabilis. vel per memoriam sabbati
per dominum tribus. et tunc intitulantes vel pro memoria sabbati
ut dominus ne in sabbato. et sim. vel per sabbati. ut magnus dominus. vel quarta
sabbati. ut deus ultor. vel quinta sabbati. ut exultate deo ad ui-
tori nostro. et sic de aliis. quia ipsi illi cantandi erant a levitis illis
diebus. in consummatione sacrificij vero psalmi illi qui intitula-
tur vel in salomonem ut deus iudicium tuum regi da. vel in moi-
sem doce. Domine refuas. et nos. vel in reuisione. agere. et zac-
chom. facti sunt a dauid. sed in persona illorum.

Conclusio cantici cantorum.
Quod accedit liber secundus in parte de cantatione scilicet
cantorum canorum. Et introducit quatuor personas
scilicet sponsum et sponsam sodales sponsi et adole-
scuntulas socias sponsae. et hoc super decem collocutionibus.

14

In q̄ p̄m loq̄ sp̄sa dei nō sp̄sus. et int̄miserit intro-
gationes et responsiones sodalium et adolescentularum. et licet apud
uideos qdā autumet q̄ librū illū salamō oposuerit de despon-
sanda sibi filia pharaonis. nichilomin⁹ iudei melius sacerdotes
dicunt q̄ oposuit eū de sinagoga siue de p̄plo israelito et vno
bō deo. omib⁹ em̄ alijs nationib⁹ dñis ad idola. soli filii isrl
desponsauerit sibi verū dñi. et p̄pt b̄ salamō amore dei ad filios
isrl et eccl̄ verso sub methaphora sponsi et sponsae incipiens.
Primo agit de p̄m p̄gnatione. Thare abrahā isaac et iacob
qui egressi sunt de ur chaldeorum. in p̄mo dragmate. Osculetur
me osculo oris sui. 2c. Secdo de plebis multiplicatiōe. de qua in
erodo in p̄ncipio in fo dragmate. dū es h̄ rex. 2c. Tercio de ple-
bis oppressione ab egipciis in t̄cio dragmate. ecce tu pulcher
Quarta de dei descēsione et app̄tione in rubo moysi in quarto
dragmate. sic malus int̄ ligna. Quinto de plebis egressione
de egipcio in q̄nto dragmate. vox dilecti mei ecce. 2c. ubi agit
processione. ibi. surge. p̄p̄ra amica mea. et de columne nubis
in aurib⁹ meis. et de amalech debellatiōe. capite vobis vulpes
Serto agit de euagaciōe p̄ defūti. xl. annis. et ibi p̄mo de eccl̄
q̄ fecerūt p̄pt p̄cēm murūiacōis. Surgā et eccl̄ib⁹ ciuitatē
Oemide nouo p̄plo gnato mortuis p̄cedentib⁹ tractat de voca-
tione ad ingressū tre scē q̄lit ascēterūt p̄ montes galaad trans-
iordanē. et incipit ibi. Capilli tñi sic greges capr̄az. 2c. Oemide
tractat de templaciōe tre scē cū ascendit moïses in vñice mon-
ts samir. ibi. veni de libano. 2c. ubi atinet muocacio dei ad traz
sanctā facta sub iohue in dragmate. vi. dilectus me⁹ n̄i et ego
illi. Septimo agit de introductiōe in. viij. dragmate. veniat di-
lectus me⁹. et ibi tractat quō p̄mo cepūt comedere de fructi-
bus terre sancte. et celauit man. ut dicit in iohue. et hoc cū dicit
Comedete fauum meū cum melle meo. 2c. Octauo agit de de-
lactaciōe sinagoge et radicōe īp̄uis et exaltacione in tra p̄mis-
salomonis. et hoc in viij. dragmate. Ego dormio et cor meum
vigilat. ubi p̄mo de persecutiōe et liberaciōe eoy sub tēpibus

ludicr. ubi legit inuenierunt me custodes. ut sequitur p[ro]cessus n[ost]re
vulnerauerunt me. Et de populi clamore et reuisione ad deum. Ko
uro vos filie ierusalem. Et agit de plebis israelitice eruditio[n]e
et sapientia tpe salomonis m. ix. dragmate q[uod] incipit. Ego muror
et uba mea sic tristis ex qua facta sum coraz eo q[uod] pacem repens
et sequitur. Vt mea fui pacifica. Et quo patet q[uod] loquitur de filio israel
q[uod] scriptum est. Vt mea domini sabaoth donum israel est. Ultima vox
sponse est de sponsa etni inhabitatione in populo israel. relicta na
tionibus unde dicit. fugi dilecte mihi scilicet ab alijs gentib[us]. affi
mulare capree humulo q[uod] ceruorum sup montes aromatum. Et
dimorare in monte. in templo. in monte honoris. ubi sumigabantur
deo aromata. thymiamata. et incensum.

Dunho trenor.

Quoniam accedit lib[er]tati qui dicit trenor qui omnes elega
cant scilicet tristis et meroris. Et habet per materia ad
liam mortem ioseph. vel potius ut tertius innuit destruc
tio[n]em ierusalem et transmigrationem israel. de terra sua. Qui quid li
berat omnes quatuor planetus in unam orationem. Et secundum
hoc dicit in quatuor capitula. et quintu[m] q[uod] intitulat o[mn]i[us] j[er]emie.
Distinguit autem planetus per horas alphabeti. xxiij. Qui in he
breo primus versus incipit a prima hora. secundus a secunda.
et sic de alijs sicut in tercio nos a solis ortis cardine. primus v
incipit ab a. secundus a. b. et sic de alijs. Intra q[ua]ilibet aurez horas
tres clausule continent precepta in tertio planetu. ubi cuiuslibet clau
sule correspondet sua hora. et ideo ter repetitur quelibet hora similis
cum dicit aleph aleph aleph. et sic deinceps ad thaur. Quare
autem litter illa diuisus est in quatuor planetus hoc est apt
quatuor materias lamentations quas habuit ieremia. Primo
nam q[uod] doluit de ioseph occisione in campo magedo. Secundo de
iachomie transmigratione. et omnium nobilium sub nabugodo
nosor qui captiuauit eos in babilone. Et tertio de iherusalem
muri et templi combustione et destructione facta per nabuzar
dan. Et quarto de godolie infectione et reliquiarum que re
manserant dissipatione et deductio[n]e in egyptum. ut autem
liber illa. vt dicit. Omnia libertus omnibus locis rehorcas p
uocatis ad idignitatem et aquatis h[ab]e p[ro]uocatis a misericordia et idignitatem

qui fin tuliū in fine p̄mī rethoricon sūt multi. sūt em̄. xv. p̄tio
cātes indignatiōz i. xv. ad mia. p̄museñi. locus puocans ad
miaz est ex cōpatione bonon̄ in quī bō fuit ad mala m̄ q̄bō
est. i. ab isto incipit p̄m̄ v̄sus trenor. Quomodo sedet sola ci-
uitas plena pp̄lo facta ē. xc. vnde opando sedet sola. q̄ erat ple-
na. vidua q̄ erat dñia. sub tributo fca. q̄ erat p̄nceps. Terc̄ loc⁹
ē cū deplozat solaciū. cui defuit secūdus v̄. Plorans plorauit
in nocte. seq̄t. nō ē q̄ solo et ea; ex oib; caris ei⁹. Quart⁹ locus
in res honore digne fuit. sp̄es. hūiles et illibales fm̄ q̄ locum
q̄rtus. v̄. vie sion lugēt. eo q̄ nō fit q̄ remat ad solēnitatē. oēs
porte eiusa destruc̄te. Sāc̄doles eius gemētes. v̄gis ei⁹ squali-
de i. ipa Oppressa amaritudie. i. sic de alijs locis tā d̄q̄stiuis q̄j i-
bignatiūis. q̄ oīmbus ut̄ liber ille.

Henidē dā hui⁹ libelli q̄ dī trenor p̄cedēd e ad spe alē dī
v̄. p̄tes. In p̄ma nāq; p̄pha speālit lamētatiōis m̄ se. Dūndit ḡ lib trenor in
ierlm̄ q̄ erat caput regni. In fa lamētati destruciōz cūiat a
toti⁹ ierlm̄ et caput regni. In t̄cia v̄o more p̄phico dūnt se ad xp̄z et lamētati de-
struciōz. iduēs psonā r̄pi. vel fm̄ sensu iudicū lamētati destruciōz
i. pp̄li. In. iii. pte lamētati p̄ncipalit i. potētissie destruciōz
scuarij i. tēpli. In. v. at pte fidit orōz ad deū i. iploratiā aur-
la. xc. fa. v̄o ni fo. q̄ incipit. Quomō obterit. t̄cia. v̄o m. iii. q̄ i-
ncipit. Ego vir v̄dens. Et m̄ q̄rto q̄ incipit. Quō obscuratū ē
aur. q̄nta v̄o m̄ oēone ipa que incipit. Recordare dñe qd acci-
dit nobis. xc.

Dūnho p̄me lamētatiōis.
Rūmū ḡ caplū st̄met primaz lamētatiōz q̄ refe ē p̄ncipa-
lēt potētissime ad ciuitatē ierlm̄ q̄ erat caput regni. i. dūn-
hiē lamētatio illa i. duas pte p̄ncipales. Primo p̄pha admirā-
do lamētati destruciōz ierlm̄ et loq̄t ad sc̄p̄n̄ fo v̄o ipa ciui-
tas lamētati se i. p̄az puocado alios ad opaciend hbi. i. incipit sedā-
pa ibi m. xii. v̄. O vos oēs q̄ trahitis p̄ viā xc. Primia aut̄ ps̄ o-
finz x. v. s. x. adōces i. ex cellētias ciuitatis ierlm̄ sup q̄b; amis-
tit i. desolabilit lamētati Excessis nāq; ciuitas ierlm̄ alias ciuitā-
tes. In auctoriatess q̄ multas ciuitatib; turris dominabatur.

Excessit etiam in leticia et iocunditate. quod erat ibi cantus et multa
signa leticie. Excessit in iustitia et securitate. ita ut de tris finitimiis proli-
xie iherusalem duenire festinarent propter securitatem. Excessit etiam in iustitia
solennis diuis et celebitate. Ter enim in anno debebat populus que-
nire ad celebranda festa domini. Excessit etiam in pace et tranquili-
tate sicut patuit tempore salomonis. et propter hoc dicta est iherusalem
quod interpretat visio pacis. Excessit vii in fortitudine militum et populi
bilitate sicut patuit tempore dauid et salomonis. quibus sunt
ibi robur exercitii et maxima fortitudo. Excessit viii in multa
placita prosperitate et diuina copiositate. erat enim tempore salomonis
copia auri et argenti quantum ferri. et ferri quam luti. ut pars in libris
palmarum et hexametri. Excessit viii in laudis proximo et famositate. noiamque
enim in cunctis regnis. ita ut regnum Iuda veniret a similibus tre autem
dire lapiaz salomonis. Excessit ix in pulchritudine et formosi-
tate. erat enim pulcherrime et formosissime sanctitatem edificata. Excessit
x in cultu domino et ceremoniis sanctitatem. ita ut non permittatur
aliquis getilis aut extraneus ingressi infra templum. Excessit xi. in co-
pia panis et facietate. fuit hoc lamentatio prophetarum super amissionem
istam. xi. progratuorum. Deplorat namque ideo ciuitatem iherusalem super
amissionem postmodum auctoritatis in primo vehiculo. Quomodo sed
sequitur. Princeps priuiciorum. xc. Secundo deplorat eam super amissionem
postmodum leticie et iocunditatis in secundo vehiculo. plorans plorauit vni-
seque. Non est quoniam dolet ea. Deplorat tertiio super amissionem secun-
datis in tertio vehiculo. Migravit iuda propter afflictionem unde sequitur
omnes persecutores apprehenderunt eam. Deplorat eam quanto super a
missionem postmodum celebritatis et postmodum festivitatis in iiii. v. vehiculo
vie sion lugent. eo quod non sit quod veniat. xc. Deplorat etiam quanto super
amissionem postmodum pacis et tranquilitatis in vi. v. facti sunt hostes in
capite. sequitur. mimici eius locupletati sunt. xc. Deplorat etiam serto
super amissionem postmodum fortitudinis et bellicae probitatis in vii. vi.
et egredens est a filia sion. sequitur. Facti sunt principes eius velut a
rietes. xc. Deplorat eam septimo super amissionem postmodum saturitatis
et copiositatis in omnibus bonis in septimo vehiculo. ibi. et recorda-
data est iherusalem dierum afflictionis. et sequitur. omnium
desiderabilium suorum. xc. Deplorat etiam octavo super amissionem

honoris pristine et famositatis in. viii. vñculo. peccati pecca
 uit iherusalem. sequitur omnes qui glorificabat eam. spuerunt
 eam. 2c. Deplorat eam. ix. super amissione pñstme pulchritudí-
 mis et formositas in. ix. vñculo. Ordens eius in predibus eius
 deposita est vñhemet. Deplorat eam. x. super amissione diuini
 cultus et pristme sanctitatis in. x. vñculo. Manum suam misit
 de quibus precepas. 2c. Deplorat eam. xi. super amissione pri-
 stme facietatis et saturitatis in vñculo xi. Omnis popul⁹ que-
 tens panem dederunt preciosa queq; pro cibo. 2c. Demde se:
 quitur secunda pars principalis istius lamentationis. In q;
 postq; pñpha lamentatus est ciuitatem destruam introduceat
 ciuitatem lamentatem seipsum. Et incipit pars illa in vñculo
 xii. ibi O vos omnes qui transitis per viam. 2c. ibi enim loquitur
 ciuitas muocans ahos ad hibi copaciédu. et diuidit pars
 illa usq; in finem lamentationis. in quatuor partes principa-
 les. Primo nāq; lamentatur super magnitudine et imenitate
 sue miserie. In premissis vñculis. et hoc sub quatuor metaforis.
 enim in pñmo vñculo dominium se habuisse ad ipsam instar vi-
 tis. quatuor modis homin qui spuerunt omnia spoliare. Dicit
 omnes qui nichil relinquit in vinea sua. unde dicit. O vos
 me sicut locutus est dñs. Secundo dicit ipsum se habuisse istar
 incendiarij et venatoris. Incendiarius enim consuevit totum
 torburere. et venatorum qçqd cadit in rethe totum macare et
 interficere. et ideo addit in sequenti vñcu. De excelso misit igne
 in osibus meis. 2c. Tercio dicit ipsum se habuisse ad instar vi-
 culatoris ligantis caput per manum et collum. unde subdit
 in sequenti vñculo. Vigilauit iugum iniquitatum meorum in
 manu eius. 2c. Quarto dicit ipz se habuisse ad modum calcantis
 in torculari et expressoris qui nullum humorem relinquit in
 via. unde sequitur in sequenti vñculo. Abstulit omnes mag-
 nificos meos de medio mei. 2c. torcular calcauit dñs virginis
 filie iuda. Et ita sub quatuor metaforis lamentata est et ex-
 plicauit immenitatem sue miserie et magnitudinem.

In sa. vo pte latitiae sup iplacabilitate dñie iracudie. Et posse
ps illa in illo vñculo idcō ego plorās. & sequēti. In pma nā
qz ostēdit q nou pōt deū placare lacrimis oculoꝝ d. idcō ego
plorās & oculus meꝝ deducēs aquā. In ij. vo ostēdit q nō
pōt eum placare gestibꝫ manuū aut deuotione q̄rūcūg; signo
rum dices. Expandit manus suas sion nō est solator. Et sic
lamentat sup iplacabilitate dñie iracudie. cū tñ cōsueuit
alias deū sibi placabilē muenire. In ij. vo pte lamētando p
fitet illd puenire ex seueritate dñie iusticie & ex summa equita
te in illo vñculo. Iust⁹ est dñs q̄ os ei⁹ ad irracudia p̄uoauit
et durat ps illa p tres vñculos. q̄ in pmo dfitet deū non fuiſ
se miustum in captiuitate q̄z inflixit m̄dais exēcūbꝫ vnde di
cit. Vñmes mee & uiuenes mei abierūt in captiuitate. In scđo
q̄ nec deus fuit miustum in fame q̄z inflixit remanētibꝫ dicens.
vocauit amicos meos & ip̄i recepūt me. Sacerdotes mei & senes
in vrbe dsumpti fuit. In tertio q̄ nec fuit miustum in more &
gladio q̄ mduxit omibus tam istis q̄z istis dices. Vide dñe
qñi tribulor. seq̄t. foris inficit gladiis. In q̄rta vo pte & ultia
lamētando p̄stolat dulcorē dñie clementie & remedii solati
onis fute. & otinuat ps illa in duobꝫ vñculis ultimis. Primo
nāq̄ apit mīmicoꝝ mōpassione; respectu fui. & pmitit sibi
dñiaꝝ solacionē. & incipit ille v. Audierūt q̄ m̄gemisco ego
& sequēt. adduxisti diē solaciōis & h̄c ut similes mei. In scđo
vo exponit futaz punitōis sup mīmicos. & h̄ esse futaz solaciōis
Dicens. m̄grediat oē malū eoz coraz te. & deuidemia eos. & m̄
h̄ pīmū capl̄ & lamētacō pma finit. Qui h̄ fe lamētacio
unc accedit scđa lamētacio q̄ otinet in ij. ca. Quod obi

Qterit caligine. vbi appheta lamētatio destructionē totius
tre isrl̄ & totū regni. Diuidit autē in q̄tuor p̄ts. Primo
nāq̄ lamētando heut h̄o desolat⁹ loqt̄ ad seipm. Scđo vo lamē
tādo simonē suū dirigit ad traz isrl̄ & ad ipm regnū ibi. Cui vñ
pabo te. vel cui assimulabo te. Tercio vo dat fm hoc vñle &
salubre oñlūm ibi. Clamauit cor eius ad deū sup muros filie
sion. Quartu ponit oracōis trax & terit deuofū oraculum ad
deum ibi. vide dñe dñderā. Prima ps in qua lamentat regnū

isrl loquendo in amaritudine et stupore animi ad se ipsum nec
 dirigendo eloquu suu ad altm. diuidit. m. viij. pte s. fui. viij. felici
 tates q̄ euenerat sup regnū isrl. Lamenti et felicitates inquam
 oppositas ercellēcīs q̄s p̄us habuerat regnū illd. excesserat
 nāq̄ alia regna. Primo nāq̄ ad glebā pingue et fertile solum
 vnde dicebat tra pmissiois tra inclita fertilis et pinguis in
 gleba. sup h̄ ergo in pmo v̄si. lamentat d. quo obirexit caligine
 in furore suo dñs si. si. p̄iecit tra; inclita isrl. Secdo v̄o excessat
 regna alia quātū ad nobilitatē et dignitatē p̄ncipū. q̄ stirps
 dō q̄ regnbat i regno isrl fuit sanctissima et nobilissima. sup q̄
 in fo. v. lamentat appha. d. p̄cipitauit dñs nec p̄epit. sequitur
 polluit regnū et p̄ncipes eius. Tercō v̄o excessat quātū ad ro
 bur militū et robur pugnatō. vnde fuerat regnū fortissimū
 sic cornu. sup q̄ lamentat appha in. v. iiiij. d. afregit in ira firo
 ris sui omne cornu isrl. Quarto v̄o excessat quātū ad venustatē
 et arborū et pulchritudinez tre nascēciū. vnde erat tra nemorosā
 ad uidebū pulcherrima. sup q̄ lamentat appha in. iiiij. v. d. Tete
 dit arcū suu quasi mimic⁹. occidit omne q̄ pulchrum erat ui
 fu. 2c. Quinto quātū ad vrbes excessat muratas et multiplex
 fortalicium q̄ erat i toto regno isrl. et in multis locis tre pmiss
 ionis ut p̄z ex libro pa. et regū. sup q̄ m. v. v. lamentat d. Fact⁹
 est dñs velud minic⁹. p̄cipitauit isrl. p̄cipitauit omnia menia
 eius. dissipauit mutationes. Serto excessat quātū ad locū sacrū
 et dei tabernaculum q̄ fuerat in illo regno aliqui in filio. aliqui in
 maspha. et demū in ierkm. sup q̄ m. vij. v. lamentat d. Et dissipauit
 q̄i ortū tentoriū suu. demolit⁹ ē tabernaculu suu. 2c. Septimo
 excessat quātū ad dei altare et multiplex sacrificiū p̄ q̄ filii isrl
 ex p̄cepto dñi h̄ebat sacrificiū. sup q̄ lamentat i. v. viij. d. Sepulit
 dñs altae suu. maledixit scificatiōi sue. 2c. Viiij. excessat quātū
 ad vrte p̄ncipale. q̄ erat metropol⁹ et regni soliū q̄ nullū reg
 nū h̄ebat in metropoli et in caput ita nobilē ciuitatem sic erat
 ierkm. sup quo lamentat in. viij. v. d. Cogitauit dñs dissipare
 murū s̄kie sion. seq̄t. Luxit q̄ aīmūrale. et mur⁹ e⁹ p̄it dissipat⁹
 ē. XI. excessat quātū ad cetū boīm sapientia dñna et apphica p̄
 ditū. Nullū em̄ aliud regnū receperat legem dei aut habuerat

pphas dei iustiones vidētes. sup quo lamētātē in medio non
vñs. vbi ait. Reges eius et p̄ncipes ei⁹ in gētibus. seq̄t. Non
est ler. ⁊ pp̄he ei⁹ nō inuenierūt iustionez a dño. Et s̄m hoc p̄n-
cipiū nom vñs referit ad lamētacōz. vñj exzellēcie sc̄z ad destru-
ctione portaz ⁊ rectū cūtatis metropolitane ier̄k̄m. vnde
incipit. Deſire fūt in tra porte ei⁹. V̄ el p̄t dīc q̄ porte ⁊ recties
appellant reges pp̄he ac p̄ncipes. ⁊ tunc ille vñs referit ad
lamētacōz excellēcie. xiiij. Decimo vñ excesſerat quātū ad po-
pulū honoris ⁊ reuerēcia dignū. q̄ n̄ nullo regno erāt tales
sēnes ant tales vñgmes in utroq̄ seru et q̄ ad sc̄itatez ⁊ om̄en
vñtutem ⁊ q̄ ad alias additiones reuerēcia dignas. super q̄ la-
mētātē m. x. vñ. d. Sederūt in tra dicuerūt sēnes. abiecerūt in
tra capita sua vñgmes iūda. XI. excesſat quātū ad nūm pui-
loꝝ ⁊ multitudinez nifanciū. q̄ de⁹ multiplicabat semē filioꝝ
isrl̄. plus q̄z alias nacōnū h̄c p̄misat abralz gen. xv. Suspice
celū ⁊ nūa stellas si potes sic erit semē tuū. vnde in egipto fue-
rūt satis in tpe breui ult̄ modū multiplicati. sup h̄ s. pp̄ha in
v. xj. la mētātē plorās defectōz puulōꝝ ⁊ lactēciū. d. Defec̄tēt
p̄ lacēmis oculi mei seq̄t. Cum defic̄t puulōꝝ ⁊ lactētē in plateis
oppidi. XII. vñ excesſat regnū illud ceta regna in habudācia
victualū. ⁊ hoc quātū ad viētū dūtētū. vnde non moriebant
hōies passim in puericia ac adolescētia. s̄ pueniebāt ad p̄ fēaz
etatē. ⁊ erat vna benedictio m̄t isrl̄ q̄ videbāt filios filiorū
suoy. sup q̄ lamētātē pp̄ha m. v. xij. d. M̄rib⁹ suis dixerūt. vbi ē
triticum ⁊ vñmū. seq̄t. Cū exaltaret alias suas in simi m̄rm suay
Demde seq̄t ps. ii. p̄ncipalis. in q̄ pp̄ha lamētū suū dirigit ad
frām isrl̄ ⁊ ad regnū ad alloquēd ip̄m ac ponendo p̄ oculis
q̄nq̄. Et s̄m h̄ ps illa dīnet. v. v. Primo nāq̄ p̄ oculis ponit
ip̄i regno ut dīderet magnitudinez sue pene ⁊ sue misere ⁊ hoc
in. v. xij. d. Cū opabōte. vel cui assimulabōte filia ier̄k̄z. mag-
est velut mare dēcio tua. q̄s medebitur tur. Sc̄do ponit p̄ oculū
ei⁹ ⁊ sibi ingerit origiez sue culpe ⁊ malicie q̄ten⁹ origo fuerūt
pp̄he non apienteſ filijs isrl̄ suam iniquitatē ut eos ad pñiaz
pronocarent Et hoc facit in vñcilo dēcimo q̄rto dicens Pro
plete tui midicunt tibi falla xc. Tercio vero ponit pre oculis

18

in passionē tot⁹ vicānie ⁊ genū appinquant. hec ē em̄ vana
magna cā doloris existēti in misia. dum nō muenit fibi aliquē
qui spaciāt. ⁊ h̄ facit m. v. xv. d. **P**lauserūt sup te manib⁹ suis
m̄s leutes p viā habilauerūt ⁊ mouerūt capita sua. **Q**uarto
vo ponit p oculis ⁊ fibi ingerit exultationē et gaudiū gentis
adūlare et nationis fibi mimice. q̄ est etiā magna cā doloris
du se; aliquis veit in gaudiū mimici. ⁊ h̄ facit m. v. xvij. dicēs.
Aperuerūt sup te os suū. omēa mimici tui dixerunt. deuorabit
mus. En est ista dies. **z**c. vbi ponit p oculis ⁊ ingerit h̄ nō esse
factū a casu. imo km̄ p̄fim̄oz uiste dei s̄ne. ⁊ h̄ m. v. xvij. dicēs.
Fecit dñs q̄ cogitauit d̄pleuit fibi nomē suū q̄z acepat a dieb⁹
annq̄s. **D**einde seq̄t ps̄ ecia m q̄ p̄pha post lamentum dat sa-
lutare remedū ⁊ salubre cōfiliū. **D**ocet em̄ recurrē ad deū. v i
monet ad sex. **D**ocet em̄ p̄mo orare et clamare. so. vlorate. tao
imp̄. orādo perseueraē. q̄rto in nocte n̄ oratōr vigilare. quinto
cor suū humiliaē ⁊ sicut aquā effudere. sexto leuationē manū
ad deum. et alijs gestibus ip̄m placare. ⁊ h̄ facit m duobus. v.
sej̄roni et. xir. p. i. namq̄ d. Clamauit cor eon ad dominū. p
secundo. **D**educ quasi torrētē lacmas. p r̄cio. n̄ des r̄quie. **z**c pro
q̄rto. surgē ⁊ lauda m nocte. **z**c. p q̄nto. effude sic aquam cor
tuū. p. vi. leua ad dñm man⁹ tuas. **z**c **D**einde seq̄t pars. iii. m q̄
apha p̄t orōis tertū. ⁊ texit denotū oraculū ad deum. monuit
ei filios isrl̄. sic d̄solatos deū orād. ⁊ it i p̄t orōz q̄z facē d̄bēt
dicēdo. **V**ide dñe ⁊ dñda. ē at illa orō sume puocatia diuine mi-
sericordie ⁊ oriet tres. v. xx. ⁊. xxi. ⁊. xxiij. p̄mo allegedo suā mag-
nificēciā ⁊ uilitatē appaz. ⁊ h̄ i p̄n. v. xx. d. **V**ide dñe ⁊ dñda. q̄z vi
de me sic vilem ⁊ impotētem. **S**ed o. vo allegādo infelicitatem mul-
tū iam p̄fessam. Nam ⁊ q̄ mater comedit filios. ⁊ q̄ app̄bta
et sacerdotes occidit sūt in sanctuario. q̄ nulli etati pepercit gladi-
us. Et h̄ facit ab illo loco. ita ergo ne comedarent mulieres fru-
ticum. xij. **T**ertio vero allegando hostiū et aduersariū mī-
nitatem ut magis deus cōpaciat. Et hoc facit m xxiij. verhculo
Vocasti quasi ad diem solemnum q̄ terrerent me de circuitu **z**c

Et hoc finit lamentatio ha. Vbi ostendit ad q' licet h' sit mētio de cūitate ierlm. tū omnia q' m h' ca. continent rethenda sit ad deplorationē regni isrl' in oī. Iea q' omnia dicūt inq iātū erat ps v̄ metropolis regni Et ideo in ista lamentatione fit mētio ut cetera militia isrl' de spōsia iacob de filiab⁹ ierlm sc; de ciuitatib⁹ regn⁹ q' erat sic filie ⁊ iherlm sic m̄. Diffinito īcē lamētatio.

Vnc accedit īcia lamentatio in ca. ij. Ego vir vīcens. ubi app̄ha postq; plorauit destruciōz ierlm que erat solium regnum p̄mo caplo. Et deinde destruciōne tot⁹ regni isrl' m. ij. ca. Huc in ij. m̄cipit lamētari afflictioz ploratiū ul̄ suūp̄us in carcē positi. ⁊ in lacu constituti. Siē habet ij. xx. ⁊ .xxxvij. ul̄ pot⁹ magis exp̄sse ad h̄az deplorat passioz xp̄i. In p̄ma expositiōe si deplorat afflictioz sui ul̄ pl̄i captiuati induit app̄ha variū mod et variā psonā vt fm h̄ i ser p̄te rō lamētatio diuidat. In .i. nāq; p̄te iduit psonā bois de pigētis ⁊ deploratis suam miseriā. Et h̄ a p̄mo v̄su. Ego vir vīcens paup̄ate meā usq; ad illū v̄su. Recordare paupertatis p. xvij. v̄sus in quibus multas suas infelicitates miseriās q' depingit ⁊ deplorando describit. In sedā vo p̄te induit psonā bois expectātis ⁊ deploratis dei auriliū ⁊ dei clemētiā. ⁊ h̄ a .v. xvij. q' māpit recordare paupertatis usq; ad .v. xxij. q' m̄cipit ps meadowdñs. dixit aia mea. Et h̄ p. v. v̄sus. nāq; bus dei mām multam nimis difitetur ⁊ ipam implora. In tīcia vo p̄te induit psonā bois difidentis ⁊ firmit̄ expectātis dei beniuelētiā in v̄su. xij. ps mea dominus dixit aia mea. app̄tea expectabo eū. usq; ad .v. xxxvij. qui m̄cipit quis est ille q' dixit. p. v̄sus. xij. In quibus multipliciter ondit q' ē in dño sperādū ⁊ q' bonū ē in dño spe rare. ⁊ app̄t deū saturari oapp̄brijs ⁊ peuti marillis. In q̄rta p̄te induit psonā bois repellentis ⁊ rep̄bantis falsam sīmaz q̄rūdam putantium q' captiuitas et afflictio populi non fūllit ex vim dicta et ordinatione dei. sed fūllit a casu non deo iūlente. et hanc sentenciam reprobat. a. xxvij. qui m̄cipit. Quis est iste qui dixit ut fieret deo non iūlente. usq; ad .xxij. v̄sum q' m̄cipit. scrutemur vias nřas. p. tres v̄sus. In quibus reprehendit homines talia opinantes. In quinta vo p̄te induit

19

psionaz d̄frentis et penitētis sup irāni maliciā. et culpā a. xxix.
vñu. qui m̄cipit. scrutenur vias vñras. usq; ad vñu. lxxij. q̄ m̄ci;
pit. muocauit nōmē tuū dñe. p. xv. vñculos. in q̄bo si a peccā
et p̄p̄li d̄fite ē et dolorē quo dolebat et de culpa et de pena. In vñ
vo p̄te mduit psionā h̄ois aspiciētis de p̄pe et iā iuueniētis d̄so
lacoz diuiaz a vñu. lxxij. q̄ icipit. muocauit nōmē tuū dñe d̄ lacu
no. t. Et demeeps. vocē meam audisti. et a p̄pm̄q̄stī vide qm̄ iuo
cātū te. et iudicasti cāz aie mee redemptor vite mee. usq; m̄ fi
nem ton⁹ lamētationis p. xij. vñculos. et sic m̄. lx v. tota lamen
tatio tñiat. Scđm expositioñez vñ magis trālem in h̄ ca. d̄utie
se p̄pha postq; deplorauit destructionem ierlm̄ q̄ erat caput
regni. et d̄inde destructionem totius israhel et totius regni.
Hunc m̄ isto caplo m̄. d̄uit se ad deplorandū passionē r̄pi m̄
multis articul. Naz m̄ psiona r̄pi p̄mo lamētāt de sua spoliati
one qua exuerūt eum. vestimenta sua et nudauerūt om̄ib⁹ h̄c
paupem. vnde m̄cipit. Ego uir uides paupertatē meā. Scđo vñ
lamētāt de sua capiōe et alligatiōe que fuit facta nocte a cho
orte et tribunis. vnde subdit. Meminauit et adduxit m̄ tene
taz noctē in domo amne et caphe fuit a uides verat⁹. vnde
subdit. Tantū m̄ me vertit et d̄uit manū suaz. venustam. fecit
pellaz et carnē meā edificauit in giro meo. m̄ tenebrohs collo
cauit me. Quarto vñ lamētāt de sua oclauatione p̄dū vnde
spedē meū. Quinto vñ lamētāt de sua acclamatione q̄ clama
uit m̄ cruce et absq; exauditiōe ut videbat cū subdit. Sed et cū
clamauero et rogauero exaudiet orōnez meā ocluſit vias me
as lapidib⁹ quadris 2c. Serto lamētāt de sua illusione et plas
ticatione de qua sc̄ptū est. et preteūtes blasphemabant eum
mouentis capita sua. Et h̄ facit. cū subdit. vñsus ih̄dians fact⁹
est nichil posuit me quash signū ad sagittaz. factus sum in dei
sum om̄i p̄p̄lo cātāl eoꝝ tota die. Septimo lamētatur de sua
tibatione et potatione ex vino mirrato mīto cū felle. vas em
positū erat plenū aceto. et h̄ facit cū ait. Repleuit me amaritudi
nibus. ied̄nauit me abſinthio. recordare abſinthij mei et fellis

VIII. lamētāt d̄ sua sollicitudie i cruce & d̄ relīctōe om̄ excepto
latrone d̄ cui⁹ agit vñhōe cū ait. Nēoria mēor ero & tabescet i
me aia mea. se q̄t. v̄bū xp̄i ad latronē noui diluculo. m̄lta ē h̄
des tua. & se q̄t v̄bū latrois. ps mea dom⁹ app̄tea expectabo eu.
IX. lamētāt de m̄ltipli sui colaphizatiōe cū ait. Dabit p̄cūci
enti se marillā satbit ob. pbrijs. X. lamētāt de lacmacione & la
crimariū effusione in cruce. de quo dicit ap̄ls ad heb. q̄ cum la
crimis & cū clamore valido p̄ces obvilit dō. et h̄ facit cū s̄bdit
Oculus me⁹ afflīct⁹ est. se quīt. diuinoſiōes aq̄q̄ deduxerūt ocul
li mei. XI. lamētāt de morte & sepulta & lapidis obuolitione
ad hostiū monumēti cū ait. Venatiōe cepunt me. q̄i auē lapsa
est in lacū vita mea. & posuerūt lapidē sup me. XII. lamētatur
de mulier⁹ fletu et eulatiōe vñ ait. Inūdauerūt aq̄ sup caput
me⁹. XIII. v̄o agit d̄ sua descehiōe ad libū cū d̄. Inuocauī nom̄
tuū de lacu nouisima voce; meam audisti. XIV. agit de sua
resurrectiōe ibi. app̄m̄q̄sti in die q̄ iucauī te. Iudicasti dñe cāz
aie mee. XV. agit d̄ iudeoy maliciosa machinaciōe q̄ p̄o refur
rectionē dederūt pecūnias nūlitib⁹ ut dicerēt q̄ discipuli eis dor
niētib⁹ fuerat corp⁹ ei⁹ furati. & ido subdit. vidisti dñe iniq̄ta
tes eon labia insurgecū & meditatiōes eoy adūsi me. XVI.
v̄o & vltio de odigna iudeoy p̄uiciōe apt̄ illō pc̄m & eoy de
structione & p̄secutiōne quā hodie pacūf. vñ subdit. in fine la
mentatiōis. p̄seqr̄is infurore & ates eos sub cel dñe. Et in h̄ la
mētatio. ij. finit. Et est notād q̄ cū alie lamētationes supnotā
vñi⁹ l̄re alphabeti clusulas multas atineat nec sit nisi vna seri
es liay in tota lamētatiōe. In hac tñ l̄re tripliāt & cuilib⁹ clau
sule l̄rā p̄notat. In signū amplioris doloris & maioris lamēti.

Quia accedit q̄rta lamētatio. **D**ivisio q̄rte lamētatiōis.
q̄rto i. iii. ca. Quomodo obscuratū ē aur. v̄ postq̄z deplo
ravit destructionem ierk; q̄ caput erat regni. demū to
tius populi. Nunc deplorat app̄ha destructionem templi & culto
diuini ac sc̄ularij. Et notandum q̄ licet in qualib⁹ lamentatiōe
tangatur aliqd de destructione istay. quatuor. cām principalit
intēdit. p̄ma lamentatio de p̄mo. & sc̄da de sc̄do. & sic de alijs.
Dividitur ergo hec lamentatio in tres partes p̄ncipales.

20

Primo namque appha deplorat templi et cultus diuini desolationem.
Ordo vero istius desolationis causas inquit et inuestigat rationes in
viii. xij. qui incipit. Non crederunt reges tre. Tercio vero gaudio per
dicit et aspergit futuram desolationem in v. xxi. qui incipit. Haude
letare. Prima autem pars in qua appha deplorat destructionem templi
dimidiat in quatuor. Item quatuor quod considerata sunt circa templum per enim
adherentem vel appari quo vestiebat. Nam in hexagesima dicit. quod nichil erat
in templo quod non auro tegeretur. ubi etiam erant lapides preciosi. saltem
vero ronali et vestibus sacerdotum. Unde appauum deplorat appha in
i. v. d. Quod obscuratum est aurum mutatus est. Et secundum Secundo vero per nos considerari circa templum comitatur et certum quod ingrediebatur ipsum et per quem
frequenter abat. Nam ingrediebantur ipsum et nichil bonitas quod de-
plorat in iij. v. appha filii sion incliti et amicti auro primo. Et ingre-
diebatur ipsum pie ac devote mulieres super quibus deplorat in iij.
v. appha. quod usque fuit ad similitudinem lamiarum quod filios lactant. et in
similitudinem crudelium strutorum. quod mulieres ierikim leguntur
comedisse filios suos tempore obfisionis. unde subdit. Sed et la-
tentes quos deplorat in iiiij. v. d. Adhuc lingua lactentis ad palati-
num eius in siti. Ingrediebantur deliciis iuuenes et adolescentes
quos deplorat in v. v. d. Qui resceabant voluptuose niterunt
in vijs. Ingrediebantur etiam diuini homini statu et adicione. quod omnes
sub una geniali clausi la per operationem ad destructionem sodomorum
appha deplorat dices. in v. vi. v. En maiorum effica est iniurias filie
reorumque ritus et celibatus quo oblectabatur. Qui quod enim nazarei destri-
bunt in sua proxima dignitate in iij. v. viij. qui incipit. Candidiores
nazarei eius in iij. et deinde deplorat in opposita infelicitate et
calamitate in v. viij. qui incipit. Denigrata est super carbones. de-
inde vero excluditur ex predicta calamitate quodam sinistra genialis in ir-
a appbat ex fasti eiudencia et per locum a minori in x. v. Manu
liege misericordium corerunt filios suos. Ex quo intedit appha probare
quod melius occisis gladio quam intectis fame. Quarto vero per nos con-
siderari circa templum tota structura et tonus fabricae status quo

in sublimie egrediebat cuius abustione et destructionem usq;
ad fundameta deplorat appha in. v. b. d. Copleuit dñs furor
suum. succedit ignem in hon. et deuorauit fundameta eius. Et
sic finit pma ps pncipal qrt lamenationis. Et aut sciendum
q licet aliqualit possit exponi q in ista lamenatione pdictum est
de abustione teli q facta est p caldeos et p nabuzardā pncipe
milicie nabuchodonosor impante. magis tñ clare et hialiter ex
poni habet de destructioe facta p romanos sub tito et respehi
ano q in obfidione romanor legutur mulieres corisse filios
suos et homines exhabuisse p fame et cetera que h dicitur q tamē
no legunt fuisse facta in obfidione ierlm p chaldeos. Denide
seqt scda ps pncipal in q appha inuestigat et narrat de salosis
telis tam et ratione. q incipit in. v. xij. Non crediderunt reges tre
vbi appha ostendit de hac solutioz anqz fieret fuisse vniuersitatem
incredibilem. et h v. xij. vbi ait. Non crediderunt vniuersitatem habi
tores orbis qui ingrediet hostis p portas ierl. Secundo vo
ostendit eandem desolationem postmodu fuisse iustam eisdem
gentibus iustam et rationabilem ppter tres causas. Prima q
dem effusio sanguinis innocentis et iusti. quia sanctores et falsi
apphe interfecerunt zahariam isaiam et multos alios prophetas
in iherusaleni. Et hanc causaz ieremias describit in vñculo. viii.
qui incipit. ppter peccata prophetarum et iniquitatrum sacerdotium.
Et in vñculo. viii. qui incipit. Errauerunt ceci. polluti sunt sang
iune. ppter qz causam introduxit clamorem omnium gentium
et nationum contra habitatores iherusaleni in vñculo. xv. He
cedite polluti clamauerunt eis et vñculo. xv. Facies domini diuinit
eos. Secunda vero causa qualit rationalis sunt templi desolatio
sunt prestolō alterius aurilij qz dei. Cum enim nabuchodonosor
obfideret ciuitatem sedecrias et populus debuisset ad auriliū
domini recurrisse. sed potius recurrerunt ad auriliū phai
raonis regis egipci propter q subditur. Tradidit eos in ma
gitur in vñculo. xvij. qui incipit. Cum adhuc subfisteremus te
fecerunt oculi nostri ad aurilium vanum cum respiceremus te
attenti ad gentem qui saluare nos non poterat. et in v. xvij.

de scribitur qualit iis sic p̄stolantibus & egipciis non venie
 tibus. fīns venit obſidiois eorum & capti sunt. unde incipit
 vñſus ille. Lubricauerūt vſtigia noſtra. 2c. In v. xix. ostendit q̄
 nec potuerūt fugientes de ciuitate puenire uſ q̄ in egipci. vñ
 incipit. Veloſiores fuerūt pſecutores noſtri acq̄lis celi. Tercia
 vñ ſo cauſa desolationis templi fuſt mors & mifectio ihu xp̄i. q̄
 tangitur vñſu. xx. qui incipit. Sp̄us oris nři xp̄s dñs capt⁹ eſt i
 pccas noſtris. Quāuia emi aliqui uideon intelligat hunc vñſcu
 li de iofia q̄ interfc̄us ē a pharaone Nechao. alii vñ ſo de ſedechi
 a q̄ egressus de ciuitate voluit fugē in egipcium q̄ pſecut⁹ eſt
 chaldeon exēctus et cōprehendit in defto ierichontuo tñ non
 pot intelligi ad h̄am de illis. cū quilibz illoꝝ capt⁹ fuerit in pec
 catis fīns. Iohas quid. q̄ nō obediuuit vñ ſo xp̄he. er ore dñi ut
 dicit. Esdore. ii. ca. i. ſedechias aut q̄ non obediuuit vñſis ieremie
 nec ſuauit iuramentū q̄ ſe obſtrixerat cū rege chaldeon. Et id
 eo h̄alit nō poſſut iſta intelligi niſi de dño ihu xp̄o. vñ q̄ dicū
 tur. a. xi. v. deiceps. h̄ic referri ad mortē emis in quē aspirauit
 ſac̄dores & xp̄he. h̄ ē legi doctores & ſcribe. vñ & de uideis
 verificat poſt mortē xp̄i p̄fatus. v. qui dicit. Facies dñi diuifit
 eos. non addet ut respiciat eos. Poſt captiuitatē emi chaldeo
 rum deus reſperxit eos & ad trām ſuam reduxit. h̄ poſt mortē
 xp̄i deſperxit eos h̄c ē hodie. Deinde ſequit̄ ps̄ t̄cia & ultimia iſti⁹
 lamētationis in qua xp̄ha aſpicit et p̄diicit ſuam desolationem
 de uideon poſtq̄z mtronuit gentium plenitudo vel de
 reditu eorūdē captiuitate babilonica. & p̄mo ironice loquitur
 contra nationes vicinas. & idumeos. d. v. xxi. Haude et letare
 vñ ſolaf viridice uideoas & de regressione & captiuitate babi
 lonis vel potius & h̄ali de conuione uideorum ad fidem ihu
 xp̄i que erit in fine ſeculi. & in vñſculo. xxiij. & viijmo. Cōpleta ē
 miuitas tua filia ſion. non addet ultra ut transmiḡ te. Cōstat
 emi q̄ ad h̄am h̄ intelligi non pot postq̄z de captiuitate babi
 lonie uidei ſit reuifi. Nā ex tūc ſit captiuitati p̄ romanos & inſ
 miḡti ac diſphi. & xp̄i h̄ referrēda ſit hec ad fine ſeculi h̄c d̄qm
 ē. Et in h̄ lamētatio q̄rta ſunt. Quiſho ōcōis ēmīe xp̄he

Ultimo sequit oratio ieremie propheta pro populo transmigrato
et dividitur in octo partes principales. In primo namque ad
modum bene oratis et deuote pronocat ad se et excitat di-
uinaz pietatem et miserationem. Recordare domine quod acciderit nobis
et quantum ad amissionem possessionum dicere. Hereditas nostra est
ad alienos. et quod ad amissione amicorum subdentes. Pupilli facti sumus
ab eis precepiti. Et quod ad amissionem cibariorum addentes. a quibus nostris pecunias
bibimus. Et quo ad amissionem libertatis subdentes. cuiuslibet nostris mi-
nabimur et scitatis. quo ad petentes subdentes. prius nostri peccauerunt
et non sunt. Et quo ad amissionem potestatis et auctoritatis sub-
dentes serui domini sunt nostri. Et quo ad amissionem pacis et securitatis sub-
dentes. In animabus nostris. Et quo ad amissionem pulchritudinis
et sanitatis claudentes. Nellis nostra quasi clibanus exulta est.
Tertio vero recitat adulteriorum multiplicem iniuriam et abu-
sionem qua abusus sunt captiuitatis ut ex hoc de magis ad miam
pronocetur et hoc facit ibi. Mulieres in honore humilaueruntur. ubi re-
tinae adulteriorum iniuriam et lubricitatem. dicit. Mulieres humilaueruntur
et vices in cunctis iuda. Deinde vero malitia et crudelitas
subdentes. Principes manu suspensi sunt. facies senum erubuerunt
Deinde vero ipsorum nequitia et in malitia feditate. subdentes adolescentes
nulis ipudice abusus sunt. Quarto vero prophetam deplorat postquam
dignitatem et postquam solationem. quod et defecit sapientia et leticia et
excellencia quae fuerat esse in iherusalem. Quantum ad sapientiam dicit.
senes defecerunt de portis. quantum ad leticias subdit. iuvenes de
choro psallentium quantum ad excellentiem claudit. cecidit corona ca-
pitis nostri. Quinto vero prophetam explicat suam iniuriam. propterea mestus est
iustus prius nostrum. Sexto vero laudat et predicit dominum praebebis. Sep-
timmo vero implorat dei benignitatem et petit sui redditus et sue co-
ueritionem accelerationem. redit quid vel de babilonica captiu-
itate in iherusalem. vel potius et melius de crudelitate credulitate
et hoc facit ibi. quae in perpetuum obliuisceris nostri. sequitur. Certe nos domine
ad te et dominum. Octavo et ultimo inuenit et certum dominum seueri-

tatem. et p. cōsequēs aliq̄lē dilationē exauditiōis. ut h̄ q̄ penit
ita celerit ipseleaf cludēs. Sed p̄iciens repullisti nos. iratus es
atra nos vellemēter. Et in h̄ tēn⁹ iēmē finit. Ad p̄tē ḡ istā sc̄p
ture sacre q̄ est poetica et decātatiua. ascēdām⁹ ad eā nāq̄ ascē
dit ascēsu purpureo h̄c scribit. cāti. iñ. ca. ascēsu purpureū me
dia caritate astrauit p̄pt̄ filias ierlm̄. **Hic p̄mē dūihiō q̄rte**
pus q̄ est disputatiua et quasi dialetica.

Quarta vō ps sc̄p̄te dūihiō q̄ est dialetica et disputatiua
sub libroy bmario stinet. Omnis nāq̄ disputatio vel ē
int̄ opponēt̄ et respōdēt̄. et h̄ dīueūw̄ vocare dīola
sum. vel est eiusdē ad seipm̄ gerētis psonā duoy q̄ consueuit
dīci soliloquū. quē mod̄ innuit auḡ libro soliloquoy itroducēs
seipm̄ interrogantē et rōz respōdēt̄. Et s̄m h̄ sc̄pta sacra m̄ p̄
te disputatiua dūidit̄ in duos libros. sc; m̄ librū iob m̄ quo
disputat p̄ modū dialogi. Et in ecē. ubi disputatur p̄ modum̄
soliloquij.

Dūihiō Job.

Incipit ḡ lib̄ iob p̄tē disputatiua et p̄mo itroducīt psonas dī
spūtates sc; iob m̄ mīfia et pauptrate dīstētem et tres amicos
eius q̄ venerūt ad asolandū. et h̄ m̄ duob̄ p̄mis ca. Sc̄do vō m̄
troducīt et p̄vit disputatiōz. Et q̄ q̄tior fūt ḡna disputacionū
Prima quid dialetica er̄ p̄babilib̄. Sc̄da vō sophistica et gar
rula ex appetib̄. Tercia q̄ teptatiua ex q̄stidib̄. Quarta vero
diffinittua et de mōstratiua ex necessāris et imobilib̄. idēcō i
vñi p̄ alii et stinet. ix. replicationes. Nonies em̄ locut⁹ ē iob
et octo vicib̄ amici sui replicauerūt cont̄ eū et tacuerunt m̄ ix.
et durat h̄ disputatio a. iñ. ca. us q̄ ad. xxxij. Sc̄do vō p̄mē fa
disputacō vana et sophistica. Elm̄ filie barathel busites cū ipo
iob. cū tñ iob nō r̄ndit. et h̄ a. xxxij. ca. us q̄ d. xxxvij. Tercō vō
disputatio teptatiua itroducīt int̄ dñm. q̄ d. mltis qōib̄ tēp
tauut et interrogauit iob ut declararet modica aut nulla erat sa
piencia ei⁹ opata ad deū. et h̄ a. xxxvij. ca. us q̄ ad. xxxrij. Quar
dñs diffinitt p̄mē i fine libri. xlj. ca. sub hñs v̄bis. Postq̄ at
locut⁹ ē dñs v̄ba h̄ ad iob dixit ad eliphat th̄emamitē. Iratus

est furoz me⁹ int̄ etiā i duos tuos amicos qm̄ nō estis locuti
corā me rectū sic fuus me⁹ iob. **D**uūlio libri ec̄castes.

Auc̄ accedit ec̄castes ⁊ itroducit soliloqū ſalois. nūc loquē
cū ait. Cogitau abſtrahere a vino aīaz meā vt tr̄ſſerē animū
meū ad ſapiaz. Et i pl̄ib⁹ alijs locis. In pſona ſapienſis
dā ⁊ affluā dlicijs ⁊ fruar bois. Disputat aut̄ i toto li. vnā dclu
hōz ſc̄z q̄ oia deſpiciēda fuit ēta deū q̄ ſbie cta fuit vaſtati. Et de
moſtrat. r. eē vana q̄ maxie dſueuerūt appeti i h̄ mūdo. I. vanū
eē appetitū ſciay. ⁊ h̄ i. j. c. v̄ dcludēd̄ ait. q̄ addit ſciay addit ⁊ la
borē. II. vanū appetitū delicia ypi. c. ij. d. locut⁹ ſū i cord̄ meo va
daz ⁊ affluā dlicijs ⁊ fruar bonis. ſubdit. Et cognou q̄ h̄ q̄
eēnt vanitas. III. vanū eſſe appetitū lōgeuitatis ⁊ diuinitatis
vite m. ca. iii. d. **O**nūa tpe h̄it ⁊ ſuis ſpacij ſuſerūt vñula ſb
celo. tpe naſcēdi ⁊ tpe moriēdi. ūc. **I**II. vanū eſſe appetitum
auctis platiōis ⁊ dñatiōis. ca. iiii. ⁊ v. vbi loq̄. dtra phidētes. d.
vti. me ad alia ⁊ uidi calūrias q̄ ſub ſolo gerūt. ⁊ ſeq̄. Melorē
puer ⁊ ſapiēs rege ſtulto ⁊ ſene q̄ nescit puidē i poſtey q̄ ⁊ d
carcē cathenis q̄ m̄d̄ q̄s egrediat ad regnū ⁊ ali⁹ na⁹ i regnū
iu. opia dſumiat. V. vanū eē appetitū diuinciar i medio ca. ⁊ in.
vij. p totū. vbi ſic ic̄pit. Eſt alia. iſfirmitas pefſia q̄ vidi ſb ſole.
diuincie dggate i malū dñi ſui ⁊ ſbdit. Quid ſ̄ pdeſt ei⁹ ſc̄ labo
rū ⁊ pſciay ſutoy q̄ mlti valde appetit ⁊ h̄ i ca. vii. q̄ ſic ic̄pit
Quid ncce ē hoi maioza ſe q̄rē cū igret qd̄ ſtigat hbi i vita ſu
a. **V**II. vanū eē appetitū pcanij ⁊ laudis ⁊ fame q̄ a mltis defi
derat. ⁊ h̄ i. c. viii. d. Sapia bois lucz i vultu ei⁹. ſeq̄. vidi ipioa
ſepultos ⁊ laudabat i ciuitate q̄i iuſtoy ſemite. ⁊ ſtatū ſbdit.
S̄z ⁊ h̄ vaitas ē. ⁊ ido ois laus ē otēneda. **V**III. vanū eē appeti
tu fortunij ⁊ eē bñ fortunatū. q̄ mlti appetit. ⁊ h̄ in medio ca.
vij. ⁊ ix. vbi. d. ſut iuſtoy q̄bo mala pueniūt ⁊ ſut ipij q̄ ita ſeti
ſut q̄i iuſtoy ſca habeat. S̄z i h̄ vaſſimū uidico. **X**. vanū eē appeti
tu corpe v̄tutis i medio. ix. c. ⁊ x. p totū. ubi ait. Diceba
ego meliore eē ſapiaz fortune ſeq̄ h̄ pefſimū m̄t oia q̄ ſb ſole
erat. **X**. ⁊ vltio vanū eē appetitū floride iuuetutis. ⁊ h̄ i. ca. v.

ait. **L**etare iunieis in adolescēcia tua. et in bonis sit cor tuū et sci-
to q̄ p̄ oībo hijs adduc̄ te de⁹ m̄ iudiciū. Et vltio ca. cōcludit
Me m̄to catoris tui m̄ die iuuentutis tue aīq̄z veniat dies de q̄
bus dices. Non m̄ placēt. Et sic finit ps sc̄pte disputatiua. **A**d
istā ḡ ascēdam⁹ p̄ ascēsu eīq̄z variorū d̄ q̄bo sc̄ptū ē zact. i. Ecce
vir ascēdēs sup̄ eqū rufū et p̄ eū eīq̄ varij. ut p̄ eqū rufū itelli-
gat stabile uitā q̄ sēp̄ snialit̄ i libris hijs pmulgat. p̄ eīq̄s vo-
varios rōms diūitas q̄bo disputat. **H**ic ponit diūho q̄ntē
ps sc̄pte q̄ ē q̄i ethica et monistica.

Quanta vo ps diūie sc̄pte q̄ ē monistica et ethica ac asul-
tatiua m̄ libroy tnario stinet. sc̄z p̄u. ecē. sap̄. et ecē. Et
ali enī phiderād̄ q̄ mores monostice instruit. Aliqñ mō fili-
uī quo p̄ iſtruit filiuī. Aliqñ mō ipalī quo p̄nceps iſtruit bali-
doç̄ delegatū. Aliqñ mō mḡrali quo doctor i scolia
diuidit i tres li. Nā i li. p̄u. t̄dit ethica mō p̄nali et introducit p̄
ut docēs filiuī suū. vñ salōn ubiq̄z i li. illo. d. fili. mī. ac si p̄ loq̄t
filio. et aristo. suū li. ethicoy q̄ appella nichomachia. nichoma-
chō filio suo sc̄phit. In p̄ncipio at pabolay. d. pabole salōis fi-
lii dd. regis isrl̄. seq̄f. vt det puul̄ astutia adolescēcia et itell̄us
reps iſtruēs suū baliuū et iudicē fibi sbditū. quē mittēs ad iu-
dicād̄ pp̄l̄ suū ait. diligite iusticiā q̄ iudicantis trā sentitē d̄ dño
ib̄s fili⁹ firach m̄ p̄ncipio q̄i doctor plēmizas et instruēs disci-
pulū ac dicēs. Ois sapiā a dño deo ē et seq̄f Sapiaz dei q̄s iue-
ligauit. Et rursū radix sapie cui reuelata ē. Et i fine cōcludit se o-
posuisse. moralēli. sic doctor apōit et dicit. Doctriaz sapie sc̄p-
hit i codice isto ib̄s fili⁹ firach iherosolimita q̄ r̄nouauit sapiaz
de corde suo. **D**iūho libri p̄ubroy.

In c̄pt̄ ḡ p̄ubroy lib p̄te monistica et consultatiua. Et diūidit
in q̄tuor ptes. Nā p̄mo iſtruit filium̄ igmaginario et forma-
tio ē coloz rethoric⁹ q̄ tut fit. cū res i aiata ūl̄ muta itroducit
q̄i loquēs ut aiata. sic aut̄ facit salomō. q̄ sapiencia introducit
ut diuinaz puulos alloquentem m̄ p̄mo ca. cū ait. Vl̄ q̄z puuli

Diligitis insanciam et stulti ea q̄ sibi sunt noxia cupient. Deinde
sapiam allicietez ad amorem suum et ab amore mulieris eximere
autentem in iij·ca·fili mihi suscepis famones meos. Et deinde sa-
pietiam p̄mittetem multa bona in iij·ca·fili mihi ne oblinisce-
ris legis mee. Et sic deinceps in iiiij·v·z·vj·ca·z·vij. Deinde intro-
ducit sapiam gloriante et suas excellencias predicatem in viii·ca
Nūqđ nō sapia clamitat et prudēcia dat vocē suā. Deinde sapi-
eiam imitatem ad diuinum q̄ pauit in·ca·ix. Sapia edificauit sibi
domū. Sed oīo instruit filium modo ordinario et disciplinatio
et ducat illa psa·r·ca·us q̄ a·xxv·scz p·rv·ca·vbi ponit diuin
as doctrinas. Quarū qđā nūc p̄tinent ad unā v̄titē quedā oīo
ad aliā. Quedā q̄ ad unū vicū. quedā aliud cōmītū quidā
non curādo de ordine. et ideo volētes diuidere q̄ nūc agit de le-
reticias. nūc de platis nūc de regibz. Sic est a p̄libo fieri asuetū.
nō diuidūt ad līam nec ad mētem sapientis. q̄ de talibz nō m̄
tēdit. Sed dare potū docimēta p̄tinēcia ad vicia et vītēs cō-
mītū. Nec multū obest doctrine morali si talis ordo erq̄hūs
nō obfūet. dū tñ q̄libz doctrīa bñ distinguat et accipiat p̄ se.
Et sic viden̄ fieri in legibz aut caplīs dectaliū. Nō ei oport̄z q̄
q̄lz lex ad legē p̄cedētez vel subsequētez diuinari sc̄ientifice possit
Sed accipit sensus ciuiuslibz p̄ se. Et diuinilis modū obfūari te-
ret a legēte librū p̄ubliorū. ut accipiet q̄ilibet doctrīaz p̄ se. et il-
lā exponat p̄ rāto. cū a·r·ca·us q̄ ad·xxv·ca·p̄cedit redigi
dmario et disciplinatio. q̄ doctrīas ibi cōtentas fecit redigi
ip̄met salomō in scriptis. Tercio oīo modo p̄cedit extordina-
rio v̄k retellectuō et h̄ a·rrv·ca·us q̄ a·xxx·erclūfue p̄ v·capla
Ille nāq̄ doctrīe pabolice fuerunt ex ore salōis reportate. nec
ab ip̄o in libro dsc̄pte. Sed post lōgo tpe in dieb̄ regis eze-
bie sapientis eiusdē regis de mādato ip̄uis. doctrīas illas i mē-
branis et cedulē p̄us disp̄las translulerunt et recollegent in
vnū. ac p̄cedētibz p̄ubliis addiderūt. Quarto oīo p̄cedit mō
āmatorio et allectuō et h̄ m·xxx·ca· Verba aggregantis. filij vo-
mētis. et verba iāmuel regis viso qua erudiuit eum mater sua
Quid dilecte mi quid dilecte notorum meorum. et mi vltio
ca. Noli regibz o iāmuel dare vinum. Et finit librū suū in

~~Ante de muliere fortia.~~

Oltius libri sapientie.

Vnc accedit lib sapie et tradit ethicā modo impali. eo modo quo p̄ncipes erudit baliū quē mittit ad viden dū et erudiendū pp̄lm. Et idēco tractat de tota sapia et de omib⁹ lib⁹ nomine iusticie vniuersalis et legalis q̄ p̄cipit actus oīm v̄tutū ut patz. v. ethicon⁹ ap̄t q̄ m p̄ncipio dicit. Diligite iusticiā. Et post h̄ subdit. Iusticia p̄petua est et imortalis. Et iu torum aie m manu dei sūt. Et tūc stabūt iusti m magna cōstan tia. Sapiam p̄ iusticia. et iusticiam p̄ sapia indiferenter ponēa Intendit ergo lib ille tres p̄ncipales clusiones. et fm h̄ diuidit m tres p̄tes. Primo nang⁹ respectu iusticie ponit exhortatiōz et zelum assumēd. Et durat illa ps a p̄ncipio libri usq; v̄sus fi h̄e. vi. ca. et vñet. vi. capla ita q̄ p̄mū caplm est inductiū ad sapiam d. Diligite iusticiā. sentite de dño m bonitate et multa finiilia. Scđm v̄o est repulsiū a sapia. q̄ incipit. Dixerūt ipi⁹ ibi enī ostēdit quō p̄ccores et impii p̄spērātur m mūdo fru tur bonis. coronant rohis. et quō hoies sapiētes et iusti nō vide tur p̄spari. s̄ pot⁹ ab ipi⁹ p̄secutiōz pati et morte ep̄issima cō denari. Et ex h̄is vider̄ q̄ h̄o debeat a sapia et iusticia acq̄renda repellē. Terciū v̄o ca. est respōhonū p̄ sapia q̄ incipit. Iustorū q̄ hoies iusti et si videant m h̄ mūdo ab ipi⁹ pati. tñ totū est tps ad p̄batiōz eoz. q̄r tāq; aurū in fornace p̄bauit illos. In fine aut̄ totū erit ad corroboratiōz eoz. q̄r fulgebūt iusti. et tāq; p̄ sapia ibi respōdet ad ea que cōtra ipam adducta fuerāt i ca p̄cedēti. Quartū f. c. est allectiū et gloriatiū d sapia q̄ incipit. Q̄ q̄ pulchra es casta gnatio cū claritate. et sequit. q̄r imortak ē memoria sapientie qm et apud deum nota est et apud hoies. Quintū v̄o caplm est opulsiū p̄ sapientia q̄ incipit. Tūc sta bunt iusti m magna cōstacia. ibi enī ostēdit qualit q̄ si habue r̄t sapientia affligen⁹ et pumēn⁹. Sapientib⁹ et stātib⁹ ex adūso. Sertū v̄o caplm post inductionez primi capli et re pulsiōne. ii. et respōhiōz. iii. et omēdanonem. iii. et opulsiōne v̄ est clusionū p̄ sapientia et acq̄sitiōe ipius. vii incipit cludēdo

Andite igit reges et intelligite discite iudices finum tresecq. Si ergo
delectamini in sedibus et sceptris. o reges ipsi diligite sapientiam
ut in perpetuum regnetis. Secundum vero sapientes potest recipiendo sapientiam
gnatorem et ortum attendendum. Et durat ista pars a fine viij. ca. ubi dicitur
Quid est autem sapientia et quemadmodum facta sit referatur usque ad ix.
exclusus. et habet tria capula. viij. sciz. viii. et ix. in quibus haec solum
intenditur. qualiter scilicet sapientia oritur et in hicie gnatitur. Ponit autem
plogus qui aperte istam intentionem ab illa parte quod est in fine viij.
capuli. Quid est autem sapientia usque in finem. Tractatur vero ponit
viiij. ca. deinceps in viij. et ix. Ita quod viij. capulum ostendit quod gnatetur
et ortus sapientie in nobis erigit primo ut ipsa in preciabiliter estimetur
Qui enim non ponit eam regnis et sedibus auro et lapidis preciosis
fis. non poterit eam acquirere. Et illud describit preciositas sapientie cuius non
valet aliquid ad comparari. Octauum vero capulum ostendit quod si detet in
nobis sapientia gnatari oportet sedario ut inertiusabilitas sapientie detinatur
et quecumque sponsam eam assumere michi et amator factus sum formosus
me illius. et sequitur in trans in domum meam conuersari cum illa.
non enim habet amaritudinem conuersatio illius. nec tedium delectio bona
illius. sed leticiam et gaudium. et in amicicia illius delectio bona
pluit et efficaciter postulet. unde cum in fine octauum sapientia conclusa
sit dices. et ut scilicet quoniam non aliter possum esse omnem nisi de te
et hoc ipsum erat sapientia. scire cuius esset haec donum sequitur. ad dominum
deponans sum. et diri ex totis precordiis meis. statim in ix. ca. pos-
nitur ipsa oratio. Deus primus noster et dominus noster et reliquias. Ex quibus
patrumque tria sunt per quae in nobis sapientia oritur. et gnatatur. que sit
imperciabilis estimatio. inertiusabilitas adamatio. et maledictibilis
ac superfluer eroratio. Et sic finit pars secunda. que est de sapientie ortu.
Tertio vero sapientes ponit respectu iusticie et sapientie operationem
et fructum obtinendum. et durat illa pars a x. ca. usque in finem et omnem
x. capula. ubi primo ponit effectum et fructum sapientie sub uno cuiusdam
scilicet septenarij personarum. et hoc in x. ca. ubi ostendit quod fructus ha-
bit sapientia in adam cum dicitur. hec illud. quod prius formatum est per orbis terrarum.
Et in noe cum subditur apostolus quod cum aqua deleret terram. sana

uit item sapientia per aptibile lignum iustum gubernans. et
 abraham cum sequit. Nec osenfus supbie cu se nationes extu-
 lissent sciuit iustum. et cofuauit sine querela deo et in filiis fortis
 misericordia custodiu. In loth vo cu addit. H apetibz ipius
 liberauit fugientem descendente igne in pentapolim. In iacob aut
 cum sequit. Nec profugu ire fratris dedurit iustum p vias re-
 tas. et ostendit illi regnum dei. In ioseph cu sequit. Nec ven-
 ditu iustum no derelinquit sed a peccatis liberauit eum. de-
 scendit q cum illo in foveam. In moise q cu deludit. H popu-
 lum iustum liberauit. intravit in aiaz serui dei. i. moysi et fecit con-
 tra reges horredos. et deludit. direrit eorum opa in manibz phe-
 sancti. Ac si velit. r. ca. inductus argue. In istis aut scis psoma
 appet mirabil effec iusticie et sancte sapientie. igit multu est vo-
 nola Scdo vo ostendit effec sapie respectu ton ppli. isrlinci
 p. ir. ca. sequentia. Et qd gloria uir se posita magis elutescut. idcir-
 co sumul ostendit quale effec habuit sapia et iusticia respectu
 pion. egipcion scz et cananeoz. Reducit aut ad memoriaz bñi
 da ipesa pple rde sapie et iusticie qz tenebat bñficia in qz q etiā
 ipesa fuit ni defto. Et pmo quid beneficu aq et fontis rde iusti-
 cie qz tenebat. Et e g egipciis ostendit fuisse datu plagahuanis
 languis que biberunt p fonte semper fluu rde iusticie que
 erat in eis. In. xii. vo ca. ostendit plaga imissa chananeis et ha-
 bitatoribz tre scz appi i iusticiu qz excceruit in deu scz idolatriam
 vo euissde ca. in illo loco. vn et ill qm vita sua insensate et iuste-
 virerunt p h q coluerunt dedisti sumu tormentu. ostendit plaga
 chananeis illata pp i iusticiu qz excceruit in deu scz idolatriam
 in. xiii. vo ca et xiii. occahoe inde accepta tractat de idolatria et
 nephadov idolor culta. et q rde sola potu abuhone fuerunt in
 tructa. In. xv. vo reprobat ipa nefanda idola et recognoscit a
 pple isrl ver de. Et ita p quinque ca. tractatu est de pmo bñfi-
 cio aq et fontis. Scdo vo reducit ad memoriaz bñficiu carnis et
 paiz et h i ca. xvi. ubi agit d cofuicibus miraculose i ductis i pn
 cipio ubi d p qbo tornis dispositi ppim tuu pantis ill orti
 somentranu noui saporis escam. et agit de manate ppim tuu

ppatū panē de celo p̄stitisti illū sine labore. Tercō vō reducit ad
memoriā beneficū diei & lucis. & h m. xvij. ostēdens quō egip
tū dereliquētes iusticiā & sapiāz fuerūt in dēfīsmis tenebris
vbi dicit. q̄ idiscipliate aie vinculis tenebrarū & longe noctis
xp̄diti sunt. & nulla quid vīs ignis potēat eis lūmē p̄tere. nec
hīc flanime illuminare potēat illam noctē horrēta. In. xviij
ca. ostēditur. quō filij isrl̄ tenētes sapiēciaz & iusticiā tunc tpiis
adepti sunt beneficium lucis. vnde et ca. m̄cipit. Sanctis autē
tuis maria erat lux. Quarto reducit sapiēs ad memoriā benefi-
ciū colūne et nubis m. xix. & vltio. ca. vbi dicit q̄ nubes casta
illoz obumbrabat. & ex aq̄ que ante erat. tra appuit arida &
maria rubro via sine impēdīmēto. Et in h scđs lib scie ethice q̄
est lib sapie emiatur.

Duino libri ecclastici.
Vnc accedit lib ecclasticus et tractat matlaz ethica in
in gñali. Hic docz doctor discipulū. Docz autē sapiāz tri-
plicet. Quia exhortatiue & apophœas q̄ appellant prudē-
tū sūie. Collectiue & p comēdaciones ipius sapie. Exēplatiue
& narraciōes boīm vīre. scē q̄ aī nos extiterūt i reti testam̄to
Isti enī sūt tres modi inducēdi ad sapiāz ut poi colligi ex dīs
phī in. ii. rethorice. q̄ & apophœas prudētū et narraciōes iusto
rum quī p̄cesserūt & comēdaciones sapie inducūt boiez ad acq̄
sitionē ipī. Pars ē tercia in q̄ pcedit sapiēs exēplatiue & per
narraciōes ponit a. xlīj. ca. & ponit seorsū & ad pte. vnde m̄ci-
pit. Laudem vīros glorioſos. Pars vō p̄ma in q̄ pcedit per
apōes et scđa in q̄ pcedit p comēdaciones. posite sūt p mixtū
Sunt autē in vniuso. ix. p̄ncipales comēdationes. Prima po-
mē ca. i. Om̄is sapia a dñō deo est. usq̄ ad pte illaz. Timor dñi
Gloria. xc. Scđa ponit i medio. iiiij. ca. Sapia filijs suis uitā inspi-
rauit. usq̄ ad pte illā. fili a serua tēp̄. Tercia ponit. vi. fili a iū-
uētute tua exēce doctrinā. ēta mediū caplī p totū usq̄ in finē
Quarta ēca finē. xiij. ca. ibi. Deat vir q̄ in sapia morabit. p to-
tu sequēs caplī. usq̄ ad pncipū rvj. ca. Quinta. xiij. ca. Sa-
piencia laudabit aiaz suam. p totū illō ca. usq̄ in finē. Sexta ē
ca mediū. xxxij. ca. Qui timet deū excipiet doctriaz & p. xxxij.
usq̄ ad illā pte. Audite maḡtes & om̄is pp̄li. Septima oratua

sib⁹ ⁊ om̄edatiua i p̄ncipio. c. xxxvij. Mis̄erē nr̄ d̄s oīm. us q̄ p̄pe
 finē ca in illa pte. Om̄iem escā māducabit v̄t. Viii. ca. xxxix.
 p totū. Sapiaz atiq̄z boīm exq̄ret sapiēs. Ix. ēta finē. xlj. ca. me.
 mor ero iḡ opū dñi. v̄ om̄edat dñiaz sapiaz. pmo i gñali us q̄
 in finē. c. illi⁹. In ca. at. xlj. i spāli quātū ad spālia opa dei. i q̄bo
 relucz sua sapia. ut i toto celo sole. luna. ⁊ stell. aere. niue. tom:
 truo ⁊ choruscatiōe. gelu v̄tis ⁊ maris eleuatiōe. Pars at q̄ p
 cedit p apōes. i vniuso dñinet. h̄j. doctrrias. Et apōes. i. doctrine
 mouēt ad riorē dei. Et icipit illa doctrīa ēta medūi ca. i. Timor
 dij gl̄ia ⁊ gl̄acio. ⁊ durat us q̄ in finē. apōes v̄o scđe. mouēt
 ad paciētiaz ⁊ sufferēcīa respectu oīm q̄ imittūt a deo. et icipit
 illa doc. ca. ii. fili accedēs ad fūntutē dei ap̄tea aiaz tuā ad tēpta:
 tiō. ⁊ durat us q̄ i finē ca. illi⁹. apōes v̄o doc. iii. mouēt ad pie:
 tate exhibēdā pētib⁹ ⁊ obfūndā p̄tī ⁊ m̄ri debitā. Et icipit doc.
 illa m̄ p̄ncipio. iii. ca. fili sapie. ⁊ durat us q̄ ad medūi ca. qđ i;
 icipit. fili i māsuetudie opa tua p̄fice. apōes v̄o iii. doc. mouēt
 ad oēz bilitatē ⁊ subiacēcīa. ⁊ icipit illa doc. v̄ p̄cedens definit.
 fili i māsuetudie. ⁊ durat ēta finē. iii. ca. Ignē ardētēz extinguit
 aq̄ ⁊ elemofina resistit pccīa. apōes v̄o. v. doc. mouēt ad ele:
 mosinā paupib⁹ ip̄dēdaz ⁊ ad mīaz. Et icipit illa doc. v̄bī p̄ce:
 uā supi⁹ ⁊ diuisaz. Sapia filiis suis vītā ispirauit. apōes v̄o. vi.
 fa om̄edatiua. fili ūfua tēp⁹. ⁊ sequit. p̄ aīa tua nō ūfidaris dī:
 cere v̄bū v̄m. ⁊ infra us q̄ ad mortē ēta p̄ iusticia. ⁊ durat us q̄
 hi finē ca. xlj. apōes v̄o. vij. doc. mouēt ad relmiquēdū necessā
 ria. ⁊ ad ūstruēdū pñia. ⁊ icipit illa doctrīa m̄ p̄ncipio. v. ca.
 noli actendē ad posseshōes miq̄s. seqt. Ne dixeris peccauī. ⁊ qđ
 nichī accidit t̄ste. du rat aut̄ us q̄ ad medūi ca. Et finit in illa p:
 ncula. Esto māsuet⁹ ad audiendū v̄bū dei. apōes v̄o. viii. doc.
 mouēt ad tacēnitatē et ad lingue custodiaz. Et icipit v̄bī p̄
 cedens definit. Esto māsuet⁹. seqt. Si ē tibi intellect⁹. r̄nde p̄ri:
 mo. fin autē. manus tua fit super os tuum. durat aut̄ us q̄ in fi:
 ne cap̄bi. v. ap̄ositiones autem. ix. doctrine mouēt ad virtuo:
 lam et verā amicīciā. ⁊ icipit illa doctrīa m̄ p̄ncipio. vi. cap̄li:

Noli p amico inimic⁹ fieri primo. sequit. Si possides amicū i
temptatione posside eū. ⁊ p totū tua etatu de amicitia usq; ad ter
ciam pte om̄edatīcā supnis consula; adiuſam. Fili a uiueture
exerce doctrinam. Proposicōes vō doctrine. ⁊ mouēt ad
prudēciam iconicā ⁊ domus disp̄satua. phibent quid ne hō
velit fieri iudex aut ciuitatum rector. s q̄ intendat domini sue
Et ad instruēdum. Et instruūt quō debeat homo se habere ad
deū. ad frēm suum infra hospicū. ad opus laboriosum ad con
iugem. ad suum. ad pecora. ad filiā. ad filiū. ad sacerdotēz xp̄i. ad
pauperi ⁊ ad pentē mortui. Et incipit illa doctrina m. vii. ca.
Durat autē p totū usq; in finem. Proposicōes vō doctrine. vii.
mouēt ad tranquilitate; et pacem ⁊ cordiam. ⁊ incipit .ca. vii.
Non litiges cū homīe potente. sequit. Nō atendas cū virolo;
cuplete. ⁊ infra cū iracido non facias rixam. ⁊ durat usq; in fi
nem. Proposicōes vō doctrine. viii. mouēt ad castitatem ⁊ pudici
am ⁊ incipit illa doctrina nī pncipio. ix. ca. Nō zeles mulierē
finis tui. sequit. Ne respicias mulierē maluolam. cū saltatrice
ne assidius sis. vgmē ne d̄spicias. ⁊ similia multa usq; ad me
diū ca. vbi dicit. Non derelinq̄s amicū antiqui. Proposicōes
vero. viii. doctrine mouēt ad stabilitatem ⁊ constanciam marie
circa amicitiam. ⁊ incipit hec doctrina vbi p̄cedēs definit. Non
derelinquas amicū tuū. Nou⁹ em̄ non erit simile illi. Et q; diū;
cie puocāt ad amicitia similit ⁊ potencie ac glorie aliquorū ⁊
postea dimittit alioꝝ antiqua amicitia. Idcirco horū oīm zelus
mibi phibet. et durat illa doctrina usq; circa finem. ix. capti.
vbi dicit. In manu hoīm artificū opa laudabūt. ⁊ p̄ncipes po
puli in sapiēcia. Proposicōes vō doctrine. viii. mouēt ad regna
tuam prudēciam et incipit doctrina ista vbi p̄cedēs definit. In
manu hoīm artificū. Et sequit m. x. ca. Iudex sapiens iudicabit
poplū suum. Et quia avariciā ⁊ supbia sequit p̄nceps idcirco
doctrina illa inuehit cōtra avariciam supbia maliciā phibe. inū
⁊ ostēdit q; null⁹ delet supbire. Durat autē ps p totū. x. ca. us
q; in finē. Proposicōes vō doctrine. xv. mouēt ad beneficen
tiām. ⁊ incipit m. ca. x. Si beneficeris scito cuiū beneficeris. ⁊ q;
ex beneficio recipies beneficiū efficitur amicus et gratias. Aliqñ

vero contingit q̄ est ingratuſ. nec eſt amicus quādū durat
 beneficium. Idcirco doctrina illa cauere docet a talibus amicis
 dolofis et fictis. et durat per totum. xij. caplī usq; in finem.
 ppoſitiones vero doctrinae. xvij. mouent affabilitatem et ſocie-
 tam bonam et virtuosam prohibendo contrariam. Et incipit
 in pncipio. xiii. caplī. Qui tetigerit picem inquinabitur ab ea
 et durat per totum caplī. ppoſitiones. xvij. doctrinae mouet
 ad liberabilitatem congruā effuſionem et prudentem expenſas
 Et incipit in pncipio. xiii. caplī. Heatus vir qui non eſt lap-
 sus. ſequitur. viro cupido et tenacis fine ratione eſt ſubſtancia. et
 hominiſ ſuſſo ad qđ aurum. Et infra. Inſaciabilis oculus cu-
 pidi. Et doctrina illa durat usq; ad qrtā pte amendatiā ſupi⁹
 adiuſaz q̄ incipit ēca fine ca. ubi dī. Filius vir q̄ in ſapia mora-
 bit. Apōſtes vō. xvij. mouet ad habendā fiduciā in deo. et non
 in multitudine filiorū. ſi peccor es hī et eſtat doctrina illa de peccō-
 ribus gigantib⁹ q̄ dimiſerūt deū et de beneficiis q̄ dñs impēdit
 ſtantib⁹ in ſe et q̄lit deus creauit hoiem et multa alia ad hanc
 matiaz pncipia. Et incipit in pncipio ca. xvij. Ne iocuderis in fi-
 lijs ipis. ſi nō e timor dei in illis. durat at p ca. xvij. xvij. et xvij
 usq̄ ēca mediū illius. xvij. ca. ubi dī. Fili in bonis nō des q̄re-
 lam. ppoſitiones vō doctrinē. xir. mouet ad ſuaue eloquū et cu-
 rialē ligū cū omni hoie. et incipit ubi pcedens definiſ. fili i bo-
 nis. x. ſequit. Non ardore refrigerabit ros. ſic et v̄bū melius
 q̄ datū. Et infra ſenſati in v̄bis et ip̄i ſapiēter egerunt. et finit
 bec doctrina in fine caplī. ppoſitiones vō doctrinē. xx. mouent
 ad fugiendū. non ſolum graues culpas et gūia ſomicaria. mo-
 etia ad fugiendam culpā modicā. Et incipit. xir. ca. Opariuſ
 ſequit. ne ites verbū durum. vnde phibet habilitatez lingue
 quānus appearat culpa modicā. et durat usq; ad mediū caplī v̄
 dicuntur. Et prudencie nequicia et in ipsa execratio. ppoſitiones
 vero xxi. doctrinē diſtinguitur mit veram et falſam prudenciam
 qualis eſt pndencia peccatoris. et occaſione huius diſtinguit
 inter alia multa. ut pote inter ſolerciam bonam et nequaſ et i-
 ter habilitatez bonam et nequaſ et inter correclionem veram

z iracundiam. z m̄t taciturnitatem. prudentem z fūcāz. q̄ non
habet sensum loqle. z m̄t plura alia doctrina illa distinguit. z
incipit. ubi p̄cedens definit. **E**st enim sapia neq̄cie. et p̄tenditur
p̄ totū. xxviii. caplīm. usq; in finem. p̄positiones vō doctrine.
xxii. mouent ad cautelā oīmodaz respectu pccoz. vt hō videt
obseruet se ab eis. z icipit a. xxi. ca. fili peccasti nō adicias rectū.
z durat usq; ēta mediū ubi dī. **N**on eruditēt q̄ nō est sapies in
bonū. p̄positiones vō doc. xxii. mouent ad seruandū in v̄bis z
gestibus maturitatē z modestiā. z incipit ubi p̄cedens definit.
Nō eruditēt. sequit. **C**or satui q̄i vas fractū. **I**llaratio satui q̄i
farcma in via satu⁹ in risu in altat vocez suā. pes satui facilis in
domū p̄imi. **S**tule⁹ a fenestra respicit in domū p̄imi. z simili.
q̄ opponūtur maturitatē z modestie. z t̄mīat aut illa doctrīa
in fine ca. xxi. p̄poes vō doctrine. xxii. mouet ad strēnitatē. et
phibent pīgciā. **E**t incipit ca. xxii. **I**n lapide lutheo lapidabitur
piger. z sunt satis ape. ubi dī. **A**fusio p̄is est de filio m̄discipli-
nato. p̄poes vō. xxx. doc. mouet ad filioz disciplinā z detestatē
p̄sonā satuā q̄ nō excipit. nec intelligit ea. z incipit v̄ p̄cedens
definit. **A**fusio p̄is ērē. z seq̄t. sup̄ plūbū qd̄ ḡnaf. z q̄ illi aliud
nomē q̄z satu⁹. **E**t t̄mīat h̄ doctrīa ēta in mediū ca. ubi dī. **P**ūgēs
oculū z deducz laēmas. p̄poes vō doc. xxvi. phibent v̄boz
tumeliā i ordie ad amicū ab illa pte. pūgēs oculū usq; in fine
ca. **E**t etiā in deū ut puta. iuram ētū a p̄ni. xxii. ca. **I**uratō non
assuescat os tuū. usq; ad illā pte. v̄ dī. **E**st alia loqla eōrio in
mortē. **E**t i qzls. p̄imū ab illo loco usq; ad illā pte. v̄ bī dī. hōi
foricario oīs paūis dīlcīs. z h̄ icipit h̄ doctrīa v̄ p̄cedens definit
pūgēs oculū. et p̄tēdit p̄ ca. xxii. usq; ad p̄tē dīcaz. hōi formi.
p̄poes vō doc. xxvii. locut̄t. ad foricariū z fornicariā. z icipit
v̄ p̄cedens definit. hōi forni. z t̄mīnatur in fine. xxii. caplī. ad
q̄ntam p̄te cōmentatiū supiū assigntami. **S**apiēcia lau-
dabit animam meam. p̄positiones vō. xxvii. doctrine agūt de
bona z mala muliere p̄mittendo trimariū placabiliū et īnariū
odibiliū. z denariū. magnificabiliū. int que istud est vnum. vi
delicz vir habitans cum muliere sensata. z icipit illa doctrīa
in principio caputuli vicesimquinti. **I**n tribus placitum est.

et durat p illud capl'm & sequēs. qz in ambobz tractat de mu
 liere bona et mala appositiōes vō doctrie. xxix. tractat de iusta
 diuiciā acq̄sitione ostēdendo q̄ diuicie vix aggregātur abs q̄
 iniquitate. & incipit doctria illa in pncipio. xxvij. capl'i. ppter
 inopiaz multi deliquerūt. & tñiatur circa medūm vbi dī. Qui
 denudat archana amicū fidē pdidit. appositiōes vō. xxx. doctrie
 tractat de pñmoy amore. & amicoy fide. & icipit vbi pcedēs
 vō doctrie. xxxi. phibet rixā & appetitū vindicte. & qz rixa ori
 tur ex vicio lñguez. idcirco ibi tractat de lingua tñca. & de lingua
 nechz. Et incipit doctrina in principio ca. xxvij. Qui vindicari
 vult. & ptendit p totū ca. usq; in finē. ppōes vō doc. xxxij. tra
 cant de grā et gratitudine. et opposito vicio. q̄ est ingratiudo
 unde ni illa agit de illis q̄ gñuito mutuant. quibz tñ q̄ grāz reci
 piunt frequēt adūsanf. Et incipit doctrinia h̄ in principio ca. xxix.
 Qui facit hñaz. & ptēdit usq; in finē. ppōes vō doc. xxxij. mo
 uet pentes ad filion̄ eruditōnē & correctionē. & icipit in pnc
 ipio ca. xxx. Qui diliget filiū assiduat illi flagella. & ptēdit us
 q̄ ad mediū vbi dī. Melior est paup san⁹. ppōes vō doctrie
 xxxij. phibet auariciā & lucrandi cupiditatē omēdēdo paupis
 sanitatē. & incipit vbi pcedēs desimt. melior est paup sanus. &
 ptēdit usq; in finē capl'i. & p capl'm. xxxij. usq; ad ptē v b dī
 sup mēsa; magna sedisti. ppōes vō doctrie. xxxv. mouet ad tē
 panciā in cibo et potu et ad sobrietatē. & incipit vbi pcedens
 desinuit. sup mēsa; magna. & ptēdit usq; in finē ca. xxxij. ppōea
 vō doctrie. xxxvij. erudiuit senē & iuuenē pñdētē et adolescētēz
 & incipit doctrinia illa in pncipio capl'i. xxxij. Rectorē te posu.
 noli extollī. durat aut usq; ad ptem. vi. amēdatiua supiūs al
 signatam in eodē caplo vbi dicitur. Qui timēt deum excipiēt
 doctrinaz. appositiones vō. xxxvij. doctrie erudiuit patrē famili
 as in ordie ad filios. fuos. frātres. & amicos. & vxorē. & incipit
 in medio capl'i. xxxij. vbi ps amēdatiua precedēs terminat
 audite magnati. omnes populi. Durat autem usq; in finem
 illius capl'i. appositiones vō. xxxvij. doctrie prohibent som
 nia et omnem inquisitionem vanam respectu futurorum. et

remittit hoiez ad expienciam et puidiciam ut per illam regat se homo respectu illoꝝ. et incipit in principio ca. xxxiiij. vana spes et sonia extollunt iprudentes. et predicitur usq; ad mediū. ubi dicitur. Spiritus timore deum querit. propterea vero doc. xxxix. docet hoiez potius q; in somnis vel in sua puidicia. sed in domino spiritu suam ponere. ipsumq; collere per veram lacrimam et religionez. et incipit h; doctrina vel procedens definit spiritus timore deum et predicit usq; ad pte septiaz orationem et meditatuua super afflictam. q; incipit misericordia dei omnia. ca. xxvij. propterea vero doc. xl. extollunt viri et uxoris legitime gratia societate et incipit causa fine ca. xxxvij. vel post meditatuua tunc. omnes escam manducabit vestrum. et predicit usq; in fine. propterea vero doc. xli. docet hoiez ad iniquitatem idoneum tutum et utilem associatorum. et incipit ca. xxvij. **O**is amicorum dicens. et predicit usq; ad pte. vel dominum filium in vita tua. causa fine eiusdem ca. propterea vero doc. xl. mouet hoiez ad custodiendum corporalem sanitatem per abstineniam et superfluitatem epulorum et misericordiam et honorum. et incipit vel procedens definit filium in vita. et predicit usq; in fine ca. vel dominum filium in mortuum produc lacrimas. et durat usq; ibi. quod si dira passus inciperet plorare. propterea vero doc. xl. pte procedenter que de sanitate instruit hoiez quod sit habeat ad morientem. et incipit ubi procedens definit filium in mortuum et definit in eodem ca. vel dominum. Sapiasz scribe in tempore vaitatis propterea vero doc. xl. ostendunt diuisorum artificium. ut potest agricultura fabri et figuli multiplicem utilitatem ne detinatur a sapientibus et incipit vel procedens definit. Sapiasz scribe. et in fine ca. eminatur ad pte comeditatuua alia super afflictam. q; ponitur. xxxix. ca. Sapiasz atque propterea vero doc. xl. v. doc. apud hunc vite miseriā et multā occupatiōne. et incipit xl. ca. Occupatio magna estata est oib; hoib;. et dicitur usq; estata mediū vel dominum. Omne munus et iniquitas delebitur et fides in scelz stabit. propositioes vero doctrine. xl. v. instruit hoiem in vita solitionem que sunt seruare finem misericordiam faciunt in vita solutionem que sunt seruare finem misericordiam et saepientie dilectionem et domini timorem et multa alia que ibi ponuntur. Et incipit vel procedens definit. Omne munus. et in fine ca. eminatur propositioes. xl. v. doctrinae apud mortis amaritudinez. In ordine vero ad alijs alios moris dulcedinem et solatiozem. et incipit xl. ca.

O mors q̄ amara est memoria. et prenditur usq; ibi in eodem
 n. noli metuē iudicium mortis. Apōes vō xlviij. doc. aperitū consi-
 denationē eoz q̄ rōnabilit̄ debent extulē mortis timorem. Et in-
 spicit illa doctrina. vbi p̄cedens desinit. noli metuē. et timuatur in
 eoz in. vbi dicitur **Cura** habe de bono noīe. Apōes vō doc. xlviij. occa-
 sione p̄cedentū mouet ad acquisitionē boni noīe & bone fame. et
 incipit vbi p̄cedens desinit. **Cura** habe. Et prendit usq; ad istā
 p̄tem. Verūptū in h̄jōs reuertim̄ q̄ procedit de ore meo. Apōes vō
 doc. l. occasione p̄cedentis doctrine. vbi actū est de bono noīe. et de
 vitanda veritādie offusionē tractat de h̄jōs que spectat ad verecū-
 dum verā et ad offusionē. q̄ si verecūdū est de multis de quibz
 aliquibus videretur. Exp̄nit go īste apōes de quibz ī vē erubescendū
 q̄ de fornicatione. de mendacio. de delicto. de aduersione vultu a
 suo ignato. et sic de multis alijs q̄ ibi ponuntur & incipit illa doc.
 vbi p̄cedens desinit. verūptū prenditur p̄ p̄ncipū ca. xlviij. usq;
 ad p̄tem illam vbi dicitur **N**on pro h̄jōs omibz q̄fūdūt apōes vō doc.
 h̄ ostendit p̄ oppositū de quibz scđm veritāte nō est erubescendū q̄ non
 de obseruācia legis altissimi. nec de iudicio hom̄is impij. et sic de ml'
 tis alijs. et incipit vbi p̄cedens desinit. nō pro h̄jōs omibz. et terminat̄
 in cod̄ ca. vbi dicitur **f**ilia p̄us abstundita est. Apōes vō. li. doc. et vñ
 m̄ om̄ia de quibz venientēdū est ap̄uit vñ p̄ncipū qd̄ magis est
 timendū vñ delit. fornicatio file in domo p̄us dū reputatur virgo. et
 im̄p̄it vbi p̄cedens desinit. filia p̄us. et terminatur ad p̄te q̄medatiā
 k. et vñ dñ superius assignata. que incipit. memor ero igit̄ opa dñi.
 Rōnabilit̄ aut̄ sapiens m̄seruit illas doctrinās cōmēdāciās h̄inc
 inde ad fastidū legēnū remouendū et ad magis aīm delectandū.
 q̄ p̄tes q̄medatiue sūt m̄lū placibiles et ex tollentes sapiāz ppter
 p̄ doctrinē disciplinā amānā q̄tinetes placibiles redduntur. +

Dicit seqtur ps. in li. ecclastia **C**ertia p̄s p̄ncipal' et.
 vbi predit p̄ exempla et narratioēs ac laudatioēs scōz pa-
 triū. vt p̄ hoc ad vitā scām et sapiāz p̄uocēn̄. Et diuidi in
 vbi phailas. Nam primo posito prologo introducit scōs q̄ fuerūt an-
 legem ut enoch. noe. abrahā. isaac. iacob. et xii p̄uārathas. et hoc ca.
 xliij. **E**t vō scōs qui fuerūt sub lege et legiſtatione ut moysē aaron
 phineas. et h̄. ca. xlviij. vō. scōd. qui fuerūt palegē tpe iudicū.

ut iosuel. caleph. samuel et ceteri iudices. et h^o caplō xlvi. 222 Vero
sanctos qui fuerunt tpe regū ut nathan dauid salomonē qui fuit sanc-
tus p̄o tempore et hoc ca. xlviij. Et ibi additur de roboā et ieroboā qui di-
miserūt legem. Eliam v̄o ezechiam et ysaiā introduct sapiēs xlviij. iofia
v̄o ezechilem et xij prophetas ca. xlix. V. quoq; sapiēs introduct sapiēs xlviij. iofia
fuerūt post tpa regū ut zorobabel. ihm sacerdōte magnum et neemiam
symonē filium omie. et hoc in fine ca. xlix. vbi dicit^r quō aplificem^r zoro-
babel p̄ ca. l. usq; p̄e fine V.E. v̄o et ultimo introducit seipm̄ han-
scribentem in fine. l. Doctrinā sapientiae scriptis in codice isto ih̄s filius
sirach. Et orantem in p̄incipio ca. l. Confiteor tibi dñe rex laboratē in ac-
quisitione sapientiae circa mediuū caplō. cū ad huc iunior suū q̄sū sapienti
Et nos iuniorē in fine toq; libri v̄o dī appitate ad me docti. et q̄gregate
vos in domo discipline. Rūc aut li sic oportuit diuidi in p̄tes milias
et doctrinas ppter in conexione quā videt^r h̄re. Et sc̄ timiātur pars v.
sc̄pture diuine que est monastica et eruditua. Et h̄c at p̄te astren-
dam p̄ ascensu aurore. et q̄i acutissimū de quo sc̄ptū est gen̄ xxv de aglo
dimitte me iā enī aurora ascendit. Sicut enī aurora nūc lacteo
nūc nubeo. nūc aureo. nūc rutilo p̄funditur colore. Sic librorum sp̄i
ritualiū tñariū ad p̄tem monastica scriptūe p̄tinend varietate vtrū
decentissimē venustatur. Hic ponit^r diuisio vi. p̄tis sc̄ptūe q̄ē p̄phetica

Perita vero pars scripture diuine que est p̄pheta et est exda-
mativa. In libruū senario continetur. Quatuor quidem
p̄pheta majorz. et uno xij. minorz. et alio baruth ministeri
et sc̄ptoris p̄phete iemic. Est autē attenderidū q̄ universa p̄pheta res
p̄icit duo tpa. tps sc̄ scriptiūtatis. q̄i tūc māpiebat dum dominus
destinauit p̄phetas ad populū reducendū. et tps gracie et beatitatis qd̄
futurū erat in aduentu messie et salvatoris nūc xp̄i ih̄esu. et hinc est
q̄ p̄phete scribere et predicare māperūt ita tpa achān et ezechie. Tu
qua tempore illo iam decreuerat de iustitia populū ecce de terra
promissionis ppter peccata sua. Tūm q̄i iam illo tempore condita est
a remo et romelo roma. et ita probatūt regnū qd̄ debet suscepere
xp̄m salic regnū romanorū. Quare et rationale fuit ut hinc p̄e-
pararetur scripture testimonium que introducebat. Secundum
hor ergo in quolibz propheta est duplex sensus literalis quantum
ad diuersas partes auertim et intercalariter positas. nūc enī p̄p̄e in

aliquibus locis directe locutur ad populi presentem; reuocando eos a
 preciis et omniando captiuitate ut respicit. proximitudo vero soli
 non; et libato si redeat ad dominum. Nunc vero locutus est futuri conuictus
 se ad christum. Et est iunctura difficultas ad intelligendum inter istas partes. quia
 statim occasio nocte ex prima matia propheta volunt se ad secundas et eadem
 usque hinc ista. ix. cum proximitus libato inter ab oblatione senacharib.
 per combustionem bellatorum sui excitat. vestimentis manet bene tractis
 uite erit in combustionem et cibis ignis. statim ad christum utitur se assignans tamen
 illius liberationis fore ut christus de populo illo libato nascatur. et idcirco
 qui reddendo cam subiungit. Parvulus natus est nobis et filius
 datum est nobis. xc. hoc ergo per regula in lectione prophetam diligenter
 tenendum est et attendendum quoniam et quomodo et quo motu propheta se ins-
 ferat de prima matia in secundas et econsumo. Ulterius attendendum quod in
 dictum propheta maiores propter minorum. quod in quanto maioribus tractat
 de corpore christi vero. In ista quod de incarnatione. In iennia vero de predica-
 tione et passione. In ezechiel atque de gloria et resurrectione. In daniel quod dicitur
 regno et ad celum ascensione et dominatione quod obtinuit super universum
 sub metha lapis quod percussus statuam. et fecit mons magnus replete
 rat omnibus terris. Et in libro xiiij prophetam tractat de corpore mystico secundum de
 ecclesia. et prius de corpore christi vero. et secundum diuidimur penes matias secundas
 Et iste mons diuidendi non videtur sufficiens. Tu quod in ista. plausus tractat de
 secundum vocacione et de ecclesia. quod in quantum minori propheta. ut in iudeo statim di-
 cit. quod fluenter ad eum oves gemitus. et ibunt populi multi. Et in carmen leta-
 bit deusta et in uia. et quod per totum librum. Tu quod in his prophetis minoribus etiam
 multum tractat de christo. ut osse regni. puer israel. et dilexi eum et exgypto vo-
 luisse filium meum. et in iudeo. In die illa stilabunt mortes dulcedie et
 collega fluenter lacte. Et fons de domo domini egredietur. Et in amos. ix.
 Quis edificat in celo ascensionem suam. et fasciculum suum super terram funda-
 tur. loquitur de ascensione christi. Et sequitur ibidem. In die illo suscitabitur tabernac-
 culum domini quod ceciderat. Et in abdito in principio. Auditu audiuium a
 domino legatum ad gemitus misit. Et sic de aliis prophetis minoribus post. Alij
 vero diuiserunt iuxta primam matiam quod quantum maiores propheta locuntur
 de regno duorum tribuum quod appellatur iuda. propter quod in principio
 iudiciorum isaiae et ieremie non fit mentio nisi de regno iuda. XII. vero

minores locunt̄ d̄ regno. x. tribuū qđ dicebat̄ isrl̄ p̄ncipalit̄
quāuis aliqui et min⁹ p̄ncipalit̄ loqtur de regno iuda. ⁊ id eo i
p̄ncipio oſee qui p̄mis est int̄ pphas minores ponit iero boā
filius joas rex isrl̄. Sed nec ista diſtinctio dueniens est. qđ int̄
minores aliqui sūt qui directe locunt̄ de regno duar̄ tribuū. ut
patz de zachiaria aggeo ⁊ zophonia. Maiores etiā multū locū
nō contra samariā et regnū isrl̄. Non vident̄ qđ qđ possit sumi diſ
tinctio penes mateas. h̄ tñ penes modū tractandi de eadem
matea. Sicut enī vident̄ qđ int̄ doctores quidā sunt principa
les ⁊ quidā min⁹ p̄ncipales quāuis tractent de eadē matere a.
Et h̄ qđ vñ p̄fectius ac diffūl̄ ac clari⁹ ac clari⁹ tractat qđ alt̄
Sic fuit int̄ pphas qui fuerūt primi p̄dicatores ⁊ doctores ad
ppm. Differūt nāq; in h̄ qđ spūs scūs qđ dam elegit. principa
les quib⁹ affuit in magna latitudine et plenitudine sentēciarū.
⁊ isti sunt maiores quatuor quibus annexat̄ baruth scriptor
ieremie. p eo qđ om̄ia qđ dixit qđ ex ore eius sc̄p̄fit. Quod dā vo
elegit min⁹ p̄ncipales. quib⁹ nō affuit in tanta plenitudine sen
tēciar̄. ⁊ isti sunt minores. Quatuor aut̄ maiores cum baruth
addito diſtinguit̄ f̄rpa captiuitatis et exiliij p̄ qua denuncianda
aphe sunt missi. Diſtinguit̄ em̄ illō tps. in quinq; ptes. Quia
fuit accipe p̄mo tēp⁹ diuine tediatiois. qđ sc̄z cepit de⁹ sup̄ isrl̄.
⁊ incorrigibilate eoz tediari sicut sc̄ptū est. iiii. lx. qđ in dieb⁹
illis cepit dñs tēdere sup̄ isrl̄. fuit ergo istud tps. ire diſfincio
nis. qđ de⁹ de isrl̄ qđ tediatur diſfincuit eos ciciens de tra p̄missi
om̄ia h̄ aut̄ tps fuit marie in dieb⁹ ozie athaz ⁊ ezechie regum
iuda. Et in isto tpe missus est isaías. Sc̄dm tēpus fuit direx
tūcōis. qđ post p̄dicationē isaie ⁊ ascēptione libri sui peit̄re no
luerūt. pp̄t qđ incepit deus exeq̄ smiam suam in dieb⁹ iohie et
ioachi. ⁊ sedechie regū iuda. In quib⁹ magis dei clemencia ad
huc p̄cē volens pp̄lo iemiaz misit qui s̄m librū int̄ pphas ma
iores asc̄p̄fit. Terciū vo fuit tps p̄me transmigrationis in die
bus feruoris ioachi regis iuda. qđ cū nobilissimis captiu⁹ du
ctus est in babilonē. qđ tpe ezechia in chaldea p̄dicauit̄ du
solandū captiuos. ⁊ tēcū librū asc̄p̄fit. Quartū fuit tps plene d
solomis sub tēpib⁹ sedechie in qđ tēp̄lo abusto ⁊ ciuitate deſtru

sta omnes qui remanserat rursus in babylonem sunt duci. et tunc missus est baruch a iheremia quilibet quartu ascpsit. Quintu tempore pie reuocationis quo deo placuit ppcm reducere metram pmissioia qui sunt in diebus tuis regis psalrum et aperte h missus est daniel qui denunciavit destructionem regni chaldeorum et introductio regni mediorum. Et deinde regni grecorum et sic usque in finem.

Duino libri isaie.

Incipit ḡ isaiae ptem ap̄phica. Et dividitur in duos p̄ncipales tractat̄ sc̄z tragedia q̄ ē orō ex p̄briatu ac dominatoria. Et in comediat̄ que est orō exhortativa et solatoria. Sic enim negotiū p̄fusū distinguit ab aristotle in p̄mo politice. Texit igit̄ isaias ap̄pha p̄mo oraculū dominatorū p. xxxix. capla oclusione. Secdo p̄o oraculū solatorū p. xxvij. ca. successione usque in fine libri. Et incipit secundus tractatus. Ix. capitulo. Cōsolamini nō solamini p̄p̄le meus. Primum autē tractat̄ continet in se quinq̄ p̄tes. In p̄ma nāq̄ ap̄phaloquit d̄ ḡete iudaica de regno sc̄z duarū tribūnū separati. Et durat h̄ ps p. xij. ca. inducione. In p̄mo nāq̄ et secundo ca. dñe ex p̄briacio multiplicatis flagicijs iudeorum. Ap̄t qd̄ re p̄baſ antiq̄ lex. et euacuat in p̄mo ca. ut dī. Ne offeratis vlt̄ sacrificium frumenta incēsum ab hominacō est michi. 2c. Et introducit noue leges ac novū ḡgis electio ca. ii. Erit in nouissimis diebus preparatio mōs dñi. et reliq̄ p̄ totū. In iii. vō. iiiij. et alio ca. continet omnia multiplicitas supplicij ap̄t flagicia eorum. p̄cipue ap̄t m̄fectō dñi xp̄i ita q̄ in teclo pena illa pdic̄it et omnia q̄ incipit. Ecce dñator dñs exccitū auferit ab iherem. 2c. In q̄rta autē nouellus ḡer fidelium ab illa pena excipit et p̄suatur q̄ incipit. Et apprehendit. viij. milierē. Et subdit. In die illa erit ḡmen dñi et magnificēcia et gloria. In v. vō pdicta pena iusta ostēdit. et sub qdā cātiō ac methafora vinee deplorat. et incipit ca. Cantabo dilectō meo. 2c. In vi. vō caponit tēia pars p̄ncipalē. Nam ibi continet respectu isaiæ ipoficio officij ap̄phica et purgacio labiorum ei⁹ p̄ cal culum q̄ seraphim forcipe tulerat de altari. et sūm hebreū est viho p̄ma isaiæ. Incipit at ca. In anno q̄ mortu⁹ ē. 2c. In vii. vō. viij multiplicis beneficijs ipensa pp̄lo iudeorum tpe isaiæ ita q̄ i. viij.

3. viij. agitur de liberatione acham de mambu duorum regum iasini
scz regis tiriie et facee filij romelie regis israel. In ix. autem est. et post
nisi libatio ezechie de manu senacherib regis assiriorum. et interfic
ctio predicatorum regis per manus duorum filiorum suorum. In xi. autem et xii. dicitur
naturam gratiarum actionis et decimationis laudis et calamitatis et in his quarta predicta
propositio pateretur. Est autem sciendum quod in hac prima parte non solum
tractatur de iudaico populo quem est una ex matribus quae sunt interduta apparet
immo et occasione nascitur ubique misericordia de christo quam est misericordia secunda
unde primo capitulo. apparet predicationem legalium euacuationem futuram sic patet per
totum. In ii. vero euangelio substitutiones et gentilium conversionem ad
euangelium videtur vero resistere et contra dictationem fieri patet per
totum illud capitulo. In iii. vero destructionem corporalem iherusalem et finali
goge. In iv. vero edificationem nouae ecclesie. Et in v. apositorum et vetula. unde ibi
calilene de synagoga repudiata fieri decantatur et remanserunt et fina
dicatur. Vinea facta est dilectio. Et in vi. capitulo apparet introducitur
prosone filii destinatio. ubi dominus vide et dices populo huic. Audite
audientes. et nolite intelligere. et omnia que illo capitulo ostenduntur pertinet
ad istam matrem. In vii. vero euangelio filii incarnationem conceptionem
et nativitatem ex virginem ubi dicitur. Ecce uero Christus concipiet et pietate
suum. Et in viii. vero discipulorum et credentium ac adherentium sibi re
collectiones et aliorum scandalum et offendit. ubi dicitur. In lapide
autem offendit et ipetrum scandali. et relevat qui secutus est in eodem capitulo
usque in finem. In ix. autem post ortum Christi introducit ipsius passionem
et regni iherusalem. ubi dicitur. Parvulus enim natus est nobis.
et filius datus est nobis. et fons est principatus id est. crux super humi
rum eius. sequitur. Sup solium dauid sedebit et super regnum eius. Et in x.
In x. vero introducit filium israel finale occlusionem ad Christum. ubi dicitur.
Si enim fuerit populus tuus israel qui habera maris. reliquie coniuncte
tur ex eo. In xi. vero introducit tibi gloria sanctorum resurrectionem et di
uisor populi cohabitacionem sub uno pastore Christo pleno sepe
tenario donorum spiritus sancti qui resurgent ad statum unius ecclesie.
unde incipit illud capitulo. Et egredietur uerga de radice iesse. sequitur.
habitat lupus cum agno. et infra. radix iesse qui stat in figura
populi. ipsum genites depescabunt et erit sepulchrum eius gloriosum. In xii.
In xii. vero introducit sacramentorum efficaciam et operationem.

gratiū qui dividuntur in sacramentis p totā etiam. Et deo caplī p
 modū tantū continet gratiarū actionem. et mapit. Confitebor t domine
 qm iratq es mihi. v et sequit. Mauertis aquas de fontibz saluato-
 ne. Et in hoc finitur prima ps primi tractata ysaie. Seq̄r̄ sc̄a pars
 in qua tractat ppheta de gente fuitua. qminatur enī dīb̄ vicinis
 nationibz diuersas penas et aduersitates. et durat illa ps p xii. ca. que
 continent onera x. In pmo nāq onē qminatur babilonij. quorū destruc-
 tio facta est p tijū et dariū. et continet pphia. et de h̄ ca. xiiii per totum
 quod mapit. Onus babilonij. Et statim ea xiiii. redit propheta
 ad xp̄m d. prope est ut veniat tempus eius. et itez reuerterit ad ba-
 bilonij destructionem d. Et erit in die illa cum requiem tibi dederit
 dom. Iudeus dices quō cessavit exactor. qui emittit tributum. Et dem
 ps per totum inuehitur contra nabuchodonozor regē babilonij. ||
 In sedē vero onere cōminatur philisteis. et mapit in fine. xiii. ca. In an-
 no quo moritur est rex acham. factū est onus istud. Re letetis philisteis
 omis tu. In tuo vō onē qminatur moabitis. et mapit xv. ca. Onus
 moab. per totum. Et q̄ xp̄b sc̄dī carnem descendē debebat ex ruth qui
 fuit de moab. ideo statim ex hac occasione ppheta veritatem ad
 xp̄m. vi. xvii. ca. d. Emittē agnū domine domiñorē tene r̄t. Deinde iuer-
 tur ad qminandū moabitis ut prius usq̄ in fine ca p̄dici. In. viii.
 v̄s onere qminatur damasco & siris. et mapit xvii. ca. Onus damas-
 co. et protendit p totū. In v̄ vero onē qminatur ethiopibz & egyptis.
 et durat illud onus p tria ca. sc̄ xviii. xix. xx. Vbi multa interserit
 ppheta de xp̄o pro eo q̄ in egypto multum viguit xp̄iana religio an-
 na machometi. ppter qd aspiciens ad illud xp̄us ait pphā qm die
 illa erit qm̄q ciuitates in terra egypti iurantes p dīm extituum
 Et sequitur q̄ gnoscerit dñs ab egypto et colent enī in muneri-
 bus et hostijs. et multa alia de hac materia ibi subdit. In. vi. vero
 onē qminatur assyris sine rursum babilonij. et mapit ca. xx. Onus
 deserti maris. In vii. vō qm̄at idumeis ita fine eiusd̄ ca. onus idu-
 mea. In viii. vō qm̄at arabibz in eos ca. satis atq̄. vbi dicit. Onus
 in arabia. In saltu ad vesperā dormietibz. In ix. vō qm̄at ierosoli-
 mis maxime pncipibz et pposibz templi. Et mapit xxi. ca. onus ti-
 ballis visionis. In x. vero qm̄atur tuijs. et mapit xxi. ca. onus ti-
 ballis. Et dimit p totum. Sufficiencia autistor onerū. Et si moraliter

possit haberi penes. p̄tā mortalia. in quibus isti populi petrauerint
Tamen hālter sufficiētia colligitur ex hoc q̄ omes isti p̄li in filiis israhel
petrauerint eos imp̄tgnando. qua q̄fines terre illorum erant. Et
in hoc finitur secunda ps̄ primi tractatus. Sequit̄ in ps̄ in qua p̄pheta
tractat de vniuersa mundi machina simul et summātum. Dua post
onera singularium regionū introduce onus qd̄ erit in fine mundi in
tota terra generaliter. Vnde transſert se ad finale iudicium anq̄ diſſi-
pabit tota terra. Incepit autem in principio. xxiiij. Ecce dominus nu-
tabit terram. et durat per caplā quatuor. q̄ us ad xxvij. ca. exſluſe
Vnde in xxvij. ca. p̄pheta denunciāt futurām dissipationem totius
terre que fiet ante iudicium. Et describit ſententiā que pſertur et contra
angelos malos. vbi dicit. Et erit in die illa. viſitabit dominus ſuper ma-
litiam reli. et enam ſuper homines malos tū ſubdit. Et ſuper reges
terre qui ſunt ſuper terram. Et ſic in illo caplo p̄pheta denunciāt vnoq;
terre dissipationē et iudicij promulgationem. At caplo vñō xxv. extol-
lit diuinam iuſtiām oſtenſam in iudicio. et aſſurgit in grāz actionem
Vnde incipit capitulū. Donune deus meus es tu exaltabo te. et reliqua
ptinenzia ad iſtam materiam per totū. In ca. autē xxvi. describit
post iudicium eternū premiū bonorū. Vnde incipit. In die illa can-
tabilis canit̄ iſhū in terra iuda. vrbis fortitudinis nře ſyon. Sequit̄
aperite portas et ingreditur gens iusta. Et in toto capitulo trictatur
her materia de gloria bonorū. In caplo vñō xxvij. oſtendit etiā poſt iu-
dicū eternū ſuppliū damañatorū luciferi ſz que vorat leuiata ſerpen-
tem veterem et angelorū ſuorum et hom̄ malorū. Et mapit in die illa
viſitabit dñs in gladio ſuo duro ſuper leuiata ſerpentem Veterem.
Et ſic finitur terra pars primi tractatus. Sequitur pars quarta
in qua p̄ph̄a trictat de gente iudaica et gente iſlāitica. ſz de x. tribub;
abiatim. et q̄m̄et quatuor ve. ac quatuor ca. a xxvi. ad xxvij. exdu-
ſiue. Et in primo quid̄ ve qd̄ incipit. De corone ſupbie ca. xxvij. q̄mina-
tur genti iſlāitica. Et in eodem verit ſe ad xp̄m vbi ait. Ecce ego mitt̄
in fundamento ſyon lapidem angulariem r̄t. In 2. qd̄ mapit. De
ariel. ariel. xxix. ca. q̄minatur. Ideo leo dicit ciuitas dauid mons ſyon
pter altare holocaustorū. quod dicebatur ariel. p̄t̄ deuoratioēz hostia-
rum et animalium que ibi q̄ſumebantur. Et ibi verit ſe ad xp̄m ſum
ait iudeus misericordib; dñs ſpiritu ſapori. claudet oculos vestros.

Erit nobis visio oīm. sic uba libri signati. In iīj vo. ve q̄ iā
 p̄e filij desertores iīj. ca. omīnāt reliq̄s quib⁹ cōmīst nabu
 jordan sub manu godolie. phibente iēmīa voluerūt descēdere
 in egiptū cōtra dñi dñi. et otinuat eadē matia etiā in q̄rto ve
 q̄ incipit. xxri. ve q̄ descēdūt in egiptū. et ibi etiā vertit se pp̄ha
 ad xp̄m in plurib⁹ locis ut ibi ait. pp̄tea exspe c̄tāt dñs vt mī
 seriat nr̄i. et ideo exaltabit pcens vobis. Neati oēs q̄ exspe c̄tāt
 eu. Et ubi ait. Ecce nomē dñi venit de longinquo. et multa alia
 dicit. In q̄ finit ps q̄rta p̄mī tractat⁹. Sequit̄ q̄nta ps in q̄ rur
 sum regit ad gentem iūdaicā sepatim et segregatim. q̄. xxrij. ca.
 incipit. Ecce in iūsticia regnabit rex. Et p̄tendit p̄ viij. sequen
 tia ca. us q̄ ad. xl. exclusue. Et in p̄mo p̄ q̄tuor ca. p̄cedit ob
 scure et pp̄hice us q̄ ad. xxxvij. Deinde vo clare et q̄i historice p
 alia q̄tuor ca. Primo nāq̄. xxrij. ca. agit de ezechia. et ipius per
 festioe. Et sub methafora ei⁹ agit de xp̄o. mī incipit. Ecce in iū
 sticia regnabit rex. In ca. vo. xxrij. agit desennacherib et de ei⁹
 destruētione. ve q̄ p̄daris. nōne et ip̄e p̄daberis. Et statī exultat
 p̄ ḡay actione. d. dñe misere nr̄i. te em̄ exspectauim⁹. Sed in
 xxrij. agit de romanis et de vastatione q̄z fecerūt iudeis sub
 ito et vaspashono. Et h̄ sub methafora idumee et bosre vt dī
 cit mḡi iudoy. In xxxv. vo vastata iudea et sinagoga destru
 eta. agit de ecclie floritione et dilatatione q̄ tūc tp̄is inchoata est
 unde incipit. Letabitur deserta et in via exaltabit solitudo. De
 inde vo historice. p̄sequit̄ que dixerat obscurē. Nam. xxxvij.
 introduxit sennacharib sup̄biētm. In xxxvij. vo ezechiam ad
 dñm clamātē et dñm eripientem. Sed in. xxxvij. ezechia in fir
 num virtute dei dualescētē. Et in. xxix. ezechia vane gloriantez
 ostendēdo babilomis diuīcias suas. pp̄t qđ isaias cludit cap
 nitatem futurā et omīia de portāda in babilonem. Et sic finit
 q̄nta ps et tot⁹ p̄mus tractat⁹ in q̄ otinet oraculū om̄inatorium
 et flebile. Tunc incipit sc̄ds tractat⁹. Consolamini osolamī
 p̄p̄le me⁹. Qui em̄ in fine p̄cedētis ca. post om̄inatioz multorū
 malorū dixerat. Ezechias q̄i pum curias de alijs. Fiat pax em̄ et
 veritas in dieb⁹ meis. Idcirco introduxit pp̄ha dñm q̄si pasto
 rem ve⁹ curātem gregem suū et dicēte. Cōsolamini osolamī

pple meus ac si apte dicat. Ex quo reges nři nō curant de vobis. ego vos solabor. In isto igit tractatu solatorio agit prophet a de duplice materia et causa solationis. Primo quid spūali et h est liberatio quod facta est per xp̄m a peccato. Secunda vero corporali que facta est per circu a captiuitate. et a exilio babilonico. et secundum hoc dividit iste tractatus in tres partes. nam primo agit de liberatione facta per xp̄m a peccato. Secundo de libatione facta per circu ab exilio. Tercio ite non redit ad libationem factam per xp̄m a peccato quod illa interdit principaliter et ratione materialis maioris solationis. In prima ergo pars p̄te agit de libatione facta per xp̄m. et continet quoniam capitulo scilicet xl. in quo agit prophet a de precursori iohanne baptista et eius predicatione in quo agit prophet a de iohanne baptista et eius predicatione unde ibi dicitur. Vox clamantis indepto. et quod spectant ad iohannem. Et xli. capitulo in quo agit prophet a de natu ratione et bonis assup tione ex seie abrahe. et incipit capitulo. Taceat ad me insula. sequitur. et israel fuit meus semen abrahā amici mei in quo apprehenditur. et israel fuit meus semen abrahā amici mei in quo apprehenditur. Cui alludit apostolus hebreus iiij. Nusquamque angelos apprehendit sed servat mei abrahe apprehendit. xliij. capitulo. in quo agit de ubi incarnationis observatione. et incipit. Ecce fuius meus suscipiā eum sequitur non clamabit nec accipiet personam nec audiet vox eius sonans. non erit tristis nec turbulentus. et xlviij. in quo agit de testimoniis non sequitur de vocatione apostoli. Et incipit et nunc h dicit dominus noster timet sequitur. Educ foras propter me tecum dent testes eorum. vere vos testes mei dicit dominus. Et xlviij. in quo agit de testimoniis inspirationis qui replent spiritum sanctum in die pentecostes. et incipit. Et nunc audi Jacob. secundum quid est spiritus spiritu meum super semen tuum. In omnibus autem istis quoniam capitis inueniatur prophet a contra idolatriam ne quis reputet ad orationem illius bonis de quod loquitur et quem predicat esse deum. idolatria fore sic hodie putant errantes in dei. Et sic finit prima pars. ij. tractatus. Sequitur psalmus vero ubi agit de libatione facta per circu. et incipit. xlv. capitulo. h dicit dominus christus meo ciro. vel paulo ubi dicit qui dicitur ciro pastor meus es. et. Et continet pars illa quatuor capitula. Nam in xlv. introducit prophet a diuinis libationis instrumentis et organis secundum regem circu. Et occidit eius virtus se ad xp̄m cum ait horate celi desuper et post h subdit enim in te est deus. et non est propter te deus. quod non potest intelligi de ciro. h solus de christo. In capitulo vero xlvj. introducit

pphā libatořem p̄cipiuū sc̄z dñū . q̄z 7 si fuerit ciruſ iſſumētū
 deo tñ fuit actor p̄cipiuus deſtručionis balthasar . babilonia
 7 chaldeor ac libationis iudeor . 7 ideo i ca . illo . dicit dñs . Au
 dite me dom⁹ iacob 7 om̄e residuū dom⁹ iſiš . Ego feci 7 ego
 feram . 7 in fine ocludit . Dabo in ſion ſalutē 7 in ierlm gloriaz
 meam . In caplo vo . xlviij . introducit pphā q̄ cōſtitit in deſtru
 ctione babylonis . 7 regni eius 7 idro caplū incipit . Descēde
 ſede in pulue vgo filia babylonis . Sed in ca . xlviij . pphā intro
 duxit p̄dicationis motiuū . vnde oſtēdit q̄ deus lōge iſta p̄dixit
 ut libationē ſuam iudei nō iputarēt idolis ſi hibi ſoli . vnde ni
 cipit caplū . Audite h dom⁹ iacob . ſequit . p̄diri tibi ex tūc . aī
 qua veniret iudicauī . ne forte diceres idola mea fecerūt hoc . 7
 in eodē caplo conūnt ſe ad xp̄m vbi ait . Ex tpe aīq̄ fieret ibi
 eti . 7 nūc dñs de⁹ mihi me et ſpūs eius . Et in h finit ſedā pa
 ſecundi tractat⁹ . Sequit ps t̄cia m q̄ rurſū regredit ad libatiōeſ
 facta p xp̄m ca . xlvi . cū agit . Audite in 2c . Et ab illo loco 7 dem
 teps q̄i euāgelica . 7 apostol⁹ p̄dicit om̄ia misteria fidei nře q̄ p
 tinent ad xp̄m . vnde deducit de xp̄o . xii . ocluſiones . Primo na
 q̄i ignot⁹ . ſic vnuſ aliuſ puruſ hō . Et hic pphā deducit ca . xlvi .
 cum ait . In phareſ ſua abſcōdit me 7 dixit michi . 7 p totū ca .
 deſcribit excellēciā illuiſ ſic latēciſ 7 abſconſi . Scđo vo exequit
 ea q̄ p̄tinent ad multiplicē miuriā quā paſſus eſt 7 pſecutionē
 caplo . v . qđ m̄cipit . h̄ec dicit dñs quis eſt hic lib . ſequit . Oñs
 deus ap̄mit michi aurem . corp⁹ meū dedi p̄cipientib⁹ . 7 genes
 meas veſtentib⁹ . 2c . Tercio exequit ea q̄ p̄tinent ad ſapiaz xp̄i .
 minū q̄ iuſtum eſt . 7 q̄ritis dñm . 7 ſequit . audite q̄ h a me ex
 iet . 7 iudiciū meū in lucē pp̄koy . 7 iuſtra . Cosuī vba mea i ore
 tuo . 7 poſt h ſequit . pp̄t h ſcier pp̄ls tuuſ nomē meum . q̄ ego
 ip̄e qui loquebar ecce aſſum . Quam pulchri pedes . 2c . que per
 tinent ad xp̄i p̄dicationem ut pat̄z . Quarto vo exequit ea q̄
 ſperant ad xp̄i toleranciam . paſſionem . 7 pacientiam 7 mor
 no p̄fessionem circa finem caplī . liij . Ecce intelliget ſuua me⁹

hunc obstupuerit sup eum multi sic in gloria erit int nos asper-
ctus eius. et per totum .lxij. ubi dicitur Non est species neque deo-
re. Quinto exequitur ea que pertinet ad ecclesias et ipsius forma-
tionem. et hoc ordine congruo. quod formata est de latere Christi dormientis
in cruce. Et ideo .lxij. capitulo incipit lauda sterelis quod non paris
Et statim sequitur in capitulo .lv. quod alibi non est salutis nec in rectio-
nibus nisi infra ecclesias. unde incipit. Omnes sicutientes venite ad a-
grem nisi infra ecclesias. Et statim sequitur in capitulo .lv. ostendit quod ecclesia non horatur
ad unum populum. unde incipit. Nec dicit dominus. bratus vir qui facit hoc
et filius hominis qui apprehendit istud. et non dicat filius ad unum populo-
num qui adherit domino dicens. Separatione dividet me dominus a populo
suo. Deinde vero .lvij. et .lxij. potest informatio moralis et oia ista
pertinet ad ecclesias. Sexto vero exequitur ea quod spectat ad Christi gloriam et
resurrectionem et hoc .lxix. capitulo .lx. ubi dicitur. Ecce non est abru-
ta manus domini ut salvare nequeat. Et sequeatur quod saluauit sibi brachium
iunium indutus est iusticia ut lorica et galea salutis in capite
eius. Et continuando capitulo .lx. additum. Surge illuminare ierusalem
et usque in finem quod pertinet ad Christi gloriam et resurrectionem. Sep-
timo exequitur ea que pertinet ad Christi famam per orbem diffusam
atque opinionem et disseminationm per orbem .ca .lxij. per totum
Gloriosus dominus super me. ubi agit de discipulis disseminatis per orbem.
ad portandum famam Christi. unde ibide dicitur quod omnes qui uiderint
eos non cognoscet eos quod isti sunt semes cui benedixit dominus
Octavo vero exequitur ea que spectat ad nominationem nouae et ad
intuitionem nostris christiani. quod hoc nomine nouum et gloriosum impositum
est credenti. et hoc capitulo .lxij. per totum quod incipit. propter fictionem non tacebo. Se-
quitur. vocabit tibi nomen nouum quod os domini noiauit et erit coro-
na glorie in manu. et diadema regni in manu dei. Non vocabe-
ris ultra delicta. Et non exequitur ea que spectant ad regres-
sum in cetum et gloriosam ascensionem .ca .lxij. Quis est iste qui
venit de edom. Decimo exequitur ea que spectat ad indeorum ne-
quiciam. et executionem Christi ascendentem in celum. et hoc etiam me-
dium capitulo .lxij. Misationem domini recordabor. ubi reducit ad
memoriam beneficia omnia que deus contulit indeis principue bene-
ficium educationis de egypto. et aduentus Christi in principio .lxij. capitulo .

Vt inā disrūperas celos & venientes. Et tñ nō obstatibꝫ bñficijs
 h[ab]is excecati sūt. et deplorat eon̄ excecatō v̄ ait Ante dñe d̄
 celo & vide de hitacko scđ tuo. q̄re ēare nos fecisti d̄ vijs tuis
 indurasti or̄ n̄m ne timerem⁹ te. sequit̄ obscuristi facie tuā a
 nobis & allisti nos i māu miqtatis n̄r̄. xc. XI. ereq̄ ea q̄ spe
 statad finale misericordia. et ad reuisionē iudeor̄ ad xp̄m ca
 luv. p totū quod nicipit. Dicit ecce ego ad gentes . sequit̄ ex
 pandi manus meas tota die ad populū incredulum. & infra.
 Sic faciam ap̄t̄ suos meos. ut non disp̄daz totum. & educam
 de iacob semen. & de iuda posſidente monites scōs meos. XII.
 & ultimō erquit̄ ea q̄ spectante ad finale iudicium & premiū bo
 nov. ac maloy punctionē. caplo. lxvi. quod nicipit. Hec dicit
 dñs. celum sedes mea est. sequit̄ de gloria bonoy. letam̄ cum
 ier̄. m. & repleam̄ ab vbibus solacōis ei⁹. Et de pena dānato.
 rū. v̄mis eoꝫ nō moriet̄ & ignis non extinguet̄. Et sic finit se
 cūdus naſtat⁹ & tot⁹ lib. Notandū q̄ ista duplex libado una
 facta p cirū alia facta p xp̄m. sic miscetur in isto tractatu. ve
 vir sit capl̄m in quo nō misserat aliqd de utq̄. in tantū q̄ iu
 dei totū exponit̄ d̄ illa q̄ facta est p cirū quāuis in possibile fit
 sic exponi quātū ad plurima que dicunt̄ in hoc tractatu. & ido
 melius est et literaliter diuidit̄ eo modo quo dictum est.

Divisio libri iēmiae.

Tnc accedit iēmias propheta. Cuis liber diuidit̄ in
 xvij. partes principales. In p̄ma nāḡ ip̄ius ap̄phe le
 gacio ip̄om̄ & durat p capl̄m p̄mū vbi ostendit̄ur
 ap̄ba sanctificat⁹ cum dicit. Quis q̄ te formarē in
 vto. xc. Et denide causa legacionis describitur sub metaphora
 olle fuscense & vigilantis virge. & denum legacio in iungitur
 Tu ergo accinge lumbos tuos. & surge et loqué ad eos. In se
 cunda vero parte legacio discutitur utrum sit iusta vel in iusta
 ne videatur deus crudeliter procedere in destinando prophetā
 ad predicandum captiuitatem. & durat pars illa per decem ca
 pitula. ve aut̄ appareat legacio iusta. caplo scđo incipit pro
 pheta describere iudeorum ingratitudinem & culpam grauiſ
 simam contra deum. In tertia vō describit ex parte dei suminiam

dementiam sub metasfora sp̄oh dēpti volētis vrorē acīpe
etia p̄ dēptū q̄ nō est d̄suetū. vñ incipit. Vulgo dī si dimittit
vir uxorē. In q̄rto vō offert ex pte dei facilem̄ venā ostēdens q̄
non exigit de⁹ ab eis satisfactiōz m̄mis durā. vnde incipit Si
uteris isrl̄ ait dñs ad me conūte. In. v. aufert a iudeis excusatiōnez
vnā quā possent h̄re ex iūnūtōe aliquā cū eis. h̄ forte int̄
eos in uenient. vnde incipit. Circuite vias ierl̄z. z q̄rite an n̄
veniantis viꝫ faciētez iūdiciū z ap̄ci⁹ ero eis. In. vi. vō aufert
ab eis fiduciā quā deberet h̄re de scitare sc̄dotū ap̄haꝫ z re
ligiosoz suoz. vnde incipit. Cōfotamini filij teri animi m̄ me
dīo ierl̄m. sequit a m̄iore usq; ad maiorē oēs avaricie student
a ap̄ha usq; ad sc̄dotū cūcti faciūt dolū. In. vii. aufert ab eis fi
ducia quaz possent h̄re de scitare tēpli z sc̄ficioz. vnde dicit
Molite fidē in v̄bis mēdaciō dicētes. tēplū dñi. tēplū dñi. z
In. viii. aufert ab eis fiduciā quā possent h̄re in sapia scribaꝫ z
hoim doctoz. vnd incipit. In tpe illo ait dñs. z sequit v̄e mē
dacū opat⁹ est stilus magn⁹. mendax scribaꝫ. fisi sūt sapie
tes. v̄ba dñi pecierūt z sapia n̄la est in eis. In. ix. vō et q̄ n̄la
excusatiōz ap̄ha repit p̄uideis. incipit lamētari z plāgit lamē
tabile cātlenā. z ait. q̄s dabit caput meo aqz. z oculi meis fōrē
laēmaz. In. x. vō eḡdit ad iudeoz cecitatē z ignorātiā q̄ h̄ oēz
rōz v̄si erant dēpto deo ad idolatriā. z incipit. Audite v̄bū qd
locut⁹ est dñs. sequit. q̄s nō timebit te o rer Gencū. In. xi. vō
z ultimo caplo huius partis pacū dñi cū filijs isrl̄ reducit
ad memorā. ut ex omnib⁹ istis agḡuet culpa iudeoz z ostēda
tur legacio dei iusta quī mittebat ap̄haꝫ ad denūciandū mala
que in p̄dictis caplis d̄tinēt m̄fūnē. Et s̄mi hoc patz qualiter
m̄hijs. x. caplis legacio discutit an fuerit iusta vel miusta. In
tēta vero parte sup ipa legacionē q̄rulat ap̄ha. z oq̄ritur p̄ illa
mala q̄ p̄uidet se passurum ex ista legacione. z incipit ps illa
ultra medium capli xi. Tu aut dñe m̄ et ego quasi agnus mā
suetus q̄ p̄tatur ad victimaz. z p̄tēdit usq; ad finem capli. xii.
In qua parte multa continentur de passione xp̄i. In quarta vō
parte ap̄heta legacionē erequat. p̄dicando h̄ ierl̄m z iudā s̄b
metasfora lūbaris q̄ conputruit. z sub metasfora f̄menum

72

Accitatis. Et sub metafora moysi et samuelis q̄ alias exauditi
 fuerūt p̄ iplo. & cū nūc nō possent exaudiri. Et sub metafora
 enuchi & bonis sterili. unde dī iōi iēmīe. non accipias uorē
 & nō erūt tibi filij. Et sub metafora stili ferrei. & adamātini la-
 pidis. Et sub metafora figuli & fracti uasis. Et sub metaforā
 laguncule & testeī uasis. Et durat ps illa p. vii. capla a. xiiij. us.
 ad. xix. inclusiue. vbi p̄pha vñit se sepe ad passioēz xp̄i ut v̄
 ait. Quare q̄hi colon⁹ futurus es in tra. caplo. xiiij. & vbi dicit
 Tu scis dñe recordare mei ab hija q̄ psecunt me caplo. xv. et
 ubi dicit. Dñe fortitudo mea & robur meū in die tribulacōis
 mee. caplo. xvij. & vbi ait. Dñe om̄es q̄ te derelinquiūt & fundā-
 tur. xc. caplo. xvij. Et vbi dicit. Venite cogitem⁹ cont̄ iēmiam
 & p̄ciciam⁹ eū lingua. Recordare q̄ steterim in cōspectu tuo.
 caplo. xvij. In. v. v̄o pte p̄ sua p̄dicationē p̄pha patit & psecu-
 tōi subicit. & incipit ca. xx. Et in eodē finit. vbi etiā multa & inē-
 tur de passione xp̄i. In. vi. v̄o pte it̄m a p̄pha p̄phia refumitur
 postq; fuerat p̄cussus et incarcerat⁹ ac posic⁹ in neruo. & incipie
 pars illa. ca. xxi. Verbum q̄ factū est ad iēmīaz. & durat p̄ tria ca-
 tio nāq̄ p̄phizat cont̄ urtem ierlm. In scđo cont̄ regē. In
 lio q̄ malos p̄phas & alios q̄ pascebāt ac dirigebat gregē h-
 bon⁹ pastor dicēs. Ecce dies veniūt dicit dñs et fuscit alio dō
 germe iustū. & regnabit rer & sapiēs erit. xc. In. viij. v̄o pte p̄-
 p̄ficia p̄ti implet. & iplēta asp̄icit quātū ad p̄mā īsmigātōem
 q̄facta est de iechonia & p̄ncipib⁹ eius q̄ ducūt sunt in babilo-
 nom ibiq̄ p̄spa p̄mittūtur īsmigātis et adūla remanētib⁹. Et
 incipit ps illa. xxiij. & p̄tendit p̄ capla duo. In. viij. v̄o parte
 p̄pha it̄m adūlitates patit & psecutiones p̄ sua p̄dicatione. p̄-
 mo quidē a pplo ca. xxvij. fo v̄o a falsis p̄phis caplo. xxvij. &
 xxvij. & sic durat pars illa p̄ tria capla. In. ix. v̄o pte cōsolacio
 repromittit īsmigātis. & incipit pars illa. xxix. caplo & p̄tēdit
 v̄s q̄ ad. xxxij. caplm exclusiue. p. v. caplm. vbi etiā multa
 continent de xp̄o. ut v̄ ait. Post dies illos dabo legm mīcā i
 viscerib⁹ eoy. & multa alia consolabilia de xp̄o. In. x. vero par-
 pte rursum desolacio predicitur & prophetatur contra rema-

nentes in ier̄m in alijs transmiḡtis in babilonē. unde totū est
tra sedechiā. xxxiiij. ca. vbi illa ps. x dñnet. In. xi. vō pte app̄cia
scribi p̄cipit a iēmia in uno libro & sc̄ptus aburit. & obustus
rursus reficit & durat pars illa p̄ duo caplo. a. xxv. vbi refici
app̄ha quō misit deus eum ad p̄dicandū pp̄lo nec tñ ip̄m audi
uit cum filij rechab audiuerint & obediuernit p̄t̄ suo. p̄t̄dit
autē p. xxxvi. caplo. vbi dñnet historiā de libri obustione et
refectione. In. xii. vō pte rursum app̄ha capit & incarceraf. & du
rat ps illa p̄ duo capla sc̄lz p. xxxvii. & xxxviii. In pte vō. xii
app̄cia totalit implet & pficit quātū ad caplo. ier̄m. & obust
onem templi & muri. Et h̄ dñnet historiē in caplo. xxxix. vbi
etia agit de libaciōe jēmie. In pte vō. xiii. app̄ha pp̄lm secū liba
tū & reliq̄as dimissas. usq; in egyptū beniuole p̄sequit. & inci
pit ps illa caplo. xl. & p̄t̄dit usq; ad. xlvi. exclusiue. vbi histo
rice p. vi. capla narrat q̄lit ī shlū iēmie descēdit pp̄ls i egyptū
tum vbi etia eis pp̄hauit. In pte vō. xv. & penultia app̄cia ostē
ditur ad om̄es gentes. q̄r cont̄ egip̄cios & cont̄ palestinos tra
moab & cont̄ amō & cont̄ babilomios. & durat illa ps a caplo
xlv. usq; ad capitolū. l. inclusiue. per capla. vi. In parte vero
xvi. & ultima materia trenoū historiē conteritur. et hoc in
caplo. lij. & in fine librī posita cōbustione tēpli & depeccatione
vasorum deo app̄ha cōcludit. Et factū est postq; in captiuitatē du
ctus est isrl & ier̄m delecta est. sedit jēmias flens & amaro
ammo suspirans & euilans dixit. Quō sedet. xc. Et in hac finit li
ber iēmie. Lib aut̄ trenoū sup̄ diuīsua est. Diuīsio baruth

Quoniam accedit baruth. & diuidit in. vii. ptes. Em. vii. cōdu
fiones q̄s int̄edit ille tot⁹ lib. Inducit nāq; pp̄lm cap
tuatū & in babilone existēt̄ ad placandū deū. p̄mo q̄
dem p̄ oblacionē legalē a p̄ncipio librī. & h̄ vba usq; ad me
diū p̄mī capli. Et dicetis dño deo v̄ro. Scđo v̄o p̄formatōe
vocalē oīm p̄cōn suor & iūsticie diuīe. & h̄ ab illa pte q̄ ē ēta
mediū capli. & dicens dño dō v̄ro. usq; ad illā pte q̄ ē ēta
scđo caplo. Autatur ira tua a nobis q̄ derelicti sumus. Tercio
v̄o p̄ orōz & supplicatiōz metale & h̄ a p̄cedēti pte. autāt̄ ira tua
usq; ad illā pte. Audi isrl mandata vīte. v̄lē p̄ncipū capli. iij.

Aquarto vero propheta subiungit monitionem salutarem et salubrem. ab illo loco audi israhel. usq; ad illam ptem. oblii estis eum qui nutriti vob; et contristatis nutricem vestram ihilm. ultra pnapiri um impli qrti. **C**into induit locutionem figuralem ciuitatis iherusalem. ad modum nutrias captiuum populum alloqtus plangentis et desiderant ipsius redditum. et hoc ab illo loco. oblii estis nutriti vestram ihilm. usq; ad partem illam. **A**equior esto iherusalē. circa finem capli qrti. **S**exto vero induxit promissionem supernaturam festinam. locundam et regalem venturam super ihilm. ab illo loco aequior esto. usq; in finem capli quinti per totum. **S**eptimo vero et ultimo ponit baruth informationem epistolarem quam destituit ieremias ad captiuos in babilonia existentes. In qua rationibus multis ostendit ydola fuisse falsa esse. et non habere in se Aliquod diuinū. Et hoc facit caplo sexto et ultmo quod incipit ppter predicta.

Donec accedit ezechiel. **E**t di. **C**uiuslibet ezechielis. dividitur in viij. partes. **D**rina namq; est introductua grandis oraculi. et continetur caplo pmo. ubi introducat dñs sedens super thronu. positum sup firmamentum. qd iminebat quatuor animalibus. que designabant quatuor monarchias. quas dina puidencia regit. **S**eunda vdo est nimisita auctoritas grandis officij ipsi ezecheli quia officij et auctis predi. **E**t hoc continet caplo 2° fili hois mitto ego te. et caplo tercio p totu. **C**erta vero est qminatua grandis supplicij et futuri iudicij. sup ihilm et iudeam. quod nabuchodonozor adimplevit. Et incipit ps illa quarto caplo. **E**t tu fili hominis er durat usq; ad capl; vi. exclusive per xij. capla. **I**n quo pmo describitur ihilm obsidio. et famis pessima. **I**n 2° vero qd est qntu in libro populi captiuatio et dissipatio. **I**n vi. et viij. terre et regionis depopulatio et desolatio. **I**n viii. autē abholitionū et criminū numeratio. que fiebant in ihilm et in templo. **I**n ix. vero et x. ciuitati subuersio et templi abustio. **I**n xij. vero. xij. et xiii. principu regis et prophetarum punitio. **E**t in. xiii. excluditur omnis remedij consolatio. dato enī qd fuissent in medio ihilm tres viri. noe daniel et iob. tūm uias suas liberasset. **C**erta vero ps ē de ciuitati grandis flagici. et tātis p. x. ca. ubi sub methafōia vitis et sub methafōia spōse deformis. et sub methafōia vne acerbe et agrestis. et sū methafōia leone. et leonis. et sū methafōia salicus cōbureo. et nemoris. et sub methafōia gladij elunari et ensib

Et sub metaphora scoue stanni ferri et eris. et sub metaphora duarum filiarum unius mulieris. Et sub metaphora olle ence et pinguis malis. Sub his inquit. x. metaphoris describit flagitia et peccata populi iudeorum et iuitatus super eos erat venturum. **V**erita vero pro est denuntiatio futuri exterminii contra alias nationes. ut contra amon. tyru egypti. et maput caplo. xxv. et factus est sermo domini. fili hois pone fragm. contra filios amon. et durat usq; ad caplin. xxvij. per octo capl. **S**exta vero pars est renuntiatio captivitatis populi ab exilio. et ita reprobatio sua gaudi. Et in apud caplo. xxvij. Et factus est verbum domini ad me dicens. fili israhel loqueris ad filios populi tui. ex tua etiam prospera permittunt usq; ad caplin. xl. p. viij. caplo ubi etiam agitur de christo in pluribus locis. et interseatur ea de destructione gog. **V**epta quoque et ultima est faburatio solemnis tabernaculi et novi templi. Et quinet. ix. ca. a. xl. usq; in finem ubi etiam tractatur de divisione terre et de ritu altaris et sacrifici. Et in hoc ezekiel terminatur.

Divisio danielis:

Dicit accedit daniel. Et dividitur in quinq; **I**n prima namque ponitur respectu danielis acquisitione intellectus et sapientie. **I**n secunda vero ponitur declaratio sue intelligentiae a 2° caplo usq; ad trium exclusum. **N**am in 2° declaratur intelligencia in ordine ad sompnia. quia interpretatio est sompnium. Nabuchodonosor. ut ibi patet. **I**n tiro vero in ordine ad iusta. quia angelus domini in spe quarti viri visibilis apparuit in fornace. **I**n quarto in ordine ad auditum. ubi interpretatur vocem daniel sancti et vigilis de celo clamantis sumidite arborem eam. **I**n quinto vero in ordine ad scripta. Et quod septuaginta illam interpretatio est mane. thethel. phares. Ex quibus declaratur qualiter sunt spiritus intelligentiae in ipso danielide. **I**n terza vero parte ponitur respsci danielis testimonium samonis qui missus est in lacum leonum. quia nolebat adorare regem. qui miraculose extitit a leonibus liberatus. **E**t hanc pars continetur in sexto capitulo. **I**n quarta vero parte ponitur continencia pure philo sophie. **E**t maput capitulo septimo anno primo. **E**t prout dividitur usque ad capitulum decimumterum exclusum. **E**t continet sex capitula. et quatuor visiones propheticas. **I**n septimo namque capitulo sub quatuor bestiis prophetatur successio quatuor

monarchian. & quatuor regnorum. Et introducit regnum Christi etiam
quintum. In viii. vero capitulo prophetat destructio regni iudeorum & intro-
ductio regni mediorum. & introductio regni grecorum. sub metha-
fora ariensis & hyscii. In ix. vero capitulo prophetat reductio iudeorum.
et egressus de captiuitate. & ibi additum de aduentu Christi. & eius
morte sub mysterio Iesu Christi. In x. vero & xi. introducit ac pre-
phetat delectio regni grecorum & persecutio regni machabeorum
& agitur de antichristo. Et tandem. xii. agitur de resurrectione & fi-
nali iudicio cunctorum. Et sic finit quarta pars Danielis. In quinta
vero potest annotatio duplicitis historie & per duo capita ultia. Su-
lanne quidem & ut usque semper in xiii. draconis vero et belis. in xiii.
ubi etiam agitur de aportatione propheta abacuth per angelum super lacum
leonusum ubi daniel erat. Et cludit totus liber in liberatione da-
melis.

Incipit diuino. xij. prophetarum.

Dunc accedit lib. xij. prophetarum. quorum quidem sunt quatuor a
minorum. ut Osee. Joel. Amos. Michael. Et quatuor solato-
rum respectu iudeorum. quae minantur alijs nationibus quae erant
in inferno. Abdias. scilicet ionas. namum et abacuth. Et quatuor re-
vocatorum quae reuocat populum ab abysso captiuitate. scilicet sophoni-
as & malathias. Hursum quatuor propheta minorum captiuitatis iu-
daico. Joel vero in modo duabus tribus sive regno israelitico & iu-
daico. Joel vero in modo duabus tribus sive regno iudaico. ve-
& omni regno finitum quia et damasco. & gaze & tigris. amoi-
nas & moabitum. michael autem principaliter minoratur regno israelitico
qua fuit causa erroris alteri regno. Hursum quatuor illi qui sunt
consolatorum. sic dividuntur. quae abdias loquitur contra regnum iudeu-
morum quia iudeorum nati sunt de esau. & emuli erant israel. Io-
nias vero loquitur contra ninivem & regnum assiriorum. Sed tam
qua ad predicationem eius egerunt penitentias propheta per ionaz
huiusmodi sunt pro tunc a clementissimo deo. Et ideo succedit na-
tum qui rursum minoratur contra ninive et regnum assiriorum quae non
pseuerauerunt in penitencia. Sed post decem tribus captiuauie-
runt. Abacuth vero loquitur contra nabuchodonosorem et reg-
num caldeorum qui captiuauerunt duas tribus.

Bursum q̄tuor illi ap̄phe qui sunt revocatoři. sic distinguuntur
q̄ sephomias predicti revocatione futurā. Agus et zacharias
cernunt eam p̄sentē et exhibitā et exhortat̄ populū ad cœlū
babyloniam et ad reedificandū tēplum et ierlm̄ ciuitatez scām.
Malachias vō ēnit eaz p̄fittam et ideo monet ad timēdū deū
et ad vitā sanctam et niaxie sacerdotes et tribū leuiticam. et filii
hoc distinguunt. xij. ap̄phe.

Incepit ḡ ap̄pha oſee librū xij. ap̄hab̄. et diuidit ī q̄nq; p̄
tes p̄ncipales. In p̄ma nā q̄ assumit pſonā vatis fūta
p̄tendentis in ſeipſo. quah̄ ſub q̄dam portento et ſig-
no. Et hoc in tribi p̄mis cap̄lis in quib̄ de fornicaria ſiat du-
os filios et vna filia. et cum h̄ de mandato dei diligat mulerem
adutam ab alio dilectā. q̄ om̄ia ſignant erat p̄digia et p̄ſagia
futuroꝝ que erant vent̄a ſup̄ populū iſraheliticū. et tribuum et
etiā duar̄. In ſcđa vō assumit pſonaz iudicis et p̄tendentis in
iudicio cum populo contra q̄z ap̄habat. unde inducit dñm q̄ſi
iudicio ſe ſubmittētem. Et incipit ps illa q̄rto cap̄lo. Audite vō
bum dñi filij iſrl̄. q̄ iudicium dñi cū habitatoriſi tre. et durat
p̄ q̄tuor cap̄lo. uſ q̄ ad viii. excluſue. In t̄cia vō part̄ affiſ
pſonaz p̄econis. poſtq; finitū eſt iudicium p̄econis inq; clan-
gentis cum iſtrumento. Ec hoc viii. cap̄lo qđ incipit. In ſu-
ture tuo ſit tuba. et p̄tendit p̄ totum ſequēs cap̄lī. uſ q̄ ad x
excluſue. In q̄rto vō pte affiſmit pſonam p̄tis ſup̄ receptis
beneficijs arguentis et mēcīaz faciētis de multiplici bono ſup̄
quo erant migrati. Et incipit illa pars in cap̄lo. x. Vitis frōdoſa
iſrl̄. et durat p̄ q̄tuor cap̄la. uſ q̄ ad xiiii. excluſue. In q̄nta vō
parte et ultima affiſmit pſonam amīci familiarit et amicabilit̄
piudentis de ſano oſhio. Et incipit ps illa cap̄lo. xiii. peat ſama-
ria ſequit. Conūtere iſrl̄ ad dñm deū tuū. Tollite vobisſū vī-
ba et conūtimi. 2c. Et q̄ iſtū ap̄ha; continuare eſt valde diffi-
le. idcirco ēca q̄zlibet ex hijs p̄tib̄ amplius eriſtendū eſt p̄tē-
to. q̄ pars in qua p̄redit p̄ modū vatis ſub q̄dam ſigno et p̄tē-
to dñinet ſeptr̄ p̄ticularas. Primo nāq; ap̄ha p̄dicit ſuſaz penaz
ſuper iſrl̄ et ſup̄a domini regiam. domū ien. de cuius ſurpe
erat ieroboam in cuius tpe ap̄habat. et facit hoc in primo por-

+

39

te. qd in pmo filio nato de fornicatori. a qz appellat iezrael. Et
durat illa particula post titulu positu in principio. Verbu dñi q
factum est statim a principio tractat⁹ q incipit. vnde sum tibi
vroxem fornicationu us qz ibi. Et acepit adhuc. Secundo vero
predicit in tota plebe. x. tribu. z duar captiuitatē futaz. sed
duar tpalem. z. x. ppetuaz. z hxc in. portento de filio q
vocata est abs qz misericordia. z durat illa particula a loco illo
z concepit adhuc us qz us qz ibi. Et acepit z pepit ei filiu. Ter-
cio vo appha conuitit se ad vtilis qz certitatem venturaz z cordis
duriciam habitam p tpe xp̄i. Et hoc sub tcio. portento de filio
q dictus est. Nō ppk s me⁹ vos. qd hodie verificat i iudeis. Et
incipit in loco illo. Et acepit z pepit z durat us qz ibi. Et erit
in loco ubi dicet eis. Quarto vo appha puidet z predicit illi.
ppk excepit illuminatione sm partē aliquz. scilicet reliqas q salue-
facie sunt. scz apkoy z discipuloy z credenciu que fuit ex iu-
deis. Et incipit in illo loco. Et erit in loco ubi dicet eis. z durat
us qz in finez pmi capli. Quinto vo regredit ad captiuitatē p-
dictam. ostendendo ea iustaz. z sup hec intpellat iudicium eo q
aliu salui fci sunt z misericordia ossecuti. videlicet reliqaz. Et inci-
pit particula illa caplo. ii. Dicite fratribz nostris popule meus
iudicate mrem vram iudicante. z durat us qz ibi. ppter hoc. Ecce
ego lactabo in medio capli. Sexto vo reuit ad illuminationez
reliquaz pmissani. z incipit illa particula. vbi pcedens definit.
pter hoc. ecce ego. sequit. Adducz eam in solitudinem. z loqr
ad tor eius z dabo ei vinitores ex eodē loco. z sponsabore in
semipitnum. z sposabo te in fidem. z. q spectant ad apostolos
discipulos. z credentes us qz in finez sedi capli. Septimo vero
apit vnam aliam conūctionem filioy isrl. futam post longam
moram tpis et distanciam. conūctionem videlicet finalē z ul-
timā dum itrauerit gencium plenitudo. Et hoc caplo tcio per-
tinet vbi posito portento de muliere adulta vny multis die-
bus ex potestate concludit. qd dies multos sedebunt filij isrl
fine rege z fine sacfcio z fine altari. sicut est dies h z additur
q post h reuertitur z querunt dñm deum suum z dauid regē
sum scilicet ihesum xp̄m. Cirea sedam vo partē pncipale vbi

induit personam iudicis in quatuor capitis per ordinem nouem facit
Primo namque introducit dominum subeunte iudicium. et allegantem
multiplex peccatum filiorum israel. et hoc in principio quarti
capiti. ubi subdit. Non est veritas non est misericordia maledictum
et homicidium iundauerunt et sanguis sanguinem tetigit. Et statim
subdit flagellum. propter hoc lingebit terra. et sic ponit dominum qui vo-
lentem subire iudicium an iuste flagellet. Sed ex alta parte ostendit
oem defectum. quod filii israel nolunt subire iudicium. et hoc ibi.
Veritatem unusquisque que non iudicet. ecce secundo ex quo nolunt sub-
ire iudicium propterea omnia flagellum. et tribus propter dupler periculum.
scilicet propter periculum ignorantie quod legem domini erant oblieti. propter quod
autem nocte feci tacere misericordiam tuam eo quod non habuerunt scientiam. Et propter
periculum idolatrie quod fornicati sunt contra dominum. et inde dolerentur.
et propter haec subiungit. fornicati sunt et non cessauerunt. Duratque illa
pars ab illo loco. Nocte tacere feci misericordiam tuam usque ibi. Si formi-
caris tu israel non derelinqua saltem iudas. usque in finem capituli. iii.
Quarto vero propterea ingreditur iudicium obmissio toto populo cum ceteris
sacerdotum et principum ac mihi. Et haec quanto capitulo quod incipit. Audire
haec doles. usque ibi. suet etiam iudas. Quinto vero omnia duabus
tribubus quod non sunt secute suum filium et hoc ab illo loco. suet etiam
iudas usque ibi. Effrayment in desolacione erit. Sexto vero ostendit
populus israel desolatum querentem habens subiectum superfluum. et inutile re-
gis assiriorum. cum tamen deberet per refugio in tribulatiobus et flagel-
lis istis recrere ad dominum. Et haec ab illo loco. Effrayment in desolacione
erit. ubi sequitur. in die correctiois in tribulatiobus israel omnes fi-
dem. et sequitur. abiit ad assirios misit ad regem ultorem et ipse
non poterit saluare nos. usque ibi. vadet ad locum meum reuertar.
Septimo vero conuicit se ad tempore futurum videlicet ad tempus Christi. per
quod reuertetur et fugient ad ipsum ista occasione nacta. quod lo-
catus fuerat de configlio ipsorum ad assiri. et incipit pars illa. va-
dens reuertar ad locum meum donec deficiatis et queratis faci-
em meam. quae sunt vobis Christi dicentes. Non me videbitis amodo
donec dicatis. Benedictus qui venit. ecce. Et durat per tertium capitulo
quod incipit. In tribulatione sua. ubi et agit de Christi resurrectio-
ne cum ait. viuiscauit nos post duos. ecce. Et de eterna gaudiacione

a patre. cum subdit. quasi diluculum preparatus est egressus eius. Et
 temporali nativitate ex matre. cuī ait. q̄ venit nobis quasi ymber spaneus
 Et finitur p̄tcula ista. in versiculo illo. et misericordiam volui et non sa-
 trificium. et sc̄naam dei plus q̄ holocaustum. **T** Octauo promittit dua
 bus tribus misericordē animū. et decem tribubus claudit ipsū. Et in
 p̄tilla p̄tcula in loco illo. Ipsi sicut adam p̄uaritati sunt pactum
 meum. ubi et ḡtaminatq̄ est israhel. sed et iuda pone messem tibi. conuer-
 tere captiuitatem populi mei. Et ibi pars illa et caplin vi. finitur **T**
Zono vero propheta ex p̄sona domini aperit huius diuersitatis cuī
 et motuum. quare sc̄ super israhel claudet signū misericordie. et tame-
 super duobus tribubus aperiet ipsum. Et incipit p̄tcula illa. cum
 sanare vellet israhel. reuelata est iniquitas effraim. in principio capli
 vii. Et durat usq; in finem per totum. Vbi describit culpan Jeroboā
 sub nomine effraim. qui induxit populum suum ad ydolatriam.
 Et ostendit q̄ nullus ex regibus eorum clamauit ad dominū. nec re-
 fessus est ad eum. Sed omnes readerunt. **V**nde dicit effraim panis
 subtinicuſ. qui non reuersatur. **R** Cum tame ex regibus iuda mlti
 reuersi fuerunt ad eum. Et hec est causa q̄ dei misericordia nō sana-
 uit israhel. sicut sanauit duab tribus. **T** Circa partem vero tertij
 ubi propheta post iudicium assumit p̄sonam preconis clangentis. duo
 sunt propheta. **D**rimo nāq̄ clangit filioꝝ israhel p̄uaricatioꝝ et cor-
 respondē p̄nitioꝝ p̄ totū caplin octauo. **R** secundū clangit eoz mira-
 bilem mutationē et submersioꝝ de uno statu in alterū sc̄ p̄speso in aduer-
 sum. p̄ totū ea. nonu. In octauo igit̄ ea. qd̄ incipit. In guttū tuo. clan-
 git duplex p̄uditatioꝝ et duplex p̄nitioꝝ. duplex culpā et duplex
 pena. **D**rimo tangit p̄mā culpā sc̄ transgressionē legis. a principio ea.
 usq; ibi. regnauerunt. et nō ex me. **R** clangit sedis culpā sc̄ assūpno.
 hem regis Jeroboam. et oīm qui regnauerunt m. x. tribubus. **D**eniceps
 contra voluntatē diuinā. voluntate inq̄ beneplaciti h̄iūs nō cont-
 emissione dei. **Q**d̄ probat. qz ex auro suo et argento fecerūt ydolum.
 et miserūt deū. **E**t statim diuisionē subdit. contra vitulū quē fecerūt
 dum. ubi dicit. qm̄ in amneas telas erit vitulus samarie. Et durat illa
 p̄tcula a loro illo. ip̄i regnauerunt usq; ibi deuorata est ihrlin. **R** clan-
 git p̄mā pena. q̄ respodet assūptioꝝ regis cōn voluntatē dei. et hec pena
 fuit kseutio. sc̄ ab assyris. tpe. phur. et theglath. phalazar salmanazar.

et senecte rur. et dumit ps ista ab illo loco denotata est israel. nunc
factus est quasi vas inuidum. quia ipsi ascenderunt ad assur. usq; ibi
quia multiplicauit. **D**angit q̄to pena correspondentem transgres-
sioni legis. que pena fuit persecutio illata ab egyptis. Et impunit par-
ticula illa. ubi definit precedens. qui multiplicauit usq; in finem
capli. Vnde et inferendo cludit. ipsi in egyptum cōuerteruntur. In
nono vero caplo describit sex prophetarum sex mutationes filiorū israhel de
statu p̄spero in aduersum. Prima quidem de opulencia et letitia in
famem et tristiam ac sterilitatem habundantem contraria. et hoc in
principio capli. noli letari usq; ibi. sciatore israhel. **Z**ero vero clangit
mutatione sapientiae et philosophie. quia predictus fuit populus
israhel in stultitudinem et amorem. Et hoc ab illo loco sciatore israhel de
stultu prophetam insanum. usq; ibi quasi vias in deserto. **Z**ero clangit
mutatione sanctitatis quam in patribus habuit. in p̄ca et in spur-
ciam quam tunc habebat tpe quo orce prophetabat. Et hoc ab illo loco. quod
viab. usq; ibi Effraym quasi auis aduolauit. **C**erto vero clangit muta-
tione fecunditatis filiorū in prolis carensam. at tamē eis p̄missu
fuerit. q̄ multiplicarentur sicut stelle celi. et hoc a loro illo Effraym
quasi auis usq; ibi Effraym ut vidi. **C**erto clangit mutationem
dignitatis in ignominiam et opprēmē a loco p̄dicto Effraym ut in
di tuus erat usq; ibi da eis dñe. **R**ecto induat prophetā super horora
tione suam a loco illo da eis dñe usq; ibi abiicer eos dominus deus
meus quia non audierunt eum. et erunt vagi in nationibus. ubi
verit se ad tempus xp̄i. quia hodie filii israhel per nationes va-
gantur. **C**arta vero quartam partem. ubi prophetā sua assumit
personam patris arguentib ac beneficia recolentia que in q̄tuor
caplis continentur. sic procedit prophetā q̄ arguit eam magnitudinem
quoz beneficiū recolendo. **A**nimo collationem terre uberrime caplo
nono vitis frondosa israhel. **Z**ero eductionem ab egyptiaca seruitate caplo
decimo. sicut mare transit. **Z**ero protectionē iacob in sua pere-
grinatione in mesopotamia syrie caplo xii. Effraym pastus. **C**erto
instdictio; totius populi in deserto et solitudine ca. xii. loq̄te eff-
raym. **M**in x̄ go ca. eoz magnitudines arguit ad meorā innotescit bñficium
possessiois tue uberrime. Vnde caput vitis frondosa isrl' finit est ei. quod
referunt ad opulētā tue sc̄. Et stat̄ s̄bdit eoz magnitudines sedim multitudine

41

fructus sui. **M**ultiplicauit altaria. iuxta ubertatem. **E**t statim subdit pene apportionem. **N**unt intibus. ipse costringent simulacia. **E**t subdit resumit beneficij magnitudinem ibi. **E**ffraim vitula dicitur. **E**t subdit de tempore Christi. Tempus autem requirendi dominum cum venerit quod docebit nos iusticiam. **T**unc subiungit iugitudo. arastis iuuquam. **E**t demum cludit pene apportionem. **C**onsurget tumultus in populo. **E**t in capitulo vero. xii arguit eorum magnitudinem ad memorias reuocando sum beneficii educationis scilicet de egipcia ita fuit ut. **I**nceptio sic mane misit per transitus rex israel. ubi reuocat ad memoriem quod ipsos de egipto per monsem et aaron euitanuit dicens. Ex egypto vocauit filium meum. **E**t qualiter nutriuit et in aiate. edocuit subdites. **E**t ego quod nutris effraim. Qualiter eos traxit direrit et minauit subdites. **I**n funiculis ad aethaz eos. **E**t quod super his erant effecti negotia ad iudola iam conuersi. **I**d est precepit quod eos per affirios captiuabit quoniam non reuulant in egypcio. unde subdit. **E**t ero eis qui exaltas in igne. et assur ipse rex eius. **D**emum mortis misericordia precepit quod non consumet eos totaliter. sicut ad aia et sebujon consumpsit. sed aliquis liberabit de tribus una cum iudea. **E**t habet illa pte. **Q**uod dabo tibi hic adamia. usque in finem capiti. xii. **I**n capitulo vero. xii. arguit eorum magnitudinem. trium beneficii ad memoriam reducendo protectionem. scilicet eorum prius iacob in sua pugnacie dum iuit in mesopotamia fratre. **E**t promittit eorum magnitudinem in principio capiti. **E**ffraim pascat vetus. subdit beneficium magitudinem respectu iacob ibi. **J**udicium deo cum iudea in utero supplantauit fratrem suum et inuauit ad angelum. **S**ubsum resumit eorum magnitudinem et dicit. **E**ffraim verutem diues. **E**t subdit beneficium magnitudinem et dicit. **E**ffraim verutem diues. **E**t subdit beneficium magnitudinem et dicit. **E**go deus tuus de terra egipci. **S**ubsum ad portum ad eorum magnitudinem ibi. **S**i in galaad perdi. **S**ubsum ad portum beneficium magnitudinem. Fugit iacob. **D**emum cludit pene apportionem ibi. **A**do iacundiam. **E**t in capitulo vero. xii. arguit eorum in magnitudinem quartum beneficium recolendo. **C**ustodiens videlicet in desto solitudinem. **E**t promittit eorum iugitudo. in principio capiti. loquente effraim. **E**t subdit pene apportionem. **I**d est erunt qui nubes subdit sui beneficij magnitudinem. **E**go autem dominus deus tuus. **E**go cognoui te indesto. **S**ubsum resumit eorum magnitudinem ibi. **E**t ad

impleti sunt. Addit pene apertis. Et ego ero eis q̄si leena. Sur-
sum sui beneficij magnitudinem ibi. Perdicio tua iste tñmodo
ex me auxiliū tuū. et item eorum ingrediudinem. Colligata est iniqui-
tas effeajm. Sursum pene apertis. Dolores percutientis. Ad
huc sui beneficij magnitudinem. De manu mortis libabo eos.
Tenui pene apertis Consolatio tua abscodita est. et ibi autem co-
tinet beneficium destruicōis mortis. et inferni xp̄m. Ego mors
tua o mors mortuis tuis ero inferne. et sum h̄ pat̄ qualit in illo
q̄tuor capitis se habuit ap̄pha ad modum p̄nis. filioꝝ migratitudi-
nem arguentis p̄ ap̄tis ad beneficia iā collata. In quibus et oc-
caſione nacta. in pluribus locis ad xp̄i tempora se conuict. Circa
q̄ntaz vō pte et ultimā q̄ m. xiii. ca. dñne assumens ap̄pha p̄s/
nā dñlentis amicī. Primo exponit suā indignacōis filios s̄rē
q̄ deū reliquerūt. vñ ictip̄ peat lamaria q̄ n̄ ad amaritudinez
coiceauit deū suū. Secdo subdit suā isolacōis. Comitē iste ad do-
minū deū tuū. Tercio addit dei re p̄missionē. Sanabo stricōea
eoz. diligam eos sp̄otanee. Quarto et ultimo n̄ponit ap̄bie
exclusionez excitādo n̄rāz attenōis ibi. Quis sapiens et intelligi-
sta. et in h̄ osee finit. **D**ivisio icelis.

Nec accedit icel et diuidit in duas ptes. scilicet in par-
te omniatiuā pene et captiuicatis. et in parte; reponibili
capiti. ii. Nunc ḡ dicit dñs. comitini ad me ī toto corde v̄ro
In omiando vō p̄mo pdicit respectu toci regiōis iudee cœna
statiōis. et hoc ī ca. p̄mo. vbi auditores p̄mo redit attētos. Au-
dite h̄ senes. demde subdit fñmōes pabolitos de omestioe eri-
ce locuste. bruni. rubiginis q̄ designabant q̄tuor monarchias q̄
iudeos per successionez ip̄is corroserūt ibi. Behdui eruce. et
deide pabolā ad aptat ap̄positū ibi. H̄es ei ascēdet ad trā meā
Deinde sup h̄ iūitat ad lamentū et plāctū. ibi plāge q̄i v̄go.
Et iūitat v̄gmes aḡcolas sacerdotes aialia et greges capos et fo-
tes. et p h̄ ostēdes respectu regionis ī mensam deuastationē.
Tercio vō p̄ncipalit omnia respectu hon et regie ciuitas ob-
sidionem. capitionez et de pplicationem ī principio capiti. ii. Ca-
mite tuba ī sion. vbi p̄mo exēcō congregatur. Deinde ibi. Ante

facie eius ignis. 2c. p. exēctū ciuitas turbat. Deinde ibi. ut
 tē nō ingredient p. exēctū ciuitas captiuat & de lppat. & sic finit
 pma pars q̄ erat omnimatura. Tunc sequit scđa pars re pmissi
 ua venie. Hic ḡ in toto corde ubi facit q̄ appha. Primo nā q̄
 horat ad pemitēciā. Sedo vō ibi. zelat⁹ est dñs iraz suaz. solat
 re promittendo multā leniulēcia & rpalement habudanciā q̄ de
 bet referri ad temp⁹ redit⁹ de captiuitate. Tercio ibi. Et erit p⁹
 h. Effudam de spū meo sup om̄ez carnē. ubi conūtit se ad ips⁹
 xpi. & re promittit spūs sci grāz sup filios iudeoz diffudēdam
 q̄ debet referri ad aplos p⁹ conūsionē pp̄lī p̄oris. Quarto ibi
 Et ecce in dieb⁹ illis ca. iii. m p̄ncipio re promittit fūtaz vndi
 etaz quā deus fecit sup om̄em gente in iudicio. Quinto ibi. Et
 erit in die illa stilabūt mōtis dulcediez. re promittit post iudiciū
 cū respectu btōz etnāz gliaz. & respectu dānator⁹ penā etnāz
 Et sic joel finit. Ouiho amos.

Dunc accedit amos & diuidit i p̄tes. viii In pma nā q̄
 parte. viii. gētib⁹ om̄iat ḡnalit. pp̄t q̄tnaz. sterik & culpe. Quia
 damasco gaze tiro etom & filiis amon om̄iat in ca. pmo. Mo.
 ab vo mde & isrl. ca. ii. Deinde in scđa pte sup filios ismel speā
 lit & singularit reuēdo om̄iat eis penā debetā pp̄t pc̄m ydola
 mie. & h ca. iii. ubi p̄mittit eoz m̄ḡtitudiez cū ait. Tm̄mō vos
 cognoui. Et subdit oceptā m̄dignacōz. Nuqđ ambulabūt p̄t
 duo. Et addit debitā om̄iacōz ibi. pp̄tea h dicit dñs de⁹ tribula
 tor. 2c. Et vltio ex p̄mit pc̄m ijdolatrie. & p̄uaricacōz pp̄t quaz
 om̄iat ibi. Audite & attestam̄ in domo iacob. 2c. Deinde in t̄cia
 pte om̄iat eisdē pp̄t pc̄m i pn̄ie. & h ca. iii. ubi ex p̄mit. vnde
 ortū h̄ebat eoz m pn̄ia. Et ex h q̄ erat nimis imp̄iguati de bo
 mis dñi. & subdit multiplicē dei penā quā eis itulit vt p̄uocar⁹
 ex ipn̄ia om̄iat t̄ca finē. caplī. iii. cū ait. Et non red̄sis ad me
 dicit dñs. q̄ pp̄t h faciā. 2c. Deinde in q̄rta pte om̄iat eisdez pp̄t
 pc̄m iusticie. violence & rapme. & h ca. v. ubi pdicit penā dī
 mūnūcōia eoz q̄ app̄tōnabilit̄ correspōdz violēcie & rapie. vñ
 ait. vrb̄s de q̄ egdiebant mille reliquuntur in ea cētū. 2c. Et sb
 dit pc̄m rapme qđ habudabat in eis. Idēco p̄ eo q̄ diripiē

batis paupem. Et ubiqꝫ p totū caplū miscer p̄cēm colūnie
violencie cū ap̄tōe debite pene ut patz. Deinde m. v. pte
mīiat eisdē ap̄t p̄cēm lasciuie ⁊ supbie. in caplo. vi. qd̄ ic̄pit
Ve robis qui opulenti estis in hon. Et subdit de lasciuia. Qui
dormitis in lectis eburneis. Et de supbia. Detesto ego super
bia iacob. ⁊ ibi. Qui letam̄ i nichilo. q̄ dicitis. Nūqđ nos i nra
fortitudine assumphn⁹ nobis cornua. Et ubiqꝫ imīscet corre
spōdens ⁊ ap̄cional pena. Deinde in. vi. omīat eisdē ap̄t p̄c
catū malicie ⁊ affcāte i grācie q̄ dolebat q̄ ap̄he annūciabat
eis veritatē. ⁊ h̄ stinet in caplo. vii. ubi itroducit calitas fūta ⁊ sub
ris locuste ⁊ trulle cemētarie p q̄ defigbat. Naz monz ipm amahas lacōa
dit reprehēcio ac pibicio ap̄he. Naz monz ipm amahas lacōa
vt rcedat a samaria ⁊ vadat in iudeā. v audiebat ap̄he. et ibi
dē subdit pena in amahā ⁊ in iéoboā fūta ap̄t hāc phibioez
Et h̄ ab illa pte. Et mīit amahas us q̄ in finē capli. vii. Deinde
in pte. vii. q̄ m. vii. ca. stinet omīat eisdē ap̄t p̄cēm avaricie. v
p̄mitit vncim pomoꝫ. q̄ defigbat penā debitaz avaricie. ⁊ sub
dit vā boim auaroz ibi. Audite h̄ q̄ cōtis paupē dicētes. au
geam⁹ fielū. supponam⁹ statas dololas. xc. Et occōe accepta ex
auaricia ⁊ cupiditate auri. ouertit se ad cupiditatē audiendi u
bū dei qđ refertur ad tempus xp̄i. ibi. Ecce dies veniunt dicit
dñs ⁊ mittam famē in terram. xc. Deinde in. viii. parte ⁊ vltia
omīatur sup filios israhel obſtmatos ⁊ peccatores clauſionē
fue mīsericordie. apōz vō respectu duar̄ tribuum ⁊ marime
reliqꝫ que credite sunt in xp̄m. Et hoc stinet caplo. ix. ubi p
mittitur de reprobacione pccorum ⁊ in creduloz a p̄ncipio
capli. Vidi dñm. us q̄ ibi. Indie illo fuscitabo. Et condūtē in
troductio ihu xp̄i ⁊ eoꝫ qui credituri sunt a parte illa. In die
illo fuscitabo tabernaculum dauid quod cecidit ⁊ reedificabo
ap̄rias mirorum eius us q̄ in finem capli ⁊ prophete ton⁹

DISSIÖ AHDIE

Vne accedit abbias. ⁊ prophetat contra ijdumeos.
cuius ap̄bia in uno caplo stinetur. Et p̄mo inuehit q̄
cū ait. Superbia cordis tui extulit te. qui dicas in corde tuo q̄
detinet me mītraz et stat̄ subdit penā si exaltato fuerit

Secundo vo inuehit q̄ eos ap̄t vanā scienciā & mūdanaz q̄ fui
in eis. Fuerūt nāq̄ augures & habentes scienciaz q̄ de tra est &
hoc facit oſequent ibi. Nō est prudēcia in eo. 2c. Tercio vo in
vehit d̄ra eoz ap̄t mūdiaz & maliciā exēcitatā ab eis in frēm
suū iacob. ibi. ap̄t int̄fectiōnē & ap̄t mīquitatē. 2c. Quarto &
ultimo p̄mittit filijs iacob quantū ad tribū uida durationem
petuaz & ihu xp̄i saluatoris p̄sentiaz in monte hon. ibi. Et in
mōte sion. erit saluacio. & sanctus erit. Et cludit p̄phia in illo
vñsculo q̄ loquit de xp̄o. Et ascendent saluatores in mōte sion
& erit d̄no regnum.

Diuino ione.

Vne accedit ionas ap̄ba cui⁹ dñiēcia diuidit in partes
septē. Nam p̄ma ps introduct ionam dñi impio refistē
ib⁹. Et incipit ps illa in principio. Et fēm est. duratq; us
dñs autē misit ventū magnum. Secunda vo pars intro
ducit ionā diuino iudicio subiacente. vellet nolle. q̄ piec⁹ ē
in mare. & incipit ps illa ibi. Dñs autē misit ventū magnū in
mare. & durat usq; in finem capli p̄mi. Tertia vo ps introdu
cit ionaz de utero ceti p̄gandi p̄digio exētē et de naufragio
euadētē. & hec pars dñiēcia in toto scđo caplo. ubi. p̄mittitur
quātumim ventre ceti steterit. Et subdit q̄z deuote orauerit et
ad deum clamauerit. & concluditur qualiter ip̄sum cete in ter
ram euomuerit. Quarta vo ps introduct ionaz diuino māda
to & ip̄io replicato obediētē. Et incipit ps illa in principio ea
tē. Et factum est usq; ibi. Et ediderūt viri minuere. Quīta vo
pars introduct plebem & regem nūiue audito dei confilio.
& minato excidio penitētem in loco illo. Et ediderūt viri nūi
uite. usq; in finem tē capli. ubi cludit. Et mīstus est dñs &
non fecit. Sexta vo pars introduct ionam de nō ip̄leto suo
oraculo adolentē. & quasi de mēdaciō erubescētē. & hoc a p̄n
cipio q̄rti capli. Et afflict⁹ est ionas. usq; ibi. Impauit dñs d̄s
ederam. Septima vo pars et ultima introduct dominū sub
quodam portento. et iudicio ionam leniētem & demulcentem
quia sub signo edere viridis q̄z percussērat fermis & exaruit.
ut p̄ in finem p̄phie.

Diuino michēe.

Vnc accedit micheas. et diuidit in partem eminatiam
que durat per tria capla. Et in parte repromissiam quae ini-
cipit in anno caplo. Et erit in nouissimo diez. et durat us-
que in finem per capla. **C**irca primam partem per ordinem. viij. facit.
Primo namque muocat deum in testimoniu ibi. **A**udite populi mei:
postquam posuit titulum et phemiu. **S**ecundo vero omniatur filii israel
aperte peccatum idolatrie omissum in deum. ibi. In scelere iacob omnem
istud et in peccatis domini israel. ubi describit idolatrias et tribunum
et licet omittat eis penas nichilominus introducit ex eis christum su-
turum in illo vestibulo. **A**d hunc heredem adducatur tibi et usque ad o-
dolos veniet gloria israel. **T**ercio vero omnia eiusdem aperte peccatum
calumne et iniuste omissum in proximum et hoc in principio capli. **i**n
ve qui cogitatis in utile. sequitur. **C**oncupierunt agros. dominus
rapuerunt calumabant virum. et addidit pena. Ecce ego cogito. **e**cce
Quarto vero omnia eiusdem aperte peccatum incredulitas et resistencia
amissum erga prophetas tetum ibi. O israel ne loquimini
loquentes. non stillabunt super istos. **e**cce qui dicebat israelita esset. scilicet con-
tra prophetas. unde et ipse micheas dicit. quod utinam ita loqueretur. ex
hoc minuens quod sciebat se dicere verum. quauis illi non crederent
Et occasione incredulitatis istorum vult se ad crudelitatem re-
liquam israel pro tpe ihesu christi quod atrario in mortuariu et hunc in fi-
ne capli. ubi dicit. **C**ongregatione congregabo iacob. ascendet
enim padens iter ante eos et transibit rex eorum coram eis. et
dominus in capite eorum. **Q**uinto omniatur eis propter culpam
principum in principio capli tecum. **E**t dixi audite principes. **e**cce
dicit dominus super prophetas quod seducunt. **S**exto et ultimo
propter peccatum omnium simul principum. scilicet prophetas et sacer-
dotum ibi. **A**udite hic principes dominus iacob. unde concludit
aperte hunc tam nostrum. sion quod ager arbitur et iherusalem que est re promissa
uius lapidum erit. **C**irca partem vero secundum et iherusalem que est re promissa
attendebo. quod postquam prophetauerat templi destructio. et iherusalem redu-
ctionem in aceruum lapidum. et quod mons sion araret. ideo coniuncte se
ad tpe christi gaudiosa per illo tpe permittendo. et facit quantum prophetas.

Primo nāq̄ p̄dicit ⁊ app̄hat xp̄i vniuersitate q̄ erit om̄ne salu-
 tare. ⁊ rex vniuersalis oībus gentib⁹ ⁊ h̄ q̄rto capl⁹. In p̄ncipio
 nāq̄ agit deuocatione gentilium ibi. Ecce erit in nouissimo die:
 num. 2c. Deinde vō deuocatione plū iudeor⁹ xp̄o adherēciū
 Et ostēdit q̄ p̄ma potestas regni xp̄i. scz p̄mitua ecclesia erit
 in sion. et iuxta turri gregis nebulaſaz q̄ erat i arce sion. vbi a
 postoli ⁊ p̄matua ecclesia. scm sp̄m recepunt. ⁊ hoc facit ibi. In
 die illa dicit dñs. 2c. Deinde vō ostendit q̄ quātū erat p̄ tpe
 p̄senti quo app̄habat oportebat eos subire exiliū caldeor⁹ ⁊ ba-
 bilonior⁹. et idēo p̄ tunc erat eis dolendū q̄ non habuerunt
 aspectū ad diuinū dñliū. q̄ intēdebat mittere xp̄m tāq̄ cornu
 ferreū. ⁊ h̄ facit ab illo loco. Dole ⁊ satage. us q̄ in finez capl⁹
 Secundo p̄ncipali app̄ha p̄dicit p̄uidz ac app̄hat xp̄i mobilitatē.
 Et hoc per totum capl⁹ qntū. quod incipit. Tunc vastateris
 filia latromis. v̄ agit de xp̄i pacientia ibi. In v̄ga pcuciēt maril
 la iudicis. Vel de xp̄i ortu i bethleem. ⁊ de ei⁹ sapia nobili. ⁊ ibi.
 Et in bethleē effrata. 2c. Et de xp̄i ḡniatione etna a p̄re ibi. Et e-
 gressus eius a p̄ncipio etnitas a dieb⁹. Et de eius m̄re v̄gme
 ibi. app̄t h̄ dabit eos deus. us q̄ ad tps. us q̄ pcuciens piet. Et
 de eius nobili. comotua quantū ad apostolos ibi. Et fuscitabi-
 lius sup eum. septē pastores et octo p̄nates. et subdit de se
 iacob in medio populorum quasi ros a domino ⁊ quasi stille
 super terram. ⁊ cōcluditur mod⁹ quo tūmphabunt de orbe.
 quia nō p̄ equos. nec p̄ quadrigas aut p̄ arma malicia ibi. Et
 erit in die illa dicit domin⁹. ⁊ ex hoc descripsit propheta huī⁹
 regis xp̄i nobilitatē in regendo. Tercia vero p̄ncipali app̄ha
 p̄dicit legis xp̄i suauitatē. ⁊ hoc capl⁹ sexto quod incipit. Au-
 dite que dñs loquit̄. vbi app̄ha reducit ad memoriam er pte
 dei ipensa beneficia ibi. Popule meus quid feci tibi. 2c. Deinde
 excludit legis antique onera ibi. Quid dignum offeram dño
 Deinde introducit legis noue suavia consilia ibi. Indicabo t̄
 bono quid sit bonum et quid domin⁹ a te. Deinde vero rede-
 undo ad tempus quo loquebatur propheta ap̄it filioꝝ isrl̄ sce-
 leta ⁊ futura flagella ibi. Audite trib⁹ et quid app̄babit illud

Quarto et ultimo p̄dicit ap̄pha iudeor̄ scandalū et fufaz cecita
rē q̄! xodie scandalizant in xp̄m. ⁊ h̄ p̄ totū ca. viij. vī m̄ p̄ncipio
mūiaſ ap̄pha iudeor̄ multiplicē neq̄cias malignitatē et cecitatez
vnde dicit. q̄ non est boeris ad comedendū p̄ijt scūs de terra.
Dēinde dicitur ip̄semet suaz fidelitatez et credulitatē ibi. Ego
aut̄ ad dñm aspiciā. Et subdit etiā p̄ tpe finali. Deide vō pro
pheta sup̄ hoc emittit feruentē oracionē ad dñm ih̄m xp̄m. ut
reūtaſ ad suū gregem ⁊ ad suā hereditatē ibi. Pasce pp̄lm tuū
in virga tua. ⁊ reliqua usq; in finez ap̄bie. ubi dicit Dabit vō
ritatem iacob misericordiā abrahaz. que iurasti p̄ibus nūis a
diebus antiquis. ⁊ sic finit. Diuino naumi.

Vnc accedit naumi ⁊ diuidit in partes quīq;. Primo
nāq; pmittit in om̄eſ gentem peccatricem om̄iationeſ
gnalem. ⁊ hoc a p̄ncipio. Qn̄ niniue dñs emulatoſ
usq; ibi. Bonus dñs ⁊ confortans. Secundo vō predicit mor
teni et om̄iationem contra semmacharib̄ assiriorum regem que
cōpleta est tpe ezechie quando fuit iherusalem liberata. Et inid
pit in illo loco bonus dñs ⁊ confortans. et durat usq; in finez
primi ca. Tercio vō om̄iatur ḡ ip̄az niniue ciuitatē ⁊ p̄dicit de
pp̄lationē. ⁊ hoc totū cap̄lm fni. ubi itroducit ap̄pha nabucdo
donosor contra niniuez ascendentē ibi. Ascendit quī dispersat
te. Deide nabuchodonosor plantez ibi. Ascender muros eius
⁊ prep̄bitur umbraculum. Dēinde niniuez ⁊ regem assiriorū
succumbetez et fugientem a facie nabuchodonosor ibi. Et nini
ue quasi piscina aquaz. Deide nabuchodonosor diuicias dū
ripietem ibi. Diripite argentum diripite aurum. ⁊ reliqua usq;
ap̄ter quam meruit talem punicionem cap̄lo t̄cio quod iāp̄c
Ne ciuitas sanguinū viñersa mendaci⁊. sequit. Coruent in
corporib̄ suis propter multitudinē fornicationum. Quinto in
ultimo predicit niniuem futuraz in derisionem om̄ibus genti
bus q̄ ante ip̄az timebant ibi. Et erit om̄is q̄ viderit te refillet
a te. ⁊ dicz vastata es niniue. ⁊ ibi. Tu ḡ iebreab̄is ⁊ dispeſta
eris. Et inducit deide similitudiez et pabolā locuste. d. q̄ transi
ibit gloria regni assorū sic a uolāt locuste. ⁊ h̄ finis ap̄bie. nau

In hanc autem prophetam continet de Christo in fine primi capitulo. ubi dicitur.
Ecce super motes pedes euangelizantis pacem. Celebra iuda fe-
stivitatem tuas. Et hoc adducit Augustinus. xviii. de civitate
dei capitulo. xxix. Quamvis ad hanc possit intelligi de liberatione
Iherusalem et iudee de manu sennacharib que facta est tempore
Ezechie.

I. Divisio abacuth.

Vnde accedit abacuth et dividitur in tres partes. Haec prima
pars introducit prophetam ad usum dominum querelente et quod
audacter assumentem. et hoc in principio. ubi videns propheta
ritate nabuchodonosor ait. **Ubi quod dominus clamabo et non ex au-**
dibz et taces concilante in ipso iustiorum se. et durat pars illa
prophetam primam. ubi primo premittit questionem. Demide ibi. Alipi-
cite in gentibus. adducit questionis rationem in duabus pro-
fitionibus. Prima est quod nabuchodonosor et eius exercitus erit
invincibilis et omne regnum obtinebit. hanc ponit cum dicit.
Xspicite in gentibus. Secunda vero. quod non imputabit deo vero.
sed post idola. et appetit hunc adorabit. et imolabit sine potestate quod ap-
pellat sagenaz et hanc ponit ibi. Ter mutabit spus eius. usque
in finem. ex quo prophetam concludit. mirandum est in merito et que-
tendit a deo quod hunc sustineat et permittat. Secunda vero pars in-
ducit dominum respondentem. et hoc in secundo capitulo a principio. In
principio namque capitulo patitur prophetam ad audiendum diuinum responsu-
m unde ait. **Super custodia mea stabo. Deinde vero promittit domi-**

q̄ tangit ibi. **V**e quā dat potū amico suo. Quintū fuit idolatria
maria q̄ tāgit ibi. **V**e q̄ dicit ligno expgiscē m̄ finē caplī scđi
Tercia vō pars m̄troducit pphaz dec̄ regaciātem et sup̄ hoc
deuotū canticū pponētez p totū caplīm. iñ ibi. **D**ñe audii au-
ditionē tuā et timū. **I**n quo quid cantico pmo pphat de xp̄o
incarnatione tāgens rps ibi. **D**eus ab austro veniet. et modo
ibi. **A**puit celos gloria eius et laudis eius plena est tra. q̄ refer-
tur ad xp̄i p̄dicationez et vitam pro qua dicit iohānes q̄ vi-
dimus gloriam eius. gloriā quasi vñjge. **2c.** **S**cđo vō pphat d̄
xp̄i passione ibi splendor eius ut lux erit cornua m̄ ma. eius. **2c.**
Tercio pphat de mortis destructione et de resurrectiōe ibi. **Añ**
faciem ei⁹ ibit mors. Quarto de inferni spoliatione ibi. Egressi
etur dija. **2c.** **Q**uinto de toc⁹ orbis subuſhōne a rīni gentili et p-
verso. et conūsione ad xp̄m. ibi. **A**sperit et dissoluít gētes. Indi-
nati sunt colles m̄ndi. h̄ est imptores. Gerto agit de iudicio et
extrema exāinatio ne ibi. **G**uscitās suscitabit. et ibi. **D**edit abis-
sus vōcem suam sc̄z mortuos suos. et ibi. **I**nfrenitu oculab̄is
fram. **S**eptimo vō pphā ostēdit q̄ amore xp̄i. vēturi de⁹ libe-
ravit pp̄lm suum de captiuitate caldaica et destruxerat regem
babylonis ut nasceret xp̄s ex populo a captiuitate redempto-
pncipio fuit. hoc aut̄ fit ibi cū dicit in cantico. **E**gressus es m̄ sa-
lutez pp̄li tui. **2c.** **V**ltio aut̄ agit de noie xp̄i et ipius intitulatiōe.
vnde ait. **E**go aut̄ m̄ dño gaudebo. et exultabo m̄ deo ihu meo.
Vbi etiā attēdendū q̄ alludit historijs antiq̄s. **Q**uia et app̄tōi
dñi m̄ rubo q̄ facta fuit moisi v̄bi dicit. **D**e⁹ ab austro veniet
et sc̄us de mōte pharā. vñ de uno. **xxvij.** **D**ns de fina venit et d̄
sej̄r ortus est. nobis. appuit de mōte pharā. Et cornute ac splē-
dide faciei. moisi cū dicit **S**plēdor ei⁹ ut lux erit. cornua. **2c.** **E**t
pcussoni eḡpti cū subdit ibi. **A**bscđdita est fortitudo ei⁹. **2c.**
Et destructiōi pp̄li cananei ac timori incusso oib⁹ vicmis natiōi-
bus ibi. **A**asperit et dissoluít gētes. Et diuīsōi iordais ibi. Fluuios sc̄i-
des tre. **E**t statione solis rpe iohue. ibi. **S**ol et luna steterū. et sic
in fine laudē dei concludit ibi. **E**go autem m̄ dño gaudebo. et

Sic ap̄phīa finit.

Divūho sophomē.

Vnc accedit sophomas. Et diuidit i q̄nq; p̄tes. Primo
nāq; ponit ḡniale om̄nationem sup oēs p̄klos i p̄ncipio
Congregas d̄gregabo Sc̄do sp̄uale; correctōz; & corre
ptōz sup habitatores ierlm & iudeos pan post ibi. Et extēdaz
manū meā. vbi etiā m̄iatur sacerdotib; cū ait. Et dispda; de lo
co b̄ reliq;as baal. Deinde de regib; & p̄ncipib; cum subdit. Et
erit in die hodie visitabo sup p̄ncipes. Deinde habitatorib; bus
om̄ibus ibi. Et erit in die illa dicit dñs. Deinde om̄iat existēti
bus i latibulis ibi. Et erit in die illo scrutabor ierlm i lucernis
Deinde coindit maḡnitudiez tribulatiōis et amaritudinis ibi
Tertia est dies dñi magn⁹. usq; in fine caplī p̄mī. Tercio vero,
ponit monitionem ad p̄niaz. m p̄ncipio caplī. iiij. auemte. & se
quā. q̄rite dñm. q̄rite iustū. si q̄modo obſeūdas in die furoris
dñi. Quarto vo ponit gencium aliaz ext̄niationez om̄iodaz
ibi. Quia gaza deſtructa eſt et aſtolō nidesertum usq; in finez
caplī. iiij. vbi om̄iat deſtructionem philisteis quātū ad q̄tuor ci
uitates. Gazā aſtalonē azotū. et acharō. ibi. Quia gaza deſtru
cta eſt. Deinde m̄iat moabitis et amonitis qui ſepe fuerunt
infesti iudeis ibi. Audiuī ob p̄briū moab. Deide ethiopib; ibi
Sed & nos ethiopes. Deide affirijs et babilonijs ibi. Et exten
dit manū sup aquilonē. & reliqua usq; in fine caplī. Quito vo
ponit ap̄pha & pmittit oſolationē mariaz affutam sup ciuitatez
ierlm redemptā. & hoc p totum caplm. iiij. vbi ap̄pha de explo
ratione m̄cipit ut appat q̄ erat in digni oſolatione quā deus fa
cere int̄debat. & h in p̄ncipio. ve puocatix. deide p̄ſenciaz ibi
xpi veri dei promittit ibi. Oñs iustus in medio eius mane iu
diciū ſuū dabit in lucē. 2c. Deinde ad p̄ſenciam xpi malorū
iudeoz exēcationem futuram predicit ibi. Nesciuit iniquis
Deide aliquos credituros ostendit ibi. Dixi attamen time
bis mei et fūscipies disciplinam. 2c. Deide multas gentes et
multos populos colligendos et predictis credentibus anne
ctendos promittit ibi. Qua propter expecta me dicit dñs in
dei resurrectionis mee. Sequitur ultra flumia ethiopie iude
ſupplices mei. Et infra. Operabunt in nomine dñi reliqua iſrael

Deinde vero noue iherusalem sic congregata ex gentibus et ex reliquis israelit. in que quidem iherusalē non est aliud quod ecclē fia gloriā et exultationē predicit ibi. Lauda filia sion. Et ultimo excellētias et glorias illius iherusalem describit ibi. In die illa dicetur iherusalem usque in finem totius ap̄phie. Et sic timia tur sophias.

Divūho aggei.

Vnc accedit aggeus. Et dividitur in sex partes. prima. nāqz ē p̄pli reprehēsua. p̄ eo q̄ p̄gritatabant reedificare. templum dñi post exhibitionēz quā fecerat cābīses filii cijri. vnde qui venerant sub cijro in babylonīa habitabāt in domib⁹ suis et illas ornatabant et edificabant et non curabant de templo dicentes q̄ nūdūm venerat tempus p̄finitū. a dño quo debebat reedificari. Prima ergo pars est hū⁹ erroris redēprehēsua. a p̄ncipio usq; ibi. Et nunc hec dicit dñs. ponite cor da vestra semiasī multū. Secunda vero pars est dictē reprehēfomis probatiua et firmatiua. Et incipit ubi precedens definit. Et nunc hec dicit dñs. Dat enim duplex signū q̄ dō non placet illa. opinio. Primū q̄ illis tēporib⁹ apt̄ peccati hoc paciebantur paupertatē et multiplicē inopiam. Secundū ibi. Nscēdite in montē. quia per oppositū. Si edificant domū dñi. habebunt oīm copiam durat aut̄ hec pars usq; ibi. Et dicit aggeus nūcius dñi. Ter tā vero pars est populi exhortatiua p̄ aggeum exsequētib⁹ zorobobele et ihesu magno sacerdote. et incipit. Et dicit aggeus. durat usq; in finez p̄mi cap̄li. Quarta vero ps est xp̄i reppromissua. et incipit cap̄lo. ii. In die. xx. et q̄rta. noni mensis. Et p̄z durat usq; usq; circa mediū. ibi. In. xx. et q̄rta. noni mensis. Et p̄z q̄ illi xp̄i reppromittit cum dicit. veniet desiderat⁹ cunctis gentibus et inplebo domum istam gloria magna est domus istius non uissime plusq; p̄me. Quinta vero pars est prosperitatis et copie tēpali predictiua si reedificant tēplum. et incipit ubi precedēs definit. Iu. xx. et q̄rta. et durat usq; ibi. Et factum est verbum dñi. Sexta vero ps et ultima est itē p̄ reppromissua xp̄i. Et incipit ubi precedens definit. Et factum est verbum dñi. durat usq; in finem ap̄phie ubi expresse zorobabeli. xps ab eo descensus pronuntiat ibi. Assumaz tē zorobabel serue meus. et ponā

de quasi signaculum quia elegi te. Et in hoc aggeus finitur.

Divisio zacharie

Vnc accedit zacharias. Et dividit in partes quatuor primariales secundum quod illa propheta quatuor tempora respicit. In prima namque proponuntur prophetie spectantes ad tempus presentis reedificationis temporis. quo tempore missus est zacharias ad confortandum iorobabelē ducēt et ibi magnū sacerdotēt et uniuersitatem plebem. Et durat post illa per quatuor capitulo usque ad quartum exclusione. In primo namque capitulo proponuntur prophetie quae spectant ad confortationem totius populi ubi reprehenduntur et monentur ne sic increduli ibi nefitis sicut presa viri ad quos clamabant prophete. Deinde proposito consolatio reprimuntur ab angelo qui erat in mirretas sedes suae equum rufum. et habet in die xx. et quarta. Deinde vox consolatio explicitur que repromissa est et quartum ad reedificationem iherusalē. et summa ac epulata gentium destructionem et habudanciam bonorum prophetarum et ciuitatum iudee possessionem ibi. Et dixit ad me angelus sequitur zelatus sum iherusalem. Deinde ostenditur et predicit quod regnum principaliū quod ventilauerunt ad modum cornuum iherusalem et iudaë destructionem. et habet in predicto ad consolationem prophetam ibi. et leuatum oculos meos. usque in fine primi capitulo. In secundo vero capitulo ponuntur prophetie quae spectant ad reedificationem ciuitatis et temporis. Et promittit prophetio angelii voluntatis locum metiri. in quo debebat iherusalem edificari et habere in principio. Et leuatum. Deinde introducit appetitio alterius angelii prophetantis iherusalem per eo quod tate oportet esse eam latitudinem quod non possit mensurari nec muro circumdari. appetit multi homines quem non iumentorum et hominum quod debebat in ea recipi. et habet in me. Deinde vox vocat unius filij israel. dispersi per universum orbem ut veniat ad in habitandum ibi. Postquam erit iherusalem redificata. et habet in particula illa. O fugite de terra aeglonis. Deinde ostenditur quod filii israhel applicabuntur multi alii propheti ut habent simul cum eis. et hoc ibi. Et applicabimur getes. usque in finem capitulo ibi. Hec autem quod in hoc capitulo dicuntur non videntur posse intellegi. de iherusalem temporali post redditum de babilonia quia non sunt ibi tanta multitudo ut manifeste patet historias legenti. et ideo ad hanc habet referri ad tempora ihesu christi quia ad illam parvam

eccliam in iherusalem congregata ex c. xx. personis in die pentecostes
defluit et in eorum patre est tanta gentium multitudo quod hodie metri-
non potest. In tanto vero capitulo ponuntur prophetie quae spectant ad afor-
matioem ihesu sacerdotis magnam quae veneat de babilone pro reedificati-
onem templi ubi propheta intuetur ihesu in veste sordida. et sacharaha fibi
aduersantem pro eo quod durerat uxor alienigenam et hunc in puerum
pro capitulo. Et ostendit mihi dominus. Deinde intuetur culpam ihesu ipsi
dimissa; ibi. Quis remittet et ait ad eos. ecce. Deinde audiuit pro-
missionem magnam adeo factam ipsi ihesu ibi. Et contestabatur
angelus. ecce. Deinde conuertit zacarias ad christum prophetiam
ibi. Audi ihesu sacerdos magne. ecce. Sequitur namque de christo.
Ergo adducam seruum meum orientem. ecce. quod non potest in
telligi nisi de christo qui natus est de zorobabele. In quanto vero capitulo
ponuntur prophetie que spectant ad confortationem zorobabelis
ducis regum precipui. Et ibi introductus aureum candelabrum
cum septenario lucernarum in puer. Et reuulsus est. ecce. Deinde
significabat enim robore spiritus sancti virtute cuius et non
in robore exercitus zorobabelis. debebat edificare templum. et hoc
ibi. Et respondi. et aio ad angelum. Deinde vero ex zoroba-
tele propheta intuetur christi nascitur ibi. Quid tu mos magne co-
ram zorobabele. sequitur. Et adducet lapidem primarium. Et infra
videbunt lapidem stagnum in manu zorobabel. Deinde vero
pertinet expositionem duarum olivae. et respondet quod designabat duos
filios olei. zorobabele scilicet et ihesum sacerdotem magnum ibi. et
respondi. quod sunt due olive. usque in finem quarti capitulo. In secunda
vero parte parvuli ponuntur prophetie spectantes ad tempus future
in habitacionis in iherusalem. et in tota iudea post reedificati-
onem ciuitatis et templi. et melius pars illa. v. capitulo. Et comisus
sum. duratus per quatuor capitulo sequentia usque ad nonum exclusus
in quanto namque capitulo intuetur propheta. quod a tempore zorobabel usque
ad tempora machabeorum. per illud spaciū omnino abolescit idolatria
in iherusalem et iudea. Et ideo ponit ibi duplex diuinatio. Prima
de volumine maledictionis. quod refert ad fictū et falsum iurā-
tū et idolatriaz et hoc in principio. et conclusus sum. ecce. Secunda

vo de aphora in pietate sedente in ea que significabat idolas
 mani. Et subdit q̄ due mulieres sc̄z x̄. trib̄ que dicte sunt isit
 et due trib̄ q̄ dicunt iuda portauerunt illā in pietatem in ba-
 bilonem interiaz sennaar quādo fuerūt captiuat̄. z ibi dimi-
 serunt eam. nec ex tunc redeundo reportauerunt eam in terrā
 iuda. Et hoc sit a loco illo. Et egressus est angelus q̄ loqueba-
 tur z̄c usq; in finem q̄nti capl. **Sexto** vo caplo apphice prouis-
 tur grecōz in finem q̄nti capl. **Sexto** vo caplo apphice prouis-
 tur grecōz monarchia z medorum in illo int̄medio tēpore
 detur grecōz monarchia z medorum in illo int̄medio tēpore
 unde ibi introducuntur. q̄tuor quadrige significantes q̄tuor
 monarchias. **Prima** nāq; in qua erant equi rufi significat mo-
 narchiam assiriorū. **Secunda** in qua erat equi nigri monarch-
 iam medorum. **Tertia** in qua erant equi albi monarchiaz gre-
 corum. **Quarta** in qua equi varij monarchiam romanorum.
 z hoc ponit in principio capl. Et conūsus sum. **z**. Deinde vo
 distinguuntur partes orbis vbi iste monarchie pugnare cepe-
 runt. z hoc ibi in qua erant equi nigri. Deinde vero conudit
 qualit monarchia grecorum designata p̄ quadrigam tertiam
 in qua erant equi albi. deleuit monarchiam medorum. z fecit
 sup eam quiesce in dignationem dūiaz ibi. Ecce qui egredū-
 tur in trām acquilonis. **z**. In medio vo sexti capl. quod in ci-
 pit. Et factum est verbum dñi ad me dicens. **Sume** a transmi-
 grinne. **z**. ibi ostēdit tcū. q̄ fuit in illo tēpore in int̄medio sc̄z
 ducat̄ gloriaz quam obtinuit ihesus sacerdos tuagnus. z con-
 sequentē sacerdotes post eum fuerunt duces usq; ad tpa macha-
 borū inclusi. z hoc designatur vbi dicit̄. Similes aurū et ar-
 gentū. **z**. Deinde vo promittit zorobabeli ducatus gloria ibi.
 Ecce vir oriens. **z**. Deinde vo ostēdit int̄ eos or̄diā zoroba-
 belen sc̄z et ihesu ibi. Et erit sacerdos sup solio suo. Est at̄ notād̄
 hic q̄ illud qđ de zorobabele dī. Ecce vir oriens nomē ei⁹. **z**.
 z nō pot intelligi plene finisse cōpletū in eo. z ob h̄ referri ha-
 bit ad xp̄m. In. viij. aut̄ z. viij. caplo ostēdit q̄rtū q̄ fuit in illo
 tpe int̄medio videlicz pp̄li. par. p̄spitas. z leticia. Sed in. viij.
 introducit q̄dam inquisitio facta a quibusdā viris q̄ a babilo-
 nia miserant in iberusalē ad app̄has z sacerdotes interrogantes
 an deiceps deberent ieūnare in q̄nto mense z in die illa videlz

in qua p nabuchodonosor fuerat ierlm capta & delecta. **N**a
p viij. annos captiuitatis iudei ieunauerut semp p illam die;
interrogabat illi viri an post redditum esset ieunadu vel non. Et
hoc tangit in caplo viij. ubi etiam addit apphe interpretatio in iu-
deos. q nec cu ieunauerut nec cum comedenterut in illis septem
annis ex caritate ieunauerut aut comedenterunt domo sed magis
p modo appio ut liberaret. Et h fecit ibi. Loqure ad populum.
Cum ieunauerit. xc. vs qz in fine capli. viij. In. viij. aut ca-
pmittunt ea que dicta sunt de pace & prosperitate. pplic & le-
cta. unde fuit sanctitas ibi permittitur zelatus sum sion. xc. & eta-
tis longeuitas ibi. adhuc habitabut senes et antiqui. Et pro-
coplemendo istius allegat diuina potestas que sola ista amplebit
ibi. Si videt difficile. permittit & bonorum opalium abundancia et
prosperitas ibi. vinea dabit fructu suum. Et permittitur benedictio &
famolitas ibi. Et erit sicut etatis. Subdit autem informatio
moralis ibi. Nec sunt uba que facietis loquimini veritatem.
Deinde vo post longum ponit reuho realis ad questionem su-
pra positam h ibi. ieuniu qnta. & ieuniu qnti. xc. Deinde vero
ponit conuersio spus apphalis ad xpim & ad vocationem gencium
occasione accepta ex gloria et permissa. ut in telligant illa tpe
xpri copleta. & h facit ibi. Vl qzqz venient pplic & ibi. venient ge-
tes robuste ad qrendu dom et ibi apprehendit. x. homines ex o-
ibus lignis gentium simbriaz viri iudei. In tcia vo parte pn
cipali ponunt apphie que spectant ad tempora machabeoz. q
successerunt duobi temporibz pmisis. & durat p duo cipla. scilicet
ix. & x. In. ix. nacqz caplo agit de iude & machabeoz appbilitate
ubi permittit vastatio similius ciuitati fienda p machabeoz
Tijri scilicet & sidonis. gaze astolonis. & reliquaz ciuitatum co-
finium. & hoc ibi. Onus ubi dom. Deinde ne quis decipetur pu-
tando iudam machabeum esse xpim ratione strenuitatis & ap-
bilitatis sue. appha comittit se ad xpim. pdicando q non erit bel-
lator nec ascendens sup equum. & hoc ibi. Exulta satis filia si-
dit etiam q non habet arcum aut quadrigam ibi. Et dispgam. Ostē
drigam. Et q p viam pacis acquirere diuinu ibi. Et loquetur q.

pacem gentibus. Et q̄ non liberabit p̄p̄lm p̄ sagittas et arcum
 sicut falso expectant iudei. sed p̄ sanguinē p̄priū ibi. Tu vō in
 lagūne testamenti tui. Deinde vō reuertit ad iudā machabeū
 ibi. Comitūmī ad minicōzvōnīsti spei. usq; in finez caplī. ix.
 In x. aut̄ caplo agit de machabeoz p̄speritate p̄mittit em̄ p̄
 tēpōre illo futuram bonorum habundanciā. ibi. Detine pluviā
 Deinde vō exētrat idolastram quā voluit introducē antiochus
 in istab̄. z quā recēpunt sacerdotes z multi alij d̄ populo ibi
 Quia simulacia locuta sunt in vtile. z sequit. Sup pastorez ira
 tu s̄ est furoz meus. Deinde vō introducit mathaciam et iudaz
 z ceteros machabros pugnantes contra regem et contra ido-
 latram ibi. Quia vīsitarib; dñs exēcūm gregez suum. domū
 iuda z posuit eos. q̄i equum glorie in bello. Demde vō p̄dicē
 congreagationez iudeorum futurā. quia de multis partibus re-
 dierunt iudei q̄ an fugierat postq; machabrei obtinuerūt victo-
 riā. z hoc ibi. Sibilabo eis z congregabo eos. usq; in finem
 caplī. In q̄rto vō parte ponunt prophete que spectant ad te:
 p̄ta romanorū que fuerant post machabros. sub romanis nā
 p̄destructa est iherusalem. z iudei dispersi sunt per vniūsum
 orbem in captiuitate m̄ eternā sicut est hodie. Continet aut̄ p̄
 ista q̄tuoz capla. Nam in x̄ caplo agit. de peccato pastorum
 z sacerdotum quoy machinatione m̄fectus est xps ppter q̄
 peccatum romoni cepunt ciuitatem et templum. z ob hoc d̄
 m̄ principio caplī. Aperi libane idest tēplum ex liguis libani cō-
 structum. Portas tuas ducibus sc̄z romanor̄. sequit vor ulu-
 latus pastorum. xc. Deinde vō propheta attendens p̄p̄lm suum
 destinari ad mortem et ad captiuitatem dolorez suum expr̄i-
 mens dicit. Pasce peccora occisionis. Deinde vero ponit causas
 huūis captiuitatis et dimissionis populi iudaici a d̄eo. q̄ quid
 causa fuit remundatio xp̄i. unde app̄ha ponit pabolā de pastore
 habente duas vīrgas. unam appellatam decorē z aliam sumi-
 culum. que designebant duos populos. cum quib; deus m̄je
 fedo et pactum vt pascēt eos. Prīmū nāq; pactum iniuit cū
 filioz noe ḡn. ix. z hoc pactum irritauis idolatria q̄z maior p̄
 filioz noe fuit sequēte. Secundū pactum iniuit cum abraham

et filio israhel ⁊ h̄ irritauit sacerdotū malicia qua. fr̄t. argente
os dederunt pro xp̄o vt inficeret eū. Et totū h̄ pph̄a pulcher
rime deducit ab illo loco. Et assumpti michi duas vīrgas. ⁊
deinceps ubi ait. Et apprehenderūt mercedem meaz xxx. argen
teis p̄met quo preciat⁹ sum ab eis. Et ibi subdit. Et tuli xxx.
argentos proieci eos i domo dñi ad statuarū. et deinceps us
qz ibi. Et dixit dominus ad me. Deinde vero pph̄a introducit
xp̄m. ideo demeruerūt ut def̄t eis pseudo pastor ⁊ falsus scilicet
antip̄ps. Et h̄ facit a loco illo. Et dixit dñs ad me. sume tibi va
la pastoris stulti. quia ecce ego suscitabo pastorem in terra. q
derelicta non visitabit. Et deinceps o pastor et idolum derelici
quens germem. us qz in finem capli. In caplo vō. xij. post ciui
tatis destructionē propt̄ peccati sacerdotū agit de ipugnatiō
⁊ persecutione fidelū et coniūhone iudeorū multorum. et diu
sarum gencū sub illa persecutione. Nam romani post destructi
onem iherusalem fideles sunt persecuti. unde in p̄ncipio capli
ppha introducit sub nomine iherusalem dīscipulos et aposto
los ⁊ reliquos ex filiis israhel ex quib⁹ fuit p̄mitua ecclesia
integriata. et ostendit q̄ omnes gentes. imo etiam et iudei ar
mabunt se contra istos. ⁊ hoc facit in p̄ncipio. Onus vbi dñi.
sequit enī. sed et iudea erit in obſidione contra iherusalem et
colligentur adūsus eam omnia regna terre. Deinde vō sub
dit protectione diuīam quia ipa iherusalem ecclesia scilicet pri
mitua protecta fuit a deo xp̄o. et multiplicata fuit contra edi
cta romanorū. ⁊ contra conat⁹ impatorū. imo tunc videbatur
deuorare populos. ⁊ sic incorpore. et h̄ sit ibi. In die illa dicit
domin⁹ p̄cūiam om̄iem equum. us qz ibi. Et erit qui offendit
ex eis. Deinde vō introduceat coniūhōem infidelū gencium
⁊ iudeorū ad xp̄m ⁊ quomodo plangunt eum in orationibus
suis considerando eum cōfixum et crucifixum. et hoc ibi. Et erit
qui offendit. sequit enī. Effundam super domū dāuid. ⁊ sup
habitatores iherusalem sp̄ritum gracie precium. Et asp̄cient
ad me qz cōfixerunt. Et addit. plāgunt eum planctu quasi sup
vngentum. In die illa magnus erit planctus in iherusalem

Et reliqua usq; in fine capl;. Q; autem iudeis fabulose exponit
 istud capl; de suo messia venturo aut de intermedio int' zoro-
 babelim & gauu pompeui qm primus iudeam cepit & templu-
 stare non potest quia non legitur q; iudas fuerit contra ier;,
 m illo tempore nec q; sic deus p;assserit gentes contra ier;,
 congregatas nec de isto planctu aliquid est q; possit iuxta illas
 sentencias cōsequēter exponi. & ideo capl; istud debet referri
 ad xpni & ad fideles primatue ecclie eo modo quo dictu est
 In xiiij. vō caplo post templi destructionem & iudeorū creden-
 tiam in xpni qui obtinuerunt ex tunc noue iherusalem psecu-
 tionem conuicti se app̄ha ad aliorū iudeorū infidelium dispersi-
 onem & ad app̄bicie cessationes & pmittit ex parte fidelium sacra-
 mentorum efficaciaz ibi. In die illa erit fons patēs domini dñi
 ammaxie app̄biaz falsaz ibi. Et erit in die illa dicit dñs exēcitu
 dispōdā noia iudiciorū & app̄bias & sp̄ritū immundū. Demde p;
 dicit qualit fideles zelabūt veritatez & fidem suā ita ut affigat
 filios suos si eos inuenient infideles ibi. Et erit cū app̄bauerit
 quisbiaz ultra dicent ei pat̄ eius et mat̄ non viues quia men-
 dacium locut⁹ es. Demde vō app̄ha reūnit ad passionē dñicam
 occasione accepta ex affixione falsoz app̄bazz. Nō mirū est si illi
 obtingent q; xp̄s verius pastor & dñs fuit affixus & h̄ facit ibi
 framia fuscitare sup pastorem meū sequit̄ p;ecūte pastorez
 & disp̄gent oues gregis. Demde vō app̄t illud pccm cōcludit i
 fidelium iudeorū disp̄tionem & fugaz. Dicit enim q; due partes di-
 sp̄gent & deficient de iudeis & sola pars t̄cia relinquit & psecu-
 tiones pacet. videlicet pars credenciu que fuit minor & hoc
 ibi. Et conuictam manū meā ad puulos usq; in finem capl;. In
 xiiij. vō caplo & ultimo agit app̄ha de fine seculi et cōsumatiōe
 pmittit nāḡ continuando cū materia p̄cedente obſidionez ier;,
 promanos. & captionem & disp̄tionē maioris p̄tis iudeorū in
 fidelium & hoc in principio Ecce dies venient dicit dñs. Demde
 vō agit de aduentu dñi ad iudiciū ibi. Et egrediet dñs et pre-
 liabit et stabunt pedes ei⁹ sup montem olivazz. Demde vero
 agit de dei iudiciū ostendendo q; tribilis erit ibi. Et veniet dñs

deus meus omnes q̄ sancti cū eo ⁊ in die illa non erit lux sed fū
gus et gelu. Demide vō agit de gloria quā habebunt sancti p̄
iudiciū et de ierlm celesti ibi. Et erit in die illa exhibunt aque
de ierlm. 2c. Demide agit de pena dānatōꝝ post iudiciū aque
hec erit plaga qua p̄cūciet dominus omnes gentes. Demide
vero reuertit propheta ad iherusalem p̄o tempore pegrena-
tionis videlicet ad fideliū eccleham ostendendo quomodo m̄
tūdo gencium conuertetur ad eam ibi. Sed et iudas pugna-
bit adūsus iherusalem sequit. Om̄is qui reliquī fuerint de vni-
versis gentibus ascenderet ab anno in annum ut adorent re-
gēm dominū exēciū. De ide vō p̄dicit quomodo ad ecclē-
iam conuertet etiam ipsum romanū impium ibi. In die illa
erit q̄ sup frenum equū est sanctum dño. q̄ non letum fuit tē-
pore constantini. Demide vō concludit sanctitatem omnium
gencium conuaz ad fidem marie eīm in illo tēpore xp̄iani et
om̄ies fideles fuerint deuoti ⁊ sancti. ⁊ h̄ facit h̄. Et erūt lebetes
in domo dñi q̄i phiale corā altari. Et erit oīs lebes sanctificat⁹
Et sic xp̄hia zacharie finit. Iudeiat capl̄m istō ultimū exponit
de messia suo futuro quē expectat tanq̄ bellatorē precipiū q̄
armis matialib⁹ debellabit ⁊ destruet impiuū romanōꝝ vt ipi
asserunt iuxta xp̄hiaz danielis dicentis. De lapide qui p̄cu-
serit statuaz. Dicunt ḡ q̄ omnia que hic dicunt de ierlm ⁊ de
scissione mōtis olivaz ⁊ de bellatione omniū ⁊ de cōgregatio-
ne et de bellatarum gencium singulis anniis ad adorandū do-
uinum in iherusalem tunc ad liam cōplebunt. Quoz falsitas
facile refellit quia propheta dicit expresse hic q̄ dies illa in q̄
hec sient non erit nec dies nec noꝝ sed in tēpore respi erit lux
q̄ non pot̄ intelligi nisi de die iudicij. ⁊ deinceps cum cessabit fin
motus celi. ⁊ itēꝝ non esset possibile q̄ iherusalem recipet fin
tabnaculoy. Et rurſū ille qui obtinuit romanū ipiiū adiaz nō
p̄ arma matialia. sed p̄ p̄dicationē ⁊ doctrinaz. sciaz et martirū pa-
ciēiaz ip̄e ē iherusalem xp̄s. vñ hodie ē q̄ntū regnū q̄ suscitauit dño
celi. Regnū videlz xp̄i ⁊ eccie q̄ hibi rōnū i p̄iū iherusauit apt
q̄ itēno xp̄he i p̄nti ca ferf ad itētoꝝ iā dcaz. Divisio malathie

Domiⁿo malachie.

Vnc accedit malachias ultim⁹ duodeci pp̄bar. ⁊ atin⁹
q̄tuor capitula ⁊ xij. p̄ticas p̄ncipales. Sciedū em⁹ q̄
malachias sive fuerit esdras vt q̄daz putat. sive fuerit
alio nāt⁹ in iudea post reditū de babilone. qui dicit⁹ est malach
im id ē sanct⁹ pp̄t mīniā sanctitatē. et q̄ dē v̄ba sua implebat
sicut v̄ba angeli vt alij estimat. ip̄e m̄q̄z pp̄ha missus ē ad rep̄
bendendū multiplicit viciū iudeor̄ qd̄ vigebat in eis post r̄di
tum de captiuitate. Oratio ergo reprehendit eos q̄ erant inq̄ti.
et de dilectione. et de ruocacōne captiuitatis. et de redificacōne
v̄bis. et inducit esau ⁊ filios ei⁹ in oppositiū quib⁹ similia non
fecit. ut magis eoz aperat inq̄titudo. et hoc fecit a p̄ncipio. on⁹
vbi domi⁹ us q̄ ibi. dicit dñs exercituū ad vos o sacerdotes. Secō
vero reprehendit in spēali sacerdotes q̄ erat indeuoti. Nam mu
tuabant aialia q̄ aportabant ad offerendū. Vnde cū portabat
aial pigue ⁊ bonū r̄tinebant ip̄m. et mutantabant p eo minus
bonū. claudū. vel languidū. et multas alias indeuocōnes circa
gāfēia faciebant et ita reprehēdūt vt indeuoti ab illo loco. dicte
domi⁹ exercituū r̄c. us q̄ ibi non est michi volūtas in vobis
dicit domi⁹ exercituū. Tercio vo grā huī conūtit se pp̄ha ad
vocationē alti⁹ populi ⁊ alti⁹ sacerdicij. Vnde agit de vocatione
secundū. et de sacerdōc⁹ ⁊ sacerdotio xp̄iano. eth⁹ facit a loco illo. Non
est voluntas michi in vobis. us q̄ ibi. Et diristis. ecce de labore
Quarto vo reprehēdit sacerdotes q̄ erat despiciui. cū em⁹ offere
bat aliqd. exflabunt. dicētes. Ecce q̄le p̄mū hēm⁹ de labore
nō. et hoc facit a loco illo. Ecce de labore. us q̄ in finē p̄mi caplī
Quinto reprehēdit sacerdotes q̄ erant īngressores pacī domī
intimē deū ⁊ leui. includendo p leui aaron ⁊ phimees ⁊ moisē
et filios ei⁹. et h̄ facit a p̄ncipio scđi caplī. Et nunc ad vos man
datū h̄ us q̄ ibi. et accepistis faciem in lege. Serto vo reprehēdit
sacerdotes q̄ erat supbi ⁊ alioz de populo atēptui. et hoc facit a
locō illo. Nunqđ pat vn⁹ r̄c. us q̄ ibi. īngressua est iuda. Sep
timo reprehēdit eos q̄ erat lasciuū ⁊ voluptati dediti nā uxores
de stirpe sua dimittebat. q̄ erat macilēte ⁊ t̄pes ⁊ paupes. pp̄t
vo q̄ in captiuitate fuerat ⁊ accipiebat sibi uxores alienigēas

diuites & pulcas cont̄ dei p̄ceptū. sicut app̄et in librō esd̄ et
hoc facit app̄ha ab illo loco. T̄is gressus est uida & al̄homiacō
facta ē in isrl̄. usq; ibi. laborare fecistis dñm. Similē reprehēdit
eos quia crāt despatiū. v̄tebat em̄ mit̄ eos p̄ubū istud quod
tm̄ valebat esse bonū sicut malū in conspeciū dei & eccl̄iso. q;
v̄idebant gentes usq; ad monarchias exaltari. et ip̄i erant de-
pressi. et hoc facit ab illo loco. Laborare. usq; in finē capitulij.
Nono vero grā huius introducit aduent⁹ xp̄i & p̄cursoris sui
iohānis. idē aut̄ introducit ut r̄pellat eorū error & despatio.
ac si dicat app̄ha. Non est v̄y q; tm̄ valeat esse bonū sicut malū
apud dñm. nec rācō v̄ra de monarchijs p̄cedit. q; in breui mit̄
tet de⁹ monarchā v̄m & r̄geni r̄gum xp̄m. Et hoc facit a loco
illo. Ecce ego mitt̄ angelū meū. in p̄ncipio t̄cij capl̄i usq; ibi.
reūtimini ad me. Decimo v̄o r̄plendit eos q; erāt auarii et de-
diuina p̄uisonē diffisi. Fuit em̄ tpe esd̄e maria famēs & mar-
ima carissimā. et tūc ppls ex auariciā & diffidēcia r̄tinebant dicas
et p̄mīcias & cetera q; erāt dño offerēda. Similē h̄ & r̄plendit
eos app̄ha p̄mitt̄es bonor̄ habundanciā. Si decias ūc ad cultū
dei p̄tinēcia soluāt. et h̄ facit ab illo loco. Reūtimi usq; ibi. Inua-
luerūt sup̄ me v̄ba v̄rā. XI. v̄o reprehēdit eos q; erāt quodāmō
blasphem̄i & diuīne iusticie arguitū. dicebāt q; van⁹ erat
smo domī ut videbat app̄t hoc q; malos nō p̄uebat. imo in hoc mū-
do n̄ habebāt n̄ malū. Et hoc facit ab illo loco. Inualuerūt sup̄ me
usq; in finē capl̄i t̄cij. Duodecio v̄o & vltimo i caplo iiii. ispō
dendo ad dicas querelam introducit diem iudicij i quo nullo
bono erit male & nullo malo erit bene. Vnde incipit. Ecce dies
reiet succensa q̄si camm⁹ q; nō relinquet eis radicem nec gemmē
sequit̄. Et oriet̄ vobis timentib⁹ nomen meum meum sol iusticie. Et
demum agit de precursorē aduentus vltimū & diei iudicij scili-
cer de helia app̄eta. Vnde ait. Ecce ego mitt̄am vobis heliam
prophetam. ūc. Et sic liber duodecim prophetarum finit̄. Et
p̄ consequens sexta pars diuīne scripture que est prophetica
et declamativa. Ad hanc autem partē ascendere de bēnus per
ascensum dilucidi. quia & si in ap̄hetis sit magna obscuritas.

et profunditas in eis tam splendit lumina vita ihu xpi. quod factis
 xpi ubiqz rsgunt eloquia pphaz ita ut videat pphia qsi dilu-
 culum xpt omitione tenebrositatis et lumis. In cuiusqde diluculi
 ascensi pcutur et exurit quasi edera vaniloquu iudeorum expecta-
 tio messia futuraz et negacionis dnm ihu fuisse xpm i pphis pmissu
 De hoc ergo ascensi scriptu est ione in. quod in ascensi diluculi per-
 missus erat edera et exaruit. quod unqz vificari hz d studio theologo
 dante se lectioni pphaz. potest enim pcutre et arescere uideor ver-
 ba qd nō sunt nisi ede folia. Vn et petr ait seda canonica sua. capi
 tulo pmo. Xabemus firmiores pphicu monem cui bnfaciatis atten-
 dentes qsi lucerne lucem in caligoso loco. donec illucescat dies.
 et lucifer oriat in cordibz nris. Et qua patz quod ps pphalis est qsi
 diluculu. cu fit lucerna luces in caligoso loco hns i se ipm lucferaz
 Septia ps diuine scripte q est testimonia et euangelica.

Ihsus vero septima scripture diuine q est testimonia et euangeli-
 ca in libroy quatuor continet. Sunt enim quatuor euangeli-
 stae qsi quatuor testes qd hoc ille q dicitur est ihu. fuit xps
 in lege pmissus. rex et dns omni. saluator hominu et filius dei. Di-
 viduus ergo int se libri quatuor euangeliorum. Quia matheus inten-
 dit pncipalit declarare illum hominem fuisse xpm. et ideo in principio
 dicit. Liber generationis ihu xpi. Non expf sit aut filius dei. sed filius
 dauid filii abrahani. et in cosequentibz subdit. xpi genatio sic erae-
 ta. Mc est q figura hois inter quatuor aialia euangelistas representata
 dendo ihm fuisse illum q pmissus fuerat in tota serie scripturarum
 Mare vero intedit pncipalit declarare illum hominem fuisse regem
 et dominum omnium. sicut habet in dauidele qd in diebus quatuor regnum
 suscitaret de celo regnum quanto qd non corruperit. cui pfas eet po-
 testas eterna. Mc est q marcus designat p leonem q est rex et dns
 et pax ponit de doctrina xpi. qd pncipalit intedit potestate ei
 utitur et dominum explicare qd in resurrectione et in miraculo marie
 elucescat. Lucas vero intedit pncipalit declarare illum hoiz fuisse
 salvatorem hominu. Et ideo in principio introducit gabrielem
 dicentem. vobis nomem eius ihm. Ipse enim salvum faciet ppk

suum a peccatis eorum. Et in sedis capitulo subditum vobis angelus ad
pastores. **M**attheus est vobis hodie saluator in civitate domini. **X**mc
est quod maxime imoratur causa gesta et uba Christi que sonant in denie-
tia et in salute ac remissionem peccatorum. Et propter hoc in referendo
passionem maxime applicauit uba dulcia et clemencia Christi ut est
illud. **P**ater dimittit eis quia nesciuit quid faciunt. Et illud. **D**at mihi manus tuas comedere
sanguinis de credentibus in terra. Et hoc maxime medito congruebat
ut imoraretur causa curae et salute animarum. **X**mc etiam est quod per figuram vi-
tuli qui apostolus est ad imolandum designat. **I**ohannes vero intendit
principaliter declarare illum hominem fuisse dei filium et vnum deum. Et quod
hec sit dictum quam intendit ipse explicat causam suam euangelij ubi
autem scripturam ut creditur quoniam Ihesus est Christus filius dei. et ut ostendit
principio erat ubi et quod in fine cuiuslibet capituli semper inserit illum
hominem fuisse filium dei. **X**mc est etiam quod per acclamam figuratur. **S**ic Ihesus
quatuor libri euangeliorum habuit in subiecto id est scilicet hominem Ihesum et de
illo subiecto quatuor declarare intenduntur. **M**attheus quidem quod fuit Christus
in lege promissus. **J**ohannes vero quod est rex dei et filius. **L**ucas
autem quod est rex saluator hominum. **M**arcus autem quod est rex et imperator omnium.
Et hoc probat per facta et dicta que testimoniantur illum hominem fere
sic quatuor euangelia distinguuntur non penes quatuor subiecta
sed penes quatuor predicata de eodem subiecto.

Incepit ergo mattheus partem testimonialem scripturam dominice
et probat hominem Ihesum messiam fuisse et christum inscriptum
tutus promissum. Et hoc sibi maxime congruebat quia scri-
bebat in hebreo et fratribus iudeis diversis ad Christum. Intendit
ergo probare minorum unum rationis. ac si ita vellet arguere. ille
homo in quem concordant voces omniū prophetarum quatuor ad omnia quod
propheta fuerit de illo quod debebat esse messias et Christus. Ille itaque homo
fuit Christus. Non enim est possibile quod omnia concordant in aliquo personā quod de
Christo dicitur. quoniam illa persona sit Christus quis enim dicitur nisi tres dicitur per
dictum in prophetis. possint alicuius altius personae duemire. non tamen oīs. alioquin

vanie & absq; vlla utilitate ruelacō prophetica pcessisset. In nōlo
 em nos introduxisset ad xp̄m sed poci⁹ curādi materialē t̄buiss.
 Ap̄t qd̄ saluator dīcebat q̄ necessē est impletū omia q̄ sc̄pta s̄tē
 in lege ap̄bis & psalmis de me. Et alibi. Quō ergo implebūtur
 sc̄pta. Et paul⁹ act. xij. dicit q̄ in habitabāt ih̄erm & pncip̄es
 q̄ ignorantes voces ap̄b̄ay q̄ p̄ om̄e sabbatū legūt cū cōsumi
 massent oia q̄ de eo sc̄pta erāt p̄fuerit ip̄su m̄ monumēto. Ex q̄b̄
 patz q̄ ille vere debuit dīci xp̄s in quē psonāt voces oīm pro
 ph̄etaz. Sed modo sic est q̄ in illū fac̄y boie; quū dīct⁹ ē ih̄us
 dauerūt voces oīm ap̄b̄ay quātū ad occurſū oīm adicōnū
 quas de xp̄o p̄dixerāt. fuit ḡ bono ille xp̄s. Hanc ergo minorē
 p̄bare int̄ēdit euāgelista mathe⁹ q̄ntū ad xxij. adicōneā i ḡne
 quas de futo xp̄o p̄dixerūt ap̄b̄e. Et sūm hoc euāgeliū mathe⁹ di
 uidit in xxij. duas p̄tes pncipales. Illa namq; adicō quā ap̄b̄e
 tauerūt ap̄b̄e de xp̄o venturo. fuit dauidica & r̄gia propagatio
 Dedicauerūt nāq; q̄ propagaret ex semine dauid & ex radice
 iesse. Ila. quidē capitulo ri. Egrediet v̄ga de radice iesse. Et seq̄t̄
 Radix iesse q̄ stat in signū p̄p̄oy ip̄su gentes dep̄cabunt. Tere-
 vo capitulo xxij. Ecce dies veniūt dicit dñs & suscitabo dauid
 s̄men iustū & r̄gnabit rex & sapiēs erit. Ezechiel v̄o cap. xxvij
 Ecce ego assumā filios isrl̄ de medio nacōnū & er̄t michi p̄p̄s
 et fūr⁹ me⁹ dauid erit rex sup̄ eos. et p̄nceps eorū in ppetuum.
 Amos quoq; capitulo ix. In die illo suscitabo tabernaculum dō
 quod cecidit & redificabo. Agge⁹ autē loqt̄ ad zorobabel capi-
 tulo ii. Donā te quasi signaculū q̄ te elegi. Et zacharias capitulo
 iii de zorobabel qui de semine dauid descedit. q̄ educ̄ lapide
 p̄marū hoc est xp̄m. hanc igit̄ adicōnē fuisse in illo sacro boie
 qui dīct⁹ est ibs. Mathe⁹ testat in p̄ma pticula euāgeliū a prim:
 opio v̄bi incipit. Liber ḡnatiōnis ih̄esu xp̄i filij dauid usq; ibi.
 Xpi ḡnatio sic erat. Et hec est p̄ma pticula p̄ma adicōz declarās
 Secunda v̄o conditio p̄dicta p̄ prophetas fuit v̄gmea grauidacō
 p̄nas & ḡnitio. Predixit namq; isaias q̄ h̄o ille qui erat futs
 xp̄s. nasceretur ex v̄gme. Isaiē septimo capitulo. Ecce virgo cō
 p̄pet & pariet filium ūc. Et hanc cōditionē p̄bat de dño ih̄esu
 matheus a loco illo. Xpi autē ḡnatio sic erat. usq; in fine p̄mij

capituli. Et hec est iiij. particula euangelij matthi. Tercia vero conditio
predicta a prophetis fuit fiducia appunto et regum directio quod venirent
orto iam tempore ad adorandum eum. De appunctione namque stelle predictae
balaam. nunc. xxiiij. orient stella ex iacob. Et de regum adoracione ps
Reges tharsis et insule numerum offerent. Et de utroque isaias cap
itulo. v. Surge illuminare iherusalem. quia venit lumen tuum. Sequit
et ambulabunt gentes in lumine tuo et reges in splendori ore
tuum. Omnes de saba venient. auxilium et thus deferentes. Xanc autem
ditionem probat mattheus fuisse in domino ihu nato in bethlehem.
a principio capiti scidi. Cum ergo natus esset. usque circa medium ca
pituli primi. Qui cum recessissent. ecce angelus dominus apparet in
sonmis ioseph. et hec est particula tertia. Quarta vero conditio per pro
phetas predicta fuit nazarea ac florida nunciatio. Licet enim per
dixisset nicholas quod nascerebatur in bethlehem inde capitulo. Et non
bethlehem effrata puerulus es in milibus iuda. ex te nimirum egredi
est quod sit dominator in israel. Licet et per dixisset jere capitulo. xxxij. quod fu
garet a terra iuda per afflictionem puerorum. Vbi ait. vox in excel
lis audita est lamentationis et lucis iacobae plorans filios su
os. Licet enaz per dixisset ceteri quod fugeret in egyptum et inde reuocata
re capitulo. xij. ubi ait. puer israel et dilexi eum. Et ex egypto vocata
in filium meum. Nichil per direcerat propheta quod nec dicerebat bethlemita
aut effrateret. si nec egipcius. sed post nazarenus. israeli. Nazarenus de
radice eius ascendet. Xabet enim hebreus nazarenus quod interpa
tanit flos sue floridus. Xanc ergo conditionem testatur mat
theus fuisse in homine illo qui dictus est ihesus. ab illo loco.
qui cum recessissent. usque in finem capituli secundi. Et hec est
quarta particula euangelij sui. Quinta vero conditio per pro
phetas predicta fuit preludia acclamatio. Predixerat namque quod
christus haberet unum preconem premium et unum precursorum
qui ipsum manifestaret mundo et proclamaret. Sic predixerat
isa. capitulo quadragesimo. Vox clamantis in deserto parate
viam domini. Et malachias capitulo tertio. Ecce ego mittio angelum
meum. Xanc ergo conditionem probat occuruisse in domino ihu. Mattheus
capitulo tertio per totum quod incipit. In diebus illis venit iohannes baptista
et ibi quinta particula atinet. Sexta vero aditio fuit angelica misericordia

Predixerat enim propheta in ps. Angelis suis mandauit de te ut
 custodiant te in omnibus tuis. In manibus portabunt te eccl. hanc
 ergo editionem nunc habuisse in isto homine declarat mattheus. Cuius
 occidone introducit xpm in destro ieiunante et cum diabolo dispe-
 sante. et tandem angelorum exercitu ministrante. Et hoc a principio
 quarti capituli. Tunc iesus ductus est usque etiam in medium ubi concluditur
 Et ecce angelus accesserunt et ministrabant ei. Et ibi ponit plicula vi
 Septima editio quam predixerunt prophetae fuit primaria dissolutione. Predix-
 erat namque quod homo ille qui esset christus dissolaret primo in galilea et ibi di-
 scipulos vocaret. Sicut predicit iusta. viii. cum ait. Liga testimoniū.
 signa legē in discipulis meis. Ecce ego et pueri mei quos dedic-
 emi dñs. et statim seqv. ca. ix. Primo tempore alleluia est in tra zabi-
 lon et in tra neptalinum. via maris fons iordanē galilee. gencium populus
 qui ambulabat in tenebris eccl. Hanc ergo editionem testat mattheus
 in isto homine qui dicitur est iesus occurrisse a medio quarti capituli ubi
 usque in fine capiti quarti. ubi etiam allegat illam prophetā. Terra zabilō
 intra neptalinum eccl. Et introducit vocatoꝝ petri. andree. iacobi. et
 iohannis et alleluia editionē fuit informationē propter totius galilee qui
 facta est per dominum ihesum christum. Et ibi septima plicula ostinet. Octaua
 editio fuit autētica. legislativa. et iustissima ac vīssima explicatio
 preceptorum iusticie qui in decalogo continet. Quid enim christus dū reir. debet
 ret docere perfectam iusticiam predixerat iusta. ri. ubi ait. erit iustitia cū
 sibi liberetur ei. Et ier. xxij. faciet iudicium et iusticiam in terra. Et osē
 ca. Tempus regrediendi dominum cum venerit qui decebit vos iusticias. se-
 minare vobis in vītate iusticiam et inouate vobis nouale. vñ et lama-
 ritana iohannis quarti iurta vībis prophetarum dicit. Scio quod cū messias
 venerit ille vobis annūciabit omnia. Quod vero deberet decalogus
 inouari expresse ier. predixerat xxxi. cum ait. Ecce dies veniente
 dicit dominus. et feriam dominum israhel et dominum iuda sed nouum. no
 nini pactum quod pepigisti cū patribus eorum. Cōstat autem quod facta pacta
 et federis fuerunt. vība decalogi scripta in tabulis. Subdit autem
 ier. quod hoc erit pactum quod feriam cum domino israhel. Dabo
 legem in vīsceribō. et in corde eorum scribam eam. Hanc ergo
 conditionem habuisse in nostro homine de quo loquimur matheus.

demonstrat p tria capitula a quinto capitulo usq; ad octauum
exclusus. ubi continet finis domini ihu montr. et explicatio
atq; innouant de calogi et expositio dñlioꝝ noue legis in qbus
iusticia pfecta consistit. unde et ibi dicit. **N**isi habundauerit ui-
scia v̄ia plus qz scribayꝝ et phariseoꝝ non m̄ibitis in regnum
celorum. Et in fine cludit. q̄ mirabantur tute sup doctrina eoz
Erat enim docens eos sic potestate habes et nō sicut scribe eoz et
phisei. Ex quo patet q̄ fuit in eo autētica legislatio ac potestati
ua. et in his tbus caplis. viii. p̄tcula continet. **N**ona v̄o adicō
p̄dicta p̄ affbas de xpo venturo erat deifica opatio et viuifica
coruscatio miraculorū. **P**redixerat namq; isā caplo. xxxv. **E**cce
deus nr̄ ip̄e veniet et saluabit nos. Tunc apient oculi ceterū
et aures surdorū patrebunt. tunc saliet claud⁹ sicut ceru⁹ et apta
erit lingua mutorū. p̄ qd̄ de h̄gt q̄ stupēda miracula fienda erat
p̄ illū q̄ esset ver⁹ xps. **N**anc ḡ adicō fuisse in illo hoie de quo
loq̄m̄ dem̄rat mathe⁹ p̄ q̄tuor cap. ab. viij. usq; ad. viij. exodus
In. viij. namq; et in. ix. ostendit ip̄m curasse subiectos leprose fe-
bri. palish et immudo sp̄ui hue demoni. ostēdit etiā ip̄z p̄cepisse fe-
ritis. mari et morti et multiplex gen⁹ miraculoꝝ fecisse. In. x. v̄o
caplo ostendit ip̄m non solū hanc p̄tatem habuisse in se qd̄
tamen fuisse magnū. qnimo et illā pluribꝝ omuniass̄ quia xij
aplis quos et recavit et potestate d̄dit eis ut omnē languore
curaret. et sp̄us immundos elicerent. et eos desmauit hinc de-
p̄cepta et regulas eis dando. sicut patet in toto caplo illo. **I**n.
undecima v̄o introduxit iohis discipulos m̄irogātes ihesum
ut ip̄e esset xps. et ip̄m dñm ihm p̄ istā conditionem ap̄heticam
respondisse et dixisse. Euntes renunciate ichanum que audistis
et vidistis. taci vident. claudi ambulant. leprosi mundani. sur-
di audiūt. morui resurgunt. paupes euangelizant. Ac si apte-
ri argueret. **V**idete quod mihi currit noua conditio miraculorū.
Ihs in eodem caplo incipit ex p̄bicare ciuitates in quibꝝ p̄ ip̄m
facte erant vtutes plurime. et tamen non crediderant in eū. Et
sic in illis tbus caplis. ix. p̄tcula continet. **D**ecima v̄o cōdīcio
ap̄bata de v̄o xpo. erat pacifica et hūilima auersatio. **P**redire

rat namqz isa·caplo. xliij. Ecce suo meo suscipiam eu dedi spiritu
meu sup eu iudicium gentibo pfert. Non clamabit nec accipiet
psionam. nec audiret vor eio foris calamum quassatum no conteret
et lignum fumigana non extingueret. In veritatem educet iudicium.
no erit testis nec turbulentus donec ponat misericordia iudicium z legem eio
insule expectabe. Hanc generationē testat fuisse in nostro homine
I*Bu*-math. caplo. xiiij. p totū. ubi etiā allegat apostola predicita. Ecce
puer meo 2c. Et proprieta de rationē pacifica z hul*imia domi* sanctum
ita. et ibi preticula. x. continet. X. verbo condico fuit pabolica erudi
tio. Predixerat nag apostola quod xps docet in patol ita ut no itel
ligeret iudei. sic enim direrat dauid. Apostolam in pabolis os meū.
loquaz apositiones ab initio. Sic etiā direrat isa·caplo. vi. Au
dini audieris z non intelligetis nularē se colono z seminatori
Vnde interrogabat qualit colonus fuisse est in tra. et quasi viator
declinas ad viandū. Hac generationē confessisse in nostro hoie math
testaf capitulo. xiiij. p totū. Vbi introducit xpm dicentem in p
abolis. Erat qui seminat seminare 2c. Vnde etiani allegat auto
ritate promissam. Auditu audieris 2c. Et illa ps. Apostolam in pabo
lis os meū 2c. Xij. verbo condico quā predirerunt apostola de ratio verturo
erat piuda z hemiola enutio quod debeat prolm hemiuole z proui
de alere cibo z nutre. Predixerat enim ezechiel tracito capitulo.
Rescitabo sup gregem pastorem vnum qui pascet eum seruū
hunc dñm dñm. ipse pascet z ipse erit eis in pastore. Hanc ergo
conditionem testatur matheus in nostro homine. concurresse
in nono capitulo p totum. ubi ostendit eum se cessisse in des
tum locum aperte mortem z decollationem iohannis baptiste
In quo quidem deserto misertus est super turbam et paruit eos
de quinquz panibo z duobus piscibus. Et ib subiungit quomodo
tangebant fimbriam vestimenti eius et curabantur omnes
male habentes. eo modo quo oves currebant ad pedes pastoris
In illo ergo capitulo duodecima preticula istio euangelij continet
Tredicima vero conditione predicta per prophetas de vero xpo
fuit ipocrisis z ceremoniarum omnimoda detestatio. Predire
rat enim isaias capitulo undecimo. Non fini visionem oculorum
iudicabit. neqz fini auditū aurū arguet sed iudicabit in iusticia.

Paupes & arguet in eq̄itate p̄ mansuetis t̄re. Sequit q̄ spiritu
oīis sui int̄ficiet impūl. et capitulo xxix. aīt cōn̄ ip̄oc̄tas ex p̄so
na xp̄i. **D**opul⁹ iste labijs me honorat. t̄c aut̄ eorū lōge est a
me. et timuerūt me mādato hoīi & doctrinis. **N**anc ḡ adicōz
d̄currisse in n̄ro hoīestat̄. māth̄. ca. xv. p̄ tonū. vbi introdū
cit phariseos rep̄hendentes ih̄m q̄ d̄iscipuli ei⁹ īns̄ḡ diebant̄
d̄cōes semioī. non lotis manib⁹ mādicādo. **V**bi etiā r̄spon
dens allegat app̄hiaz p̄dictā dicēs. ip̄oc̄te bñ app̄hauit de rob̄is
īsa. dicēs. **D**opul⁹ hic labijs me honorat. **E**t ibidē subdit ec̄
miraculū ad affirmationē p̄dictie detestationis ip̄oc̄taz. In secedi
mo aut̄ capitulo in p̄ncipio applicat n̄miraculū vnū iam factum
ad detestationē ip̄oc̄sis phariseoz & saduceoz. **E**t sic xiiij ps m
qua ista aditio p̄baf de xp̄o durat p̄ xv ca. et xvi. usq; ibi iūx
mediuī. **V**enit aut̄ ih̄s in p̄tes cesaree ph̄i. **D**eciaq̄rta vō adicō
p̄dicta p̄ app̄has de eo xp̄o erat gemina colligatio. connexio vi
deī duar̄ nařaz n̄vna p̄sona. **D**ixerat em̄ īsa. in ix capitulo q̄n
tū ad naturā humānā. p̄uul⁹ nat⁹ est nob̄ & fil⁹ dat⁹ est nobis
q̄ntū ad nařaz diuimā dicit. **E**t vocabit̄ admirabilis deus fortis
Dixerat etiā micheas capitulo v. q̄ntū ad nařam humānā. et tu
beihleem tra efflata. ex te eḡdief q̄ sit dñator in isrl̄. quātū vō
ad nařaz diuimā subiūnixerat. et eḡssus ei⁹ a dīcō eīmītatis. **E**t
īsa. xlviij. aīq; hierēt ibi etiā qđ dicit app̄ naturā diuimā & mihi
dñs de⁹. mihi & sp̄us ei⁹ quo ad nařaz humānā. **E**t app̄ha ī ps
cum dixisset. sedes tua de⁹ in seculū seculi fut̄ dit vnxit te deus
de⁹ tu⁹. et iuxta. cōcupiscet rex de cōrem tuū qm̄ ip̄se est domim⁹
de⁹ tu⁹. **E**t vniuersalit̄ tota sc̄ptura app̄hetica d̄testat illū hominez
qui es set xp̄s. h̄. bere duplicem nařam diuimā sc̄licet & humānā
Nanc ḡ aditionem testat̄ matheus fuisse in nostro homine a
medio capitulo xvi. vbi aīt. **V**enit aut̄ ih̄s in p̄tes cesaree ph̄i.
usq; ī finem xvij. **P**rimo nanḡ ostendit ī eo fuisse naturaz
duimam p̄ r̄sponsionem petri dicentis. **T**u es xp̄s fil⁹ dī vñi
ture sup̄ euī. aīt enīm q̄ oportet filium homis multa pan & édi
Dēmde vō naturā diuimam ī īns̄figuratione. quia r̄splēdūt
facies. e⁹ sicut sol. **D**ēmde vō rū sū naturā humānā ī soluōe

Dragmatis et tributi. Et ita continet p[re]culla: xiiij. euangelij: xv.
 conditio p[ro]dicta a pp[er]bis fuit ecclesiastica dispositio et ierarchi
 ca ordinatio unius noui regni. Predixerat namque isaias: capi
 tulo nono. Multiplicabitur eius imperium et pacis eius non
 erit finis super solum dauid et super regnum eius sedebit: ve
 confirmet illud et corroboret animodo et usq[ue] in sempitnum.
 Dixerat etiam daniel q[uod] fuissearet in cristo unum nouum reg
 num quod destrueret omnia alia regna quod esset regnum san
 torum et regnum celeste: non terrenum sicut patet danielis
 septimo. Et ap[osto]lie omnes sunt plene q[uod] christus debebat esse
 rex et monarcha cuiusq[ue] d[omi]ni sp[iritu] alis regni non terreni. Hanc ergo
 editione testat matheus fuisse in nro h[abitu] p[ro] capitula tria. scilicet
 viiiij. ix. et xx. ibi enim agit de regno celorum quod est presentis
 temporis ecclesia ostendens quomodo dominus ihesus dispo
 suit suum regnum opposito modo ad regnum terrenum. Orio
 quidem b[ea]utilitate in principio xvij. capituli. Quis putas maior
 est in regno. Secundo vero in caritate et fraternitate. in eodem capitulo
 ubi ait. Si peccauit in te frat tuus vade re. Tertio vero misericordia
 et pietate in eodem capitulo ibi. Ideo assimilatum est regnum celorum
 usq[ue] in finem capituli xvij. Quarto vero in castitate nuptiali.
 in principio xix. Si lib[er]tate ho[mo] vxore sua. Quinto in castitate
 virginali et viduali ibi. sunt enuchi re. Sexto in paupertate ibi
 Tunc oblati sunt ei puuli. sequitur enim. Si uis perfectus esse
 vade et vende re. Et ibidem subdit premiu[m] paupertatis ibi. Ecce
 nos reliquimus omnia et cetera. usq[ue] in finem capituli decimi
 noni. Septimo in probitate et operositate in capitulo vicesio
 nibi ait de operariis conductis pro denario diurno ad vineam
 patrifamilias excolendam. Octavo in cordia pace et tranquill
 itate et h[abitu] in eodem vicesimo octavo capitulo. ubi ait. Et ascen
 dens ihesus iherosolimam. Ibi enim introducit decem ap[osto]los
 indignantes de duobus fratribus. scilicet iacobu et iohanne
 quia postulauerant q[uod] unus sederet ad tertiam et aliis ad finem
 statim in regno eius. Quam indignationem et turbationem se
 dat dices e.s. Scitis q[uod] reges greci domini eorum re. Ultio
 fundat regnum suum in preciis et oronibus aliquid iustitiae introducens

duos cecos clamantes ad s̄:m. et ostendit ip̄m esse m̄stū eis.
Ex quib⁹ patet q̄ iste hō nouū rgnū sp̄uale dispositū odiōnū
oppositar⁹ ad regnū trenū ⁊ t̄ pale. In hijs ḡ t̄b⁹ capitulis rv.
p̄ncula continet. **D**ecima p̄dicta p̄ apphas erat paupria
et hūilima exhibicō. **Q**uāuis enī apphetē p̄dixerint q̄ rps es
impatoz ⁊ rex ac monarcha. tñ p̄dixerant q̄ esset rex alt⁹ mōi
ab istis r̄gib⁹ tremis. **D**omiaref etiā a mari usq; ad mare ⁊ cū
hoc tamē esset paup. **V**nde ait zach. capitulo ix. Exaltata satis fi
lia sion ubila filia iherolm. Ecce rex tu⁹ velet tibi iust⁹ ⁊ saluator
ip̄se paup ⁊ ascendēs sup ahsnā ⁊ sup pullū filiū afne loquet
pacem ḡtib⁹. et potestas ei⁹ a mari usq; ad mare. **N**anc ḡ con
ditionem. math. testat de r̄o homine a p̄ncipio capituli xxi. Et
cū app̄m quass̄ iherosolimā ⁊ venisset bethfage vbi etiā
allegat app̄bia p̄dicia usq; ibi. Mane at r̄utēs in ciuitate esurijt
in eodē capitulo. Et sic ps xvi. a p̄ncipio capituli xxi. usq; illum
locum continet. **D**ecimaseptima condicō fuit iudaica pl̄i huī. Et caplo
Predixerat enī isaias capitulo vi. exectator pl̄i huī. Et caplo xxii.
scđo. pieasti populū tuū dñe domū iacob. Et caplo xxii. Clau
det oculos v̄ros. apphetas ⁊ p̄ncipes v̄ros qui vident vihōnes
opiet. Et ibid subdit. q̄ oculi ceter⁹ videbūt z̄c. Vñ in apphetis
legit effectus illoz v̄boz que iherus ptulit ad p̄ncipes lat̄otū
Ego in iudicū veni in mundū. ut qui non vident videant et q̄
vident ceci hiant. **N**anc ergo cōditionē testat math. de homine
r̄o ab illo loco. Mane aut reutēs. in caplo xxi. usq; ad xxiij.
caplo exclusue ostendit enī q̄ ad p̄senciā domī ihesu exectan
fuit iudei maxime sacerdotes ⁊ seniores pl̄i. Et p̄mo sub figura
cui⁹ dā siculice q̄ nō ptulit fructū q̄ arefacta est. Illa autē h̄ḡi
cabat iudeos. **S**eundo v̄o sub texture multiplicitis pabole ibi.
Et cum venisset in tēplū. ponit enī p̄mā pabolaz de duob⁹ fi
liis. **S**cđaz de agrolis q̄ inficerūt heredē domini vinee. **T**erciā
de nupciis ⁊ mūtatis qui fuerūt in digno capitulo xxiij. finile
factū ē rgnū celoz. **T**ercio ostendit eos exectatos ex cautela
machinaūis miq; ibi. **T**ūc abeūtes pharisei mittūt disciplos
suos cum herodianis z̄c. **Q**uarto loquit̄ dīa eos p̄dicēdo re
maledictionis ⁊ exectacōmis in capi. xxiij. usq; ni finē. Et sic in

capitulo tbo. vii. p̄tcula d̄tinet. XVij. cōdīcō q̄ p̄dicta erat de xpo
 p̄ph̄as q̄ esset in eo app̄hia refacō oīz archanoꝝ z fūtoꝝ. pre
 dixerat em̄ noīses de uero. xvij. app̄haz fūscitabo eis de medio
 fratre suoy filiem tuī. Et ibidē app̄hauī de fr̄bo tuīs. sicut fūscita
 bit me domīm̄ de⁹ tuīs sicut perissi a dñō tuo. Hanc ḡ cōdīcōz
 testaf̄ matheꝝ fūisse in n̄o hoīe caplo. xlij. z xxv. ubi ostendit
 qualit̄ dñs ihs app̄hauīt de destructione ihrlm̄ z tēpli p̄ rōnos
 fiendā sub tito z respashano. Et de signis p̄cedētib⁹ diē iudicij
 Et hoc facit caplo. xlij. Demde vero detinimat modū quo ho
 mīes vennēt ad iudiciū sub methafora. v. satuay z v. prudēt
 cū v̄gīmum. Et sub methafora diuīsony suorum qui accepunt
 talenta varia ad lucrandū. Demde v̄o declarat qualit̄ profert̄
 iudiciū ibi. Cum aut̄ venerit fili⁹ homīs. usq; in finē capli. xxv
 Et sic in illis duob⁹ capplis. xvij. p̄tcula d̄tinet. XIX. cōdīcō
 p̄dicta a app̄hīs de v̄o xpo fuit mirabilis z insolita institutō cu
 insdam nouī sc̄ficij z sc̄menti in pane z in vmo. Predixerat
 enī dauid de xpo. Tu es sc̄dos iēthū s̄m ordīmē melchisedech
 qui obtulit panē z vīmū sīc hēt gen. xlij. Et zacharie capitulo. ix
 dixerat de isto pane z de isto vmo. Quid bonū ei⁹ est z qđ pul
 trū mī frumentū electorū z vīmū ḡmīmās v̄gīmes. Est enī hoc
 sc̄mī frumentū electorū z vīmū ḡmīmās castitatē. Hac ḡ cōdīcōnē
 matt̄s testat̄ fūisse in n̄o homie a p̄ncipio capli. xxvi. ubi agit
 de cena domī usq; ibi. Et immo dīcto exierūt in montē olīueti.
 ubi. xix. p̄tcula d̄tinet. XX. dīctio fuit q̄ in xpo fūso esset saluti
 fera toleratio z amara passio. amara inqz respectu sui. s̄ saluti
 respectu n̄rī. Predixerat enī isaias caplo. līj. sicut ouis ad
 occisionem doceſ app̄i scelus populi mei percussi eum. Et cum
 seletatis īputat̄ ē pene omnia verba illius capituli sūt de pas
 sione xpi fururi. Predixerat etiā v. capitulo. Corpus meū de
 di p̄cūcītib⁹ z genas meas vellentib⁹ faciem meam non auer
 ti ab increpantib⁹ z conspuentib⁹ in me. Dixerat etiam zach
 arias caplo. nono. Tu autē in lānguīne testamenti tui emīstī
 vīmītos de lacu in quo non erat aqua. Dixerat etiam jeromim⁹
 capitulo vīndēcimo. Cogitauerunt super me consilia dicentes.
 Mītamīs signū in panē eius z erādamīs eū de tra vīuencū

Et dauid soderūt man⁹ meas et dūiserūt sibi vestimenta mea
Et zacharie xij capi. Aspicient ad me quē dixerūt et plāgē eū
qua h̄ vñigeitū. Hanc aut̄ odicōz qntū ad om̄ia p̄dicta et phia
alia q̄ occurserūt in passione xp̄i et q̄ p̄dicta erant p̄ om̄is xp̄e
cias. Math. in n̄o homie manifestis h̄me concrissē testat̄ i xvij
capitulo ab illo loco. Et inno dicto usq; in finem. Et in xxvii
vbi xix. stinet. XXij. odicō apphata d̄ fuit xp̄o fuit q̄ esset in eo
magnifica r̄surrectio et tūphus de morte. Dixerat em̄ Osee. ca
vi. viuiscab nos post duos dies. et die t̄cia suscitabis nos. Et
ca. xij. ero mors tua o mors mortis tu⁹ ero inferne. Et ps̄ p̄
direbat. Caro mea regescet in spe. qm̄ non derlinques anima
meā in inferno nec dab sanctū tuū vidē corruptionē. Et immu
merabilia alia dicta erat de r̄surrectione xp̄i futuri a mortuis.
Hac ergo odicōz testat̄ fuisse in n̄o hoie. Math. i caplo xvij.
et vltimo usq; ibi. Euntes ḡ docete om̄is gentes. et ibi xxi. p̄ticu
la stinet. Vicesia scda et vltia odicō est multimoda uocatio gē
cium. Oredicat nāḡ ap̄he. q̄ ad xp̄m futurū aspīcent int̄derēt
et auemirēt gentes de om̄i liguā et de om̄i tribu. Sic dixerat
iacob gen. xlir. ipse erit expectatō genciu. Dic et isa. ca. xi. Ipsi gē
tes de p̄cabūt. Dic in capitulo ii. Et fluent ad eū om̄es gentes
Sic in capitulo xlir. Odi te in lucem gencium. ut sis sal̄ mea
usq; ad extreimū tre. Et capitulo ix. Neem̄ insiale expectabūt
Hic zacharie capitulo octauo. Apprehendunt homines ex omnib;
bus liguis genciu fimbriā viri uidi. Et malachie capitulo i. Nō
est michi voluntas mea in vob. ab ortu enim solis usq; ad oc
casū magnū est nomen meū in gentib;. Hanc ergo conditionē
p̄ modū concludētis in fine eāngeliū sui in vltia p̄ticula math.
fuisse in n̄o homine testat̄. referens vobū eiusdē dei honis di
centis ad suos discipulos. Euntes ergo docete om̄es gentes
servare om̄ia quecumq; mandauū vobis. baptizantes eos in
nomine patris et filii et spiritū sancti. Et ecce vobiscum fui usq;
ad dñmiationem seculi. Et viij math. fuit. pbata m̄mōre vni
nime qui dictus est ihesus testis sum ego q̄ om̄ia q̄ occurser̄
que ap̄hete d̄ ierunt futura esse in vero xp̄o. h̄ue quantum ad

propagationē dāmūdītā. Siue quantū ad gñiditatē & gñacōz vōgl
 neā. Siue quātū ad appicōnē fidereā & adoratonē regiā. Siue
 qntū ad noīationē floridā & nazareā. Siue qntū ad acclamacōz
 þuris puiā. Siue quantū ad obsequiū angloz & mistraçōz
 sedulā. Siue quātū ad dūsatōnē p̄mariā n̄ gallieā. q̄fi m̄ tra za
 bulon & neptalim. Siue quātū ad exposicōnē decalogi & legis:
 lationē autenticā & nouā. Siue quantū ad multiplicē olationē
 mirificā & deificā. Siue quātū ad dūlationē pacificā & īquillam
 quantū ad eruditōz pabolitā & doctrinā figuratiuam. Siue
 quantū ad enutōz beniuolā & benignā ex pambō multiplicatis
 Siue quātū ad d̄testatōz v̄idicā omnis ipoçis & c̄mioniaz. Siue
 quantū ad colligationē geminā duaz naſaz. diuine & h̄uane
 in uno homine. Siue quātū ad dispositōz ierarchicā noui regni
 ecclē. Siue quātū ad ostētacōz pauprīmā & sessionē sup pullū
 afne. Siue quātū ad excecationē iudicā quantū ad phiseos &
 p̄p̄i seniores. Siue quantū ad reserationē app̄heticā fuitoy. Siue
 quantū ad institutionē insolitā nouoy ſacmentoy. Siue quātū
 ad tolerationē & paſhōne ſalutiferaā. Siue quātū ad fuſcitatōz
 magnificā & r̄fureſtionē ſtupidā. Siue quantū ad auocationē
 multimodā oim genciu. ligauay. pp̄louy. & tribuū. Utq̄ h̄ viſi
 tata fūt in hoc homine ſacro ihu q̄ pp̄he pdixerat de ipso. q̄ ipse
 vere xp̄s nec eſt ali⁹ erpectād⁹. et hic patet matthi pcessus.

Domiño euangeli⁹ marci.
 Vnc accedit marcus et probat de illo felici homine qui
 dicit⁹ eſt ihs q̄ fuit rex & domin⁹ oim. excedēs in potē
 state & vtute omnē hominē & omnē creatar̄. qđ patet
 quia nō trāctat niſi de p̄cipuis & excellētiorib⁹ miraclis eius
 Et fere in quolibet caplo ocludit magnitudinē potēcie & vtus
 n̄s in eo. Vnde in caplo p̄mo ait. Imp̄ebat omnis sup doctrinā
 eip̄. erat enim docēs q̄si p̄tate habens. Et subdit q̄z mirati fūt om̄s
 dicētes. q̄z in p̄tate ſpiritu m̄mūdis imp̄at & obediuit ei. In ij.
 vero ocludit q̄ mirabat omnis ita ut honorificarent deum dicē:
 tes. Nunquid ſic vidim⁹. Et in fine dicit. Itaq̄ domin⁹ eſt fili⁹
 homis etiā ſabbati. In t̄cio vō caplo ocludit q̄ habētes ſp̄us m̄
 mūdos q̄ vīdbat p̄cidbāt & clamabat dicētes. q̄ tu es fili⁹ dī

Capitulū vñ qrtū dclutit sic. **Q**uis putas ē iste qz vent⁹ ⁊ mare
obeduit ei. **E**t sic in toto euāgelio semp̄ infert istam cōclusionē
ita ut in passione caplo xv. introducit iūdos dicētes. xp̄s rex
israel descedat nūc de cruce. **E**t centurionē dicitur. Vere h̄o
fili⁹ dei erat. **E**mitq; euāgelii in ascēsione illi⁹ homis in celum
et sessione ad dext̄s dī. Illi aut̄ pfecti p̄dicauerūt vbiq; domino
copante r̄monē dfirmāte se qntib⁹ signis. **S**ic ḡ pat̄z q; h̄ est
dclusio quā mare in euāgelio suo int̄dit. hominē scilicet ihesu
esse ⁊ fuisse vñuohissimū dñm ⁊ impatorē ac regē oīm. **N**am
et in hac conclusione finit euāgelii. ⁊ ipam m̄serit in suo p;
cessu q̄si p totū. **X**anc aut̄ dclusionem suo testio pbat in narrādo
facta illi⁹ hoīs et int̄dēdo vnū talē filii. **I**lle h̄o cui⁹ vñtē ac
p̄fatem extēdi vidim⁹ ad omnē sp̄ni creatū ⁊ mēcatū. **E**t quā
extēdi vidim⁹ ad oīnis infirmitates corpm. **E**t qm extēdi quā
mūs ad infirmitates aīoy ⁊ ad iñmissionē pectoroy. **E**t qm extēdi vi
dim⁹ ad iñferendū vñtē ⁊ p̄fate m̄ altery. ut ⁊ ille similit̄ opa
ref vñuose. **E**t quā extēdi vidim⁹ sup̄ mare ⁊ ventū. **E**t quā ex
tēdi vidim⁹ in mortis vinculū in quonq; vñiēciū fuit hoīm
fuit brutorū. **E**t quā extēdi vidim⁹ ad multiplicādū sup̄ omē sta
mēta panū. **E**t quā extēdi vidim⁹ ad dispēsandū sup̄ omē loqlam
tutū hūanū. **E**t quā extēdi vidim⁹ ad iñstudiū auditū. **E**t quā ex
fisiū. et vñiū oīm sensuū. **E**t quā extēdi vidim⁹ ad naturā pas
hibile omittādā. **E**t quā extēdi vidim⁹ ad quēcūq; fñi ⁊ ad dī
stātem locū. **E**t quā extēdi vidim⁹ ad iñpretādū mādara dī
et sup̄ addēdū oēsalubre ohiliū. **E**t quā extēdi vidim⁹ ad tronū
et ad r̄gnū dauid aurta miraculosū clamorē pp̄li ⁊ testimoniū
iūr qd fuerat p̄ apphas p̄dīm. **E**t quā extēdi vidim⁹ ad auicendō
omnē itellē fibi ⁊ adūsariū qntūciūq; astutū. **E**t quā extēdi vi
dim⁹ ad prognoscendū omē futuṛ. **E**t quā extēdi vidim⁹ ad
tolerādū sume fortit ⁊ magnant omne adūsū. et p̄cipue mor
tem amarissimā q̄ est ultimū éribiliū. **E**t quā extēdi vidim⁹ ad
ad iuoluendū pp̄u sepulchry. **E**t quā extēdi demiq; vidim⁹ ad
apiendū celū ⁊ ad sedēdū sup̄ glie soliū a dext̄is dei. **I**lle vñiq;
homo vere fuit rex vñuohissim⁹ ⁊ dñs oīm. **S**ed homo ille qui

dict⁹ est ih̄s. habuit dōm̄os p̄dictas. iſiſ ip̄e fuit oīm d̄ns ⁊ rex
 v̄tuos⁹. Māc mīorē serioſe d̄ducit ⁊ p̄bat i euāgelio ſuo marco
 et ſim hoc diuīdit euāgelm̄ ei⁹ in t̄xt. p̄tes ſim numer⁹ p̄dictar⁹
 ad icōnū. In p̄ma nāq̄ pte teſtaſ v̄tutē illi⁹ homis q̄ dict⁹ ei⁹
 ibus ſe extēdiſſe ad omnē ſp̄m. Proheticū qđ iſa. i. ꝑp̄he ⁊ ma
 lachie ⁊ iohām̄ baptiſte. Similit ⁊ dīmum q̄ tanq̄ columba
 deſcedit ⁊ māht ſup eū. necnō ⁊ ſp̄m āgeliſcu. q̄ āgeli miniftra
 bant ei. Sed ⁊ ad ſp̄m apostaticū ſclicz demoēs q̄ exibāt ab ob
 ſeffis corpib⁹ ⁊ clamabāt. Scim⁹ q̄ ſanct⁹ dei es q̄ bo p̄fate ⁊ v̄
 tuce impabat. Ex q̄bo patet q̄ iſti homi ſp̄us ois ſubſeruiebat.
 Et durat h̄ ps a p̄ncipio euāgelij qđ m̄cipit. Iniciūm euāgelij
 iſefu xp̄i. uſ q̄ medūm p̄mī caplī. Et p̄tm⁹ egredientes de fina
 ſoga. In ſcda v̄o pte teſtaſ v̄tutē h̄moi hois ſe extēdiſſe ad
 languores ⁊ infirmitates corp̄m. ſclicet febreſi ⁊ lep̄m ⁊ om
 ne infirmitatē alia. Et durat ab illo loco et p̄tm⁹ egredientes.
 uſ q̄ hi finē p̄mī caplī. In t̄cia v̄o pte teſtaſ v̄tutē illi⁹ hominiſa
 ſe extēdiſſe ad oſerēdū peccator⁹ r̄missionē. et p̄ oſeqns ad cura
 dū infirmitates aian. Vnd̄ ocludit ut ſcianis. q̄ filius hois habz
 p̄fate m̄ terra dīmitedi peccata ſc. Et poſt vocationē leui ſue
 math infert. Non h̄nt necelle ſamī medico ſi q̄ male h̄nt. et du
 vlt ps illa a p̄ncipio caplī ij. qđ nicipit. et iten mitūt uſ q̄ pay
 nſei ieūnātes. In q̄rta v̄o pte teſtaſ illi⁹ hois p̄fatz ſe extēdiſſe
 ip̄fū dīpensasse cū dīcipul ſuis ne ieūnarent eo p̄ſente. et ibi
 ſubdit. Itaq̄ domm⁹ eſt filius homis ⁊ ſabbati. Et ibidē m̄tro
 gat. licet ſabbatis benefacē an male. Vñ durat ps iſta a loco illo
 et erāt dīcipuli iohannis. uſ q̄ pay poſt p̄ncipiu caplī t̄ci. vbi
 ſcribit. Breutes aut ph̄ſsei ſati cū hođianis q̄hliū faciebat. In v̄
 v̄o pte oſtendit iſti⁹ homis poſtate nō ſolu eſſe magnā quo
 ad appam pſonā imo etiā h̄re auctē t̄nſferēdi. om̄iūcādi. oſcedēdi
 hez v̄tute i altey. Vñ iſtroducit iſti⁹ hoiez ut miracla facientem
 maria ⁊ ſanctates oſerēt ſatiq̄ oſtēdit quō xii. apl̄ia dīcipul
 deo p̄fate curādi infirmitates ⁊ eiciēdi demōia. Et dñt p̄fate
 iſta nō poſſe atibui dīmōib⁹ ſi ſoli deo. Et durat h̄ ps a loco illo

Existens autem phisei usque ad finem capituli tunc inclusus. In vi. vero
protestat istius hominis virtute et potestate se extensus ad mare et ventum
et super aqua et aeris elementum cuius occidente introducit ipsum predicatur.
Quis putas esse iste quod recte et mare obediret ei. Et durat post illam p
totum capitulo quartum. In septima vero protestat istius hominis potestate
se extensus esse ad mortis articulum. Unde ostendit ipsum fusile deum
vite et mortis. Mortis quidem quod narrat quoniam eius licetia spuma immu
di introierunt in porcos qui et suffocati sunt in mari usque ad duo
milia. Vite etiam quod narrat quoniam filia archisnagogi iam mortua est
perceptio reuixit. Et durat post illam p totum capitulo quartum. In viii. vero
protestat istius hominis potestate se extensus ad multiplicandum corpora
leme cibum et alimenta panum. Vbi etiam introducit occidere quemque iste
homines iuit ad locum defunctorum. Nam quod detinabat in propria patria et quod
de collauerat iohannem baptistam hodie retrahit propter hoc eum duxit
discipulos suos ad locum defunctorum ad requiescendum pusilli. Vbi etiam
erunt quinque pamborum et duobus piscibus faciavit quinque milia hominum.
Et durat post illam p totum capitulo vi. In ix. vero parte protestat istius ho
minis potestate se extensus ad omnem humanum statutum. Unde
introducit ipsius reprehensionem fidicem seminorum et durat a principio capi
tuli septimi. Et auenerunt ad eum phisei usque ultra mediu[m] eiusdem
ubi scribitur. Et inde surgens abiit in fines tiri et fidomis. In x. vero
protestat istius hominis potestate se extensus ad statutum eiusdem
et loquele instrumentum. Unde concludit bene omnia fecit sacerdos
fecit audire et mutos loqui. Et durat hic post ab illo loco. Et inde
surgens abiit usque in finem capitulo septimi. In xi. vero post protestat
istius hominis potestate se extensus ad illuminandum tam spualmen quam
corpalium visum. Unde per multiplicationem panum cum non intellige
rent discipuli hunc habentem cor excepit et concludit. Oculos hinc
non videtis quoniam nondum intelligitis. Quo ad visum corporalem quoniam
de cetero qui prius vidit homines velut arbores ambulantes quod
resistitur est ita ut clare omnia viderent. Et incipit post illam a primo
capitulo ubi scribitur. Et ingressus est ihesus et discipuli eius in
castella cesarei phisei. In duodecima vero protestatur ipius virtus in

dūtē se extēdissē ad naturā passibilem in impassibilem amutā
 daz ubi pmo introducit diuīas opiniones homī de illo. apō
 nēs q̄lit p̄dixit se esse rephācū & occidēt & die t̄cia a mōs
 tuīs r̄surrectuī. Et narrat t̄nīfigurationis modū. ut p̄ hoc in
 nueret q̄lit naturā passibile post r̄surrectionē in gloriōsam ee
 in impassibilem amutaret. Durat namq̄ ps ista ab illo loco. Et
 ingressus est ihs usq; uīr p̄ncipū caplī. ix. scribit. Et veniens
 ad discipulos vīdit ēbam magnā ēta eos. In pte vo. rīij testat
 se ad omnē distancē locū. dū tamen mueiret fidēlem hominem
 et credulū. Vnde de demōio q̄ nō poterit ei⁹ disciplī erpulisse.
 Respondit q̄p̄ hoc erat ap̄t mēdulitatē rogacū. et cōcludit. Si
 potes credē. omnia possibilia sūt credēti. Et quo ad locū distancē
 tem introducit quendā noīe illi⁹ demonia eicentē q̄ nō sequis
 bat eū. Et durat ps ista ab illo loco. et veniens ad discipulos
 suos. usq; in finem caplī. ix. In pte vo. rīij. testat v̄tutē illi⁹ ho
 mis se extēdissē ad int̄prationē mādatorū legalū & supaddi
 tionē dñliorū p̄fectionis. Ibi em̄ introducit hūc hominē repro
 basse libellū r̄pudij & p̄dicas se v̄gitatē & castitatē. ac etiā pau
 ptatem. et durat a p̄ncipio caplī. x. quod incipit. Et inde exfur
 gens. usq; ēta mediū ei⁹dē. Erant autē in via ascendētes iheroso
 limā & p̄cedebat illos. In pte. xv. testat illi⁹ homis potestatiem
 se extēdissē ad obtinendū impiū dñuid regnū ei⁹ & thronū.
 fuit p̄dictū fuerat p̄ ap̄has. Vnde introducit filios zebēdei di
 centes. Da nob̄ ut vn⁹ ad dextrā tuā sedeat. et ali⁹ ad sinistrā
 tuā in regno tuo. Et cecū acclamantē. Ihesu fili dñuid misere
 re mei. Et p̄p̄m clamantē. benedict⁹ q̄ venit in nomine domi
 et benedictū quod venit regnū pris nr̄i dñuid. osanna in ex
 celsis. durat autē ps ista a medio caplī x. ubi scribit. Erat autē
 in via ascendētes. usq; circa mediū rī. ubi legit. Et alia die cum
 exiret a bethania esurit. In pte vo. xvi testat illi⁹ homis virtu
 tē se extēdissē ad dep̄pendendū astacias homīs malignorū. et ad
 conuincēdū omnē dolū adūsarioꝝ. ubi pmo introducit q̄liter
 in al edirit instructuīam fīcū q̄ statī ariūt. qđ fuit figura areſco
 nīs phariseorū. Dom̄t etiā disputationē iphius cont phariseos

p diuinas scripturas et multas parolas. Et durat ps ista a loco
predicato. Et alia die cum exiret usq[ue] in fine capli xi. et deinceps p to
tu duodecim. In pte vo. xvij. testat vtute huic hois se extedisse
se ad cognoscendum futurum eventum et totum seculi decursum usq[ue] in
finem. Introducit enim eum eu predixisse destructionem iherusalem factam est
p titum et despachanum. et demde prosecutionem fidelium credentium usq[ue] in
ipm. q[ui] p. xxx. annos duratura erat sub decursu imperatorum. usq[ue] in
ad ostianum. demde vo anno p[re]dicto ventum. et ultimo seipz veniente
el[egit] utute et pietate se extedisse ad tolerandum mortem et omnem aduersitatem
in summa potencia et utute. ita ut ipi[us] utute expulsa fuerit centuria
difteri clamans de eo. Vere hic homo filius dei erat. Et durat pars
illa p caplxi. xiiij. et xv. In pte. xix. testat illius hominis pietate se ex
tedisse ad reuelandum monumetum. et inde egrediendum. cum tunc vere
mortuus fuisset. et durat ps illa a principio capli. xvij. q[uod] icipit. Et
cum transib[us] labb[us] usq[ue] vlt mediu[m] capli ei[us] d[omi]ni ubi scribit. Nouis
hime autem recubebib[us] illis xj. In pte vo. xx. et ultia testat utute illius
hois se extedisse ad apiedum celum et ad sededum super g[lor]e solium ad
dext[er] di pris. et habendo loco. Nouissime at recubebib[us] usq[ue] in fine ad
euangelij. ubi cludit q[uod] dominus ihes postq[ue] locutus est eis assup[er] est in
celum. et sedet ad dextram dei pris ututis dei. Et in hoc marcus finit.

Quinto euangelio fin lucam.

Vnc accedit latus et intendit ista dictio. scilicet q[uod] hoc ille qui
dicitur est ihes sicut saluator hoim et medicus aiay q[uod] sibi
gruebat. quod erat arte medicus. ut jero dicit. Nam est qui in
primo capitulo introducit angelum dicente. Vocab nomine eius ihesu. hoc est
saluator. Et zahariam dicente. Salute ex inimicis nostris et de ma
nu omnium qui oderunt nos. Et in capitulo secundo angelum euangeli
gelistantem. Natus est nobis hodie saluator. Et simeonem dicens
centem. Viderunt oculi mei salutare tuum. Et ubique per totum euangelium dicitur
semper agit de illo hoie sub nomine q[uod] saluator et medicus aiay. Vnde
solus ipse narrat de maria magdalena. Et solus ipse posuit multas pa
rolas pietates ad pietatem et misericordiam pectorum. per quod patitur
q[uod] sua principale intentio fuit probare doctrinam predicata. Intendit igit[ur] p[ro]ba
re ea per totalem rationem et hinc hoc ille est in gloriam et introitum. et p[ro]uidit et

ministratio cuius conatur et recollectio cuius affatur et eruditio cuius
 discensus per mortem et resurrectio cuius regressus a morte et resur-
 rectio fuit per modum credam spiritualem antitoxin et medicina salutaris omni-
 boi mei. utique hoc ille censendus est saluator homini et medicus aiam.
 Sed ita fuit de illo homine quod dicitur est Ihesus. igitur ipse fuit spiritualis
 homini medicus et saluator. Amorem istius quantum ad vi. adicatos po-
 sitas in maiori parte lucas deducuntur in suo euangelio quod totum
 euangelium ipsum in vi. pates dividit principales. In prima namque pro-
 bat quod huius hominis introductio et ingressus fuit per modum cuius:
 da saluatoris mundi et medici spiritualis. Et durat post illa per ea prima
 capitulo ubi tractat de explicit introductione istius hominis. Prima quod
 in uterum matrem. et hoc fuit per conceptum de quo agitur in primo capitulo.
 Secunda vero in mundum. et hoc fuit per nativitatem et ortum. de qua agitur in
 sedo capitulo. Tertia ad totum prelatum circa .xxx. annos. et de hac agitur
 in inicio capitulo. In prima introductione probat lucas ipsum fuisse sal-
 uatorem per annunciationem angelicam et factam zaharie quartum ad preci-
 osum. Unde ait. Ipse procedet a me illud ut ducat corda patrum ad fili-
 os. pare dominum plebem perfectam. Et factam marie. Tertia enim angelis
 vocabis nomen eius Ihesus. Hoc est saluator. Et per declarationem elizabeth
 que ait. Benedictus fructus ventris tui. Et per canticum zaharie quod
 incipit. Benedictus dominus deus Israel qui visitauit et fecit redemtionem
 plebis sue. Ex quibus patet quod in primo capitulo in quo agitur de con-
 ceptu istius hominis statim introducit saluator. In secunda vero introduc-
 tionem probat lucas ipsum fuisse saluatorem per testificationem simul an-
 gelicam et prophetica. Anglicam quidem quam angelum ad pastores ait. Ecce
 euangelizo vobis gaudium magnum quod erit omni populo. prophetica
 vero quia simeon dicit. viderunt oculi mei salutare tuum. Et anna
 prophetissa loquens de illo omnibus qui expectabant redemtionem
 Israel. et hec tractant in .ii. capitulo ubi concludit qualiter iste me-
 dicus cotidie proficiebat in arte medicina et in usum gentei medici-
 nalis scientie cocludit enim quod Ihesus proficiebat sapientia et etate et gra-
 cia apud deum et homines. In tertia vero introductione probat lucas
 ipsum fuisse saluatorem per acclamationem celicam quia septum est quod
 vox de celo audita est. Hoc est filius meus dilectus in quo nichil
 non placuerit. Vnde in illo capitulo tractat de baptismo et baptizante

precursore et genealogia iphi⁹ ihu a ioseph ascendo us qz ad
adam ⁊ ad deum. qz tūc introduct⁹ est ad noticiā hominū. et
spū sancto sup eū in specie columbe descendente ostensus ē ho-
minū esse saluator⁹. Et i hoc finit illa ps pncipalís euāgelij luce
de hui⁹ homis ingressu et introductione. In scđa vō pte pnci-
pali pbat lucas qz hui⁹ homis consolatio ⁊ dñct⁹ cū homib⁹
fuit p modū vī saluatoris. Et durat ps illa p qtuor capla. In
cipit em̄ in qrtto. ⁊ finit in vii. inclusiue vbi lucas ostendit qlit
iste homo p sui v̄sationē ⁊ dñctū exēplarē v̄sus ē hoies me-
dicari ⁊ saluare. Vnde describit eū pmo fuisse exēplar ois peni-
tencie agens de ieunio ei⁹. xl dieb⁹ ⁊ noctib⁹ in desto. Et hoc
a pncipio quarti capli us qz ad locū vbi scribit. Et r̄gressus est
ihs in v̄tute spūs in galileā. Scđo vō ipm fuisse exēplar ois
deuotionis ⁊ late. dicit em̄ qz sūi dñctūdinem in desto. Et hoc
m̄ sinagogā. et statim ut ostēderet se medicū. reuoluēs librū iliae
legit. spūs domī sup me. ppter qd vnr̄it me. euangelizare misit
me ut sanare cōtritos corde ⁊ et concludit vnḡ dicens michi
hāc similitudinē medice cura teipm̄. Durat aut hec pncila ab
illo loco. Et regressus ē ihs in v̄tute us qz ad locū vbi scđptū est
Direrūt phisei ad ipz qnta audiūm⁹ ⁊ Tercio vō ostēdit ipz
fuisse exemplar v̄tatis ⁊ pacientie. quia voluerūt eū pncipitare
de m̄cte in quo ciuitas illoꝝ edificata erat. et tñ ip̄e vt paciēs
p mediuꝝ illoꝝ ibat. Et durat hec pncila a loco illo. Direrunt
phisei. us qz ad locū vbi scribit. et descendit in capharnaūm
Quarto vō ostēdit iphi⁹ fuisse exemplar libalitatis ⁊ bñficien-
cie. quia transibat benefaciens omnib⁹ et infirmitates curans.
Et concludit se aduenisse ad medicinā omnib⁹ ciuitatib⁹ tribu-
endam. dicens quia ⁊ alijs ciuitatib⁹ oportet me euangelizare
regnū dei qz ideo miss⁹ sū. Et durat ps illa a p̄dicto loco. Et de-
scēdit in capharnaū. us qz in finē ca. qrti. Quinto vō ostēdit ipz
fuisse exēplar ois hñlitaris ⁊ beiuolecie. ois qlit cū pccorib⁹
fuit sume bēniolle v̄sator⁹. Et hoc in toto qnto caplo vbi p̄io-
nariat de petro qz procidens ad genua ihesu dirit. Eri a me do.
quia homo peccator sum. Et narrat de filijs zebetēi qualiter ad
sui familiaritatē eos vocauit. Similit ⁊ de matheo publicano

qui conuicuū sibi fecit et ibi ostendes se medicum dices. Non
 egēt q̄ sani s̄t medico. si q̄ male h̄nt. ubi etiā declarat modū sue
 medicie. dices in cura palitici. Ut aut̄ sciatis q̄ fili⁹ hoīs habz
 potestate in tra dimitendi peccata ūc. Et in cura le ph̄i cū dicit.
 Vade et ostende te sacerdotib⁹ et offer p emūdaciōe tua. Sexto vo
 ostēdit ip̄m fuisse exēplar vītatis et existēcie cont̄ oēz ipoēsim
 introducit eū ip̄m r̄ndentē ph̄iseis ipoētis q̄ sabbatū supsticō
 se suabat et dicēte eis. Licer ne in fabbo agē bñ an male ūc. Du
 us q̄ ad locū illū ubi scribit. Factū est aut̄ in dieb⁹ illis. erit in
 monte orare. et erat pnoctans in orōne dī. Septimo vero ostē
 dit ip̄m fuisse exēplar om̄is pfectiōis et supercellētis vīte. q̄
 lēm nūq̄ ante eū nec post aliq̄s h̄uit. introducēs eū pponente
 beatitudines et dñlia sūme pfectiōis. q̄ qđē pmo in seip̄o cepis
 ostēde. et demde voluit docē. et durat h̄ ps ab illo loco. fēm a
 alit. us q̄ in finē cap̄li vi. Octauo vo ostēdit ip̄z fuisse exēplar
 passionis et mie acq̄ clemēcie. ostēdes quō mīa mot⁹ est sup
 fuos cēturionis. et sup filio vniō uide q̄ defunct⁹ efferebas
 tur. et sup peccatice q̄ lacrimis cepit pedes ei⁹ rigare. et in fine cō
 cludit eū medicū ac dicēte ad mulierē. fides tua te saluā fecit
 vade in pace. et durat p̄tilla illa p̄ toū cap̄lm septimū. Et sic
 patet ex vīj. adicōmib⁹ p̄dictis. qualit̄ sua cōmisatio et cōuctua
 sunt ad saluandū et medicandū mundū. In tēcia vo p̄te p̄ncipli
 p̄bat lucas q̄ illi⁹ bonis totalis conat⁹ et r̄colle ctio sunt ad sal
 uandū hoīes et ad ibuendū eis sp̄ualē medicinā et durat ps
 illa ab octauo cap̄lo us q̄ ad mediū capituli. x. ubi scriptum ē
 Et conūsus ad discipulos suos dīrit. Beati oculi qui vdēt que
 vos videatis. In. viii. namq̄ cap̄lo ostēdit qlit homo ille conat⁹
 est ad sabbatū vocare hoīes p̄ seip̄m. referens multas pabo
 las et doctrinas tangētes om̄is hoīes. Referens etiā qualit̄ di
 surrebat p̄ trām eiciendi demonia curas q̄ infirmos et suscitās
 mortuā puerā. In ix. vo cap̄lo ostēdit qualit̄ conat⁹ est hoīes
 r̄ducē ad salutē p̄ alios sc̄z p̄ apl̄os duodenariū. Vñ incipit ca
 pitulū ix. vocatis xii. apl̄is dedit illis vītutē ūc. Et in eodē cap̄lo
 informant apl̄os. et om̄ia q̄ ibi scribunt̄ p̄tinent ad r̄gulā eo p̄

In x. vero capitulo ostendit qualiter pro salute hominum nunc amplius
autem mittendo discipulos collegium continet. lxxij. unde incipit capitulo.
post hunc designavit dominus ihesus et alios. lxxij. Et ibi describitur for-
mam predicationis quam obsecrare debent euangelizantes regnum dei. Et
postea excludit obsecratioz aliquor hominum futuram ad predicationem fideli-
dices. Ve tibi corozam. ve tibi bethsaida. Deinde vox fidei aliorum
scilicet paucorum et simplicium. ibi. In ipsa hora exultauit in spiritu sancto
et dixit. Confitebor tibi domine patrem meum. Et sic finit psalmus iiii. principale
In quarta vero parte principali probat lucas quod huius hominis affectus et
eruditio ostendit ipsum fuisse hominem salvatorem. quod tota sua eruditio or-
dinabatur ad peccata et morbos animorum pellendos. Et aperte hunc lucas narrat
xpi parabolam et similes patinetem ad misericordiam et ad virtutes et ad vicia
et ad mores. Et durat pars illa a medio capitulo usque in fine xxii. ca-
uensis ad discipulos suos dixit. Neati oculi. usque in xviii. morales erudi-
tiones sume ac mode ad hominem salutem et curacionem a vicibus annet
In prima namque eruditio loquitur contra inoppassionem et misericordiam ut ex
hoc homines moueat ad pietatem et clemenciam. Et incipit hunc eruditio
postquam posuit phlebotomum. dicens. Et discipulos ad discipulos dicit. dico
vobis quod multi prophetae et reges voluerunt audire que audiuntur et
non audierunt. Incipit utrumque statim in parola sauciati cuius vulnera
alligauit samaritanus. Vnde sequitur. Homo quidam descendebat
deinde irerat. et ipse intrauit in quadam castellum. In secunda vero eruditio
duo irent. et ipse intrauit in quadam inquietudinem et mentem ad mul-
tu effusam. Vnde introducit martham circa multa sollicitam cui
dicendum est. Porro unum est necessarium. maria optimam partem
elegit que non auferet ab ea. Introducta etiam discipulos quod docetur
orare et dicere paternoster. Et ibide uacuaf de filio sacerdotis orationis
et meditationis quod contrariat effusione metus duratque illa eruditio
a fine capituli decimi. ubi scriptum est. Intrauit ihesus in quadam castel-
lum. et mulier quadam deinceps demonum. et illud erat mutum. In iiii. vero
eruditio loquitur de maliciozorum iniusticiam quod superna obnubilatio
animi introducens uidetos dicentes. In beelzebub principe demoniorum

eicit demōia et querētes signū de celo ūc. Et r̄phēdit eos tanq; rebellēs spīu sancto & gracie dei. Et durat hec eruditio a loco ubi scriptū est. et erat eiciēs demonū. usq; ad locū ubi scribit̄ Nemo accendit luēnam ūc. In q̄rta vō eruditio loq̄t̄ cont̄ ipo cr̄sim & vitam similitā & fictam. docens p̄mo vitare omnem ip̄ochim dices. Vide ne lumē qd̄ i te est tenebre fint ūc. Secūdo rebendēs ip̄oētas ph̄iseos dices. Ve vob̄ q̄estis ut monumēta que nō appent. Duratq; hec eruditio a loco illo. Nemo luēnam accēdit. usq; in finē caplī in. et dīcē p. xij. usq; ad locū ubi scribit̄ bīt̄. Ait aī ei qdā de tba. Maḡ dic fr̄i meo ut meū diuidat he iditate. In vō eruditio loq̄t̄ q̄ amor ē tēpalū deordmari & q̄ sollicitudinē & curā supfluā respectu ip̄oy. Vn̄ pot̄ pabolam boīs dicēta. Xia mea m̄cta bona h̄es posita in ānos pl̄imos. & cludit. Ido dīcō vob̄. Nolite solliciti eē aīe vīe. Et duāt h̄ eru dīcō a loco illo. Maḡ dic fr̄i meo usq; ad locū v̄ scribit̄. Sic lūbi vīi p̄cīti & luēne ardētes ūc. In. vi. vō eruditio loq̄t̄ q̄ negligē diam & incautelā & securitatē in mia aliquoy. Vnde monet ad cautelā & diligēciā. loquēs de inspato euēti mortis & finali in dīcī & aduentō sui. et hoc a loco illo ubi scribit̄. Sicut lumbi retri p̄cīti. usq; in finē caplī. xij. In. viij. aut̄ eruditio loquēt̄ contra impenitēciā & mentem obstīmatā. Vnde monet boīs ad pñiaz pagendā dices. Vsi pñiaz habūtis om̄is fil̄ pibīns et po mit parabolam de fīci m̄fructuosa. Et in fine concludit contra habitatores ih̄k̄m impenitentes dicens. Ecce relinqūt̄ vobis dom̄ vīa deusta. Duratq; eruditio ista p̄ totū capitulū tredecim. In octaua vero eruditio loquēt̄ contra cōniūorū supfluata tem & pompa. Vnde ait. Cum facis cōniūū vōca paup̄es ac debiles. Et occēde h̄ agit de cūmūo padisi. d. Homo qdā fecit cēnā maḡz. Et docet q̄ p̄ baūulacōnē crucis in hac vita puenit ad cūmūū illud. Et durat h̄ eruditio p̄ totū ca. xij. In. ix. vō eru dīcō loq̄t̄ q̄ elacō mētis & s̄rbīā q̄ aliq̄ c̄temnūt̄ m̄fiores se in nobilitate vel sc̄tate. Vn̄ introducunt̄ p̄ctores & publicani appiqt̄es ad ih̄z. et ph̄isei m̄mīates q̄ dīgbāt̄ vūlāri cū eis. q̄bo r̄spōd̄ pabolā. xir. ouī. & vni p̄dīte & pabolā. ix. draḡn & de cīe p̄dīte. & pabolam filij p̄dīgi reūtēns ad p̄re. Duratq; hec

hec eruditio p totū capitulū. **In .x.** vō eruditione loquit̄ cont̄
auariciā diuitiā & cōtra gulā ac vitā lautā. Vnde ponit pabolas
diuitis epulōis. et illi⁹ q̄ fec̄ sibi amicos de māmona miqtatis.
Et ostendit qualit̄ pharisei ipm deridebant q̄ erat auari. et du-
rat hec eruditio p totū caplī vi. **In xi.** vō eruditōe loquit̄
scandalū m fide & apostolā. vnde ait. Impossibile est q̄ non re-
niant scādala. Et introducit aplos dicētes. Domine atauge no-
bis fidem. et ibi subdit de psecutione q̄ fūsa ē ante diē iudicij
que erit occasio scandali aliquorū. Vnde dicit q̄ vnuis assumet̄
et alt̄ r̄linquet̄ ūc. Et durat h̄ eruditio p totum caplī vii. **In**
xii vero eruditione loquit̄ cont̄ mdeuotionē & ariditatē spūalē
et accidiā. Vn̄ monet nos ad oracōnis istanciā. sub metafora vī
due iudicē infestantis. Monet etiā orantes ad hūilitatē spūs
et subiacenciā. sub metafora phisei & publicani qui ascenderūt̄
in tēplū vt oraret̄. Monet etiā ad gustū celestis thezaurū m celo
accidiā dicēs. Omia q̄ h̄es da paupib⁹ & lxb⁹ thezaurū m celo
Et finit in asſumptione crucis q̄ marie valet cont̄ mdeuotionem
et accidiā. addēdo miraculū de ceco mendicāte qui meruit illū
m̄mari apt̄ deuocōnē suā & clamoris infestaciā. Clamanit em̄
ibū fili dauid miserē mei. et durat h̄ eruditōe p caplī viii. **In**
xiii. vō eruditōne loqt̄ cont̄ ociositatē & manū r̄missam. ponēs
pabolam suū ne q̄z ocioh & r̄missi qui m̄nam r̄posuit i sudario
nec inde fuit luēt̄ aliquid. et p oportūt̄ introdūcit̄ historia d̄
zacheo. q̄ rōne pbitatis & opacōis sue meruit dñm r̄cepe m bo-
spicio. Et durat p̄ illa a pncipio. xix. caplī. qđ incipit. Et m̄ḡ es
fus ibs. us q̄z ultra medium ubi scribit̄. Et hijs dictis p̄cedebat
ascendens iherosolimā. **In xiiii.** aut̄ eruditōne loquit̄ cont̄ rācorē
et iracūdiā. Introducit̄ em̄ hō ille dicit̄ ibs remēs ibklm. vbi
debat occidi in breui. Veniens inq; sup pullū ahne immēor
inurie qm̄ debebat accipe. et a se abiciēs oēz iracūdiā & rācorē
vidit ciuitatē & fleuit sup eam dicēs. Quia si agnouiss̄ & tu
capituli. xix. **In xv.** vō eruditōne loquit̄ otra maliciā & astuciaz
phiseorū. saduceoz. scribayz. et pncipū sāctetū qui aī paſſione
voluerunt disputare cum domino ibu. qua multis pabolis et

sermo ille et eruditio p. xx. capl. m. In ultima vo eruditione lo-
 quut contra timore et inconstanciam q. orit est timore predicendo p-
 secutiones quas passuri erat fideles sui. ut ex hoc armaren ad
 stanciam et toleraciam earundem. Et durat hec eruditio p capl. m. xxi.
 in q. eccl. q. rta ps. principali finit. In quita vo pte principali pbatur lu-
 cas q. illius hois discessus et obsumatio. p morte fuit vere medis-
 emalis et dei saluatoris mudi. Vnde nitroduct eum dicente. Hoc est
 corp. meu qd p vob tdet. et h. sagius q p vob fidet. Et ipso so-
 lus narrat q. fcs. e. sudor ei. sicut gutte sanguinis de crenis in terra
 quash insignium balnei salutaris et medicinalis. Ipse etiam sol nar-
 rat dirisse eum. Pater dimittit illis q. nesciunt qd faciunt. Et dir-
 isse latroni. Hodie mecum eris in padiso. Sed et ceterionem dicit
 vere hic homo iustus erat. et p consequens h. iustus saluator. q.
 pdictum erat aplice isaie. xvij. Iustificabit iustus suus meus iustos
 et misericordias eorum ipse portabit. et durat ps illa p. xxi. capitulu
 et xxij. In ultima vo pte principali pbatur lucas q. isti hominis re-
 gressus ad nos et resurrectio fuit q. sibi veri mudi saluatoria. Vnde
 nitroduct apponentes quibus apponit post resurrectionem suam
 mulnas. et maxime duorum discipulorum euncum in emauis. q. dixerent
 quash dissidentes q. ipse non esset saluator. Vnde nos spabamus
 q. ipse esset redemptur. Et post hoc affirmando q. ipse esset
 be ille q. oim genium erat medicus et saluator subiungit q. sic septu
 ag. et sic oportebat pati et resurgere Christus a mortuis tertia die et pdicari
 in nomine eius prima et remissionem peccatorum i. oes. getes. et durat hec ps
 p capl. m. xxi. Et in h. lucas finit. **D**omiho euangelij fm iohm

Dunc accedit iohs et intendit ista ocluz. Homo ille q. dicit
 est h. fuit vere filius dei. etca q. sic procedit. Orio namq. illa
 explicat et expoit. Secundo vero ipaz pbatur et deducit. Tertio
 hoc ipaz fert et cludit. Quarto sui iphi addicior. introduct ut ex
 in instrumentis publicis sicut seipso introducit assueti in fine in
 strumenti sui. Hoc ergo euangelium iohbis duiidit in quanto ptes prima
 dabo modum possibile quod intelligi debeat. q. hoc ille fit vere filius
 dei p adoptione et gloriaz hinc solu haec natum sicut intellecterunt

quidā heretici īmo habēns ī se vey illū qui ab et̄no sūit filius
a patre genit⁹ ī suba dīūna. Nec debet etiā intelligi q̄ sit hō
ille fili⁹ dei p̄ assūtionem dīūnitas ī carnē sicut intellecerunt
ali⁹ hētici. sed debet intelligi p̄ assūptionē carnis a dei filio. Ad ex-
plicādū ergo istū intellectū expouit ioh̄ns qui intelligit p̄ dei
filiū v̄bum qđ erat ī p̄ncipio apud patrem. p̄ qđ omia facta
st̄. qđ erat vīta ⁊ vera lux ī tenebris. expōit etiā q̄ itelligit p̄ hāc
oclūsiōe hō ille est dī fili⁹. q̄ hō qđ ip̄e fili⁹ sūe v̄bū fālūs ē hō
et caro p̄ assūptionē ⁊ hitauit ī nob̄. Expōit etiā q̄d intelligit
p̄ ihsū saluatore q̄ hoīez plenū ḡcie ⁊ vītatis. de cōplūntime
om̄s accepim⁹ ḡciā 2c. sic ḡ patet san⁹ intellecf⁹ dcl̄oms q̄; io-
hānes m̄tēdit. Et dūiat ps illa a p̄ncipio euangeli⁹ usq̄ ad lo-
cū vbi scribit̄. et h̄ ē t̄stionū ioh̄is. In sc̄da vō p̄te cōclusionē
p̄dictā p̄bat multipl̄r. et deducit. et durat ps illa a loco p̄re
dicto. et h̄ ē t̄stionū ioh̄is usq̄ m̄ finem cap̄li xx. vbi sc̄ptū ē
Multa qđē ⁊ alia signa. Intēdit em̄ ioh̄s rationē vñā ⁊ vñcū
filiū. ad p̄dictā cōclusionē p̄bandā q̄ talis est. Xomo ille q̄ est
media p̄sona īnitātē ⁊ est deo equalis ī auēte ⁊ est etiā dō
eql̄is ī efficacia ⁊ salubitate. et ē sibi eql̄is ī illap̄su ⁊ īmenſi-
tate. et est sibi eql̄is ī modo op̄andi ⁊ extiritate. et est sibi eql̄is
h̄is ī ūſiendo mentē ⁊ ī cordis ūcietate. Et est sibi equalis
ī ūſtruēdo ⁊ ī doctrine claritate. Et est sibi eql̄is ī duratōe ⁊ ī et
ate. Et est sibi equalis ī honore ⁊ gloria ac cultus seu latrīe
dignitate. Et est sibi equalis ī nūmō idē ī essēcia ⁊ ī maiestate.
Et est sibi equalis ī benevolēcia ad hēmīes ⁊ ī p̄ietate. Et
est sibi equalis ī dominio ⁊ ī regni ūlēmītate. Et est sibi
equalis ī amīcīa ⁊ caritatē. Et est sibi equalis ī ūcircūcessi-
one ⁊ mutue ūſtēncie ī īnitātē. Et est sibi equalis ī ūconferē-
da ḡciā homīb̄ ⁊ ī ūp̄cienda ūcētātē. Et est sibi equalis ī ūla-
piēcia ⁊ ūcie ūmīositātē. Et est sibi equalis ī ūbeātūdīe ⁊ ī
et̄na ūfēlicitātē. Et est sibi equalis ī ūpacēcia ⁊ ūsp̄ratūa ūcētātē.
Et est equalis patri ī ūducēdo ūpm̄ ūsanctū ⁊ ūsp̄ratūa ūcētātē.
Et est equalis patri ī ūducēdo ūpm̄ ūsanctū ⁊ ūsp̄ratūa ūcētātē.
Et est equalis patri ī ūducēdo ūpm̄ ūsanctū ⁊ ūsp̄ratūa ūcētātē.

ipm esse deū q̄ ē fili⁹. Quia h̄e dñe ppetates optūt filio. Sed
 tōmo ille q̄ dicit⁹ est ihs̄ habuit pdictas. rīr. aditiones ut ma
 nifesta expiēcia ioh⁹ & alios disciplos edocuit. q̄ ip̄e ē v̄e fili⁹
 dei. pbat ḡ ioh⁹ in deēsu caplōy. xx. icipiēdo q̄i a medio p̄mī
 p̄ ip̄e vere expt⁹ ē & ceti discipli q̄ fuerunt cū eo. et illa ps. ii. p̄
 batiuā dclonis diuidit m. rīr. p̄tes. In p̄ma ḡ p̄te pbat ioh⁹
 illū hoiez esse mediā in t̄mitate psonam. Et durat ps illa a loco
 ubi sc̄ptū ē. Et h̄ ē testimoniū ioh̄is. us q̄ in finē capli p̄mī. ubi i
 trducit testimoniū ioh̄is baptiste dicētis. Post me vejet vir quū
 ante me fact⁹ ē. q̄ p̄or me erat. Vnq̄ rōe p̄sone duie q̄z dicit
 me baptizare ille mīchī dixit. Et p̄sonā sp̄c sc̄i subdēs. Sup quē
 videris sp̄m descēdēt & manēt sic colubā. Et ex hoc infert istū
 hoiez eē mediā in t̄nitate psonā mi p̄ez sp̄m sc̄im. cludēs. Ee
 uidi & testimoniū phibui ego. q̄ h̄ ē fili⁹ dei. Introducit ec̄ natha
 haelē eādē dcloz affirmātē & dicētē. Rabī tu es fili⁹ dei rex isrl̄.
 In iū vo p̄te pbat ioh⁹ hūc hoiez fuisse dō parē i auctr. q̄ sua
 auctas se extēdit ad imutādū iſtituta nate. Mutauit em̄ aquaz
 in vniū. Et se extēdit ad ingerēdū stuporē oī aie. ita ut nō pos;
 fit aliq̄s hō fibi r̄fistē q̄ntūcūq̄ idigret aut r̄fistē vellet i corde
 Expulit em̄ iudeos de templo & mensas eoz subūtit contra vo
 luntatē eoz cū uno simplici & modico flagello contexto ex su
 miculis. quod fuit miraculum singulare. Extendit se etiam ad fa
 ciendum multiplex signum. propter quod multi ex iudeis con
 pellebātur credere m ipm. Hec aut̄ autoritas faciēdi predicta.
 non dubium q̄ est solius dei. Et durat hec pars per totum capi
 tulu secundum. In tercia vero parte ostēdit hunc hominē fuis
 se deo parem in efficacia & salubritate respectu hominū. p̄pum
 enim est dei saluare homines. iuxta illū isla. xlvi. Verē tu es d̄s
 absconditus deus israhel saluator. Quam tamē proprietatem
 testat ioh⁹ fuisse in isto hoie. introduces v̄bū ip̄i⁹ dicētis. opt⁹
 exaltari filiū hois. ut oīs q̄ c̄dit i ip̄i⁹ nō peat h̄ h̄eat vitā etnā
 Et itm. Nō em̄ misit de⁹ filiū suū m mūdū ut iudicet mūdū. h̄
 vt mōs saluet p̄ ipm. Introducit etiā ioh⁹ bāpam dñtē. Quā

credit in filium · habet vitam etiam. Qui autem in credulitate est ita defi-
manet super eum. Et durat hec ps per totum capitulo eius. ubi etiam agit
de sacramento salutari baptisimi quo in mediante ab isto homine i
omnes fideles eius salubritas diriuat. In qua ratione paterbat hunc
hominem fuisse deo parem in illaphi et immemoritate. Illatebat enim
mentibus homini et cognoscebat omnia abscondita cordum. Et in-
troduxit ipsius dicente samaritane omnia quaeque fecit quantumque
secreta. Ratione etiam immemoritatis erat ubique et operabatur ubi non
erat corporaliter propter quod introducit ipsius curasse filium reguli in loco a
se multum distante. Durat autem hunc ps per totum capitulo quartum. In
quinta ratione paterbat ipsius fuisse deo parem in modo opandi et
acutitatem. Narrat enim qualiter curauit in sabbato quemadmodum palitum
in porticu iacente iuxta patericam piscinam. racone cuius repleatus a
iudeis quod sanaret in sabbato. respondit si ipsius operari modo quod
patet et eodem modo vivificare. et eodem modo iudicare. et eodem
modo in die iudicij resurrectare homines de sepulchro. et durat
ps illa per totum capitulum v. In vi ratione paterbat hunc hominem
fuisse deo parem inserviendo mente et in cordis facietate. gratia cuius
introducit unum miraculum de multiplicatione panum. Et dicitur vero
quia illius quibus declarauit se esse panem vivum sufficientem ho-
mem et dantem vitam mundo. In quo prodidit se iste utrumque effectus
et eucharistie sacramentum. et durat ps illa per capitulo vi. In septima
vero parte paterbat hunc hominem fuisse deo parem in instruendo
et in doctrina claritate. Narrat enim quod in die festo ascendit in
templum et docebat et mirabantur iudei et quod ipse ostendit. Mea
doctrina non est mea sed eius qui misit me scilicet dei. Narrat enim
miseros confitentes magnitudinem doctrinae sue ac dicentes. noster
sic locutus est homo sicut hic homo loquitur. et durat pars illa
per capitulum septimum. In octaua vero paterbat hunc hominem
fuisse deo parem in duratione et in eminente. gratia cuius narrat
absolutionem factam de muliere deprehensa in adultio ex qua fuit
sorta disputatio inter iudeos et ipsius ratione cuius deducuntur se
etiam dicentes. Ego de superna sum. et ego sum principium qui et loquor
vobis. et deum concludit. Antequam abrahā fieret ego sum. Durat
autem pars illa per capitulo octauum. In nona ratione paterbat hunc

hominem fuisse deo parem in honore latrile et adorationis dignitate. Grā cui⁹ narrat illuminationē oculorū bonis ceci nativitatem ex illo miraculo cecus induceret ad exhibendū cultū late homī illi. Nam interrogat⁹ cec⁹ ab eo. Tu credis in filium dei. Et ipso respondentē. Quis es domine. cum dixisset. Qui loquit̄ tecū ipse est. Respondit cecus. Credo domine. Et pridens adorauit eum. Ut in adoratione latrile que debetur soli deo. Durat autem pars illa per capitulum nonum. In decima vero parte probat ipsum fuisse non solum parem. immo eundem cum patre in essentia et in maiestate narrans qualiter ille homo declarauit se esse ostium per quod solum potest mirari. Et pastorem bonum quem cogit noscunt omnes anime saluande. Qui habet potestatem dandi vitam suam per mortem et iterum sumendi eam. et tandem apte dicit. maiestatem diuumam sibi esse communicatam concludens. Dater quod dedit michi maius omnibus est. Ego et pater unius lumus. Durat autem pars illa per capitulum decimum. In undécima vero parte probat hunc hominem fuisse deo parem in benignolentia et pietate. Proprium enim est dei misererit et benignitatis. sicut scriptū ē iοel. secundo. Quidam⁹ et misericors est et prestabilis super malitia dominus noster. Hanc autem benignolentiam et pietatem probat iohannes fuisse in isto homine narrat̄ refusationem lazari quadruani mortui et ferentis. super quem lacrimatus est ihesus. in signum summe benignolentie et pietatis. duratq; pars illa per undecimum capitulum totum. In duodecima vero parte probat hunc hominem fuisse deo parem in dominio et regni sollemnitate. narrans qualiter regnū. Cui dictum est. Benedictus qui venit in nomine domini rex israel. Narrat etia⁹ qualiter vox de celo ad eum facta est dicens et clarificauit et adhuc clarificabo quod referit ad claritatē et gloriā imperij. sicut quā hodie in mundo quasi rex imperator omnium dicitur. Et inducit ad hoc testimoniū iſaiæ qđ vidit glorias eius duratq; pars illa p caplū. xiiij. In pte vō. xiiij. probat hunc hominem fuisse deo parem in amicicia et caritate. ostat at iuxta sententiā sapientiae p̄ dōs amat aīas. Vñ scriptū ē qđ dōs caritas ē. Hac autē caritatē

fuisse in isto hōie pbat iohes·narrās qualit ex ineffabili et in
estimabili caritate pedes discipulorū suorū lauit ipē verus dñs
et magister. Narrat etiā qualit eādēz caritatē eis imp̄ssit et mā-
dauit dices. Exemplū dēdi vobis. Et cludēs. Mandatū nouū
do vobis. ut diligatis inuicē sicut dilexi vos. Duratq; ps illa
p capitulū. xij. In pte vō rīij. pbat hūc hominē fuisse p̄i eq̄le.
in iustitia mutua. in cūcūlētione. et in intimitate. narrans
qualit ipē dixit. Creditis in deū. et in me credite. qđ non dicēt
m̄h esset deus. Et qualit dixit. Ego sū via veritas et vita. Et qđ
philippū reprehendit dices. Non credis qđ ego in pte. et pater
in me est. et pater in me manēs ipē facit opa. Et qualit eodem
aduentu ipē et pater et spūs scūs descendūt. et manūtē faciūt
semp se diligentes. Per om̄ia em̄ ista pbat cūcūlētione et mu-
tua iustitia n̄ se inuicē. Duratq; ps illa p ca. xij. In pte ve-
ro. xv. ostendit ipm fuisse deo parē in collatione ḡte. et in influ-
enda scitare. narrās qualit dixit discipulis se esse vitam remanē-
tē. et om̄es fideles palmitēs non potētes ferre fructū nisi mansē-
rīt in vite. Et qđ dixit. Elegi vos vt eatis et fructū n̄i afferatis.
et fructus v̄i maneat. Et similia que spectant ad cultū scitatis
que testat̄ est impossibile haberi nisi ipo influent. Et durat
ps illa p totū ca. xv. In. xvij. vero pte pbat hūc hōie; fuisse deo
parem in sapientia et scie lunimōritate. narrās qualit ille homo
dixit se multa habē dicē discipulis. que nō possent portare nec
intelligere. si mittēt eis spm̄ veritatis qui ip̄is om̄ia declararet
Narrās etiā qualit oſſelli fūt discipuli. ecce nūc palam loquens.
et puerbū nullū dīcis. nūc scimus qđ scis om̄ia. Duratq; pars
illa p ca. xvij. In pte vero. xvij. pbat hūc hominē fuisse deo pa-
rem in beatitudine et felicitate. narrās qualit loquens ad p̄em
dixit. Clarifica me pater apud temetipm̄ claritate quaz habui
fica. de qua etiā ait. Hec est vita etiā. ut cognoscāt te solū rex
deum. et quē misisti ih̄m xp̄m. p̄ qua etiā cludit. pater quos
dedisti michi. volo ut fint mecum̄ ut videāt claritatē meā quaz
dedisti michi. qđ dilexisti me ante constitūtōnē mundi. duratq;
ps illa p capitulū xvij. In pte vero xvij. pbat hunc hominem

bunc hominem fuisse deo parem. ¶ pacientia et longanimitate
 Cum enim in deo diuicie bonitatis pacientie et longanimitati
 sis infinite secundum apostolum. Iste diuicie in isto homine
 maxime claruerunt. Quod probat iohannes narrans qualiter
 homo ille voluntarie passus est se a cohorte ligari. cum prius
 virtute diuina prostrasset eos. et coram caipha percuti in mar-
 illa et deinde flagellari a militibus et spinis coronari. Et tandem
 in ligno crucis super proprios humeros deportato. in oculis
 matris interfici et occidi. Quod declarat suminam eius pacien-
 tiam et longanimitatem. Duratq; pars illa per capitulum ded-
 munocitatum et decimum nonum. In parte vero. decima nona
 probat hunc hominem fuisse deo parem in spiritu secundita-
 te narrans qualiter postq; surrexit a mortuis et appuisset ma-
 rie magdalene intrauit ad discipulos ianuis clausis et insufla-
 uit in eos ac dixit. Accipite spiritum sanctum quorum remise-
 ritis peccata remittuntur eis xc. Et hoc minuens quomodo spi-
 ritus sanctus procedit ab eo sicut a patre. Duratq; pars illa p-
 capitulum vicefimum usq; ad locum ubi scribitur. Multa qui
 dem et alia signa fecit ihesus. Vbi etiam terminatur secunda
 pars principalis in qua conclusio est probata per declarationem
 vnius minoris decimoueni conditiones continentem. In ter-
 cia vero parte principalis tocius euangelij conclusione diffusa
 approbata. infert. recolligit et concludit dicens. Hec autem
 scripta sunt ut credatis. Quia ihesus est christus filius dei xc. Et
 ponit ulteriorem finem ad quem ordinatur ista conclusio sub
 Duratq; pars illa a loco illo. Multa quidem et alia usq; in fine
 capituli vicefimi. In parte vero quarta et ultima principali con-
 diciones sui iphius tanq; tabellonis et notarii publici introdu-
 cit narrans qualiter homo ille eo presente postq; surrexit a mor-
 tuis comedit partem pisces assi. et manducavit et bibit. Et in
 fine concludit q; ipse est discipulus ille qui testimonium phi-
 let de his. Et scripsit hec. Et scimus quia verum est testimoni-
 um eius. Nonitq; duplice editione sua. Una quidem de familiaris
 tate. q; recubuerat in cena in finu illius hois. idcirco multa secreta

didicerat. Unde predicta probat. Alio modo de sua incorruptibilitate
quantum ad carnem quod erat caro eius intemerata sed erat in corpore et
in anima assumendum post mortem. Aperte quod exiit homo in fratre
quod discipulus ille non moritur. Et erat omnibus istis notarium iste autem
sic reddidit. Quiaque per ista per totum xxiiij capitulo ubi etiam euangelium iohannis
finit et per sequentes psalmos viij scripture diuinae que est testimonialis et
euangelica. Ad hanc autem prelacionem scriptie ascendenda est per ascensionem
suum scalarum et celorum. Sunt enim euangeli scala iacobus quod eis inititur
de domino et ibi repit ibique videtur angelus descendentes et ascendentes
quia diuina opera quibus voluit nobis descendere et nos in celum
erigere per euangelistas quasi per via quatuor cherubim secundum ieronimum
deferuntur. De quo ascensu scriptum est genitrix viij quod videtur iacobus in
complimento scalam et cacumem eius tangere celum et angelos dei ascendentes
et descendentes et dominum in mixtu scale.

Omnis vero per predicta scripta in quatuor libros.
Etiam per ultima diuina scripta que est epistolas et descriptio
natiua in librorum quatuor continet. Videlicet in libro
epistola pauli. In libro actuum apostolorum. et in libro canonis
viiij et in libro apostoli. Qui taliter dividuntur. Ordinatio enim episcopalis
ad instructionem et irrogationem velis ecclesie. ut post quatuor psalms
euangelia in quibus agit de capite ecclesie domino iherosolymo sequatur psalmus
episcopalis in qua agit de corpori ecclesie quantum ad illa quod pertinet ad
eius informationem. Et quia oportet ecclesiam respectu quatuor reges
informatam videlicet respectu credendorum respectu suorum suorum
rum et morum. respectu minorum suorum et respectu agentium
suis et sibi futurorum in fine. Idcirco destinaverunt paulus iacobus
petrus iohannes et iudas thadeus. epistolas ecclesiarum informanter
respectu credendorum et agentium. Lucas vero destinauit te
ophilo episcopum apostolicorum actuum contentum. ecclesiam respectu minorum suorum
describit enim minora punita. Iohannes vero missus est
ecclesie que fundata est in apostolis et discipulis. Iohannes vero missus
est ecclesie destinatus episcopum quod dicit apostolus. Informanter ecclesias distinguitur hic vel et punitare. Nam episcopales
sunt ecclesias missae ad speales ecclesias et personas. Ecce enim si per
eclares quod misse ad speales ecclesias et personas.

sc; ad eccliam romanā. corinthiorū. galath. ep̄b. philippen. coloē
thessalonī. ebreorū. Et ad psonas tres. sc; timotheū. titū. philemo
nē. Et sūt in vniūlo ep̄le. xiiij. Nam ad corinth. sc̄p̄it duas. Si
nūlit ad thessaloniceū alias duas. Et ad th̄imothēū alias duas
et ita sūt sex q̄ additis. viij. sūt. xiiij.

Dūnchio ep̄laz pauli. et p̄mo ep̄le ad rōnos.

Incipit ḡ liber. xiiij. ep̄laz pauli p̄tē octauā dīnēs sc̄p̄te dīns
que est destmatiua z ep̄laris. Vbi p̄mo occrit ep̄la ad romia
nos. q̄ diuidit in iij ptes p̄ncipales. Est enī p̄ma ps m̄choatia
Sc̄da. exectiuia. Tercia excusatiua. Quarta retomēdatiuia. z salu
tatiua siue cōclusiuia. Prima iīg ps q̄ est m̄choatua cōtnet salu
tationē. graciā actionē z pauli affectionē z dilectionē erga ro
manos. Et durat a p̄ncipio ep̄le usq; ad locū vbi scribit. Non
enī erubesco euangeliū. Nam salutat in p̄ncipio cū ait. Paul⁹
fūb ihu xp̄i ū. Demde vberes gr̄as agit deo de fide rōm p̄pli cū
ait. Primo q̄dem gr̄as ago. Deinde vō suā affectionē ad eos ex
plicat. q̄z z orat vt posht venire ad eos z ip̄os videre desiderae
ac eis pdicatē z eos istruere. z docē cū ait. Testis est michi de⁹
z. Sc̄da vō ps p̄ncipalis ē exectiuia. Et illa incipit vbi p̄cedēs
fuit. Non enī erubesco euangeliū. Intēdit autē vñā dīcoz finale
sc; reducere fideles quī erant rome ad cordiā z mutuā vmita
te. Nam ini illos q̄ erant conuersi ex iudeis z eos quī erant ex
romaniis z grecis z cetis gentib⁹ conusi erat discessio z contē
to z se mutuo p̄ferebant apt multas rationes. Romani nāq; z
greci ac gentiles ceti p̄ferebant se iudeis. Primo quidē rōne
nafalis prudencie z sapientie. dicebant enim iudeis q̄ int eos
nafalis quanta fuerat inter romanos z grecos. Sc̄do p̄ferebat
se ratione electionis dīumne. Dicebant namiq; iudeis q̄ de⁹ ab
icerat eos ac re pbauat z elegerat gentiles. quia paucissimi dū
teban̄ ad rōm ex iudeis z ex gentib⁹ maria multitudo. Tertio
vero p̄ferebat se ex ip̄o z seclari p̄fate quā de⁹ dederat rōnis z
gentib⁹ non autem iudeis. Iudei vero respondent gentilibus
arguendo contra eos. Similiter ex tribus. primo ex lege dīna
contidente dīuma mandata quā habuerant iudei. gentiles auf

non. **T**ertio vero ex signo crucis et ceremoniis ceteris in lege
moysi. Tertio vero preferabant se in vita unde appellabant gentiles
propterea aperte idolatram et profanam. **M**as ergo vi rationes huicinde
nitit apostolus attollere ostendendo quod nulla ista est ratio que deteat
mouere nec illos ad se preferendum quia nulla facit aliquid ad sa-
lute nec est sufficiens ratio glorandi si sola fides Christi est que su-
ficit eos et letetur gressus in qua causa isti quod illi erant equales et unus
et idem propter quod non debebant se mutuo preferre. **A**d istam secundum co-
clusionem apostolus primo predictum disputatius et intellectualiter. **E**t
rundo vero exhortatus et moraliter. Et secundum hoc per executionem didicit
in duas partes principales. **P**rimo namque est disputatio intellectualis
et durat per XI capitula. **S**ecunda vero exhortativa et moralis que in
cepit capitulo III. **O**bsecro vos itaque fratres et durat per tria capitulo se-
quencia. In prima itaque parte disputat apostolus intellectualiter de
matibus nouem ex quibus elidit Romanos tam gentilium quod videtur
sempre occludendo quod non habet unde mutuo se preferatur si magis detet
esse in summa pace et maxima unitate. **P**rimo namque ait de lege
naturae hinc de naturali ratione et sapientia in qua Romani et Greci iactant se
preferabant videlicet et hoc facit a loco predicationis. **N**on enim erubescunt se
euangelium usque in finem capituli primo ubi per conclusionem primitur
quod ex sola fide et euangelio est salus et iustitia non aut ex naturali
ratione aut philosophica sapientia immo potius ex illa descendit super sa-
pientes dei iracundia. **D**enique vero ostendit qualiter inter gentiles
fuit magna dei noticia cum dicit. **D**eus enim manifestauit illis
denique vero quanta fuit in eis culpa cum dicit. **Q**ui cum regis
nouissent. Denique vero qualiter descendit super eos propter culpam di-
uina iracundia cum subdit apostolus quod tradidit illos deum tamen
vero ostendit qualiter pena proueniens ex diuina iracundia fuit
apportionabilis et digna cum subdit. et sicut non probauerit deum tamen
in noticia. et ita excludit primam Romanorum gentilium. **N**on enim fuit gloriam
de sapientia immo magis difundi quod veneratur enim per deum. **D**icitur
superiorum vita. **S**ed etiam vero agit de iudicandi piate et iudiciali et im-
piali excellencia ostendendo quod nec propter ista poterant se gentiles
preferre immo pecunias timere et erubescere. **E**t hoc facit a primo
capitulo et item usque ad locum ubi scribitur. **N**on enim est accepto personam

apud deū. Ibi enim ostendit q̄ iudicantes alios seu alijs imp
 antes non habent vnde gloriant s̄ poci⁹ vnde timeant. q̄z & ip̄i
 non effugiet iudicium dei cū similia. imo defiora agunt. Deinde
 vero ōndit q̄ non debet p̄p̄t s̄ non timere q̄z in p̄senti p̄spanē
 nec vident diuinā vmidictā. hoc ē cā ex dīna longanimitate &
 pacia & idēo subdit. An dicas boītatis ei⁹ & pacia r̄c. Deinde
 ōndit q̄ non euadēt finalē vmidictā cū subdit. s̄m aut̄ duriciaz
 mā. Sic exclusa est racō scđa. q̄ ḡliabant ḡentiles rōni & greci s̄r
 iudeos. Tercio agit de lege scđe quantū ad decalogū cōtentū
 in duplii tabula. vt ex s̄ ercludat p̄mā rōz qua se p̄ferebat iu
 dei. et s̄ facit ab illo loco. Non ē em̄ acceptio p̄sonar̄. ns q̄z in fi
 nem capl̄ij. ōndit enī q̄ legē hūisse i tabulis scđtā & eā fuisse
 in ḡssam sic iudi c̄nsgressi sūt nulla gl̄ia fuit. imo exūso nō ha
 bussé eā. in tabulis s̄ m corde & de uīasse m oīb̄ opib̄ h̄c fe
 terūt multi gentiles maior gl̄ia fuit. et ad istā intētionē currūt
 uba apl̄i m hoc loco cū dicit. gentes q̄ legē non h̄nt ostendūt
 opus legis scđtum cordib̄ suis r̄c. Et sic exclusa ē p̄ma racō iu
 deoz. Quarto vō agit de ecūcīsione & ceteris cēmonijs contentis
 in lege mosaica p̄ hoc excludens scđam rōz q̄ p̄ferebant se fide
 legi iudei gentib̄ fidelib̄. et hoc facit a p̄ncipio capl̄ij. Quid a
 plus iudeo ē. aut q̄ utilitas ecūcīsionis. us q̄z ad finē ei⁹. Ibi em̄
 ōndit q̄ lex & ecūcīsio fuerit data iudeis ad utilitatē eoz. nō in
 ex hoc gentiles p̄cellebāt p̄ eo q̄ adhuc remanebant sub p̄cio
 detinante p̄pha. Omnes declauerūt s̄l mutilea facti sūt. r̄c. De
 inde cludit q̄ nunq̄ p̄ legē hue p̄ legales obſuācias fuit iusti
 cia dei ut p̄ opa legalia. s̄ semp p̄ fidem mediatoris. quam si ha
 buerunt gentes eque fuerūt saluū sicut iudei et allegat q̄ nō tā
 tum fuit deus iudeoz. imo ḡecū. et sic illa ratio ē exclusa. Qui
 vō agit de fide ihu xp̄i & ip̄i⁹ iusticia & efficacia ōndendo erplo.
 ab alio q̄ sola fides iustificat & n̄ lex. nec ecūcīsio nec aliqd alii
 ud. q̄ scđtū ē de abrahā. q̄ credidit do. et iputatū ē ei ad iusti
 ciā. et cū hoc dictū ē ad abrahā an ecūcīsionē & an legē datam
 et iputat⁹ ē iustus ex hoc q̄ credidit deo contra omnem spem
 q̄ hieret p̄ multaz ḡecū ex q̄ euīdēt cludit q̄ ec̄ iputabit ad
 iusticiā nob̄ credētib̄ omnē sensū & supra omnē rōz in eu q̄ su

scitauit dñm nřm ih̄m xp̄m a mortuis. q̄ nō m̄ p̄t euſcptum
est. Credidit abrahā ſe iputatiū est ei ad iusticiā. h̄ etiā p̄ oīden-
te. q̄ p̄fita cā ponit effect⁹. et de filib⁹ filie ē iudicium. Et h̄ facit
apl̄s p̄ totū capl̄m. iij. Ex q̄ mſert m̄ p̄ncipio. v. capl̄i oīloz m̄
tentā i tota epl̄a. ſez q̄ iudei ſe greci dñi ad fidē detet h̄re pacē
q̄ pes fuit ut iuſtificari p̄ ſola fidē ſe nō ſolū debet m̄ ſe pacē
ſimo ec̄ gl̄ari de ſbulatōe quā m̄ fidles h̄ eos iuſtitaret. Et ideo
m̄cipit capl̄m illud. Iuſtiticari igit̄ er fidē pacē h̄eām⁹ ad drum
Serto vō agit de mō iuſtiticacōis ſe forma. oīdit em̄ q̄ via ſe q̄
forma ſe q̄ rōne fides mediatoris h̄e iuſtiticare. ſe h̄ facit a loco
ubi ſcribit p̄ p̄ncipiū. v. capl̄i. p̄pta ſic p̄ vñū hoiez ulq; ad fi-
nē capl̄i ei⁹dē. Ibi nāq; oīdit p̄ locū a maiori q̄ xp̄s ih̄s h̄e ui-
ſtiticare fidles ſuos. q̄ m̄m⁹ videt q̄ vñ⁹ hō ſuo p̄cio ſuā cul-
pa tñſtudisſet mortē m̄ totū gen⁹ hūanū. q̄ p̄ plenitudo gr̄e
vñ⁹ vitā tñſtudinat ſe iuſticiā. magis em̄ de⁹ p̄n⁹ ad iuſtitican-
dū et miferēdū q̄ ad mortē iuſterendū ſe oīdemandū. h̄ culpa
vñ⁹ homis videlicet adam tñſtudit mortē ſe oīdemitionē m̄
om̄nes. ſe multo forci⁹ ſup habundācia gr̄e ſe iuſticiā ſe merito
rum vñ⁹ hois ſez dñi nři ih̄u xp̄i. potest tñſtudē iuſticiā i om̄is
ſibi adherentes. adherent autem ſibi hoies p̄ fidem. igit̄ fides
xp̄i iuſtiticar om̄is. Septimo agit de lege gr̄e. ſue de lege ſp̄us.
que est lex noua. Probauit em̄ q̄ fides iuſtiticabat ſe excludet
bat legem mōaīcā. et ita videt alicui q̄ licet ſibi in fide riſte-
ti in fide viuē ſicut vellet. ſe p̄ conſequēs peccare literē ſe deſo-
ria carnis explē. p̄pt̄ quod oſtendit exiſtentes in fide. et ſub gr̄a
veteri lege euacuata nichilomin⁹ multo plus tenet vñē étno-
ſe non quidem ex timore. quaſi exiſtentes ſub lege ſe gr̄a
amore. q̄ ſi exiſtentes ſub lege ſe gr̄a. Vñ ſe p̄bat et m̄tē ſe errorē
illoz ſe h̄eām q̄ p̄dicat ſp̄m libtatis. Illi namq; libtate ſp̄us ſo-
utū m̄ ſuſtutē p̄cū ſe m̄ deſdia carnis. ſuſtautē h̄ apl̄s p̄ totū
ca. vi. ſe vii. ulq; ſe p̄pe metū vii. ubi ſcribit. Quid ḡ dicem⁹. Let
petzē abſit. p̄bat ei q̄ exiſtentes i fide q̄uiſ ſi hñt ſb lege ſi ſb ſe
cia. nichilominus tenentur viuere virtuose ſe abdicare peccata
Primo quidem exemplo cristi ſe ex ſignato baſtismi quia ſicut
criftus primo mortuus est. et demde reſurrexit. Olo reuus est

aut ap̄t p̄ctm & resurrexit in vita noua immortali. et extūc nunq̄z
moriet. Similiter xpian⁹ p̄ bāpm submergit i aq & signū q̄ mo
rit p̄ctio & demde surgit ab aqua & induit nouis vestib⁹. m̄ sig
nū q̄ extūc debet in nouitate vite sc̄e abulare. nec ampli⁹ fuiē
p̄ctis. et hāc rōz adducit a p̄ncipio vi. cap̄li. Quid ḡ dicē⁹ usq̄
ad mediū eiusdē ubi scribit. Nescitis qm̄ cū exhibuistis vos
fuos ad obediendū. Seco. pbat idē erēpto fui & dñi & ex rōe
hui. Cū em̄ hō diligent studz obediendū p̄cto iam em̄ non
xpian⁹ exhibet se & membra sua ad obediendū p̄cto iam em̄ non
erit fui⁹ ḡre aut iusticie & p̄cti⁹ fui⁹ p̄cti. Ocm̄ ē aut q̄ fides libe
rat a p̄ctio & facit xpianū fui⁹ iusticie & esse sub grā. debet ḡ obe
dire iusticie & ḡcie fui⁹ & p̄ oīns tenet viue vtuose & detestari
p̄cta. Et p̄ oīns patet q̄ illa hēsis de spū libertatis implicat ipūgnā
tiā. q̄ n̄ sub lege libertatis sp̄c aut lege ḡre q̄ studz fui⁹ h̄riospūn
sc̄z carni. Hanc autē rōz adducit a loco p̄dicto. Nescitis qm̄ cū
exhibi⁹ iustis usq̄ i finē cap̄li. vi. Tercio vo. pbat idē ex simili
tudine vroris & viri. Videm⁹ em̄ q̄ q̄zdiū viuit vir. vro⁹ eīt al
ligata viro ut non possit cū alio d̄tere. si viro mortuo statī p̄
eas & non deferendo graz. ip̄a mortua ē p̄ mortē sc̄z xp̄i ip̄az euā
quātē. ḡ & om̄s q̄ p̄z eīt sub lege p̄ fui⁹ phibitionē facilitate
viuere passiones. ip̄a mortua debet coniugi altī qui surrexit
a mortuis. sc̄ilicet xp̄o & p̄ consequēs ut nupti sibi debet facere
fructum & concipere ac parere sibi proporcionalē fetū. am
bulare ergo in nouitate vite sancte sicut. & ip̄e ambulauit. et
ita debem⁹ om̄s xp̄o fui⁹ in nouitate sp̄us & sancte vitr. Hac
autem rationem deducit a p̄ncipio cap̄li septimi. An ignoratis
fratres. usq̄ ad locum ubi scriptū est. Quid ḡ dicem⁹. Octauo
agit ap̄ts de lege p̄cti fui⁹ d̄ originali culpa p̄dē legi d̄tria. Hec
em̄ lex ē stim̄s & r̄bellio fui⁹ lex mēbroz cui nec uid̄ nec gen̄i
les nec aliq̄s p̄t r̄sistē s̄n grā xp̄i. Et h̄ excludit rōz t̄ciā iudoy &
s̄t̄iles q̄ d̄tenebat eos rōe vite estiantes eos p̄ctoēs. ondit ei
q̄ om̄is hō carnal est venundatus sub p̄ctio fui⁹ iudeus fui⁹
gentilis & existit sub lege mortis & tiranno carnis cūus pon
dere necessario trahitur ad peccatum. Visi per cristi graciam

adiuuet. et p dsequēs non habet se iudeo pferre gentili nec ecō
uerso. Facit autē hoc a pdicto loco. Quid igit̄ dicem⁹ usq; vlt
mediū capl. viii. vbi scribit̄ Scim⁹ aut̄ q̄ a diligentib⁹ deum
Nam pmo ip̄e distinguuit t̄plicem legē. Crimaz quidē sc̄ tam
que ostēdit peccatū inqntū phibet ip̄m. et p dsequēs facit ip̄z
renūiscere. q̄ nata humana semp nūt̄ mutatū. Scđam vō le
gem sp̄us sive mētis. Terciā vō legē membrorū sive habituāle
st̄mulū q̄ atrariat̄ legi dei ⁊ legi mētis in tm̄ q̄ nō possit hō p̄f̄
cere q̄ mens dictat ⁊ in pat. si sp̄ mouet ad atrariū ⁊ peccatū
ex quo dcludit q̄ om̄is hō ē ifelix ⁊ subiect⁹ legi mortis ⁊ p̄cī
Et hoc facit ab illo loco. Quid ḡ dicem⁹ usq; in finē capl. viii
Denide vō ostendit q̄ ab ista fuitute ⁊ ab ista lege hbat sola
rpi ḡcia ⁊ lex sp̄us ei⁹. Et p dsequēs rpiān⁹ non debet fuitre car
ni nec vītā dñcē viciōsam s̄ vtiōsam. Et hoc facit a p̄ncipio ca
octauī. Nichil ḡ nūc dāpnacōis ē. usq; ad locū vbi scribit̄ Sc̄i
m⁹ aut̄ qm̄ om̄ia diligētib⁹ deū. Non agit ap̄ls de electiōe dei
ḡtuā ⁊ de p̄destimatione etīa. Ex quo dcludit t̄ciā rationē ḡtī
lūn̄ dīra iudeos q̄ gloriabāt̄ de hoc q̄ iudeis re p̄batis ip̄h erant
electi. Vnd̄ oñdit q̄ p̄destimacō diuina ip̄a ē ḡtuā ⁊ nō erme
ritis. ⁊ ideo nō p̄possit glari gētiles q̄ sūt electi ⁊ nūd̄ re p̄ba
ti p̄cipue q̄ i p̄batio iudorū sūt gentilib⁹ occasio salutis. Q̄ enī
iudei opulerūt ap̄los. ex diuino mādato dñh sūt ad Sētes. Du
rat aut̄ iste t̄ctat⁹ de p̄destimacō a locō illo. Scim⁹ aut̄ qm̄ om̄ia
diligētib⁹ deū. usq; in finē capl. viii. et deinceps p tria capla.
usq; in finē capl. xi. In quo t̄ciātū ap̄ls p̄mo pdicat p̄destimacō
mis efficaciā. d. q̄ om̄ia p̄destimatis coopan̄ i bonū. et q̄ nichil
potest esse salutē electorū ⁊ p̄destimatorū adiſariū quia de⁹ ē p̄
cis. et ideo querit quis contra nos. et etiā nulla creatā p̄t̄st
caritatē auferre p̄destimatis. q̄ om̄ia oñdūt p̄destimacōis imobi
lem efficaciam. Et hoc facit ab illo loco Scim⁹ aut̄ qm̄ diligētib⁹
deū. usq; in finē viii. Denide vō oñdit p̄destimacō aut̄ qm̄ deī quantū
ad filios isrl̄ nō esse frustatā. q̄muis nō om̄is ad fidē sūt vota
ti. q̄ n̄ intelligebat p̄missio f̄ca abrahā aut̄ iacob. et de oībo filiis
eorum f̄ni carnēi. Sed de aliquib⁹ qui etiam sūt votati. quod
ostendit ex duab⁹ autoritatib⁹ scripture. et hoc facit a principio

In caplī qđ incipit. Veritate dico in xpō ihsu. usq; ad medium
 eiusdē ubi scribit. Quid ḡ dicem⁹. Denide vō p̄destinacōz dei
 ac reprobationē oñdit non esse miqz. quia pōt de⁹ facē qđ placz
 fibi de hoib⁹ et ideo ex gentib⁹ et ex iudeis aliquos elegit. et ali
 quos reprobauit sicut placuit. sicut pdixit p̄ osee apphani et per
 isaiam. Et hoc facit a loco pdicto cū dicit. Nunquid miqtas est
 apud deūr usq; cca finē ix. caplī ubi scribit. Quid ḡ dicemus q̄
 gente⁹ q̄ nō sectant̄. Denide reprobacōis maioris p̄tis iudeorū
 cām potissimā et p̄ mariā q̄ fuit q̄ offendērūt m̄ lapidē offensio
 in fine caplī ix. Denide vō reqrit eiusdē reprobationis immedi
 atā cām q̄ fuit. quia p̄tulerūt iusticiā appā iusticie dei. Inquātū ze
 lati fuit legē in tm̄ q̄ voluerūt recipere xp̄m. Vnde emulatio legis
 non fīnisciā fuit causa q̄ p̄tulerūt iusticiā legis iusticie dī. Cū
 Et ad hoc inducit apls autoritatē isaie et hoc p̄ totū facit m̄ ca
 pitulo x. Denide vō respondēdo ad rationē gentilū ostendit q̄
 Tum quia multi ex iūdis erāt vocati et electi n̄t quos erat ip̄e
 met apls et ceti discipli. Tū quia sicut elias fuit p̄phenitus q̄
 putabat se solū esse n̄t p̄phas domī. et p̄ osequēs contra totum
 iſrl̄ dñm m̄pellabat. Cui responsū est q̄ plus q̄ septem milia
 viroꝝ relicti erant adhuc et domino. Sic et omnis atempnens
 iudeos reprehēbilis est p̄ eo q̄ multi vt patet reliquie salue
 facte sunt et electe ad fidem. q̄zuis ceti excecati sunt sicut pdictū
 erat p̄ isaiam. Dedit illis deus sp̄m op̄unctionis. Et p̄ danūd. si
 at mēla eorum coram ip̄is in laqueum. Tum quia reprobatio
 iudeorum salus est gencium. et ideo non debet illis de repro
 batione insultare. sed magis humiles esse et timere ne ip̄i erā
 astri filiestris. Tum q̄ reprobatio iudeorū est p̄ isto tempore.
 do. Et p̄ consequens ex p̄senti reprobatione non sunt contep
 nendi. Tum quia altitudo diuine sapientie et scienzie et iudicio
 rum eius incomprehensibilis est a nobis. et ideo determinus iniari

poc⁹ diuinam pdestinationē quo ad gētiles· et re pbationem
quo ad iudeos· quantū ex ipa repbatione detem⁹ iudeos con-
temnere· Et sic ex istis motiuis· ratio gentiliū est exclusa· Et hoc
fit ab aplo p totū caplī. xi. de pncipio· usq; ad finē in quo pli
pma executiua q̄ sūit intellec̄tualis disputatiua fmit̄· et contiñz
nouē tractat̄ ut vīsū est. Sequit̄ scđaps pncipalis in pte exe-
cutiua ubi pcedit apls exhortatiue ⁊ moralit̄ ad eandē ad loco
ad quā supra pcessit disputatiue ⁊ intellec̄tualit̄ ad hanc vīd̄
q̄ fidēles debet viuē in sumā pace ⁊ accordia hue sint iudi huc
romani· vel greci· vel gentiles quibuscūq;. Et incipit ps ista in
pncipio caplī. xii. ibi em̄ mutat solū ⁊ loquit̄ exhortatiue dicens
Obsecro vōas fr̄es &c. Nonet em̄ pmo ad suādū pacē vnitatē
et accordiā cū eqlibo ⁊ pibz· oñdendo qualit̄ qlibet se detet habē
ad altery· sum grām dñntē a dño sibi datā· et hoc facit p totū
caplī. xii. Scđo vō monet ad suādā vnitatē ⁊ pacē cū suis
superioribz ⁊ sibi sublimioribz. Et hoc p totū caplī. xiiij. qđ mīci
pit. **O**m̄s aīa pcatibz sublimioribz subdita fit· et ibidē ostēdit
q̄ tributa superioribz sūt reddēda· ⁊ q̄ xpian⁹ non det̄ habē alii
et n̄ solūm̄ caritatē et occōne hui⁹ oñdit̄ qlit̄ oīs sumo implet̄
in dilectione p̄mī ⁊ caritate. **T**ercō vō monet ad suādū pa-
cem cū infirmioribz in fide ac debilioibz ipffectis· caplo xiii. per
totū· qđ incipit. Infirmit̄ in fide suscipit̄. **Q**uarto aut̄ monet ad
istā vnitatē ⁊ pacē suādā vniuersalit̄ cū oībz· q̄ firmiores debz
supportare debiliores· et iudei gentiles. Similit̄ ⁊ Gentiles iudos
Et h̄ pbat ex plo xp̄i· q̄ nō sibi placuit̄· imo sustinuit̄ ippiā
alioz· q̄ etiā cum esset iudeus ⁊ minister circumloc̄onis· nichil
om̄ius suscepit gentiles sicut exp̄sse dicit isaias p̄pha ⁊ in psal-
mista. Et hoc facit apls a pncipio xv capituli quod incipit. **O**e
bennus aut̄ nōs firmiores· usq; ad locū vbi scribit̄. Certus sum
ego fr̄es mei· vbi tñm̄at tota executiua ps huius ep̄le que est
secunda ps pncipalis. **T**ertia vō ps pncipalis ep̄le ē excusat̄
ua. Nā excusat̄ se de h̄ q̄ fidēles ex̄nt̄ rome sic audacter aus⁹
fierit corrigē ⁊ monē· cū tñ nōdū fuisset rome nec eos vidis h̄.
immo fuissent per alios conuerſi. ideo dicit q̄ ideo hic ausus ē
attemptare· q̄ instauratis est v̄lis apostol⁹ gēcū a xp̄o m̄m̄ q̄

ad ih̄sūm usq; ad mare p eccl̄ūtū p vniuersas gentes p̄dicauerat e
uangeliuū xp̄i et adhuc m̄tēdebat descendē in hispanā et tūc ī
seundo remiret romā. Sed prius volebat ire in uideani ubi n̄
mebat de iſidelib; iudeis. ppter quod petit orationes et suffragia
romanoꝝ et durat ps illa a p̄dicto loco cert⁹ ſū aut fr̄es mei:
ut q; in fine capl̄i xv. Quarta vōo ps et ultima q; est recomenda
tua et ocluſhua durat p totū capl̄m. rvi. ibi em̄ ponit remedā
tōnes aliquanꝝ pſonarꝝ et salutatōnes aliqꝝ ſicut legēti pater.
Et in hoc finit ep̄la ad romanos.

Duuiſio p̄me ep̄le ad corinthios.

unc accedit ep̄la ad corinthios p̄ma et post ſaluationē
que incipit. Paul⁹ vocat⁹. Et grāꝝ acuionē p ſapia et fa
cundia quā deus dederat fidelib; corinthiis que nicipit.
Gracias ago deo meo ſemp p vobis. inchoat ſtat⁹ ep̄le ubi
ſcribit⁹. Obſecro vos fr̄es p nomen domini mei ih̄u xp̄i. In q; q;
de ſtatū intendit ap̄ls. x. ad̄los fm. x. mat̄ias in quib; fidēles
corinthi exorbitabāt et errabāt. Et ppter h̄ de hijs. x. erroribus
ab ap̄lo arguunt⁹. Et ē ep̄la tota coriſtāua corinthiorū et rep̄
benhua. Vnde fm̄ hoc diuidit m. x. pte p̄ncipales. Primo nāq;
deficiebant corinthi circa ſac̄m baptiſmi et ip̄i⁹ efficaciā. Outa
bant em̄ q; ex ſanctitate ministrī baptizantis eſſet baptiſm⁹ ex
cellencioꝝ et idēo dicebant alij gloriādo q; ip̄i erant pauli. alij
vo apollo et alij cep̄le. et alij prudētores dicebant q; xp̄i erat
et non curabant de ministris. Iſtum ergo errorem reprehēdit
ap̄tol⁹ in p̄ma pte ſtat⁹ ep̄le. que nicipit. Obſecro vos. Et
durat usq; ibi. v̄bum enim crucis peuntib; ſtulticia eſt. Secūdo
vero deficitb; corinthi c̄ca ph̄iam et vanam ſapienſi. Multū
enim ſtudebant ſimplicitatē fidei reducē ad ph̄iam et contem
nib; ſimplices fidēles q; nō ſunt fr̄ati ph̄i. Nunc errorē reple
dit ap̄ls in ſcđa pte multipli ratione. Prima quidē q; v̄bum
crucis non eſt v̄bum ſa pie. imo ſtulticie in ordine ad ſapiētes
et prudentes iſti⁹ ſeculi. Secunda vōo quia non placuit deo p ſa
pienſi ꝑ p ſtulticiam p̄dicationis ſaluos facere credētes. hoc ē
p fidei in que includē videt impossiblia. et p coſequēs ſtulta et fa
tua fm̄ ſenſu humānuꝝ. Tertia vōo q; nec xp̄s vorauit diſciplos

multū nobiles & multū sapientes. imo dēptibiles & simplices
elegit. Quarta vō qz nec ipse paul⁹ pdicauit eis in multa sapia
cruicifirū et tamen ipse sciret bene loquī sapiam m̄t p̄fctos. et
describit q̄lem & quantā. q̄ talem quā nec p̄ncipes nec p̄bi hō
seculi vnqz potuerēt cognoscē. nec ocl's vidit nec auris audiuit
nec alijs hō pōt illā p̄cipe s̄ sol⁹ dei spūs illam pōt reuelare et
durat ps illa a loco ubi scribit. Verbū em̄ crucis peuntib⁹ stul
cia est. us qz in finem caplī p̄mi & demicps p̄ totū caplī scđm
Tercō vō deficiebant corinthij c̄ea m̄istroz xp̄i p̄ficiā. Dispu
tabant em̄ n̄t se & vn⁹ zelabat p̄ ap̄lo paulo p̄ferendo s̄i om̄
m̄bi alija. ali⁹ vō p̄ quodā alio disciplo q̄ dict⁹ ē apollo & ali⁹
p̄ alio. Et sic erant multip̄r diuinī. Istū & errorē ap̄ls rep̄hen
dit. Primo quidē q̄ bene videbant p̄uuli in xp̄o & non poten
tes recipe aut intelligē sapiam ei⁹ cū hēant talē zelū talē cōte
tionē. Vnde mīn ē q̄ ip̄i q̄rerent sapiam & p̄fundos finones fi
dei xp̄iamie cū essent adhuc incarnaless & non sp̄iales quod de
talib⁹ disputarēt. Secō vō q̄ nec apollo. nec paul⁹ nec aliquis
minister est ad. si totū est de⁹ q̄ dat m̄entū. Tercō q̄ om̄nes
ministri & qui plantant & qui rigant detēt esse vnū & vnū in
tendere & ab uno deo mercedē p̄piā expectare. Quarto q̄ om̄nis
m̄stri erāt eēlit om̄ni. Et paul⁹ & apollo & cephas. idētō n̄ dete
bant diuidi p̄pt eos. Quinto q̄ remet dies domini & dies ui
dicij qui declararet ex ministris quis eēt melior alto. et idētō
non debebat ip̄i de hac matia disputare. Serto q̄ dato q̄ vn⁹
esset excellencior alio non tamen debebat ip̄e sup hoc ḡliari.
nec alijs p̄ eo q̄ melior hoc non habet a se. h̄ a deo. Vnde int̄
rogat. Si accepisti quid gloraris q̄ nō accepis. Septimo q̄ tot⁹
honor ministroy & labore erat corinthiorū. Vnde minister de
bāt sibi retinē laborem. esuriem fitim. & ignominā vt lnē face
ratione & zelo & cōtētione. Et durat ps istate a a f̄ncidio caplī
tcij quod incipit. Et ego fr̄es non potui loqui us qz in finē caplī
tuli quarti. Quarto vō deficiebant corinthij circa foenitationē &
carnis m̄mūndiciā. quāuis em̄ sic m̄biarent ad p̄ficā sapiam et

P excellencij ministeriorū nichilomin⁹ erant niulti carnales
 et vacabant minūdicijs ac fornicationi m tantū ut aliq accede-
 rent ad uxores patr⁹ suor⁹. **X**unc ḡ errorē reprehendit apls i p-
 te iij. loquendo ⁊ pdicando ḡ fornicationē esse fugiendā. **E**c-
 durat ps illa p duo capla a pncipio v. capli qđ incipit. **O**mni
 no audiit mit vos fornicatio us qđ m finem capli vi inclusue.
Quinto corinthij deficiebat circa mrimonij ⁊ vgnitatem ⁊ eon-
 mutia pnmiciā. **N**am pseudo apoll⁹ qui pdicauerat corithis
 paulo absente intantū pse ebant vgnitatem ut damnarent mit
 monij absentes qđ non licebat homini tangē mulierē etiaz fibi
 p mrimouij copularam. et sup ista matia corinthij scripsierant
 aplo volentes scire vītatem. **X**unc ḡ errorē elidit m v. pte epke
 agens diffuse de sacramento mrimonij ⁊ de scđis nupcijs. ostend-
 ens licitū esse contr̄ere ⁊ quiquidā expediens ppter piculū for-
 nicatiōis. **O**stendēs etiam qualit tenet vir uxori debitū rōdē.
 et econuso cum hoc tñ pdicat excellēciā vgnitatis inducens
 ad eam p modū cōfilijs seipm etiā in exēplū inducēs. **E**t durat
 ps ista p totū caplm. vij. **S**exto vo deficiebant corinthij circa
 mandationē imolatorū demonijs ⁊ idolis ⁊ ēca cibor⁹ mdis-
 ferenciā. **L**icet emi pdicasset etiaz apls qđ null⁹ cib⁹ erat disceer-
 hendo ⁊ qđ sacřicia imolata idolis poterant cōmedi a xpiano qđ
 idolu nichil est nec etiaz imolatū m seipso aliquā sordem aut m
 mundiciā habet. uichilo nm⁹ ex ista libertate aliqui excedebant
Nam m fauore gentiliū ⁊ idolatriaz fideles aliqui corinthij cō-
 medebant imolata demonijs cū idolatrīs ipis. ex quo facto po-
 terat oxiri mala sc̄ia vel m corde iphius manet fidelis cōmedēns
 vel m cordib⁹ infidelium estimancium qđ hoc fideles illi facerēt
 in fauorem ⁊ venerationem idolor⁹. vel etiam m cordib⁹ alior⁹
 idolis magis simplicium. qui propt̄ hoc possent credere qđ i
 aliquorum ⁊ apt̄ piculum erat abstinentiū. **E**rrore ḡ istorū ex-
 dudit apls m hac vi. pte huī epke. que durat a pncipio vij.
 capli qđ incipit de hjs autē que idolis sc̄ificant us qđ m finem
 capli x. **I**n vij. namqđ caplo ostendit abstinentiū esse a cb sc̄e-
 ficans idolis apt̄ scandalū. qmūs ipm imolatū m se non sit m

mundū dimiti em̄ debet licitū ap̄t scandalū. et ibi cōmendat
sciencā corinthiorū m̄ hoc q̄ bene nouerāt q̄ idolū nichil est &
nichil erat reprehendit tamen eos quia sciencā eos inflabat. q̄
abutebant licencia data de om̄estione ciborū indifferent. Non
em̄ abstinebant a cibis sacrificatis idolis q̄zuis ex hoc scandaliza-
rent infirmi. contra quos cōcludit. q̄ si esca scandalizaret fratre
suum non māducaret carnes metnū. In ix. vō caplo quia dir-
erat ita arduū v̄bum de seipso qd̄ forte posset esse incredibile
corinthijs marime q̄ pseudo apli diffamabat eū apud eos. Id
cīro induxit se fecit se humile m̄. eos abstinuisse sc̄z a cibo lictio
ap̄t scandalū. Doterat em̄ sumē expensas a corinthiis h̄c ceteri
ap̄l. aut ducē sorore que p̄uideret sibi. et tamē voluit ab om̄
nib̄ se abstine & ap̄is mamb̄ vīctū querē. vt vulp̄ enāgeliza-
ret eis nec esset eis in on⁹. Et incipit illud capl̄. Non sum lib̄
vbi etiā multiplicit p̄bat q̄ p̄dīcātes alijs possit līcē & de iū
re stipendia & vīctū suū sumē ab eisdē. In x. vō regredit super
materiā de cibis ostendendo p̄ figurā p̄m egrediēcū de egip-
to et īseūcū p̄ mare ruby. quomō cibo & poe fuit eis occatio
idolatandi & fornicandi & temptandi deū & mūrnūrādi. hoc ap-
plīcans ad ap̄oſitū q̄ etiam om̄estio talū imolatorū posset esse
xp̄ianis causa. oīm p̄dīctorū a medio vero capl̄. x. vbi scribit
Quid ḡ dico q̄ idolis imolatū sit aliquid. usq̄ in finem capl̄i
eiusdē detinimat vītate queſiti ostendens in quo casu & qua rōne
one licitū sit om̄edere de idolat̄. Et in quo casu aut qua rōne
sit licitū. et quid sit tenendū de discretione ciborū. Septimo vō
deficiebant corinthij c̄ta sac̄m altaris & eucharistie & dispositio
nem p̄uian. c̄ta eucharistiā em̄ errabant t̄p̄l̄. Primo quidē q̄
accedebant ad eam viri quidam cīm caputio & capite & mul-
eres econuso capite deuūdato. et vniuersalit̄ mos iste erat n̄t co-
rūnikeos q̄ viri m̄ eccl̄a s̄ue om̄unicarēt s̄ue oraret s̄ue ap̄ba-
rent docendo vel cārando. semp̄ bēbant caput velatū. mulieres
vero totū p̄ op̄oſitum sc̄z denudatū. Xunc erroē ḡ reprehendit
apl̄s docens q̄ debet esse totū contrariū a p̄ncipio. x. capl̄ qd̄
incipit. Imitatores mei estote. usq̄ ad locū vbi scribit. Nec aut
p̄ncipio non laudans quod non in meli h̄ m̄ deten⁹ conueniens

Secundo errabant qd in die communionis sumende et eucharistie
 in ecclesia ponebant m^{er}elas hincmde et post suptam eucharistiā
 laute comedebat alia cibaria. exq frequent m^{er} eos erat cotēcos
 et percussionses et hēses qn statim comedebat. et ex h^o etiā diffundebā
 tur paupes in p^{re}sencia ecclie qd nō potant sibi similia dūnitibus
 ppare. Et hūc errore rphendit a loco pdicto hoc aut p^{re}cipio
 et demicps ubi dicit. convenientib^o vobis in vnū iam nō est do-
 minica cenā r̄c. et ubi subdit. Nunquid domos nō hēns ad mā-
 dicandū. usq ad locū ubi scribit. Ego em accepi a dño et tdi
 di vobis. Tertio errabant qd non cū deuotione et meditatione
 ac memoria passionis xpī et examinatione p^{ri}ua cōsciēcie sumis-
 bat corp^o dñi et eucharistie lācrim. Et hūc errore apls rphendit
 ab illo loco. Ego em accepi a dño. usq ad finē. xi. capl. Et sic i
 illo caplo. viij. ps hiū^o epke dñinet. Octauo vō corinthis defici-
 ebant c^{et}a grās datas in spūalē matiam. quē errorē apls repre-
 hendit in q̄rta pte epke tria capla dñinet a xij. usq in finē. xij.
 inclusive. Errabant ḡ c^{et}a grās ḡtis datas a spū sancto que ab
 aplo appellat spūalis matia. Et ideo incipit h^o ps epke. De spi-
 ritualib^o aut nolo ignorare vos frēs. Errabant namq frēs. Pri-
 mo quidē in collatione qbus dā dicētes qd iste ḡte dabant dñi
 fidelib^o p merito eoz et p qualitate meriti ipoz. Nunc aut
 errorē apls reprehendit p totū caplm duodecim. oñdes discre-
 do p omnes ḡcias datas. qd omnis illas opat vn^o atq idē spūs
 nū p qualitate ac merito psonarū. Sed diuidēs singulis prout
 vult. et puit est utile et expediens vniuersali corpī totius ecclesiis
 et ponit ad hoc similitudinē de diuisis mēbris in uno corpē na-
 tali. concludens qd sicut spūs vitalis qui est in corpē diuidit p
 omnia membra ad diuisa tamen opa. quorū vnū est notabilis
 alio. Hā in oculo spūs ille ē pncipū vidēti et in pede pncipū
 sustinendi et portandi corp^o. et sic de alijs mēbris. Sic spiritus
 sanct^o diffundit p totum corpus ecclie p diuisas psonas. Vnū
 faciendo ppham aliū aplm. aliū ibuendo grām sanitatiū. puit ex-
 pedit et est utile corpī ecclie. Scđo vō errabant in hīmoi ḡclarū
 differēcia et platione. Nam pferabant aliq pphiaz; aliq lapiam;
 aliq grās sanitatiū. et sic de alijs. Nunc aut errorē apls rphendit

p totū caplū xiiij. ostendens q̄ ip̄i obmittebat illam graciā
et illud carissima qd̄ habet om̄ib⁹ p̄ferri huc ānferri caritatē et
amorē p̄ximū. Ipīi enī pax curabāt de ea cū eēnt m̄t eos disce-
n̄os & scismata. et poci⁹ alias dotes & sufficiencias p̄ferebant. m̄
cipit aut̄ ea xiiij. Si liguis hoīm loqr & angelov̄ caritatē aut̄ non
hēam. In quo ostēdit h̄ p̄eminentia caritatis sup̄ om̄ia dona dī
Tertio erabant ēta gr̄as ḡtis datas in eā appentai & emulacō
ne. Aliq̄ em̄ magis desiderabāt & emulabāt gr̄am liguarū scire
scilicet diuersa ideomata. q̄z habere graciā prophetandi. Et i
telligitur per graciā prophetandi gracia predicandi et docen-
di in ecclā. aut̄ ḡcia cantandi & legendi i ea coram deo aut̄ ḡcia
orandi. aut̄ ḡcia agnoscendi oculta p̄uidendi suā. Xunc errore
recludit ap̄ls caplo. xiiij. p totū. cōndō do q̄ utilior est ūia pdi
candi aut̄ p̄allendi aut̄ ōādi in ecclā q̄z loquī diūis liguis. Et
ibi p̄hibet mulieres publice docē aut̄ pdicaē. Mono vō deficie-
bant corinthij circa resurrectionē hoīm mortuoy & risurgencū
ḡlani. Vnde n̄t eos qdā negabāt resurrectionē futuram. Xunc
errore reprehendit ap̄ls in pte. ix. b⁹ ep̄le q̄ in. xv. caplo. t̄tinet
Ibi namq̄ p̄mo ostēdit resurrectionē cim futurā. ex h̄ q̄ xp̄s r̄
surrexit. et h̄ a principio capli. Notū à vobis facio fr̄es euangeliū
vñ q̄ ad locū ubi scribit. Ergo hiq̄ dormierūt in xp̄o pierunt.
Scđo vō p̄bat idem ex omnī spe oīm fidelū. q̄z fm̄ h̄ cū fides
xp̄iana marie fuerit p̄secutōs passa. seq̄ret q̄ fideles & maxime
ap̄li infelicioes eēnt cunctis hoīb⁹ vñi esset risurreccio futura.
in qua recipent stipendium & p̄ passionib⁹ p̄mūm. et hoc facie-
ap̄ls ab illo loco. Ergo & qui dormierūt usq̄ ibi. Nunc autem
xp̄s resurrexit. Tertio vō ponit ordinem resurgēciū a loco illo
nunc autē xp̄s. usq̄ ibi. Alioquin quid faciunt q̄ baptizantur.
Quarto vō regđis ad pbandum resurrectionē mortuoy p̄ eo
suetudinē fidelū. qui & baptizat & penitēcias agunt & eleōrias
& mortuus largiunt q̄oia nichil eēnt. si mortui r̄olit p̄irent. et
h̄ facit ab illo loco. Alioquin quid faciunt q̄ baptizat. usq̄ ibi. Sz
aliquis dicit. Quinto vō declarat corp̄m resurgēciū qualitatē
futam & modū. ut hoc ab illo loco. Sed dicit aliquis. quomodo
resurgunt mortui. aut̄ quali corp̄e vñment. usq̄ ibi. Ecce maste

tu vobis dico usq; in finē capituli quādā ubi erat nona p̄co
 p̄ncipalis istius ep̄le. Decimo v̄ero deficiebant corinthiū circa
 elemosinarum largitionem et. ēca collacōnē elemosine q̄ mitte
 batur in iherusalem ad sustentationem iudeorū paupū et p̄mī
 ua eccl̄e. Nam sicut leḡt iu actibus primitiva eccl̄e in ihe
 rusalem ex iudis collecta viviebat in paupertate. quia vendebat
 suas possessiones et erat illis omnia commūna. et ideo xp̄iam de
 diversis partibus elemosinas suas illis mittebant. Corinthiū
 autem non disponebant ante aduentū apostoli quid mittere
 vellent. sed expectabant eius p̄senciam ut tunc collecte fieret.
 Et hoc reprehendit apostolus capitulo sexto quod incipit. De
 collectis autem que in sanctis fuerūt. Deinde familiarit subdit
 corinthiū et de tempore quo debebat ad eos venire. et de thi
 motheo suo discipulo q̄lit detrahāt ip̄m recipere. Et apollo ep̄o q̄
 volet ad eos redire xp̄t dissensionē et discordiam. Et xp̄t h̄
 monet eos ut oia facta sua in caritate faciat. Recomēdat in eis
 duas p̄sonas multū deuotas sc̄z stephanā et fortunatā. Et regci
 at eisdē de elabibī missa a corinthiū quā ille due p̄soe portauē
 rūt. Et in fine ponit mutuas salutacōs et optat eis grām xp̄i. Et
 non diligentes xp̄m ext̄muicat et anathematizat. In q̄ finit pa
 decima p̄ncipalis p̄me ad corinthios. et ep̄la tota.

Divisio sedē ep̄le ad corinthios.

Dunc accedit ep̄stola secūda ad corinthios. in qua apo
 stolū sume familiarit scribit eis multa secreta familiaria.
 Quantū ad suas p̄f̄c̄nes et excellencias eis app̄s. Ratio
 autē huius familiaris scripte fuit. Prima quidē quia in p̄cedenti
 ep̄stola eos multū confunderat de revelatione illius forniciarij
 qui accedebat ad uxorem patris sui. Secunda ratio quia multū
 eos amaritauerat de x-erroribus eos reprehendendo ut vīsū est.
 Tercia quoq; quia pseudo apostoli et falsi discipuli p̄ suas falsas
 commendacōes et ip̄oc̄les et fictiones n̄t ipsos corinthios locū
 magnum obtinebant et erant in magna reputacōne ap̄d ip̄os
 Quarta vō rātō q̄ p̄fati s̄li discipoli nitebāt famā apli multip̄l
 dīḡre ap̄d corinthios. et idēcō sc̄bit istā ep̄la. familiarissimā ut
 ip̄os solet apiēdo suas secras p̄f̄c̄nes. Vñ de xxv. cōdīcōnib⁹

utuosis et pfectis excellentibus tractatis apł's familiariter apud
corinthios. sc̄bit et sic ep̄la diuiditur in .xxv. s̄rias et particulas
principales que continet in .xiiij. capitulis. **D**icitur namq; salu-
tatione que incipit. **P**aulus apostolus. **S**equit̄ in narracōne ps
p̄ma principalis que incipit. **B**enedictus deus et p̄t domini nři
ihesu xp̄i. **I**n qua familiariter apit suam p̄mam v̄tutem et exellē-
tiā ostendendo quantam habeat et habuit tolerando paciam.
Hec autem est virtus nobilissima sc̄z pacientia in adiūsi. que
pre certis apostolis fuit in ap̄lo paulo. **E**t durat h̄c pars a loco
Benedictus deus et p̄t dominū nři 2c. usq; ibi. **N**am gloria no-
stra hoc est testimonium conscientie nostre. **I**n secunda vō p̄te
apiens secundā excellētiā scribit quantum habeat et habuit iō
uersando innocētiā et conscientiā sincera. et h̄c est virtus valde
excellens. consulari sc̄licet in pura et simplici conscientiā cū hoīb;
quā non h̄nt ipoēte nec illi falsi apli hanc v̄tutē h̄ebant. Et id;
circo de ea p̄ oppositū ap̄ls se commendat. **E**t durat ps illa a p̄
fato loco. **N**am gloria nřa h̄c est. usq; ibi. **C**um autē voluissim
nunq; levita v̄sus sum. **I**n t̄cīa vō parte apiens t̄cīa excellētiā
scribit quantum habeat et habuit in p̄dicando et smōcionādo
vitatis. constāciam. **V**nde dicit. Sermo noster qui fuit ap̄d nos
non est in illo est et nō. sed est in illo fuit. **E**t durat pars illa ab
allegato loco. **C**um autē hoc voluissim. usq; in finem cap̄li p̄mi
In quarta vō parte apiens excellētiā quartā. scribit quantum
habeat et habuit in reprehēndo beniuelentiā. **N**on enim reprehē-
dit eos in p̄cedenti ep̄la gratis et ut eos constaret. si pot̄ tei-
uole cum multis lacrimis. et caritate ē. ut p̄ h̄ū modi tristitia
eos ad penitētiā p̄uocaret. et q̄m maxime facit hoc de forniciā
tore quem tradiderat satiane in iteritū carnis in p̄cedenti ep̄la
capitulo quinto. **I**ncipit autem particula quarta in p̄cipio ca-
pituli secundi. **S**tatuī hoc autem apud me. **E**t durat usq; ibi. cū
venissem autem t̄roadem. **I**n quinta vero particula aperiens er-
cellētiā quintam. scribit quantum habeat et habuit in conū-
tendo gentes ad fidei idoneitatem et sufficiētiā. **V**nde dicit
q̄ r̄ps odore notice sue manifestat p̄ eū in omni loco. et s̄bdic
et ad h̄ q̄s tā idoneo. **N**ō enim suni sic plimi adulteris v̄bū det

Et durat ps illa a loco prefato. Cum venisset autem tradidem.
 usq*i* finem cap*i*.ij. In vi. vo pte excelliam. vi. aperiens scribit
 quant*a* h*e*at et habuit resp*c*u corinthior*y* et conuersio*n*is ip*o*r*u*
 progatiua et p*excellenc*i**

Dicit em*i* q*p* ip*i* s*u*t sua ep*la* sc*pt*a sp*i*
 ritu dei viui in tabulis cordis carnalib*o*. et ideo no*m* d*ig*z alijs
 mendacijs. et icipit ps ista in principio cap*l*i t*ch*. Incipim*o* ig*z*
 p*re* vo. vii. apiens. vii. excellenc*i* scribit quant*a* h*e*at et habuit
 resp*c*u mo*s* et at*iq*ru p*m* misterij ac officij p*min*encia*z* sc*z* q*p*
 e*m* i*m*ist no*u* testam*et* sic mo*s* ret*is*. In nouo aut*e* testam*et*o
 gl*ia* d*ni* non sub velamine c*nit* h*e*. facile reuelata p*oppositu* ad
 velamen q*d* mo*s* ponebat sup*fa*ci*e* su*a* in ret*is* testam*et*o. In
 tr*od*ucit aut*e* h*ac* excellenc*i* ap*ls*. q*p* fecerat met*co*z de tabul*k* la
 p*ide*is ip*o* mo*s*. et tabulis cordis carnalib*o* corinthior*y* in q*b*o
 ep*la* sc*pt*u*z* su*a* sc*pt*it ip*e*. Duratq*z* ps ista a p*fato* loco. Qui et idone
 os nos fecit m*ist*ros noui testam*et*i. usq*i* in finem cap*l*i.ij. In
 viii vo p*re* excellenc*i* ap*ens*. viii. scribit quant*a* ex p*fato* m*is*te
 rio sc*pi*iat et concepit sollicitudin*e* et diligenc*i*az. Ex quo em*i* de
 tale administration*e* sibi omis*it*. dicit q*p* non defec*it*. h*e* abdicauit
 omnia oculta de decoris t*pit*udis. et vniuersalit*z* omnia q*p* possent vi
 tate euangelij impedire. Et hoc facit a principio. iii. ca. q*d* incipit
 Ideo habentes hanc administration*e*. usq*i* ibi. Xabemus aut*e*
 ap*ens* scribit quant*a* concepit humilit*et* et subiacenciam ex
 eodem officio. Non enim sup*bi*ui*it* ex eo. sed potius estimauit
 se vas fictile expositum t*bulationib*o** et angustijs. humiliati
 oni et mortification*e* ihesu xp*i*. quod est contra illos qui officio
 sibi commisso sup*bi*u*nt*. Et hoc facit a loco prefato. Xabem*o* at
 thezaurum istum in vas*s* fictilib*o*. In nona vo excellenc*i*. ix.
 scriptum est. Credidi propt*e* quod z*c*. In decia vo parte ap*ens*
 decimam excellenc*i*am. scribit quant*a* sp*em* concepit ex pre
 dicto officio. et quale confidenc*i*am. sperans em*i* p*cto* se esse fusi*z*
 plendum cum ihesu et constituendu*m*. cum eo. Et q*p* id quod e*st*
 momentanum et leue in t*bulationib*o** quas sustinebat. opare
 tur in eo fondus glorie maxim et et*n*u*m*. et h*e* facit a loco p*fato*

habete aūt. usq; in finē caplū. In pte vō. xij. ap̄iens. xij. exad-
lencīa scribit qualit̄ suspirat ac desideret celestē p̄tiam & contē-
nat p̄ntē vitam. Vnde dicit se ingemiscē & desiderare hitationē
q̄ de celo est. q̄ si t̄restris dominus dissoluīt tamē eīna i celis ab
ipso desiderat. et istud desideriū sequit̄ sp̄ni. p̄pi quod istā ex
cellēciā ordinate apuit p̄ p̄cedētē. Durat aut̄ hec pars a p̄nci-
pio. v. ca. Scim⁹ em̄ qm̄ si t̄restris. usq; ibi. ardētes i s̄if sp̄ & sciē-
tes. In. xij. vō aperies duodecimā excellēciā scribit qualem h̄eat
erga deū intētionem rectā & voluntatē purā. Vnde dicit q̄dū
in hoc corpe p̄gnāti a dño. cōtēdit illi soli placē. et ideo suadz
timorē di hoib⁹. q̄ volūtas sua manifesta ē deo. et non solū deo
imo sp̄at q̄ sit manifesta corinthijs. Et hoc facit ab illo loco ar-
dentes sp̄. usq; ibi. Caritas em̄ xp̄i roget nos. In pte vō. xiiij. ar-
piens. xiiij. excellēciā. scribit quantū erga xp̄m habet caritatem
& amiciciā. Vnde dicit urgeri & stimulari a caritate xp̄i. Et indu-
cit tres rōnes p̄pt̄ q̄s sume diligēt xp̄m. P̄ria q̄dē q̄ mortu⁹ ē
xp̄ipo & p̄ onib⁹. Sedā q̄ omnia innouauit v̄tūb⁹ & sciēcia
et veterē legē eniacauit. Tertia vō q̄r mūdū recōciliauit & idō
monet ap̄ls corinthios & h̄ortat vt relint p̄ xp̄m deo rōciliā
Durat aut̄ ps ista a p̄fato loco. Caritas em̄ xp̄i. usq; in finē ca-
pituli. v. In pte vō. xiiij. ap̄iens excellēciā. xiiij. scribit quantū ca-
llēat in ordine ad p̄ximū exemplarem vitam. et latam ac fecū
dam doctrinam in suadendo v̄bo & ostenderendo factō & exēplo
omnem penitenciam. Et hoc facit a p̄ncipio vi. capituli quod in
cipit. adiuuantes exhortamur ne muacuū ūciam dei recipiatis.
usq; in finem capituli. Nam de sua exemplari vita quantū ad
penitenciam dicit. In omnib⁹ exhibeant̄ nos metip̄os sicut dī
ministros in multa pacientia &c. De sua vō lata & pateti doctrī-
na quantū ad eandē pñia; subdit. Os n̄m patet ad vos o cori-
thij. cor n̄m dilatatu; est. In pte vō. xv. excellēciā. xv. scribit q̄n
tā h̄eat & h̄uit de frātia corīcone gaudū & leticiā. Vnde ait. Ca-
pite nos. nemimē lesum⁹ nemimē corrūpim⁹. seq̄t̄. Hādeo n̄ q̄
d̄stati estis. h̄ q̄ d̄stati estis ad pñiam. Et durat ps illa p̄ totū
capitulum. vii. In pte vō. xvi. ap̄iens excellēciā. xvi. scribit
quantam habeat erga sanctos paupes mentem compassionatā

quia multū sollicitat⁹ est de paupib⁹ exītab⁹ in iſrlm q̄ corīm
 thij suas escas eis mittat. Et durat hec ps p capl⁹ viii. ⁊ ix. In
 quib⁹ capl⁹ agit de elemosina et monet cornithios ad elam
 faciendā in sanctos. Et p̄mo quidē inducit eos p exemplū ali-
 orū fidelū scz macedonū. Scđo vō p exemplū ⁊ humiliudmē
 ad dñm ihesu xp̄m. q̄ p̄pt nos egen⁹ fact⁹ est cū eēt diues. et h̄
 facit ibi. Sc̄itis em̄ graz dñi nr̄i ihu xp̄i. q̄ p̄pt nos. Tertio mo-
 vobis vtile est. q̄ non solū facē. Quarto vō monet eos p̄pt nū
 dñrū optumitatē q̄p bonos ⁊ securos frēs mittit eis. scz titū. lu-
 ca. apollo. p̄ quos potuerunt suas elas destmare. et hoc facit ibi.
 Gracias ago deo meo qui dedit uſq̄ ibi. hoc autē dico. quia
 qui pce semiat ūc. Quinto vō doc̄z eos in faciēdo elas quā m̄te
 m̄nē habē debet ⁊ quē modū ibi. hoc at dico q̄ pce semiat
 pce ⁊ metet. Ultimo rep̄mittit elam maxim fructū ibi. Qui at
 administrat semē semiant ūc. Et tandem in fine ix. ca. obſeſcoz suā
 dicēs. Ep̄e ego paul⁹ obſerco vos ūc. In pte vō. xvij. ap̄ies. xij
 excellēciā scribit quale hēat dulcitatē ⁊ milicīa et quantū ar-
 moꝝ spūaliū potēciā. vnde dicit q̄ nō militat fñi carnē. h̄ habz
 arma potēcia deſtruē omnē mūitionē ⁊ altitudmē q̄ adūfus di-
 sciām se extollit. et potēcia in captiuitatem redigēs omnē intel-
 lectū in obſequiū xp̄i. Et durat ps illa a p̄ncipio ca. x. Ego autē
 vō. usq̄ ibi. vt aut̄ non estimet tr̄e vos p̄ ep̄las. In pte vero
 xvij. excellēciā. xvij. ap̄iens. scribit quantā habeat non solum
 vñiōsam audaciā ad corripiendū ⁊ execrandū. et hoc facit p̄pt
 pseuso apl̄os ⁊ discipulos falsos. q̄ denigbant famam eius di-
 cebat q̄ ep̄las ḡues ⁊ fortes mittebat. Sed sua p̄ſencia ⁊ loqla
 erat cōtēptibilis ⁊ infirma. q̄ q̄s dicit q̄ qlis ē vō p̄ ep̄las ab-
 sens talis ē pñs ⁊ m̄ f̄co. Duratq̄ ps illa a loco p̄fato. Ut at nō
 estimet tāq̄ tr̄e vos p̄ ep̄las. usq̄ in finē. ca. x. inclufue. In pte
 vō. xij excellēciā. xij. ap̄iens scribit quātā hñit ad recepcōz ſi-
 pendiorum custodiam. Non em̄ voluit ſtipendia a cornithijs
 recipie. ut non eſſet onus iphiſ. Et ex hoc p̄fert ſe pſeudo apl̄is

qui transfigurabant se in angelos lucis ut possent a corinthiis
et ceteris fidelibus pecunias extorqueret in hoc etiam perficeret se venia a
postolis quia ipi recipiebat stipendia a fidelibus sicut et poterat
et licet erat. Durat autem psalmus a principio capituli xij. Vnde dico ne quis me putet
insipientem. In principio autem capituli quod volebat se commendare ro-
gat ut supportet suam insipientiam pro eo quod erat quodammodo emul-
lus et zelotus de ipsis quod falsos apostolos et discipulos audierunt. In
proposito vero xx. apiens. xx. excellenciam scribit quantum pro Christo sustinuit
laborem et penam et angustiam in quo perficeret se omnibus aliis predicati-
bus Christum quod plus ceteris laborauit. et ibi ostendit nec ex genere cum
ipso esset hebreus israelita et semen abrahe. nec ex officio cum ipse
esset apostolus et minister Christi. nec in labore cum fuerit in carceribus nullus utique
sibi poterat seipsum arrogantem perficere. Et durat psalmus illa a profano loco
Item dico ne quis me putet. et deminutus. Libenter suffertis insipientem
tus usque in finem. c. xij. et ultra per principium. xij. usque ibi. veniam autem ad
visiones dei. In proposito autem xxxii. excellencia. xxi. apiens scribit quan-
tum habuit quo ad diuinas reuelationes excessum et superabundan-
tiam. Vnde dicit raptum se fuisse usque ad terrum celum. Et icipit psal-
mus illa in loco ubi scribitur. Veniam autem ad visiones et reuelationes
domini. Et durat usque ibi. Et ne magnitudo reuelationum extol-
lat me. In proposito vero xxxii. apiens. xxxii. excellencia scribit quantum ha-
beat in temptationibus resistenciam et continuam luctam. Vnde di-
cit quod datus est sibi stimulus carnis Christi colaphizans. Et durat
pars illa. Et ne magnitudo. usque ibi. Factus sum insipientem vos
me negligitis. In proposito vero xxxii. apiens. xxxii. excellenciam scribit
quantum habeat ruborem et de suis commendationibus et glorio-
bus erubescientiam. Vnde dicit se factum esse insipientem. quod ipse debet
daret ad correctionem eorum super atroposibiles emulacionibus et sedicibus
que ortum habuerunt in Corinthios ex hoc quod aliqui seipso
perferebant et famam apostoli denigrabant. Alio vero Christum sustinebant.
et durat psalmus illa a profano loco. factus sum insipientem vos me neggi-
sus. usque in finem. xij. capituli inclusus. In parte vero xxxii.

19
78

apiens. xxij. excellenciam scribit quantā habeat adūsus peccata &
crimina in dignitionē & irā. Vnde ap̄it suū zelū & suā in dignitionē
dicens. Huius qui aut̄ peccauerūt & ceteris omnib⁹. qm̄ si venero
īte non peccātū exp̄imentū ei⁹ q̄ritis qui m̄ me lōquit̄ xp̄s cc.
Et durat ps illa a p̄ncipio cap̄li. xij. usq; ibi de ceto fr̄es gaude
te perfecti estote. In pte vō. xxv. & ultima apiens. xxv. scribit
quantū diligat pacē vnitatē & concordia. et hec est nobilissima
conditio & valde vnuola. Et durat ps ista. Fratres de ceto gau
dere. idipm̄ sap̄ite. pacē hēre. et de⁹ pacis & dilectionis erit vō
biscū. usq; in finē ep̄le ubi concludit. Caritas dei & om̄unicatiō
sp̄us sancti fit cū omnib⁹ vobis amen. In secundo sc̄da ep̄la ad
corinthios terminat.

Ouivis ep̄stole ad corinthios. galathas
Aunc accedit ep̄la ad galathas. et int̄edit vnam cōdūsio
nē. sc̄z q̄ cūcilio & ceta legalia nullo modo sūt suānda
cum fide. inīo sūt omnino euacuata p̄ xp̄; ita ut de ceto
sint obfūantib⁹ in inīitu ip̄o usū. Et deducit hanc cōcluz̄ in hac
ep̄la p̄ eo q̄ galathæ pri⁹ dūsi ad paulū ad vnam & rectā fidem.
postmodū de cēpti fuerūt p̄ q̄sdā p̄dicatorēs flos. in tñ ut cū
ideret & legalia obfūarēt. Ouidit aut̄ p̄nis ep̄la in v̄ modos.
In p̄ma namq; p̄cedit q̄ istū errore cūcidēciū & obfūanciū le
galia p̄ modū plati & pastoris & p̄ cēfurā eccl̄iasiticā & exomūi
cationē. Et hoc facit a p̄ncipio ep̄le. Paul⁹ apl̄s. nsq; ibi. Nam
enī vobis facio fr̄es. Nam introducit se ut platum institutum
non ab hominib⁹ s̄ p̄ ibm̄ xp̄m̄ dicens. Paul⁹ apl̄s non ab ho
minib⁹ s̄ p̄ ibm̄ xp̄m̄ & deū patrē. Denide vō admirat sup̄ leū
tate & errore illoꝝ dicens. Miror q̄ sic tamcito transferimini
p̄ quos de cēpti erant galathæ. dices q̄ non est aliud nisi q̄ sunt
aliqui qui vos cont̄ebant. Denide vō pfert sentenciā excomūi
cationis in omnē p̄sonā tenēte & docēte errorē illoꝝ. siue fit an
gel⁹ siue apl̄s. vel ali⁹ q̄cūq; ibi. Sed licet nos aut̄ āgel⁹ de celo
curat placec̄ hominib⁹ s̄ soli deo. Vnde subdit. Modo enim sua
deo hoib⁹ an deo. In sc̄da vō pte apl̄s p̄cedit ad elinimandū

errorem p̄diciū ad modū p̄conis euangelici et p̄dicatoris. q̄
p̄ autētem et sue doctrine reuelationē postq; extōmūcauit hūc
errorem sicut platus. confusat ip̄m p̄nūctē sue doctrine et sue
p̄dicationis ut p̄co euangelic⁹ et hoc facit a p̄fato loco. Notum
em̄ vobis facio fr̄es. usq; in finē cap̄li scđi. Ostendit em̄ suum
euanḡlī et suā p̄dicationē esse autēticā ex sex dīmonib⁹. Dīa
quidē quia fuit iſpirata et hoc est quod in p̄ncipio dicit. Neḡ
em̄ ego ab homīne accepi illud nec didicī. si p̄ reuelationē ihu
xpi. Et p̄bat q̄ nō didicit ab homīne quare erat p̄secutor eccl̄ie
a p̄ncipio. et q̄ ante p̄ tres annos q̄ videret aliquē apl̄m. aut
aliū qui docuisset eum euanḡlī. ip̄e iam illud p̄dicabat sicut
fibi dīns reuelabat. Secunda vō dītio sue doctrine ac p̄dicanonis
est. q̄ disputata fuit cū illis qui debebāt euanḡlī vītarē noscē
et a xpo didicerāt. et ap̄t̄ h̄ subdit in p̄ncipio cap̄li scđi. Deinde
post annos. r̄iij. it̄m ascendī iherosolimā et contuli cū illis euā
gelī. ne forte inuanū crerē aut cuīrissim. Tercia vō dītio sue
doctrine est q̄ fuit a falsis fr̄ib⁹ impugnata qui tñ nō p̄ualuerūt
et hoc oñdit ibi. Sed nec tñ q̄ mecum erat. Quarta vō condicō
fui euanḡlī et doctrine est. q̄ fuit ab apl̄is appbata. nec aliqd
ad eam apl̄i p̄ncipalissimi addiderūt. upote petr⁹ et iohannes
et iacob⁹. et hoc oñdit ibi. Ultimū aut qui videbant esse aliqd
nichil otulerūt. Quinta dītio hui⁹ p̄dicaōis et doctrine est. q̄
fuit dis̄kata et silacōe petri palliata. qd̄ oñdit ibi. Cum aut veſ
set petr⁹ antiochīa. Sexta vō dītio hui⁹ doctrine est. q̄ fuit p̄
pauli refītēia dīrmata et rectificata. qd̄ oñdit ibi. Sz cū vidili
q̄ non recte ambularent ad vītate euanḡlī. Et ex istis dītōi
bus intēdit vnā ille m̄ rōz. Illa doctrina absq; om̄m leſitatione
tenenda est. q̄ fuit a solo deo iſpirata. et cū p̄ncipaliorib⁹ int̄
apl̄os disputata. a f̄lis fr̄ib⁹ impugnata et tñ fletit et ab apostol⁹
appbata. et postq; fuerit palliata a p̄ncipali apl̄o et a capite ec
clesie postmodū eo absente fuit rectificata. et in sua claritate ac
sanctitate reposita. si talis ē in ea p̄dicatio et doctrina dicte pau
lus. Doctrina inq; quā p̄dico et doceo se q̄ legalia et eccl̄i
nō fuit tenēda cū fide iō galat̄e huic doctrine non pot̄stis re
fīstē nec debetis. Et fin hoc p̄. vi. p̄dictas dītōes sue doctrine

P quas probauit suā p̄dicationē esse autētīcā statim infert con-
 clusionē m̄tētā. d. **N**os nam uidi. et nō ex gētib⁹ p̄ctores. Et in-
 fert eam p̄ locū a maiori. q̄ si uidi opa legis dimittit p̄pt fidē
 iſu xp̄i multo magis dimittit h̄nt gentiles. q̄. magis debet illi p̄
 uare legalia q̄z isti. et p̄bat eā p̄ sc̄itatē xp̄i. q̄ si tenemur uare
 legalia. xp̄s fuisset minister p̄cti q̄. cēmonialia ⁊ uidicialia leg-
 euacuauit. vt patet in euāgl̄is. Et p̄bat eam ex passione xp̄i.
 q̄ ḡtis ⁊ sine causa fuisset passus ⁊ mortu⁹. si ēcūcīho ⁊ legalia
 iustificare possent homines. Et sic patz q̄lit p̄ autoritatē ad mo-
 dū p̄comis euāgelici ⁊ v̄dici p̄dicatois. h̄c errorē eliminauit
In tēcia aut̄ pte hic p̄cedit ad aſutādū istū errorē. ad modū ma-
 ḡi ⁊ doctoris. q̄ p̄ disputaōz ⁊ multiplicē rōz. et h̄ a p̄ncipio
 tei⁹ caqd̄ incipit. **O** m̄ſensati galathē. uſq̄ in finē. iiii. caplī. **P**r̄
 mo nāq̄ obiurgatue statuit dcl̄onē ī quā m̄tēdit disputaē. d.
O m̄ſensati galathē. Vnde ⁊ vocat eos m̄ſensatos ⁊ fastiatos ac
 m̄nātatos. Et q̄ ibm̄ xp̄m a se relegauerūt ⁊ pſcp̄lerūt et rurs⁹
 in ſeip̄is crucifixerūt ac vitupauerti. erq̄ ēcūcīhi fuerāt p̄ ei⁹ fidē
 fuſceptā. q̄i xp̄s fine ēcūcīhōe n̄ sufficēt ad ſalutē. **S**ed o ibi.
 hoc ſolū a vob̄ volo dicē. Incipit aē iſtā dcl̄oꝝ erroreā disputaē
 et iducit q̄tioꝝ. vias. **P**rio nāq̄ iducit rōz q̄driſariā iſra q̄tioꝝ
 clauſulas. **P**rio raſo h̄ eſt. Ex illo vos ſciē debetis eē iustificatos
 o galathē. ex quo ⁊ a quo accepistiſ ſp̄m̄ ſanctū. q̄ ſp̄us ſanct⁹
 p̄ diſfuſionē ſue gr̄e habet iustificare. **S**ed oſtat q̄ ſp̄m̄ ſanctuz
 non accepistiſ ex opib⁹ legis. non enim deſcendit ſup̄ vos q̄n̄
 fuſtiſ ūtificatiſ ex opib⁹ ūtificatiſ. h̄ poctius a p̄ncipio cum audiuistiſ ⁊ recepiſtiſ
 fidem p̄ me. tunc enim deſcēdit ſp̄us ſanctus m̄ vos ſicut ⁊ in
 ceteros credentes. ergo non er ēcumicione ⁊ ceteris legalib⁹ iuſti-
 ficatiſ ūtificatiſ. h̄ ex ſola fide iſu xp̄i. **S**cda ratio eſt hec. ſultum eſt di-
 ſicamini. h̄ ex ſola fide iſu xp̄i. **S**ed ſcda ratio eſt hec. ſultum eſt di-
 miſſo ſpiritu conſummati m̄ carne. quia ſpiritus eſt qui viu-
 fit. caro enim non p̄deſt quicq̄; io. ii. **S**ed vos a p̄ncipio in
 cepitiſ ūtificatiſ in ſpiritu. nunc autē uulns ūtificatiſ in ēcum-
 icione carnali. ergo patet q̄ eſtiſ ſulti. **T**ercia raſo eſt hec. ſuſ-
 tui eſt paſſioneſ ac tribulationeſ ⁊ adūltateſ ſuſtmē fine ca-
 ſtatiſ. h̄ ex ſola fide iſu xp̄i. et quia voluistiſ a p̄ncipio ēcumicidi ni-
 ta paſſi fuſtiſ o galathē. et a iudeis ⁊ cōcubin⁹ reſtriſ. q̄ ſi fides

fine concione non iustificat. sine causa tanta passa fuistis. et p
consequēs conūcmū esse stulti. Quarta rātio est hec constat q
ex illo estis iustificati cui⁹ merito v̄tutes ⁊ miracula facta sunt
in vobis. h̄ constat q̄ v̄tutes ⁊ miracula nō sunt facta int̄ vos
ab hijs qui vos suadent ecumidi. nec v̄tute opm legis numeris
aliqud miraculū fecistis. sed in v̄tute fidei. igit̄ non iustificamini
ex h̄moi opib⁹ h̄ ex fide. Et sic p̄ rationē quadrifaria p̄bavit cō
cluſionē int̄ētā. Sed ibi sicut sc̄ptū est abrahā credidit deo. p̄
bat eandē conclusionē p̄ duplē sc̄pturā. Ex p̄ma arguit abrahā iustifi
cationē fuisse qđ patet q̄ dicit⁹ est abrahā. In te benedicēt om̄es
gentes. et q̄ pat etiā multay gentiū esset. vt p̄ hoc innueretur
q̄ qui erant iustificandi iustificarent p̄ similiē modū ip̄i abrahā fuit
iustificatus p̄ fidem. et non ex opib⁹ legis. quia sc̄ptum est. Cre
didi abraham deo ⁊ reputat⁹ est ei ad iusticiā Ido quicunq̄
iustificat⁹ ⁊ benedicunt ex fide. cū fideli abraham iustificant ⁊ be
nedicunt. Et cōfirmat q̄ nus q̄ legit in sc̄pta obſuatorib⁹ legis
p̄ missa benedictio. h̄ magis maledictio. q̄ sc̄ptū est in deuto
no. Maledict⁹ est qui non p̄manet in omnib⁹ q̄ sc̄pta sunt in li
bro legis. fidri. aut v̄ta ⁊ benedictio repmittit. abacuc. ij. caplo
Iust⁹ aut ex fide viuit. xp̄s aut vt tolleret maledictionē sub q̄
erant qui non obſuabant legē voluit in se assumē maleedictō.
ligni crucis vt sup̄ credentes in eum v̄ture fidei descendēt abra
he benedictio. Durat aut hec benedictio ab illo loco. sicut scrip
tum est abraham credidit deo. usq̄ ibi. fr̄es h̄ hominē dico. Et
sed a vo autoritate arguit assumens vinam p̄positionē hūanā.
sc̄ilicet q̄ testamentū hominis postq̄z est confirmatū nullaten⁹
immutat. Ex quo p̄ locum a maiori inferre int̄edit q̄ multom⁹
nus testamentū dei ex quo confirmatum est iuramento ab ip̄o.
Tūc assumit autoritatē sc̄pture gen. xxij. in qua continet q̄ deo
sub testamento cōfirmato p̄ iuramentū r̄ p̄misit p̄lma abrahā
et q̄ bñdicēt ip̄m. et q̄ multiplicaret semē eī. et q̄ in semine eī
benedicēt om̄es gentes. Nō dicit. aut in semib⁹. q̄i in multis eī
filij. h̄ poci⁹ dixit in semine singularit. q̄ in uno semine in vno

80

Et filio abrahe qui est xp̄s debebant benedici omnes gentes. cō
stat autem q̄ ista p̄missio videt iure iurando firmata. sicut ibidē scri
bit. p̄ memetipm̄ iurauit dicit domin⁹. facta fuit p̄. xlviij. annos
anteq̄z lex moysi daref in monte fina. igit̄ benedictio et hēditas
et multiplicatio filiorū. et p̄ consequens iusticia data est abrahe
non vtute legis. alioq̄n lex immutasset testimoniū et iuris p̄missionē. Tū
quia illi filii abrahe qui p̄cesserūt legem. nec fuissent benedicti
nec hēdes. nec iustificati. Tū q̄ iam nō eēt ex p̄missione et vir
tute illi⁹ testamenti hēditas et iustificatio. b̄ vtute legis. et ita
testamentū esset p̄ legem vīficatū quod ponit non potest. Seq̄
tur q̄ ḡ non est filiacō abrahe nec iustificatio ex obliquā legē.
Et quia posset aliquis estimare q̄ ap̄lus vellet legem repbare
et ostendē mutilem fuisse exq̄ iustificare et vīficare non habe
bat. Idcō ponit tres utilitates legis. Prīmā quidē ap̄t p̄ūicōz
transgressōz et p̄ctōz. Scđam vō cōclusionē omnīū hominū
sub peccato. ut ex hoc om̄es hoies illū filiū abrahe desideraret
de quo p̄missū erat. In semine tuo benedicent om̄is gentes sc̄z
xp̄m. Terciā quoq̄ introductionē hominū ad fidēz xp̄i. q̄ n̄i
lex p̄cessis b̄. non haberef noticia de xpo venturo. Vnde fuit q̄ si
pedagog⁹ ad modū quo pueri informant̄. et ap̄t hoc adueniē
te fide. cessare debuit. Durat autem ista deductio a loco vbi scribit
fratres s̄m hominē usq̄ in fine ca. iiiij. Tercō vō in p̄ncipio. iiiij.
ap̄bat eandē dclōz p̄ consuetudinē humānā. sic arguens. Sicut
est in humanis ita intelligendū est in sp̄ualib⁹. Videmus autem in
humanis q̄ q̄uidū est heres insans et p̄uulus. testat sicut fūr a
tutorib⁹ et exactorib⁹ et quantū ad modū vivendi et vesciendi
et utēdi hēditate qua vtit s̄c fūr. postq; autem rem tēp⁹ plenitu
dinis. ab hmōi tutorib⁹ et suilitatib⁹ libat et efficit dñs et liber.
ergo a simili in sp̄ualib⁹ p̄i⁹ sumus sub lege fūli. obsequētes
rum cor palii legaliū mutiliū ad iusticiam donec venit tēporis
plenitudo q̄ facti sum⁹ filij et hēdes p̄ xp̄m. Probat autem q̄ isto
tēp⁹ fit q̄ sum⁹ filij ex collatione sp̄us sancti. quā nullus in p̄nci
pio eccl̄ie potat negare. q̄ dabat sub sensibilib⁹ signis. Et p̄bari
potat ex evidēcia effect⁹. Durat autem ista deductio a principio

quarti ca. usq; ad locū ubi sc̄ptū est. Sed ignorantes deū. Quar
to vō pbat eandē oclusionē p quandā figurā & sc̄pte allegoriā
h̄ pmo eos obiurgat sup m̄gitudine dicens. Sed tē quidē is
norātes deū. usq; ibi. Fr̄es obsecro vos. Sc̄do vō demulcendo. Et h̄ fāt
ut ī that ad vītātē nūc obiurgando. nūc demulcendo. Et h̄ fāt
ab illo loco. fr̄es obsecro vos. usq; ibi. Dicite michi qui sub le
ge vultis esse. Tertio ponit figurā & allegoriā p quā pbat con
clusionē intentā. q; sicut abrahā habuit duos filios vñi de an
cilla & aliū de libera. Sic de⁹ duo instituit testamenta. vnum an
cillare & huile in monte fina que fuit lex ver⁹. Aliud vō literū
spūale & absq; omni fuitute p xp̄m sc̄z legē nouā. et tūc tōclu
dit q; teste sc̄pta. ancilla & fili⁹ ei⁹ debebant eici. et fili⁹ libē dñe
bat esse h̄es. et p consequēs lex antiq; debuit euacuari. et ei⁹ ob
fūancie debebant a galathis & ceteris fidelib⁹ tanq; iunctilia & no
ciua r̄pudiati. Durat aut ista deductio ab illo loco. dicite michi
usq; in fine caplī. iiiij. In. iiiij. vō pte pncipali pcedit ap̄ls con
p̄dicātū errorē de obfuatione legalū ad modū consultoris per
multorū annexorū denūciationē. et incipit ps illa caplō. v. i p̄n
cipio. State g. usq; ēca mediū. vi. caplī ubi sc̄ptū est. Vide q;
lit l̄ris sc̄p̄si vobis. Procedit g ap̄ls p modū cohiliarij & amici
denunciando multa incommoda q; sequunt eos si velint legē obf
uare cū fide & multa omoda si pmanē velint in sola fide. Inco
moda ponit si velint circumcidī & obfuarē legem. Orimū qui
demi q; xp̄s nichil eis pdest. Sc̄dm vō q; obligati sūt ad vñiū
sam legē faciendam. qđ est on⁹ importabile. Terciū vō q; iam
non erūt sub grā. s; poci⁹ sub onē. Quartiū vō q; iam non ha
bebunt spem suā in spū & caritate. s; poci⁹ in ec̄cūsia carne. cū tñ
m. credētib⁹ xp̄o nichil valeat ec̄cūsio aut p̄piciū. sed sola fides
et caritas sub illis in differēcia remanentib⁹. hec aut a pncipio
v. caplī. State g. usq; ibi. Currebatis bene. Demde vō ex istis in
comodis mu⁹ npl̄r p̄suadet eū ne credant alicui suadēti ec̄cūsio
nē legalū. Sed poci⁹ sup h̄ se corrigant & fm̄ p̄orē vīā currant
Et hoc facit ab illo loco. Currebatis bñ. usq; ibi. vos em̄ in liber
tate vocati eis. Demde vō ponit multa comoda q; sequunt si vō
lunt pmanē in sola fide. ec̄cūsione exclusa. Et hoc est p̄mum q;

erit in libertate vocati abs q; omni onere legis. Sed omni q; tota legem
 suabunt et ipsebunt in uno vbo diligendo sc; p xp̄m sic seipm
 Tertium q; ambulabunt in spū et non in carne. et p consequence phici
 unt opa spū et non carnis. et occone hui⁹ ponit exēplo. xvij.
 opa carnis et xij. fruct⁹ opa et effect⁹ spū oñdes q; illi q; sunt
 veri fideles xp̄i crucifixerūt carnē suam ne ambulent in vicijs et
 concupiscēcijs q; sunt opa carnis. si poci⁹ ambulet in opib⁹ spū
 et in spū viviat. Et occasione hui⁹ ponit quasdam spūales erudi-
 tiones ex quib⁹ intendit p modū amic⁹ et consiliarij concludē.
 quantū sit utile recta ecclīsione carnis in sola fide permanere et
 hoc facit ab illo loco. vos em⁹ in libertate vocati estis. us q; in fine
 v. ea. et demeeps p principiū. vi. us q; ad locū ubi scriptū est. Vide
 te qualib⁹ līris scripsi vob⁹ mea manu. In parte vo. v. et ultia p
 cedit ḡ pfatū errorē ap̄ls ad moduz zelotipi et emulatoris ihu
 xp̄i. et ideo p exclamationē postq; em⁹ ḡ pfatū errorē pcesserat
 ut p̄to enāgelic⁹ in. iij. parte. Et p multiplicē disputacionē sicut
 doctoz excellentissim⁹ in. iij. parte. Et p in cōmodoz denūctati-
 onē sic osiliari⁹ et amic⁹ in. iij. parte. h̄ pcedit p exclamationōz
 sicut zelotip⁹. et emul⁹ ihesu xp̄i in ultima parte q; incipit. Vide
 te qlibet līris. Istā autē pticulā totaz scripsit ipē manu appa ut ma-
 gis Galathas mouēt. pcedēcia vo us q; ad locū istū sol⁹ dicta
 uit et notari⁹ scripsit. Exclamat autē a pmo ḡ pseudo ap̄los q; i-
 dicebant illos ad ecclīsionē detegendo eoz infidelitatē et timi-
 ditatē. d. q; ap̄t hoc cogebant eos ecclīdi ut non patēnt psecu-
 tionē crucis xp̄i sicut ipē paciebat. q; cessationē legaliū pdica-
 bat. Sed oī vo exclamat ḡ eos detegēdo eoz supbia et vaita-
 te subdēs. volit vos ecclīdi ut in carne v̄ra glorient. Tercio vo
 exclamat super amorē crucis xp̄i et ip̄i⁹ glām et voluptatē di-
 cens p oppositum ad pseudo ap̄los qui volebat glari in carne
 Salathay. Michi autē absit glari nisi in cruce dñi nr̄i ihesu xp̄i.
 Quarto vo exclamat ad vniuersū mūdū sup ecclīsiois et ppucij
 et omnis rei alti⁹ in vtilitate excepta noua aportata p xp̄z di-
 cens. In xp̄o em⁹ ihesu ne q; ecclīsio ūc. Quinto vero exclamat
 ad Salathay cetū sup danda sibi pace et iniquilitate ne ampli⁹

ipm molestent ex obfuatione legaliu dicens. **D**ecetero nemo
michi molest^o fit. Ultimo vō exclamat ad eosdē aptans eis su
autatē grē xpī & vbitatē dicens. H̄a dñi nr̄i ihu xpī cū spiritu
vō fr̄es amē. Et in hoc ep̄la ad galathas t̄mimat.

Domiño ep̄la ad eph̄ios.

Vnc accedit ep̄la ad eph̄ios. et intendit vnā p̄ncipalē
conclusionē. videlicz eph̄ios inducē ad ſtitutinē ſup
multis beneficijs a deo ſibi collatis. Vnde ſicut p̄cedens
ep̄la fuit tota rep̄hesua p̄pt erroram in quē galathe inciderant
q̄ ad fuafionē quorūdā uideoꝝ ſlo ni xp̄o c̄denciu p̄ ſuceptā
fidē fuerat eccl̄iſi. Sic tota ista ep̄la ē om̄edatiua & ad ſtitutieꝝ
inductiua. peo q̄ eph̄elij nō recepunt ei⁹ modi ſlos p̄uasoꝝ
ſed poci⁹ in vbitate fidēi p̄fidentes in multis v̄tutib⁹ & pſcoib⁹
ſubcuerūt. Duiidit ḡ p̄n̄is ep̄la i. ix. p̄tes. In p̄ma nanig ap̄ls
p̄mittit deuotaz & reuētem ſalutationē. Vnde vocat eph̄ios
ſanctos & fidles in xp̄o ihu. Cū tñ ſup̄ ſcribendo Galathis abſ q̄
om̄ om̄daōe eoꝝ ſimplr diriſſ eccl̄iſ galatiae. In i. p̄te vō
inducit eph̄ios ex multiplici fucepto beneficio p̄ xp̄m ad ſtitu
dimē & grāz actionē. Et m̄cipit p̄ illa. **B**enedict⁹ de⁹ & p̄ dñi
nr̄i ihu xp̄i. Vbi poit p̄mo ḡnialia bñficia collata cuiusq; fidlib⁹
que ſunt q̄tuor. Primum est celeſtis bñdictio de qua dicit. Qui
benedixit nos in omni bñdictiooe ſp̄uali. Scđm et̄na p̄elō de
qua ſubdit. Sicut elegit nos in xp̄o ante mundi cōſtitutionem
Tertium filialis & caritatua adoptio. de qua addit. Qui p̄deſina
uit nos in adoptionē filiorū p̄ ihesu xp̄m. Quartum p̄cōrum ſ
missio. et p̄ cōſequens glorie eterne adop̄tio. de qua addit. In q̄
ſtituauit nos in dilecto filio ſuo. in quo habemus remiſſione
peccatorū. Scđo vō ponit ſp̄ealia bñficia collata ap̄lis ibi. Que
ſuphabudauit in nobis in omni ſapia. Que quidē bñficia duo
fuerunt. Vnu in tñſecū ſcz plenitudo ſapia & prudēcie quā con
tulit ap̄lis p̄ alijſ fidlib⁹. et de h̄ dicit. Suphabudauit i nob̄ in
omni ſapia & prudēcia. Tercium vō ſuit extnſecum ſcz in testam̄
to omnū p̄ ministeriū ap̄lorū. q̄ p̄ cōñſiou ē m̄fidelū m̄ſterio
ap̄lorū factā. iſtaurati ſūt celi angelorū repata ruina & iſtaurata
est tra & morib⁹ & doctrinia. et de hoc bñficio ſubdit. vt notum

ficeret vobis sacramentū qđ posuīnt staure omnia in xpō que
 in celis & que in terra sunt. **T**ertio vō ponit peculiare bñficiū col-
 latū ip̄is eph̄ijs. de quo & nos sorte vocati sum⁹. circa qđ bñfi-
 ciū p̄mo dicit q̄ in illa instauracōne tanq̄z instauratiōnis p̄ti-
 ceps. **O**rīmo vocati fuerunt iūdi. **V**nde ait. vt sim⁹ in laudē glo-
 rie ei⁹ nos q̄ spauim⁹ in xpō. **S**ed o vō illius instauracōnis p̄ti-
 cipes effecti sūt eph̄eſij subdēs ī quo & vos cū audissetis v̄bū
 vītatis. et sic inducit eos ex suscep̄tis p̄ xp̄; bñficijs tā cōūib⁹
 q̄ sp̄ealib⁹ ad grāz actiones. **I**n tcia vō pte p̄ncipali vt magis
 reddat eos sollicitos ad grās agendū minuit qđ est valde diffi-
 cile de tantis bñficijs habē debitā & sufficiētē r̄rogācō; et incipit
 ps illa ibi. p̄pt̄a & ego audiēs. ibi ei oñdit quō sit difficile eph̄eſij
 ut sufficiētes dō grās agāt. **O**rīo q̄ ip̄e ad r̄gīadum eos
 adiuuat vnde ait. Nō cesso grās agens p̄ vobis. **S**ed o q̄ & p̄
 ip̄is orat ut hēant illūiatos oculos ad ognoscēdū grās q̄s de⁹
 fecit ip̄is & bñficia q̄ xp̄s atulit tā vocādo q̄z hēditatē p̄mittē
 dō quā magnitudinē & potēciā oñdēdo & r̄surgedo a mortuis. et
 in sedendo ad dextram dei pris. et in p̄fidendo toti celesti curie &
 in influendo corpī ecclie. Rogat em̄ deū ut eph̄eſij omīa ista cog-
 noscant ad hūc finē ut amplius xpō. sint ḡti. Durat aut hec ps
 ab illo loco. p̄pt̄a & ego audiēs. usq̄ in finem capituli p̄mī. **I**n
 q̄rta vō pte apl̄s docet eph̄eſios stat⁹ fidī ad stat⁹ pagans nū
 facere op̄ationē. vt ognoscant quanta sit differēcia. vt ex hoc
 sint magis ḡti p̄ quem vocati sunt ab illō statu ad istum. Et m-
 cipit ps ista in p̄ncipio caplī ii. et cū vos essetis mortui in de-
 clatis. Duratq̄ usq̄ in finem capituli. **V**nde ponit duas differē-
 cias inter statū paganismi & statū fidei. Differunt em̄ sicut viuū
 et mortui. Nām stat⁹ paganismi est stat⁹ mortis p̄pt̄ delicta &
 peccata in q̄bo viuū gentiles. Stat⁹ aut̄ fidei est stat⁹ vite p̄pt̄ gra-
 tiā qua diuūificauit nos de⁹ ī xpō. et resuscitauit & cōsedē fecit
 in celis. Et hanc dīa; ponit apl̄s a p̄ncipio ca. ii. Et vos cum esse
 us mortui. usq̄ ad meduīz v̄bi scribit. p̄pt̄ qđ mēores estote.
 Differunt vō sed o penes alienū a deo & p̄pmiquū. et penes ali-
 enū a p̄plo iſtē & p̄plo dī. ac testamēto & p̄missione sanctorū &
 domesticū & p̄pīquū. ijdē eph̄eſij em̄ cū eētē gentiles & pagani.

erat alieni a deo et a p^{ro}p^{ri}o suo israel et quasi inimici. sⁱ p^{ro}x^{im} q^{ui}
fecit ut q^{ui} vnu et rupit mediu pite et soluit iimicicas q^{ui} erat it
ipos gentiles ex una pte et du ac suu ppk ex alia pte fci est eph^{es}
ppm^q ita vt ia non fint hospites et aduene. si ciues sanctoy et
domestici dei. Hac at fazi d^{omi}n^{is} poit ap^{osto}ls ab illo loco. p^{ro}p^{ri}t qd m^{er}eo
res estote. usq^{ue} i finē. c. iij. ocludē itēdēs ex q^{ui} p^{ro}p^{ri} erat mortui et p^{ro}
xp^{us} fci sūt viui et exq^{ue} p^{ri} erat alieni a deo et emei p^{ro}x^{im} fci sunt
domesticā et appinqui q^{ui} multum tenetur esse gni. In. v. vo pte
ap^{osto}ls fci p^{ro}e p^{ri}bs diuotissimā orōz. p^{ro}p^{ri} eos moueat ad gray
actionē. icipit ps illa m p^{ri}ncipio. in. c. Hui^{us} rei grā ego paulus
et durat usq^{ue} i finē. c. ei^{us}dē. vbi p^{ri}mo ponit suā sufficienciā ad
orādū et obligatōz et cohēdēcā. Sufficiaz qdē cū ait. Si tñ audistis
disputacōz gre di. Obligatōz vo cū subdit. Nichi at sanctoy mī
mo data ē grā h m gētib^{us}. Cohēdēcā vo cū subdit. m q hēm^{us} fi
ducia et accessū. Tercō vo subdit orōz ipaz ad quē p^{re}ntenderat se
sufficientē et obligatū. d. h^{ab} rei grā flecto genua mea. m q orē
postlat a dō pte vt det eph^{es} v^{er}tute fidī p^{ro} quā xp^{us} ibitz et cor
robor et m cordib^{us} eoz. d. vt det vob s diuicias glie sue zc. Et
postlat p^{ro} eis v^{er}tute claritatis et diltōis subdens. In caritate radi
cati et fundati et postlat p^{ro} eis donū sapie et scie et pleitudinem
donoy ceteroy spūs sancti. subdens vt possitis zplexdē zc. Et vlti
mo recurrit ad dēu p^{ri}em vt suppleat orōnē suā quātū ad bona
ceta m qbo rputat orōz sua insufficiētē subdens. ei aut q potēs est
oia. et sic tñmias ps. v. ep^{le} p^{ri}ncipal. In. vi. vo pte ponit ap^{osto}ls
m morib^{us} gnalē informacōz. informat ei eph^{es} m diuicias vtu
tib^{us} et morib^{us} m gnali. et durat ps illa p^{ro} totū ca. v. usq^{ue} ad locū
vbi scptū est. subie eti mūcē m timore xp^{is}. Nonet at ad. r. vtu
tes p ordimē. Primo qdē ad v^{er}tutē māsuetudis et humilitatis.
di. Obscro itaq^{ue} vos vt digne ambuletis. Seqt cū omni humi
litate et māsuetudine zc. Sedo eo monet ad v^{er}tutē caritatis pa
cis et cordie et ad spūs vnitatē subdens. Solliciti suare vnitatē
scz m vīculo pacis. Inducit at eph^{es} ad spūs vnitatē et q^{ui} sūt
vnū corp^{us} m xp^o. et q^{ui} idē spant scz eandē salutē etnā et ap^{pe} vi
tati dñi et vitatē fidei et vitatē sanctitor^{um}. et ap^{pe} varietatē dono
rū q^{ui} ordinat ad osimiacōz vnu corp^{is} eccie. et ap^{pe} vitatē aug

nienti q̄r sine caritate et virtute n̄t̄ p̄t creste aut aug
 metari in corp̄ eccl̄ie. q̄r caritas ē neru ille et illa iunctura p̄ d̄
 totū corp̄ eccl̄ie opactū ē et cōnexū. Tercio vō monz ad virtutē
 pudicicie. castitatis et honestatis. cū subdit. **X**oc ḡ dico et testifor
 ut iā nō abuletis sic et ḡeres abulant. Seq̄t̄ q̄ desp̄ates semetip
 los tradidernut impudicicie. Quarto vō monet ad virtutem
 veritatis suande in ore. subdens propter quod deponentes mē
 dicium loquimini veritatem. Quinto vero monet ad virtutē
 mitatis et pacientie subdens. Trascimini et nolite peccare. Sex
 to monet ad virtutem strenuitatis et opositatis que opponi
 tur accidie subdēs. q̄ furabat iā nō furef magis aut vnq̄ q̄ la
 bor̄ maius. Septio monz ad virtutē beigatatis suade i ore et in cor
 de. In ore cū ait. **O**is fimo mal⁹ ex ore v̄ro nō p̄cedat. In corde
 vō et ore fil⁹ cū ait. **O**is amaritudo et ira dei xc. usq; in finē. c. iii.
 Octauo monz ad dis̄cēnēdū et dis̄figuedū exarīs vī et a f̄lo dñi
 h̄itate. vnd̄ vñ erēplar qđ detē⁹ imitari xp̄s ē d̄⁹. p̄ q̄ oñdit m
 ñcipio. c. v. Estote imitatoēs dei sic filij carissi. et ablate i dñlco
 ne xc. **E**km̄ aī exēplar qđ oīno detē⁹ fugē ē d̄ūlato vīcōla quā s
 uat pagani et gēt̄iles. et idō monz eph̄ios ut dīmittat tenebro
 sa d̄ūlatoꝝ gētilitanis q̄; p̄ habuerit dclūdes. q̄ illō qđ fit ab eis
 in occulto ip̄e ē dicē. Et dūrat illa mōicō ab illo loco. fornicatio
 nē et oīs imūdicia nec nomīet in vobis. usq; ad locū ubi s̄ebit
 V̄idete itaq; fr̄es. Nono monet ad virtutē prudēcie et ad habē
 dū cautelā et sagacitatē dicens. v̄idete quō caute ambuletis nō
 quasi n̄solentes. quoīam dīes mali sunt. apta nolite fieri n̄
 prudentes xc. Decimo et ultimo prohibens ebrietatem et mītē
 pānciam monet eos simul ad virtutē sobrietatis orationis con
 templacionis et laudis diuine dicens. Nolite mebriari vīmo. s̄
 impleamini sp̄itu sancto. loquētes vobismetiphs in psalmis
 et iunis et cantis spiritualibus. Et in hoc terminatur informa
 tio generalis in morib⁹. et pars sexta principalis. In septima
 vero parte ponit informationem in morib⁹ spirituali pro
 diversis personis et statib⁹ et p̄priam cuiuslibet informacionē
 Informat enim uxorem et virum patrem et filium seruum et do
 num. unumqueq; secūdum virtutes sibi precipue debicas
 et p̄p̄a ac approcionabilem. Et dūrat ps illa a loco ubi scribi n̄t̄

subiecti iniucē usq; ad locū ubi dicit. **D**e ceto frates fortamē
Monet em p̄io vroēs ut suēt ad viros v̄tutē r̄uēcie vñ dicit
m̄liés viris suis s̄bdite sit sic dño. Et pbat h̄ p̄ sbiecoz 3 me
rēcā qz ht eccia ad spōfū suū xp̄m. Monz v̄o viros vt suēt ad
vroxes suas v̄tutē aicidie ne ipsas h̄eant odiosas. Vñ s̄bdit v̄ri
diligite vroēs v̄ras. Et h̄ pbat p̄ dīlcoz qz xp̄s ht ad vñsā et
elaz sponsā suā. et p̄ h̄ q̄ vir 2 vrox suēt vna caro. Et p̄ h̄ q̄ di
cit se p̄fa gen̄ij. p̄pt h̄ r̄liquz h̄o prez 2 m̄fez 2 adhēbit vroxis sue
Monz v̄o filios vt suēt ad prez v̄tutē obedie. c.vi. Vñ dicit filii
obedire p̄tib⁹ v̄ris. et pbat h̄ p̄ mādatū dī q̄ e p̄mū cui addi
t̄ re p̄missio cu dicit. Honora prez 2 m̄fez vt his lōgeu⁹ sup trā
Monz v̄o pres vt suēt ad filios v̄tutē beiuolēcie 2 ne fint eis a
mari. Vñ subdit. et vos pres nolite ad iracūdā p̄uocare filios
v̄ros. Monz at suos vt suēt ad dños v̄tutē fidilitatis 2 affōis
bone. Vñ dī fui obedite dñis carnalib⁹ in simplicitate cordis n̄
ad oclz suientes q̄i lxib⁹. Monz v̄o dños vt h̄eāt ad suos v̄tu
te h̄uaitatis 2 tolleracie a supportacōis bone. Vñ dī et vos dñi
eadē facite suis imittetes nimias. Et pbat h̄ q̄ su⁹ 2 dñs h̄it i
celis omunē dñm apud quē nō est acceptō p̄sonaz. In pte v̄o
vñ. h̄ ep̄le r̄gdit ad informacōz ephion⁹ oim i dñm monēs eos
ad p̄seuēāciā i fide 2 morib⁹ 2 atinuacōz. Vñ armat eos spālib⁹
armis adūl⁹ diaboloſ q̄ nimiat subūtē fidles a fide 2 a morib⁹
a q̄s moniat. et idō r̄onabilit r̄gdit p̄ gñale 2 spāle informati
onē fcaz supi⁹ ad istā spāle armaturā. **I**ncipit at ps ista in loco
vbi scribit. **D**e ceto fr̄es fortamē. et durat usq; ibi p̄ oēz orōz
et obseccōz orātes oī ip̄e. In armādo at sp̄ualit hoiez. **O**rīmo p̄
mittit armate nccitatē. d. h̄em⁹ em̄ forte adūlariū et dicit ut pos
fitis stare adūl⁹. m̄fidias diaboli q̄ nō ē nob̄ colluctacō ū. **S**e
cūdo. v̄o ponit armature varietatem et ponit sex arma. **O**rīmo
cīgulū. dī. **T**rate ḡ succincti. **S**cđo lorice opimētū subdēs et
m̄dui lorica iusticie. **T**ertio ornatum pedū subdēs 2 calciati pe
des. **Q**uarto scutum pte ctium subdēs. m̄ omnib⁹ sumentes
scuti. **Q**uito capit⁹ dī fensuū subdēs. et galeā salutis assumite
Gerto istmū m̄uashū subdēs 2 gladiū sp̄us. et in h̄ fit. vñ. ps
p̄ncipal. In ix v̄o pte 2 ultia iplozat ap̄ ps ab ephis orōnū su

atū suffragia & iponit deuotā adfusione. Incipit aut̄ ps illa ubi
scribitur p orationem omnem & obsecrationem orantes p omni
bo s̄is & p me et sit i illo loco ḡra cū oib⁹ q̄ diliguit dñm ihesu
xpi. Vbi ep̄la ad ephesios t̄m̄at. **D**iuino ep̄le ad philippen.

Vnc accedit ep̄la ad philippen. et itēdit vna ad̄oz sc̄z aiaē
philippen. ad tolleraciā passiōm & psecuōnū p xpo p eo
q̄ ip̄i p̄stiterūt in viritate fid̄i nec recepāt flos ap̄los fidē
subūtes. **S**ic p̄c⁹ p xpo passi fuerāt sic ap̄ls testat. d. vob do
hati est p xpo nō solū vt m eū c̄datis. si ut etiā p illo paciam̄.
Diuīdīt aut̄ p̄ns ep̄la in viii p̄tes p̄ncipales. Oria nāq̄ ps est
xpi. Sc̄da vō grāz actia et r̄cōgtua būficiōn̄ diorū q̄ philippen
recep̄rat a xpo. q̄ nō solū recepant fidē sic ceti c̄dētes imo erant
facti socij defēshois & affirmacōis euāgeli⁹ & vīcloy & alia⁹ t̄bu
lationū q̄s sustinuerāt p xpo. vñ pueiant ad magnā pf̄coz quā
enā ap̄ls orat dñm̄ augmētari donec pueniat ad fructū iusti
cie & ad glaz dei. et incipit ps ista in loco vbi scribit. **H**īas ago
deo meo. Et durat usq̄ ibi. Sc̄re autem volo vos fratres. Ter
cia vō ps ē refatia & exp̄licatia secētoz. ap̄it em̄ eis p l̄ras tāq̄
amicis statū suū. Orio q̄dē qud̄ vīcula q̄b⁹ erat romie ligat⁹ nō
erant ad adfusione suū imo iā erāt ad magnū p̄fectū euāgeli⁹. q̄
multi q̄ an nō audebāt p̄dicaē assūpserant vigorē & audaciā p̄
dicādi exēplo ip̄i⁹ et occōne hui⁹ p̄mit diūlas itēnones & diū
eis ap̄it spēm suā quia sp̄at p illa vīcula puenire ad glam et
salutem. Tertio vō ap̄it eis qualit̄ expectat cito p xpo sustinē
tēre. Quarto ap̄it eis qualit̄ nescit quid eligat mori an vīuere
p xpo & dicit. Cohortor em̄ e duob⁹. Durat autē ps ista a lo
go vbi sc̄ptū est. Sc̄re aut̄ vos volo fr̄es. q̄ q̄ circa me sūt ma
ḡis ad p̄fectū vēner̄t euāgeli⁹. usq̄ ibi. et h̄ fidēs sc̄io. Quarta
vō ps est animatiua ephioz ad martirū & ad tolleranciam ad
versorum. vnde ait. m nullo t̄reamini ab adūsarijs. hoc enim a
deo vobis donatum est vt paciam̄ pro cristo idem etiamen
habentes quare etiam vīdistis et audistis m me. Durat q̄ pars

illa a loco ubi scriptū est. et hoc cōfidēs scio. usq; in finem capiti
Quinta vō ps est informatua v̄tutū & moy. instruit em̄ ipos
in multis v̄tutib⁹. Et durat ps ista p totū scđz caplī q̄ mā
pīt. Si qua ḡ consolatio in xp̄o. vbi primo monet ad fidei v̄ta
tem dicens. ut idem sapiatis vnanimes idipsum sensientes. Se
cundo monet ad veram humilitatem subdens. nichil p contēp
tionem nec p manem glam̄. s; p humilitatē. et adducit ad hoc
exemplū xp̄i subdens. hoc em̄sentite in vobis qd̄ & in xp̄o ihu
q̄ nō ponderauit formā dī in q̄ erat pat̄ egl̄is. s; formā fui accipi
ens semetipm exianiuit & usq; ad mortē crucis seipz hūliauit
apt̄ qd̄ & d̄ illū exaltauit. Tercō vō monz ad suādū i om̄ib⁹ dī
metū & tiorē. dicēs. itaq; carissimū cū metu & timorē v̄tā salutē
opam̄. Quarto vō ad suādū i eisdē opib⁹ d̄ kōrē vigorē. et
exemplaritatis splendorē subdens. omnia facite sine nimuratiō
b; vt sitis sine querela filij dei sicut luminaria in mūdo. Quito
vō q; ap̄ls sciebat eos esse pf̄cos in v̄tutib⁹ ne p istā monitō
nē c̄derent philippenses q̄ min⁹ tenet de eis dicit & ondit quā
tū de ip̄is teneat asserēs q̄ nec inuanū laborauit & q̄ gaudz &
conḡulat de ip̄is. et q̄ libent̄ inolat & vlt̄ offerri in sacrificō p̄o
fide. eoz et q̄ ex dilectione qz h̄ ad eos mittit eis th̄imothēu
fibi & eis amantissimū. et q̄ ad hec ip̄sem̄ cōfidit in d̄no se ad
eos ventur̄. et q̄ mittit eis eorū episcopū epafrodiuz de quo
docebant philippenses. quia audierant ipsū infirmatiū. Sexta vō
ps est eruditua & ad cautrlā iductua respectu pseido. apl̄os
qui p̄dicabant circūcisionē & legalia suā debē cum fide. Et du
rat pars ista p totum capitulum t̄cium quod incipit. Decetero
frēs mei. Vbi primo premittit excusationē sup hoc q̄ cepit hac
matriam de legalibus cū in alijs ep̄lis de hac maria feciss; suf
ficiente tractatū. Excusat ḡ se dicens. Michi quidē non pignū
vobis aut necessariū. Sed o vō ponit suā eruditōz & cautelā cōt̄
onem non circumcisōnem quia nos sumus vā circumcisō vē cir
cumcisō in spiritu non in carne. Et hoc facit ibi. Videte canes 2c.
Tertio vō ponit circa istā materiā suā itēcōnē quātū adillud qd̄
tagit psonā suā. q; cū ip̄e c̄cūcīsus. viii. die de ḡne iste & phise⁹

et emulatōrē legis p̄r̄ existēt. circūcīsōnē tamē et lēgē cōtem
 nebant ut stercoz. ut xp̄z lucraret et iūsticā que est ex fide ei⁹
 et societatē mortis et passionis ei⁹ et glām resurrēconis ip̄i⁹. Et
 hoc facit ibi. Si quis ali⁹ v̄r̄ in carne confidē ūc. Quarto vō q̄
 videbat se omēdassē atq; iactassē. ponit quandā humilē expo
 sitionem dicens. q̄ ip̄se non se reputat pfectū nec op̄plendissē.
 sed miti op̄plendere et psequit ac se extendit ad brauiū supne
 vocationis. et h̄ facit ibi. Nō qđ iā accepim ūc. Quinto nimittit
 philippēn. ad suū imitationē ēca cōceptū legaliū et ēcūmīsōnē
 monens ut non imitent mīmicos crucis xp̄i. cū⁹ modi erant q̄
 circumcisōnē et legalia p̄dcabant suanda. tales enī confidebāt
 in carnalib⁹ et tremis. non aut in celestib⁹ et in xp̄o. Et hoc facie
 ibi. Imitatores mei estote. usq; ad finem capituli. Septima vō
 ps est consolatiua et confortatiua oppressorū et tribulatorū. Di
 cūm est enī sup q̄ philippenses multa erant passi p̄ xp̄o et pa
 tiebant. et ideo indigebant confortatione et consolatione. Durac
 autem pars illa a p̄ncipio quarti capituli quod incipit. Itaq;
 fratres mei carissimi et desideratissimi. usq; ad locū vbi scribitur
 Gauifus autē suū in domino rehement. Consolat autē eos p̄mo
 quidē in plorādo psonaz deuotaz auxiliū et adiutoriū clemen
 tis sc̄z et ḡmani et alioz pfectoz viroz. rogans eos ut ip̄i debe
 ant philippenses confortare. Scđo vō confortat eos p̄dicendo aduē
 tum xp̄i eis esse app̄miquū ad subueniendū ip̄is. et hoc facit ibi
 Gaudete in dño sp. iten dico gaudete q̄ dñs ppe est. H̄is enī
 sensū eos ad gaudiū et petit p̄ eis pacē xp̄i que exupat onine
 berationē eoz. Tertio vō cōfortat eos oñdēdo q̄lit debet h̄re li
 b̄ez aim q̄ nō debent de aliquo curare nisi q̄ cogitent q̄cumq;
 sit vā q̄cūq; pudica q̄cūq; iusta q̄cūq; sancta et reliq que posse
 et promittit q̄ hijs cogitatis deūs pacis erit cum eis ad onine
 confortacionem ipsorum. Octaua vero pars et ultima est remie
 moratiua donorum a philippensi apostolo transmissorū. Vnde
 dicit se fuisse valde gauifum de dono quod miserant. In quo
 videbant refloriisse hoc est de nouo sensisse penuriā quā apls
 existens in vniculis tolerabat. dicit autē se non fuisse gauifū ap̄t.

sui penuriā cum sciret habundare & penuriā pati. si quia ipi erat
effecti meriti tbulacōnis sue. Et dicit ps ista a loco vbi scribit
Hauisus sū aut in domio vehement. usq; in finem ep̄le. que sa
lutatione & postulacōne ḡre t̄mias.

Duilio ep̄le ad colosenses.

Vnc accedit ep̄la ad colosenses. que intendit vnam cō
dusionem. eos videlicet animare ad amorē xp̄i & sue fi
dei p eo q; a pseudo ap̄lis temptabant & in ducebātur
ut circumcidionem accipent & legalia obfūarent. Volens ergo
ap̄ls eos retrahē ab amore legaliū et ita resistere suasiōbus
illorū monet eos & inducit ad adherendū fidi & diligendū xp̄i
Dūndit at p̄n̄s ep̄la i. xii. ptes. Primo nāq; eos inducit & alli
cit p salutationem amicabilem & devotā. et incipit ps illa. **P**au
lus ap̄ls ibu xp̄i. Secundo vō eos allicit & inducit xp̄t pfectio
nem multiplicē eis a xp̄o collatam & multiplicē grām. quia int
alios fideles habundauerant in fide & spe & dilectione in sc̄os.
et crescebant ac fructificabant in omni pfectōne. et in hoc mdu
cit testimoniū cuiusdā discipuli qui comitant eos ap̄ata nūcu
pati q retulerat ap̄ls de pfectōne pdicta de colocenſib; ex qui
b; dicit se incitatū orare p eis. Et incipit ps ista. **G**racias aga
mus deo p̄n̄. Dniatq; usq; ibi. grās agentes deo p̄n̄ q dignos
nos fecit. Tertio vō eos allicit & inducit p xp̄i amēdationē et
excellēdiam. et ponit excellēcias xp̄i ētuor resp̄ci nostri. **O**ri
ma q sorti sanctoy & collegio nos aḡauit. **S**cdam q nos eri
puit de potestate tenebrarū diaboli & inferni. **T**erciā q nos ins
tulit et iseruit in regnum filij sui. **Q**uartam q p ip̄m habent p
missionē & redēptionē ois p̄ci. **D**einde ponit excellēciā xp̄i resp̄ci
dei p̄ci q sūt due. p̄nia q est ip̄i imago & speculū. **S**cdam q ē p
mū emanans ab ip̄o. et ois emanatōis p̄ncipiū. et iteo dicitur
p̄mogenit⁹ ois create. **D**einde vō ponit excellēciā xp̄i resp̄ci
toci⁹ vniūsi q sūt tres. **O**ria quidē q omnia sūt adīta m ip̄o producta
sūe m celo sūe m terra tanq; ab effidente. **T**ercia q omnia sū
per ipsum & in ipso & sub ip̄o tanq; sub causa confūate. **D**einde
vō ponit xp̄i excellēcias m sp̄ciali resp̄ci corp̄is ecclie q sūt iii.

Prima quidem quod est caput ecclesiam vivificans. **S**ecunda qđ
 est homogenit⁹ m̄t resurgentēs. resurrectionē micians. **T**ertia qđ
 ipse est deitatis locus p̄p̄us. eccliam cū deo pacificans. et reconcili-
 ans. et ex hoc inferēdo inducit et allicit colosenses qđ i fide ip̄i⁹
 fundati ⁊ stabiles permaneāt. et durat ps ista a loco ubi scribit⁹
Horas agentes deo patri. usq; ibi. **C**ui⁹ factus fū ego paul⁹ minū-
 ter. **Q**uarto vō eos allicit ⁊ inducit p fū ipsius sufficieaz.
 tolerāciā passionū p fide ⁊ pacientiam multā. **E**x hoc em⁹ qđ
 ip̄is gaudebat in passionib⁹ quas tolerabat p colosensib⁹ p eo
 hōnem et cetera legalia n̄ deterret suari ex hoc vñq; exēplo pau-
 li debebāt solum xp̄m diligē ⁊ in ip̄ius passionib⁹ gloriari. et
 circumcisōnem ⁊ alia legalia ostēnere. **D**icit ḡ apostolus suam
 desunt passionū xp̄i. **D**emde vō suam sufficieā dicens. **F**act⁹
 sum ego paul⁹ minister km̄ disputacōne dī que data est michi
 minister qui nūc gaudeo in passionib⁹ usq; in finem cap̄li. i.
Quinto vō eos allicit ⁊ inducit p fū amicīam ⁊ affectionem
 p ip̄is ⁊ p alijs quū nō viderunt faciem suam. est sūme solli-
 citus vt in fide xp̄i instruantur et in cognitōe ac intellectu sa-
 piēcie ⁊ sciencie xp̄i impleantur. et ne p v̄ba aliquorum subli-
 nat. quā licet sit absens corpore. est tamen p̄sens spiritu cum
 ip̄is et v̄det mente. quā non sunt infirmati in fide cū viuunt
 a seductionib⁹ moueant. **D**urat aut̄ ps ista a principio scđi ca-
 eos allicit et inducit p xp̄i sapientiā et scienciam infinitam. **N**ā
 pseudo apostoli mitabantur eos decipere p traditiones hūanas
 obſuācias que p̄cesserunt in lege. erant ei ex ip̄is quidaz in
 dei. et isti arguebant contra fidem p elementa hūius mundi id
 ē p legalia q̄ sūt puerilia et p dñs h̄t modū alph abet⁹ ⁊ eleñti

Quidam vero ex ipsis erant philosophi et isti arguebant totum hoc
per principia naturalia et sensata tamen fallaciter et per traditiones hominum
quia per proposiciones a philosophis traditas et invenientias. Non enim
ergo apostolus ne ab ipsis decipiatur. sed attendat ad plenitudinem dei-
tatis Christi quod est caput omnis principatus et potestis et omnium angelorum
et omnem sapientiam pseudo apostolorum. Et propter quod per Christum omnem phan-
tasmam obliuantur legalia quantum ad verum intellectum. Nam et ecclésia
fuit et expoliati non in carne sed in spiritu. non a proprio corporali sed a per-
petuo delicto per baptismum et resurrectionem Christi. et cum legalia evanescant
fuit et obligatio ad illa soluta est. quod circumscriptum dicit iporum tulit Christus
de medio et affixit illud cruci. Et idcirco dividit quod quod ceremonialia
de cibis et potibus et neomeniis et festis et cetis legalibus erat um-
bre quoddam et similitudinea figurales quoniam Christus est corpus et vita. id
circo nullus per eos de istorum obliuancia iudicare. Durat autem hec
propositio ab illo loco. Vide ne quis vos decipiat. usque ibi. Nemo vos se-
ducat volens in humilitate. Septimo vero eos allicit et inducit
pseudo apostolorum viciam et vitam fraternalam dicentes quod tales seductores
exitus veniunt in humilitate et in religione angelorum. et cum iniuste inflatione
et ex reputacione sui gloriosi. quod iudiicium fuit et reputacione sue ecclésia
se carnis et ita non gloria in solo capite Ihesu Christo. Et hoc probat
Nam Christi non tenet id quod sicut mors et passio Ihesu Christi quod fuit
mortificationem omnium legalium que processerunt tandem alphabetum quoddam
et elementum. puerorum quia lex fuit pedagogus noster in Christo. ut
dicebat super ad Galathas. in. Isti autem non fundant se in monendo ho-
mines ad obliuiciam legalium nisi in preceptis et doctrinis hominum
et in sapientia supstituta et in humilitate ficta et simulata vita. Ou-
rat autem hec propositio ab illo loco. Nemo vos seducat. usque in fine capi-
tuli secundi. Octavo eos allicit et inducit per resurrectionem Christi et
sessionem in celis gloriosam dicens quod quod Christus est sursum in extrema
dei sedes. nullus fidelis debet sape nec sperare suam ponere in his quod sunt
super terram. sed in solo Christo. et per consequentem nec confidere debet in ecur-
tione carnis. aut cibis et potibus legalibus et alijs ceremonialibus quod si
pure carnales et pure corporales. Et durat hec propositio a principio tecum. ca-
git si resurrecti. usque ibi. mortificate igit membra vestra. Nono

87

vos allicit et inducit per eruditionem moralē et salubrem doctrinā
in gñali datā. Docet enim eos p̄mo quid debet mortificare et int̄
ficere. quod p̄cta carnalia fornicatioē. imūdiciā et libidinē. Secundo
vō qđ debet deponē quod p̄cta spūalia sc̄z nā in dīctionē menda
cū et tpmē fmonē. Carnalia qđē p̄cta debet m̄fici. quod p̄cedunt
ex in cētio carnis. h̄ spūalia debet deponi. quod sūt qđā pondera sp̄i
nit̄ et mēti. Tertio vō docet eos qđ debet eruere. quod dūlacōnē an
tīz in veterē et om̄is act⁹ ei⁹. qđē dūlacio dicit̄ ret⁹ hō. Quarto
vō docet eos quid debet induē quia nouū hominē et nouaz co
uersationē q̄ est ad imaginē et similitudinem vite xp̄i. In q̄ qui
dem conūsatione nullā dīraz facit sex⁹ masculin⁹ vel feminin⁹ h̄
nec p̄ples gētilis aut iude⁹. h̄ nec rit⁹ eccl̄icisionis et p̄pucij. h̄ nec
adīcio fūilis aut liba. nec ligua barbarica aut latina. Quinto vō
docet eos hec indumenta distinguē dicens quod ista indumenta
nouū hominīs sūt benignitas. humilitas. modestia pacia. et sic
de alijs v̄tutib⁹ q̄s xp̄s nobis sicut nou⁹ homo attulit et porta
uit. Sexto docet eos om̄ia ista indumenta succingē et vincire.
dicens sup̄ om̄nia hec caritatē hēte quod est vinculū p̄fectiōis
Septimo docet eos om̄ia hec indumenta polire. et in quadā re
tētia tenere. Nam par cordis et gaudiū in xp̄o et ḡatudo ac de
uotio et spūalis cant⁹ ac laudis exhibicō. sūt que lniūt et tenet
in recencia om̄ea v̄tutes. et ad ista vltimo monet. Durat ergo
ista ps ac doctrina moralis a loco illo ubi scribit̄. Mortificate
igit̄ membra v̄ra usq; ibi. Mulieres subdite estote viris. Deci
mo eos allicit et inducit per moralē doctrinam in spāli p̄mūl
satam quantum ad omnem p̄sonā. Instruit enim vrores et vi
ros. p̄res et filios suos et dños vnumquēq; in fibi appā v̄tute.
Et durat ps illa ab illo loco. Mulieres subdite estote viris sicut
oportet in domino. usq; ad locum ubi scribit̄. Oratiōnē instan
tes. ēta p̄ncipū. iiiij. capituli. Vndēcimo eos allicit et inducit p̄fa
miliare scriptam oīm suaz. requirit enim ut orent p̄ eo et scribit̄
quod titus su⁹ frat̄ carissim⁹ et onesim⁹ quos mittit ad ip̄os. om̄ia
que ēta ip̄m agunt nota eis facient ut ampleant corda ip̄orum.
Et durat ps illa a loco p̄fato. Oratiōnē instantes. usq; ibi. Salu
tat nos aristarch⁹. Undēcimo et vltimo eos allicit et inducit p̄

salutationē sanctōꝝ frātꝝ carissimā ⁊ intēsaam· et p̄ salutationē
sua manu cōceptam· Et dqrat pars illa a loco p̄fato· Salutat
nos aristarchus· usq; in finem ep̄le totalis.

Duuiho p̄me ep̄le ad thessalonicen.
Vnc accedit ep̄stola ad thessalomcenses· et intendit v.
condūcōnes· Illud p̄mo sciendū q; isti erant valde pfā
viri quia nō solum pseuso ap̄los a se repulerant· mo
et pro vitate ⁊ sanctitate fidel̄ quam suabant sustinebant pse
cutiones ⁊ honorū direp̄cōnes ⁊ mortes ⁊ martiria a cūib⁹
suis. Et idcirco apostol⁹ sup eorum p̄fectione i p̄senti ep̄stola
ḡcias agit ⁊ ad consolationem eos inducit· et suam dilectionē
ad eos exp̄mit. Et in q̄tuor in quib⁹ deficiebant eos corrigē et
in morib⁹ eos informat ⁊ instruit. Et fm hoc hec ep̄la diuidit
in quinq; p̄tes iuxta istas quinq; cōclūsiones. Primo namq;
apostolus salutatione p̄missa nitit deo ḡcias agē sup thessalōi
censū magna p̄fectione ⁊ multa· quia ⁊ erant p̄feciti in fide et
in caritate ⁊ in sustinencia ⁊ spe ⁊ in omni v̄tute ⁊ sancta ple
nitudine spirit⁹ sancti quia erat effecti imitatores apli. Et erat
in omni loco quo ad sanctitatē ⁊ fidem famosi· et durat ps ista
p̄ totū capitulū p̄mum. Secundo vō nitit ad cōsolationē ⁊ gau
dūi eos inducē sup t̄bulationib⁹ que paciebant· inducit aut̄
eos ad gaudiū· quia in hoc facti sunt imitatores apli ipi⁹ cui⁹
grā narrat p̄ quem modum se habuit int̄ ipsos. Primo enī ad
eos venient contumelias ⁊ passiones sustinuit. Deinde vō ab
errores aut mīmūndicīas s̄ vā ⁊ sancta docuit. Deinde vō ab
omni adulatōne ⁊ avaricia ⁊ appetitu ḡle inimicis fuit. Deinde
vō sumū amorē eis ostendit q; n̄ solū euangeliū p̄dicauit. s̄ labo
res ⁊ fatigacōs int̄ eos sustinuit· et in oīb⁹ se ad eos habuit sic
pat. Et concludit ad gaudiū eoz quō ipi⁹ in hijs omnib⁹ facti
erant imitatores apli· et nonsolum ipius īmo ⁊ eccl̄ie p̄mittit
que collecta erat in iherlīn ⁊ iudea· qm̄ sicut illi passi erant a suis con
tra corona in p̄nti ⁊ erūt in aduētū xp̄i in die iudicij. Ex quib⁹ de
bent thessalonicen· merito solari. Durat aut̄ ista ps p̄ totū ca-

Secundum. Tertio vero nuntiis suā affiōnem singularem et suam diligētiā erga ipsos exprimē dicens quod ex nimio amore ipsorum non potuit amplius sustinere quin ipse remanet solus et mitteret eis thymotheū ad eos confirmandū ne mouent in tribulatiōnib⁹ illis in quibus ipsem p̄dixerat eis quod essent passuri. et multa alia tangit ex quibus exprimit suā dilectionem erga ipsos scilicet quod multam solationem recepit audiens a thymotheo quod in fide firmaret stabant nec in tribulatiōnib⁹ deficiebant. et quia nescit ut dicat quales et quantas grās propter ipsis retribuerē possit deo. et quia tandem orat ut eos deus in omni caritate multiplicet et eorum corda usque ad aduentū domini ihesu xp̄i corroboret et confirmet. Durat autē psalmus pro totū tempore. Quarto nuntiis eos super quadruplici imperfectione corrigit. licet enim cōmunitas p̄ficia esset et sancta aliqui tamen inter eos erat defecūtus. Erant enim inter eos quidam fornicarii. Qui suorum nimis dolentes et anxijs. Quidam vero de nouissimis temporib⁹ et momentis adhuc etiam anxijs et futuri iudicij erat nimis inquirētus et nimis sollicitus. Corrigit igit̄ eos in his quatuor. primo quidē corripit fornicarios dicens. Nec est enim voluntas dei scientia nostra regum. Sedeo vero oculos ibi. Rogamus autem vos fratres ut operemini manib⁹ vestris. Tertio. corripit de morte p̄petua nimis anxijs subdens. Nolumus autem vos fratres ignorare de dormientibus regum. Quarto arguit disputantes de temporib⁹ et momentis. et de die iudicij nimis sollicitos subdens. de temporib⁹ autem et momentis. Et durat psalmus illa a principio quarti capituli. et pro principio qui est usque ad locum ubi scribitur. Rogamus autem vos fratres regum. Quinto vero et ultimo nuntiis eos in morib⁹ sicut decet instruere. Non enim eos instruit sicut imperfectos. sed sicut perfectos. scilicet ut superioris diligentia imperfectos corripiant. infirmos suscipiant. ad omnes pacienter se habeant. spiritum non extinguatur. propria non sp̄natur et similia que decent viros perfectos. Durat autem hec pars a perfecto loco. Rogamus autem vos fratres. usque ad finem epistole que in salutatione firmat inimicū. et in postulacione gratiae domini nostri ihesu xp̄i propter ihesu salonicē.

Duisilio secōde epistole ad thessaloniceū.
 Vnde accedit epista. n. ad thessaloniceū. Et itēdit principium

vnam conclusionem sc̄z eos n̄ formare de aduentu dñi iudicij
quia ab aliquo eorum dñe credebat q̄ esset cito ventura xp̄i tribulati-
ones quas sustinebant. pdixerat enim saluator math. xxiiij. loquens
de pdicta die. cum ereret vos in tribulatione et occident vos et
eritis odio omnibus gentibus pp̄t nomen meum et tunc veniet con-
sumacionē. Et hic igit̄ multū mouebant et erat suspēsi. et pp̄t hoc
pcedē diem illā. Quidit autē hec ep̄la m. iii. p̄tes. Primo nāq̄
est om̄endatia thessalonicensium p̄missa quidē salutacōne grās
agit ap̄ls p̄ ip̄is et om̄endat eos. Primo de fidei vītate dicens.
qm̄ sup̄crescit fides vīra. Secundo de mutua caritate subdens. et ha-
būdat caritas vīmus cuiusq; vīm mūcē. Tertio de pacientia in
tribulacionib; et stabilitate subdens. ita ut in nobis glorificari p̄
pacia vīra in omnib; tribulatioib; quas sustinetis. Quartu de p̄
mij magnitudine et nimisitate danda eis in fūto iudicij sub-
dens. ut digne habeamini in regno dei. Quinto de adulterio sub-
iusta pena futura et ventura calamitate ibi. Si tamen iustū est. si
p̄ q̄ quia iustum est reibue hijs qui nos tribulant. Sexto hui⁹
modi grās agit de maiestate ad iudicij veimentis ibi. in reuelatione
domini nři 2c. Septimo orat p̄ martirij honore et dignita-
te ut def thessalonicensib; qui iam tot ad martiriū disponēta
erant p̄ xp̄o passi. et hoc facit ibi. in quo etiā oram⁹ ut clarificet
nomen domini nři ihu xp̄i in vobis. Nec enim clarificatio in scripto
turis refert ad martiriū et ad mortem iuxta illud ioh̄is. ultimo
significans qua morte esset clarificatur⁹ deū. Durat aut̄ hec ps
p̄ totū capitulū primū. Secunda vero pars est refutatio futurū et eru-
ditiua resp̄ciū tēpōz nouishimorū. Et primo agit de die iudicij. p̄
dicens q̄ non ita cito veniet nec sic instat ut illi credebant. Et
ideo monebat ne teneat ex hoc aut mouerent. Et hoc facit in p̄n-
cipio sc̄di cap̄li. Rogamus aut̄ vos fr̄es 2c. Secundo agit de adue-
tu an̄xp̄i p̄cipue ostendens q̄ ille p̄ueniet diē iudicij ibi. Quo
niam non venit discessio p̄mū. et reuelat⁹ fuerit homo peccati.
Tertio agit de p̄nīcia cuiusdā ante xp̄i p̄mī sc̄z neronis et distructi-
one impij rōni ibi. et nunc quid detineat sc̄tis. Quarto reḡdit
ad modū et ad qualitatē magis aduentus an̄xp̄i ibi. et tunc

invelabit ille iniquus. Quinto predicit quare et quomodo per aduentum ipius seducunt indei ibi. et in omni seductione iniquitatis sexto concludit qualiter et ipse et thessalonicenses et ceteri ad fidem conuersi tenent deo regnari. quia non erunt per illum seducti. et hoc facit ibi. **N**os autem debemus gratias agere deo. Durat ergo hec pars per totum capitulum secundum. Tercia vero pars et ultima est informativa bonorum morum. et durat per totum capitulum tertium et ultimum ubi prius implorat eorum suffragia ibi. de cetero fratres orate pro nobis. Se cundo vero monet et orat ut habeant corda obedientia in caritate dei ac pacientia dilecta ibi. **C**onfidimus autem de vobis fratres in domino. sequitur dominus autem dirigat corda nostra. Tercio vero monet ut abstineat et seponat se a quoruenda societate pulsa et inordinate scilicet a societate pseudo apostolorum. et hoc facit ibi. **D**enunciamus autem vobis fratres ut subtilitas vos ab omnibus fratribus ambulante inordinate et ibi describit deordinationem talium quia inquieti et ociosi et aliorum panem gratias manducantes. cuius oppositum ipse fecerat inter eos. **Q**uarto vero monet eos ut tales inordinatos non reputent inimicos. sed quod eos corripiant in caritate vestra. Et hoc facit ibi. **E**t noli in quasi inimicu existimare illum. Quinto vero imminent suaz epistolam in salutatione manu sua conscriptam. et in supplicatione et oratione deuota quam pro ipsis ad dominum facit ibi. Ipse autem dominus pacis de vobis pacem semper tamen.

Tertio epistle ad thymotheum.

Vinc accedit prima epistola ad timotheum. et intendit unam conclusionem describere scilicet qualiter se debet habere episcopum et maxime superiori vice archieps vel primas in regione suo. Thymotheus namque fuerat ab apostolo ordinatus archiepiscopum ehemminus que erat ciuitas metropolitana asie. et idcirco istud ipsius qualiter se debet habere in regendo. **E**t quia officium episcopale est officium appugnantis respectu infidelium. Et est officium exhortantis et supplicantis pro populo in ordine ad deum et est officium de plantis et edificantis in ordine ad populum qui habet exemplarum illius imitari. Et est officium sapientis et prudentis respectu pauperum quia bona ecclesie bona sunt pauporum per episcopum dispensari.

sanda put vnuis quisq; fidelii opus habet ut patet act. ii. Et ē officiū iudicantis & ademantis reū quantū ad ext̄ forū. Et ē officiū p̄dicantis & docentis viratē mon. Ideo ap̄ls in hac epi st̄la thymotheū informat quātū ad istos s̄ pte acius et s̄m hoc diuidit ep̄la in septem partes. Prīma namq; ap̄ls thymotheū docet qualit̄ debeat resistē & impugnare errorem infideliū maxime iudeorū qui volebant fideles. inducē ad obscurātā l̄alem legaliū. Et durat hec ps p totum capitulū primū. Vbi p̄mitit salutacōnem dicens Paulus apostolus 2c. Denide subdit m̄tē tam exhortacōnem. Xortatur enim ip̄hi ut denūciet p̄seudo apostolos & iudeos ne doceant fabulas & genealogias et q̄ones in t̄m̄matas & talia que p̄tinent ad legalia. et hoc facit ibi. Sicut rogauit te. Denide isti exhortacōnis subiungit rōnem. Prīmaz quia tota lex nō aliud intendit nisi caritatē purū cor. bona con scienciā et fidem non fictā. Nec ad aliud legalia ordinant n̄ ad figurandū ista. Et quia falsi prophē & iudei hec nō intelligunt. Idcirco in p̄fatū vamiloquiu dūertūt et hanc racōnem ponit ibi. Emis aut̄ p̄cepti. Sedam rationem subdit ibi. Scimus autem q̄ bona est lex dicens. q̄ licet lex bona sit. non tamen posita ē p̄p̄ iustos s̄ p̄p̄ p̄ctores. Et enarrat diuīsa peccata q̄ r̄pugnāt legis. Que quidem pari modo repugnant euāgeliō. et sic patet q̄ lex ididem intendit q̄ euāgeliū scilicet bonos mores. et idcirco qui moralia legis obſuat. totā legem obſuat quia aliud nō itē dit. Qui autem fuat euāgeliū. fuat legem. dato q̄ c̄emonialia nō obſuarer. Denide p̄mittit ap̄ls de sua vocatione a xp̄o deuo tissimā grāz actionem hac occōnē quia iudeos visus est viti pare & increpare tanq; de seipso supbiendo cū illos stemneret. Et idcirco constitutur se prius fuisse blasphemum p̄secutorē & contumeliosū & p̄ctorem sicut & iudei nunc sunt. et q̄ ip̄se in il lis non remānsit. nō est sibi imputandū s̄ mie dei. Et ideo sup hoc regiaſ regi seculorū immortali & inuifibili. et hoc facit ibi. Gracias ago ei qui me confortauit 2c. Denide refutat suaz exhortationem. p̄cipiens thymotheo ut bene milit̄t con̄ prefatos iudeos & marime cum bona cōscia. et hoc facit ibi. Xoc p̄ceptū conmendo tibi. Denide vō ostēdit casū aliquorū et deuinationē

a fide ppc defectu pdicte bone conscientie ibi quem quidem re
 bellentes Secundo principaliter docet eum orationi ministerem et in
 siter orare deum Et durat ps ista per totum capitulum secundum
 Vbi primo docet qualiter et pro quibus debet orare per seipm qz
 per regibz et omnibus homibz pro regibz quidem ut sub eoz regimur
 ne vita quietam et honestam agamus in omni vntate per omibz
 autem hominibz quia saluator noster vult omnes homines salvos
 fieri et pro redemptione omnium se obtulit et ipsemet apostolus gen
 tium pdicator et doctor ita fiendu decuit Facit autem haec principio ca
 pituli obsecro vos usque ibi volo ergo demide vero thymotheum instru
 ir qualiter debet informare orantem populum Nam viri possunt
 in omni loco orare leuando prias manus ad deum mulieres autem
 orare debent in habitu ornato cum reverentia et sobrietate et in
 filicem nec debet mulieres in publico docere aut dominari viris
 quod probat per adam et euam et hoc facit ab illo loco volo ergo viros
 orare usque in finem capituli secundi Tertio vero docet eum dispo
 nere et ordinare omnem gradum ecclesiasticum Et durat hec ps per to
 tum capitulum secundum ubi primo docet qualiter episcopum debet or
 dinare cum ait Si quis epatum desiderat bonum opus desiderat ergo
 oportet episcopum irreprehensibilem esse castum pudicum et Deinde
 vero qualiter non debet in episcopum ordinare quia non illum qui per
 nesciunt semetipm aut domum suam regere nec neophytum nec de
 cimum diffamatum et hoc facit ibi Si quis autem dominum sue per
 esse nescit Deinde vero docet qualiter debet ordinare diaconum
 ibi Diacones hibi Deinde vero agit de viroribus eorum ibi Mulieres
 similitudinem pudicas Deinde vero reddit rationem apostoli quare sic
 diligent ecclesia istam materiam informet eum Facit autem hoc tu
 quia forsitan tardabit venire ad eum tu quia ecclesia est colupna
 dei vestrum et firmamentum veritatis et continet Christi dignissimum et sacrum
 sanctum et id oportet omnem gaudium ecclesiasticum esse bene dispo
 nitum et hoc facit ab illo loco Nec tibi scribo fili usque in finem ca
 pituli Quarto docet enim honeste vestrum et exemplare habere subiectum
 apostolus Et durat ps illa per totum capitulo inquit Vbi primo monet ad vite au
 steritatem sed quia aliqui abstinent a cibis et ieiunant et sunt au
 steri intentione heretica et prava credentes quod fit peccatum aliquos

tibos commedē et humiliū in nūrimōniō viuē. idō detegit errore
istōz ne suadens penitenciā & austētatiē videat errorem istum
appbare. Sciebat em̄ q̄ fuit essent hētici manichei qui ista dice
rent. et ex dictis ipius se munire vellēt. et hoc facit in p̄ncipio
capitli. Sp̄us autē manifeste dicit zc. Deinde monet ad miseri
cordiam & pietatem que multo plus valet fm eē q̄ austētas et
penitenciā que est exēcitatiō corporalis. Et hoc facit ibi. exerce autē
temetipm ad pietatem zc. Deinde vō o cōfessionalit ponit q̄ un
dā bonū cecitatē qui fidem xp̄i ex hoc vitupant. quia aspīci
in laboribz mīris ad vitā futurā et hoc facit occasione accepta q̄
dixit pietatē habē p̄missionē vite sūte. ap̄t h̄ em̄ subdit. Fidelis
fm̄ in hoc maledicimur. quia sp̄am̄ in deū viuū. deinde vero
monz ad ḡuitatē doctrīne & auct̄em ibi. p̄cip̄e hoc & doce. Ne
mo adolescētiā tuā contēnmat. Deinde vō monet ad omniū
vītūtū exēplaritatē ibi. Sed exemplū esto fidelū in vō in cō
fessione zc. Deinde vō monet ad studiū ad lectionem & ad cō
tēplatiōnis vītate & sanctitatē ibi. Dū venio attēde lectioni zc.
Deinde vō q̄ studiū ordinat ad doctrinā monet ad eruditōis
diligētiā quantū ad sibi subiectos. et sedulitatem. Docet autē
cauē modū in cōpāciū. et habē modū obsečciū iū erudiendo.
Et hoc facit ab illo loco. Attende & doctrinē in ista in illis. v̄l q̄ in
finem capitli quarti. Quanto vō docet eū p̄uidē & bene dispo
nē bona ecclē resp̄ā in dīgēciū. et hoc facit a p̄ncipio quīt ca
pitli quod m̄cipit. Vīduas honora. v̄l q̄ ad locū vbi scribit in
eodem capitlio ad iūsus p̄spīter accusacionē noli accipe. Con
siderandū autē est q̄ in hac parte quinta accipit honorare fm̄
augustinū p̄ subuenire. Nunc autē episcopus ex introductione
ecclē p̄mitiue ministrabat bona ecclē milieribz vīduis quibz ho
die succedunt religiosi paupes. Similit et p̄sbris ac p̄dīcātibz
quī alios informabant. Vnde & de vīduis habet act. vi. et de p̄
dīcātibz luc. x. Primo ḡ docet thymothēu quibz vīduis deteat
p̄uidē dicens. Vīduas honora. Deinde grā huīus ostēdit q̄les
debent esse vīdue que debent eligi ut de quibz sumptibz ecclē
p̄uidēt eis. Nam debet esse prius p̄bāte in regimē domus
fūe et hoc ostendit ibi. Que autem vē vīdua est zc. Et intantū

Debet esse abstinentes a superflua delectatione quod ostendit ibi namque in de-
 liciis est et iterum dicit esse anno se quod ostendit ibi vidua eligat non nisi
 ex anno. Et item dicit esse bone et in virtutibus exercitate quod ostendit
 que fecerunt unius viri uxori. Deinde ostendit quod non dicit eligi viduas
 ut ille prouideat de quibuslibet sumptibus ecclesie. quod non inuenies et adolescentem
 tale quod per sunt fornicatae nec enim vobose curiose et vane. si tales in
 uenes dicit nubere et filios parere. et tunc excludit quod si aliquis habet in
 dono sua viduas. nutrat eas ne guef ecclesia. possit at oia ista ad
 mulieres religiosas transferri. Deinde ibi quod bene profutum probari docet quod per di-
 catus marie deat prouideat. quod ille quod bene laborat in vobis et doctrina illis
 enim in duplo magis prouidendum est quam aliis. et habet interigit cum dicit quod per
 hoc duplice honore sit digni marie secundum vi. docet eum purum et iudicium
 regnum quoniam ad extirpationem fororum. et habet factum ab illo loco. aduersus probatum accatores
 noli accipere usque in fine. c. v. Nam primo docet quod accatores qui testes
 recipiendi sunt quod probatum deinde coram quibusdam aggrauare et purum reu-
 eror oibz ibi. petentes coram oibz arguer. deinde docet in puris oibz de
 bene procedere inquisitorum et diligenter servitum ibi. testificior coram deo deinde
 docet in iudicando non esse leuenem aut voluntarium ibi. Nam cito neim ipso
 fueris quod per interligi le de de deceptio et de ordinatio. Deinde docet in
 dicte debet esse irreprehensibile et honestum ne in eo inquam alium iudicat seipsum
 deceptum. et id subiicit teipsum castum custodi. et quod timor mortis amore
 castitatis se nimis macerabat subiungit. noli adhuc aquam bibere
 sed modico utere uino. Deinde ponit dram pectorum. quod quedam pu-
 blica sunt et quedam occulta. ut ex habet doceat quod sicut illa quoque ex aia
 nifesta pecta sit. Septimo docet eum predicare et eruditum et instruere in uitate
 inquit subiectum populi. et durat per totum. c. vi. ubi primo docet
 quod istruendi sit suus. ut dominos horret et eis fidem obsequit propter quod
 respicit erroris quod dicitur quod fuit ex habet ipso quod baptizatus est et fidem
 efficaciter tebat dominos numeri nec ipsis obediens quod erat eorum frater et pes
 in fide. docentes at illa apostolus dicit eos liberos et nichil scientes et deserte-
 bit eos multiplicia uicia. et habet factum a principio. vi. c. quod principi quicunque
 peribit ibi. Est atque magnus. Deinde vero docet quod istruendi sit dominus. et
 quod tales obsequierentur esse auari et plimi studem dimittes fieri idcirco mons

acqrendū dūncias vñitū scz iusticiā pietatē ⁊ dūncias pñiorū
celestiū videlicz vñtā etiā. et dicit q̄ iste dñnicie decēt hōiez dei. et
vt ista oīteat corā dñnitib⁹ p̄cipit thimotho. Et h̄ facit ab illo lo
co. Est at q̄st⁹ magn⁹ usq; ibi. O thimothee depositum custodi
vbi alloquēs thimotheu monz eū vt vñz fidē custodiat ⁊ grāz
dei sibi iploret. et sic ep̄la ista finit. Dñnicio ii. ep̄le ad tñmth

Auc accedit ep̄la ii. ad timotheu hñcō at scribendi hāc se
cūdā ep̄lam fuit. q̄ apls rōme vñt⁹ fāz dñrmatoz corā
neone fecēat. et de p̄rio mortē suā ⁊ suū sac̄z martirū expecta
bat. Et id ēto thimotho sibi carissimo. quē p̄ cetis suis discipul
tenē⁹ diligebat. negotiū fidī ⁊ sacre p̄dicatoris q̄ sup̄ oia cordi
hēbat. in fine suo voluit amendare. Int̄dit ḡ apls in hac ep̄la
ackloz istā. r̄mēdaē vñdelicz cū efficacia thimotho p̄dicatorē si
dei ⁊ diuulgatoz xp̄i p̄ mūdū. qñ ip̄e apl⁹ sup̄ h̄ p̄ seipz etare
nō potat passioni appiçns. Dividit ḡ pñs ep̄la i. ir. pres. Ori
mo nāq; ip̄z iducit ad zelū fidei ⁊ sacre p̄dicatoris amore ex sua
itima ⁊ spāli amicitia. q̄ em̄ ip̄z p̄ cetis diligebat. idō optebat
ip̄m infistē illi mis̄io ⁊ officio cui apls sp̄ institerat. et h̄ facit a
p̄ncipio ep̄le ubi vocat eū carissimū filiū suū ⁊ r̄ducit ei ad me
moriā lac̄mas ei⁹ ⁊ fidē mīris ⁊ auie sue ⁊ fidē purā q̄ h̄bitat in
eo. usq; ad locū vbi scriptū est. ap̄t q̄z cāni moneo te. Scđo ve
ro ip̄z iducit ex sua excellēcia ⁊ grāz a deo accepta. q̄ p̄ cetis dī
sciplis accepat grāz a deo p̄ ip̄ficonē manū ip̄i⁹. ap̄t q̄d n̄ dī
erubescē testimoniū xp̄i. nec ip̄m rōme vñctū. h̄ solare in euāgl̄io
pro q̄ ip̄e paciebaē. nec tñ erubescēbat q̄ c̄t⁹ erat de bono depo
fito sibi i die iudicij r̄suato. et h̄ fēit ab illo loco. ap̄t q̄z c̄z āmo
neo te vt r̄suscite s̄ grām dei. usq; ibi formā hñs sanor̄ vñborū.
Tercō vñ ip̄z inducit ex alioz istācia ⁊ p̄fidia. sc̄bens quō duo
ex discipul pauli. imo fere oēs q̄ erant in asia. aūsi etant a fide
debebat esse sollicitus ad predicandum. ex quo ceti excidebant
Et hoc facit ab illo loco. formam hēs sanor̄ vñborū. usq; in finē
capituli pñm. Quarto inducit eum tñpli similitude. exemplo ⁊
metaphora. Exemplo scz militis q̄ debet esse strenu⁹ in pñgndo
Et exemplo agon. scz q̄ debet esse sollicit⁹ in cātando. Et exemplo

72
92

agcole qui debet esse sollicitus in laborando et per me in principiendo
fructu. et hoc facit a principio. in causa. quod incipit. Tu ergo fili mi. usque
ibi. Memor esto domini ihesu christi. Quinto vero ipso inducit ex glo-
ria re promissa nobis et finaliter expectanda. Unde dicit quod quod christus res-
urrexit a mortuis. si dormiri sibi et diuinem sustiniebam et
dregbam. et hoc facit ab illo loco. memor esto domini ihesu. usque ibi.
Moli vobis contendere. Sexto vero inducit ipsum ex locutitate heretici
ta et vanitate labulosa. Si enim heretici sunt solliciti pro sua vanita-
te et suis fabulis. quanto magis nos pro fidei virtute. Et idcirco doceet
eum non ostendere vobis cum libro sed eorum profanam et maneglam denuntia-
tari pro filiitudine qua videmus in magno domo non solum esse vas a-
ea in honore immo et fictilia vas a ad etumeliam et spiritudinem recep-
tandam. Durat autem haec pars ab illo loco. Moli vobis contendere. usque
in finem capituli sedi. Septimo vero inducit eum ex multiplicatio-
ne malorum hominum temporibus et diebus nouissimis futuris.
et hoc facit pro totum capitulo tecum. ubi promittit quod in diebus no-
uissimis pessimis homines futuri sunt multis enim irretiti. et
hoc in principio cum dicit. hoc autem scito quod in nouissimis. 2c.
Demide ex hoc concludit thymotheo quod ipse debet esse in omnibus
modi contraria iuxta exemplum sui ibi. Tu autem assecutus es meam
doctrinam et 2c. Demide infert quod ex hoc debet esse virtuosi ponere
ut pro sacras lras et scripturas quas didicit corripiat et aggredit er-
rorum predicatorum et instruat omnem hominem in iusticia et pietate
christi. et hoc facit ibi. Tu vero permane usque in fine causae. Octauo ipsum
inducit ex appiacione sui martirij et sua passione cito ventura.
Et hoc facit a principio. in causa. quod incipit. Testificor coram deo et
pro ihesu et deinceps ibi. Ego enim iam delibero et tempore mee resolu-
onis instans usque ibi. Festina ad me venire cito. Nono vero et ultimum
modo pro epistle complemento scribit sibi et aperte quodam familiariter. Rogat
enim eum cito venire ad se et portare libros et suas membranas
et alia multa quod patet ab illo loco festina ad me venire cito. usque
ad finem epistole.

Quoniam epistle ad titum.

Vnde accedit epistola ad titum quem preserat apostolus
cretensis archiepiscopi. Et intendit unam conclusionem se-

erudire ipsum qualitatem exerceat suum officium. Et dividit
p̄nis ep̄la in quinq̄ p̄tes. Premissa namq; salutacōne p̄mitis
ip̄m docet qualitatem se debet habere in institutione p̄sbroꝝ. et hoc fa-
cit ab illo loco huius rei ḡra. usq; ibi. Sunt enim multi mōbedientes.
Docet namq; quales debent esse p̄spiteri simplices cū ait:
Et constituas p̄ ciuitates p̄spiteros. Denide quales detinent istū
tū p̄spiti maiores qui vocant epī ibi. Oportet enim episcopum
sine cōmūne esse. vel forte eosdē vocat p̄sbroꝝ et ep̄os s̄m ieronimū.
Sed vo docet ip̄m qualitatem se debet habere in disputatione iudeorū q;
erant filii xp̄iani inducentes fideles ad obfiancā legaliū. et h̄
facit ab illo loco. Sunt enim multi mōbedientes. usq; in finē p̄i
nā. ca. vbi p̄mo ostendit quō iudei effecti filii xp̄iani erant ad dece-
dendū valde voluntarij dicens. sunt enim multi seductores mar-
ime qui de cōcupis̄ione sunt. Denide ostendit q; cretenses erāt
valde inertes et valde cito potant decipi ibi. Dixit quidē ex illis
cretenses semp̄ mendaces. Denide vo ostendit qualitatem titius et ce-
teri plati ad resistendum iſis debeat esse valde solliciti et pati-
quā obcaz̄ in c̄pa illos sc̄. Tertio vo de c̄z eū q̄lit se debet habere
in eruditione fidelium singulorū s̄m statū diuīsos. et hoc facit p̄ to
tū capitulū. ii. Vbi docet eum qualitatem deat erudire et informare
homines antiquos et senes dicens. tu aut̄ loquere que decet sa-
nam doctrinam. senes ut sobrii sūt. Denide qualitātēm adolescē-
tūlēs ibi. Aut̄ similit in habitu sancto. Denide qualitātēm iuuenes et
tulas ut viros suos ament. Denide qualitātēm homines iuuenes et
et adolescentes ibi. Iuuenes similit. Et quia in moralib; magia
mouent facta q; vba. ideo monet eum ut istas eruditōnes faciat
at tam vbo q; exēplo ibi in oīb; tēipm. exemplū p̄te bonorum
opū. Denide docet eū qualitatem debeat erudire subditos et suicēs
ibi. s̄nos dñis suis subditos esse. Denide vo subdit rationem
omnium p̄dicatorum p̄ exemplum xp̄i qui ad hoc in hoc mun-
do apparuit ut ipsum renouaret in virtutibus et vita sancta.
et om̄is hoies erudit̄ret seclaria desideria abice et vitā cōnuolā ac-
mundam sectari. Et hoc facit ibi. Apuit enim grādei. usq; in fi-
nem capitulū secūdi. Quarto docet ipsum qualitatem se debeat habe-
re respectu alienorum a fide et extiorum. Docet enim ut mone-

73

93

at fideles subditos esse principibus et precatibus secularibus.
de quibus constat quod tunc erant infideles quia pagani et gentiles.
et quod moneat eos ne litigent cum alienis a fide nec eos blasphemant
neque vituperent et hoc facit ibi. Sermone illos 2c. Dei
reddit huius rationem quare non sunt infideles et gentiles
a fidibus blasphemandi ratio est quia nos aliquando sumus
illis similes increduli et huius deideris et errantes nec ex
opibus iusticie que fecimus nos magis sumus salvi facti quod il
li sed hoc facit sola benignitas et humanitas salvatoris et hoc
facit ibi. Errauimus et nos aliquando insipiētes 2c. Durat ergo ista
ps quarta a principio capituli tertiij usque ad locum ubi scriptum
est Fidelis fmo 2c. Quinto et ultimo docet eum qualiter se debet
habere in deuitatione hereticorum et dogmatum pūsorum. Debet
enim evitare stultas questiones et contumelias superfluas et sua
de bona opera et virtutes debet etiam hominem heticum post p
nam et secundam correptionem totaliter evitare. Durat autem
hec pars a pīato loco. fidelis fmo est et de his volo te affirmare
alio 8. usque in finem epistole quam iuxta suam consuetudinem
terminat in salutatione et postulatione ḡe ihesu xp̄i.

¶ Dūiſio ep̄le ad philemonem

Dūiſio ep̄le ad philemonem que int̄dit unā
conclusionem. sciam scilicet procurare honestum quod fuis
existens philemonis ab eo fugerat et tandem romā rei
ens ab aplo in vinculis existente fuerat baptizatus. Et in hac
epistola pīmo ipsū salutat dicens. Paulus vīcī 2c. Secundo
vo ipius fidem et caritatem et pietatem in sanctos commendando
Et durat ps illa ab illo loco. gr̄as ago. usque ibi apt̄ quod mul
tam fiduciam. Tertio vo sibi ap̄it quantā fiduciā et spē de ipso
hebat ab illo loco. apt̄ qd multam. usque ibi obsecro te. Quarto
vo p̄ honestimo dep̄cat ut illi indulget p̄ eo quod ab eo aufuge
rat et quod ip̄z deuote suscipiat ab illo loco. obsecro te p̄ meo filio
vīḡ ibi forsan ideo discēdit ad horaz ad te. Quinto vo honesti
mū fidē effēctū illi dādat a loco illo forsan idō a te discē
dit. usque ibi. Si ergo habes me socium. Sexto vero pro nocturni
tib. si forte ad hoc dānum illi dederat in fugiendo fideiubet et

et p̄mittit restituere. et hoc manu sua ap̄pa scribendo affirmat ab
illo loco. Si ḡ h̄s me sociū usq; ibi. Nā spero p̄ ordnes vias.
Septimo & ultimo in salutatione deuota & postulatōne orēnū
ut intantū ad eum veniat ep̄istolam totam consumat ab illo lo-
co. Nam spero p̄ orationes nras. usq; in fine.

Quinio ep̄istole ad hebreos

Quic accedit ep̄istola ad hebreos. in qua apostol⁹ una⁹
conclusionem intendit scilicet. q̄ fidei ihesu xp̄i est imo
adherendum. et mltomagis obediendū q̄ vñq; fuerit
legi veteri. nec ab ipsa fide prop̄ p̄secutionem aliquā est disce-
dendum. Est enim sciendum. q̄ fideles ex iudeis conuisi appellā-
tur hebrei in titulo huius ep̄istole. Non enim dirigitur ad he-
breos illos qui in p̄fidia remanserant. sed p̄ci⁹ ad hebreos ad
fidem conuersos. Sciendum inq; q̄ isti hebrei erant magizela-
tores legis. et cum hec mīta erant passi et paciebantur p̄ fide
xp̄i sicut legit in actibus. ad ipsos ḡ confirmandū in fide et cō-
solandū in tribulationib⁹. et tenendum xp̄ legem p̄ci⁹ q̄ legem
veterem scr̄pit ap̄ls ep̄istolam p̄sentē. Concipiebant autē iudei
ad legem reuētiā magnam propt̄ duodecim iationes. Orio
namq; propt̄ angelorum frequētiā. Vnde ad Galath. icio. Lex
propt̄ transḡessionem posita est ordinata p̄ angelos. In legislaci-
one quidem occurrit frequētia angelorum loquētiū cum moise
Secundo vō propt̄ mediatoris scilicet moysi amicitiā cū deo.
Fuit enim moyses mediator in legislatiōne. ut apostol⁹ dicit ad
Galath. iii. De quo moise scriptum est q̄ loquebatur domin⁹ cū
eo facie ad faciem sicut consuevit homō loqui ad amicū suum.
et propt̄ hoc glorianto dixerunt iohannis nono. Tu discipul⁹
illus sis nos autem discipuli moysi sumus nos scim⁹ quia mo-
ysi locutus est deus. Tertio propter succedentis primi pontificis
scilicet aaron gloriam quam exprimit ecclastic⁹ capitulo xl. v.
dicens. Excelsū fecit fratrem suum et dedit illi sacerdotium genit⁹
et vīficauit illum in gloria. Quarto propter succedentis sacerdotij
pmianenciam continuam secundū generationem. successuam
Vnde et ibidem in ecclastic⁹ subiungit. Non est inductus illa
aliangena aliquis. sed tantum filii ipsius soli et nepotes eius.

Factum est enim illi in testamētū eternū et semini eius sic
 dies celi fungi sacerdotio et habere laudem in nomine ipsius.
 Quinto ppter legis in se considerate et ipsius met testamēti excel-
 lenciam de qua dixerat moïses deutro quarto capitulo in laudē
 gentis hebreæ que est em̄ alia gena sic inclita ut habeat cēmo-
 nias iustaꝝ iudicia et vniuersalē legem quam ego propono vobis
 hodie ante oculos nōros. Sexto propter tabernaculi mirabilē et
 singularem fabricam. Habant namq; tabernaculuz factum ad
 exemplar et similitudinem ostensam a deo. sicut moysi dictū est
 exodi. xv. Inspice et fac sim exemplar quod tibi in monte mon-
 stratum est. Septimo propter contentorū in tabernaculo sanctissimā
 Erant enim hec sancta et sancta sanctorum altare aureū. et vir-
 gaaaron. et tabule testamenti. et multa alia ad sanctitatem pti-
 nencia. sicut patet in exo. Octauo propter sacrificij et oblationū
 efficaciam. Offerebantur enim hostie quibus cibebant tolli pec-
 cata populi et principum et aliorum ut in leuitico patet. Mono-
 vis effusionē firmatā. de quo sc̄ptum est exo. xxxiiiij. Iacō omni-
 mandato dixit moïses hic est sanguis federis qd̄ p̄ ep̄ ḡ domi-
 nus nobiscū sup̄ cunctis hominibus. Decimo propter oblationū
 et sacrificiū replicationem continuā. Reputabant em̄ valde vi-
 gere sacrificiū et frequentationem hostiarū viciū qd̄ dñrael capi-
 tulo. ix. cessationē sacrificij appellet desolationē dices. In dimidio
 ebdomodis deficit hostia et sacrificium et erit in templo abho-
 naō desolationis. Undecimo ppter pentū et seniorū qui fuerunt
 obfuscatores legis auctoritatē et sanctitatem in misericordia qd̄
 fuerunt patarde et prophete sanctissimi in xvi testamento. ppter
 qd̄ insultabat xp̄i iohannis octauo. Nunquid tu maior es pa-
 tre nro abraham qui mortuus est et ppter mortui fuit. quem te
 ipſi facis. Quod decimo et ultimo ppter multiplicem mirandā cir-
 cumstanciā que concurrebat in ipsa legislatione totali. de qua
 sc̄ptum est exodi nono. Qiam aduenierat dies tertius. et cepe-
 runt audiri tonitrua. micare fulgura. totusq; mons sinai humiga-
 bat. eo qd̄ descendisset dominus super enim in igne. eratq; mōs
 terribilis et sonit⁹ buccine plixus tendebat. Ex hijs ergo. xiiij

rationib⁹ quib⁹ iudic⁹ ad legis reuētiā et obſuanciā nō quebāt.
pcedit ap̄ls in p̄nti ep̄la ostendens ex omnib⁹ illis ratiōib⁹ q̄
multo forci⁹ debent ad reuētiā ⁊ obſuanciā fidei inclinari. Et se
cundū hoc diuidit p̄ns ep̄stola in p̄tes: xii. p̄ncipales. In p̄ma
namq; pcedit ex angelorū frequētia p̄ quā lex fuerit data. Et se
arguit sic: Lex antiq⁹ fuit obſuanda ⁊ reuēda maxime quoniam
fuit data p̄ ministeriū angelorū. Si lex xp̄i et euangeliū ac fides
data est p̄ illū qui excellētior est cunctis angelis. & multo for
tius euangeliū obſuandū est ⁊ h̄bi est adhēndū. Nam autem
rationem adducit ap̄ls p̄ duo p̄ma capitula. vbi minorē appo
nit ⁊ exponit sc̄z q̄ xp̄s est melior angelis. quia fili⁹ et heres vi
uersorū ⁊ splendor glorie patne. Et hoc facit a p̄ncipio ep̄le
m̄tipharie. usq; ibi. Cui enim dixit aliqui. Deinde vō minorē p̄
bat ex collacōne eoz que legūt in sc̄pturis dicta de xp̄o ad ea
que loquunt de angelis. Nam de uno filio dauid exp̄sse loquit
Q̄m in ps. Ego ero illi in p̄em et fili⁹ meus es tu. et atorēt eū
ministri. Legit etiā in ps. de uno filio dauid q̄ ipse sit de⁹. oleū
exultatōis a deo suo inunt⁹. et q̄ sedeat a dextris dei. donec mi
mici sui ponant scabellū pedū suorū. quod de nullo angelo legi
tur. et sic probata est minorē q̄ xp̄s de semine dauid nascitur⁹ eēt
excellētior cunctis angelis. quia ver⁹ filius dei. et de⁹. et facit hoc
apostolus ab illo loco. Cui enim dixit aliqui angeloz. et deinceps
usq; in finem p̄mī ca. ⁊ p̄ncipii sc̄di. usq; ibi. p̄tea habū dā
cuis oportet. Deinde probata minorē format rōnem enthemē
niace dicens. q̄ si fimo legis dict⁹ p̄ angelos fact⁹ est firm⁹. et
sibi obediētia debat. et omnis p̄uaricatoꝝ et inobedientiꝝ pu
niebat. multo forci⁹ & punient qui erūt inobedientiꝝ euāgelio
salutari. qd̄ enarratū est p̄ dominū n̄m ihesu xp̄m. et multis sig
nis et prodigijs confirmatū. Et hoc facit ab illo loco. p̄tea ba
bundanciū. usq; ibi. Non enim angelis subiect⁹ deus. Dein
de vō quia tota vis rationis erat in probatōne minoris. sc̄z q̄ xp̄s
sit maior angelis. idcirco regdit sup̄ eam inducendo auctorita
tem illā ps. in qua dīcl. Minusli euāgeliū ab angelis ūt.
Et ostendit p̄me due p̄ticule auctoritatis in p̄lete sit in xp̄o

+ 93

quia minorat⁹ est pmo p passionem. Et gloria & honore coro
natus p resurrectionem. Sed tia pticula que dicit. **O**mnia sub
iecisti sub pedibus eius nondū est impleta: si tamen implebit.
et p consequenā angeli sunt subjecti. quia dicendo omnia nich
il dimisit nō subjectū. Et facit hoc ab illo loco angelis. subiecit
deus orbē. us qz ibi. **D**ecebat eñm eñ. ibi at us qz in finē toci⁹ capi
tuli secundi incidentalit ostendit quare deciuit xp̄m pmo p pas
sionem minorari. quia vt esset similis p omnia hominibꝫ qui
p ipsum debabant gloria & honore in patria coronari. **V**nde sic
et nos p multas passiones hñis ad coronam puenie. sic & ipse
debuit in passionibꝫ hm̄oi nobis assimilari. et etiā vt esset ma
gla opassu⁹ tanqz similia nobis passus. In scđa vō parte pce
dit ex ratione secunda videlicet ex moysi fidelitate & amicicia cū
deo et arguit sic. **L**ex antiqua melius debuit obfuiari ppter excel
lenciam moysi qui fuit mediator & pmulgator illius legis sed
ibesus xp̄s fuit excellencior & maior moise. ḡ euangeliu⁹ p ipsuz
pmulgatū debet cum maiorī diligēciā obfuiari. **X**anc autē ra
tionem deducit p. ij. capitula. iij. videlicet & iij. us qz ppe finem
quarti vbi scribit. **H**abentes ḡ pontificem magnum qui penet
uit xc. Vbi pmo assumit minorēm scilicet. qz xp̄s est amplio
ris glorie & excellencoris qz moises. Et hoc facit a pncipio tci.
ca. vñ fr̄es us qz ibi. **O**mnis namqz domus. Demde vō pbat eā
p sc̄pturā que dicit. Q̄ moises erat fidelis famulus dei in omni
domo eius. Vnde domin⁹ ait nūi. xij. Num talis fu⁹ meus moi
ses qui in omni domo mea fidelissim⁹ est. Assunxit ḡ apls qua
nuor circa domū dei. Primum qz ipaz domū que nō est aliud qz ci
uitas dei & congregacō omnī electorū. Secundo fabricantē ip
sam domū que est deus qui omnia creauit. Tertio filiū cohēde
ntius domus. Quarto famulū fidelem in illa domo. Ex qz pbat
duplicit qz xp̄s fit in ista domo excellencior moise. Primo qdē
quia ipse est fabricator istius dom⁹ cū fit ver⁹ de⁹ ut ex supiori
bus pbatū est. Secundo quia ipse est sicut fili⁹ in hac domo et
moises sicut fu⁹. Durat autē ista pbatō ab illo loco. Ois nāqz
domus. us qz ibi. quaz ppter sicut dicit sp̄us sanct⁹. Demde infert
conclusionem scilicet qz pseuerandū est firmit̄ in fide xp̄i et sua

credulitatem ad hoc inducendo ammonitionem ps. qui ait. hodie
si vocem eius audieritis non obstat. v. 2c. et facit haec ab illo loco quod aperte
scit dicit spiritus sanctus ibi. Participes enim effecti sumus. Deinde vero ex
ponit illum spiritum patrem omnino fert sim unum intellectum ad tempore Christi.
Et expoit prior quod importat per hodie a loco illo. principes enim Christi
effecti sumus usque ibi. Quidam enim audientes. Deinde exponit quod in
portet per exacerbatores et per offensam ab illo loco. quidam enim audientes.
vel quod ibi Timeamur ergo in principio iiii. c. Deinde vero ostendit si enim
offensam et exacerbatores esse in ipso Christi quietum ad indiculos ab illo lo-
co. Timeamur ergo usque ibi magister Iesu enim in regem. Deinde expo-
nit quod importat per requiem domini. ostendit quod non intelligit per istam regem
illa quietum habuerunt in terra promissionis. quod David per oblationem illam
requiem dicebat adhuc hodie si vocem eius audieritis 2c. tanquam alii
am regem expectas videlicet celestem de qua scriptum est. Et regem ut te
us die viij. 2c. et hoc facit ab illo loco. Ingrediens enim in regem. vel quod
ibi festinamus magister in regem illam celestem. quod non aliud est quam regescere
ab omnibus opibus nostris sic et de regem a suis. Et per annos cauedum
est ne simus indiculi et exacerbantes. et haec facit in illo spiritu. Festinamus
ergo magister 2c. Ultimo vero commendat suorum et eloquum dei. quod ita
efficaciter et liuose nobis loquitur prophetam in illo spiritu hodie haec vocem. et
penitus corda nostra ab illo loco. Vnde est enim summo dei usque ibi. Mater
nus ergo pontificem magnum. In tercia vero precepit ex ipso aaron quod
fuit sacerdos legalis gloria et reverentia. Unde interdit sic arguit. Pontifer
legis antiquus aaron fuit in maiestate gloria et reverentia a proposito universi
qui offerebat sacrificium per toto populo et ad ipsos populos accedebat per re-
missionem peccatorum et per dilectionem inter leprosum et lepram. et per multis aliis necessariis
factibus suis. si iesus Christus est multo excellenter pontifex et nobilior
quam fuit aaron. igitur ad ipsum est accedit dominus per omni auxilio optimo et
in ipso est maxime splendor et cohereditas. Nam autem ratione deducitur ab
illo loco. Habentes ergo pontificem magnum. usque etiam fine. v. capitulum
vbi scribitur de quo vobis gratia summa et inestimabilis ad dicendum
Circa quam partem sic precepit quod summo ponti conclusionem suam scilicet quod
adherent est Christus ihesu tanquam magno pontifici et ad tronum eius est
per omni gloriam et misericordia recurrentem. et hoc a principio huius
ergo pontificem magnum. usque ad principium capituli quinti. Omnis

96

nāq; pontifex. Deinde vō volēs pbare iūcē assumit adīcē
pontificis. qz debet esse ex oībo assūpt⁹ et ad offereñdū dona
et sacrificia constitutus. et debet esse infinitate circūdat⁹ ut etiam
tib⁹ magis spaciāt qz assūptio aut̄ sua nō debet esse a semetipso
ex vocatione ⁊ ordinatione dei. Et hoc facit ab illo loco. Omnis
namq; pontifex usq; ibi. Sic etiā xp̄s. Deinde vō ostendit has co
ditiones excellenciori modo fuisse in xp̄o qz in aaron. et primo.
qz excellenciori modo fuit a deo vocat⁹ deo sibi dicente. Filius
meus es tu. et tu es sacerdos meū in ordinē melchisedech. Aa
ron em̄ nec fuit fili⁹ dei. nec id eo excellens in ordine ministriādi
sicut in melchisedech. Et hoc facit ab illo loco. Sic ⁊ xp̄s. usq; ibi.
Qui in diebus carnis fuit. Deinde vero ostendit qz in eo fui
tia conditio videlicet spati ⁊ misereri ⁊ infirmis ⁊ errantibus.
magis est obedire et spati in firmis qz aaron propt̄ expiētiā
passionis quā non expt⁹ est ille. et hoc facit in illo v̄bi et quidā
cū esset fili⁹ dei. In quarta vō pte pcedit ex legalis sacerdotij per
generatiōnē continuam succedentis permanētia ⁊ p̄eminentia.
Vnde intendit sic arguē. Non solum lex antiqua fuit obſuāda
a filiis israel et habenda in reuētia ap̄i aaron p̄mū pontificē
et sacerdotē. imo etiā ap̄t excellētiā ip̄nis sacerdotij legalis p̄ to
tam generatiōnis lineam in ei⁹ filiis consuatis. s̄ sacerdotiū ihesu
xp̄i est multo excellēti⁹ sacerdotio illo. testimonio illius ap̄phe di
centis. Tu es sacerdos meū in eo fili⁹ consuatis. s̄ sacerdotiū ihesu
xp̄i ⁊ lex noua in qua est tantū sacerdotiū. multo magis ē ob
ſuanda. Hanc autē rationē deducit a fine quinti capituli ubi sc̄p
tū est. de quo ḡndis nobis fmo. usq; ad principiū. vi. exclusiue
et qm̄ expositio illi⁹ v̄bi. Tu es sacerdos meū r̄c. est valde alta
et valde difficult. nec hebrei quibus scribebat erat bene capacea
io cō ap̄la p̄mo ponit hebreorū quandam obiurgationē dīcēa
qz de melchisedech ⁊ suo sacerdotio habet. facē ḡndem fmonem
qz non potest eis m̄ptari p̄ea qz sunt intellectu inbecilles. cū
tamen debent esse m̄grī eorum que pertinet ad xp̄m ap̄t intro
ductionem in lege. et tamen adhuc quāli p̄nuli indigent lacte.
et eis exponant fidei elementa ⁊ rudimenta. Et hoc facit in p̄n
ap̄io de quo nob̄ ḡndis fmo r̄c. Secundo ponit respectu con-

quandam ammonitionem. **H**oc tamen enim ut obmittant elementa rudimenta et principalia fidei. illaq; supponant doctrinam scilicet tum sacramentorum sc; baptismi penitentie et confirmationis. que est manuū impositio et duorum articulorum. resurrectio sc; mortuorum et eterni iudicij. sc; pene damnatorum. feratq; ad finem pfectum. **E**t hoc facit ab illo loco. quapropter inmittentes in principio vi. capitulo. Impossibile est enim eos. **T**ertio vero ponit istius inquisitionis utilitatem et rationem dicens quod talis illuminatio et degustatio vborum et diuinarum que inscendit fidei rudimenta. **V**alet autem ad duo. primo quidem quod tales sic illuminati de difficultate plabuntur. quod si contingat illos plabi in incredulitate aut periculum difficultius resurgere. et hanc difficultatem vocat impossibilitatem. **S**ecundo vero quod talis illuminatio est quasi quedam secundacio. Nam ubi celestia sunt sicut inter qui herbam gemitus et terra fecundat. talis autem terra a deo benedicit sicut et illa que profert spumas et tubulo respicit. Et hoc facit ab illo loco. Impossibile est eos. usque ibi confidimus autem de vobis dilectissimi. **Q**uarto vero ponit quandam tacitam excusacionem. Forte enim ex his ubi idigent haberi cum videtur inuenire quod ipsi essent talis terra reprobata. et ideo dicit quod ipse non ita tenet. immo confidit de ipsis multo meliora saluti. et hoc facit in illo versus. Confidimus autem quod ipse aliam eorum consultationem in fide Christi. Nam et sanctis misericordiis runt in ihesu. et pro Christo passiones et tribulaciones ac persecutions tolerauerunt. et hoc facit ab illo loco. Non enim iniuriam est deus usque ibi. **A**brahe namque promittens deo. **S**exto vero inducit per alias ratione immobilem permissionem que facta est abrahe. Nam habet permisit et permissione iuramento firmavit. quod multiplicaret eum. quas permissionem ipse longanimitate expectauit. Et sic per duas res immobiles propter quas impossibile est mentiri. scilicet propter unamentum et permissionem. conduxit quod hebreis longanimitate expectantibus et tenentibus fidem Christi. quod introibut usque in iusta velationis sancti sanctorum. hoc est in ipsius celum. quod figurabatur per illam preter natum culi que appellabatur sancta sanctorum. anque pendebat velationem. Et hoc facit ab illo loco. **A**brahe namque promittens deo. usque in fine capituli sexti. Et sic ostendit ab illo loco. De quo nobis grandis

97

sermo ubi incipit ps quarta. usq; ad principium septimi cap
tuli difficultatem misterij latentis in illo versu. Tu es sacerdos
metnum. Deinde vero p totum capitulum septimum ostendit q; sa
ecdotum Christi est excellencie sacerdotio legali ipius aaron et filiorum eius p ex
positionem illius usus. Et primo ponit dignitatem melchisedech quam
tum ad multa. Nam et quia minister rex iusticie. et quia rex pacis
et quia sine fine pere et sine genealogia. et quia non legitur in scriptura
sime vite sue nec principium. et quod accepit decimas ab ipso abra
ham. et p consequens ab omnibus filiis qui erant in lumbis eius
et ita ab ipso leui et ab aaron. et quia benedixit abrahame. constat
autem quod minor benedicit a maiore. Si ergo futurus erat sacerdos secundum or
dinem melchisedech. patet quod debebat esse maior abraham et
omnibus filiis eius qui fuerunt postea sacerdotes. Item debebat esse
rex iusticie et rex pacis et immortalis et eternus. que omnia competit
Ihesu Christo. et p consequens patet quod sacerdotium suum excedit leuiticum
sacerdotium et legale. et hoc facit a principio septimi capituli usque ibi.
Si ergo consumatio. Deinde vero ponderat aliud vocabulum quod poi
etur in illo usu. videlicet sacerdos secundum ordinem melchisedech. ex quo ar
guit duplicit. Primo quidem quod translatio sacerdotio in quartus lega
lex illa transferit et mutat. sed hec facta est translatio sacerdotij. Nam sa
cerdotium legale debebat solum ebum leuitice et filiis aaron domini
autem in hoc usu cum ait. Tu es sacerdos metnum. loquitur alii ebum. Nam sa
cribium iuda et stirpi dauid. alicui enim filio dauid dirigit illud u
bum in psalmis. Dirigit namque ipsi Christus. igitur necesse est ut lex antiqua
translata sit. Sicut et sacerdotium. et quod substituta sit noua lex et nouum
sacerdotium. Quarto vero arguit quod si ordo antiqui sacerdotij immutatus
est. quicquidem ordo erat secundum successionem carnalem ut succedat sacerdo
tium secundum ordinem melchisedech quem non legitur in scripta fuisse mortuus
et p consequens accipit quasi vitam habuerit insolubilem et fu
erit immortalis. Apparet quod dicitur sacerdos metnum evidentem concluditur
quod apostolus hoc primum sacerdotium evanescere est. quia infirmum erat cor
ruptibile et mortale. et nichil ducens ad perfectum. Durat autem prima
deductio ab illo loco. Si ergo consumatio usque ibi. Manifestum est est
enim. Secunda vero ab illo loco. manifestum est enim usque ibi. Intro
ductio vero melioris spei. Deinde vero ponderat illud ubum. Ju

rauit dominus & non penitebit eum ex hoc probans q multo
excellens est sacerdotium xp̄i. cum sit introductum sub iua-
mento dei. nec cadat sup ipsum penitudo. qz sacerdotium aarō qd
sub iuamento non legitur introductum. et hoc facit ab illo lo-
co. **I**ntroductio vo melioris spei. vñqz ibi. et alij quidē fci sunt.
sacerdotes. **D**enide vo ponderat illud vñbū metnū. Nam sacerdotio
leuitico plures sacerdotes sibi iniucem successerunt ppter hoc q p
mortem prohibebat vñq pmane. In isto aut sacerdotio non ponit
inihi vñq qui pmane pmittit metnū. et talis est xp̄s qui excelsior
celis sc̄s semel seipſu p morte obtulit et exercet in celis imanu-
sacerdos ppetius & eternus. et hoc facit ab illo loco. et alij quidē
plures fci sunt. vñq in finem capituli totalis. In quinta vo pte
predicit ex tabnaculi pcellencia. unde arguit sic. **L**ex antiqua et
ei⁹ pontificiū venerabat ppter sanctuarī & tabnaclem qd p moisē
iudeute domino legit̄ constitutū in exo. si in lege noua pntifex
nr̄ ihs xp̄s habet multo excellens tabnaclem & sanctuarium
qz fuerit illud. & multoplus lex noua dēt obfuiari & in reuēcia
bri. **D**urat at hec ps a principio capituli octauī. vñq circa medi-
um. vbi scribit. **N**unc aut meli⁹ sortitus est ministeriu. **P**rimo
namqz p modū cuiuldā sume r̄plicās ea que dicta sunt ponit
minorem. ait capit⁹. sup ea que dicunt. pntifex nr̄ & minist⁹ ta-
bnaculi vñi quod fixit de⁹. & non homo. **D**enide vo ibi. **O**is pō
ntifex. pbat istam minorē. dupl̄r. **P**rimo quidē ratione. qz iam
non oportet introdurisse aliū sacerdote. si tabnaculū i quo offer-
tur sacerdos etius. de quo hic dicit. **T**u es sacerdos metnū. et sup
ēram. **S**ufficient enim sacerdotes legales ad offendū mutuam in
illo tabnaclo treno quod non est nisi quedam umbra siue simi-
tudo exemplata. quare relinquit q illud tabnaculū sacerdos eti-
mū sit supra celuz. **S**ecundo vo ibi. **S**icut responsū est mois̄. p
bat id p scripturā qui precipit mois̄ ut facet tabnaculum iuxta
exemplar sibi in monte monstratū. ex quo colligit duplex tab-
naculū. vñū exemplarū et corpore quod fecit mois̄. et aliud exē-
plans & spūale. quod fixit de⁹. et cū omni tabnaculo deficiat ali-
quis minister. necesse ē q in illo exemplanti tabnaculo spūalis
sit minister de quo dictum est. s. q est sacerdos ietnū. **I**n sexta vo

pte ap̄ls procedit ex ipsius legis in se considerate & testamēti
 excellēcia. Vnde arguit sic. Nunquid querit aut q̄ri debet lex
 alia aut aliud testamentū a p̄mo nisi p̄mū insufficiens sit de se
 cōfusū & incompletū. et p consequēs ratione defect⁹ aliquālīt
 vitupandū. Sed dominus iē. xxi. capit̄lo introducit nouā legē
 et nouū testamentū cū quadam reprobatione prioris testamenti
 dati p moisen. q̄ necessē est q̄ illud defectuofū fuerit & imp̄f̄m
 et q̄ f̄m fuerit multo melius & excellēci⁹. et p consequēs dili
 gēci⁹ obſuandū. Durat aut̄ hec ps ab illo loco nunc autē me
 lius. usq̄ in finem capituli octauū. Nam primo ponit conclusi
 nem dicens. Nunc aut̄ meli⁹ sortit⁹ est ministeriū. quāto & nie
 lioris testamenti mediator est. Secōdō format rationem ibi. Nam
 si illud prius a culpa vacat. Tertio probat nimorē inducēs
 auctoritatē iēmīe dices ecce dies remiūt dicit domin⁹ ū. et po
 nit autoritatē longam & clarā in qua deus promittit se donati
 rū nouū testamentū. non f̄m formā illius testamenti qđ datu⁹
 est in exitu israhel de egip̄to. Quarto vō ap̄ls ex abundācia
 elicit ex p̄dicta auctoritatē vnu aliud argumentū ponderādo
 illud v̄bū. nouū. et hoc facit ibi. dicendo aut̄ nouū. vnde arguit
 sic. Nouū dicit p respectū ad antiquū et v̄t⁹. s̄ p̄pha introducit
 dominum p̄mittentē se datu⁹ testamentū nouū nō f̄m formā
 p̄oris q̄ innuit q̄ testim̄ p̄us idēo tūc debebat reputari v̄t⁹ et
 antiquū. et p consequēs p̄pe mītū. nam si remaneret in vigore
 iam non diceret antiquū. In septima vō pte procedit ex contēto
 rū in tabnaclo cēmonia & sanctimonia. Vnde arguit sic. In tab
 naculo prius factō p moisen erat due ptes. et in p̄ma qđē pte
 que dicebat sancta. erant ta. sicut candelabru mensa & p̄positio
 panū. In secunda vō pte que dicebat a p̄map vnu relatientū
 que dicebat sancta sāctoꝝ. erat thuribulū aureū & archa testa
 menti. In p̄mo autē tabnaculo omnes sāctotes cotidie introj
 bant dū sācficia offūmabūt. In secundo vō nullus intrabat nisi
 sumus p̄ntser. & ille tātum semel in anno cū sanguine quem
 pro sui & p̄pli ignorācia offerbar. et hec erat ceremonia & san
 ctimonia eorū q̄ in tabnaculo p̄pi quā a toto p̄plō fūm⁹ timor
 et reverēcia cōcipiebat ad legē & ad tabernaclo ip̄m. s̄ constat

q̄ omnia ista erant significativa. Non enim apparet quare in se si stendo in illo ritu sic esset agendum magis q̄z alti. Et tota ratio illius ritus significabat dum duplex erat ecclesia dei que est vno tabernaculum et vno teniplu iphus. Prima quidem que militat et pugnat in via et hec significat per primi pretem tabernaculi et pugnat sancta. et in istam potuerunt inter sancti pres in vetere testamento erant enim de ecclesia et civitate dei. in cuius figura sacerdotes cotidie in scena introibant. Secunda vero est illa q̄ in celis tūphat et regnat et hec significat per sancta sanctorum. In hanc autem nullus potuit introire nec erat via apta aut palpata donec sumus pontifer Christus per propriū suū sanguinem introuis et viam appuimus. igit ex his que in illo tabernaculo gerebantur. pater q̄ multo excellenter est lex Christi et per consequens maxime reuenda. Deducit autem ratione istam a principio nomi capituli quod incipit. Habuit quidem et prius iustificationes culte. usq; ibi. que parola est tuis instantis. In octaua vero parte procedit ex oblati sacrificij efficacia. Unde argumentum sic. Lex antiqua a filiis Israel maxime obseruabatur. q̄z marie apparet spem quam habebant in efficacia sacrificiorum que autoritate diuina iussa fuerat offerri pro peccatis. sed sacrificia quantum erat ex una ipsis nullo modo hanc efficaciam habuerunt. Constat enim q̄ sanguis hircorum aut vitulorum aut ritus cibo et potuum aut locorum aquae cum sint quedam corporalia. nullam habent efficaciam respectu peccati. Sanguis vero Ihesu Christi effusus per mortem cum esset immaculatus et plenus spiritu sancto habuit de sui ratione hanc efficaciam. meret namque apud deum ille qui omnino immaculatus existens et cum hoc plenus est gratia spiritu sancto duxerponit se morti ut obediat deo gloriam non solum sibi sed etiam et per consequens ut a filiis donent peccata. Sed multo excellenter est lex noua que habet sacrificium continens viam efficaciam respiciendi deletionis peccatorum q̄z lex antiqua cuius sacrificia nullam habebant efficaciam de natura sua. sed tantum inquantu erat figura et parola sive similitudo sacrificij huic. Durat autem hec ratio ab illo loco que parola est tuis instantibus usq; ibi. et ideo noui testamenti continetur namque tres lecausile in hac parte. In prima namque que incipit que parola est tuis instantibus dicitur q̄ sacrificia que erant in lege veteri nullam habent

efficaciam nisi inquantū esset parola et figura p̄ntis ip̄is ḡde
 In sc̄da aut̄ que incipit. xp̄s aut̄ assistens pontifer ostendit q̄li
 ter xp̄s xp̄um sanguinem infra sancta sanctorū offerens ad mo
 dū fūni sacerdotis etnam redēptionē inuenit. In t̄cia vō clausula
 que incipit. Si enī sanguis h̄icorū rationē format et deducit p̄
 locum a minori. quia si sanguis h̄icorum aut̄ thaurorū aliquo
 modo potuit sanctificare et carnalit. multo forcius potuit sp̄ua
 lit sanguis xp̄i. In ix vō procedit ex testamenti dedicatōne et
 sponfione firma. Vnde arguit sic lex antiqua reputabat firma.
 et p̄ cōsequens imobilit obſuanda. quia fuerat sanguine dedi
 cata. sic patet exo. xiiiij. H̄ lex noua multo excellētorū sanguine est
 dedicata quia sanguine ihesu xp̄i. ḡ multo firmior est lex noua.
 et confirmat hoc ex cōfuetudine humana. quia nullū testimoniū ē
 firmum nisi post mortem testatoris. Potest enī ip̄su reuocare
 q̄ndiu vñit. s̄ p̄mū testimoniū legis antique nō fuit confirmatū p̄
 morte testatoris q̄ est de⁹. s̄ solū p̄ morte h̄icorum et vitulorum
 sicut moyses dixit. Xic est sanguis testamenti q̄ mandauit ad
 nos de⁹. Nouū vō testimoniū confirmatū ē p̄ morte xp̄i et testatoris
 dei. q̄ mortuus est in natā assūpta. Est igit̄ testimoniū immortale et p̄
 consequēs poci⁹ obſuandū. Durat autem ista deducatio ab illo
 loco. et ideo noui testamenti. vñq; ibi. Non enim in manu facta
 sancta ihs itrouuit. In r. vō p̄cedit ex oblatō atinua et af
 fidua. vñ arguit sic. Lex atiq̄ reputabat efficax. et p̄ dñs obſuāda
 apt̄ uige sac̄ficium. et apt̄ indeſinētē obloz hostiarū q̄ fiebat p̄ an
 nos singulos in sancta sanctorū a fūmo sacerdote. s̄ m̄ltio excellē
 torū modo in noua lege obtulit se fūm⁹ p̄tifer ihs xp̄s. nō ei
 fecit n̄ vñ obloz sanguinis sui in fine seclī ad deſtruccōis p̄cī
 q̄ fcā ip̄e itrouuit i ip̄a fcā sc̄torū nō q̄dē manu facta s̄ in ip̄z celū
 ut appearat nūc vultui dei p̄ nob̄ quēadmodū p̄ q̄ndā imaginē su
 m⁹ p̄tifer i fcā sc̄torū cū hostijs itroibat ut assistet ibi p̄ po
 pulo. ḡ m̄ltio excellētorū ē mod⁹ oblois in noua lege q̄ i reti. tu
 q̄ i noua lege n̄ ē fcā ista oblo n̄ sel. i reti freqnt. tu q̄ i reti fie
 bat corā do n̄ facilit appēte. i noua n̄ offēt se xp̄s vultui dī faci
 lit fibi obiecto. Durat at̄ ista dēdō a fine c. xi. ubi ſcbit. Nō enī
 in manu facta sancta. vñq; in finē capitlī. x. Primo namq; p̄cī

minorē quantū ad illa que dicta sunt dī xpō scz q̄ semel fūni
sanguinē obtulit et non frequent et q̄ ipso oblato introiuit m̄
in finem nom̄ capituli. Secundo vō pomin̄ maiorem quantū ad
illa que dicta sūt de lege reti. scilicet q̄ optebat p singulos an
sudit pro eo q̄ illa oblatō pfecte non poterat emūdare. et hoc
facit a pncipio. x. capituli quod incipit. vñbram em̄ habens lex
vñq̄ ibi impossibile em̄ est sanguinē thauroū auferri peccata.
Tercō vō incidentalit probat hoc q̄ usus fuerat in rationē ista
et in aliquibz pcedentibz scilicet q̄ sanguis aialū oblatorū in le
ge non poterat ex natura sua auferre pctm. h̄ q̄ omnis oblatō
peccati erat ex implecone diuine vocis quam xps adimpleuit
cum ait. Veruntamen non qđ ego volo. s̄ qđ tu. Adducit aut̄
hic autoritatē ap̄bē dicentis in psona xp̄i in ps. Sac̄ficiū z ob
lationem voluisti corpus aut̄ aptasti michi. vel sim alia in slacō
nē. aures aut̄ accioiendo partē p toto. Sequit̄ holocaustū pro
pctō non postulasti. tunc dixi. ecce venio. In capite libri scriptū
est de me ut faciam voluntatem tuā z̄c. ac si velllet dicē xps sim
adaptionē apli ut loquaf̄ filius ad p̄rem. quia noluisti nec pla
cuerunt tibi holocausta vñq̄ veteris legis idēco aptasti michi
aures z corpus z fecisti me incarcerari. Et ecce ego veniens in
carne assumpta faciam voluntatem tuam. tibi obediens usq̄ ad
morteni. et tunc concludit apls q̄ in hac sola voluntate sancti
ficati sumus p oblationē corporis ihu xp̄i q̄ dicē velit q̄ solo me
rito istius voluntatis delet omne peccatū. et h̄ facit a loco ubi
scribit̄ ip̄s libibile em̄ ē. usq̄ ibi. et ois qđē sacerdos. Quarto vō
pbat idē auctrē alia ps. q̄ illi eidē cui d̄cm ē. tu es sacerdos iēmū
dām ē in eodē ps. sede a dext̄ meis donec po. m. tsc. pe. t. q̄ nō
posset esse si opteret eum frequent sacerdicte. non em̄ sacrificando
sederet ad dextrā. s̄ poci⁹ misstraret. et idō auim̄t q̄ nō habuit
n̄ semel offerre. et h̄ facit ab illo loco. et ois qđē sacerdos. vñq̄ ibi
d̄testat at nos z sp̄us sacerdos. Quito vō pbat idē p auctrē sup̄i⁹
introductā i cui⁹ fine dicit d̄ de nouo testim̄o loquēs scz. ap̄i⁹
ero miqtatibz eoz z pctoū ip̄oy nō recordabor amplius.

constat autem q̄ ubi peccata dimissa non sunt. oportet amplius
 pro peccato offerre. q̄ in novo testamento nō oportet esse ulte-
 riorem oblationem. quia p̄fia oblationi data fuit. ut testat ap̄pe-
 ta. et hoc facit ab illo loco. cōtestat autē nos. vsq; ibi. Xabentes
 autē itaq; fr̄es. Tertio vō concludit p̄ncipalem intentionē scilicet
 q̄ sume p̄seuerandū est in hac tali lege. et tangit multa media
 ex p̄cedētib⁹. Primum quia sancta sanctorū p̄ xp̄i sanguinē sunt
 p̄ta. et iniiciata est nob̄ via ad m̄ndū p̄ velamen. et ideo dēm⁹
 m̄tre abluti corde & corpe & fidē istam indeclinabilit̄ obſuare.
 et hoc mediū ponit ibi. h̄ntes iteq; fr̄es. Secundum ponit ibi. volū
 ūtarie enī peccatiib⁹ nobis. dēm est enī q̄ iam amplius nō est
 aliqua hostia p̄ p̄cto quia iam oblata est et idō multū detem⁹
 timē ne volūtarie peccem⁹. Tertiū ponit ibi. Terribilis namq; ē
 sc̄z q̄ sub duob⁹ vel t̄b⁹ testib⁹ moriebat ille qui legem moysi
 nō suabat. multo q̄ forci⁹ in die iudicii et ignis quādū vīficabi-
 tur illud v̄bum. michi vindictā & ego retribuam & illud iudica-
 b̄z domin⁹ p̄p̄lm suū. p̄uiuent̄ t̄n̄ gressos eis noue legis. Quartū
 ponit ibi. Rememoramini p̄stmos dies. oīns sc̄z q̄ multū debet
 p̄seuerare in fide. q̄ p̄ ea multis ambulac̄nes sunt passi & rapias
 honorū suorū. In. xi. vō parte p̄cedit ex obſuatori⁹ legis antiqua
 sanctitate nimia & ex pentum seniorū exemplari vita que in su-
 ma reuēcia est habenda propt̄ sanctissimos p̄res qui ipsaz ob-
 suauerunt. sed illi iūdem p̄res magis effecti sunt & pocūs iūsti-
 ficati ex hoc q̄ ambulauerunt in fide ih̄esu xp̄i. quam ex hoc q̄
 legem suauerūt. igitur fidei exemplo ipsorum est pocūs adhe-
 rendū m̄q; legi. Durat autem hec ratio a principio capituli xi.
 vbi scribit. Non enim accessit ad tractabilem & accessibilem
 ignem. Circa rationem istam primo discriminē fidem ponit mi-
 norem scilicet q̄ omnes patres sancti placuerunt deo ex hoc q̄
 ambulauerunt p̄ fidem. et hoc facit a principio undecimi capituli.
 Est autem fides. Demide vero minorem istam p̄bat & deducit
 per patres qui fuerunt ante legē. vtpote p̄ atel. enoch. & noe.
 abraham. isaac. & iacob. et ioseph. Ostendens q̄ isti septem am-
 bulauerunt per fidem. Et per eandem solum placuerunt deo.
 Et hoc facit ab illo loco. Fide nāq; intelligim⁹ aptata esse secula

vbo dei. usq; ad locū vbi scribit. fide moïses nat⁹ occultatus ē
mēhibi. in patēt at p̄ticule. vii. i p̄dā dōcōne. f. mīm viii. p̄m
Dēinde vō eandē minorem deducit in m̄ose legillatore et in
hijs que acciderūt tpe legis dare sub moïse ⁊ iōsue. et hoc facit
ab illo loco. Fide moïses natus. usq; ibi. et quid ad h̄c dicam.
deficiet enī me temp⁹. Dēinde vō p̄ modū sume ⁊ epilogi de-
ducit idem in iudicib⁹ ⁊ app̄bis qui fuerunt post datam legē. et
hoc a p̄dicto loco. et quid adhuc dīca. usq; ibi. Et hijs omib⁹
testimoniō fidei pbati mūenti sūt. vbi minore pbata cōcludit
Dēinde vō in principio capit̄lī. xij. qđ incipit. Idq; ⁊ nos tan-
tam h̄ntes app̄fita nubere testī. pbata minore infert oclonē
p̄ncipalit intentā. videlicz qđ dēm⁹ p̄suēare in fide ⁊ ētare. p̄cō
ea ac passiones sustinē exemplo xp̄i. Dēinde vō cū ait. Nondū
enī usq; ad sanguinē restitūtis. obūrgat uideos sup̄ mobf-
uancia huius conclois. videbant enī tēdio affici. deficē ⁊ fatiga-
ri ex p̄secutōib⁹ quas tolerabant p̄ fide. et adducit cont̄ eos au-
toritatē sapientis. et hoc facit ab illo loco. nondū enī usq; ad
sanguinem. restitūtis. usq; ibi. app̄t quod remissas man⁹ et so-
luta genua erigite. Dēinde vō modū describit quo dēbāt i fide
p̄suēare. qđ cum rātitudine opum ⁊ sanctitate morū. et h̄ facit
ab illo loco. app̄t quod remissas man⁹. usq; ibi. Nō enim acceſ-
sistis ad ētabilem ⁊ accessibilem ignē. In pte vō. xij. et ultima
p̄cedit ex multiplici app̄cōne miranda ⁊ stupēa que facta le-
git. quando lex fuit data. Vnde arguit sic. Lex antiqua hita fuit
in huma rūēcia ⁊ studiose debuit obſuari app̄t signa ⁊ mirabi-
lia que fuerunt in ipa legidacone. que ponunt in exo. capitulo
xix. h̄ multo excellēora ⁊ nobiliora sunt illa que concrētūt in
lege noua. g. noua lex ⁊ fides xp̄i diligētūs obſuanda est et re-
uerenc⁹ suscipienda. Curat aut̄ ista deductio ab illo loco. non
enī accessistis ad ētabilem. usq; in fine ep̄le loci⁹. Vbi p̄mo
volens pbare minore narrat mirabilia que cōtingerūt in legis
datōe. et h̄ facit in p̄ncipio. Nō enī accessistis. usq; h̄ accessistis
ad sion mōteni. et cūnitatē dei viuentis. Dēinde vero ostendit
meliora esse ⁊ excellēora que concurserunt in legis noue da-
tione ⁊ fidei p̄mulgatione. Et quia hoc facit ab illo loco. Sed

103

accessistis. vñ q̄ ibi si em̄ illi nō effugierūt. **D**einde vñ ex minore
 p̄bata rōz deducit dices. q̄ si antiqua legē nō obſuātes penā non
 effugierūt. multo m̄ effugiēt q̄ fidē nō recipiet. et deū de celo
 vocantē atemnēt. et h̄ fecit ab illo loco. si em̄ nō effugierūt. vñ q̄
 in finē capitli. **D**einde vñ in principio. xiiij. capiſli quod incipit.
Itaq̄ regnū imobile fūscip̄tēs. ponit adloc̄ isti⁹ rōis ⁊ tocaus
 ep̄le q̄ iā p̄bata est p̄. xiiij. rōes. videlicz q̄ in fide xp̄i imobilis
 standū ē ⁊ cū omni metu ⁊ reuēcia. et h̄ fecit ab illo loco. **C**ari
 tas fratnitatis maēat in vob. **D**einde vñ a p̄dicto loco. caritas
 fratnitatis. vñ q̄ ibi. orate p̄ nob. ponit. viij. cūstancias virtuo
 las quib⁹ debet p̄fata cōclō obſuari. q̄ui em̄ vult digne pſeuēa
 re. vñ q̄ in finē. dez in ea pſeuēare cū. viij. v̄tutib⁹. **P**rimo cū fra
 tina caritate. et hoc doc̄ ibi. caritas fratnitatis xij. **S**c̄da vñ i tna
 pietate. et hoc docet ibi. memētore vinctorū tanq̄ simul victi
Tertio cū pſea castitate. et h̄ docet ibi. honorabile connubium et
 thorū imaculat⁹. **Q**uarto cū sufficiencia ⁊ cōtentia paupertate. et
 hoc docet ibi. sint mores sine auaricia cōtēti p̄ntib⁹. **Q**uinto vñ
 cū sincera vītate ⁊ stabilitate in ortodoxa fide. atemnis omnibus
 doctrinis alijs p̄gnis. et hoc docet ibi. memētore p̄positorum
 yñorū. **S**exto ab abstinentia ab escis carnalib⁹ ⁊ sobetate. et h̄ fecit
 ibi. optimū ē em̄ grā stabilire cor. **S**eptimo cū obłone deuota
 et hostian⁹ puritate. hostian⁹ quidē laudis. beneficēcie munīcōis
 et hoc docet ibi. p̄ ipsum ḡ offeramus hostiā laudis. **O**ctauo cū
 obediencia ⁊ hūilitate. et h̄ docet ibi. obedite p̄positis v̄ris. po
 stremo ep̄lam ap̄let ⁊ finit in. v. **P**rimo in sui recomandacōe.
 recomandat namq̄ se orōm̄ eorū. et hoc facit ibi. orate p̄ no
 bis. **S**ecundo in sui de p̄caōne p̄ ip̄is. Obsect em̄ deū ut aptet
 voluntates eorū ad bonū. et hoc fecit ibi. **D**e⁹ aut pacis. **T**ertio
 vñ in sui excusacōe er hoc em̄ q̄ nō erat apl̄s eorū. s̄ gēciū po
 tuissent forſitā m̄digrī ⁊ p̄ſuuptuosi aliciū iputare q̄ eis p̄ntem
 ep̄laꝝ destiſſz. et ideo excusat se ibi. Hugo at vos fr̄es vt ſuffera
 tis v̄bū vītatis v̄bū ſola cij. **Q**uarto in timothei latoris ep̄le re
 medacōe. recomēdat em̄ eu tanq̄ eaz discipulū ibi. cognosci
 te fr̄ez nr̄z thimothēu. **Q**uito i mutua ſalutacōe ⁊ gr̄e ip̄loracōe
 ibi. ſalutate ōes p̄positos v̄ros. Salutat vos ōes fr̄es gr̄a cū o

bus vobis amen et in hoc finit liber. xiiij epistolarum pauli apostoli
gencium. **D**umho libri actuū apostolorum.

Vnc accedit liber actuū apostolorum. et intendit unam cō-
clusionē hanc scz q̄ ecclia p̄nituita & fides ihesu xp̄i mi-
manā idūstriā aut p̄ humanū modū. et ad hāc cōclon talē ra-
tionem inducē intendit. Illa cōggatio q̄ fuit mirabili modo per
sp̄iritū sanctū corroborata. Demde vō post corroboracionē p̄
eundē sp̄im sibi multiplicata. demde post multiplicacionē p̄ eundē
sp̄im. s. disseciata. demde post disseminacionē p̄ eundē sp̄im intitu-
lata. Demde vō p̄ intitulationē a uideis in vniuersas gentes p̄
eundem sp̄im sanctū translata & transportata. Et in omnib⁹ p̄ eundē
sp̄im sanctū a cunctis volentibus eam extingue mirabilitate
rata. illa inqz cōggatio manifestū est q̄ fuit p̄ sp̄im sanctū in or-
bem introducta. et p̄ consequens in ea est p̄seuerādū tanqz in
secta dei vera & salutari. s. talis est & fuit aggacō fideliū in ecclie
hāc xp̄i ḡ ipa fuit introducta p̄ sp̄iritū sanctū & p̄ consequens
in ea ē p̄seuerādū tamqz in secta salutari & vera. nimorem ḡ
ist⁹ rōmis intendit lucas inducē & pbare in toto libro disticte
quidē quantū ad illas. v. p̄tes de corroboracionē & corroboro-
te multiplicatione & multiplicate disseminacionē. pmixtim autē
et diuincim quantū ad. vi. p̄tē delibacōne & custodīcōne. nā in
ipsa multiplicacionē & in ipa dissemination. et in omnibus alijs
ōndit ipan̄ fuisse a sp̄ū sanctio p̄suata de manu p̄secutor⁹. et s;
hoc lib iste diuidit in. v. partes p̄incipales. In p̄ma namqz pro-
bat p̄mam p̄tē mioris videlic̄ q̄ aggatio fideliū p̄mitia fuit p̄
sp̄im sanctū mirabili modo corroborata. & durat ps ista p̄ totū
i. c. et. ii. v. s. q̄ ad locū ubi scptū ē. hijs auditis ap̄uesti fuit corde
Circa corroboracionē at istā sic p̄cedit q̄ p̄mo oñdit q̄lit fuit a
xp̄o i. p̄missa. et s; fāt a p̄incipio ubi dñuat lucas librū istū cū
libro euāgelij sui dicens. p̄mū fmonē feci de oib⁹. o theophile &
p̄ris. q̄ vos baptizabim̄ sp̄ū sancto nō p̄ moltos hos dies. Et
demde dñit. accipietis v̄tutē sp̄ū sancti sup̄ueietis in vos.
Sed o vō ostēdit de ista roboracione qualit fuit inchoata p̄ occu-

larē aspēciū ascensionis dñi iherūm celū. et p arte stacōnem duoy
vīorū quī apparuerūt mōduti albis duorū sc̄z angeloy. ex hījs
enī fuit illa ḡgatio cōfirmata. et hoc facit ab illo loco. et cū hoc
dixiſ h videntib⁹ illis eleuat⁹. usq; ibi. et cum introiſſent in cena
culū. Tertio vō ostendit de ipā conḡgatione q̄ erat corroboran
da q̄lit fuit in loco idoneo collocata ⁊ adunata. et hoc facit ab il
lo loco. et cū introiſ h in cenac̄m. usq; ibi. In dieb⁹ ill⁹ exurgēs
petr⁹. Quarto vō oñdit de illa ḡgatione q̄lit fuit reīnte ḡta. fu
erat enī trūcata p mortē ⁊ suspēdū nūde pditoris ⁊ p ipūis p
uaricacōnē. fuitq; r̄mte ḡta p mathie electionē ⁊ substituōnē.
et hoc facit ab illo loco. in diebus illis exurgēs petr⁹ in medio
frīni dixit. usq; in finem pmī. c. Quinto vō oñdit q̄lit ipā robo
ratio fuit pfcē dñimata in die pēth. p aduentū spūs sancti. Et h
facit in pncipio capitlī ii. et cū ap̄lerent dies pēthecostes. usq;
ad locū ubi s̄ebit. Stupebant aut̄ om̄es ⁊ mirabant. Sexto vō
oñdit q̄lit in hoc casu fuit pdicta cōgatio impūgta aliquibus
irridentib⁹ ⁊ dicentib⁹ quia musto pleni sunt. Et hoc facit a pre
dicto loco. Stupebant aut̄ om̄is. usq; ibi. stans aut̄ petr⁹. Septiō
vō oñdit q̄lit ab ipūgco e pdicta p ipz. s̄ extitit libata. qz petr⁹
repler⁹ spū sancto calūpnā ipositā de ebetate repulit p pphas
Adducens. iii. aūctatres. Primiā quidē ioc̄ ibi. qz hoc est qđ dēz
est p ioclem ppham. et erit in nouissimis diebus z̄c. p qm̄ pro
pbat pphatam fuisse spūs. s̄ missionem. Scđam vō dauid ibi
dauid enī dicit pūidebam dñm corā me z̄c. p quā pbat r̄furcō
nem domī fuisse pphatam. Terciam vō eiusdē dauid. non enī
dauid ascendit in celū. dixit aut̄ ipē dñs dño meo p qm̄ pbat
ascensionē ihesu in celū. et ei⁹ dñiationē p totū mundū fuisse p
pbetata. Durat aut̄ pns p̄t̄lā ab illo loco. stas aut̄ petr⁹. usq;
ibi. hījs auditis opūcti sunt corde. et sic pbauit euident a libri
pncipio. usq; ad illū locū. q̄ ḡgacō fideliū p̄mitia fuit p spūm
sanctū miraculose roborata. In sedā vō pte pncipali q̄ m̄cipit.
hījs auditis opūcti s̄ corde. et diuat p. iii. c. seq̄ncia. usq; ad vi
exclusue. probat secundam partem minoris scilicet. q̄ dicta
congregatio post sui corroborationem p spūm sc̄m fuit multi
pliata. ubi aderadū q̄ poit. iii. m̄tiplicatos fideliū i iherūm fcas

Primum quidam fū miliiū psonarū. scđam vō. v. miliiū. t̄ciam autē sub numero mēto q̄si inniabilū. Fecit autē sp̄us sanctus fibi toto apłorū collio. et hāc scribit lucas ab illo loco. hijs autem compuncti sunt corde. et dixerunt ad petrū. et ad reliquos apostolos. usq; ad finem capitulē cūndī. et in hac multiplicatiōne p̄mo narrat petrū monem et p̄dicationem ibi. penitentiā agere et baptizet unus q̄s q̄s vīm. Deinde tum miliiū psonarū opūctionem et contīctionem ibi. Qui ḡ recepunt f̄mōnes ep̄. Deinde vō miraculosam confirmationem ibi. Multa quoq; signa et p̄digia p̄ apłos in ihrl̄m siebant. Deinde narrat comūsorū ad xp̄m deuotam et sanctā comūsationem ibi. Omnes etiā qui ētēbant erant p̄it. et ultimō concludit s̄mā multiplicationē. ostēdēs q̄ erat in continuo augmento ibi. de mīnus autē angebat q̄ saluū siebant cotidie. Scđam vō multiplicationē fecit spirītū sanctū ministrō petrū adiuncto sibi apło sp̄cialiter condilecto videlicet iohanne. et narrat lucas multiplicationē istam et in ipsa multiplicationē libationē p̄ spirītū sibi factam. a p̄ncipio t̄cij capituli. usq; ad illū locū quinti. p̄ manū autē apłorū siebāt signa et prodigia multa in plebe. Narrat namq; p̄mo qđā fēm p̄digiosū qđ fuit causa isti multiplicationis. videlicet cōsolidaōnē claudi. qui sedebat ad sponsam portam templi. Et h̄c fāt a p̄ncipio t̄cij capituli. petrū et iohannes ascendebant. usq; ibi. videns autē petrus respondit ad pp̄lm. Secundo vō narrat efficaciam vībum et elcūiū vīuosū qđ p̄tulit factō p̄dictō miraculo pp̄lo vīmū. et hoc facit a p̄dictō loco. Videns autē petrū usq; in finem capituli t̄cij. Tertio vō narrat incarcerationē petri et iohannis et ea non obstante comūsorū ad xp̄m numerū copiosū. et hoc facit a p̄ncipio quarti capituli. Loquentibꝫ illis ad populu. Quarto vō narrat libationis modū glorioſū ab illo loco. Fām est autē in cīlīmū. usq; ibi dimissi autē venerunt ad suos. Quinto vō narrat sup̄ p̄dicta libationē gaudīū. uscōsū et p̄fectū contīrent redēnt et ponerent ante pedes apłorū. et hoc facit ab illo loco. dimissi autē venerūt ad suos. usq; in finem capituli quarti.

Secundo vero narrant cuiusdam libatoonis altius non quidem a corporali ictu
 erat. sed hoc a spirituali similitudine per modum luminosum per mortem
 ananie et saphire ueroris sue quod voluerunt spiritum sanctum decipere et in
 ecclesia simulatione ipocritis inducere. Et hoc facit a principio capituli
 primo. vir autem quidam nomine ananias usque ibi per manus autem apostolorum. Ter
 tium autem multiplicationem fecit spiritus sanctus minister petri adiuncto sibi
 unus apostolorum toto collo. et hanc narrat lucas ab illo loco. per ma
 nus autem apostolorum fiebat signa. usque in finem. vi. capituli. Nam primo
 ponit multiplicationem fideliuum per multiplex prodigiis quod per apostolos
 fiebant et maxime ad perturbatorem et occisum. Deminde vero narrant
 persecutio fuisse ex zelo saduceorum et reclusione apostolorum
 in carcere ibi. Angelus autem domini per noctem apies iannus. Deinde
 vero ponit disputationis conflictum inter apostolos et principem sacrae
 vestimentis ibi. Adueniens autem quidam annunciat eum. Deinde
 vero narrat diffinitionem et sententiam latam ore gamalielis per
 ipsius apostolis per spiritum sanctum distinctum in quo fuit completa ipsorum libato
 ne. Et hoc facit ibi surgens autem quidam in consilio. usque in finem cap
 ituli. In tertia vero pte principali que incipit in principio. vi. capituli.
 ubi scribitur. exente autem nuno discipulorum. Et durat usque ad illum lo
 cum ubi scribitur. illi quidem qui discipuli fuerant. probat lucas minorem
 quantum ad prematriciam. videlicet quod conformatio primaria fuit fid
 lium per spiritum sanctum post multiplicationem factam in iherusalem ecclasiq[ue]
 diffusa per iudeam et samariam sicut precepit dominus apostolis. di
 cens. Eratis michi testes in iherusalem et in omni iudea et samaria. per
 cedit autem circa istam disseminationm lucas in hunc modum
 quia primo tangit ipsum occasionem et motuum videlicet stepha
 morum fuisse autem in ecclesia que erat ierosolimis timorem magnum et
 persecutio apparet quem omnes discipuli per apostolos sunt discipuli.
 illi autem hic discipuli disseminauerunt circumquaque ueritate fidei. Et h
 est quod concludit a principio capituli ubi scribitur. Paulus autem
 erat conscientia usque ibi. philippus autem descendens in civitate samaria
 Secundo vero narrant huius disseminationis miraculosum modum
 et processum et ostendit quod hanc disseminationm fecit primo phi
 lippus quia erat unus ab apostolis inter octo primos diaconos ele
 ctos

et constitut⁹. et hoc facit ab illo loco. **P**hilippus aut̄ descendens
usq; ibi. Cum aut̄ audissent apli. Tercō vō narrat qualit dissei-
naconem hanc magnā fecerūt iohannes ⁊ petr⁹ ibi. cū autem au-
dissent apli qui erant iēosol̄is. Quarto vō narrat qualit ad dī-
mmandū vlt̄is procel sit philippus ibi. **A**ngelus autem domi-
locutus est ad philippū. usq; in finē capituli octau. **Q**uarto nar-
rat qualit disseminacōne hanc fecit paulus ad fidē miracōse co-
uisus a p̄ncipio nom capitlī ubi sc̄bit. **P**aulus ad hoc spirās mi-
nay usq; vlt̄ mediū capitlī eiusdē ubi scribit. Factū est aut̄ dū
petrus ēnsiret. viiiūlos. **S**erto iten̄ redit ad narrādum qualit
hanc dissemination fecit aplorū p̄cipius ⁊ pmus petrus. sc̄z
et hoc int̄ iudeos ab illo loco. Factū est aut̄ ut petrus. usq; ad
finē capituli noni. ubi duo miracula ponit sc̄z curationē paliti
ci enē. et fūscitacōne thabite mortue. **S**eptimo narrat qualiter
disseminationē hanc fecit petr⁹ int̄ gentiles ⁊ paganos agens
de cornelio ⁊ de illis qui conūsi sunt cū eo ad pdicatōz pet. et h
facit p totū capitlī. **O**ctauo narrat qualit disseminacōne istā
fūstnūt ⁊ defensauit petrus cont̄ iudeos qui illā reprehendebat
Et hoc facit a p̄ncipio. xi. capitlī. audierūt aut̄ apli ⁊ fr̄es. usq;
ad locum ubi sc̄bit. illi aut̄ qui disp̄si erant a t̄bulacōne. In ini-
vo pārte p̄ncipali que incipit a loco p̄fato. illi quidē qui disp̄si
erāt. et protendit usq; in finē capi. sequentis. pbat aut̄ lucas mī
norē quantū ad quartā partē videlicet q̄ fidiliū congāatio pri-
matua post sui dissemination fuit p sp̄m sanctū digne initi-
lata. **N**ō em̄ hēbat fideles nomē xp̄pū ⁊ dignū. si appellabāt di-
scipuli iātiochia donec p̄ disseminacōne multiplicē ibi fīaz dī fūt
xp̄iani. **V**nde meruit illa ciuitas rome multitūdīnis fideliū ac
sanctitatis deuotionis ⁊ pietatis eorū imponē cōtentib; hoc no-
men sanctissimū ⁊ famosū. et hoc lucas ostendit a loco pdicto.
illi quidē. usq; in finem. xi. capitlī. **D**en̄ de narrat qualit post
hanc initiationem in morte iacobi ⁊ in incarceratione pet he-
rodes xp̄iamitati intulit p̄secutōne. et hoc facit a p̄ncipio. ca xiiij
eodem autē tempe nūs herodes. usq; ibi. **C**um aut̄ pdicatur⁹
et héodes. deinde narrat libacōz miracōse a pet a loco pdicō. cū
aut̄ pdicatur⁹. usq; ibi. herodes at cū requiſit⁹ eu. **D**en̄de nar-

rat iustā dēi pūnitionē & mortem illatā herodi ppter mortē iacobi
 et in carcerationem pet. et ppter supbiam cordis sui a loco pdcō
 berodes at cum reqfisi eū usq; ibi. vbum aut domini. Ultimo
 redit ad narrationē illi⁹ intitulati collegij xp̄iam ab illo loco. v
 bum aut domini. usq; in finem capituli. In v. vo parte pncipa
 li que incipit in pncipio capituli. xiiij. Erant autē in ecclia q; erat a
 niochiae. Et durat usq; in fine libri p. xvi. capitula. pbat lucas mī
 norem quantū ad quintam ptem. videlicet qualit illa congre
 gatio iam intitulata. fuit p sp̄m sanctum inflata & insportata a
 indeis in gentiles ne remanēt artata ad vnam nationē et vnuz
 israeliticū pp̄lm. si poctus diffundere in omnes gētes p vni
 fūsum mundum. et q; istius insportationis potissimum minis̄
 fuit beatissim⁹ paulus sicut ipse testat ad ro. xi. qm̄dū gēciūm
 sum ap̄ls nīmisteriū meū honorificabo. et ad galathas secudo
 Qui opatus est petro in aplatū cūcisiōnis. opat⁹ est & michi si
 ter gētes. et ipse solus dixit indeis. vobis optebat pñm lo
 qui vbum dei. si quoniam repellitis illud. ecce contumur ad gētes
 fuit igit hui⁹ inflaciōnis minis̄ & ap̄ls extitit paul⁹. id ēco ab illo
 loco usq; in fine libri agit de actib⁹ pauli. et pmo narrat lucas
 qualit paulus & barnabas ad apostolatū gēciū sunt vocati. et
 p spiritū sanctum electi. et hoc in pncipio capituli. xiiij. secundo
 vo ibi. et ipi quidē missi a sp̄u sancto usq; in finem. Iciēdū
 officiū sunt diligent executi. Ad vidēdū aut processū libri ab
 illo loco et ipi quidē missi a sp̄u sancto usq; in finem. Iciēdū
 narrat lucas septē viagia pēgnacōnes atq; itinera & disc̄sus
 quos fecit pro gēciū conūsione ad fidem ihesu xp̄i. Primum
 nāq; fecit ad plātandū & scificandū fidem in gētib⁹ vicinorib⁹
 utpote in cipro & pomo. listris & alijs regionib⁹ cta antiochia;
 situatis. et hunc discursū narrat lucas p capitulū. xiiij. & iiiij iclu
 siue. in quib⁹ explicat regiones & loca p que pdcauerunt pau
 lus & barnabas ex quo egressi sunt de antiochia donec rediret
 ad ipm. Secundū vo viagiū fecit paul⁹ ap̄ls ad defendendū et
 manutenendū in libertate fidem xp̄i iam plantatā in gentib⁹ q;
 aliq; ex uideis credentib⁹ nitebant in fuitute redigē. asserentes
 p optebat gentiles ad fidem xp̄i cōusos circumcidī & cēmōias

legis obfuscare et alit non poterant saluū fieri. quibus resistent
paulus pro ista libertate accessit ad p̄mum cōsilii generale sup
ista questione iherosolimis. cōgata autoritate petri et iacobi
tulit. xv. usq; ad locum ubi scribit circa finem. post aliquādam
dies dixit ad barnabam paulus. reūentes vīstenuis frēs. Ter
cium. vō viagium fecit ap̄s ad plantandum fidem in gentib;
magis distantib;. vīpote in macedoniam et greciam. et hunc
discursū narrat lucas a loco prefato. post aliqd autē dies. usq;
ap̄e finem capituli octauii. ubi scribit. Et facto in aliquanto tē
pore p̄fēcūs est. Narrat enim primo quem assumpit in sociūz.
quoniam quendam gentilem fidelem nomine thymotheū quē
dimiserat ei barnabas qui cōsueuerat ire secum. et hoc facit usq;
ibi. Transiente autē frigiam. Deinde narrat qualit p̄hibitū est
est p̄ sp̄m sanctū ne p̄dicaret in asia et bitinia. s; trahret ad mag
num. distante locū. videlicet ad regnum macedonū. et hoc facit
usq; ibi. Nauigantes autē a troade. Deinde vō narrat qualit p̄
dicauit in quatuor locis p̄ncipalib; illi⁹ regionis. Primo q̄de;
philippensib;. et hoc facit a loco illo. Nauigantes usq; in finem
capitli. xvi. Secundo vō qualit p̄dicauit ihes salouicensib;. et s;
narrat a p̄ncipio. xvij. capituli. usq; ad locum ubi scribit. pau
lus autē cum athenis eos expectaret. Tertio narrat qualit p̄di
cauit atheniensib;. et hoc facit ab illo loco. Paulus autem. usq;
ad finem capitli predicti. Quarto qualit p̄dicauit corinthiis et
hoc facit a p̄ncipio. xviii. capitli. Post huc egressus ab athenis
usq; ibi. Paul⁹ vō cum adhuc fusimūisset. Ultimo vō narrat
qualit tēcio viagio consumato antiochiam est egressus. et s; facit
a prefato loco. paulus vero cum adhuc fusimūisset. usq; ad lo
cum ubi icipit narrare quartū viagiu vbi scribit. et facto ibi a
liquanto temporis. Est autē considerandū q̄ in quolibet viagio
ex tribus predictis incipiebat viam et iter ab antiochia et in fi
ne ad antiochiam redibat. Quartum viagiu fecit paulus ap̄s
ad plantandum fidem in gentib; viciniisib; a quib; prius pro
hibit⁹ erat videlicet asianis. Vnde iuit ad p̄dicandum ad ephe
sum. ubi p̄mo appollo fuerat. et deinde recessat. v̄sus corinthū

et hoc narrat lucas a loco presato i fine. xvij. capituli situato. ubi
 scribitur et facto ibi aliquanto tempis prosectorus est. usq; in fi
 nem. xix. capituli inclusus. Quintū vero viagium fecit paulus ad
 ad confirmandū fidem plantatam in macedonibus donec ite
 ri rediret ppe ephesū. ad confirmandū etiam fidem ipsorum. vo
 canut enim ephesios ad milletū. ubi cōsolat⁹ est epos illius ec
 clesie & semores. et hoc narrat lucas. capitulo. xx. p totū. Est aut
 sciendum q; in hijs quinq; viagijs mltē persecutones suscitare
 sunt contia paulū. a quibus narrat lucas eum fuisse p spm sc̄m
 libatum ut sic semp probet in c̄stalarit et om̄ixtim sexta ps mi
 ria quam in toto libro intendit. Tertium viagium fecit paulus v
 sis iherlm ad tolerādū p fide qm̄i plantauerat & portauerat in
 ḡntibus. ex hoc enim odiosus erat iudeis. Et hoc narrat lucas
 a. xxi. capitulo usq; ad. xxvii. exclusus p sex capitula. Nam m. xij
 narrat q; qmuis esset p apphas phibitus mchilom⁹ ascendit
 iherosolimam ubi exiit capt⁹. In. xxij. vō capitulo narrat qua
 lit iam captus iudeorū p̄lm fuit allocutus pmittente tribuno
 et qualit fuit a flagellis libatus. quia ptestat⁹ est q; esset cūns
 romanus. In capitolo vō. xxij. narrat qualit fuit in consilio co
 stitutus ubi posuit disseminaōnem int saduceos & phariseos
 ppter quam fuit expeditus. narrat etiam coniuraōnem. xi. viroꝝ
 vñt ipſi ppter quem fuit ad p̄fideni in cesaream destinatus. In
 capitolo vō. xxij. narrat qualiter fuit coram p̄fide atterullo ora
 liter post suam responsonem fuit ad hec in custodia mancipa
 ter p̄ biennū festus p̄ses qui felici successat. vellet eum iudeis
 idere appellauit ad cesarem et qualit coram herode festus iqui
 fuit an deberet ad augustum destinari vincitus cum non esset
 de aliquo notabili criminē accusat⁹. In capitolo vō. xxvi. narrat
 qualit coram rege agrippa predicauit fidē xp̄i & excusat⁹ se de
 ipso his a iudeis. et qualit adiudicauit agrippa q; erat omnio sic
 innocens. m̄hi appellat⁹ ad cesarem dimittendus. Septimū autē
 viagium & ultimū fecit ad plantandū fidem in ḡntibus nob̄
 horib⁹ & excellentiorib⁹ videlicet romanis et hoc narrat lucas

a. xxvij. capitulo vñ qz in finem libri p capitula duo scz. xxvij. et
xxviii. in quibus eniat ciuitates & portus p quos transferunt
navigando a cesaria vs qz romiam. hec p se patent. Est aut scien-
dum q hic innuit lucas octauu viagium quod credit paulus
apls fecisse ad plantandu fidē in hispania in occidentalibus pt-
bus. de quo ipsemet loquit ad ro. xv. dicens. ex multis iam pce-
dentiib annis hpo cum in hispaniam pfecticar vidē vos. unde
et in narbona dicit reliquiss fergū paulum archiepñ. cum de
hispania rediret. hoc aut viagnim innuit lucas eū fecisse in ul-
timu vñsculo huius libri cuni ait. q manit toto biennio in cō-
ductu suo. constat aut q iste fuit quart annus neronis. Nam
in secundo anno eius dicit est romam ad cesarem ad quē ap-
pellauerat. et sic duob annis ab eodē pmissus est sub litera cni.
stodia in conductu apō pdicare. impauit at nero pdic⁹. xiiij.
annis. et ultimo anno petrus & paulus mfecti sunt ab eodem
Cum igit lucas testet paulū pdicasse biennio rome. innuit q p
ix. aut x. annos sequentes profectus est ad pdicandu in prib occidentalibus
ideo rationabiliter conuncit q pdicauit in prib occidentalibus
maxime in hispania. ut sic implēt de eius ppositū & intentum
Et in hoc lib acuum aploꝝ smit.

Divisio libri. vii. canonicaꝝ.
Quic accedit lib. vii. canonicarū qū edic⁹ est a quatuor
aplis. iacobo scz quantū ad vnam ep̄lam. p̄ro quantū
ad duas. iohanne quantū ad. in. iuda quantū ad vnam
Intendunt aut omnes isti apli vnam conclusionem. videlicet
rpī eccliam & quēlibet fidelē informare resp̄ci agendorū & cō-
dorū. Duidit aut lib iste i quatuor ptes pncipales s̄m nume-
rū quatuor sc̄bencium. Prima namq canonica iacobi apli est
informatica resp̄ci moralū vñtū quantum ad omnē statū in
generalī. Secunda vñ ps que continet duas canonicas bñi petri
apl est informatica respectu moralū vñtū. Tercio q dñnet. in canonicas io-
hannis est informatica respectu theologiarū vñtū. scz fidei
spei & caritatis modo singulari. Quarta vñ pars que continet
canonicā beati uide est confirmativa oīm pcedentiū & doctrine

ap̄lorum verorum et pseudo confutativa modo v̄tuali ⁊ ratio
 nali. **I**n̄cipit ḡ canonica beati iacobi apl̄i et p̄mittit salutacō se
 cūdū modū epl̄arē. vnde ⁊ introducit p̄sonam salutantē dī
 tens. iacob⁹. et p̄sonam m̄stigantē ad scribendū subdens. dī et
 domini nr̄i ih̄esu xp̄i cuius amor ⁊ obsequium ad scribendum
 excitabat. Et cetū salutatū subdens duodecim t̄bubo q̄ sūt in dī
 sp̄fione et bonum optatū cōcludens salutē. Tunc sequit̄ p̄secu
 tio ⁊ narratō ibi. Omne gaudū existimat̄ fr̄es. Et diuidit̄ in
 xx. p̄tes fīm. xx. doctrinas morales quas in p̄nti canonica beat⁹
 iacob⁹ ponit. Primo namq; monet ad v̄tutē pacientie ⁊ stabilitatis
 resp̄ci adūsor̄. et hoc facit ab illo loco. omne gaudium.
 usq; ibi. Si quis v̄r̄i indiger̄ sapia. Circa v̄tutem aut̄ pacientie
 describit modū q̄r̄ v̄r̄ paciens nō solū debet sustinē imo in su
 stinendo debet gaudē. et ideo dicit. omne gaudū existimat̄ 2c.
 Et describit ob̄m subdens in temptationibus varijs ⁊ des̄cbit
 fructū ⁊ p̄fēm sub q̄dā cōcathe næcōe cōcludē. sc̄etes q̄ p̄baco
 fidei v̄fe paciam op̄at 2c. Sed ō monet ad v̄tutē cōfidēcie et
 fr̄at̄nitatis. Docet em̄ cōfidē ⁊ firmit̄ postulare a deo omnia qui
 bus homo indig; ⁊ in nullo hesitare de deo. Et durat h̄ doctrina
 ab illo loco. Si quis aut̄ v̄r̄ indiger̄ seīpa. usq; ibi. Gloriet̄ at
 frat̄h̄ilis ēccā v̄tutē aut̄ cōfidēcie. docet q̄n̄ cōfidēdū. q̄r̄ in tpe
 indigēcie. tūc em̄ de⁹ affl̄it. et ideo p̄mittit. Si q̄s v̄r̄ indig;
 sapiencia. vel alio dono. Deinde docet in quo solo est cōfidēdū
 q̄r̄ in illo qui est fons affluencie videlicet in solo deo. vnde sub
 dit Postulet a deo. Et ponit. v̄. ratōnes quare in solo deo confi
 dendū est tpe indigēcie. Nā q̄r̄ dat facilit̄ sufficit em̄ q̄ homo
 postulet. et q̄r̄ dat om̄nit̄ vnde subdit̄ q̄r̄ dat oībo et q̄r̄ liberalit̄
 vñ addit̄ affluēt et q̄r̄ curialit̄. vñ subdit̄. et nō ipperat. et q̄r̄ i
 fallibilitvñ addit̄. et dabit̄ ei q̄i dicēt nullū fallit neq; frustra. de
 inde doc̄z quō ē cōfidēdū q̄r̄ si accedat̄ ad deū cū firmitate ⁊ do
 no adhēncie. vñ subdit̄ postulet at̄ a dō i fide nichil hesitans. et ad
 ducit ad p̄bandū istū modū exēplū nāte. Itz q̄ em̄ hesitat̄ simile
 est fluctui maris ⁊ vñ septe ibi. vir dirit aio in cōstās est 2c.
 Tertio ō monet ad v̄tutē eq̄nimitatis q̄ multū pacie viciat̄
 non tamē est eadem. Nam pacia resp̄icit solū adūsa. eq̄nimitas

a ut respicit tam prospicqz adūsa. **E**st enim eqnimitas quī in q
lance recte ratōmis consistit. ut nec extollat in p̄spis nec deiciat
in adūsis. **S**ed ad modū boni quadrati quem p̄bs dicit in primo
ethicō. et boni tetharagonis in fine vitupio in q̄cūqz latē pla
ne cadit. vñ et ad dicēdū dēm ē. ii. reg. xiii. q̄ si angel⁹ dñi eēt
q̄ nec maledōne nec benedōne mouēt. **D**urat autem ista do
ctrina de eqnimitate ab illo loco. gloriēt autē frat hūilis. vsq;
ibi. b̄s vir q̄ suffert tēptacōnē. ca v̄tūtē at istaz d̄ scribit f̄mū
actū q̄ ē in p̄spis nō erigī. cū dicit. ḡl et v̄tūtē frat hūilis in exalta
tōne sua. et fm actū q̄ ē in adūsis nō deici cū subdit. **D**ives aut
in hūilitate sua. et rōnē v̄tus q̄ subdit ibi. quia sic flos semi trāsi
bit. v̄bi quādā filitidmē al sumit. et deide ad p̄positū adaptat
et iducit ibi. **I**ta et dives in itinēb̄ suis marcessc̄. **Q**uarto mo
net ad v̄tutē pudicicie et castitatis. **V**nde docet temptacōes car
nis cū magna fortitudine et resistēcia sustinē. **D**urat autē h̄ doct
na ab illo loco. b̄s vir q̄ suffert tēptacōnē. vsq; ibi. fr̄s mei di
lectissimi. **C**irca v̄tutē autē ista sic p̄cedit q̄ p̄mo ostēdit ipam
esse maximī meriti dicens. **N**at⁹ vir qui suffert tēptacōnē. istē
do sc̄ concupiscēcijs. qm̄ cū p̄bat⁹ fuerit accipiet coronā v̄te.
Denide v̄o responderet cuidam dubitatōni que posset suboriri.
posset enim alijs credē q̄ dixerat q̄ resistē tēptacōni ē. p̄baō
homīnis quidē vt recipiat coronaz v̄te q̄ de⁹ inimicet h̄mōi
tēptacōnes carnis. qd̄ remouēs dicit q̄ cum talis temptacō ma
la fit. de⁹ neminem temptat de p̄ctō carnis. **S**ed v̄nus quis q̄ a p
pria concupiscēcia temptat. et hoc ibi. **N**emo cum temptat. **D**e
inde ostendit hanc virtutem int̄ ceteras esse singularit̄ et preci
pue donū dei sicut et sapiens ait. **N**on possum esse continē nisi
deus det. Et hoc facit ibi. **O**mne datum optimū et omne donū
pfectū defūsū est. **D**enide vero probat istud ex similitōne gei
toris et geniti. de⁹ em̄ generat quemlibet fidēlem p̄ v̄bū v̄tatis
ut illud iohannis p̄mo. dedit eis potestatē filios dei fieri. Gen
tis autē debet assimilari genitor. **C**um ḡ de⁹ mund⁹ et sanct⁹ sit
fm illud. sancti estote quoniā ego sanct⁹ sum. argumentū ē q̄
in nobis ipse mittat mundiciā et castitatē. et hoc facit ibi. volum
tarie em̄ genuit nos. et forte ab illo loco. omne datum optimū

usq; in fine hui⁹ doctrine. ubi ostendit quia sunt dona dei pfecta
 et optima occidente accepta ex hoc dixerat quod temporis carnis a deo non
 erat. Quanto monachus ad duas virtutes filii scilicet ad virtutem misericordiae et
 docilitatis. et durat hoc doctrina ab illo loco. Scitis fratres mei dilecti
 finii usque in fine. c. i. et continuavit has duas virtutes. quod optime disceretur
 credere et misericordiam esse. ponit atque primo documentum quantum ad virtutem
 virtute in principio. deinde vero exponit ipsum quantum ad hoc quod dominum est de
 virtute misericordiae ibi. Ira enim viri. deinde vero quantum ad hoc quod dominum est
 de virtute docilitatis ibi. estote autem fratres vobis. et quod docilitati pertinet
 ce perquisiri. scilicet ociositas ab opacitate. Dicit enim pater primo ethicae. quod
 moralis doctrina non est propter auditorum sectatores passionum quod operis non im-
 plet quod audit. Et garrulitas in locutione cum quas annaque didicerit loquuntur
 vult et docere. Id est loquens de virtute docilitatis. prohibet ociosita-
 tem ab opacitate. d. estote fratres vobis. et garrulitatem in lectione. sub-
 dens. si quas autem putat se ita religiosum esse non interfrenas lingua sua. Sex-
 to monet ad virtutem iusticie marie distributive et inuenit quod vi-
 ciu[m] habet oppositum quod est acceptum personam. et incipit hoc doctrina in prin-
 cípio. c. ii. fratres mei durantibus usque circa medium. ubi scribitur. sic loqui
 mihi et sic facite. In hoc atque documento sic procedit quod primo ipsum apparet
 prohibet ei acceptos personam. secundo ipsum exponit ibi. et enim si intraverit
 erit secundus in quod casu est personam acceptam. quod dum preponit diuines
 paup[er]i sola contemplatione diuina. Tertio viciu[m] illud redarguit et
 ex diuina auerte confirmat ibi. Audite fratres mei. Nonne deus eligit
 pauperes et ex diuinitate crudelitatem ibi. Nonne diuites per potestiam
 et ex ipso ihesu ihesuitate nomine ipsi blasphemant nomem bonum. Quarto
 vero temporis documentum apparet. forte atque possit aliquis credere quod monet ut odi
 rense diuites et diligenter tamen pauperes. et hoc remouens dicit. si tamen
 legem perficit regale benefacit. Septimo monet ad virtutem misericordie et
 pietatis. et incipit hoc doctrina circa medium. c. i. ibi. sic
 loquuntur mihi et sic facite. et hinc ibi. sed dicet aliquis. probat atque virtus pietatis
 et misericordiae et gratia christiana probat taliter primo ratione caritatis et
 unitatis aeternae. quod lex christiana lex est caritatis et libertatis. probat quod
 unde dicitur alii operari et misericordare esse. et haec ratione tagit deus. sic loquuntur et
 sic facite sic per legem libertatis secundum. secundo ratione caritatis fieri deus in die iudicii.
 quod tamen misericordes misericordias sequentur. et hoc ibi. iudicium sine misericordia.

Tercō rōne vītatis credēdoy. q̄ nō vere credit h̄ h̄ fidē morti
ā q̄ nō h̄ ad p̄im mīaz. marie ad frēm suū xp̄ianū. et h̄ ficit ibi.
qd̄ p̄dēit frēs mei. si q̄s dicat sē fidē h̄re 2c. Octauo monz ad v̄
tutē vigilacīe ⁊ strēnūtatis ibi. h̄ dicit aliq̄s. et durat v̄l q̄ i fi
nē. c. ii. Tangit iiii rōnes p̄pt q̄s dz q̄libz vigil eē in boīs actib⁹
strēnu⁹ ⁊ opos⁹. p̄mā q̄dē q̄ opositas ē pf̄cois declaratiā. h̄c
dicit saluator a fructib⁹ eoy ḡscetis eos. et hāc rōz tāgit. h̄ dī
cet aliq̄s. ondēs q̄ pf̄co ⁊ fides bona boīs nō maifestat n̄ ex op
ib⁹. Scđam v̄o q̄ ē pf̄cois cōsumatia ⁊ opletia. Nam fides fine
opib⁹ oclosa ē ⁊ carens suo oplemēto. et inducit ad h̄ exemplū
abrahe ⁊ auctē sc̄pte. et hoc ficit ibi. v̄is autē scire o. h̄o inams.
Tertiā q̄q̄ q̄ v̄t⁹ h̄ ē pf̄cois acq̄ficiā. dispoit ei ⁊ p̄mēt acq̄fici
tōnē pf̄cois. et h̄ p̄bat exēplo iaab ibi. h̄lit aut̄ ⁊ iaab mētrix.
Quartā v̄o q̄ ē pf̄cois adornatia. h̄c ei corp⁹ suat p̄ aiam. h̄c et
pf̄co boīs p̄ opacōnē multiplice v̄tuosā. et h̄ facit ibi. h̄c ei cor
pus fine sp̄u. Nono monz ad v̄tutē tacitūtatis ⁊ refrenatōnis
ligue. et incipit h̄ doctrinā in p̄ncipio. c. iii. nolite p̄les m̄gri fieri
frēs mei. Durat v̄l q̄ p̄pe finē ibi. q̄s sapiēs ⁊ disciplinā it vos
Describit atē viciū ligue ⁊ loq̄eitatis q̄ntū ad sex adicōnes. p̄pt
q̄s omnis h̄o dz fugē istud viciū. Ostendit namq̄ p̄mo qd̄ ē vi
declaratiā p̄hipcois. ex p̄hipcoē nāq̄ cordis ⁊ appetitu appētie
loq̄citatia p̄redit. et hoc est qd̄ in p̄ncipio dicit. nolite p̄les ma
grī fieri. Scđo dicit q̄ est viciū cōbarīm onūionis fut̄des. q̄
in multis offendim⁹ omnis sc̄z v̄nus alt̄m. Tertio ostendit q̄ est
viciū euacuatiū pf̄cois ibi. si q̄s in v̄bo non offendit. Quarto
ostendit q̄ ē viciū q̄muī modicū q̄ntū ad instīm qd̄ est ligua
enī mariz i v̄tute q̄ introductū m̄ltē dñficiōis ⁊ t̄bacōis. et poit
ad h̄ exēplū aiale de freno eq̄ ibi. p̄t atē cū freno ēcūducē. et exē
plū artificiale de naue ⁊ gubnacko ibi. et ecce naues. et exēplū
naſale d̄ modica ſc̄illa i ḡa q̄ aburit totā domū l̄ v̄nā filuā. Sic
ḡ lñḡ maſḡ picula inducit. et h̄ facit ibi. ecce quāt⁹ ignis. Qui
to ondit q̄ est viciū atē tuū r̄bellionis. q̄ ligua nemo domare
p̄t. et h̄ facit ois enī naſa bestiar̄. Sexto ondit viciū atē m̄lē
p̄flicis offēſiois. et in deū ⁊ in p̄xī. ois q̄ t̄les loq̄ces q̄ deēhūr
p̄xio. et si liḡ bñdicat dō. nichil v̄nle ſibi ſciūt adducēſ exēplū

P-

de dulci aq̄ & amara q̄ nūq̄; de eodē foramie fontis emanat. Et
 de fico & vua q̄ nō p̄cedūt ex eadem arbore. et h̄ fāit ibi. In ipa
 bñdiciō deū p̄rez. X. monz ad vtutē sapiēcie & celestis prudēcie
 ibi. q̄ sapiēs & disciplinat⁹. usq; in finē. c. iij.. Et p̄mo mōicōz su
 à apponit de celesti sapiēcia & prudēcia dicens. Quis sapiēs & di
 scipliat⁹. Deinde vō mōicōz expoit ibi. q̄ si zelū amaz. hētis. et p̄
 mo declarat q̄ sit vā prudēcia & vere prudēcie ūria q̄ trena et
 diabolica. zelo & ztētōe plena. scđo ibi. q̄ at desurſū ē. oñdit que
 sit prudēcia celestis & vā. tcio ibi. fruct⁹ aut iusticie. ocludit de
 hac sapia q̄ ē multū fructuosa. XI. monz ad vtutē hūilitatis &
 subiacēcie. et detestat elacōz ac viciū supbie. et incipit h̄ doctrina
 in p̄ncipio. iij. c. vñ bella & lites in vob̄ durat at usq; ibi. appi
 q̄nte dño i mōicōe at ista de vtute hūilitatis. detestat oppotū
 viciū. s. srbiā p̄pt mala q̄ inde orūt & i ordie ad p̄rim et i ordi
 ne ad seipz & in ordie ad deū. Et ex h̄ ocludit appotū. et s. h̄ he
 iij. p̄tes. p̄mō nāq̄ oñdit q̄ in ordine ad p̄rim orūt ex sup
 lites & bella mortis & zel⁹. scđo ibi. et n̄ hētis. oñdit malū qđ se
 q̄t in ordine ad seipz. nā ex supbia in corde mala zidēcia. et er
 hoc n̄ pos̄at nec r̄crit ad diuinū auxiliū p̄pt p̄supcō; cordis &
 si pos̄at nō accipit eo q̄ male petat tcio. adulti nescitis q̄ ami
 cīa. oñdit malū qđ seq̄t in ordie ad deū. nā pullulat ex supbia
 ambicōe & vanitate odiū dei & amor h̄ seckī. quarto ibi. an pu
 tatis. h̄ortat ad hūilitatē quod erat p̄ncipale m̄tētū. et adducit
 duplēcē sc̄pēaz. p̄mā q̄ dicit sp̄us n̄ hūan⁹ supb⁹ ē & inflat⁹ et
 ad mūidiā p̄uocās. sc̄daz q̄ dicit q̄ de⁹ supbis se apponit & hu
 milib⁹ grāz donat. & ex h̄ ocludit appotū de vtute hūilitatis di
 cens. subiecti ḡ estote deo zc. pos̄ h̄ at dici q̄ in p̄dcā doctrina de
 testat mūidiā & monz ad benignitatē & pacē. h̄ q̄ iudia orūt ex
 supbia. meli⁹ ē ut exponat sic dām ē. XII. monz ad austēitatē et
 vtutē p̄nie. et hoc fāit ibi. appiqtē dño & appiqb̄t vob̄. et cōfor
 matōz p̄ q̄m purificacō cordis & emūdatō man⁹. et ad istā mo
 net subdens. et mundate manus peccatores et p̄iutionem hue
 vindictam & lāficatione. et ad hāc monet docendo vndicare
 p̄ctm conceptum ibi. miseri estote in corde & lugete. et peccatū
 oñsu p̄ signū vanū sc̄z risū ibi. R̄sis vester in luctū conūtaet. et

pcēm pāttū z iām pfēm pāctū ibi. **X**ūiliamī in dīspēū dñi· xiiij·
monet ad vītūtē bēmītatis z bēniuolencie· cui oppōnit dēfēcio
et mīmūrātō· et incīpit h̄ doctrīna ibi· nō līte dēthē alterut⁹ frēs·
mei· et p̄mo detestat ip̄m viciū· scđo ibi q̄ dēhat fri induc̄t ad
hoc rōnē z tplex īmediū· p̄mū legī īns ḡshonez dīcēs· q̄ dēhit
fri dēhit legi z iūdicat legē· h̄ sui adēptionē subdēs· vñ⁹ ē legī
latoz q̄ pot̄ pdē z libare z tciū sui p̄sūpōnē subdēs· tu at̄ quis
el q̄ iūdicas p̄rim tuū ex hijs ei tbo d̄z hō vītaē dēfēcionē fīue
iūdīchū p̄ximī sc̄z· q̄ m̄ iūdīcādo frēz veit q̄ legē de caritatē p̄x
mī· et q̄ v̄surpat officīu iūdīcis q̄ pot̄est eū adēmnare· et q̄ ad
ip̄m non p̄tinet aliū iūdīcare. **XIII.** monet ad vītūtē timorātō
omīs mīne ac reuēncie in ordīne ad deū· cui oppōnit audacia te
mera z exultatio vana et incīpit h̄ doctrīna ibi· ecce nūc q̄d dī
cītis· vbi p̄mo exponit viciū temeritatis q̄ oppōnit timorātō
diuīne dīcēs· qui dīcītis hōdie aut ēstīmo ibim⁹ in cīuitatē illa
z̄c. Scđo q̄ illud viciū rōnabilit̄ oppōnit ibi· q̄ ignoratīs q̄d sit
vobis in ēstīmo. **T**ercō vītūtē oppōstā z modū debītū doc̄t et
oppōit ibi p̄ eo vt dīcītis si dñs voluerit. **Q**uarto modū oppot
fītū esse in v̄su ostēdit ibi· nūc aut exultastis in supbījs vestris.
Quito illū ip̄m rep̄hēdit marie in xp̄ianis q̄ scīnt q̄lit ē agētū
et non agūt· et h̄ fac̄t ibi· Ḡcītēs igit̄ bonū facē. **V**. monz ad vī
tūtē dēfētātōis z sufficiēncie q̄ oppōnit cupiditati z auaricie. **E**t i
cīpit h̄ec doctrīna in p̄ncīpīo· v̄ ca agīte nūc dīuītes. **V**bī dēre
stat auariciā p̄pt. v̄. rācōnes. **O**rīmo q̄dē q̄ causat obliuīonē et i
memoriā p̄p̄j stat̄· non em̄ cogitant tales q̄ enenient eis. **E**t h̄
fac̄t in p̄ncīpīo dīcīs· plorāte in miserijs vīris q̄ aduenient vo
b̄. Scđo q̄ exēcat mīnā prudēciā q̄ dīctat dīuīcias z vestītā
et omnē ornatū eē dēfēndū sic res putrefactiōni subīcītē. Et
h̄c fac̄t ibi· dīcie vīre putrefacte fūt. **T**ercō q̄ cat̄ in dēbitā aīe ad
herēciā z supfluā curā. **V**n̄ ḡnat ignē z erugīmē sollicitudīnis
in mente· et ideo subdit· auy z argētū vīrm̄ erugiauit. **Q**uarto
quia claudet in die iūdīchī dei misericordīa cum dīcit. **E**fūrūn̄ z
non dedīstis nichī manducare· et idō subdit. **T**hezaurisatīs au
tem vobis iram in nouissimis dīebus. **Q**uinto quia fac̄t auari
cia m̄l̄tiplicē iūstīciā z m̄ltā i opū opp̄fīo; q̄y clāo; p̄uētāt

dinā irā et ideo subdit. ecce merces oparioꝝ vīroꝝ q̄ messuerit
 Sexto monz ad vītate castitatis & sobetatis & tēpaciē opposita
 vicia detestādo. s. p̄cīm gule & p̄cīm luxurie. Et icipit h̄ doctrīa
 ibi. Epulati estis. vbi p̄mo detestat̄ gulā dicens. epulati estis sup
 trā. Scđo illd̄ qđ orīt ex gula. s. luxuriaꝝ ibi. et in luxurijs vīris e
 nuēstis. deinde illud qđ orīt er vīroꝝ vīdelicꝝ ignātā & c̄pulaz
 ibi. enūstis corda vīra. deinde q̄rtū qđ orīt ex hīs t̄bō. sc̄z maliciā
 in vīros honestos & iustos. nā tales cōfuerūt ꝑ sc̄tos hoies
 machinari. vñ subdit. in die c̄cūhōis occidistis iustū. Cōueiēt
 aut̄ ponit istā doctrīnā de detestacōe luxurie & gule p̄ doc̄inaz
 in q̄ diuīcias & auariciā suēat̄ detestat̄. qm̄ illud vīciū plerūq̄
 seq̄t̄ illud. Septimo monz ad vītutē lōgātatis & pseueracie & h̄
 rōnabilit̄. Egat nāq̄ de auaricia diuītū & voluptatibꝫ eoꝝ q̄ cō
 fuerūt oppm̄e vīn iustū. et nūc iustos & paupes ad longai
 tate exhortat̄ ut expectent aduentū dei in q̄ diuītibꝫ reddentur
 mala p̄ p̄cīs. et ip̄is bona p̄ pacia & actibꝫ meritorij. Et inci:
 pit hec doctrīna ibi. Pacientes igit̄ estote fr̄es. Monet at ad hāc
 vītutē t̄plīcī via. Primo nāq̄ p̄ q̄ndā similitudinē de aḡcol a ex
 pectante fructū t̄re. scđa ibi. pacientes estote qm̄ aduent⁹ dñi
 appm̄q̄bit p̄cedēdo p̄ repm̄issionē & p̄mitēdo c̄titudinē do
 mīni aduent⁹ & appm̄iquitatē. t̄co ibi. exemplū accipite. p̄ponē
 do sanctorū p̄cedēciū vītam & formam exemplarem. Omnes
 p̄ pacientiam & longāitatem ad regnū puenerunt. XViiij. mo
 net ad vītutem religionis & late prohibendo sibi actum cōot
 rum. vīdelicet piurium & assuefactionem iuramēti. Et icipit
 hec doctrīna ibi. Ante oia fr̄es mei. vbi p̄mo p̄hibet iuramē
 t̄frequenciam & assuefactionē & prouitatem dīcēs. nolite iura
 re neḡ p̄ celū neḡ p̄ trām. Secūdo monet ad vbi simplicitatē
 ibi. Sit autem fīmo vester. est. est. Tertio monet ad alīū actū
 religionis a iuramēto vīdelicet ad actū laudis & orōis ibi. ri
 stat̄ autē aliquūs vīm. Quarto monet ad alīū actū qui est su
 scipere reuerent̄ & debite sac̄rīm maximē vīcmū qđ eſt extrema
 vīctio qđ ip̄e sol⁹ int̄ alios ap̄los p̄mulganūt. et h̄ fac̄t ibi. In
 firmat̄ aliq̄s ex vob̄. XX. monz ad vītutē caritatis & mutue ai
 cīci marie spūal. et h̄ fac̄t ibi. Confitemini ꝑ alterutꝝ p̄cīa vīra

vbi ponit monitionem de caritate & spirituali amicicia que con-
fistit in secretorum reuelacione maxime preceps et mutua oratione ut
possint euitari peccata. sedo ibi multum enim valet ostendit orationem
mutuam esse multe efficacie per exemplum helie apostoli. XX. & vtrio
monet ad utilitatem correptionis fratne in ultima particula fratre. Si quis
autem ex vobis errauerit. et posset deduci hec particula ad precedentem
quod frater corripectio procedit ex caritate. **P**rima canonica petri.

Vnc accedit prima canonica petri et non que sic distinguuntur.
Quod postquam enim iacobus testatur de utilitatibus moralibus in generali
non considerata aliquod consideracione singulari personae vel tem-
poris. Nunc beatus petrus in his duabus canonibus testatur de utilitatibus
moralibus secundum diuersos status et ipsis. Et in prima quidem testatur de utili-
bus diuersis secundum diuersitatem personarum. Unde refert se ad diuersos status
in secunda vero que incipit. Hic modo petrus secundum diuersas conditiones
temporales. unde refert se ad nouissimum et finale tempus antirupti. Ori-
ma autem canonica dividitur in iniunctus pres videlicet in exordium processu
et finem. hinc ictio et narratio et declaratione. haec ictus ibi. Benedic deus
deus ecclesia ibi. exordiumque hinc salutatibus dividitur in iniunctus pres. quod primo
introducit salutatis persona. cuius exprimit vocabulum. Petrus. Et officium
cuius tangit eternalis dilectionem cum dicit. electis deo. supple ab eterno et
temporalis vocatio. ibi. aduenis. et penalibus pressionibus ac persecutione passa.
per Christum. quia dispersionis et localis descripsio. quia ponti et galacie secundum
Tertio introducit salutatibus causa. ideo enim eos salutat quod sunt electi
secundum precium dei. Unde tangit aliquid electione procedens dicens.
secundum precium dei prius et aliqd succedens ex tempore. Ostendit enim eos
electos ad participationem spiritus voluntatis voluntati dei prius. cum sub-
dit in obediencia et ad efficaciam sanguinis ac meritum passionis
Christi cunctis. et aspergimis sanguinis Ihesu Christi. Ex quo causa et ratione sufficiens
colligit quare salutat. Quarto introducit salutatibus forma. optat enim
eis bonum in ordine ad deum cum ait. gratia vobis. et in ordine ad mundum in
quod est gratia et bonum futurum quod est pars et gloria. deinde sequitur narratio et per
cessus ibi benedic deus. et hanc duas pres principales. prima et secunda gratia

rū actōnē sup susceptis bñficijs a xp̄o. doc̄ ei gr̄as agē de ser
 bñficijs p fidē xp̄i nob̄ collatis. Et p̄mū qđe ē ablucō bñplis p
 qz r̄genēam̄. et de isto bñfcō ait. q̄ f̄. mīaz suā r̄genēauit nos 2c.
 Sc̄d̄ ē tuicō vñial p qz skuam̄ ab oī malo i pñti donec pueia⁹
 ad lñk̄m̄. et de isto sb̄dit. in vñb̄ q̄ vñtute dei custodim̄. Tertiū
 ē p̄pessio mñj corporal p qz pbam̄ z purgam̄ ac tēptam̄. et de
 isto sb̄dit. modicū si opt̄z astari. inij ē dñlō vñscal p qz corp̄la
 m̄ z vñim̄ xp̄o cētis gētib̄ exēcatis. et de isto sb̄dit. quē cū nō
 vidētes diligitis. v̄. ē p̄patō apphal p qz iformam̄ ē ei maḡ ḡcia
 q̄ p̄misit de⁹ apphas ad iformatōz nr̄az. et de h̄ bñfico sb̄dit. d̄ q̄
 salute exq̄herūt. vi. ē ipletō salutaris p qz h̄orañ et pl⁹ qz apphe
 qz qđ ip̄i pd̄ixerūt. op̄letū ē in nob̄. et ip̄i laborauerūt. et nos i la
 boēs ip̄oñ introiui⁹. et de h̄ bñfico sb̄dit. q̄b̄ r̄uelatū ē qz nō si
 bi ip̄is. Sc̄da v̄o ps̄ p̄ncipal st̄iet gñal ē iformatōz in niorb̄ si
 ue qndā vñez dcloz ex p̄cedentib̄. poit ei ex tot r̄ceptis bñficijs
 nos debē conari ad oēz scitatem z fugē oē pct̄z z iiqtatē. et poit p
 ordmē. vii. q̄ ad seitatē z pfcoz dēnt iducē quēlibz xp̄ianū. Ori
 mū qđe iductim̄ ē stat⁹ qđe gros⁹. ac si ita arguēt qm̄ ad talem
 statū z ad tātā gr̄az estis vocati. Ad. vi. ei p̄cedēcia. idēco ad fu
 gā oīs malī debetis conari. et ad acq̄ficonē oīs pfcozis z oīs v̄.
 tunis. et h̄ iductim̄ tāgit in p̄ncipio h̄ p̄tis. cū dicit app̄t qđ suc
 cicti. sc̄dm̄ iductim̄ poit ibi. q̄ filij obedie. et ē illud uil⁹ qđe v̄.
 tuos⁹. ac si ita arguēt dēm⁹ ee filij obedie. et ei magis pere q̄ vo
 uit nos z tot gr̄as nob̄ fecit. s̄ ille ipat q̄ dicit. sc̄i eritis qm̄ ego
 sanct⁹. s̄i. filiit ad scitatem opt̄z conari. Tertiū iductim̄ poit ibi
 et si prez et illd̄ ē ner⁹ qđe amor⁹. ac si ita arguēt. ner⁹ z appor
 tio dēt ee int prez z filiū. ḡ cū nos iuocam⁹ prez illū q̄ psonā n̄
 accipit. s̄ opa. iḡ toto tpe nr̄i icolat⁹ conari dēm⁹ a bonam dūla
 tionē z sc̄ta opa. Quartū poit ibi. sciētes q̄ nō corruptibilis z
 illd̄ ē act⁹ qđā p̄cofus. ac si ita arguēt q̄ nō puo p̄cio ē redēpt⁹
 n̄d̄ d̄z se daē p̄ puo. s̄ q̄libz xp̄ian⁹ r̄dēpt⁹ ē nō auro vel. argēto
 aut aliq̄ corruptibili p̄cio. s̄ poti⁹ sangue agm̄ imaclati. ḡ hñdo
 asp̄cm ad istū actū p̄cofū q̄ xp̄s seip̄z r̄dēpt⁹. vt nos redimēt a
 vana nr̄a dūlātē. nullo modo p̄ uno puo p̄cio nos dare dēm⁹
 nec ad p̄mā cōsulationē regd̄i dēm⁹ s̄ ad scitatē conari. Quit u

ponit ibi aias vras scificates et est illud mod⁹ qdā speciosus
nre gnacōis ac si ita argueret. unaq; res suo d; pncipio forma
ri ⁊ modo suo gnacōis q; ex eodē sum⁹ ⁊ nūm. s; qlibz xpian⁹,
renat⁹ ē nō ex seie corruptibili. s; p vbu dei viii. q; p vbu sacra
euāgelij qdā vbu pmanz metnu. cū tūc ois caro exarescat vt se
nū. ut dicit isaias. g; qlibz xpian⁹ d; fugē carnē. et conari debz ad
castitate. caritatē. et frāmitatē. et omnē scitatē. Tertiū ponit i p̄n
cipio. c. ii. deponētes igit̄. et ē gust⁹ qdā saporos⁹ ⁊ voluptuos⁹
quē ex p̄piri qlibz xpian⁹. ac si ita argueret. gustatio spū deficit ois
caro. s; vos xpiani estis illi qbo p̄cipit. gustate ⁊ videte qm̄ sua
ius est dñs. g; si gustastis q; dulcis ē. ois malicia ⁊ ois dol⁹ ⁊ si
mkatio. et vkr mūdana rūsacō d; nos definē ⁊ illas dētis depo
nē. lac q; mūdu ⁊ nitidu scitatis assūte vt in illo cscatis. Sep
tini et vltim̄ poit ibi. ad quē accedētes ⁊ ē gd⁹ qdā gl̄ofus in q
posic⁹ ē qlibz xpian⁹. posic⁹ ē nāq; sup lapide p̄cohū viuu ihesu
xp̄m tāq; spūak dom⁹ ⁊ tanq; sacdos sanct⁹ q debz in domo il
la afferre deo mūdu saēciū ⁊ acceptabile sc̄ta⁹ opacōnū. Tan
git aut̄ c̄ca hūc gdū gl̄ofu. pmo qdē vbi fundat. q; in xp̄o lapi
de dicēs. ad quē accedentes lapide viuu. scđo in q distit ⁊ in q
dhimat. q; in saēdotali ordie ibi. et ip̄i tāq; lapides viui supedi
ficam̄. iste ei ē gd⁹ ad quē euect⁹ ē qlibz xpian⁹ vt fit saēdos ⁊
tēplū dei. tertio vbi app̄ha⁹ ⁊ ē pdict⁹ app̄hice gd⁹ iste. et s; facit
ibi. pp̄t qd̄ atinet sc̄pta. Inducit nāq; auct̄e isaiē dicēs. Ecce po
nā in sion. et dauid app̄he subdēs. Nō credētib⁹ at lapis quē re
pbauerūt. et auct̄e osee app̄he cōcludens. q; aliqndo nō pp̄la dei
zc. Tertia vo ps pncipal⁹ atin⁹ sp̄ale eruditōnē in morib⁹ sm
adidēes psonaz ⁊ diuisos stat⁹. et incipit circa mediū. c. ii. Ca
rissimi obsecro vos. Duratq; usq; in fine ep̄le. ubi cōcludit. Di
uidit g; hec ps q; pncipalē intēcōe ep̄le atinet in. iiiij. p̄tes fin
q̄tuor stat⁹ q̄s informat. Primo nāq; informat cōstitutos in sta
tu infimo ⁊ q̄i fuuli. qm̄ in p̄matiuā ecclia pauci erat dñi ⁊ pauci
nobiles ad fidē dñi. p̄les at erat igbiles ⁊ subiecti. et idēcō n̄
curādo de pncipib⁹ ⁊ supiorib⁹ q; tunc erat infideles. informat
subditos ⁊ subiectos qntū ad sex v̄tutes. Monet em̄ eos in or
dine ad seīpos vt hēat v̄titē tēpancie dicēs. carissimi obsecro

vos abstine a carnalibus desideriis. in ordine vero ad primum ut habeat
 virtutem exercitatus et ut studiat edificatio sine ibidem. vniuersitate; usque it
 gemitus habentes bona. In ordine autem ad principatum et seculare dominium ut
 habeat virtutem obediens. obsequaciam et ruerientur. ne scandalizarent infideles
 aperte iobediat christianorum. et hunc fecit ibi subiecti estote omnes humae caritatis
 aperte deum. In ordine vero ad deum monachum ut habeat virtutem religiosam et late
 per quod suum deo. et oes horum. ac deum timeat. et hunc fecit ibi. qui liber. in
 ordine vero ad dominum iuniorum et profidet discolum monachum ut habeant virtutem
 pacie ibi. cuius ibidem estote in tirore. in ordine vero ad christum monachum ut
 habeat virtutem iugis memorie et meditacionis continuo. hunc enim est qui dabit eis
 virtutem pacie si iugis memoriam christi passum per nos ut sequenti vestigia
 eius et hunc fecit ibi. in hunc vocari estis. ubi causa meditacionis domine pas
 sionis tangit aliud gloriosum et nobile dicens. in hunc vocati estis qui di
 cer. ad istum horum vocavit nos deus. dolorosum et fleabile. quod passus es
 per nos. luctuosum et imitabile vobis reliquias exemplum. ut sequenti vestigi
 a eius. Explicat autem tunc virtutis quod illuxit in christi passione. exemplar
 ois scientiarum et inocentie. et ideo ait. quod pater non fecit. ois virtutis et
 iusticie. ideo subdit. nec iniuriet est dolorem in ore eius. omnis mimitatis et
 pacie. ideo subdit. quod cum maledicetur non maledicatur superbe. sed
 et arrogantia. ois magnimitatis. strenuitatis et obdience. quod ideo
 bat se. ois longitatis et sufficiencie usque in tempore. quod iudicanti se
 iniuste. cum tamen ipse posset iudicare sic et in fine iudicabit. omnis ca
 ritatis et amicitie. quod pater nostra ipse protrulit super lignum. omnis bone
 statis et proprieatis. unde subdit. ut peccatis mortui iusticie vivamus
 Vt in autem tangit circa hunc modi meditacionem aliud fructuosum
 et utile ibi. cuius luctu sanari estis. Secundo vero informat institutos
 in statu domestico. economico et civili. cuius partes sunt viri et uxores. et
 icipit pater illa in principio. c. iiiij. filii et mulieres. ubi primo informat sex
 in fine monacho eas ad humilitatem et obediens dicentes. filii et muli
 eres subdite sint viris suis. Tertio opositate et diligencia bonorum o
 perum subdetas. ut et si quod non edunt vobis per misericordiam universitatem sine vobis luc
 fiat. Quartio dignitatem ornatus et modestiam subdetas quod non sit extinsec
 capillata. ad spiritualiter haun et ornatus scimus subdetas. si quod est. ab
 secunditudo hoc cordis. et adducit in exemplum omnium istorum. mirez omnia

fideliū sara subdens. sic sara obediebat abrāhe dñm eū vocans.
deide vō informāt serū māsc̄mū virōs. s. in ordīe ad uroēs do-
cēs q̄ dēnt studē ad iiii. iſp̄cū ipay. p̄rio ad aplacendū. d. viri si-
milit cohabitātēs sūn sciaz. ad suffēndū sbdēs q̄i iſfirmiori vasclō
m̄liebri ad r̄uēndū subdens. ip̄ciētes hōrē tāq̄z z cohēdib⁹ ſcie-
ad dānēdū. dēnt ei talit cohabitaē z debitu reddē vt aliq̄n vacet
orōi. et ido subdit. vt nō ip̄diāt orōes v̄rē. t̄cio vō informat cō-
ſtitutos in statu politico z dūi. c⁹ p̄tes fūt vir z xp̄i⁹. xp̄ian⁹ et
xp̄ian⁹. vñ intēdīt informātē vñit xp̄ianos in statu politico exilē-
tes et incipit ps ibi. in fide at oēs vnaimes. et q̄z op̄ari p̄ xp̄ia
n⁹ ad altm. ad corp⁹ xp̄u z ad fine vltim. et ad deū ac dñm ih̄z
xp̄m. idētō ponit h̄. iiii. informātēs p̄mā q̄dē vñi⁹ hois in op̄-
acōe ad altey. et h̄. viii. v̄tutes q̄s d̄z vñus q̄s ad altm ob-
ſuare. et ido monz ad fuādū idēptitatē z formitatē. d. in fide
oēs vnaimes. et ad fuādā dulcedmē z brigatē sbdēs. opaciē-
tes fr̄mitatis amatoēs m̄ficordes. et ad fuādā soberatē z inqlli-
tatē ibi. modesti h̄. les. nō redētes z̄c. et ad fuādā imo z iducē-
dā in alterū ſecuritatē. marie vt nō tieant pati p̄ fide. et h̄ facit
ibi. et q̄s ē q̄ vob noceat fi bom emulatores ſuētis. et ad fuā-
dā ſtudioſitatē ūta ea q̄ fūt fidei. et h̄ ūt ibi. dñm at iſm xp̄m
ſcificate in cordib⁹ v̄ris pati sp̄ z̄c. et ad h̄ndā ſtabilitatē in fide
ac v̄tutib⁹. dato ec̄. q̄ h̄ paciat p̄ eis. et h̄ ūndit exemplo xp̄i q̄
cū effet iust⁹ et p̄ iusticia paſſus ē. et ad iusticiā p̄dicādā. v̄nit
euāgl̄izaē. et in cōduk q̄s adhuc p̄ paciaz expectat hic expectauit
de⁹ m̄cdulos in diebo noe cū ūtareſ archa. et ūtareſ ibi. melius
est em̄ bñfaciētes ūtareſ. v̄l q̄s in fine. c. iiii. Sedam informātē
ponit hois in opaciē ad corp⁹ xp̄uz. et h̄ in p̄ncipio. c. iiii. xp̄o
iḡt paſſo i carne. vñ monz ad ūtigēdū p̄cta carnalia et ex iniati-
cone ūgali iſhu xp̄i. d. xp̄o in carne paſſo vos eadē cogitatōe ar-
mam̄. q̄ qui paſſ⁹ ē in carne defit a p̄ctis. et ex ūtacōne bru-
tali q̄z h̄um⁹. sbdēs. ūtific ei p̄tū tps ad voluptatē ūtacōne
mādā z ūggatōe morali z v̄tuali q̄ ūggati ūtum⁹ a cetis. adēs
In q̄bō nūc obſtupescūt. in q̄ admirat. nō ūcurrētib⁹ nob̄ in eā
dē luxurie ūtione. et ex retribuōe finali cōcludens. xp̄t h̄ enim
mortuū euāgelizatū ē. Terciā vō informātē hois in ordīe ad

fine vñem ponit ibi oim at sis appm̄qbit ubi pmo fine p̄stituit
 dicēs. oim at sis appm̄qbit. sc̄do ad fine p̄stitutū ea q̄ fuit ad fi
 ne ordiat & dispom̄t ibi. estote itaq̄ prudentes. et doc̄z ad fine
 vñem ordinae ea q̄ fuit h̄ois. pmo qdē labū. d. estote prudentes
 et vigilate in orōib⁹. sc̄do aim addēs oia at mutuā in vobmet
 ip̄is caritatē. t̄cio appā s̄bz & appū hospicium ibi. hospitales iūicē.
Quarto oē spūalle & tpale donū a deo receptū ibi. vñus q̄s sic
 accepit ḡciā in altutę. vñ qntū ad donū spūal eloquēcie s̄bdit.
 si q̄s loqt̄ q̄i fmoēs dei. qntū ad donū spūal bñficēcie. si q̄s mīm
 strat rāq̄ ex vñute. vñtio at doc̄z q̄s fit ille q̄ nectit oē qd̄ ē ad
 fine debitū q̄r̄ ih̄s xp̄s. et idēo ocludit. vt in oib⁹ bñficeſ de⁹ p
 ponit ibi. k̄mī nolite. Reqr̄it at nomē xp̄ianū. vi. adicōes. p̄maz
 stabilitatē in loco q̄ opponit. leuitati & discursu. q̄ qdē leuitas
 orit ex feruore tēpracōis. phibens ḡ leuitatē q̄ aliq̄ discurr̄t de
 de loco ad locū imagiātes aluid noui sp̄ repire dič. k̄mī nolite
 p̄gnari q̄i aluid noui vob̄ atigat. Sc̄daz vñ informitatē cū xp̄o
 maxie in p̄assioib⁹. et idēo subdit. h̄ vñicātes xp̄i p̄assioib⁹ gau
 dete. t̄ciā at iocūditatē in aio ec̄ r̄sp̄ciū diūsoꝝ. et idēo s̄bdit. si ex
 p̄brai in noie xp̄i bñi eritis. q̄rtā sc̄z i vñcūdā hue fr̄otofitatē i
 bono. Non de⁹ em̄ xp̄ian⁹ vñcūdari si paciat p̄ noie xp̄iano. h̄ si
 paciat ut hñicida vel latro. et idēo subdit. Nemo at vñm paciat
 q̄i homicida. q̄ntā eq̄mīnitatē in iudicō diūmo. d̄ em̄ eq̄mīnit
 diūnia iudicā tolare. et idēo subdit. q̄m temp⁹ est suscip̄e iudic
 ciū a domo dei. sextā stabilitatē in martirio in quo cōmendante
 xp̄iani animas suas deo. et idēo subdit. itaq̄ & hñ q̄ pacuunt. q̄r
 to vñ informat cōstitutos in p̄ncipatu ecclesiastico et spūali. cūnua
 p̄tes sunt platus & subditis epos & pp̄ls. Et incipit pars illa qn
 to ca. seniores. ḡ qui in vob̄ sunt. ubi pmo informat gdū pasto
 rale. appellādo sacerdotes epos seniores & p̄mittit suā auctē & ex
 cellēcia ut magis doct̄na autētica r̄ddat. d. seioēs obseero ego &
 seioēs testis xp̄i. s̄būgit vñ doctrinē atinēcia ibi. pascite. et monz
 epos ad qnq̄ hñda r̄sp̄ciū ḡgis sui. sc̄z ad diligēciā cū ait. pascite
 q̄ vob̄ ē gregē tri. et ad benevolēciā & sp̄otaneā curā cū subdit.
 p̄uidētes nō coacte h̄ sp̄otaneē f. deū & ut fugiant avariciā nec

suāt in ecclia ppter eā cū subdit neq; spis lucrī grā et vt fugiant
supbiā cū subdit neq; vt dñantes in cleris et vt studiat ad exē
plarē vitaz cū addit. h̄ forma fā gregis ex aio. et p hijs omibi
r̄ pmittit inmarcessibile coronā cū ocludit et cū appuit pnceps
pastorū. scđo vō pncipalit iformat cetū pklärē vt obediat gra
dui pastorali. et hoc ficit ibi. similit adolescentes. monet autem
ad vtritē obediecie cū dīc. h̄klt adolescentes subditi estote semio
zibz. et ad virtutē hūilitatis mutue z ruēcie nō solū in ordine
ad platos. imo adiuice. vñ dicit. oēs ei iūicē hūilitatē insinuate
et ad virtutē tioracōis m̄tne in ordine ad deū. vñ subdit hūiliai
igit sub potēti māu dei. et ad virtutē spei z adhēcie. q; tota collo
cāda ē in deo. et ido subdit oēs sollicitudinē uraz. piciētes in eū.
et ad vtritē prudēcie z vigilācie ḡ diablz. vñ subdit. Sobrii esto
te z vigilate. et ad vtritē tolācie passionū i ordine ad mūdū. vñ
subdit. sciētes eādē passioz z demū pmittit eis a deo h̄bi dantā
vtritē lōgaitans z pficibilitatis ac oſumātis pseuēāciā. et ido o
cludit. de⁹ at ois grē vltio ipi gla z ipū. p⁹ exordiū z p⁹ fca
tū poit finē eple z ipoit tmū i grā. accōe. ponit nāq; grē ebi
hībicoz r̄spāi dī. d. ipi gla z ipū in seckā feckoz am̄. et grē osiē
tacoz r̄spāi. oñdit ei se grā h̄re ad eos q; s̄bē voluit maxie
p̄fīez valde fidelē eū. vñ subdit. p̄ hilianū fidelē frēz s̄rie z dist
m̄tōnē z sepacōz a vita z doctna pseudo apkoy. vñ dtestaf hāc
ee verā grā z verā fidē in q; stabat nō illā quā pseudo docebāt.
et ido subdit. obsecras z cōtestans hāc esse verā ḡciā. ponit ec
ḡcie obkoz ex pte toci⁹ rōne ecclie quā vocat in tabilone collcā
et ido subdit. salutat vos ecclia. mūigit ec ḡcie signū z declarati
onē q; dī ee n̄t xpianos et ido subbit. Salutate iūicē in osculo
sc̄o. et demū ponit ḡcie postulacōz ocludens ḡcia vob omnibz
qui estisim xpo ihesu.

Secunda canonica petri.

Vnc accedit canonii. ii. iii q; m̄tēdit b̄is petri⁹ informaē
rōnos f. diūlas adicōs tpales maxie f. ips nouissimū et
finale. z ht. iii ptes pnciples. pma nāq; ps exordiāl q; o
tinz salutacōz m̄ q; pmittit psona sibētis z oñidacō z sapia z cla
ritate cū applat simō q; m̄ptat agscēs ab adhēcia z firmitate
cū subdit. petri⁹ q; m̄ptat firm⁹ a s̄biacēcia z puitate cū addit.

hū a p̄enitēcia & dīgtate cū adūgit. et ap̄ls ihsu xp̄i. deide s̄b
 iūgit eccl̄ia cui s̄ebit q̄z distiguit a ḡgarōlbo infidelū et ex pte
 dīgtie cū ait. hijs q̄ coeq̄lē nob̄scū sortiti s̄t fidē. et ex pte efficiē
 siue v̄tuose vite cū s̄bdit. in iusticia dei nr̄i. deide v̄o bonū cōclu
 dit qd̄ optat. bonū v̄tiḡ ichoatim cū s̄bdit. grā vob. et dñiam
 cū s̄bdit. et par adiplect. et disp̄fittim ad v̄tmq̄. vel pmotim vt
 us q̄z cū addit. in ḡcōz dñi 2c. n. ps ē fidānitalq̄ otin̄ fidī om̄e
 datōz q̄z p̄ fidamēto optz piacē in oī doctna salutari. om̄edat
 aut̄ xp̄ianā fidē de iiii. excellēcijs & progatis. p̄mo nāq̄ eā om̄e
 dat de fūma nobilitate & opulēcia. et ponit diuicias fidei xp̄iae
 q̄ iā h̄nt iure a. q̄libz scō fideli. et sūt iste oia q̄ sūt neccia ad vitaz
 scāz in ordie ad seipz & ad pietatē siue cultū & latā in ordie ad
 delū. et has diuicias tāgit in p̄ncipio h̄ptis cū ait. quō oia nob̄
 diuime v̄tutis siue q̄ ad vitā & pietatē donata sūt. deide ponit di
 uicias fidei xp̄iae q̄ nōdū h̄nt in re h̄ q̄dā modo in spe. v̄n tāgit
 ea q̄ nob̄ sūt p̄missa & ad q̄ pueiē. p̄ fidē. et oñdit q̄ ista q̄ no
 bis p̄missa sūt. eleuata sūt in valore. d. p̄ q̄z māx. et opata s̄t cū
 vigoē q̄ p̄ lāgnē xp̄i s̄bdes. p̄cōla & p̄dicata sūt a pphis & pri
 archis cū clāgoē. et idō dīc. ea p̄missa. et r̄fata s̄t. ac dñicata ex
 amore. nō ei ep̄ta sūt. h̄ donata. et ideo subdit. p̄missa donauit.
 scđo om̄edat fidē xp̄ianā de fūma sinceritate & scimonia ibi. vt
 p̄ h̄ efficiam̄. Et des̄bit scitatē xp̄ianā ex pte tm̄i ad quē acce
 dif p̄ eā. Accedit ei ad dformitatē diuimā. et ideo dīc. vt p̄ h̄ ef
 ficiam̄. et ex pte tm̄i a q̄ r̄cedit p̄ ipaz. v̄n subdit fugientes eā q̄
 in mūdo ē corrupcōz. t̄cio ibi. vos at̄ curā omnē subiferentes. om̄i
 fidē xp̄ianā de strēnuitatē. opositate & efficacia. Non em̄ vult fi
 des hoiez oōfū. aut p̄ḡy. h̄ p̄ dīlcoz opantē. et idēco poit anex
 ionē. viii. v̄tutū q̄z exigit v̄a fides. Exigit nāq̄ v̄tutē sedulitans
 et apt̄ h̄ ait. vos at̄ curā oēz subiferetes. et exigit v̄tutē stabilita
 tis. apt̄ q̄ s̄bdit. Mistrare in fide v̄fa v̄tutē id ē fortitudie. et ex
 igit v̄tutē docilitatis. et ideo s̄bdit. in v̄tute at̄ sciaz. et exigit vir
 tutē soberatis & tēpancie. et idō s̄bdit. in scia abstiāz. et exigit v̄
 tutē tn̄qllitatis. et idō s̄bdit. in abstia at̄ paciaz. et exigit virtutē
 libalitatis & mīe. et idō s̄bdit. in pacia pietatē. et exigit virtutē
 affabilitatis. et idō subdit. implete aut̄ fr̄nitatis amorē. et exigit

vtutē p̄ncipalē ⁊ potissimā dūime aīcie q̄ oia pficit ⁊ dñimat
et app̄lat h̄ caritas. vñ s̄bdit. In fr̄nitatis at 2c. Deid̄ ibi. h̄ ei oia
2c. p̄bat ⁊ oñdit q̄ fides exigit hāc vtutū anxiōz q̄duplici ra
mōe. p̄n:a ē q̄ alit h̄ds carēs cētis vtutib⁹ vana eēt et hāc tāgit
cū ait. h̄ ei 2c. sc̄da rō ē q̄ alit h̄ds eēt fibi ip̄i atria q̄ sonat i illu
mīacōz ⁊ purificacōz. h̄ at carerz vtutib⁹ h̄ns talē f̄de cec⁹ eēt ⁊
māu tēptas. et oblit⁹ es h̄ purgacōz q̄ h̄uit p̄ fidē. et hāc tāgit
ibi. Cui ei 2c. Tercia ē q̄ alit vētacō bois ad fidē eēt multū du
bia. et n̄ vidēt eē f̄. p̄de st̄acōz etnā h̄ p̄nre iusticiā ibi. q̄ p̄pt 2c.
Quarta ē q̄ p̄pt h̄mōi anxiōz fides f̄cit vitaē p̄cīa ⁊ s̄habun
daē merita. et hāc tāgit ibi. h̄ ei facientes 2c. Quarto ibi. p̄pt qđ
vos 2c omēdat fidē xp̄ianā de securitate ⁊ confidēcia. oñdes q̄ vī
tas fidei ē sumie firma ⁊ solida de q̄ n̄ ē dubitādū. et p̄mo q̄dru
pli rōe dīc se libēt s̄cbē fidib⁹ ut pseuēnt i fide ⁊ ē p̄ria amor
vītatis. q̄ diligit vītare istā cū sumo feruōe. et idō s̄bdit ic̄piā
hp̄ vos om̄ouē 2c. sc̄da ē tīoz buītatis vite sue q̄ cito ⁊ velocit
dēbat tñf̄re ex h̄ mūdo h̄c h̄gicaūat illi xp̄s ibi. Iustū at 2c. Ter
cia ē tenor caritatis. q̄ adhuc p̄ mortē itēdīt tenacit opā daē
ut p̄maneāt i vītate. et hāc tāgit ibi. Dabo at opā 2c. Quarta ē
lx̄rōz falſitatis quā atin̄z oīs alia secta. q̄ om̄is alia doct̄na fa
bulosa ē ⁊ indocta. et tāgit ibi. nō em̄ i doct̄as fabulosas. tem
de ibi accipiē em̄. ponit duas rōes ex q̄b̄ euident dūdūt q̄nta
est firmitas ⁊ securitas fidi xp̄iane 2c. Prima testimoniū applicū
firmatiū sup̄ otemplacōe. qđ pat̄z ex euindēcia facti. q̄ in monte
existētes viderūt faciē xp̄i gl̄osā h̄c solē r̄splēdentē. et audierūt
vocē p̄ria dicētē. h̄ ē fili⁹ me⁹ dīlēs et hāc tāgit ibi. accipiēs i m̄
a deo 2c. sc̄da ē orac̄lm̄ p̄phicū fidatiū sup̄ r̄uelacōz dei. q̄ sancti
app̄he nō volūtate h̄uana. h̄ sp̄u sc̄o inspirati testimoniū phib̄ et fi
dei xp̄iane. et h̄z se f̄mo p̄phic⁹ q̄i luēna ⁊ lucifer. dīe vere fidei i
troducēs. et hāc tangit ibi. et h̄em⁹ firmiorē 2c. Tercia ps̄ p̄ci
palē cōtinēs informacōz in morib⁹ marie in ordīne ad tēp̄ su
tm̄. et incipit cap̄lo. ii. fuerit vō ⁊ pseudo p̄phē. informat at r̄sp̄cū
duon̄ tpm̄ fūfōz. p̄mo qđē r̄sp̄cū t̄pis i q̄ erat fūfīm̄ dīscīdū h̄e
tīcoz q̄ n̄ p̄ pte tñf̄re q̄zūis nōdū ad plenū. et h̄ in toto. ii. ca.
Deide vō r̄spectu ip̄is i q̄ erit iudicū bonoz ⁊ maloz ca. iii.

vñ i so ca. agit d̄ h̄ticis istruēa xpianos q̄lit se debeat h̄c ad
 ipos. Capl'm ḡ.ij. atin̄ h̄ticorū ypocrisi. et eoy futuricōz et on
 dūt eē fufi p q̄dā exēplū filiū q̄ m̄t filios iſrl̄ statū a p̄ncipio
 fili apphe fuerit. deinde ibi. q̄ introducēt sectas pdicōis oñdunt
 h̄c tplex motiuū. pm̄ appetituū vaitat. et ido dic̄ q̄ introducēt
 sectas. s̄ appetituū voluptatis. et ido sb̄dit et m̄lti secūt eoy. 2c.
 tciū appetituū diuīciāz et mūdane pspitatis. et ideo sb̄dit et in
 auaricia d̄ v̄b negociabūt. et sic ex his t̄bō oñdūt q̄ ncce ē pū
 los hoies et h̄ticos in ecclia. eē fufos. scđo pñs ca. atin̄ h̄ticorū
 pñiaz et oñenacōz ibi. q̄b iudicii. q̄b pbat fufaz p ta exēpla. p̄
 mū d̄ dānacōe luciferi et demoion̄ ibi. si ei d̄s anglis. s̄m d̄ sb̄
 merſioe vniuison̄ et hoim ipion̄ p diluuiū fca ibi. et si originali
 trū d̄ sb̄hiōe et obuſioe sodomoy ibi. et ciuitas sodo. deinde ex
 t̄bō his exēplis cōcludit vnā gñalē smia. s. q̄ d̄s iustos nouit
 d̄ tēptacōibō eripe et iñq̄s ad cruciād̄ r̄fuaē ibi. nouit igit̄ d̄s ipi
 os. deid̄ ex hac gñali smia ifert ockoz itetā. arguēs p locū a ma
 iori. q̄ si n̄ pep̄cit d̄s anglis d̄ qñ magis vidēt. m̄lti n̄i p̄cet
 t̄bō hoibō q̄ brutales sūt. et q̄i peccata irrōabilitia corruptibilia
 et imūda ibi. magis at eos q̄ p̄ car. t̄cio atin̄ pñs ca. h̄ticorū
 spurcias et depuacōz ibi. hi v̄o velut irrōabilitia p̄cō. et oñdit
 ipos eē plenos oī gñe vicioꝝ. pmo q̄dē vicio igracie et ido ap
 pellat eos irrōabilitia p̄cō. i captoz et pñciē p igraciez icidēria.
 Et vicio irreligiositas et irruerēcie i deū ac iusticie. et ido sub
 dit. blasphemātes et corrupcōe sua pibūt. p̄cipiētes mēcedē in
 iusticie. t̄cio vicio luxurie et imūdicie sb̄des. voluptatē existan
 t̄s. q̄rto vicio gule et castermarie. vñ sb̄dit. mac'e delicijs. 2c.
 V. vicio dissolucōis et ipudicicie i asp̄cōbō et i gestibō. et ido sb̄
 dit. ockos hñtes. VI. vicio auaricie. et ido sūt fles balaā puso
 apphe. vñ sb̄dit. et exēcitatu auaricie. VII. vicio ipočsis et i anis
 ḡlie. vñ sb̄dit. hi sūt fōtes. VIII. vicio maligntatis et cure pūse.
 q̄ n̄ curat nec studet n̄ ad sb̄hiōz bonoy. ido sb̄dit. supbia ei
 vaitatis. IX. vicio dolositas et pmissōis mēdosi. ibi. q̄ i erroē
 dūlat libtate ille pmitētes. X. vicio m̄gntudis r̄spectu diuīe
 ḡre ibi. meli⁹ em̄ erat ille n̄ cognoscē viā m̄sticer̄c. Capl'm v̄o
 III. i q̄ t̄ctat de finali iudicio et d̄ fine mūdi q̄ incipit. h̄c ecce

meo ulle. sic societas nostra quā hēm⁹ p fidē n̄ ē i tenebris pēco
vob. diuidit in viij. ptes. Primo nāḡ oñdit doctrīaz suā q̄ ē
de finali iudicio. eē verā firmā ⁊ valde autēticā. qz ⁊ a scis pro
phīs itroducta ē ⁊ ab aplīs ⁊ a dño salvatore. Scđo ibi. h̄ p;
mū sciētes. oñdit hāc doctrīaz a qbusdā in fūto fore neganda
⁊ poit rō; eoz motuā ibi. ex q̄ ei p̄es dormierūt. Tercio rep
bat ⁊ refellit istoz opiniōz erroneā ibi. latz ei eos. Quarto r̄n
det ad eoz rōz fantastīcā ibi. vñū vō vos n̄ lateat kn̄i. Quinto
apoit qzda moralē asequēciā ponēs añcedēs ⁊ asequēs ibi. Cū
ḡ h̄ oia dissoluenda fint. Sexto infert qzda fuationē ⁊ monitōz
fructuosaſ ⁊ eruditōz p̄ncipalit intentā qlit s. delect⁹ nos habē
in expectādo diē iudicij. ibi. p̄pt qd̄ kn̄i. Septio oñdit in ista
doctrīa ⁊ in oib⁹ alijs hui cū brō paulo coaptō plenā accordiā
⁊ affirmat ep̄las bti pauli. p̄seudo ei dicebat illas nō eē recipi
endas. q̄ nō erat apls. de petro at h̄ dicē nō audebāt ibi. sic et
kn̄is. Octauo ⁊ vltio in exhortātōe ⁊ grāz actōe finit ⁊ adū
dit ep̄laz ibi. vos ḡ frēs p̄scientes h̄. **P**rima canoica iohis
ūc accedit p̄ma canoica io. cū. ij. ⁊. iii. in q̄b tractat d̄ u
Anib⁹ theologicis sic ⁊ aplī p̄cedētes d̄ vñub⁹ moralib⁹ ⁊
ctauerūt. ⁊ p̄mo qd̄ habūdāc⁹ testat de ip̄is diuidit in
fr. ptes fmi tres replicatoes in q̄b testat p̄mo d̄ fide. deid d̄ ca
ritate. deide d̄ spe. Iō fo vō testatu eod̄ mō replicat. In t̄cio uo
q̄i sub alio ordie. q̄ p̄mo de caritate. deide d̄ fide ⁊ vltio d̄ spe
In p̄ma ḡ pte agit d̄ vñute fidī ostēdēo excellencias ei⁹. ⁊ du
rat p totū cū. p̄mū ⁊ p̄ncipū. n̄. us q̄ ibi. ⁊ in h̄ scim⁹. cta fide
at sic p̄cēt. q̄ oñdit ip̄aze ē vñutē hñtē mltaz auctez ⁊ euide
ciā quatū ad testes q̄ viderūt audiēt ⁊ maibo ctauerūt uba uī
te q̄ testificati sūt nob. ⁊ q̄ tenē p fidē ip̄ncipio canoice cū. dīc
q̄ sūt abiūcio. fo oñdit eā hñtē mltaz nobilitatē ⁊ excellēciā q̄
fac̄ boies hñtē societatē cū scis aplīs. ymo cū pte ⁊ h̄. ihu r̄pō
ibi q̄ ḡ vidi⁹. Tercio oñdit eā hñtē mltaz iocūditatē ⁊ cordis
erubaciā ac. spūalē leticiā. ibi. hoc scribim⁹ vobis vt gaudeans
Quarto oñdit ip̄az hñtē magnā puritatē. nō em̄ ē secta tenebra
noz hñtē. h̄ h̄ ds ē lux scitatis ⁊ mūdicie ⁊ tenebre nō sūt
in eo ulle. sic societas nostra quā hēm⁹ per fidem nō ē in tenebris p̄co

rū. h̄ m luce & vītate moy. ibi. Et h̄ ē ānūciatio. Quīto oñdit
 ipaz h̄re fūmā vtilitātē & efficaciā & influēciā ad dīluēdū pccā
 iustificāti ei p fidē sic apla ait ibi si aut̄ in luce abulā⁹ sanguis
 ihu emūdat nos ab oī pccō. Secundo oñdit ipaz h̄re & i se om̄ne
 mltaz nc̄tātē & indigēciā n̄ qdē q̄ ipa nob̄ indigeat. h̄ q̄ nos
 ea indigem⁹. dicēt ei forte aliq̄s q̄ pccores bñ indigent ea. q̄
 bz emūdare pccā. ego at̄ nō indigeo q̄ pccm nō habeo. & idō
 oñdit ullū hoieni imunē eē a pccō. & p osequēs oēs indigē fi-
 de iustificāte ibi. Si dixerim⁹ qm̄ pccm n̄ hēm⁹. Septio & ultio
 oñdit ipaz h̄re multā vtilitātē & sufficiēciā. Sufficit ei meriti
 aduocati dō n̄o ihu xp̄i. cui diuigni p fidē ad xp̄iciādū pccā
 n̄ra. pmo toc⁹ mūdī ibi. Filioli mei h̄ scribo vob̄. q̄ ē pncipū
 caplī. ij. In ij. vō pte agit d̄ vture caritatis & oñdit q̄ ex carita-
 te debet⁹ tria diligē & aplexari. videlz deū & primū & actū v-
 tuosū. & tria refugē & deuitare. s. mūd. hoiez h̄rticū. & actū vīcū
 ofū. & durat ps illa ab illo logo. Et m h̄ scim⁹ q̄ uix pncipū ca-
 li. situat. v̄l q̄ m finē eiusdē. Et diuidit i sex ptes. Primo nāq̄
 oñdit q̄ ex caritate debet⁹ eu diligē. docēdo q̄ n̄ sufficit deū p fi-
 de cogscē. h̄ nc̄ce ē etiā mādata suare ibi. Et h̄ scim⁹ qm̄ cogui⁹
 eu. & q̄ mādata suare. ē caritatis pfectoz h̄re. ibi. q̄ aut̄ suat v-
 bu ei⁹. & q̄ pfectoz h̄re ē h̄kēz v̄lscōz ipi xp̄o tene. ibi. Qui di-
 cit se i illo manē debz sic ille abulauit. xc. Secundo oñdit q̄ ex ca-
 ritate debet⁹ etiā pximū n̄r̄m diligē. ibi. knū n̄o mādatū nouū.
 v̄ resūt q̄dā pncipū gnale p qlibz xp̄iano q̄ dic v̄bū vetus.
 q̄ s̄ dixerat ipm̄ videlz q̄ etiā in ipo & i nob̄ tenebre ille sit
 aut̄ eē debet pmo tenebre viciozā tñhert & vñ lumē scitans
 iā lucz. & deid ex isto pncipio cludit itētū. s. primū eē diligē-
 dū. q̄ odit frēz suū adhuc in tenebris ē. q̄ vō diligit ipm̄ in
 lūie manz. ibi. q̄ dic se i. Tercio oñdit q̄ ex caritate debet⁹ oēz
 actū v̄tuosū astumē & veritatē diligē. ibi. Scribo vob̄s filioli
 vbi allicit ad vture & puellulos & ptes antiq̄s. ibi. Scribo vob̄
 ptes. & adolescentulos ibi. scribo vob̄ adolescentes. & adhuc in
 fatulos. ibi. scribo vob̄ ifantes. & pfectiores ac viros. ibi. scri-
 bo vob̄ iuuenes q̄ fortis estis. Quarto oñdit q̄ ex caritate de-
 bēm⁹ mūd ḍtēnē. & h̄ fac. ibi. Moltē diligē mūd & ea q̄ i mōd

sit. et tagit duas rōnes ppter q̄s hales caritate debet fugē mūdi
amorē. Crimū qdē ppter mūdi ad deū ḡrietate illa em̄ tria que
sunt in mūdo. sunt ḡria caritatē p̄ris. et hāc tagit ibi. Si q̄s diligit
mūdū. Ḡda rō est ppter mūdi instabilitatē quā tagit ibi. et nū
dō ēn̄t et occupisencia. 2c. Quarto oñdit q̄ deleim⁹ ex caritate h̄i
ticū h̄oiez r̄fugē et deuitare. et h̄fac̄ ibi filioi mei nouissima h̄o
est. v. tagit h̄ritorū m̄l'uplicacōz q̄s et vocat antīp̄os ibi. sic au
distis q̄ antīp̄o veit. et h̄ritorū i p̄bacōz. q̄z l̄ altū videant eē
ex nob̄. f̄m. appencia. ex nob̄ m̄ n̄ sunt f̄m dei p̄sciaz et p̄destiacōz
etnāz ibi. ex nob̄ p̄dierūt et ex nob̄ nō erāt. pot̄ etiā suā excula
cōz describēdo ista. nō ei faē h̄ q̄ repurz fideles eē igrantes. h̄ ut
sollicitz eos tāqz sciētes et h̄ ibi. Sz vos vnc̄tioz h̄etis a scō. deid
pot̄ h̄ritorū q̄dā desēpcōz et notificacōz ibi. et qm̄ oē mādatū
ex vītate nō ē. ibi ei dīc. q̄s ē h̄ritorū ul̄ antīp̄os. q̄ q̄ negat q̄ ih̄s
nō ē xp̄s. deide excludit ex p̄cedētib⁹ suā ifōreōz. s. q̄ h̄rtia diū
tādi sunt. et p̄manēdū ē i vītate ab iicio audita. et ab aplis p̄di
cata ibi. vos at q̄ aud̄issis ab iicio. i vob̄ p̄maneat. Serto oñ
dit q̄ debē⁹ ex caritate oēz actū viciōsu r̄fugē et deuitare p̄ma
nēdo vītelz m̄ vītate vīte ad quā m̄ducit vnc̄tio sp̄us sci. q̄m̄
vngūē xp̄iani p̄sacraz ibu xp̄i. illa ei vnc̄tio excludit oē mēda;
ctū p̄cti. et docz oē q̄ vīm ē i vīstū. et h̄facit ibi. et vos vnc̄tioz
quā accepistis ab eo maneat in vob̄. In. iñ. vō p̄e p̄ncipali a
git de vītate spei. et incipit illa ps in p̄n. capl. iñ. videte qlē ca
ritatē. et durat us q̄z in finē eiusdē Tractādo at de spe fac̄ vī p̄
ordiez. p̄mo nāqz oñdit qd̄ sit r̄spectu spei. potissimū m̄ducit
iñ. q̄z dī adopcio. q̄z ei dīs in tñi nos dilerit q̄ voluit nos et eē
ei⁹ filios et vōrī nō mirū si debē⁹ m̄ ipm sp̄are et h̄ m̄ductiū
tagit i p̄ncipio. videte qlē ca. 2c. Ḡdo vō oñdit qd̄ sit r̄spectu
spei potissimū spletinū et finale t̄niatiū. q̄z dī fruiocio. deleim⁹
at sp̄are p̄finali t̄mio nos p̄ vētueros ad dī vīhōz p̄ quā h̄les
ei erim⁹. et hoc tagit ibi. kñi nūc filij dei sum⁹. 2c. Tercio oñdit
qd̄ sit r̄spectu spei debitū comitatiū. q̄z dī imitacio et formis
conūsatio ad xp̄ni. Detet em̄ sp̄e dūicari cete vītutis alioqñ q̄
cū vicijs et sine imitacōne vīte xp̄i sp̄at. iā nō est sp̄es li p̄sūp
cio. et h̄ tagit ibi. Et ois q̄ h̄z hāc spez seificat se. sic et ille scūs ē

Quarto ostēdit qd sit spei potissimum erectiuū qꝫ xp̄i passio et
 meritum ipi⁹ cumulacio. nā ex meritis passionis xp̄i potissime
 erigi possum⁹ ad sprādū. ⁊ h̄ tāgit ibi. In h̄ appuit filius dei ut
 dissouat opa dyaboli. **Q**ūnto ostēdit qd sit spei potissimum p
 motiuū. qꝫ fr̄m dilectio ⁊ cordial vnio. q̄ em⁹ est ex amore
 fr̄is suū. iā nō est ex dō nec h̄z sp̄are de eo ⁊ h̄ tāgit ibi. **O**is q̄ n̄
 est iust⁹. vb̄ declarat q̄ odiēs fr̄em nō debet sp̄are in deo ppter
 multa. ⁊ qꝫ videlicz nō ex deo nec fili⁹ dei. ibi. Nō est ex deo q̄
 nō diligit fr̄ez suū. q̄ h̄z chāi p̄ exēplo. ibi. si sic chāi q̄ ex malig
 erant. ⁊ qꝫ tal⁹ simile est mūdo q̄ odit xp̄ianos. ⁊ p̄ aſequēs ca
 ret vita ⁊ vitali p̄ncipio q̄ est grā ⁊ p̄ aſequēs nō h̄z sp̄are in
 xp̄o. ⁊ h̄ facit ibi. **N**olite mirari fr̄es si odit vos mund⁹. Et qꝫ q̄
 fr̄eſ odit excusare se nō pot a mētali homicidio. ⁊ hoc facit ibi.
Ois q̄ fr̄eſ suū odit homicida est. **D**eide dat doctrinaz de diligē
 di mō. docēs q̄ debem⁹ p̄ fr̄e exponē vitā. exēplo xp̄i. ⁊ h̄ fac.
 ibi. In h̄ cogūm⁹ caritatēz dei. ⁊ q̄ debem⁹ p̄ eo exponē nr̄az
 substāciā ⁊ facultatē ibi. q̄ habuerit substāciā mūdi h⁹. **D**eide
 repbat dilectioz q̄ distit in solo vbo ⁊ manifestat solū p̄ liguā
 ibi filiolī mei n̄ diligā⁹. **S**erto oñdit qd sit ſpectu ſpeſ potissi
 muſignū ⁊ potissimum ostēhiū ⁊ pot duplex ſignū. pmū quid
 ſc̄ie ſerenacio. qz ei in aſpectu dei cor ſuū ⁊ oſcia nō rep̄hēd̄is
 hi h̄ pot cognoscē ſe eē ex vītate. ⁊ i vītate ſpare. ⁊ h̄ tāgit ibi
 In h̄ cognoscim⁹ qm̄ ex vītate ſum⁹. **S**c̄om̄ vo ſignū eſt ē dei
 exaudicio. cū em̄ de⁹ exaudit nos ſignū eſt q̄ vācit in ipo ſpa
 m⁹. ⁊ hoc tāgit ibi. kn̄i ſi cor nr̄m nō rep̄hēderet nos fiduciaz
 haberem⁹ ad deū. In iiiij. vo pte p̄ncipali ic̄ipit ſcd̄ ſctat⁹ ⁊ ē
 recapitulatio de fide. ⁊ durat h̄ ps a p̄ncipio cap̄li. iiiij. kn̄i no
 lite oſpūi credē vſ qz ibi. kn̄i diligam⁹ nos iūcē. tāgit at̄ tria
 de fide. **P**rimo nāq; oñdit d̄ dono fid̄i a q̄ ſit imiſſiue qm̄ a ſpū
 ſc̄o. ſpū ſqd̄ maligni imittūt errores ⁊ h̄ſes. ⁊ idō nō ē in oſ
 ſpūi credēd̄. h̄ ſpū ſqd̄ ex deo ē. ⁊ h̄ tāgit ibi. kn̄i no oſ ſ. c. **S**c̄o
 oñdit d̄ dono fid̄i d̄ q̄ ſit obiectiue. qz de deitate ⁊ huamitate
 vīta i vno dño ihu xp̄o. ⁊ idō q̄ ſoluūt ihz. n̄ h̄z verā fid̄e. ⁊ h̄
 fac̄. ibi. i h̄ cogſcat ſpū ſpeſ dei. **T**ercio oñdit de dono fid̄i i q̄ ē ⁊ in
 q̄ n̄ ē poffellue. oñdit em̄ p̄ mixti q̄ ſides n̄ poſſideſ ab h̄niciis

sed a fidelibus illi enim habet spiritum erroris. et isti spiritu uitatis. Et hoc
facit ibi. vos ex deo estis filioi. In v. vo pte qd incipit. knm dicitur
ligam nos iuicem. rursum tractat de caritate. et monit nos ad eam
aperte quatuor. qd ex ipsa puenit. Ex caritate enim puenit in nobis
dei adoptione filiale. facit enim hunc filium dei et ex deo nasci. et hoc dicit
in principio ibi. qd caritas ex deo est. et omnis qd diligit ex deo na
tus est. Secundo ex caritate puenit in nobis dei cognitio salutaris et
salubris. et hoc ostendit ibi. et cognoscit deum. qd non diligit. non novit eum.
Tercio puenit in nobis dei imitacio virtutum. Ipse enim proximo dilexit
nos. et idcirco debemus ipsum et proximum diligere ut ipsum imitemur
nec alias debite imitari nisi per caritatem diligamus. et hoc ostendit
ibi. In hoc est caritas non quod nos diligimus deum. 2c. Quarto puenit
in nobis ex caritate dei mansio et onus singlaris. quoniam per cari
tatem deum manet in nobis et nos in deo. et hoc facit ibi. Deum nemo
vidit unquam si diligamus iuicem in nobis manet. probat autem istam
imam hanc mutuam proximo ex persona spiritus sancti quod nobis ducatur et dat
in caritate ibi. In hoc cognoscimus quoniam in eo manemus quoniam de spiritu
sancto dedit nobis. Secundo probat idcirco ex persona filii quod consulata est in
modo nobiscum. et hoc facit ibi. et nos vidimus. Tercio probat idcirco ex
hoc quod est commune toti eternitati. Est enim deus caritas et amor. et hoc
facit ibi. Deus caritas est. 2c. In vi. vo pte qd incipit. In hoc perfecta
est caritas dei in nobis tractat rursum de utilitate spei. et duo facit.
proximo namque ostendit quod ex caritate utilitas spei exortatur et dignatur. qd ei
spat et est sine caritate perfunditur. Hoc perfecta caritas debet dare spez
et fiduciam in die iudicij. et hoc facit in principio. In hoc perfecta est ca
ritas ut fiduciam habeamus in die iudicij. Secundo ostendit per carita
tem oppositum spei tollit et excludit scilicet timor suilis. et hoc facit ibi.
Timor non est in caritate. In vii. vo pte qd incipit. Nos ergo dilig
gamus deum. rursum tractat de caritate. et quod eius duo sunt actus
proximus potissimum quod est respectus dei. secundus annexus quod est respectus
proximi. et tunc unius est necessarium alteri vincitur et oneratur. idcirco tria
facit. proximo namque de caritate tractat quo ad actum potissimum
quod est amare deum. Secundo ibi. Si quis dixerit diligere deum et fratres
suum oderit tractat de caritate quo ad actum annexum quod est ama
re proximum. et probat amandum esse proximum triplici ratione. proximo a ma

iorū igit̄ q̄ em̄ nō diliḡ frēz suū. q̄ vīdet. ⁊ ab auct̄e ibi. Et B
 mādatū hēm̄ a dō. ⁊ a p̄orī. q̄ nati sum̄ ex eōdē p̄re p̄ fidē. ⁊
 hoc facit in p̄ncipio caplī. v. ois q̄ c̄dit qm̄ ih̄s est r̄ps. arguit
 em̄ sic. q̄ q̄ diliḡ gignentē diliḡ genitū. ois aut̄ fidēl̄ genit̄
 est deo. ḡ ois q̄ diliḡ deū. diliḡ frēz suū. t̄cio ibi. In h̄ cogui-
 m̄ qm̄ diligim̄ natos. t̄ctat de caritate quātūad v̄trūq; acū
 ostendēdo cōexionē eoz. q̄ signū est q̄ h̄o diliḡ p̄rimū. cū
 diliḡ deū. mādata ei⁹ custodiendo ⁊ econūso addit at̄ remo-
 uendo dubiū q̄ mādata dei ḡuia nō sūt. q̄ est intelligēdū sup
 posita caritate q̄ ḡuia leuia facit. ⁊ h̄ facit ibi. hec est em̄ caritas
 dei. In. viii. vō p̄te q̄ incipit ibi. qm̄ om̄e q̄ natū est deo. rursū
 de fide. ⁊ pot̄ duas excellencias ei⁹. p̄mo nāq; ostēdit q̄ fides fa-
 cit mūdi atēptorez p̄ quē atēptū triūphat fidēl̄ q̄libet ⁊ v̄micit
 mūdū. ⁊ h̄ est p̄fecta vīctoria mūdi. pot̄ at̄ istā v̄dictōz i p̄n-
 cipio. qm̄ om̄e q̄ natū ē ex dō v̄micit mūdū. Deinde pot̄ ad h̄
 rōz ex ip̄o xp̄o. q̄ ē obiectū fidei. d. q̄ c̄dit ih̄m eē filiū dei. ⁊ ita
 c̄dit ei⁹ diuitatē ⁊ cū hoc c̄dit ip̄m venisse p̄ aquā ⁊ sanguinez
 tenendo suā hūamitatē. nec solū venisse in aq̄ baptis malī. p̄mo
 in aq̄ ⁊ sanguine q̄ fluxerūt. p̄ nob̄ ex suo vulnē latali. q̄ h̄ v̄tig-
 tenz ap̄t amore xp̄i faciliter atēpm̄t mūdū ⁊ p̄ d̄sequens v̄micit
 ip̄m ⁊ hāc rōz deducit ibi. Quis est q̄ v̄micit mūdū. Sc̄do ostē-
 dit q̄ facit hoiez c̄ti vī speculatorē. fidei em̄ nō pot̄ subeeē fl̄itas
 sic alijs habitib⁹ intellectuīs hūanit̄ acq̄f̄tis. ⁊ h̄ facit ibi. Et
 sp̄us est q̄ testificat. vbi introducit ad p̄bandū fidei vītatem.
 p̄mo testimoniū datū ab vna sumā essēcia dei q̄ p̄ opa q̄ null⁹
 alīp̄ hoīm vñq; fecit manifestissime declarauit seip̄az fuīsse in il-
 lo hoīe mō singlari ⁊ p̄sonali. ⁊ h̄ facit in p̄ncipio cū dīc. Et sp̄i-
 rit⁹ ē q̄ testificat qm̄ xp̄o est vītas. ibi em̄ p̄ sp̄m accipit vñis
 essēcia. iux illī. iij. sp̄us ē de⁹. Sc̄do induc̄ testimoniū datū a
 p̄sonaz ēnitate a p̄re cū ait dī celo. h̄ est fili⁹ me⁹ dilect⁹. Et a
 sp̄u sc̄o cū corp̄alī sp̄ē descedit h̄c colūba in ip̄ni. Et ab ip̄o m̄z
 v̄bo in filio cū ait. ego ⁊ p̄r vñū sum⁹. ⁊ h̄ facit ibi. qm̄ tres fūt
 q̄ testimoniū dāt in celo. Tercio induc̄ testimoniū datū de hūana
 naēa ex effusioē aq̄ ⁊ sanguis ⁊ emissioē sp̄us in ara crucis. q̄
 qdē effusio testat vītate hūanitatis. Nā si fuīs corp⁹ fantastīcū

ista nō emanassent & si nō habuiss̄ aīaz ut dixit appollinaris.
ia inclinato capite nō emisisset sp̄ni et vītate deitatis q̄ posuit
aīaz fūā cū voluit & aq̄z miraculose p̄ modū sōtis scaturētis cf
fudit corpe mortuo. q̄ fine miraculo fieri nō potuit & h̄ fac̄ ibi
Et tres sūt q̄ testimoniū dāt m̄ tra. Quarto m̄dī testimoniū op̄m virtutio
erpiēcie & oscie. Nā q̄libz fidel̄ dñterias testimoniū op̄m virtutio
son & miraculoy xp̄i q̄ nlla creatā vnq̄z fec̄ aut facē potuit. q̄
qdē testimoniū mai⁹ est oibz testimoniis q̄p cūq̄z ex h̄ ceperit m̄
seip̄o testimoniū oscie. vñ q̄libz dictat sp̄us sc̄us m̄t⁹ q̄ ē r̄ps fi
li⁹ dei. & sic q̄libz fidel̄ h̄ testimoniū dei m̄ se. & h̄ fac̄ ibi. Si testi
niū boīm accipim⁹. In ix. v̄o pte & vltia tractat rurſū de spe. &
incipit ibi. Et h̄ ē testimoniū qm̄ vitā etnāz dedit nob̄. oñdit aut̄
q̄ sūt illa q̄ iā qlz fidel̄ tenz p̄ spez ac tenē debz & poit. vii. Quia
libz ei fidel̄ debz spare firmūt se obtētuz a dō etnā p̄frūtōm et
btaz vñhōz & h̄ poit m̄ p̄ncipio. vñ & adludit. h̄ scribo vob̄ ve
sciat qm̄ vitā etnāz hēbitis. Sc̄do debet spare q̄ obtinebit a
do temgnā exaudiōz oim p̄t̄cionū suay. & h̄poit ibi. Et h̄ ē
fiducia quā hēm⁹ ad dēū. q̄ p̄cūq̄z pecier⁹ audiet nos. Tercio
debet spare q̄ obtinebit ab eo frātnaz adonacōz. h̄ ei p̄ frē ex
istētē i pccō orauerim⁹. spare debem⁹ q̄ obtinebim⁹ & dab̄it
nob̄ a do. & h̄ si pccm̄ cīt mortē q̄ p̄ finalē m̄ pniaz q̄ ē pccm̄
ad mortē orādū nō ē si oñtet nob̄. q̄ si aliq̄s sic. peccauerit. & h̄
poit ibi. Sc̄im⁹ q̄ ois q̄ nat⁹ ē ex dō. nō peccat. & malign⁹ nō tā
git eū. Quito debz spare q̄ obtinebit ab eo mundanā debella
cōz h̄ ē dictū ē q̄ fides nrā vicit mūdū. & h̄ fac̄. ibi. Sc̄im⁹ qm̄
ex dō sum⁹ & mūd⁹ tot⁹ m̄ maliḡ poht⁹ est. Gerto debz spare
se iā obtinuisse ab eo intnāz illustracōz & coḡcōz vī dei. & h̄ po
nit ibi. Sc̄im⁹ qm̄ fili⁹ dei dedit nob̄ sensū vt coḡscā⁹ vīm dēū.
Septio debz spare se iā obtinuisse ab eo sacrā & imac̄latā reli
giōz oñpositā p̄dolatrie & sup̄sticōi simulachron & app̄t h̄ oclu
dit. h̄ ē rer⁹ dōs & vīta etnā filiolī custodite vos a simulachris
Vnc accedit ep̄la sc̄da quā sc̄p̄hit io. **E**p̄la sc̄da jo
cūdā nobili dñe q̄ nūcupaba elcā q̄ cū eēt magne au
ctoritatis & nobilitatis m̄ltos hēbat subditos q̄s oēs
nuñebat in fide. & idō ap̄ls sibi scribit agēs de tribō vītūbus

theologicis. sic in p̄cedēti ep̄la. brenit tū et succite. p̄sens ḡ ca-
tonica dñi dīt in. viij. p̄tes. In p̄ma q̄dā stinet qdā salutatio
amorosa. vñ dīc. senior elē dñe. In. ii. vō stinet qdā exultacō
vīscosa de p̄fectu et bō fama eiusdē dñe et filioꝝ suoy. vñ s̄b.
dit gauſꝝ ſu valde. In. iii. vō stinet qdā exhortacio vītiosa de
ip̄lecoꝝ mādan atq̄. dat a xp̄o de caritate et amore fratnoꝝ et d̄
ip̄lecoꝝ cetoꝝ mandatorꝝ et p̄ manēcia in fide ab inicio audita
et ab apl̄is p̄dicata. et h̄fac̄ ibi. et nūc rogo te dñia. In. v. uo pte
stinet qdā vīltatio lūlosa clara et v̄a. dñlit ei et monz ut cane
at a seductoribꝝ et filis apl̄is ac h̄ticis nūcijs antirp̄i. et h̄ facit
ibi. qm̄ m̄lti seductores exierunt in mūdū. Et tāgit tres rōes q̄
re ab ip̄is est cauēdū. Prima ē m̄ltitudo et neq̄cia illoꝝ. et h̄ac
tāgit in p̄ncipio. Secda ē amissio iā habitoy bonoy q̄ cito p̄de
ret q̄ ab ip̄is nō caueret et h̄ac tāgit ibi. videte vos metipos ne
pdatis q̄ opati eſtis. Tercia ē adepcio maxioꝝ donoy q̄ em̄ p̄
manz in doctria apl̄oy et cauet se a secutoribꝝ h̄ticoy. h̄nt pa-
trē et filiuꝝ et deū tñu. h̄ p̄ fidē et sp̄e. et p̄fecti⁹ habebūt in p̄ria
p̄ uīfioꝝ et re. et h̄ac tāgit ibi. Quī p̄manz in doctria. In. v. vō
pte stinet qdā excoicatio vīgorosa p̄dcoꝝ h̄ticoy. vñ p̄cipit
nō dñicare cū talibꝝ. nec in dono. nec in falutacōe. nec in ūbo. et
h̄ facit ibi. Si q̄s veit ad vos. nolite eū recipere in domo nec aue-
ei dixeritis. In. vij. vō pte stinet qdā re p̄missio gl̄iosā et dīc h̄
se dixisse q̄ ſept̄a fūt vt nō dñidat. Si pot̄ gl̄ient in die uidicij
et h̄ fac̄ ibi. ecce p̄dixi vob. In. viij. vō pte stinet qdā excoicacō.
et cū h̄ qdā oblatō gaudiola. Nā excusat se describēdo pl̄a ibi.
pl̄a h̄ns ſcribē vob. et offert eis ſuā pñiaꝝ p̄mittens cito eis ſe
rētum ad eū vt gaudiū eoy fit plenū ibi. Sp̄o ei me futurum
ad vos. In. viij. vō pte et ultia stinet qdā ocluſio et oſūmacio
ſciola. vñ dīc. Salutat te filie ſororia tue grā. amē. **Ter.**

Quinc accedit tēca canoica quā dīrexit **Cia canoica ioh̄is**
ciudā noie gaio de eadē mat̄ia et viij. p̄tes dimidit
Primo nāq; gaū ſalutat. d. senior gaio. ſedō em̄ beni
uolēcia captat. refans ſibi q̄ p̄ ip̄o iugit orat ibi. km̄i de oibꝝ
orōꝝ facio. Terciodi ip̄o exultat rōnefame et dūſacōis ſue bone
ibi gauſꝝ ſu valde. Quarto ip̄z d̄ uno ſinglariſ. ſ. hōſpitalitate

omedit. ipse ei listen recipiebat paupes si es q̄ discurrebat ad
predicād ibi kūne fidelit agis. Quarto ipm ad cautelā inducit re-
spectu h̄ticoꝝ ⁊ marie cuiꝝ dā q̄ dicebat dionopes. vñ p̄cipit
hibi ut caueat ab illo ibi Scrip̄issim fore a ecclie s̄i qui aniāt p̄
matū gerē. Sextū ad imitādū iūitat respectu bonoꝝ ⁊ marie
cūnisdā boni viri q̄ dicebat demet̄c. ibi. kūne noli iūtari ma-
lū. sequit̄ demetrio testimoniū reddit ab ipa vītate. Septio de a-
pliori septa se excusat ibi. Multa habui t̄ scribē. Octauo ⁊ vi-
tio in salutacōe finit ep̄la; ⁊ dñniat. d. par t̄. salutant te amic-
unc accedit ep̄la canoīca uide **Vivisio canoīce** unde

Quia q̄ p̄dicta ē ab aplis dñi nñ ihu xp̄i. ⁊ ē cōfutatiua
doctrine p̄seido ap̄loꝝ ⁊ h̄ticoꝝ q̄ ia i surrexerat in ecclia p̄mia
tua. licet ei iacob⁹ perr⁹ ⁊ iohānes sc̄p̄lerit q̄ p̄d̄cos nichiloꝝ.
magis ex m̄t̄to iacob⁹ imoꝝat⁹ ē c̄a informacōz fidelii in v-
tutib⁹ moralib⁹ in gnali hue distercōe statu⁹. petr⁹ vō i spealī
fni diūsos stat⁹ ⁊ diūsū tps. iohānes uō c̄a mf̄cōz fidelii i
ututib⁹ theologicis. Iste aut̄ d̄ directo iuebit q̄ doctrīaz istoz
h̄ticoꝝ. ⁊ diūdīt p̄ns ep̄la i salutacōz ⁊ erordiū. nariacōz seu
ectatu⁹. adūsiōz seu finē ⁊ t̄mīmū. Primo q̄ p̄mit salutacōz ⁊ ex-
ordiū. vbi introduc̄ salutatē p̄sonā. describēdo eā a noīe cū ait
iudas ⁊ a recta fide cū subdit. ihu xp̄i kuus ⁊ a discretiō cog-
noīe cū subdit. fr̄ aut̄ iacob⁹ q̄ dicit vt distinguat a iuda scari-
oth. nk̄ ut ei⁹ doctrīa magis autētīa reputet rōe fñs. ⁊ q̄ cog-
nat⁹ dñi. introduc̄ etiā salutataz ecclaz s̄b triplīcī p̄rogatua. Nā
⁊ elēa etnalit cū dicit. q̄ sūt in deo p̄re dil̄cis ⁊ aggatā t̄palit a
xp̄o cū subdit. votatis. ⁊ custoditā finalit m̄t. multas t̄praci-
ones ⁊ p̄secutiones cū ait. Conseruatis. E introducit salutaci-
onis formam. optando eis remissionē culpe. cū dicit. misericor-
diaz vobis. ⁊ trāq̄llitatē d̄sciente. cū subdit. ⁊ par ad impleat
Secundo vero p̄mit nariacionem seu tractatu⁹. ibi. kūni omēz
solicitudinem faciēs. vbi p̄mittit m̄tētaz oclusionē. d. q̄ h̄ est m̄tē-
tēcio quare scribit p̄ cōmuni salute eoz sc̄licz q̄ nō imutetur
a vera fide eis tradita ab aplis. ymo pro eo certēt. Deinde ibi
submittroierūt enī q̄daz adducit p̄ h̄ intētam rōnez ⁊ est quia

multi h̄tici et simulati predicatori ac xpiani illo tempore sub
 introierant q̄ eos subuertē nitebant. et q̄ istos h̄ticos sic p̄ce
 dit q̄ p̄mo eos refellit p̄ diuinā p̄storiā. d. q̄ ad h̄ p̄scripti
 sūt ab eēno in diuina p̄sciā. ubi sīnt re pbī et dei grāz in luxuri
 az ēnserant. so ibi omouē aut̄ vos volo induc̄ q̄ eos m̄tipli
 cē vēlis testamēti figurā. d. q̄ horū typū et figurā gēbat illi q̄
 p̄strati sūt et pditi īdēsto. q̄n dñs ihs d̄ tra egip̄ti suū pp̄lē edu
 cebat h̄lē et lucifer et ceti angli q̄ suū dñiciliū et p̄ncipatū p̄ su
 perbiaz amiserunt et sodomo et gomorra ac ciuitates finitie q̄
 maiestatē dñi blasphemātes. Tercio ibi Cū michaēl archā. in
 duc̄ q̄ eos archaglon ruerētiā. d. q̄ michaēl arch. n̄ fuit aus⁹
 blasphemare dyabolū. cū dispuṭar̄ d̄ corpe moisi. cū eo volē
 tē ut ruelaret filijs iſrl̄ loc⁹ sepulchrī ad h̄ vt moisez adoraret
 et in idolatriā m̄cideret. h̄ p̄cl⁹ ad deū reērit vt ip̄e m̄creparet
 et phibez. isti at h̄tici abs q̄ oīreuerēcia et tiore blasphemant
 dñm ih̄m xpm̄. Quarto ibi. q̄cūq̄ at naſalit introducit q̄ eos
 brutoz maliciā q̄z h̄tici imitant̄. Quito ibi. re illē q̄ m̄ viaz
 q̄z isti m̄nitāf. Serto Nubes fine aq̄. induc̄ q̄ eos multiplicē na
 talē figurā. assimilat ei eos nubib⁹ vēnis et fructuofis arborib⁹
 ac fluctib⁹ maris spumātib⁹. et stell̄ erratib⁹ app̄t multiplier vi
 ciū. Septio ibi. app̄hauit at d̄ hijs i diuic̄ q̄ eos enoch sci app̄hia
 Octauio ibi. vos at km̄i. induc̄ q̄ eos aučtez aplīcaz et vōz a
 plōz doctriaz. Nono ibi. vos at km̄i. ocludit m̄foroz̄ morale
 et v̄tutū discipliaz. monēs de dil̄co et arguitōe vicij istoz
 et misacōe ī corrigitatis eoz nō alij q̄ tales inemiant̄. Ultio
 in t̄cia pte p̄ncipali p̄ salutacōz et narracōz ponit oclusionē ac
 ḡran actiōz ibi. Si aut̄ q̄ potēs. ¶ Oīus h̄ libri apocaliphis

Qunc accedit. q̄rt⁹ liber ep̄kariis. videlz apocaliphis m̄ q̄
 io. vnā oclusionē intēdit. videlicz apie decursum toc⁹
 quātū ad prospitates et adūtates notabiles q̄ debē
 bant illi ētingē a sua fidacōe usq̄ in finē. et diuidit in duas p
 tes videlz in p̄faz̄ q̄ ētin; pambulū. et in narracōz q̄ continet
 processum et incipit scđa caplo fo. Et angelo ephesi et durat

vi q̄ in finē libri. **P**rimū ḡ ca. dñet p modū pambuli q̄dām
ḡnalia respectu libri tocī. dñz nāq̄ p̄ hui⁹ scripte excellēciā
z auctoritatē. nō est enī quēcūq̄ scripta. s̄ apocaliphs z r̄ue
lacio q̄cūq̄. s̄ sū. ne auctentica. q̄ apt p auctoritatē q̄tuor p̄
sonaz q̄ inducunt. sc̄z iſhu xp̄i z dei pris z io. z angelī. **S**ecūdo
dñet hui⁹ scripte efficaciā z utilitatē. quā ostendit cū subdit.
beatus q̄ legit z q̄ audit. **T**ercio dñet scripture sufficiēciā et
vnūisitatē. **N**on enī appāt vni ecclie. s̄ mittitur. septem ecclias
que sunt in asia. p̄mo z sufficient dñet ea q̄ spectant ad vnū
salē ecclias. z ido subdit. **S**eptē ecclias q̄ sunt in asia. **Q**uar
to dñet psonē scribetis amiciciā et beniḡatē. cū subdit. **S**cia
vobis et par. vbi implorat eis grāz a tota ēnitatē a psona p̄i
ma cū dicit. ab eo qui est z q̄ erat. a psona tcia. scilz sp̄us sc̄i cū
subdit. a septem sp̄irib⁹ a psona media filij. cū addit. z a iſhu
xp̄o. omēdat aut dñi iſhm xp̄m a ser p̄rogatiis z excellēciis
Atribuit nāq̄ iſbi vītate erudicōis. cū dicit. q̄ ē testis fidēl p̄i
mitatē r̄surrexiōis. cū subdit. p̄mogeit⁹ mortuox ptatē z vni
ūfitatez dñacionis cū subdit. z p̄ncipes regū terre. largitatē
bñdictōis q̄ bñdixit nos cū subdit. q̄ dilexit nos z lauit nos e
q̄tate rebucōis quā hēbit i iudicio cū subdit. z ecce veit cū nu
bib⁹. entitatē oīode ḡphēsiōis z etnitatē duracōis cū subūgit
ego sū alpha. **Z**c. **Q**uito dñz sc̄pte ḡgruēciā z pdoneitatem quā
tū ad locū solitariū. q̄ m insula pathmos z tpe festiū. q̄ m
dñica die. z sc̄ptorē n̄doneū m exilio p vītatis testiomo r̄lega
tū. z mediatorē autēticū. angelū. s. habēte vocē tāq̄z nūtē. z h
oīa tāgunt ibi. ego io. frat vītūdi. **S**erto dñz capacitatē z ma
liciam vīdelic̄z t̄bulacionē quā passura ē ecclia. q̄ figurat p. viij.
cādelabra aurea et solacōz quā recepta est a xp̄o. q̄ designat p
hoc q̄ fili⁹ hoīis erat i medio cādelebrōz. sed ē i medio eccliaz
ad cōsolādū. ibi. jo. et conūsus vīdi. viij. cādelabra vbi d̄scribit
fili⁹ hoīis quātū ad vestimentū q̄ erat vestit⁹ podere et quantū
ad cīnglē. q̄ p̄cīmet⁹ erat ad momillas zona aurea et quātū
ad capillū. q̄ caput z capilli erat tanq̄z lana alba et tāq̄z nīx et
quātū ad aspectū. q̄ ocli ei⁹ tanq̄z flāma igis. et q̄ztā ad icessū.
q̄ pedes ei⁹ fileis auricalco z q̄ztū ad iubū q̄ vox ei⁹ erat q̄z tū

vox aquarū militay. & qntū ad manū. qz habebat in dexterā sua
 stellas. viij. & qntū ad instrumentū bellicū. qz de ore eius gladius
 ex vēqz pte acut⁹ exhibat. & qntū ad multū. qz facies ei⁹ sic sol luc⁹
 que. ix. ad tōnes significabat. ix. v̄tutes & excellēcias in xp̄o exhi-
 b̄tes in ecclā. ut eam soleat in omni t̄bulatōne sua. Sept̄o dñinet
 hui⁹ scripturē p̄claritatē & singularē reverēciā que sibi est exhibe-
 da. in cui⁹ signū. io. ad ip̄i⁹ noticiā accēdēs. cecidit ad pedes magi-
 stri oñsi. s. xp̄i. et ab eo afortat⁹ & eleuatus est. et hoc r̄agitur ibi
 hec cū vidi sem. cecidi ad pedes eim⁹. Octauo dñinet hui⁹ scrip-
 ture modū & formā. ondēns qz hz obscuritatē cū aliq̄li euīdētia
 mixta. qz colligit ex hz qz cū figuris & signis aliqua pauca mīste-
 ria explicatur. ex quib⁹ r̄quam ex clauib⁹ obscuritates figura-
 rum & enigmatū refant. alias totū esset occultū & clausū. & id.
 eo uib⁹ iohann⁹. qz scribat mīsteriū. viij. stellaz & viij. cādelabro
 rum. et sepe in illo libro aliquod v̄bū breue p̄ expoītōe figu-
 rarū addit⁹. ut est illud. aque multe sunt p̄pli multi. et qui habz
 intellectū op̄uz nume y bestie. hic igit̄ mod⁹ p̄cedēdī innuit
 nobis. ibi. Scribe ergo que vidi.

Cunc accedit capitulū secundō. vbi inchoat tractatus & p-
 res suis tot⁹ libri. qui diuidit in p̄tes duas. s. in partē q-
 dñinet informacōz mōz. & respicit afianam ecclāz in sp̄ciali & in
 partē que dñinet refacōz secretōz futuroz & archanoy. & respí-
 cit totā ecclām catholiceā in generali. & incipit ps illa quarto ca-
 pitulo p⁹ h uidi. p̄ ma que dñinet in duob⁹ capitulis secundo et
 t̄cio diuidit in viij. p̄tes. s. qz scribit viij. ep̄is ecclāz. viij. eristē
 ciū in asia. qz ideo facit. qz regio illa. s. asia minor erat cure sue
 dissā & i forēt̄ sue p̄dīcatōis aduehat. scribit itaqz p̄mo tijōtheo
 ep̄o ephesio hortādo ip̄z ad caritatē & xp̄i aorē. stat p̄ ex hij
 storij tijōtheū ab ap̄lo paulo ephesinū archiep̄z constitutū. & ibi
 s̄ruixisse usqz ad i. annū nūe ip̄atoris qz domiñano succēs̄it. s̄b
 quo domiñano. io. li. istū script⁹. & io angel⁹ idest archiep̄ns
 t̄c̄ erat tijōtheus. scribēdo ḡ illi p̄mittit xp̄i amēdatōz. d. s̄ dicit
 qz tenz. viij. stellas. sub iūgit aut tijōtheo et ephesinū fideliū qz
 ad appbacōz cū ait scio op̄a tua & laborem tuū. qz n̄ p̄t sustinē-
 malia & ad h̄az ita fuit. nā ephesini p̄literūt i v̄bo veritatis. nec

recepit pseudo ap̄los nec fuit p̄ eos dānati. sic patz ex ar. sup
eplaz ad ephe. Deinde subiūgit eorūdē q̄ ad aliqd re p̄baōz et
r̄phēsiōez cū dicit. h̄ habeo adūfū te pauca. q̄ caritatē. 2c. Dein
de s̄biūgit exhortacōz ad furorē z caritatē q̄ ad l̄raz m̄ eis refi
geravit cālitas erga primū. z h̄ facit ibi. meōz esto itaq̄. Dein
de s̄biūgit v̄ corrigat omiaōz cū dicit fin at̄ reio tibi z mouebo
Deinde excitat oīm audiēcū iñtēcōz. q̄ vñ dicit oībus dicit
ibi q̄ h̄z aures audiēdi. vltio addit re p̄missiōez ibi. vincēti da
bo edē d̄ ligno vite. Secēdo v̄o ibi. z āglo finirne ecclē scri
bit beato policar po ep̄o finirueſi. horzādo ip̄z z s̄biectā eccliaz
ad firitatē z vigorē i p̄secuōib⁹. dstat ei ex d̄cis eusebii i ecclā
stica. histo. li. iii. c. xii. z p̄. iero. i. li. illustriū vīron⁹. policarpū et
papiā fuisse auditores. io. apo. z policarpū i stitutū ab eo ep̄m
finirnēſeſ scribendo ḡ fibi p̄mittit xp̄i om̄datōz ut p̄. d. h̄ dicit
p̄m⁹ z nouissi⁹. s̄biūgit ei⁹ aþphaōz. q̄ ad l̄raz ep̄s ille fuit val
de pfcs z l̄rat⁹. z m̄klos li. aduers⁹ iudeos oposuit z iō subdit
Scio t̄bulacōz tuā z blasphemāris ab hijs q̄ se dicit iudeos. Dein
poit ei⁹ aſortacōz. aiando ip̄m ad vigorē z ad firitatē q̄ h̄bat
ibi pagi. vñ z s̄b antio ipatore i finirua cū pl̄ib⁹ alij̄. q̄i inūa
bilibus martirib⁹ pass⁹ ē. ut. eusebii⁹. iii. li. eccl. ist. d. z iō s̄bdit
nichil hoy tieas q̄ passur⁹ es. ecce missur⁹ ē dyabo. ex vob̄ alii
os icarcēz. Dein poit r̄ p̄ſſiōz ibi. esto fidē usz ad móte. dei v̄o
excitat oīm legēcū iñtēcōz ibi. q̄ h̄z aures 2c. z dcludit p̄ ſuſcipi
ētib⁹ z tolleātib⁹ mala. eñā reſbutōz ibi. q̄ uicerit. iii. ſ̄ebit ſcō
carpo ep̄o pgam̄i horzādo ip̄z ad caſitatem z d̄corē k̄ poc̄ ſub
iectū fibi p̄k̄. dstat at̄ ſ̄ eusebii⁹. li. iii. c. xii. eccl. ist. carpū fuisse
ep̄m z m̄atisat cū pl̄ib⁹ alij̄. q̄ ibi erat ḡndis p̄secuō ḡ xp̄ia
nos. p̄pt q̄ appelat ſedea ſathāe loc⁹ ille. p̄m⁹ aut̄ it passos ap
pellari potuit antifas. q̄z uis ex. hyst̄ h̄ n̄ dſtet ibid z fidles aliq̄
iuxta nicholaitay ſectā r̄putates m̄k̄es d̄bē eē ūnes z uſū eay
m̄ drnt. agētib⁹ m̄k̄eb⁹ ad iñdolatā iducebat. z iō r̄phēdit eos
tāq̄; tentes doctnā balaā p̄ittie ḡ om̄datō xp̄i h̄. d. q̄ h̄z aures et
s̄biūgit om̄datō d̄ paſſibilib⁹ z m̄rio. Scio v̄ hitas. adiūgit rep̄
h̄ſio. ſ̄ h̄eo. aut̄ ſ̄ om̄datō ſ̄kr p̄niz. erigit audiēcū iñtēcō q̄ h̄z
aures. z i ſie ponitur reppromiſſio ibi. vñcenti. Quarto ſancto

ihereneo cijatirenſi epo ſcribit hortando ipm ad vttutē & ſplendo
 rem. Eſt enim ſciēdū q̄ ille iherene⁹ fuīt eſtrēgi⁹ poliſcarpi dīſcipu
 l⁹. & p̄cetis excelleōris doctrine. h̄c enim poliſcarp⁹ exceſſit om:
 nes dīſciplos. io. h̄c iſte ceteros dīſciplos poliſcarpi. fuīt apliūs
 ep̄c tijatire deinde vō zeio fidei p̄ mltas r̄giones diſcurrēns et
 docens. uſ q̄ in gallias pueiens lugdūn archiep̄s iſedid et ſedē
 illā fuīdauit. ac plim̄os libros ſcriph. h̄c pat̄z libro. iiiij. quinto
 et. vi. eccl̄. hiſtorie i diūfis. c. martirizat⁹ eſt at lugd. ſub ipatoē
 ſeuero q̄ q̄ntā pſecutōz i xpianos exēciuit. licet at iſte nō fuerit
 iohāni d̄repane⁹ i ſpiritu tñ apphētico loq̄t d̄ iſto q̄ excessit oſ
 epos eccl̄e tijatire. In hac ḡ ep̄la h̄c m̄ p̄cedētib⁹ ep̄lis p̄mittit
 ps xp̄i omēdatia. h̄ dicit fili⁹ dei. adiūgit⁹ ps illi⁹ eccl̄e appbatia
 marie q̄ntū ad tēpa vltimiora. i q̄b⁹ p̄fuit iherene⁹. et ideo dicit
 noui opa tua et fidē & caritatē q̄ dicit app̄t ſui ſapiēciā & miſte
 rii. q̄ dicit app̄t p̄dicatoz fuā q̄ r̄pleuit mltas p̄uicias. & patriā
 tuā q̄ dicit app̄t martiriū. & opa tua nouiſſia p̄la p̄orib⁹. h̄ e tu
 iſp̄dcessorib⁹. Aut̄it vō ps eccl̄e i pbatia q̄ntū ad aliud. Mā er
 ror. mōtai. & m̄ley ſuay p̄ſte & marille. q̄ fuerit t̄ki apphete & ſpi
 ritu ūrio i q̄dā m̄tis excessu arrepti pſerebat q̄dā noua et ūria
 fidei. blaſphemando dñm ih̄m & applos e⁹ & ſcāz eccl̄az. òtū habuit
 in frigia app̄t q̄ illi heretici dicit. ſt̄ cataphrige. m̄les em̄ ille pi:
 gebat ſe ruborib⁹. & oculos p̄gebāt ſlibio & dilectabāt ornabi
 lib⁹ & ſtudebat auaricie cū cetis apphetis ſuis talis h̄c de iezabele
 dicit. iiiij. fx. ir. h̄ at oia de iſtis m̄kierib⁹ apphetis & demontano
 legūt quinto libro. eccl̄. iſtoria. xiiiij. c. et xvij. et quia error ille
 in valuat in eccl̄a tijatire ūt̄ quos validissie ſcriphit iherene⁹ ut
 teſtat eusebi⁹. libro. v. p̄dicto. iero. i pbatia eccl̄az p̄dictā dicit
 io. h̄. Sed habeo adiūfi te pauca. q̄ p̄mittis m̄les iezabel. p̄ſta
 et maximiliā mōtanū & ceteros cathafrigas. Dein vō ſubiūgi
 tur. q̄. iſtos om̄inacō ibi. Ecce ego mittā eā in lectū. Dein vō
 ſubiūgitur quorumdam appbacio qui illis n̄ consenſerunt ibi
 Vobis autem dico et ceteris qui tijatire eſtis. Deinde ad iun
 gitur repremiffio maxime quantum ad ihereneum qui vicit il
 lum errorem et custodinit ac defenſauit ciuitatem eccl̄ie con
 tra ipsum. et hoc ibi. Et qui vicerit. xc. Ultimo ibi. qui habeat

aures audi. erigit viuisoy itēcō. q̄nto sc̄bit btō melitci ep̄o sar
den. hortādo ip̄z ad opositatē strenuitatē & valorē. b̄ pot⁹ ad h
hortat eccliaz sibi subiectā. stat em ex. v. li. eccl. ist. c. xiiij. melito
circa illa tē pa fuit ep̄s sarden. & btō martirio d̄suat⁹ m ciuitate
illa req̄escit. scribēdo ḡ illi p̄mittit xp̄i ḡndacōz. d. b̄ dicit q̄ ha
bet. viij. spirit⁹ dei subiūgit rephēsionē d̄ ocohitate & accidia q̄z
habebant ml̄ti de sarden. eccl. vñ habebant nom̄ q̄ viuēnt nomēsc̄z
xp̄iaitatis & tñ mortui erāt & b̄ facit ibi. sc̄io opa tua q̄ non ha
bes q̄ viuas. Denī sb̄iūgit admoicōz ad strenuitatē q̄ oposit
accidie. ibi m n̄te ḡ habe. dei sb̄iūgit ḡndacōz q̄ pagaōs. ibi si
ḡ n̄ vigilaueris. dei q̄rūdā ḡndacōz. ibi. s̄ h̄s pauca noia m lar
dis. dei cl̄ib⁹ ap̄oit r̄ p̄nīl h̄s & r̄tributōz ibi q̄ vīceit. sic vestet
vestib⁹ albīs. & vltio erigit viuisoy itēcōz ibi. q̄ h̄s aures audī
ēdi. vi. sc̄bit s̄ eo q̄drato ep̄o filadelphie. hortādo ip̄z et sb̄iectā
sibi eccliaz ad p̄seuāciā & lōgaitatē. ē at sc̄ied. q̄ ille q̄drat⁹ fuit
doctor ml̄tu excellēs & s̄b adriaō fidei d̄senhōs d̄sc̄p̄it vt testa
tur eusebi⁹. iiii. li. eccl. istor. c. iij. & idēcō ille exos⁹ erat iudeis et
blasphemāt ab eis. q̄ fidē ḡ ip̄oꝝ vāiloqa d̄fēdbat sc̄bēs ḡ. io.
isti ep̄o. & sb̄iecte ecclē p̄mittit xp̄i ḡndacōz. d. b̄ dicit sc̄bz & vñ
q̄ h̄s clauē dd. deide sb̄iūgit q̄drati ḡndacōz. q̄ntū ad l̄rataz & o
stū sc̄pte aptū ibi. sc̄io opa tua. & ecce d̄di corā te ostū aptū.
d̄ide sb̄dit r̄ p̄missiōz p̄ tpe p̄nti. p̄mittis huiliacōz iudeos⁹ et
oim r̄sistēcū sibi. p̄ eo q̄ sc̄ebat d̄fēhd̄. p̄ v̄bo d̄i. & b̄ f̄cit ibi
Ecce dabo t̄ de sinagoga sathane. deinde post exhortacōz et ad
monicōz ad longamitatē & p̄seueraciā ibi. ecce venio cito tene
q̄ habes. deinde sb̄iūgit rephēsionem p̄ fuso ibi. et q̄ vicerit
vltio v̄o erigit viuisoy audiēciā & itēcōz ibi. q̄ h̄s auēs audiēdi
audiat. viij. sc̄bit btō segari ep̄o laodicē. hortādo ip̄z ad viuacita
tē & furorē. nā laodicēn. & fierāt fidles. tñ n̄ ml̄tu fēuētes. stat
at b̄. eusebū. li. v. eccl. ist. c. xiiij. b̄ h̄s lagaez fuisse ep̄z laodicē & b̄o
m̄rio uītā fisse ibiq̄ r̄q̄escē. sc̄bēs ḡ. io. huic ep̄o p̄mittit xp̄i cō
ṁdatōz. b̄ dicit am̄. sb̄iūgit at laodicē. rep̄hēsioz ibi. sc̄io q̄ n̄
frigid⁹ es nez calid⁹. addit at admoicōz ibi. fuađo t̄ emē auꝝ is
nitū. addit r̄ p̄missiōz ibi. Si q̄s audiēit vocē meā. & vltio erigit
itēcōz ibi. q̄ h̄s auēs audiēdi. Est aut̄ sc̄iedū q̄ m omnibus istis

vij. epistolis xp̄i emēdatio. et eāē ip̄bēlio et exhortacō et pro
missio sibi cōgruitissime correspōdent et appor̄tōnāt s̄cē faciliter
patere pot̄ diligenti lectori.

Capitulum quartum

Vnc accedit quartū capitulū. ad refacōez futuroz que
respicuit vniuersalē ecclēsiā. et p̄tendit tractat̄ iste us
q̄ i fine libri. q̄ diuidi pot̄ vel fm̄ imginariū vel fm̄ sensū mo
ralem et misticū vel fm̄ sensū litteralē otinente futuroz euentū
Primo q̄dam fm̄ sensū imginariū. diuidi in sex p̄tes. fm̄ sex
modos p̄cedendi unde possit dīci sex visiones. nō q̄dam diu
nas tēpore. q̄ eadē die dominica. io. credit totū vidisse. sed diu
nas imaginib⁹ ac similitudinib⁹ diueris quas ap̄it et q̄bus pro
cedit. Primo nāq̄ p̄cedit sub septenario figilloz usq̄ circa p̄n
cipiū capituli octau. ubi dicit. Et vidi. vij. angelos. Secūdo p̄
cedit sub septenario angeloz cū tubis. ab illo loco. et vidi. vij.
angelos. usq̄ ad. c. xij. Tertio p̄cedit sub pmixtiōe et obimacōe
signoz diuersoz. ut mulieris et dracois. et pugnāntū angeloz.
et bestiar⁹ et agni. et cr̄līm̄. miliū signator⁹. necnō et vij. angeloz
et daē ps illa i q̄fic p̄cedit pmixte p̄ tria. c. xij. xiiij. et xiii. Quā
to p̄cedit sub septenario angeloz cū suis phialis et nouissimis
plagis. et h̄ p̄ duo. c. xv. et xvi. Quarto p̄cedit sub figura. et imagie
ml̄ieris et bestie et dāpnacōis eaz. a. xvij. c. usq̄ ad. xij. Sexto.
et ultio p̄cedit sub metafora noue ciuitatis et oīm ornañtor⁹
fuoz q̄ntū ad fidanita. muros et flumiū et vite lignū p̄ duo. c.
vltia. xij. et xiiij. vñ s̄fuetū ē dīci q̄ i. apocal. sunt vij. visioes. ad
dēdo iſlis sex illā d̄. corrēctiōe. vñ. etiāz. q̄ otinet i. ii. et iii. c. ut. s̄
visu ē. Scđz s̄fui vo moralē et misticū p̄dicte. vñ. visioes sic di
stiguntur. Dria nāq̄ de septenario figilloz r̄ferit ad refacōez mīste
rioz vniuersoz q̄ i veteri testamēto latebat d̄ xp̄o q̄ ate ad ven
tum ei⁹ omnimo latuerūt. p̄ aduētū autē ip̄o declata et refata
sunt. Secūda vo visio de septenario angeloz cū tubis r̄ferit ad
p̄dicatoz p̄dictoz mīsterioz et refatoz i xp̄o q̄ q̄dā p̄dicato fa
cta ē et fit cotidie p̄ doctores. q̄ dīgnat p̄ agelos tubas h̄ntes
Tertia vo visio d̄ pmixtiōe signoz ml̄ieris. l. dracois. bestiar⁹ et
agnoz r̄ferit ad pmixtiōez bonoz et maioz i ecclā militāte et
ad mutuā pugnā et p̄secuzōz ip̄oz. Quarta vo visio d̄ septena

rio angelorum. tu phialē et plagiis inferē ad pūicōz malorum in pītī.
Quinta vō višio de dānacōe nūkieris meritatis inferē ad pūicōz ma-
lor hominum et angelorum in futuro. et ad culpā et ad cāz pūicōis eorum
Sexta vō višio de dīscēpōe ciuitatis noue et suorū orānitōz infer-
tur ad pīmū et rebūcōz iustorū et fīstas radīces sex pītelleā.
et dīcūrī totū lī. iuxta s̄ēfū morale. pī vō līralē dīci pot. q̄ diūtī
istis sex višioibz. suorū euēt. quo ad tūbulacōes et pīsecūcōes. q̄s
passura ē ecclīa maxīe i tpe antīxpī. pī at dīnūdi totū pīcessū ecclīe i
vīj. etatulas pīsimilitudīez q̄ statū totū mīdi dīnūdīt i vīj. etates
līz ḡ pīcessū ecclīe vīj. statū pīmū q̄dēfīe fūdācōis līb tpe aplōz
et dīscīplōz xpī. Sedm vō pīsecūcōis. līb tpe ipatoz et martirū
Tētū pīsperitatis et exaltacōis. līb tpe dīstātīm q̄ fībi largit. est
honorē et habūdātā ipalū bonoz. Quartū vō dīnūfīos et dī-
secacōis it se. līb tpe hētīoz. q̄ntū vō pīfē pacificācōis et dīlata-
cōis sub tpe caroli. et ipatoz successoz. ille nāq̄ dilatauit ecclīaz.
multa cenobia fūdāndo. et pacificauit ad plenū. vīj. vō nouissim
pīsecūcōis līb tpe antīxpī et suorū dīscīpōz. Septimū pīmācōis
bonoz et pūicōis malorum. pī dīē iūdīcī et pī dīstrūctōe antīxpī
F. ergo hūc septētārī pīcēdit q̄libz višio. nā mī pīma ponūt. vīj.
figilla. et responderē pīmū figillum pīmo statū. secūdūm secūndo
et sic dīceps. In secūda vō de septē angelis cū tubis correspō-
det pīmū angelus cū tuba. et sic dīceps. In tertia vō de dran-
one et mulie. circa vīj. statū dī pīsecūcōe antīxpī et dīūt dīceps. pri-
mo fī hūc modō exponēdī q̄libz višio marie cīta hī morat. potest
aut̄ aliter dīci de istis statibz. ut ille statū qui dīct. est tertī de tē-
pōre dīstātīm omittat. nā tūc inchoata est dīcessio et dīnūfīo he-
reticōrum per arriū et fīmī hī tempus antīcrīsti pertinebit ad
quintū statū et sextus dīputabitur ab occīsione antīxpī usq̄
ad finē iūdīcī. Septimū vero a dīē iūdīcī et dīceps. Sed
quia iuxta hūc modō exponēdī tota hēc apīlēcia versaret circa
pīsecūcōes quas infert antīxpī. et pī consequēns omittent
mīla et maria que circa ecclīsiam tempore itermedīo euenerūt
vel euenerit. maximū q̄ippe fūt dī separōe ḡcōz ab vitate ecclīe
et dī tēnīslacōe ipī pī ecclīa a ḡcīs mediāte pīsoā caroli. in ḡmarōz
et de pīsecūcōe quam intulit cōsdroe mī cristianos. qui cepit.

ierām & ab oriente. s. a phide usq; in sīriā eccliaz deuastānit. & de
 psecutōe quā itulit madomet⁹. q; vniuersam phide. arabiā. sīriā.
 am. & egypti affīcā ispaniā. vascomā & puincā subuertit. et a
 hde xp̄i ad ihēlitatē & sarracēm̄ mū cōuertit. Qū igit̄ h. & p̄iu
 ra alia notabilia circa vniuersalē eccliaz cōtingerit. n̄ videt̄ ratō
 nabile q; a iohāne obmissa fuerint in ap̄phetia ista tū q; ip̄e ait i
 pn̄. apo. iehu xp̄i q; dedit illi deus palā facē seruū suis. q; oportet
 fieri cito. & rurſū. t̄ps em̄ app̄e ē. & c. inīj. ostēdam tibi q; oportet
 fieri cito p⁹ h. & c. x. oportet te ap̄phetare gētib⁹ & popul⁹ & tribu
 bus & linguis & regib⁹ multis. p̄ quos inuit̄ q; nō solum de reg
 no nephario antirxp̄i. h. de mltis alijs in isto libro ap̄hetebat.
 Tū q; ap̄xete veteris testam̄ti nō solū tribulacōz vltiaz q; ilra
 belice sub rōnis passi sūt ap̄phetarūt. imo & ceteras q; passi sūt
 sub alijs monarchijs. idcirco vñsū ē alijs. q; i h. libro ap̄phetice
 sūt pdicte om̄ia notabiles passioēs mutacōes. psecutōnes et
 nouitates q; circa vniuersalē eccliaz cōtingūt. & nō solum psecu
 tio antirxp̄i. & p̄cipue q; nō videt̄ rationabile dic̄. q; dicit̄ n̄. viij
 capitulo referri ad finē mundi & q; p⁹ modū i p̄ncipio octauū
 iterū sit regressus ad p̄ncipū ecclie. & tū sic oportet redire frēqn̄
 ter. si p̄cedēs expositō teneat. accordādo itaq; historias de p̄te
 rito in q;bus notabilia q; cōtingerūt ecclie cōscribūt ad ap̄phetiam
 istā. dici pot̄ q; quīquid ibi historice describit̄. in h. libro ap̄pheti
 ce dicit̄. Status at ecclie fm̄ dscriptōz historiar̄ diuidit̄ i sex tē
 pora. vt sit p̄mū t̄ps a fidacōne ecclie per discipulos & apostolos
 usq; ad iulianū apostatā. i q; t̄pe ecclia extitit quasi clausa et
 sigillata sub psecutōe ipatoꝝ paganox. & totū istud t̄ps ap̄he
 tice pdic̄t i p̄ma visione de. viij. sigillis. fm̄ vo t̄ps sūt mortuo
 iuliano a ioniaꝝ & valētio ipatorib⁹ usq; ad iustinianū ipa
 torem vel usq; ad mauriciū. cui⁹ t̄pe sūt papa magn⁹. H̄re. et
 i h. toto t̄pe sūt ecclia. q; sub agel̄ canētib⁹ cū rubis. quia sub per
 secutione hereticor̄. Nam in toto illo decursu plures ex impe
 ratoribus arriam̄ fuerunt et alijs hereticis infecti. et totum
 istud tempus prophetece continetur in secunda visione. Tercia
 um vo t̄p⁹ sūt a foca in patore q; successit mauritio usq; ad
 dstantiū q; excecauit hijrene nr̄ sua c⁹ t̄ps ḡcoꝝ ipū tñi latū

est in carolu & i germanos. & in illo nāq; tpe ecclia passa est p;
secutōne dracōnis. scz cosdroe et bestie scz machometi. & p se
cūdes sarracenoy & totū istud ips pphetice pdicit i certia vihi
one. Quartū vō tēp fuit a carolo magno pmo impatore ger
mano. us q; ad henricū quartū impatorem. in quo tempore ec
clia fuit sub qbdam plagi & phialia iracudia dei plenis rati
one multiplicis scismatis. et quorundam aduersorū vi postea
apperebit & totū hoc pphetice pdicit in quarta visione ubi agi
tur de angelis q; habent vii plagas. Quintū vō tps fuit a tēpe
henrici pdicti & durat us q; ad tpa antixpi in quo ecclia qn; ha
bit victoriā de babilone mliere meritee. & aliqui succubuit &
hoc tps describit in quita visione. Sextum vō tps erit sū psecu
tione antixpi. us q; ad diē iudicij. p q; erit gloria paradisi & sum
macō misteriorū dei. & huic correspōd̄ visio. vi. **Vīsio pma**
N pma ergo vīsōe pphetice des ēbit totū tps fidacōis ecclie in
ter gētes. & psecuōis ipatoy paganoy & liberatōis facte p cō
stantinū q; qdam tēpus durauit a gaio & claudio impatorib
us q; ad iulianū appostatā. inclinue & iepithē vīsio in pī. iiii. c
post hoc vidi. us q; circa pncipū octauū v dicit & vīdisptū au
gelos stātes. dimidit at h vīsōi quiq; p̄es pncipales. In pma
nāq; introduct̄ dei huelat̄ auctas & maiestas per totū iiii. ca. v
dei magnificēcia introduct̄. & qntū ad locū cū dicit p̄ h vīdi &
ecce ostū aptū i celo. celū ei signat h eccliaz militatē in q; sigula
riter fidet de oib; sectis ceteris & dgregacōib; regib; at cō
dūrū & statū intuēdū. ascēdit. io deide describit dei magnificēcia
qntū ad suū tronū. q; seq̄t & ecce sedes. porta erat in celo. q; desig
bat sedē rōnā q; pncipalis & caput ē in ecclia. et in q; tāq; i capite
pncipalit̄ ds sedet & habens aspectū lapidis iaspidis & sardis
ap̄ter stabilitatē fidei. quare nūquā sedes p̄te gente deo et bea
to petro. cecidit a fide firmitate. nec cadet. iris etiā federis etni ē
in circuituisti sedis p̄mittēt dño petro luce. xxii. ego rogauit
hicencia quantū ad vīsōe ceterū ibi. & in circuitu sedis sedi
lia. xxii. seiores h ē vīsōe epi. nā i scpta epi seiores dicit iuxta
allud pmo. io. v. seiores q; i nob fuit obsecro. ego. senior & io.

+

secunda et tria seniora electae domine. Senior gaio carissimo. vñ et pontifices qui misericordabat priuiles suas tenebat dicitur i sanctuario erat. visitatio tua ut dicit pmi palio xxv. quare et in tpe filii dicitur ihu christi vniuersi pontifices sanctuariorum. xxiiij. esse dicitur deinde describitur dei magnificencia quam ad suum influxum. doctrine quodam miraculorum. qui sequitur quod de trono preceperat fulgura et voces et vox tua per quod designatur multitudo doctorum et sanctorum qui miraculis et doctrina ecclesiam regnauerit. i influxu igitur gratiae quam ad sacramentum confirmationis in quo datur gratia septem. vñ sequitur et viij. lapades qui sunt viij. spiritus dei. i fluxum etiam misericordie ab omnibus peccato quam ad sacramentum baptismi. et id est in aspectu sedis tamenquam mare uitrum. deinde describitur dei magnificencia quam ad testimonium. vñ sequitur et in medio sedis et in circuitu. iiiij. alia quod dignata. iiiij. euangelistas tandem tres idoneos manifestatis duime vel. iiiij. sedes patriarchales scilicet antiochenam. ierosolimanam. alexandrinam et constantopolitanam. quae in circuitu sedis roane et hanc alias suas quod pleitudies patens. tamen ab ipso trono regno cuiusdam libe. dicitur et de magnificencia quam ad laudis exhibitorum et in bilium. ibi et regem non habebat die ac nocte. vltio autem quam ad gloriarum actiones et diuinum obsequium ibi et cum daret illa. iiiij. alia. per hoc ei designatur. qd. iiiij. sedes patriarchales. et ad ipsam directorem. xxiiij. seniorum viiuse scilicet cathedrales per oblationem constitute. sed in omnia laude dei appetit horas canicas et diuinum officium quod iungit celebrat. et sic ita est in die missarum per prophetam disproporzionem magnifica ecclesie quam enim adipletam et sic per apud auctoritas et magnificencia dei gubernantis et mysteria ruelatis. In. iiij. vero pte introductio libri omimenti obsecuritas. quod est. lib. de dilectione scientie. i quod futura oia de scribut. et icipit hoc per ipsum. v. c. et vidi id extera sedentis librari. c. tagit prophetam sicut dicitur quod eat septem iterum et foris et oculorum cum dicitur quod eatur figura. vigil. viij. In. iiij. vero pte introducit christi mediatoris et apostolus librum summa digitas. ibi et vidi angelum fortis et predicatore voce magna. v. ostendit quod nullus auctor a christo ad istam libri apostolorum fuit id est. dicitur quod ipse christus fuit id est ibi. et unde dicitur senioribus dixit mihi fuit at id est et res nobilitatis. quod uicit leo dominus ihu uida et res passiois ac acutitatis per quam inuit apostolus librum. quod agnus statim tandem occidit. et res plenitatis gratiae et scientias. quod habebat cornua. viij. et oculos. viij. In. iiij. vero pte introducit certum aplaudentem et gratias exhortans iocunditas ibi et

cū aperte uisset libry. ubi introductū laus hominū fidelium et platoꝝ. et laus spirituū angelicoruꝝ ibi et vidi et audiui vocē ange loꝝ et laus uniuersoruꝝ ibi om̄is audiui dicentes. eccl. significabat aut h̄ oia ꝑ agn⁹ h̄ est xp̄s q̄ ē in medio roāne ecclie. et quuoꝝ patriarchaliū sediū et xxiii. seioruꝝ h̄ est uniuersalium ep̄palium ecclie. h̄ay. sub sacrauito eucaristie i q̄ om̄ne imolat ac ip̄sentat occiſus. multū nob̄ aptoꝝ libri diuine p̄sciecie. q̄ntū ad de cursu om̄i muꝝ q̄ circa eccliaz erant retura. et descriptoꝝ eorū i li. p̄senti. pm̄i. steriū. io. s̄r q̄ etiā hoie sedes roāna et uniuersa ecclia. dñō ih̄u xp̄o in q̄nta vo pte p ordine expoſe pcess⁹ futuroꝝ a gaio et clau dio ipatorib⁹ usq; ad iulianū apostata clara et firma vītas et icipit ps ista. vi. c. et vidi ꝑ apuisset agn⁹ unū d. vii. sigill⁹. ubi p ordiez. viii. notabilia q̄ om̄igūt i illo tpe circa eccliam apphertice dsignat. Primo nāq; figat. io. et pm̄ostrat euāgelice diuulgo. nis liberrimū pcessū. et h̄ i aptoꝝ pm̄i sigilli cum dicit. et ecce eq⁹ albus. Vbi sciēd fm cesariēsem. eusebiū. li. ii. ecclastice. isto ca. iii. ꝑ i breui tpe valde sub tiberio. gaio. et claudio. pdicato nois xp̄i diffusa ē p totū orbē. Nam pdicti ipatores applos et discipulos xp̄i p uniuersū orbem discurre libe pmiserūt. unde m p̄n. iii. c. dicit ꝑ dīna p̄uidēcia sensib⁹ cesaris ingessit ut om̄i nareſ piculū oibus accusatorib⁹ xpiaōꝝ ira m ip̄is mīchis euā gelij fmō v̄l q̄ p̄turreret et repete. q̄ celit⁹ lumiē oñsi. et radī us solis erūpens totū orbem claritate fratni luīs illustraret. ut pplet illa apphacia. in omnē terrā exiuit son⁹ eoy. et p om̄nes ciuitates et vicos in mense multitudines. velut messiū tempore frumenta ad areas ita ad ecclias populi ḡregabat. hūc i ḡ libe rū. discursū v̄dit. io. i. li. dīne p̄scie om̄ier. et h̄ erat pm̄i q̄ erat ibi clausū. et pm̄i q̄ apuuit fibi xp̄us et io dicit aptoꝝ pm̄i sigilli. Equis em alb⁹ dsignabat exēcūtū apploꝝ et discipuloꝝ. qui albi erat i doctrīa et i vita et i star eq̄ velocissie discurrerūt. s̄r quos sedebat xp̄s cū arcu. pdicatois ḡcia v̄bi. q̄ eis influebat. sic promiserat. ego dabo vobis os et sapiēciā cui nō poterit contra dīcere ad uirilarij vestri. eisq; data ē corona victorie et exiuit vices ut viceret q̄ mūd sue fidei subiungauit breui tpis iteruallo. ut dñm est. Secūdo ibi. et cum apuisset sigillū h̄ dfigat. io. et demon

Strat pmo ginalis psecutōis edcm. gnat dico. ut excludat pcia
 lis quā statī fides habuit a pncipio i ierlin & iuda. nero at p̄m⁹
 int ipatores romanos dedit edcm. ut puirent xpiani. sic dicit
 eusebi⁹ eccl̄ istorie. li. ii. c. xxvij. & h̄ martirisauit brissios applos
 petri & palū & ples alios p diuisas ptes orb. p equum & rufū in
 telligit romanū ipū. nā eq̄ iscripta obueuerit dsignatē igna. vt
 p̄z i zacharia. x. c. Rūfū at tūc fuit romanū ipū l̄ apt effusionē
 sanguis. q̄ ut narrat eusebi⁹. v̄ s̄ itm scelis nero p gress⁹. ē ut
 nec apprijs qdā ac domesticis tēpauerit gladiū. h̄ i matrē et in
 frēs & i uxores atq̄ in om̄s p̄ximos sanguis p̄cida extitit. & i
 cest⁹. vel dictū ē rufū ratione multiplicitatis nefandi scelis. q̄
 m̄t om̄s ipatores neq̄ssiaj ac nefadissiaj vitā duxit. ut ex istor.
 p̄z l̄ rōe icēdij. vt ignis. q̄ voluit vidē romā ardē. vnde uisa
 fuit q̄i rufa & flāmea rōe abulatiois neroni. itaq̄ tūc sedēti sup
 equū rufū idē sup romanū ipū. datū ē ut sumēt pacē de trā. ee
 ut leuicē itficiat. apt mortes q̄s ec̄ exēcuit in romanos. vñ et
 ip̄e fugiens plm & senatū manu se appa interimit. isti ḡ dat⁹ est
 gladius magnus. q̄ p missionem diuinam fibi datum est. us
 magnos apostolos int̄ficeret. et ut p̄mā magna p̄ secutōnē in
 fideles excitaret. **Tertio ibi.** & cū apuisset figillū triū p̄signat p̄
 p̄terice. & figurat iudaice. pūtōis iustū iudicū. & à psecutōne
 xpianor̄ aliquale filēcū. vespafian⁹ em̄ & tīt⁹ cōt iudeos rebel
 lates missi fūt a nerone. quo mortuo succēdētib⁹ vitello otto
 ne et galba qui modico tempore ignauerit. post vespafian⁹ in
 impatorem electus est. a militib⁹ existētib⁹ in iudea. qui romā
 petes. titū filiū suum ad p̄curationē obsedionis ierosolimor̄
 reliqt. q̄ anno secūdo impij patris sui ierosolimam cepit. equus
 itaq̄ miger. designat regnum romanum. sub vespafiano & tito.
 vel ratione animohtatis in equo. vel quia romanum regnum
 illo tempore iudeam denigravit et extēmavit. quo ergo sede
 bat tunc temporis imperator vespafianus. scilicet et titus ha
 bebat stateram in manu. hoc est diuinam iusticiam et equita
 tem in una parte appendebat iudeorum culpa. quam exer
 cuerant in cristum. ipsum crucifigendo et discipulos eius p̄
 sequendo et perimendo et ex altera pte pure condigna. Vnde

mittebat a deo vespian⁹ ⁊ tī⁹ ut fū statā; iusticie pūrēt iū
deos. **A**udita ē at tūc vox. bilibs tīci dnario vno ⁊ iii bilibres
ordei dnario vno q̄ sic ip̄i iudei s̄bm xp̄m q̄ appellat se tīciuz
et ḡmū frumēti vendiderat. xxx. argēteis sic vt ioseph⁹ scribit.
tī⁹ vendidit vndecim cētēna mīlia iudeor̄ dando. xxx. iudeos.
p vno denario. tīciū at h̄ appellat nobiliores iudei. ⁊ ordeū ḡ
nobiliores libra eo accipi possit q̄nq̄ iudei. dabat ḡ bilibrem
tīci. q̄ de nobiliōrib⁹ r. p vno dnario dabat. tres aut bilibres
ordei h̄ ē. xxx. d̄ inobiliōrib⁹ p alio dnario. merito at q̄nq̄ iudei
ponūt sub vna libra. qm̄ qnari⁹ libroz legis habuit eos mēsu
rare ⁊ dbuit eos liberae. q̄. q̄ legē int̄fecerūt dñi ⁊ discipulos
ei⁹. **S**equit aut vniū ⁊ oleū ne leseris. q̄ titus ad līaz cū subuer-
teret ierlm et videat nllū xp̄ainū leſt. Nam eusebi⁹ narrat. iii.
libro. eccl. ist. capitulo. v. q̄ ecclia q̄ in ierosolimis fuerat ogrega-
ta. appniquāre obſidione respōſo a deo accepto emigrē uitēt
et tranſire ad opiduni quod dā pellā noīe tranſordane. **P**er
vīnum ḡ et oleū intelligunt. xp̄ani qui fūgerunt in pellam q̄
non sunt leſi. erant enim pleni vmo caritatis et oleo pietatis
Quarto ibi. et cum apūſſet figillū. iii. figurat apphētice et pre-
monstrat rursum secūde pſecutionis edictum pdomicianū p
mulgatum. Successit namq; tito domicianus frater ei⁹ qui in
supbiā ſūmā erectus iactauit ſe q̄ nec pater nec frater ei⁹ iero-
ſolimā ceperat h̄ ei⁹ in duſtria et valore fuerat capta h̄ habuit
vītā fp̄iſhīmā ⁊ ſcelatā h̄. io. aplm i ſeruētis olei dolio mēſit ⁊ i
pathmos iſulā ſlegauit ⁊ pſecutōz p totū orbē i xp̄anos excita-
uit. rgnū ḡ romanū tpe domicōai dicit eq⁹ pallid⁹ aut r̄ce in-
vidie q̄ etiā demician⁹ ividebat glie p̄ris ⁊ fratris vespahani
et titi aut rōe vilitatis. q̄ sic calo; pallid⁹ vilis ē. sic demician⁹
vilis fuit i vita. **S**eq̄t aut q̄ q̄ ſedebat ſup equū. nomē illi mors
et iſfern⁹ ſeq̄bat eū. **N**ā domician⁹ ad līaz a ſenatu dāpnatus
ḡ xp̄anos. iſſice eos q̄druplici genē tormentoz. ſ. fame gladio ⁊
morte p q̄ ſuffocato ſeu obuſtio ⁊ bestijs terre. nā marti-
res exponebat bestijs ⁊ p̄dictis ḡnib⁹ tormentoz. **E**ſt at ſciend⁹
q̄ i apōe iſtoz q̄tuoz ſigilloz legūt q̄tuoz aniālia dixiſſe. vera.

et vide. nā i q̄tuor euāgelijs agit de issis q̄tuor r̄uelatis nam in
 euāgilio marci agit de diuulgacōe euāgeliū ultio. c. Fūtes i mō
 vniūsu p̄dicate euāgelz oī ēate illi at pfecti p̄dicauerūt 2c. z iō
 p̄mū amāl idē marc⁹ i aptōe p̄mū sigilli dūit. vei z vide. i euā
 gelio vo mathei mltū exp̄sse agit d̄ p̄secutōe ecclie. c. xxiiij. ubi
 dicit tē fēdet vos i t̄bulacōe et occidēt vos. z iō. ii. al. vidz mat̄.
 loq̄t i aptōe ii. sigilli. i aptōe vo. t̄cn. lofq. ii. al. lucas. qr. c. xix.
 agit exp̄sse d̄ distractiōe irlm p titū z vespafianū. z d̄ fleti do
 mini sup eā dicit. q. si agnouisses z tu 2c. In aptōe q̄rti. sigilli
 loq̄t al. iii. idē. io. q. agit. c. xvij. d̄ p̄ffura maria q; h̄dles hituri
 erāt i m̄do q; p̄ nerone h̄az doiciā exēciuit. vñ ait i m̄do p̄ffura
 h̄ebitis. i me af pacē. v. ibi. et cū apuiss h̄gilli. v. p̄dicit. io. ultio
 ris p̄secutōis pfūd. Est ei sciēd. q. p̄ nerone z doiciānū q̄ p̄as
 ii. p̄secutōs exēciuit i xp̄aos. t̄ian⁹ exēciuit t̄tā marc⁹ ātoi⁹ q̄rtā
 seuer⁹ q̄ntā. maxi⁹ q̄ z maxi⁹ sex tā. deci⁹. viij. valerij⁹. viij. z au
 relij⁹. ix. z lic̄z fuerit mltū ipatoēs itēnedij it̄ istos s̄b q̄bō ec̄ mar
 tirisabāt xp̄iam. isti t̄n dñr p̄secutōs exēciisse. q. r̄nouabāt edi
 cta ḡ xp̄aos. alij vo n̄ r̄nouabāt. q̄ xp̄iai eoz tpib⁹ ifsiciebā
 tur. erat pp̄t edicta p̄dcessor⁹ suor⁹. q̄ ip̄i n̄ r̄uocabāt. tpibus ḡ
 isto⁹ ipato⁹ n̄ erāt ecclie nec altaria stabilia. h̄ i ēptis s̄b tr̄a xp̄i
 ai celebrabat z orabāt. pp̄t diuritatē ḡ p̄secutōis mirabāt fi
 dles de dina iustia. z clamabāt. vidič postulātes a dō ip̄o z h̄
 est q̄ h̄ p̄dicit. io. vidi s̄b⁹ altare aias iffcon⁹ 2c. et r̄nū eis q̄
 exspectaent donec ip̄leſ nūs marti⁹. et si q̄raf quō aie dicūt es
 se sub altari. p̄t intelligi rōne corp̄m sancton̄ marti⁹ q̄ sepelie
 bāt i m̄tis i q̄bō etiā erigebāt altare q̄ legit q̄ missē celebra
 bat i ēptis marti⁹. vi. ibi z vidi c̄ apuiss. d̄sc̄bit p̄stremie p̄se
 cutōis excessu legit ei q̄ d̄c̄iaz p̄secutōz exēciuit diocletian⁹ cū
 collega suo mariāo q̄z atinavit atz accūlauit galeri⁹ marini⁹ h̄ at
 p̄secutō fuit maxia z excessu. q̄ mariāo p̄cepit i oriēte vasta
 ri ecclias. z diocle i occidēte ut nll⁹ loc⁹ eēt i ôbre i q̄ n̄ eēt p̄secu
 tō incensua Nam mādauerunt ecclias incendi z lēptas dī
 uinas oburi. z legit q̄ i. xxx. dies. xvij. milia hoīm p̄missū sex
 us. p̄diūlas p̄uicias fuit martio coronati. vñ marcell⁹ papa ad
 lāficiādu duct⁹ est z postmod̄ penitencia duct⁹. a diocletiano

capite trūcat⁹ est ⁊ cel sauit epat⁹ roān⁹ ānis. vii. ⁊ mensib⁹. vi.
ap⁹ imāretē psecutōis illi⁹ diuīne. etiā fuit ḡuissiā. q̄ p. x. an.
nos atinuos icendi⁹ ecclia⁹. pscriptio⁹ mnocenti⁹. cedibus
marti⁹ icel sānt acta est. h̄ igit̄ imanitas pdicit a iohāne m.ap
cōne figilli. vi. cū dicit q̄ tremot⁹ magn⁹ fact⁹ est. h̄ est omotio
gēti⁹ ab oriente us q̄ i occides. ⁊ sol idest xp⁹ fact⁹ est. nigr. et
vilk tāqz fact⁹ alicui⁹ i opione ⁊ reputacōne oīi⁹. ⁊ luna tota. s.
ecclia facta ē h̄ sanguis. ap⁹ occisionē marti⁹. ⁊ stelle vixi. s. per
fecti etiā marcell⁹ papa q̄nto magis alij ceciderūt. d̄ celo pfecti
om̄s h̄ sic⁹ emittit grossos suos iū a vēto magno mouet. fuit
in volv⁹. q̄ libri dīne scripte tūc tpis abusii fuit. ⁊ oīs mōs et
in sulē d̄ locis suis mote fuit. q̄ ecclie edificare etiā i locis deſtit⁹
⁊ in mōtib⁹ ⁊ i locis paludosis ⁊ iſularib⁹. ⁊ būit vbiqz effent
abſcondire mote fuit ⁊ deſtructe. ⁊ q̄ tūc tpis erāt d̄ numero
fidelū i diuīs ptib⁹ orb⁹ aliq̄ r̄ges. aliq̄ pncipes. ⁊ aliq̄ t̄buni
⁊ nobles aliq̄ diuītes ⁊ fortes aliq̄ būi aliq̄ libi. ido om̄s conā
ti fuit se abſcōdē i spelūcis ut effugēt psecutōz. ⁊ om̄s mirati
fuit d̄ ira dei ⁊ agm̄ q̄ vide bat habē erga fideles. ex hoc q̄ per
nittebat e itā psecutōz ⁊ tā dināz exēceri i ipos. Scptio ibi. p⁹ h̄
vidi. q̄tuor ḡelos. vbi icipit. c. vii. pdicit. io. psecutōis tot⁹ fie⁹
⁊ tmim ⁊ xpiane r̄ligiois pacē ac tpas tuqllū vbi p̄o introdit
q̄tuor tirānoz pūsh conatū. Sic em̄ legit li. x. eccl. iſt p⁹ q̄z dio
clecian⁹ ⁊ maxian⁹ d̄posuerūt inſulas ipij. uno die Galerius et
cōstantin⁹ facti fūt ipatores. ⁊ galeri⁹ iſtituit duos cesares. vnū
i iſtalia noie ſeuery ⁊ aliū i orīete noie maxianū. i vībe at rōna
maxencius filius maxiani oſtitutus est imperator cōſtantinus
autem ex elena genuit cōſtantinum magnū. qui mortuo patre
fact⁹ est impator et aſſumpit in cōſortium imperij liciniū
quilibet primo fuerit pacificu s cristianis post modum tamē
factus est perse cutor quatuor igitur angeli ſathane et quatuor
persecutionum nuncij et ministrī fuerunt maximianus i ori
ente ſeuerus i iſtalia maxencius i romā. licinius i egijs
dicit iohannes et hij tenebant ventos ne flarent ſuper terram

qd post diocleianū & maximianū ipediebat fideles doctores.
 ne pdicaret in terra. nec in mari. neqz sup aliquā arborē. h ē sup
 vllū fidelē. Deinde introducit liberatoris trūphū. legit enim dō
 stātū. qd pmo mater filie dīcapitauit maximianū. collegā. dio-
 cleiam q rurſū ad iperū aspnabat. Deinde romā veniens. q.
 marencū cū esset sollicit⁹. de bello habuit d celo r̄sponsum. q
 m signo crucis viceret & ostēs fibi signo crucis. dīctū ē fibi pā
 gelos dīstātūne i h vīncēs. Et idcirco signū crucis fecit depigi i
 frōte sua & i militarib⁹ verillis. bello q agresso de maxētio trū
 phauit. cūqz igredien⁹ cū trūpho roaz seāt⁹ ad ei⁹ hōrez imagi
 nē eugēt. verillū crucis domice i dextera imagis iubet depigi. et
 s̄bt⁹ scribi h signū invincibile dei viui. iste i⁹. dīstāt⁹ ē alter āge
 lus. ascendēs ab ortu solis. qd p reuelacōz & m spiracōz dīnam
 et angelicā ascendit romanā habēs signū dei viui. & clamauit
 cōt illos q̄tior angelos mīstros nefarie psecutōsmi d qbus dī:
 ctum ē. clamauit vñiqz timore i cūcēdo & debellādo. ne nocēnt
 terre & mari neqz arborib⁹. h ē alteri xpiano q̄us q̄ om̄a signarē
 tur i frōtib⁹ suis p liberā suscepcoz baptis mī. quia ipē dēdit edi
 ctum ut i toto orbe romano ois homo posset libere baptisari
 et signari cruce. & q possent edificari ecclie & ubiqz imāges
 crucifixi depigi. h ipē lūptus ē & publice signat⁹. Deinde poit q̄rū
 dā fiḡtoz nūni. sc̄z filioz is rābel ibi. & audiū nūm fiḡtoz ille
 ei numer⁹ signat mīlitidiez fidelū. q ex oīb⁹ t̄bubo is rābel cre
 diderūt & baptisati sūt. Nō qm ille mītoples crediderūt. h qd nu
 meris ille ip̄orat mīsteriū. & ē numer⁹ pfectiois. deinde ibi. p⁹
 h vīdi. poit q̄rūdā alioz iestabilē cetū. s. eoz q̄ er gentib⁹ cre
 diderūt. p⁹mod ibi. & clamabāt voce maḡ dīcētes. pdic̄t libe
 ratōz fidelū liby cultū qz ex tūc dīmitati exhibuerūt nā fabcate
 sūt ecclie & deo & agno dīcē laudes p āgelos. h ē p ep̄os & pla
 toz ni viuso mīdo. Ultio ibi. r̄spondit vn⁹ dīseiorib⁹ exposito
 n⁹ pdīcē vīfiois figaz & tīpū. ondēns q̄ tota mīlitudo q̄ dicta ē
 figbat fideles & xpiaōs q̄ libē i toto viuso ex tē fūrēt xp̄o abs
 q̄ oī psecutōe pagaōz & iō s̄bdit q̄ nī radz s̄r illos sol nez vll⁹
 est⁹. s. psecutōis n̄ erit lacā i oclis eoz. viii. & ultio pdic̄t io. c⁹
 dā psecutōz breuissimā legit ei. xli. eccl. iſt. q̄ dīstātio impatori

priani fimo succesbrūt. astati⁹ ⁊ astati⁹ ⁊ astas filij ei⁹. h̄ astati
nus fuit arriamus. astati⁹ at vocavit iulianū apostata ad impe
rīū. q̄ d̄ xpiano fr̄s gētik. psecut⁹ ē ecclaz. ⁊ fecit i ea filētū a cul
tu diuīō. h̄q̄ n̄ impauit n̄ vno āno ⁊ viii mēhīb⁹ q̄ in bello p
san mis̄cs ē idēco sua psecutō hore dimidie cōparatur. **H**. uisio
In secunda vo uisio que incipit circa. pn. ii. c. vbi dicit. ⁊ vi
di. vii. agelos stat̄es. describit totum tp⁹ psecutōis ecclie p erro
res hētic⁹ ⁊ ipatoēs ac p̄ncipes fautores eon⁹. q̄ ip̄e op̄hēdit
a iuliano apostata. cui p⁹ iouianū ⁊ valētianū succel fit va
lēs ipator hēti⁹ usz ad mauritiū ⁊ socā ipatores. **D**ūt at h̄moi
vii. ageli cū tubis ⁊ vn⁹ q̄ p̄ces fit cū thiblo p̄ptē octo nobilia
q̄ illo t̄pe ecclaz atigerunt. p̄dixit nāz p̄mo. io. clt⁹ diuī dila
taōz ⁊ apliatiōez fcaz p dāash papā. videt ei q̄ dāash papā zō i
stigatōz ieroi. t̄pe valētis istinuit ut i fie cūbz psal. cātaēt glia
pri. Instituit etiāz. ps. i ecclia nocte die q̄ cātari. et h̄ ē q̄ i h̄ loco
io. p̄dixit. **A**n ei q̄z. vii. ageli icipet canē tubis. dicit q̄ a⁹ an⁹ s. pa
pa damas⁹. veit ⁊ stetit a⁹ altaē. ut iplēt officiū saēdotale h̄no
thurib⁹ aureū. cor. s. deuocōe ⁊ caritatē plen⁹. ⁊ data fuit ei i cēsa
m̄kta. liber vīz. ps. q̄ plen⁹ ē orōib⁹ feruētissis ⁊ odoriferis. ut do
c̄z ordiare p totū orbē d̄ orōib⁹ sc̄n⁹ a⁹ altaē maiestatis dīne. ⁊
ascēdit fū⁹ icēson⁹ corā dño. q̄ h̄ istō fuit salub̄s ecclie ⁊ multū
placēs dō. accepit at iste agel⁹ thurib⁹m aureū plenū igne alta
ris ⁊ mihi i trāz. q̄ dclāuit toti ecclie p orbē diffuse. q̄nta duocō
ne ⁊ caritate erga deū cor ei⁹ estuar⁹. exēplo ei⁹ fca s̄t roitrua et
voces ⁊ fulgūa. q̄ diuī s̄c̄ illo t̄pe surrexerūt. q̄p qdā fūnt ex
cellentes doctores significati p voces. ut ambrosh⁹. iero. gg. nazā
zenus. et aug. qdā vo hēmite significati p figūa. ut machari⁹ moij
ses paul⁹ ⁊ ples alij p egyptū. q̄ dsortū vite n̄ cū ceteris mōrī
bus h̄ cū s̄rnis agel⁹ h̄ie videbat. **Q**uidam vo d̄fessores exini⁹
miracōz paitor̄es. sicut martini⁹ turonensis ep̄s. et rufinus
et plures alij. qui designabantur per tonitrua p̄pt̄ stuporem
miracōz. tunc autem litteram sicut dicunt historici. fact⁹
est terre motus per totum orbem. et mare litus suum egrē
sum multas urbes populū q̄ subuerit. quamuis per istum
terre motum possit intelligi coniunctio in bonum que facta

11.

est in tota ecclesia tibi illis. Secundo ibi. et septem angelorum. predixit. IO.
 ecclie orbatorum quod facta est per heretarcham arriui et ei potissimum fuit:
 rem et renouatorum valentem imperatorem romanum. legit ei quod arrius per
 ter in alexandria ecclias surrexit et volens facie habi nomine gradus
 quod datus in deitate predicauit. asserens precepit filio maiorem nec personas
 else eiusdem substantie diuine nature. hunc reprehendebat alephander eius
 episcopus. sed non nollebat acqescere. sub substantio magno facta est synodus tre:
 centorum decem et octo episcoporum in incensa urbe brachium. ibi quod dogma
 illius pueri denatur. nec tamen apostolus ei discipuli destituit. sed primo
 nisi fuit subviteret et in errore suu induceretur substantia magnus. quod non
 poterat inducere tamen eo mortuo substantia filium eius. et deinde post iulij
 annu iουianum et valentianum. Successus autem valens quod colloquio
 uoxis sue quod arrianus erat seductus in heresim plausus est et christia
 nos episcopus per diuinatas fratres insecurus est. misit enim gonis patentibus aliis
 quos episcopos sibi dari quod eos essent in fidei regula i structuri. misit
 in quod non catholicos sed arrianos episcopos a quibus non fidei sancte meta sed ex
 eretaria phidie precepit. quod valens per modum igne materiali obuistus
 a gonis rebellibus. et huius dei iudicio. quod ipse per igne phidie
 illios obuissit. sed est ergo quod. IO. dicit. ait enim quod primus angelus fecerat val:
 ens imperator hereticus tuba cecinit. quod arrianus phidiam mouauit et exal:
 tanuit. facta est ergo animositas scimus enim episcopos. ita ut in multis ciui:
 tatis diuisi episcopi ordinaretur in antiochia. alexandria. substantiopolis.
 illo tempore binis seu tris presulibus isemembris diuisit. sic narrat hi:
 storia tecum etiam fides est ignis emulatibus et celum quod oia fuerit omixta ni:
 sagne. quoniam usque ad cedes et mortes et martiria priorum catholicorum
 rur radies illa processit. et hoc oia missa sit in terra per unius ecclesias per
 orbem dispersa et tertia pars triplex simplicium videlicet et tertia pars arborum. scilicet
 scoporum igne. scilicet arrianus phidie illo tempore fuit obusta nam et libri per
 tempore vices erilius in illa primitate subscipitur. et vix remansit in galinis ca:
 tholicis episcopis non hilarius et maior pars ecclesie tecum fuit. arrianus vero et
 rex et ecclesia historio tecum omne fenu viride est obusta. quod genses gottenum vole:
 bat fieri christiana. valentis mysterio igne phidie cunctata est per episcopos
 arrianos quod misit tecum ibi. et secundus angelus. predicit ecclesie pribatorum quod
 fera est per hereticum macedonum nam sic per se et ecclesia historio. c. xxv. arrianus phid:
 dia diuisa est in iugis. prius nam quodam ex eis tenuerunt cum arrio filium

et spm scz esse creaturā. tñ filiū dīcī possē similē p̄i largitate grē
nō ppriate nāte. qdā vō q̄ dīcī fūt eunomiāmī accesserūt spiri
tū sanctū z filiū es se ēaturā nec filiū dīcī possē similē p̄i. q̄ nō
pot̄ ēatura. coeqrī catorī. Alij vō q̄ dīcī fūt macedonij accesserūt
spm sanctū ēaturā. filiū vō eiulde nāte cū p̄e. h̄ istos hēticos
cōggata ē secūda vniuersit̄ finod⁹ in ostantinopoli centū q̄nqua
gita epoy vbi fūt macedonij adēminat⁹ qui pdicabat spm san
ctum esse ēaturā. z hū filij. z h̄ pdicēs. io. dicit q̄ secūd⁹ āgel⁹
scz macedonij ab arrio secūd⁹ i pturbādo cecinit. id ē nouitatē
pessimā pdicauit. z tūc mōs magn⁹ igne ardēs. h̄ est ūndis. z
tumēs heresis missa ē i mari. scz i eccliaz. Sup̄ em̄ dicebat q̄ ma
re vitreū erat ante tronū. q̄ ecclia apt̄ aqsl baptis mī quib⁹ puri
ficat. dicit esse mare. tūc etiā tcia ps maris facta est sanguis. q̄
tcia psona q̄ i mari baptis mī. Tertio ivocat cū dicit. ego bapti
so te i noie pris z filij z spūs sancti. facta ē sanguis. q̄ a mace
domo deēpata cū albet eam ēatam z hū z nō deū. tūc etiā tcia
ps ēature q̄ erat i mari. mortua ē. q̄ nouit baptisati i illo errore
spūalit̄ moriebāt z naues intixerūt. q̄ ples epi q̄ detebant ali
os gubernare. in hūc errorē iciderūt. Quarto ibi z tcī āgel⁹ pdi
cit iq̄etacōz ecclie fcaz p heriarchā pelagiū legit ei archadij octa
uo fūt qdā mōch⁹ i britānia noie pelagi⁹ q̄ sua doctrina here
tica z excecbili dei eccliaz. pturbauit. z apofuit. tres errores. Pri
mū ēca grāz. assens q̄ ex puris natib⁹ fine grā vitā etiā potē
rat homo mereri. nec optebat hoiez di grāz puenire. Vnde orō
nes q̄ fūt ab ecclia fine p fidelib⁹ fine p i fidelib⁹ irritas dicebat
Secūdum errorē posuit ēca origiale clpā. assens ifantes nasci
isontes sic z adam abs q̄ peccato fuit an puericacōz. Tertiū vō
errorē posuit ēca fontē baptis mī. assens q̄ aq̄ baptis males nō
pficiebāt ifantib⁹ utpote fine origiali peccato natis. z hoc ē q̄
hic pdicit iohannes. dicens q̄ tertius angelus videlicet hereti
cus pelagi⁹ qui p⁹ arrū z macedonij eccliaz pfbauit. cecinit. et
tunc ip̄e qui religiosus et monachus erat prim⁹ dicit q̄ si una
stella de celo ecclie cecidisse. z tūc tcia ps aq̄y z fluīnū i abil
sum vla ē. q̄ drogauit aquis grē z aqsl baptis matis. Sic vt n̄
lam efficaciā hēret km eu. et ex hoc multa milia xpianorū. moz

tua dicitur esse ex aq̄s q̄r amare f̄cē sūt b̄ ē p̄p̄t heresim h̄o pelagi
 cui adhesunt. c̄d doctrina pestifera aq̄ gr̄e et baptismatis facte
 sūt ih̄ipide ⁊ amare. Quīto ibi ⁊ q̄rt⁹ angel⁹. p̄dixit. io. p̄secutōz
 eccl̄ie factā p̄ euticē hereticū. leḡit ei q̄rāno. xx. narciam ipatoris
 instacia leonis pape q̄rti vniuersalē sinod⁹. serm̄gēta ⁊ xxx. ep̄on⁹
 sūt ap̄d calcedonē ḡgregata. āno dñi q̄dr̄m ḡtēsio. lxiij. vbi sūt
 euticies ḡstātinopolitan⁹ abbas ḡdēnat⁹. necnō ⁊ discoz⁹ alran
 dr̄m⁹ priarcha. q̄ eū defendebat. assebat nāq̄ p̄fat⁹ h̄etic⁹ naſaz
 diuīni vbi i carnē fuſſe ouersaz. vñ non ḡſtebaſ duas naſas m
 xp̄o diſtictas. h̄ p̄ q̄ndā cōfusionē vnitā. p̄ oſpoſitū ad errore
 nestorij q̄ sūt s̄b theodoſio in t̄cia vniuersali sinodo ḡdēnat⁹. ille
 nāq̄ ponebat nō ſolū duas naſas i xp̄o. imo etiā duas pſonas.
 vt nō posſet dici q̄ ille idē q̄ erat fili⁹ dei. eēt fili⁹ hominis. errore
 iḡif euticis ſimil cū errore nestorij p̄uūdēs h̄. io. dicit. q̄r⁹ an
 gel⁹ vnic⁹ ſathane mūci⁹. q̄ eccl̄ia ſobauerit vīdlic⁹ euticis. cecim̄t
 et p̄dicauit. ⁊ ex h̄ p̄cussa ē t̄cia p̄s ſolis. h̄ ē excellēcia iſhu xp̄i
 quia ſim rei vīratē ⁊ fidē est vna ex iib⁹ pſomis in deitatem et
 t̄cia p̄s lune. vīdlic⁹ eccl̄ia. ē p̄cussa. q̄r⁹ m̄lti ex ſiſplicib⁹ xp̄ianis
 in illū errore plaphi ſūt. ⁊ t̄cia paſtellar̄. q̄r⁹ m̄lti epiſ. d̄ſenſerūt
 m̄t q̄ ſūt dīſoſcoz⁹ priarcha ⁊ ex hoc ſecutū est q̄ t̄cia p̄s dīei
 nō luxit. i q̄ntū aſſerebat q̄ pſona diuīma ac ſua diuīmitas vte
 baſ m carnē q̄ ē alienū aluce diuīmitatis q̄ nō poteſt miſceri.
 aut i aluid t̄nl mutari. addit at q̄ t̄cia pars noctis nō lucebat.
 d̄ſerēdo ſe ad errore nestorij q̄ huānitatē xp̄i nō dīſificabat q̄r⁹ n
 dicebat eā aſſūptā a pſona diuīma. vñ accipieſdo deitatem xp̄i p
 die ⁊ huānitatē p nocte q̄ omniſ naſa creaſta reſpeſtu diuī
 mitatis iſima ē. ⁊ quaſi nichil ⁊ tenebra. Euticies dīē obvmbra
 bat q̄r⁹ diuīmitatē aſſerebat vīſam i carnē. nestorij vō huānita
 tē. q̄r⁹ nō dicebat eā aſſūptā a vbi pſona. Si q̄raf quare de hiſ
 quatuor heretibus triuimodo iohannes app̄hetice locut⁹ ē om̄it
 tendo heresim marachēi. mōtam ſabellei ⁊ pluriū alioꝝ. Dicen
 dum q̄r⁹ hoc eſt quia m̄tendebat vīuuerſales p̄secutōnes eccl̄ie
 p̄dicē. Iſti aut q̄tuor heretici dī q̄b⁹ dīm ē. umiūſalē eccl̄ia p
 ſbauerunt ⁊ conſt eos ſunt q̄tuor ḡnalia oc̄ilia celebrata. Si eti
 am q̄raf q̄r⁹ in omib⁹ iſtis t̄cia p̄s l̄ maris vel terre vel arbor⁹

pcussa est. **D**icēdū q̄ iohānes attī debat ad tūpū credencū. ac
cipiebat ei p̄ vna pte boim gētiles h̄ue paganos. p̄ sēcda uide
os. p̄ tcia vō credētes i xp̄z ex vtris q̄. Et idēco dicit q̄ tcia ps h̄
est aliq̄ ex fidelib⁹ p̄ istos hereticos sūt pcusli. **S**exto ibi ⁊ vidi
et audiū vocē aquile. pdixit psecutōz ecclie factā p̄ regnū vā
dalor⁹ ⁊ p̄ regnū hunor⁹ sibi mutuo succedēciū meodē regno.
Ad c⁹ euīdēciā sciendū. q̄ bomfac⁹ dux rōmī exercit⁹ ⁊ inferioz
fact⁹ qdā alio duce rōno q̄ dictus ē erheri⁹. vandalos de ispa
nia vbi goti eos psecuebat ad affricā invitauit. qui īseuntes
in affricā. diuina ⁊ humana pturbauerūt sicut dicunt historie.
regnauerūt autē ibi int̄ alios qnq̄ reges vandali q̄ totā fidem
catholica turbauerūt. **P**rimo qdēm gūderic⁹. secundo vō gengi
cus frat̄ ei⁹. q̄ d̄ fide catholica in arrianā sc̄tā apostatauit. tertio
aut̄ honorific⁹ vel honeric⁹. qrt⁹ aut̄ īsuīnd⁹. qnt⁹ vō silime.
et licet om̄s isti qnq̄ eccliaz fuerit psecuti. int̄ ceteros tñ gemerū
cūs in p̄mo statu tot⁹ affricane ecclie apphanauit. incides i airis
anam heresim. deinde vō honorific⁹ fili⁹ ei⁹ omnib⁹ catholicis tā
q̄z homo resan⁹ scripsit. et nonigēta octuagita septē i exilium
trusit. et psecutionē maximam intulit anno impatoris zenonis
xviiij. **T**ertio vō īsuīnd⁹ om̄s ecclias catholicas in affrica clau
site ⁊ xx. ep̄os apud sardinia īsulā relegauit. **Q**uarto vero gile
men mltis ep̄is ortodoxis linguis. radicit⁹ exthi fecit. q̄ tñ fin
gḡ in dialogo p̄modū clare loqbas. ex qbus vn⁹ in luxuriā ca
dens. diuino dono paut⁹ obmutuit. pm⁹ at ex istis īgib⁹ sc̄z gū
deric⁹ licet capta ispalī manū q̄ eccliaz leuauerit. nō tñ legitur in
arrianā heresim plpas⁹. psecutō igit̄ vādalor⁹ con̄ eccliaz fuit p̄
maxima. **V**nde ⁊ ip̄i invaserūt romā ⁊ eoz tēpe paulmus qui
fuit nōle ep̄iscop⁹. p̄ filio vidue se vendidit. ⁊ idō hāc psecuti
tionē hic pmittit iohānes sub tuba. v. angeli. pdixit tñ q̄ audi
uit vocem vn⁹ aquile. h̄ ē sui ip̄i⁹ dicentem. re tribus vīcib⁹
xp̄t voces tñ angelor⁹ q̄ erāt tuba cānituri. nam multo gūioēs
psecutōnes fierunt. ille q̄ p̄ tres angelos sequētes designant. q̄z
pcedētes. vn⁹ psecuīs illā q̄ facta est p̄ vādalos. marie p̄ hono
rificum dicit. q̄ vn⁹ angelus hoc est regnū vādalorum quod
fuit totū hereticū. cecinit i affrica. ⁊ tūc cecidit vna stella rex sc̄z

genserit⁹ qui de fide catholica in arrianā heresim ē prolapsus. et
 iste apuit puteū abissi errorē. scz arrij. ex cui⁹ sumo obscurat⁹.
 est sol·domini⁹ ihus xp̄us. qm̄ heres sua apit filū ⁊ spiritum
 scz esse cāturas ⁊ nō dñi. exiuerat locuste extic libere. videlicz
 heretici arriani i mōdū saltates hinc inde ad hoīm̄ dcepōnē. q̄b⁹
 data ē potestas vt toz̄q̄rent xp̄ianos. mittendo eos in exilū. nō
 aut interficiendo sic dictū est. ⁊ cruciat⁹ ille durauit qnq̄ men
 fib⁹ hoc est p successiones. v. fx. issi aut heretici dūcti vādalis
 habebant similiendimē locustaz. ppter instabilitatē ⁊ saltū. nam
 vandali psegnibus eos gotis xp̄uli sūt de regione in r̄gionē
 tñfire. erāt tñ finiles equis patis ad plū. ppter hoc quia erat
 gens fatis bellisola. et habebant quasi facies hoīm̄. quia inter
 ceteros barbaros assabiles ⁊ sciencis dediti. habebātq̄ coro
 nas similes auro. ratione mōdustrie natális que videbatur eē
 in eis. et habebant capillos vt mulieres. q̄ illa gens capillos
 nutriebat dentes autem habebant leonum. et loricas ferreas
 et vocē currū. ppter nimiam potentiam qua dominati sūt in
 tota affrica. et erant similes scorpionibus in caudis et aculeis
 ppter persecutōnem cautelosam quā fiscitauit omnicius vel
 honorificus. nam ip̄e sicut dicit h̄istoria. a pncipio similauit se
 valde iustum et catholicorū amicum. Denū autem sic scorpio
 psecut⁹ ē catholicos ⁊ p oia dedit famā arrianis. s̄bdit at̄. ioq̄
 licet p̄tas istoz̄ fuerit nocere hoīm̄ mēfib⁹. v. q̄ psecutōez
 qnq̄ regū. tñ in speciali habueūt sup se vnū regē qui dictus ē
 hebraice abadon. ḡce apelion. latime extimāt̄. iste aut̄ fuit ul
 tim⁹ rex gileme⁹ q̄ liguas radicit⁹ epoz̄ p̄cidit ⁊ extimauit. in
 quo etiā extimatu ē regnū vādaloz̄. quia belisarius patrici
 us a iustimo in affrica missus gilimeū d̄statimopolini duxit ⁊
 sic vādaloz̄ regnū fūdit⁹ extictū fuit. Septio ibi p⁹ h. v. angel⁹
 p̄dirit. io. ecclie dissēcatoz̄ scz p̄ atipapā. laurēciū. ⁊ tāgit istud
 scisma singularit̄. q̄ ecclie dei nitulit sumū dānū. s̄b isto at̄ ange
 lo tuba canēte tāgit qdā ānera. vn̄ xp̄l̄ dīt p̄mo p̄fata dissēca
 tio ⁊ diuīsio ecclie. legit em̄ q̄ anno domini. li. electi sunt duo
 pape in discordia. videlicz simach⁹ et laurēci⁹. q̄ ḡne dissēdū i
 ecclia ḡnauit. ⁊ om̄issa fuit hinc inde m̄lt̄a maxime. clericoz̄ sed

simach⁹ obtinuit qđ p̄or ordinar⁹ fuerat ⁊ maior p̄o sibi sauebat
laurencio aut̄ adherebat paschal⁹ cardinalis diaconus. qui licet
alias magne sc̄itatis vir fuerit. nichilomius ap̄t illā c̄lpā ḡma
n⁹ capilan⁹ ep̄s i veit ip̄i⁹ aia; i qđā loco i igne purgatorio posi
tam. eodē aut̄ tpe ip̄abat anastasius euticiana heresi maculat⁹.
qui p̄secutus ē catholicos et multos ep̄os in exiliū relegauit.
similit in italia r̄gnabat theodoricus rex hereticus arrian⁹. mag
nus fidei p̄secutor. nā iohānem papā ⁊ simachū patriciū ⁊ b̄c
cmū martirisauit. ⁊ im̄mirabiles alios catholicos interfecit. de his
ergo q̄tuor angelis h̄ ē nūcius ex q̄b̄ p̄secuto fidelib⁹ in diuer
sis mūdi pribus immebat. pdicit iohānes. q̄ sextus angel⁹ vi
delicet. paschal⁹ cardialis tuba cecinit. q̄ laurēcō vt papa fieret
vocē dedit. ⁊ ex h̄ soluti sūt q̄tuor angelis. scz. simach⁹ laurēcius
anastasi⁹ ipato ⁊ rex italie theodoric⁹. q̄ p̄o erāt allegati in flu
mīe magno eufrate. h̄ ē i rōno impio. quod ē q̄etū int̄ regna. h̄ ē
eufrates int̄ flumia. & q̄ ligati p̄ua erāt p̄ diuisionē sinus adria
nici maris. q̄ ē int̄ italiā ⁊ ostānīpoli. soluti sūt vt vñ⁹ q̄s q̄ i ec
clesia p̄secutoz aliquā suscitaret. simach⁹ q̄dam ⁊ laurēci⁹ ap̄ter
ambicōz papat⁹. theodoric⁹ aut̄ ⁊ anstah⁹ ap̄t hereses suas. sib
dit at de exercitu eoz angeloz. q̄ erāt. xxi. millefies dena milia
et q̄ p̄cedebat de ore equoz ipoz ignis sum⁹ ⁊ sulphura. ⁊ q̄
habebat loricas igneas iacintinas ⁊ sulphureas. p̄ hoc notās
et ideo habebant loricas iacintinas. q̄ designat ipocrishim ⁊ vanā
apēciā. theodoric⁹ vō agidabat igne arriane p̄fidie. anastasi⁹ at
sulphure heresis euticiane. addit aut̄ q̄ erūt illi q̄ p̄ istos occitē
tur spūalit. nā hoies q̄ peitēiam nō egēt de opib⁹ suis malis p̄
misit t̄pib⁹ illis t̄ptari. Cōphendit vō se cūdō i p̄ncipio ca.
decimi. ⁊ uidi alū angeli. ecclie libatio tūc t̄pis facta p̄ iustinū
seniorem imperatorem catholicum. Legit enim q̄ mortuo hēti
co anastasio iperatore successit iustin⁹ xpianissimus. q̄ scelo fidei
rentur ab ep̄is catholicis. et iussit exterminari perfidiam arria
nam. et omnem aliā heresim quā anastasius p̄us fouverat. d̄ q̄ re
indignatus thodoricus rex hereticus adhuc viuēs. voluit totā

italiam gladio ferire. sed iohannes papa missus ab ecclē rege
costāmōpoli ab imptore iustino receptus est reuerēter. et ob-
tinuit legatōz suā. et in rediens ad thodoricū ab ipo mīfēct⁹ ē
iste igit̄ iustum⁹ misit librū aptum. h̄ est ep̄las. p vniuersū orbem
con̄ heretica pūritatē. et hoc est q̄ h̄ p̄vixit iohānes se vidisse.
septimū angeli. sc̄z imptore iustinū amictū nube ḡre ad testi-
moniū sanctōz. m̄ c⁹ capite erat iris. que est signū pacis ecclē.
et facies ei⁹ erat sic sol. ap̄tē splendorē fidei. et pedes ei⁹ tāqz co-
lūpna ignis. ap̄tē eq̄itatē iusticie quā suauit. et habebat ī manū
sua librū aptū. ep̄las sc̄z. quas de fide catholica destinauit. et po-
suit pede dextrū sup̄ mare. et sinistrū sup̄ trā. q̄ scriptit omib⁹
habitatib⁹ ī tra et ī mari. et clamauit voce maḡ sic leo pro fi-
dei veritate. et tūc. viij. totrua vniūse sc̄z ecclē catholice. aut vni-
uerſi doctores locuti sūt voces suas. h̄ ē dō grās rtulerunt. p
hibef tñ. io. voces illas scribere. ad signādū q̄ rege theodoro
ad huc vniēte. nō fuerunt ausi viri catholici publice dēū lauda-
re. imo multi. tēpore illo sūt mīfēcti. cum redirēt ab imptore
iustino. mīfēcit em̄ tunc simachinū et boccinū et reuerēdū pa-
pam iohannē. addit tñ apostolus iohannes ad consolacionem
fideliū. q̄ angelus ille sc̄z iustum⁹ iurauit q̄ ī diebus vocis
septimi angelī. dūsumabit misteriū dei. h̄ est cessabit ois heresis
theodorici. et rgnū ipi⁹. et regnabit ī tota italia catholica fids
nūciata p̄ ap̄bas dei. et ita factū sūt. Cōphendit t̄cio sō isto tibi
cīnio atnuatō pacis facta p̄ imptore iustianū ibi. et vor quā
audiū d̄ celo. legis ei āno dñi. cccccxviii. iustian⁹ nepos iusti-
ni et sorore. xxviii. ānis ī pauit. q̄ sūt ortodox⁹ ī p̄ncipio. ī dī-
uinis et seckarib⁹ līris nō medioēter instruct⁹. ep̄las q̄ dñia ī-
stituta dīmētes. p̄ diuinas pūicias misit. libros etiā rōnōy legū
abbreviādo ī uno voluie sp̄ilauit. q̄ appellat codex iustian⁹. v
multas leges cōtra hereticos et pro episcopis ortodoris et ve-
ritate fidei pmulgauit. m̄ fine tamē per arthennum patriarchā
am constantinopolitanū hereticum ī heresim prolapsus. iusto
dei iudicio amenciam incurrīt. et sic mortuus est. et hoc est q̄
hic pdicit iohānes. ait em̄ q̄ audiūt vocē d̄ celo. idest diuinā
mīspirationē dicentē hbi sc̄z iohannī. q̄ tipum gerebat ecclesie

vniuersalis ut accipet librū aptū codicē sc̄z et ep̄las iustiani q̄
dicit h̄ angel⁹ stās sup mare et sup trā rōe impij vniuersal⁹ et nō
ta. q̄ nō distinguit hic angel⁹ a superiori nisi i q̄ntū p̄cedens dice
bat h̄c libellū rōe breuiū ep̄laz quas misit iustian⁹. ille vō di-
cit h̄c libri aptū ap̄t magitudinē codicis. q̄z tēpofuit et dige-
stoy q̄z abreuari fecit. s̄bdit aī. jo. q̄ lib ille fuit i ore valde dul-
cia et in vētre amr⁹. nā i p̄dictis iurib⁹ leges pulcherie i fau-
rem fidei et ecclie dñmētūr. h̄ i fīe iustiani meōria ē amara ap̄ter
h̄csm i quā fuit plaps⁹. ip̄e etiā amaritauit filuerū papā et ma-
trenā fūu dei. et papā agapitū. vñ dixit sibi agapit⁹. ego ad iu-
stianū i patore xpianishmū dñderauit reire. nūc aī diocleianū
imrei. similit et amaritauit vigiliū papā. q̄z fecit thi p totā dñstā
nopolī. fūne i ei⁹ collo missō. xp̄hēdit q̄zto s̄b isto tibicimio ecclie
fīaz dēdicacō. et festiuitatis dēdicacōis p sigulos ānos celebrā-
de iusticiō. p felicē papā rōnū. et h̄ ibi et dixit n̄. oportz te iterū.
legit ei q̄ felix papa q̄ sedit āno domi q̄dragētesio octagesio
q̄nto. p̄cepit q̄ nō celebraret missa. n̄ i altari et loco cōsečto ritū
aut dñsecōis accepit fm̄ figaz i ḡkaz et m̄surā. q̄suīt i veteri testa-
mēto. p̄cepit etiā ut ānis sigulē festū dēdicacōis ecclie celebraret
et q̄z dū ep̄s dñsecōt ecclaz. videt ipaz m̄suraē. cōsuīt ei pō eā ext⁹.
deinde vō it⁹ scribit alphabetū ḡcū ab angulo in angkz. s̄bdit h̄
io. m̄ psona ton⁹ ecclie. l̄ felicis pape. q̄ sibi dat⁹ ē calam⁹ v̄ge q̄
metret tēplū et altaē et adorantes in ea. h̄ ē rit⁹ dñsecōis ecclie. et
dcm̄ ē sibi q̄ atum ext⁹ eicēt foras et dimittēt gētib⁹. q̄ prece
pit felix q̄ ext̄ loca dñsecōta n̄l̄s audēt missā celebraē. Notād aī
q̄ q̄ nō suādo ordiez historice locut⁹ fuerat d̄ iustiano. q̄ cepit
impare anno domi. cccccxxviii. et rursh̄ rediens loqbatū d̄ se-
lice qui sedit anno domi. cccclxxxvi. idēt̄ quasi p mod̄ p̄natō
mis itroducit angelū sibi dicēt̄ oportz iterū ap̄plataē gētib⁹ et
regib⁹ m̄ltis. p qd̄ etiā inuē videt̄. q̄ nō solū lib ille f̄ctat d̄ re-
gno antixpi. imo et de plib⁹ alijs regnis et regib⁹ q̄ sūt ecclaz p
secuti. Conphēdit etiā q̄nto s̄b isto tibicimio. p̄setuō ecclie facta
p arthemiū patriarchā dñstāmopolī ibi. et ciuitatē sanctā caltabūt
legit n̄ q̄ āno domi. cccccxxviii. sedit paō filuerū q̄ rogar⁹ est
a theodora iustiani impatoris augusta. ut r̄uocaret priarcham

+

arthemiū hēticū euticianū. negātē duas naſas i xpō. qz i dſpectu
 iuſtiani agapit⁹ pap̄ pdeceſſor ipi⁹ dñmicit ⁊ dpoſuerat. ⁊ lo
 co ei⁹ mēnā mōchū ſuū dei iſtituerat priarchā. huic autē petiōni
 annuē noluit filueri⁹. ut iuocaret hēticū i ſua puitate dānatum
 hic ē. qz filueri⁹ dpoſitū ⁊ ſcm mōchū miſt belisari⁹ p̄ci⁹ d mā
 dato theodore ⁊ iuſtiano fauēte i iſulā pōcianā. ⁊ loco ei⁹ iſtitu
 tis ē vigili⁹. qz pmiserat theodore arthemiū iuocare. menna etiā
 ſuus dei mltas pſecuōes ſuſtiuit a iuſtiano ⁊ theodora pro fi
 dei veritate. ecclia igit tunc cōclata ē p arthemiū iuſtianū et
 theodorā ⁊ ceteros euticianos. duo at ſuū dei mēna ⁊ filuerius
 viriliffie reſtiterūt. alios tū illi pmo occidrūt morte ciuili. rlegā
 do eos i exilū. qz tādē d̄s fuſcitauit. iſtituēdo famā filuerio et
 vigilio p iuſtianū ⁊ theodorā iuſtupato. ⁊ i exilū rlegato. ⁊ tūc
 ascenderēt in celū. ⁊ ſbati ſūt iimici eoz. euticiā. qz p̄us gauſi fue
 rant d ipoꝝ exilio ac morte ciuili. h̄ ē ḡ qz hic ppletat. io. loqnd
 do de hijs duob̄ teſtibꝫ. qz vocat duas oſuias. ⁊ duo candela
 bra. et de qbus dicit qz h̄nt potestate claudēdi celū. habebat ei
 auētate excomuīcādī. ⁊ de ore eoz exibat ignis feruide p̄dicaci
 onis. qz duorabāt ⁊ dñidabant iimici eoz euticiani. nichiloij⁹ dī
 cit qz euticiā calcabūt citatē ſcam. xlii. mensibꝫ. qz ſūt tres anni
 cū dimidio. ⁊ qz iſti duo teſtes ppletab̄t dies. mille. cclx. qz tñ
 dem faciūt ⁊ poſtea ſubdit. ⁊ poſt tres dies ⁊ dñidū ſp̄us vi
 te idibit ad eos. p h̄ volēs notaē ſps qz filueri⁹ ⁊ mēna i exilio
 relegati mortui videbāt morte ciuili. Cōph̄dit vō vltimo ſb
 iſto tibicinio pſecuō maria cōt etiāz facta p totila regē gote
 rū. legit ei qz ea tēpeſtate qz iuſtian⁹ ⁊ theodora ⁊ arthemi⁹ ⁊ ce
 teri euticiani pſeqbāt catholicos. cler⁹ rōnus fuit i exilū dpoz
 tat⁹ ad incēdū metallū dñiſla. et tūc iuſto d̄i uidicō totila rex
 gōtō pugat⁹ ē totā italiā. ⁊ mſſicit innuabilē mltitudinem
 xpianoy. vñ ſeqtur qz de capituuit ſcm herculanū pufinū epm
 pufiūqz deſtruxit. ⁊ fuit pſecuō maria romā em̄ obſedit. ⁊ tā
 ta fames i ciuitate ſca ē vt filios ſuos vellēt dmedē. m̄tuuit qz
 totila romā a porta ſcī pauli in die. xiiij. obſedionis fecit qz tot
 la clangibuccma vt totus populus fugeret et p ecclēias ſe cela
 ret. hanc igit pſecuō iohannes h̄ p̄dicit. vbi ait ⁊ i illa hora

faciūs ē terremot⁹. H̄ ē valida pſecutō. ⁊ cecidit decima ps ciuitatis ecclie q̄ italia fuit vastata. et multa milia homin̄ mortui fuit. et ceteri i timore missi. Nam in ciuitate rōna his q̄ fugerat ad ecclias. exercit⁹ ḡ torū nō nocuit. ⁊ tñ omnē populū pusilū misfecit. ⁊ plebē m̄ltas alias ciuitatū vt hister. dicit ap̄t quod illi q̄ sic euaserūt i ciuitate rōna. in timore fuit missi. ⁊ dederunt gl̄iam deo d̄ sua libacōne. vnde occōne isti⁹ d̄ populacōis facte per gotos. scribit aug⁹. librū de ciuitate dei. subdit aut̄. io. q̄ reſcūdū abiit s̄b tibicinio isti⁹. vj. angeli. q̄ m̄lta ⁊ ḡua vt visu est in ecclia ⋄tigerūt. addit aut̄. q̄ cito veniet ve terciū. angelo septio dcmēte. Octauo ḡ pdicit ecclie libacō; f̄cā p narcen rōnū priciū. ⁊ h̄ ibi. ⁊ septimi⁹ angel⁹ tuba cecim̄. iste enim angel⁹ fuit narces q̄ iustim⁹ misit ad rephmēdū tonlā regē gothō. q̄ vcas longobardos. auxilio eoz regnū gothō delevit. ⁊ italiā totalit libauit. q̄ libacōe facta. rōna ecclia ⁊ om̄is ep̄i dederunt gl̄ia deo et libere dīmū officiū catauerūt. et ideo subdit. io. q̄ p⁹ tibicinū septimi angeli. qui ad modū tube vocē exaltas. pl̄rimū exēdū unū aggregauit. audite fuit voces laudis. q̄ regnū italie faciū ē ex tūc. dominī nostri ihu xp̄i. et tunc venit tēp⁹ iudicādōz mor tuoz. ⁊ reddendi eis mercedē. quia sanctus h̄cilianus et ceteri martires qui sub gothis fuerant infēcti. receperunt mercedem honoris a xp̄ianis eos libere colētibus ⁊ adorātib⁹ gothis interfectis. Notādū aut̄ q̄ ille narces vitupat⁹ fuit a rōmis ⁊ ab augs̄tia sophia. p⁹ q̄z habuerat victoriā de gothis. nā rōni dixerūt q̄ meli⁹ erat gothis seruire q̄z grecis. vbi narces eunuch⁹ impe rat ⁊ pro sua libidine dominat. augusta v̄c mandauit narcī. ut constantinopoli r̄mearet. ⁊ cū suis puellis lanam filaret. Ex his igit̄ narces iratus et indignatus remandauit se talcm telam or diturum. quam ipa nunquā deponeret. q̄zdū v̄vueret. tūc q̄z lō gobardos a pānomia vocavit ⁊ italiām impatorī auferens. tra didit longobardis. qui eccliam ibauerunt. vs q̄z ad tempora caroli magni. qui eos exterrimauit. ap̄ter iram ergo narces his et longobardos. qui ad ei⁹ instigacōnem intrauerunt italiām. interponit iohānes et irate sunt genies et aduenit ira tua.

Viso termi.

In tertia voce visione describit apophysis iohannes. totum tempus quo d
 fuit a foca et maurico imperatoribus sub quibus fuit pro magnus gre
 gorius usque ad constantium quem exceperunt irene mater sua. contige
 runt autem multa circa ecclesias sub decursu temporis illius. quod omnia apphe
 lat iohannes a principio ea. xij. usque ad xv exclusus. Primo namque
 dicit quodam incidentia quod sub Gregorio vel parvum ante contigerit
 qui fecerit in ecclesia magna iniuriam. et fuit in universo quanto
 primum. institutum sollemnitatis quod dicit ipsapanti. fuit presentaciois
 Christi in templo. legit enim quod anno iustiani xij. fuit maxima morta
 litas in Constantinopoli huius bisantio. et ideo nisi institutum est festum purifi
 cacionis beate virginis. et presentaciois Christi in templo. ut celebraetur
 secunda die mensis februarij. et cessavit mortalitas. et hoc dicit quod
 iohannes ait ei quod aptum est templum dei in celo ecclesie. Hoc est. festivitas
 de templo fuit manifestata. et archa testamenti. id est Christus visus est
 in templo. quod colitur ecclesia introductione istius archae in templo in die pu
 rificationis. Secundum vero fuit destinatio Augustini filii domini et aliorum mo
 nachorum quos. grecos. misit in angliam ad generem angelorum auctoritatem. et quod
 beatus Augustinus tanta miraculorum gratia diuinitus accessus est. ut vice apo
 stolica egrotates umbra sanaret. et cecis visus. surdis auditum.
 claudis gressu. mutis loquendi officiis informaret. ideo dicit IO. quod tunc
 facta fuit fulgura miraculorum. et voces predicationum per totam angliam
 et gens illa est couisa. propterea etiam ipsa illa videlicet anno iustini quarto. rex
 et tota gens armens suscepit fidem dominum et baptisati sunt.
 Tertium vero quod agit fuit institutum cenobiorum. nam greci. viij. monachorum
 monasteria instituerunt. et plures alii cenobia astraruerunt. et ideo subdit iohannes
 quod factus est tremotus. Hoc est monachorum cordium tremor. Quartum ve
 ro fuit infectio imperatoris mauricii per foca imperatore. legitur enim quod
 mauricius imperator a beato. grecus. plinius discordans. in tempore ira in ipsum
 excrevit ut. grecus. morte ut quodam annum nimisaret. tunc quod diuino iudicio
 milites foca centurionem in cesarem sublimauerunt. quod maledicunt
 ut mauricus cum uxore et duobus filiis decapitaret. quod et factum est
 et ideo subdit. IO. quod illo tempore facta est grandissima persecutio
 et infectio hominum maxima. imperatoris videtur et filiorum suorum secun
 do ibi. et signum magnum apavit in celo. predicit iohannes quod atigerunt
 ecclesie sub tempore eraclij quantum ad cosmodicem effugacem. legit enim quod

scocass crudelissim⁹ impator extitit ita etiā ut i domesticos cur
deliter de seiret. vñ ecclēsia mltū desiderabat impatoris alter⁹
substitut⁹. ⁊ optabat aliū pere tanqz matri eracl⁹ autē misere-
cto fota. impiu⁹. q̄ invenit rē publicā ualde dissolutā ⁊ attri-
nā et europā barbari. et asiā pse vehementē vastabant. ap̄t hoc
ergo dicit iohānes. q̄ mulier amicta sole s̄b c⁹ pedib⁹ erat lu-
na ⁊ xii stelle m. capite q̄ signabat matrē ecclaz amictā cristo.
et circuamictā doctrina. xii. aplōn. clamabat pturiens ⁊ crucia-
bat donec impatorē eraclū pepisset. legit autē q̄ anno quinto
impatoris eraclij fuit q̄dam rex in p̄fide. cosdroe noīar⁹. q̄ totā
palestīnā bello opp̄s̄it. ⁊ ciuitatem sanctā ierlm̄ cepit. in qua
etiā misericit us q̄ ad nonagita milia virorū. ⁊ zachariā patriarchā
captiuauit. ⁊ crucē dēmīcam asportauit. anno ac sexto in p̄ij era-
clij cosdroe p̄dict⁹ totā egyptū occupauit ⁊ libiā ⁊ cartaginē.
et rediens trīm argentrā sibi fecit. in q̄ m̄lucētib⁹ gemmis tro-
nū extixit aureū. ibiq̄ sol̄ q̄drigā et lune ⁊ stellarū imagines
collocauit ac p̄ occultos meat⁹ aspergib⁹ vr̄ q̄i de⁹ pluuiā de-
sup̄ infidere videref. Faciebatq̄ se vocari ab icolis vicinay gē-
ciū q̄a subiugauerat suo impiō. regem regū ⁊ dñm dñanciū. ⁊
se colivt deū. ⁊ b̄ ē q̄. io. ip̄m deſiḡt p̄ draconē. q̄ lucifer. dia-
modū q̄ q̄hi de⁹ pluebat ⁊ vocem toitru⁹ fingebat. dicit etiā q̄
habebat vii. capita ⁊ dijade mata ap̄t i m̄titudiez r̄gnor̄ q̄ h̄bi
subiecerat. h̄ebat etiā. x. cornua ap̄t acies fortissimas militares
et. t̄ebat t̄ciā p̄tē stellarū. q̄ quasi t̄ciāptē ecclaz ton⁹ orb⁹ dele-
uit. nā q̄i om̄is q̄ erat i asia. dicit at q̄ s̄letit an m̄lire. q̄ xp̄iano
rū sangnē marie s̄mebat. etiā addit q̄ voluit ei⁹ filū deuorare
sc̄z eraclū. q̄ om̄i cautela aus⁹ ē ḡ ip̄m. p̄mo fugiendo. deinde
exēcit⁹ distando. legit. at q̄ tūc ecclaz q̄ eāt i asia. p̄ timore fugit
ēca brachiū sc̄i. ḡg. ad ip̄atorē i astām̄poli ⁊ i ḡciā. ⁊ ido di-
citur hic q̄ mulier fugit in solitudinē. idē m̄ cōstantinopolim
vbi habet locū a deo patū vt ibi pascat. legit etiā q̄ eracl⁹ anno
duodecio sui imp̄ij collecta multitudine armatorū ad p̄as de-
bellandas p̄ficiat. ferens sc̄ū i māibus sancte dei genit̄cis. i co-
mā quā v̄bū qd̄ format oia ap̄osuit. ⁊ nō man⁹ boīm d̄pixerūt

p fidei m^{is} p septē annos atinios poterit debellauit et i suo ad
 ventu statī traz sanctā cosdroe dimittēs autē eraclū fugiebat et
 oburebat omnia secta. eracli⁹ vō s^bseqns ciuitates et regioēs
 vastabat. et hoc ē q^u h̄ pdicit. io. cū ait q^u michabel q̄ erat dux ex
 ercit⁹ xpian⁹ et angeli ei⁹ pliabant cū draconē dicit at draconē
 illū serpentē antiquū. q^u rgnū psal⁹ fuit antiquissimū. fuit etiā a di
 ebus alfrion⁹ h̄ aut̄ draco. plectus fuit. q^u cosdroe p eraclū ex
 pulsus et repul⁹ fugit usq; ad trā suā. dimittēs trā sanctā. et q^u
 hec fuit cā magne leticie i ecclia. id subdit se audiuisse vocē dī
 centē. nūc facta ē sal⁹ et v̄tus z̄ Notādū at q^u h̄ q̄ ait d̄ angelis
 qui plati fuit cū draconē q̄ non dilexerit aias suas usq; ad mor
 tem. euidentē inuit se p angelos intelligē homines xpianos. nam
 angeli q̄ spūs fuit nō pñt mori. Tertio ibi re tre. pdicit. io. post
 fugā cosdroe. duos exēcit⁹ distiacōz fcaz ab eo ī eraclū et exē
 citū xpianū. legit ei q̄ p⁹ qz cosdroe eraclū fugiēs preit i phidē
 trā suā. irat⁹ ē valde. et misit pmo duos ptores fine duces grā
 dis exēcit⁹ q̄ cū eracio dectarent. ipatoz autē eracli⁹ q̄zuis i plio
 m agssu c⁹dam pontis mltas plagas recepit et multi de rōno
 exēcitū fuerint mfecti. i medio pontis qndā psam virū gigan
 teū agdīt. et lancea tñsfoſsu i fluēta plicet. quo ruente. ceteri pse
 ni fugam fuit v̄h. ille ḡ. exēcit⁹ p fluiū qz misit draco ad deuo
 radū m liere. h̄ ē aggatōz fidelū cū eracio exēte fluiū tñ illō
 absortū fuit. q̄ fugat⁹ fuit ille exēcit⁹ et cōfūpt⁹ ut dcm ē legit
 etiā q̄ p⁹ h̄ cosdroe misit duab⁹ viciō duos alios pretores.
 vnū p⁹ alū cū maria milicia ut pliaret cū eracio. et p̄mū qdā
 cū sua milicia p mīcessione sancte dī genitcis marie supauit. re
 benitissima gndime sup psal⁹ exēcitū descēdēte. secudū etiā occi
 dit opitulare dei genitce maria pñstes m bello usq; ad horam
 nonā. vbi cecidit maria ps exēcit⁹ psal⁹. et h̄ pdicit. io. cū s̄bdit
 et irat⁹ ē draco m muliere z̄c. Quarto tāgit q̄ acciderūt eracio.
 qntū ad filij cosdroe obbellatōz. legit ei q̄ p⁹ istos exēcit⁹ obella
 tos cosdroe istiuit filiū suū regē. et misit eū cū psal⁹ pñcipib⁹ et
 exēcitū gndi iuxta danubiu fluiū. cūqz dū hmc n̄de exēcit⁹
 dei tassent. placuit vtriqz exēcitū ut eracius et filius cosdroe
 iniret singlare c̄tamē et cui sors victoriā offerret ip̄e fine dāno

vniuersaq; exēcit⁹ in paret. pulsat⁹ at dom⁹ lacmis xpianor⁹ fideli
suo eracio accessit de hoste tūphū. tātaq; mētis mutacō ciroch:
is filij cosdroe inuaht exēcitū ut spōte cu omni familiā & prole
eracio se subderent. & h̄ ē q; h̄ dicit. io. se vidisse bestiā cui dra:
ō dedit suā ptātez scz. filiū cosdroe. & ip̄e erat vn⁹ d̄ h̄ncipib⁹
quasi vn⁹ sol⁹ m singlari certamie est deuict⁹. nō tñ mortu⁹ et
ido. io. nō dicit eū occisi i morte. p⁹ modū vō q; idē rebeliauit
et xpianitatē abnegauit. cū exēitu suo. & fidles ipūgnauit. era:
cio recedēte. idēco s̄bdit. io. q; plaga mortis ei⁹ c̄ata ē. & admī:
rata ē vniūla tra. & q; datū ē ei bellū facere cū sāctis & vincere
eos. q; m̄ltos sāctos martirisauit. scz. l̄cm anastasii mōchū &
lxx. mōchos cū eo & m̄ltos alios xpianos. Quito ibi si quis ha:
bet aures audiēdi. pdicit tot⁹ belli eraciū cū cosdroe finē & ter:
miacōz. Sciedū ei q; p. vii. ānos durauit. vñ supi⁹ dicit q; muli
er fugit ad locū v̄ alaref a dō p mille ducētos. lx. dies. q; faciūt
tres ānos cū dimidio. & dīnde s̄bdit q; m̄lier volauit i desertū
locū. vbi aliſ p tps & tpa & dimidū tpis. ut tpa fit ānus. t̄pa
duo. & dimidū tpis. dimidi⁹ ānus. & sic fuit tres āni cū dimidio.
q; additi p̄orib; ibus ānis cū dimidio efficiūt. vii. ānos. finis at:
ipūgnacōnis fuit. q; eraciū cū dicto filio cosdroe p̄gens i ph:
demi ad locū v̄ sedebat cosdroe in aureo trono preit. q; vidēs
ihu xpo & ill⁹ te suū eē confessus fueria ignū tibi psay nū cū pa:
trimonio tuo necnō & vitā tibi dabo. cū at ille neqq; acqescet.
extēto gladio caput ei⁹ impator xpianissim⁹ āputauit. q; si ali:
cubilegat q; cirochis patrē suū cosdroe cū filijs occiderit. intel:
ligēdū ē q; siml̄ erat cū eracio ipatore pace facta cū ipo. & idō
factū vñ⁹ alio imputat. durit aut ipator multa mīlia psay quū
erat cosdroe i captiuitatē. h̄ & crucē donūm i ierlm̄ īportauit. &
ido dicit h̄. io. q; qui habz aures spūales audiat. h̄ est īteiligat
finē belli psay. q; fuit iste q; q; p̄ semltos i captiuitatē dureat
ipi i captiuitatē ierit. cosdroe vō q; gladio mltos occidat. gla:
dio est occis⁹. & ibi pbata ē fides & paciēcia zaccharie priarche
et populi de captiuū q; eraciū de p̄hde i ierlm̄ īduxit. Sexto ibi
et vidi aliam bestiā. pdicit. io. ipsi eraciū qntū ad machomen⁹

legis sue sarracemice introductioēz. legit ei q̄ p̄ dīcō eradiō here
 si p̄nat⁹ p̄ cirū allexandrinū ep̄m ⁊ sergiū priarchā astātmopo
 litanū. q̄ asserebat tñ vñā nataz esse in xp̄o. p̄ tātas victorias
 quas habuerat. dū catholicā fidē nō teneret. iusto dei iudicō ipo
 tens est effec⁹. ⁊ insurrexit suo tempe circa anū. xxv sui impij
 machomet⁹ p̄nceps arabū sue sarracenoy ⁊ sectā phidā adm̄
 uenit. q̄ hacten⁹ s̄b r̄igno psay sueāt. v̄la vīce cū gente sua saria
 cenita illos debellat. ⁊ sic regnū psay instulit sub dominio sar
 racenoy. **Iste** igit̄ machomet⁹ designat p̄ bestiā q̄ hēbat duo cor
 nua similia agno q̄ illi dicūt eū habuisse donū pp̄hice sup om
 nes pp̄has. dicūt etiā ip̄z habuisse gr̄az miraklorū. nā m̄t cetera
 affunt angelū h̄bi fuisse locutū ⁊ arborē fici ad ei⁹ vocatōz fibi
 se humilit̄ iclmasse. bos etiā ⁊ agn⁹ ei locuti fūt. vt singūt. loq;
 bat aut̄ sic draco. id ē sic cosdroe q̄ sic ille voluit adorari vt de
 us. sic ⁊ iste vel salte voluit reputari maxim⁹ m̄t nūcios dei. vñ
 aſfūt sarraceni nomē machometi fuisse ante catoz mūdi i con
 spectu dei. ⁊ n̄ fuisset. neqq̄z mūdu ōdidiſſet. ptatez etiā p̄oris.
 bestie faciebat. q̄z r̄gnū psay ip̄e atinuauit et exaltauit. **Nā** reg
 nū sarracenoy ⁊ psay idem ē noie mutato sedurit etiā habitā
 tes i tra pp̄t se etiā do exceſſiblē quā ſecit. i q̄ tñ aliquid poſuit
 de igne celeſti. q̄z aliq̄ v̄ba ſumphit de nouo ⁊ veteri teſtamento
 et de ſcripta ſacra. ut decipet ſimplices xp̄ianos et iudeos. Inſli
 tuit etiā imaq̄z bestie. h̄ ē ſimū p̄tificē i ſecta ſua p̄ ſe. q̄z ſar
 raceni vocat caliphā. ut ip̄m decepti homies adorarē tanq̄z ha
 bentē ſp̄m vite. ⁊ potestate ſp̄ualem. **Vnde** ⁊ ſarraceni illi obe
 diūt. ſic ⁊ nos dño cristo. ſecit etiā homies h̄re caraeterē. h̄ ē cir
 cumſionē ⁊ alia ſacemēta ⁊ fallas cerimoias quas iſtituit i ſuo
 altorano. **D**recepit etiā ne quis poſſit emē l̄ vendere niſi habe
 at caraeterē bestie. q̄m ordianuit ut nemini ōmuicarēt qui blaſ
 phemaret legem ſuā i mo i ūxit ſarracenis ut cum n̄llo diſputa
 rent. h̄ q̄ ſtatū m̄ſicēt omnē blaſphemātēz legem ſuā. ⁊ q̄m
 ille pl̄ ſocuit ecclē q̄z aliq̄ ſeductor qui vñq̄z fuerit. q̄p nō ſo
 lum p̄fidē. arabiā. ⁊ h̄riā. i mo et egyptū. et affrica. ⁊ ifſpamiam. et
 p̄tē galia. ifſecit. id ēto. io. ip̄e dracoma ſecte illi⁹ iſhuans dicit
 q̄ homo q̄ habz itellectū oputet nūm bestie. **E**ſt em̄ numerus

seragita sex et fīm exposicōz innocēcij pape tciij. itelligūt anni
se xcēi seragita sex q̄bō deb̄ durare secta sarracenoy. q̄ si opu
tem⁹ atpe machometi q̄ cepit āno sexcentimo xxvij. iam m̄kto
tpe ēnferūt. vñ et ip̄met d̄fit̄t ut dicit q̄ a qn̄q̄gita ānis citra
durat eoy secta de gratia. q̄ fīm eoy p̄phas debuissit cessasse
Alij vo dicit q̄ p̄ morte machometi vnuisq; ad sectā suam
redijt. et q̄ dissipata ēlecta ei⁹. q; p̄ ea successor eui⁹ ebibet. et
p̄ m̄kta tpa ali⁹ q̄ dicit⁹ ē elegeip. tēpauerūt et dilatauerūt reg
nū et alchoranū. fecerūt corrigi emēdari abbreviari et expom̄. et
tūc sarracenoy lex dicit p̄pe inchoata. Si at abillo tēpe āni sex
ingēta. lxvj. opūtēt. nōdū eēnt ēnsacti. h̄ q̄ de futis nō ē p̄ c̄tu
dmē annūciādū. idēco itellect⁹ isti⁹ numeri spiritui sc̄o r̄liqua
tur. Morādū at q̄ mōch⁹ qdā noie sergi⁹ nestorian⁹ iuuit pre
dām machometū ad recipiēdū simplicitatē illā gētē. qui h̄tās i
latibulo qdām dat machoēto furti r̄spōla. et forte p̄dict⁹ mo
nach⁹ ē īmago bestie. de q̄ loqt̄ hic. io. Septio ibi. et vidi et ecce
agn⁹. p̄dicit. io. m̄kto r̄ligiosoy ac r̄ligiosay v̄ginū mātirū et
coronacōz q̄ facta ē diebō illis. legit ei q̄ āno dñi sercentefimo
xxvij. sarraceni firiā ifestarūt. et seq̄nti āno capta damasco feni
ce et egypto ier̄lm obfidētes expūgnāt. et qm̄ i egypto erāt m̄kta
mōsteria mōcboy et sāctimoiālū. fūlilit in firs̄ et in mesopo
tamia. idēco m̄kti r̄ligiosi et r̄ligiose q̄ i v̄gitate dño fūierāt no
lētes fūtudinī sarracenoy acq̄escē. mātirio coronati s̄t. āno et
dñi. cccc. xxxvij. sarraceni affrica trā xp̄iano cultū marie dedi
cā cepūt. et occupauēt. et m̄ktas v̄gies hēmitas et sāctimonia
les martirio coronauēt. d̄ q̄rū p̄mio et cātico et nūo copioso et
m̄kto. io. loqt̄ i hac pte cū dicit se vidisse s̄ montē lyon. i ecclā
fūphāte et cū eo. c. xlviij. mīlia q̄ cū m̄kterib⁹ non sūt comq̄nati.
qui secūt. Octauo iḡt. et vidi angelū alterū volantē. p̄dicit. io.
quādā notabilē genciu dūhonē. legit ei q̄ āno dñi septuagente
fimo. xxxxi. gg. p̄p tcius. misit qndā sāctū virū noie bonifacū
archiep̄m magūtmū. ad p̄dicādū i tbo nacōib⁹ fidē xp̄i. v̄dlicz
in turmgia frisonia. austracia. q̄ astatis fīme p̄dicauit et fidē plan
tauūt. demū aut ab inimicis fidei in frisia martirisat. scripsit erā
stantissime reprehēnshā l̄rāz regi angeloy tanq; legat⁹ sollēnis

51

ecclie rōne. h̄ p̄dicens iohānes. dicit se vīdīsse angelū volātē
 p̄ mediū celi. bonifacū sc̄ecce sollēnissimū legatū vt euāgeli
 zaret sedētib⁹ sup̄ t̄ram. fidē xp̄i. q̄ appellat euāgelū etnū ⁊ dix:
 it turmīs ⁊ fr̄isomib⁹. timete dñm. xc. **M**ono ibi. ⁊ ali⁹ angel⁹
 secut⁹ est. ⁊ introducit ac p̄dicit ipij ḡcoꝝ deprauatōꝝ. **E**st em̄
 sciend⁹ q̄ āstantino filio magni āstantini q̄ sedē rōni impij i
 āstantinopoli īst̄ulit usq; ad re p̄baotōꝝ r̄gm̄ ḡcoꝝ pauci fuerūt
 īpatores vē catholīcī. h̄ eorū pars maiorū fuit vēl arriana vēl eu:
 niciana. vñ p̄pt̄ fauorē eorū heretī catholīca eccliaz considerunt.
 marie aut̄ ab eracio ⁊ deiceps fuerūt īpatores heretica p̄fidia
 deprauati. ita vt merito deus decuerit eos p̄icē ⁊ a rōnoꝝ ip̄o
 separe. legit aut̄ q̄ āstans q̄ alio noīe dicit⁹ est āstantin⁹ nepos
 eraci⁹ q̄ filius filij sui imita⁹ h̄isim eraci⁹ āsenſit paulo āstanti
 nopolitono arhiep̄o. aſſerenti m̄ xp̄o vñā solā nataꝝ. b̄tūs vero
 martin⁹ papa q̄ ſedit āno dñi. ccccccl. celebrauit ōcliuꝝ. vbi ōes
 assertores iſtū ſuū dognatis ādeminauit. marie paulum falſi
 noīs priarchā q̄ re cognita āstans īmpator⁹ martinū papā āſta:
 tinopolim euocauit ⁊ inde eū ī exiliū relegauit multos etiam
 ortodoroꝝ v̄beribus ⁊ exilijs deprauauit. eo q̄ h̄iſi ſue nullate
 nus acq̄esce velle. iſtud ḡ ōcliuꝝ pape martini īmpatorē hereti:
 cū ādeminātis ⁊ p̄ aſequens detestatis totū ipū ſuū ſuūdēs
 io. dicit. q̄ ali⁹ angel⁹ ſc̄z martin⁹ clamauit q̄ babilō. h̄ ē ipū ā
 stantinopolitanū a q̄ aſuho oīm h̄iſi erq̄ ſedes īmpij ibi īſi:
 lata ē. ī totaz eccliaz emanauit. cecidit p̄ diuīſos errores. ⁊ a vi:
 no formicatōis ſue. id est h̄iſi diuīſay portauit ōes ḡetes. **X** ibi
 ⁊ tcius angel⁹ p̄dicit io. dñi. ḡcoꝝ repudiatoꝝ a rōnis. legit ei
 āno dñi. ccccccxiiij. pauit philipp⁹ nomiue bardan⁹ h̄ at cū eēt
 heretic⁹. om̄ies p̄magines ab urbe āstantinopolitana p̄cepit au:
 ferri. ip̄e misit rome ad papā āstantinū līas ſuū doḡtis. q̄s uīr
 ſcūs cohlio rōni p̄kli refutauit. ⁊ p̄cepit ac cū eo rōnus p̄kluua
 ſtatuit ne nomē h̄iſi īp̄atoris poneret ī cartis. nec p̄cuſſu:
 ſolidoy ip̄ius recipet. nec ei⁹ effigies ī ecclia ponet. nec p̄feret
 nomē ei⁹ missay ſolēnia. h̄ ſuūdēs io. dicit q̄ tci⁹ angls. ſ pp̄
 āstantin⁹ clamauit si q̄s adorauerit bestiā ⁊ imaq̄iez ei⁹ ā accepit
 caracterē. h̄ bibit d̄ vīmo ire dī. nā ſub anathemate p̄cepit ne

mpatoris philippi a pplo recipet ut dictum est. huc at philippum
archem q et anastasius oclis puanuit et ab impali dignitate de-
ponens ei hibi vendicauit ipium. Philippus autem in secerat iustitia
nun Augustum predecessorum suum et tyberium filium ei. unde ab illis die
bus Romani cepit de his a Constantinopolitino ipso et ipsum repudi-
are. XII. ibi. h sapia scion est pdicit iohannes multorum nobilium co-
missione ad rpm p habitum mōchalis suscepit et cassini motus re-
edificacōz legit enim q anno dñi. ccccccvij. quidam vir diuino amo-
re punctus romā veit et hortatu pape gg. ij. mōte cassini re-
pauit euolutis. xv. annis ex q loc ille a lōgobardis fuerat deso-
lat. concorrentibz autē plibz monachis p̄ eoz et abbas effectus
ē tā alios se qz rari subdit disciplinis. Circa illa etiā tpa legit
qz choeret ophra reges. aglorum romā veniūt ibiqz in monachos
a consi. regi regum militauerūt ctiā p idē ips carolomānū frat
pipini cū qngā annis regnasset. diuino timore cōpunctus. facinus
mōchus mōte qssiuū expecit. Similit et hilderico rex frātorum ad
religiōz īsshuit. et humiliat rex lōgobardorum cū uxore et filiis. vñ
maxia mltitudo potēciū et nobiliū mūdū cōpnetes. induerūt
xpm q tpaaspices iohannes dicit. h est pacientia scion. mūdū scz
otēnere ap̄t xpm. et statim de eoz stipendio subiunges ait. beati
mortui morte ciuli. q in dño moriūt. p religionis affūptoz
opa em illorū. xc. XII. ibi. et ecce nubez cādida. pdicit jo.
regni frātorum ī inflacōz in psonā pipini. legit erji q pipini filii
caroli marcelli victoriofissimi pncipis. cū regni frātorum pncipa-
tū tenet sub hilderico rege q solo regio noie otent. ocio dedit.
erat. pipini ipē legatos misit ad zachariā papā sūles qz poci
rex eē aut dici debaret. ille s. q magnos p rgm pace sustinet la-
bores. an q ocio dedit solo noie rgnaret. cui idē pontifex remā-
dauit illū detere appellari regē. qui bene rem publicam gubernā-
ret. et hac respōsione franci ait hilderico rege ī mōsterio retrū-
so. anno dñi. lxx. cōstituit sup se regē. h at fuit strenuissim⁹ rex
et falcē p̄tatis sue extendit ad regna francorum dilatationem
idē iohannes dicit se vidiisse nubem candidam. scilicet regnū
nobile plenū splēdore fidei regnum videlicet francorū q tūc
cepit splēdescere et florē. et super istam nubem vidit sedentem.

pipmū cū corona aurea & falce acuta ī manu. **XIII.** vō ibi. Et
 ali⁹ ausl⁹ us exiuit de tēplo. p̄dicit iohes pape stephani aduē
 tū ī frāciā & pipim iuocatō; q̄ austulfū regē lōgabardon⁹ le-
 git enī āno dñi. cclij. Stephan⁹ p̄p psecutōz austulfī lōgobar-
 don⁹ regis exiuit de roma. & ī frāciā remētē occērit pipm⁹ rex
 p̄ spacū trū miliarioz. & de eq̄deseendētē cū magna hūilitate
 tre p̄strat⁹ ad palacū suū papā deduxit cui p̄fatus p̄p lačabili-
 ter psecutōz ecclie aperuit. conḡans ḡ pipm⁹ copiosū exēcū
 Italiā agdit & exēcit⁹ austulfī a frācis debellat. vnde austulfus
 pacem cū romois ad nutū frācoz īnre opulſus est. s̄ post di-
 scessū pipmī austulfis federa pacis violauit. pipm⁹ igit̄ Itali-
 am repeſes. austulfū papie recluſit. & ad tenēdū pacis fed⁹ ī nī
 tū opulit ſcō petro q̄ q̄ ſuī iuris erat fecit restitui. & h̄ est q̄ io-
 hānes dicit. q̄ ali⁹ agls. l. p̄p Stephan⁹ exiuit d̄ tēplo ecclie rō-
 ne. & clamauit voce maḡ ad ſedentē ſup nubē. ad regē ſc̄z pipi-
 nū vt mittēt falce potēcie & exēcit⁹ ſuī. ac metēt austulfī & plz
 lōgabardon⁹. q̄ iā erat maſi & digni ut d̄ tra p̄cideret. apt̄ pse-
 cutōes q̄s ecclie deferebāt. **XIII.** ibi. & ali⁹ angel⁹ exiuit de tē-
 plo. p̄dicit io. caroli magi ſbſtitutōz. legit enī q̄ pipm⁹ duos
 filios habuit p̄mū q̄ dicit⁹ eſt carol⁹. q̄ p̄ felicitatis magitudie
 cognomi nat⁹ eſt magn⁹. p̄nī nō ipar gl̄ia. iñmo m̄to victorio-
 ſioz ac lōge p̄darioz. ſcd̄ ſo q̄ d̄cūs eſt carolomā⁹ q̄ mortuo
 monarchia regni frācoz ad carolū magnū deueit. & de illo di-
 citiohes h̄. q̄ ali⁹ angel⁹ a pipimo ſc̄z carol⁹ cū⁹ fili⁹ exiuit de
 tēplo ubi fuerat ī regē ī vnc⁹ halens & ip̄e falce acutā po-
 testatis & pbitatis et exēcit⁹ bellicoſ h̄ nō min⁹ q̄ ſuī ſuī pipi-
 n⁹. **XV.** ibi. & ali⁹ angel⁹ exiuit de altari. p̄dicit pape adriāni re-
 ſuī ad carolū. cont̄ eſiderū regē lōgabardon⁹ & desiderij capoz
 ac regni lōgobar. finē & deſtructōz. legit ei q̄ āno dñi. ccccccc
 lxxiiij. adriān⁹ p̄p ī maḡ angustia obſtē ſpablatis ciuitatiſ
 & malis ī nūis & delōgabardon⁹ rege desiderio ſibi illatis. ad
 carolū regē marino itinē nūcios deſtinauit obnire dep̄cas. ve
 oppreſſe ecclie opati dīgref. carol⁹ itaq̄ Italiā mgdiēs desiderū
 cū ſuī ſugat & int̄ papiā includit papiā demū capiēs deſide-
 rum ī exilio perpetuo ī gallias deportauit pariterq; vici

longobardi a frācis extinc eōꝝ regnū cessauit. ⁊ sic p̄p ⁊ rōna
eccīā a desiderio astulfi filio libat. ⁊ h̄ est q̄ hic p̄dicit io. q̄ an
gelus ali⁹ sc̄z adrian⁹ exiuit de altari in q̄ introierat sic sacerdos
ad celebriādū ⁊ hic hēbat ptātē sup ignē ⁊ aquā q̄ plenitudi
nē ptātatis i foro extīori eromūicādī ⁊ in iāndī q̄ auētas sigī
cat p̄ ignē ⁊ in foro intīori q̄ ad emūdarōz oscie p̄ saēmēta que
potestas signat p̄ aquā. ⁊ hic clamauit ad carolū vt nutriret fal
cem suī exercit⁹ ⁊ vīndemiaret borros. longobardos sc̄z q̄ iam
erāt digni p̄cīdi. q̄ ⁊ fecit ⁊ misit eos. in lacū ire dei. eos intīci
endo ⁊ capiēdo. ⁊ extūc sanguīus. p̄ stadia mille. cc. q̄ fama caro
li ⁊ ei⁹ potēcia fuit usq̄q̄ diffusa et ex ciuitatē ecclie. nā ad mī
deles ⁊ ad ḡtos ⁊ plas caroli fama puenit. ⁊ sic i hac tīcia vīsio
nū in ecclia vel ēta eccliaz atigerūt.

Vīho quarta

In quarta vō uīsione io. atēplat⁹ est qđ cōtigit ecclie in tpe q̄to
a tñslacōe vidlicz impij in carolū ⁊ in ḡmanos usq̄ ad tpa pa
pe urbani sub q̄ placuit bēnigntati dīume vt ierkīm ⁊ tra sancta
ac regnū israhel r̄stituēt ecclē ⁊ xp̄iamis sub baudino ⁊ godofī
do. **I**ncipit aī h̄ vīsio. xv. c. ⁊ vīdi aluīd signū. ⁊ durat usq̄ ad
ca. xvij. exclusiue. **I**ntēdit aut̄ describē. viij. plagas ⁊ psecuōes
nō qđē quas mali itulerint ecclie. h̄ pot⁹ quas mali sustinuerūt
iusto dei iudicio a bonis. aīq̄z aut̄ ad illas. viij. plegas p̄cētāt
tangit aliqua q̄ respiciūt tñslacōz impij a ḡcis mīfectos. vñ p̄di
cīt p̄ ordīmē. x. q̄ ēta tps p̄fatū in ecclia atigerūt. **O**rīmo nāq̄ in
troducēs. viij. nūcios ⁊ angelos q̄ debet. viij. plegas noniſhmas
cōez honorē ⁊ dilataōz. ubi oīdāndū q̄ carol⁹. xxxij. āmō reg
nauit i frācia aīq̄z ad rōnū impiū vocaret i tpe aī regni sui di
latauit regnū frācie. p̄mo qđē lārones obellando cū q̄bō noluit
pacē facē mī baptisaret ⁊ fieret xp̄iani. **O**eide vō sarracenos d
vaseomia ⁊ cesar augusta p̄pīlois ⁊ demū de ispania effugan
appostolo edificauit. **D**emde etiam hunos qui alios solebant
infestare subiecit totaliter et domauit. rogatu etiam impera
toris constantiopolitani a sarracenis ierosolimam liberauit.

studii etiā diuine sapie & phie pīs⁹ instituit & fidauit. voluit
etiā q̄ vniūse ecclie galliarū cātū & offm̄ discēnt a romais & illō
semp̄ celebrarēt. in tm̄ et fuit deuot⁹ fidei & ecclie q̄ dū ad līmi
na beati petri romā reiens festiaret. pedestris vno miliario ante
mīssū ecclie iuit. & om̄s gradus ecclie osculās sigillatū. ad sumū
puenit pontificē q̄ i atrio sup̄ ḡdus iuxta fōres ecclie assistebat.
et h̄ est q̄ hic dicit. io. se vidisse vitreū mare. h̄ est populū gal-
licū xp̄ianissimū baptisatū. mīxtū igne scelo. s. & fidei feruore ac
eos vincē bestiā & imagmē ei⁹. carolū scz & xiiij. pses ac exercitū
suū q̄ machometū i spainia & m̄ tra sc̄a ac sarracenos debellaue
rat stātes s̄ mare vitreū. hoc est sup̄ saxonē quos ad veritatē
fidei opulerūt & ad baptisatū habētes citheras dei & cātātes cā-
ticū mophi & agni. hoc ē offm̄. ḡg. & ecclie rōne. & dicentes mag
et mirabilia sūt opa tua dñe. iuste & vere sūt vie tue. ppter studi
um theologicū. qđ m̄cepit vigē in francia. in q̄ vie dī & ei⁹ opa
adorēt. dicētes et quīs nō timēbit te dūe. ppter reuerēciā & timo
rem q̄z carol⁹ habuit ad eccliaz & succelsores eū⁹. dicētes et q̄
om̄s gētes reient & adorabūt i aspectu tuo. ppter vitatē fidī cui
firmūt adheserūt. q̄ a p̄mo rege francorū xp̄iano hucvsl̄ q̄ nle⁹
a veritate fidei legitur deuialsse. q̄ non repititur in aliq̄ alio reg-
no. Vnde manifestū est. q̄ agruētissime vis romanī impij fuit
in carolū translatū. Tertio ibi. & post hoc vidis & ecce apertū est
templum. predicit iohannes. viij. plagaz futurū dispositōnē
et cū hoc eccliaz et cenbion⁹ p carolū dedicatōnē. Legit ei q̄
carolus etiam ante q̄z adipiscerēt dignitatem imperialeū fida-
uit m̄la cenobia & multas ecclias catherales. Vnde gallie et
spainie plne sunt cenobijs ab ipso fundatis. etiam fm̄ numerz
alphabeti et ordniem fundauit abbacias. & i p̄ma reliquit vnū
a. aureum. In secunda. b. et sic de alijs. que littere in pluribus
monasterijs hucus q̄z suant. & hoc est q̄ pdicit. io. se vidisse sep-
tē angelos restitos lapide mūdo & cādido p qđ designat q̄ es-
sent nuncij diuine vidicte exercende in malos. quibus dī qua-
tuor animalibz scz lucas dedit septē phialas plenas iracundia
dī quia ip̄e maxime predicit mala que futura sunt in orbe ut pa-
tet luce. xxij. ubi scribitur. erunt signa in sole et luna et stellis &c

subdit autem iohannes quod templum dei ipsis est sumo a maiestate dei propter
multiplicem cenobiorum et monasteriorum quod carolus edificauit. In quo
Iesu oratis multiplicis hucusque deo offerte. adiudicauit autem quod nemo
poterat in templum introire donec consumaretur viij. plage. quod christiani
in eum et templum domini non recuperauerunt usque ad ipsos urbani qui ille
quando effusione. viij. phialam. et ictu ad amorem pma. predicit duas hec
sumus ostendentes facta per papam adrianum legit enim quod constantinus
anno quartodecimo imperii sui. synodus episcoporum ecclias. xxx. in constantino
poli aggregauit. in qua premitus edictum de imaginibus dei et sanctorum
etiam ab ecclesia deponendis omnesque sibi subiectos uiare percepit su
per sancte crucis signum. nec aliquam dei sanctorum quod ei venerarentur
eos vero quod dei genitice iuocabant et eos etiam qui vigilias deo age
batur eosque quod ecclesiis assueti religiose uiuebant. eos etiam qui a uira
metis et iniudicis abstinebatur. et eos quod reliquias sanctorum penes
ut viros. monachos ut viros diceretur compellebat. aperte quod multi
martirium meruerunt. nec sub alio gentile persecutore presulles quod sibi hoc
martyris sunt. unde beatum stephanum per regnum annos id est etiam gentibus
venerandum amara morte martiris auit quod ipator nequam plaga
pessimi incendiis diuinitus percutitur et clamans adhuc vivus. igni ier
tigubili condidit miserabilitate moritur. cui succedit leo filius eius regnans
anno domini septuagesimo. lxxiiij. sub quod administracione saraceni patri
arche constantinopolitani adrianus papa apud nicenam synodum constantinopolitanum
in quod fides catholicae in presence prenis et filii eius constantini cunctorum
sibi episcoporum roborat. et heresies exercitium dei et sanctorum imagines in
perpetuum abdicat. id est etiam adrianus heresim felicianam ostendauit qui
assebat filium dei in diuina natura christum deum esse in humana vero nuda
patiuntur. et in diuina natura eum esse christum filium dei. in humanam vero ad
optionem personam dei et bonum diuidens in duas scilicet in personam
christi filii et adoptionem et quod ille due haereses. Prima. de iudicatione
imaginum. Secunda. de divisione personarum assimilata errori sarrana
cenorum quod detestantur imagines more iudeorum. et christum dicunt puram
creaturam more nestorianorum. ideo iohannes dicit quod primo

angelo id est adriano effundente phiala sua. factum est mulier pes
 finium quod anathematisatorem per sententiam ocilij genitalem illoies habentes
 characterem bestie. hunc est assimilacor ad legem machometi. Quarto ibi
 et secundum. effudit phiala sua in mare. predicit. i. o. romane ecclesie exere-
 crabile dangu. et vituperium per quosdam romanos fibi illatum. legitur enim
 quod anno domini septingentesimo octavo. leo sedet in rona ecclesia quod mor-
 clauem confessiois sancti petri cum vexillo rone ecclesie verbis carolo regi
 misit. ipso autem leone propter celebitate maioris letanie agente. in ipsa
 processione quodam ex romis clavis armati ipsum cepit. et lignam ei percide-
 rit et oculos eruerunt. cui voce et sensu diuinitus reddito iterum ei
 oculos et lignam radicitus euellentes eum seminuum roulatum in suos an-
 guine reliquerunt. et cum ab ipsis carnificibus tenetur in custodia in monaste-
 rio sancti erasmi. rursus fibi videlicet locundigibus officium fuit diuinitus
 reformatum. Nam igitur malitia prius. i. o. dicit quod secundum angelum hunc
 est ille romanus plus habens flagicior inventorum et procurator. effudit phiala
 sua. hunc est in rona ecclesia in qua principaliter residet vita baptis-
 matum et aliorum sacramentorum. et factus est sanguis tantum mortui. quod predictum
 papam leonem quodam semimortuum reliquerunt roulatum in suo sanguine ut di-
 catur enim et melius de propulo romano mortui sunt. hunc flagicio desciendet. Qui
 tamen ibi et tecum effudit phiala sua. predicit. i. o. dei vindictam per carolum in
 romanos exercitam et eiusdem caroli in imperatorum curatorem narrat namque si
 gilbertus quod profecit leo de carcere effugiens ad carolum regem venit in fratre
 ciam. et oppositione signis rex adolescentes. cum exercitu romano proposito
 predictus venerabilis papam non suam sed rem collocat. casus examinatus
 res ipsorum romanorum redemantur. et primos de maioribus romanorum decollavit
 Scribit enim quod decollauit. ccc. una die. et propter hoc dicit. i. o. quod ter-
 cius angelus scilicet carolus. effudit phiala sua scilicet indignacionem suam super
 flumina et super fontes aquarum. hunc est super maliciosos romanos
 qui cum flumine malicie effuderunt. legitur autem quod omnes populi hunc audi-
 tes. gaudentes sunt et marie duxerunt spolitane. quod predicto leone fau-
 bat. et prius adiunquabat. et propter hunc subdit. i. o. se audiuisse angelum
 aquarum id est illum ducem quod princeps erat plurimum populus. dicentes in istis
 est domine quia sanguinem dedisti eis bibere. legitur enim quod romani illo te-
 pore quam iam ab imperatore constantinopolitano duabus oculis destiterant ac-
 ceperunt tunc occasionis oportunitate quod hinc executo imperatore

ostatino filio suo impiū sibi usurpauerat. vno oīm dñsensu cara
lo regi in patoria laudes ad amāt eūq; p manū leonis pape
coronari faciūt. cessante q; i augustū ipm appellant. z sic impa
uit carolus āno dñi. lxxxiij. facta ē aut. xiiij. rōni impij translacō
euolutis ānis cīcāt. ccc. lxvij. ex q; ostātīm bāpt̄ est. a filuestro
populi romiani hāc translacōz iustā reputātis apt̄ m̄ltā demerita
sc̄; pp̄lm. dñtē et dñe de⁹ om̄ps vā ostēdīs. insta iudicia tua. q;
pdic̄t qndā notabilē rebellionē factā i impatorē ottonē. secūdū
et i. ḡg. pp̄m quītū. p qndā pēciū romanū noie crescēciū. legit̄
ei q; pfat̄ cīscēciū cū es̄t fact⁹ p̄cī⁹ romanoy z debēt ecclaz
defendē. volēs sibi mótu ottonē secūdō impiū usurpare eicit
pp̄m. ḡg. dī sede bti perrī cū iuria z fauore. z i trūf̄t qndā viuen
te bestialit̄ sūi sc̄leris sp̄licē noie. io. z legit̄ q; tūc t̄pis pp̄ls ro
man⁹ i ipatorē isurrexit. z m̄ltis ex militib⁹ ei⁹ p̄emptis. ipz in
palacō obsederit. tot⁹ et pp̄ls q̄si italic⁹ i ipatorē estuauit. z cō
iurauit vt vix simulacō pacto ipator abstract⁹ a roma disces
hit z hoc est q; io. pdic̄t qrtū angelū. s. cīscēciū phialā suā effu
disse i sole id ē. i pp̄z videlic⁹ q; hē sol sic iſfulhit. i tēplo di z simi
liter i ipatorē. q; dñs est de iure alioy regū sīc sol rex planetā
rū. z afflīcti sūt hoies de roma z italia estu i rācūdie. z diuīacō
nis z blasmapherūt ptātē i pialem z ecclastica. cū tñ utraq; sit a
deo. **P**ep̄tio ibi. z quīt⁹ angel⁹. pdic̄t. io. vīndictā p pdictū or
tonē ipatorē exēcitā m cīscēciū apt̄ rebellionē pdictā. legit̄ ei q;
otto t̄ci⁹ pdict⁹ āno. c. lxxx. sūi ipij pfatū cīscēciū ē agssus bello
victus q; crescēci⁹ fugit. h̄ i fuga sp̄phenſ⁹ vili uram̄to ipoitus
attēctus paulati. lingua z oibus mēbris truncat⁹ ad vltimū an
vrbem suspensi⁹ ē. iohānē et pseudo papā i trūf̄t a crestēcio i
carcē mori fecit z ockoa sibi eruūt. z hoc ē q; hic. io. dicit quītū
āgelū ottonē ipatorē effudisse phialā suā sup sedē bestie. hoc ē
sup papatū. io. bestialit̄ vīuēns. z sup ipū crescēciū bestialiter
usurpatū. z fēm ē regū vītūq; tenebroſū. q; alter mortu⁹ ē i
carcere. z alter mēbrati trūcatus z ido mādauerunt liguas suas

p̄ dolore & quia rōni nō appbauerūt factū ottois. volētes mag
 nū habē ip̄tōrē exselpis crescēcū & virauerūt q̄ ip̄m ut dictū
 est. ido subdit q̄ nō egerūt penitēciam ex opib⁹ suis. Octauo
 ibi. & sext⁹ angel⁹ effudit phialā suā. p̄dicte. io. gg. pape. vii. cō
 stāciā et ecclie a fuitute libatoz. ap̄t̄ vtutē suā legit ei q̄ āno dō
 mīm millesimo. lxxiiij. gg. septi⁹ q̄ p̄m⁹ dict⁹ ē hildebrand⁹. ro
 me sedit. hic at fuit vir nimie sanctitatis & p̄dit⁹ spū p̄pheticie.
 ita ut secreta cordis rimaret. h̄ p̄ libertate ecclie fidelissie labora
 uit. vñ in gñali ocilio a se celebrato. anathematisauit om̄is simo
 naicos. & uxoratos sacerdotes a diuino officio rimouit. exdmuni
 cauit. et om̄is electos q̄ iuvestiturā ecclay accipēt de manu laic⁹
 cōcūqz cū tñ p̄p̄ ipatōres & reges & p̄cipes hibi usurpasser hāc
 iurōdōz sup̄ ep̄os & platos q̄ hūc p̄p̄ surrexit ipatōr. hēricus
 et mlti ex laicis. mlti et p̄lati q̄ a symoia d̄clmare nolebat. mlti
 et q̄ d̄tinēciā nō tenebat. magistri et plurimi falso emigentes.
 p̄uis dogmatib⁹ plebē aūterūt ac ecclastica disciplia. & tā graue
 scandalū ortū ē vt nulli⁹ heresis tpe sancta ecclia ūniori sc̄is ma
 te fit discessa. extūc aut̄ p̄dict⁹ p̄p̄. gg. p̄dictū ipatōrē hēricū ex
 om̄itauit. & aliū elegi fecit. h̄ impator hēric⁹ expūgnatis fortis
 licijs & castellis q̄ p̄. gg. q̄ ip̄m erāt. romā obledit q̄z rōni exci
 piētes. gg. p̄p̄ i exilii relegauerūt. v̄ & mortu⁹ est. d̄stāciā igit̄ h̄
 p̄pe p̄uidēs. io. dicit q̄. vi. āgel⁹ vidlicz. gg. effudit phialā suā i
 fluiū magnū eufratē. i ipatōrē vidlicz rōnū & i statū ecclie tūc
 tpis mltis d̄tinēcijs & symonijs & alia vicijs d̄p̄uatū. & h̄ca
 uit aquā vicioz i gñali vt p̄paret una libe electiois & i
 tronisacōnis regib⁹ ab ortu solis. h̄ est regib⁹ q̄ sūt reges sola
 res q̄ tam antea nō hēbat viā libam. cū ab ipatōrib⁹ & p̄ncib⁹
 laicis eos opteret iuestiri. Nono ibi & vidi de ore draconis.
 p̄dicit. io. quādā notabilē p̄secuōz quā turci & sarraceni i xp̄ia
 nos exēcuerūt. Legit ei q̄ ēta annū dñi millesimo. xcvi. soldā⁹
 babilonie & turci om̄is tras xp̄ianoz q̄ vlt̄ mare erāt muasērt
 dilatauerūtqz turci suū impiū usqz i antiochiā. & asiam minorē
 vt impū ḡcoz in magna pte vastarēt. Est aut̄ sciendū q̄ siē
 xp̄iani habent p̄dicatores suos q̄ crucē p̄dican̄ q̄ sarracenos sic
 & exūso sarracei suā scelātes phidīa habēt suos p̄seido p̄phetas.

qui contra xpianos aiant saracenos. et pdicat madometum et tales tunc in surrexerunt et dictauerunt reges illos saracenos ut m surgerent in xpianos et vastarent terras eorum. et h est quod h pdicit iohannes se vidisse paulo post. viij. angelum. scilicet papa gregorius. exire de ore draconis h est regis play et turcorum. qui cosdroas rex psarum superius dicitur est draco. et de ore bestie. scilicet soldani babilonie et de ore pseudo apphe. id est collegij pseudo pdicatorum se zelare fingendum mathometum. exire tres spus iniudos in modum ianaru h est tres aiosas exhortaciones. qui quibus saracenos exhortatus est et reges. et adiutatos eorum ut aggarentur ad pliandum h xpianos in quantum tunc plio omnipotens dominus magnificabit. dabo victoriam magnifica suorum populo xpiano ut ita dicatur. subdit autem quod beati erunt xpiani. scilicet qui illo tempore vigilauerunt. et a pdicatis sarracenis patientem cogga bunt autem pdicte getes in loco qui dicitur hebraice armagedo. quantum interpretatur resurrectio nostra congregati fuerunt in terra sancta in quantum dominus passus est et resurrexit. x. ibi. et viij. angelus pdicit iohannes iherusalem xpianorum cruce signos et geniale passagium factum h turcos et saracenos. legit enim quod anno domini millesimo xcviij. urbanus papa octilius celebrauit in claro monte diocesis alimeni in quo statuit quod hore beatitudinis omnium die diceretur et eius officium diebus sabbatorum solemnis ter celebraret. ibique receperit lras ab allelio ipatore constantino polis. in quibus atinebat misericordia ciuitatis sancte iherusalem et oppressio sua a turcis. tunc quod papa crucem pdicauit et legatos solenes misserunt per iherusalem xpianitate passagium predicauit. tunc occidentales populi una inspirante omni duces et comites nobiles et ignorabiles dimittes et paupes. fui et liberi. episcopi et clerici et monachii. et senes et iuuenes. pueri et puelle. Omnes vero aio nullo nullum angariate ab hispania prouincia. acquitania. britania. scocia. anglia. normania. francia. lotharingia. burgundia. germania. logobardia. et apulia. et iherusalem regnis. et signo sancte crucis signati ire parant in iurias dei in hostes xpianos nois vindicare et sic dicunt iherosolimam. nonque tot in una coire solum. quatuor etiam enim estimaret nubes per gentium. iherosolimam sexagesies centum milia. opium tunc hominum nimis ipse vincebat. diuiserunt se autem in tres partes nam quid per ungum iherusalem iuerunt constantinopolim. quid vero iuerunt per sclauom. quid

aut p apuliam. hoc est q̄ h̄ dicit iohannes. q̄ cū angelus. viij.
 scilicet ipatoz alerius. effudit phialā suam in aere p famā scilicet;
 & līas nonficas urbano psecutōz tūc tūc exiit vox de tro-
 no ecclie dñice urbano. fūm ē q̄ petia. & tūc fce sūt voces. pdica-
 tōis crucis & tremot⁹ magn⁹. qual nūqz fuit. q̄ rōmocio hoīm
 vndiqz ḡfreniū ut dictū est. tūc etiā fulgura & tonitraa fuerūt
 Nam comete & mīta alia fiḡ appuerūt. facta est autē tūc ciuitas
 maḡ. h̄ est ille gradis exēcīt⁹ xpian⁹ i tres ptes. & p tres ptes
 iuerūt ut dictū est. & tūc babylon maḡ. h̄ est saracemishim⁹. veit
 in mēmoriā an dñi dare illi de calice m̄dignatōis fūe q̄ nūquā
 saracemishim⁹ fuit sic os̄fus⁹ & būliar⁹ s̄e in illo passagio. ita ut
 ap̄t gradiez exēcīt⁹ xpiani saracem apulsi fuerūt xp̄m dñm blas-

In vō visione pdicit iohānes totū //phemare. **V**iho. V.
 decursū tps a restituōe ciuitatis sancte ierlm & regni isrl q̄ fa-
 cta est sub pp̄ urbano āno dñi. m. xcviij. p exēcīt⁹ dñi q̄ illuc
 cū crucis fiḡculo īssretauit. vs q̄ ad tps antirpi & diem iudicii
 extremi. & durat ps ista us q̄ ad p̄ncipū caplī. ii. exclusiue. Orl-
 mo ḡ pdicit saracenis & sekte machometistatū erec̄bile & hor-
 redaz culpā. & h̄ p totū ca. xvij. obiōfiderandū q̄ tō secta sarracenoz
 diuīla fuit in duo dñia p̄ncipalia quib⁹ pfuerūt duo sol-
 dami. & vnū quid dñium h̄ebat capud & sedē i phide & p̄ncipes
 illius dñij dicebat soldanus t̄coz fūe psay. Almō vō dñmū
 habuit & h̄z sedē suā i egipto in ciuitate babylonie. cui⁹ p̄nceps
 d̄r soldan⁹ egypti. in t̄ ista autē duo dñia fuit & est diuīho. ita q̄
 āno dñi. m. fci traz i eōsolimoz uadētes mō sarracenos q̄ erant
 sub soldam egypti dñio expulerūt nec ex tunc soldan⁹ babilo-
 me recuperare ip̄a; potuit de manu t̄coz. Vtrūqz autē impiū q̄
 vnū sarracemishim⁹ īstituit plenū est om̄i t̄pitudie & formicatōe
 q̄ le illa est fetidissima. & q̄ nullā pbihz imūdicie t̄pitudinez
 qm̄ pot⁹ puocat. Olena est etiā lex illa noib⁹ blasphemie ap̄t
 infinitos errores q̄s dicit de xp̄o & de padiso. ita vt sit mirabi-
 le q̄ diuīa iusticia rāto tpe illā durare p̄nīttat. & tū nō obstan-
 tib⁹ illis spurcijs & diuīcijs. delicens & apliacōe dñij sarraceni
 plurimū p̄spant. feditatē ḡ isti⁹ sekte volens apire jo. p̄mo il-
 laz exp̄mit. sub quadā figura. d. q̄ vnus de. viij. agelis dixit sibi

q̄ ostenderet sibi dāmōz mētricis magne vīdebz sariacenis
fim. m q̄ fornicati sunt reges t̄re z inebati de vīno p̄stitutōis
ei⁹ ad līam quātū ad duplīcē fornicatōz corporis q̄ d̄sistit i car-
nalib⁹ imūdicijs. z q̄ d̄sistit in p̄dolatria. z recessu a cultu vī dei
qui est xp̄s. Dicit autē se vīdissē nūlīterē sedentē sup bestiā hoc ē
ipū turcoz residens in possessione z tra soldam egypti. nazer-
pulerat eū de ierlm. z tō h̄ria soldan⁹ turcoz v̄e p annos. xc p
bestiaz autē intelligit soldan⁹ egypti. z p m̄lierez soldan⁹ phidis
z turcoz. z h̄ rōnabilit̄. q̄ egyptij r̄spectu turcoz bestiales sūt
z nim⁹ nobiles z bellicosi. dicit autē q̄ bestia h̄ebat capita. vii.
z cornua. x. p̄pt diūlas puūncias z diūlos pr̄incipes q̄ sub sūnt
soldano egypti. m̄lr autē erat c̄cūdata purpureo z corrīmo. sicut
dicit app̄t potēciā z proh̄pitatē regni turcoz. h̄ebat autē sc̄ptū in
frōte mīsteriū babilon magna m̄r abhoiacionū t̄re. vt itelligat̄
p babilon non ciūtas illa q̄ est in egypto. s̄i pocūs se c̄ta sāra.
cenoz q̄ m̄r est om̄is abhoiacionis. z app̄iat regno turcoz
phidis app̄t sepulchrū machometi q̄ d̄r esse in arabia in fine c̄ta
p̄ncipi. phidis. h̄ est m̄lr q̄ erat eba sanguine sc̄oy ibu. q̄m diūlis
tpibus miscerūt sariaceni immūabiles xp̄iauos. Deinde ibi. et
mirat⁹ sum cum vīdī sem. p̄ admīratōz iohānis q̄ gēbat t̄p̄
pū ecclī. agel⁹ sibi figurā expoit z p̄o. dicit sibi quid s̄igt bestia
exponēs q̄ ip̄a fuit z non est signat em̄i soldanū egypti q̄ an̄ an-
nos. xc fuit dñs in ierlm z h̄ria. sed tunc nō erat. q̄ p turcos ex-
pulsus erat inde s̄i dicit q̄ ascensura est de abbisso. h̄ est de egip-
to. z mīteritum ibit q̄ ad līam capta ierlm z recepta de manu
turcoz ascendit rex egypti ad debellandū erēctū xp̄ianū. z t̄m n̄
p̄ualuit. iimo maior pars exēcit⁹ suū i mīteritū iūt. Deinde expo-
nit sibi quid signat. vii. capipita. q̄. vii. montes. vii. puūncias
q̄ subiciuntur predicto soldano. z q̄d s̄ignificēt. x. cori ua. q̄. x
admiratos v̄k reges q̄ om̄es vna die p̄dictū soldanū immabūt
ad pugnandū q̄ agnū z exēctū suū ut dictum. Deinde expo-
nit quid iportant q̄ p̄klos z gentes z linguas. xc. q̄ ex p̄dictis
pateat. Gēdo ibi. z post h̄ uidi. posita culpa et secta detestabili
sariacenoz. predicit iohannes. in ip̄a dei vindictam z debitam
penitēciā adeo illatā. ubi cōsiderandū q̄ sicut exhistor patet

162

Ademarius ep̄s podieñ. fuit legat⁹ aučtate apostolica. dirigens ex-
erctū dñi. q̄ in ierlm ac traz scāz iuit āno dñi. m. xc. viij. fuit at
vīr ille marī fernozia ⁊ marie aučnis in vita scia ⁊ in fama. ⁊
marie p̄tatis quātū ad aučtē a p̄p̄ sibi om̄issa; eo igit̄ p̄plni dñi
fortiter exhortāte. m̄ltia p̄lia ⁊ m̄ltos afflictos habuerūt cū sar-
racenis. vñ legunt̄ sex vīcīo sarracenos debellasse. ⁊ tandem ierlm
anno chīa ⁊ totā syriaz in xpianoy dñiūm īstulerūt. ⁊ tūc affi-
sa est babilō. h̄ est secta sarracenoy q̄ forniciatōib⁹ suis ⁊ imun-
dicijs potauerat oēs gentes. h̄ ē ḡ q̄ h̄ p̄dicit io. postq; viderat
ml̄ierē se vīdissē aliuū angelū. vīcelic̄ legatū. descendētē de celo
ecclie. q̄ missū a latē pape. ⁊ idō habete; p̄tate; magnā ⁊ tō tra-
scā ⁊ acies xpiana illuīata ē a gl̄ia vīte scie ⁊ doctrine sue. ⁊ ex-
clamauit i fortitudie aciē exhortādo. q̄ cecidit babilō. h̄ est sar-
racemissim⁹ in p̄sencia exercit⁹ xpiam. Tercio ibi. ⁊ audiūt aliaz
vocē p̄dicit io. p̄senciuū i p̄fato exēctu exhortacōz salutisferaz. Et
ei sciēdū q̄ v̄l p̄fat⁹ legat⁹ v̄l sacerdotes ⁊ lati m̄ltiū erāt in exē-
ctu ad p̄dicādū. exēctu dñi monebāt ad p̄niaz ⁊ ad vītā scāz
⁊ ne cum sarracenis ūicarent. multiā eti tunc d̄ sarracemissimo
exiuerunt ⁊ vīdentes vītū dñi facti sunt xpiani. In speciali at
legit q̄ dñs appūit in somnis cuiusq; p̄bro in exēctu existentii
dicens sibi q̄ exēct⁹ xpianoy a deo se elōgauerat p̄ pccm. idē
co illos dimiserat ad horā. tāta em̄ famē affecti sunt. ut sarrace-
noy corpora fetēda comedē sint opulsi. dū etiā obſiderēt q̄dā
munitissimū castrum ape ierlm. viij. māfionib⁹ situm. contigit
m̄ltos eoy pire. ⁊ idē d̄s amonuit in somnis p̄b⁹ p̄fatū. ut
monēt exēctū ad p̄niaz ⁊ ut nō ūicaret cū pccis sarracenoy ne
forte accipēt de peis eoy. ⁊ h̄ ē q̄ h̄ dīc io. se audiūsse alia vo-
cē illi⁹ p̄bri. d̄ exite de illa pp̄s me⁹. s̄bdit tria p̄ca sarracenorū
apt̄ q̄ d̄s p̄iuuit eos ⁊ a q̄b⁹ nolebat xpianos exiē. p̄mū pccm ē
hoicidū ⁊ malicie. ⁊ illd̄ tāgit ibi. reddite illi h̄c ⁊ ip̄a. fm̄ ē pec-
atū caris ac delectacōis supflue ⁊ inūdicie. q̄ tāgit ibi quātū
gl̄ificauit se ⁊ in delicijs fuit. Terciū ē pccm supbie ⁊ iactancie
q̄ ibi tāgit. Deode. vt regia ⁊ vīdua nō sū. ⁊ p̄ hijs trib⁹ cōclu-
dit eq̄ratē diuine vīndce ibi. Et ideo in una die veniēt plage
ai⁹. Quarto ibi. et flebūt et plāgent se. p̄dicit maloy boīm sibi

spaciēciū dolorē ⁊ tristia⁹. ubi sciēdū q̄ tra scā cū habebat opti-
mos port⁹ in mari sicut ioppen. achon. et tirū. sic etiā ppe arabi
am vnde portat̄ aromaticā et res valde p̄cīose. ppe q̄ tenebatur
a f̄cis & fluebant ad eam plim̄ mercatores. horū igit̄ stuporem
et sp̄assionem h̄ io. ponit. vtēs colore rethorice q̄ m admiratōz
ducit. ⁊ p̄mo dicit de regibus mirabunt. deinde ibi. ⁊ negaciato
res tuū. dicit enī idē de mercatorib⁹. ponēs diūsa ḡna ⁊ modos
mercū. deinde ibi. ⁊ omis gubernator. dicit idē de nauigantibus
Hotandū aut̄ q̄ scient dicit clamabūt. vidētes locū incendi⁹ ei⁹
q̄ nariat iſter. quod pīcē ⁊ ignē sup muros ierkm̄. m̄i iactauie
rūt. ita q̄ null⁹ audebat appm̄qre. cū q̄ ex dū decreto nudis pe-
dib⁹ tot⁹ exēcit⁹ orando ecuīret vrbez. viij hūiliacōis die. idib⁹
iulij. vi. feria cepūt eā. **Q**uinto ibi. exulta sup eū celū. pdic̄t io.
erēcit⁹ xp̄iani in illa hora exultatōz ⁊ leticiā. legit enī q̄ ingre-
dient̄ xp̄iani in tēplo salomis ⁊ in porticu cū sarracenis bello
durissimo cōtrito tāta in eos debacan sūt cede ut i occisor̄ sang
uine vs q̄ ad eq̄y genua eq̄tant̄ tunc q̄ mādata vrbe. cū mī
ra leticia priarha ordinat̄ et rex elegit ⁊ spolia diuidunt̄. de q̄
leticia h̄ dī. exulta sup eam celū. exēcit⁹ scilic̄ xp̄ianoy celic⁹ ⁊
apl̄i sancti. h̄ est ep̄i succedētes apl̄is q̄ m pdic̄to agmie erant
⁊ ap̄he. pdicatores scilic̄ in acie existentes. **F**erto ibi. ⁊ sustulit
vn̄ angel⁹ fortia. pdic̄t io. quēdaz ultimatū afflictū cum solda-
no babilonie ac durissimā pugnā. legit enī q̄ capta ierbz ordia-
to q̄ priarcha ac rege electo. cum milites repatriando agerent
ecce soldanus sarracenorum egipci debellans eos. venit cum. c.
milib⁹ equitū ⁊. cccc. milib⁹ peditū. quib⁹ cū ocr̄isset exercitus
dñi in q̄ nō pl⁹ q̄. qnq̄ milia equitū ⁊ xv. milia peditū erat cō
pugnante p̄ suis suis ⁊ nube eos ab estu solis defēdēte saria.
ceni solo eoz ipetu tīti pīectis armis oēs fugierūt. cesa q̄ sūt. c
milia paganoy i porta vo aschaloie suffocati sūt vs q̄ ad duo
milia ⁊ eoz q̄ m mari pierūt. ⁊ q̄ m spineta sumptu sūt nūs
nescit et h̄ est q̄ dicit h̄ io. vn̄ anḡl̄ fortez sc̄z godefredū qui
elect⁹ erat in regē iēosolimitanū. viij vtiq̄ forte ⁊ strēnuū. lap-
dez quasi milorem misisse in mare exereitum sc̄licet sarraceno-
rum cōpulisse vt se in mari demergeret ⁊ pīret. et ideo vox

cytharedonz et musiconz in eis defecit. et sic alias ep̄i effuderant
sanguinē scōy xpianoz ita ip̄i saraceni tunc t̄pis infecti sunt
dño xpianos appugnate. **VII** ibi post h̄ audiū q̄i tubam. pdic̄t
iobes leticiā diffusaz p totaz eccliaz de isto felici triūpho. diffusa
nāq̄ fama hui⁹ victorie p totā xpianitatem. et rumorib⁹ pstre
pentibus. et q̄tuor seniores. vniuersit̄ scē ecclie cathedrales tocius
xpianitatis. et q̄tuor aialia. q̄tuor s. priarche. vniuersa ecclia leticia
p̄fuse dixerūt alba et laude et gliaz et gray actoz sup h̄ dño red
diderūt. et h̄ est q̄ h̄ dicit. **VIII** ibi et audiū q̄i vocē tube. pdic̄
iobanes exultaz et leticiā oīm illorū xpianoz q̄ tūc remāserūt
p spriam. Est em̄ sciendū q̄ legat⁹ aggregatōe facta oīm ep̄orū
exaltauit vocē sua. q̄i tubam et om̄ies ep̄i assistes q̄i tonitrua
acclamabāt dicētes. gaudem⁹. q̄i venerūt nupcie agni dñi. sc̄z
ihsu xp̄i. et uxor eius. exēcit⁹. s. dñi ibi existens prepauit se. et da
tum ē ei ut coopiat se bishino. h̄ est iustificacōib⁹ scōy. **X** d̄ brāz
nāq̄ legat⁹ et ep̄i pdicatores exēctui dicebāt q̄ nō poterāt tu
eri nec coopiri ab incuribus saracenoz. n̄ p iusticiaz et bona
vitā et orōibus scōy. et notandū q̄ jo. docet nos hic exponē. li
brū istum. cū dicit bishinū em̄ iustificacōes sunt scōy. p hoc em̄
innuit uba esse mīstica nec intelligēda esse corporeal. h̄cei istud
bishinum non erat corporeale. s. spūale sic nec celū nec tuba nec to
mittū. nec equus. nec bestia. nec ceta q̄ in h̄ libro scribunt. **IX**.
ibi. et dixit michi scribe. ponit io. sui ip̄ius reuerēciaz ap̄i libera
cōz ierlm p angelū ostensaz. pūdēs em̄ in spū confessionez sarra
cenoz. et libera cōz tre sancte q̄ anno dñi. mrc. facta est. et q̄ xpia
mi obtinent de illa tra bene usq; ad. xx. dietas p̄nimia exultaci
one et reuerēcia voluit agelū adorare s. p̄hibit⁹ ē. et dictum ē
ei ut adoraret deū et dñm ihni q̄ erat testis h̄oy verborū et dñs
om̄is spūis apphici et om̄is visionis. **X**. ibi et vidi celū aptum
pdic̄t. n̄. r̄gis iēsolimitani substitutoz et ip̄ius m̄tuplicacōz et
excellenciā. legit em̄ q̄ anno dñi. m̄. c. godefridus dur lothorim
sie qui electus fuit in regem iēsolimitanū mortuus est. frater
q̄ eius noīe baldom⁹ vir magnanim⁹ et fidei deuot⁹ et in bello
strēnuissim⁹ sibi i regē substitut⁹ ē et apud bethleem coronat⁹
mox saracenos iuadēs cepit cesariam palestine et admiratum

ac ep̄ni sarracenorum ibide existente; et regnum plurimū dilatauit
et quācā illa ipa ncepit ordo hospitariorū templariorū et theo-
tonice q̄ sunt et fuerūt ordines militares et signo crucis insig-
ni ac q̄i quedā societas exēcit. idēto iohes dicit se vidisse equū
albū. et baldom⁹ q̄ sedebat sup̄ eū vocabat fidelis in ordine ad
xp̄m. et verax quātū ad votū q̄ fecerat de passagio ultra mario-
nū et iudicabat cū iusticia in ordine ad p̄ximū et cū iusticia pugna-
bat q̄ sectaz sarracenorum et oculi ei⁹ erant sicut flāma ignis rōe
feruoris zeli q̄z hēbat p̄ fidē et in capite ei⁹ erat multa diadema-
ta p̄pt̄ crebras victorias q̄s habuit de sarracenis et p̄pt̄ h̄ sub-
dit q̄ vestit⁹ erat veste ahsplā lānguiē sc̄z sarracenorum et vocabat
ei⁹ nomē v̄bum dei. q̄ p̄pt̄ p̄dicatorū sacra; et v̄bū fidei traz suā
lothormgiā relinqrat et venerat in traz sc̄z exēcit⁹ etiā celi ho-
spitarij. sc̄z templarij. et theotonici sequebant eū in eq̄s albī
vestiti bisso. h̄ est iusticia et sc̄tate nā ip̄met iohānes ita expo-
suit s̄ bī sinū hēbat etiā sc̄ptū in vestimento suo et femore rex
regū et dñs dñancū q̄ amo re ḡis regū int̄ alias v̄tutes v̄nne
clā et castitatē suabat. regnum ideo ierosolimorū ceteris dign⁹ et
nobilius reputat. p̄pt̄ qđ regnans in eo potat dīci rex regum
etiā p̄ anthonomasiā sic rosa flos floy. XI. ibi vidi vnu an-
gelum p̄dicit io. priarche ierosolimitani q̄ dicebat ardiacon⁹ ex-
hortatorū et p̄phiaz legit em̄ q̄ baldayno coronato sarraceni ha-
buerūt responſū a demonijs vaticinanti bi eis q̄ ierkī esset cl̄
eo ab eis capiēda et fudit⁹ et deſtruēda et q̄ oib⁹ nefādis horribili⁹
dcm̄ ē ipa dñici et glōsi sepulchri p̄t̄ frustati v̄fringēda
crux q̄z dñica ad mare delata in remotissimo pelago submergē-
da. et p̄pt̄ istud respoſū valde aiāti sunt sarraceni ad ipugnādū
xp̄ianos q̄ audieus priarcha ardīa tō⁹ xp̄ianos et q̄ excitabat
asserens q̄ ip̄i facerent magnā stragē de sarracenis ita ut aues
celi possent saturari de carnis regū tribunorū et equorū. et h̄ est
q̄ h̄ dicit io. se audiuisse vnu angelū. videlicet priarchā stantem
in sole intelligēcie et p̄phie uīl in sole auctatis ecclastice. q̄ sic sol
refulgit in templo dei et hic clamabat voce magna omnibus
auib⁹. id est xp̄ianis vīl ad h̄am auib⁹ materialibus ut tō
garenur ad comedendum carnes regum. xc.

XII. ibi. et vidi bestiam. predicit jo. baldwyni regis d' soldano et ei
exercitu miraculosaz victoria legit enim quod baldwyn anno xx. regni
sui tam aiose quo sarracenos cum suis milibus ad volabat quod tybia
dem sidonem acharonem. et cunctas urbes tuaritinas tpe bni
subegit anno domini m. cxxiiij. p. sat rex a sarracenis preuentus capi-
tur. de quod re mete excedentes usque ad lx. milia aggant ut xpiaos
a finibus suis extinquaret. xpiam vero in arto positi. utriusque sexu nec
non pueris et lactantibus infantibus ieiuniu mdicentes et ex exemplo
viniuntur pecoribus pabula denegantes die pungue in dieta
vix tria milia cum tanta multitudine ad pugnandum pretendunt. pri-
matus autem gaudetur in fronte. primo quidem patriarcha per vexillo fe-
rens crucem xpis. deinde abbas quandoque cluniacen. pferens lanceas
infixas in latere ihu xpis. denide epes bethleethan ferens in pectore
lac sancte marie virginis. Sarraceni vero ne quis possit ex xpiais
euadere. eos circulariter undique circumserunt. et dum ita. in proprie-
tate pectorum habent splendorum habent aere scisso cecidit super erectum
paganus. et omni robore virium deo faciente illico eneruati
in fugam versi sunt. ubi non solu a viris etiam a pueris et feminis
cedunt. et legit quod pierunt in bello. viij. milia in aqua vero submer-
si sunt quandoque milia. et tamen omnes xpiani incolumes sunt reiuli. et per
modum ciuitatem illam famosissimam typum xpis impio subiugarunt et h
est quod h. predicit jo. dices se vidisse bestiam. id est regem egipci. et res-
ges tre ad miratos. scilicet et potentes sibi subiectos congregatos ad
faciendum plu cum eo qui sedebat in equo albo cum reges scilicet jeho-
solimitanos sic capto ut dictum est. et comprehensa est bestia. rex
ille uidelicet et pseudo apphe quod falso predixerant iherusalem subiunctam
et petram sepulchri domini configundam et missi sunt in stagnu
ignis ardentia. quod in corpore et in anima sunt occisi. ceteri vero
gladio sedentes super equum consumpti sunt sicut patitur historia pro-
missa. XIII. ibi. et vidi angelum descendentiem predicit iohannes
quandam notabilem reconciliacionem factam inter imperatorem henri
cum quantum et calixtum papaz. legit enim quod anno domini m. c. xv. discor-
dia illa que facta fuerat inter regnum et sacerdotium sub papa
gregorio qui dictus est hildebrandus et ex agitata fuerat a successo-
ribus eius. victore et urbano et pre omnibus a paschali

erat magis scādalo toti mūndo. distebat at nī h̄ discordia. q̄ im
proz nolebat auētate z cōsuetudie ipatoz oīm q̄ a carolo magis
q̄ p̄m⁹ de regib⁹ frācoz ipauit rōnis iāqz p. ccc. z eo amplius
ānos ipauit sub. xliz. ap̄licis z licite dederat ep̄atus z abbacias
p̄ v̄gaz z anulū. z h̄ esse suū ius allegabāt. hac v̄tigz cōsuetudie
ipatoz volebat vti. **S**ed eō censabāt sūmī pontifices. ḡg. vīctor.
vīban⁹. z pascalis ex sīnia z iudicio finodali. nec posse. nec de-
bere dari per v̄gam vel anulū ep̄atum vel alia ecclāsticā dīcta-
tē vel iuētiturā p̄ manū laicalē. z q̄cūqz accipiebat. ex cōmūica-
bant. p̄ recōciliacōe ḡ ista fienda reit hēric⁹ qnt⁹ h⁹ noīs ipa-
tor romā ibiqz renūciāuit sub hijs v̄bis ego hēric⁹ ipatoz deo
z scīs eius petro z paulo z dīno pape calixto scē q̄ romane ec-
clēhe dīmittit omnē iuētiturā p̄ anulū z baculū z cōcedo m̄
omib⁹ ecclās liberam electionē fieri z asēctionē. **X**uius ḡ recō-
ciliacōis z allegacōis ipaliz potēcie tps̄ pdīcit iohānes m̄ hoc
locō q̄i ait. Et vidi angelū descendente de celo. videlz calixtū pa-
pā habentē clauē abbiſhi. id est auētate claudendi portas inferi
z apiēndi portas celī z econūso. naīz eadē est clavis celū. ap̄ies
z infernū claudēs. infernū q̄ claudēs z celū claudens z haben-
te etiā cathe naz magnā m̄ manu sua. q̄r multitudinez platoz. car-
dinalū z ep̄oz assīstētū. marme m̄ h̄ fac̄o. z app̄ehendit q̄
p̄ censura ecclāsticā z excoicacōz draconē sp̄ētē antiquū q̄ ē dī
abol⁹ z sathanas p̄ q̄ miuit ipū romanū. sathanas em̄ int̄pre-
tāt adūlariū vel contrariū. rōnū aut̄ impūl p̄ maiore p̄te sp̄
fuit contrariū z obiūl fidei xp̄iane. p̄mo quidē obsorbendo cru-
delit z euēdent h̄c draco tpe ipatoz paganoz sub quib⁹ marti-
rizati sunt sci. Deinde vō ad modū sp̄ētis p̄ venenū erroris tpe
ipatoz h̄ticoz. z demēde ad modū diaboli. duos bolos facē cu-
pientis tpe ipatoz illoz q̄ nō contenti iurisdictōe z auētate
ipali que solū ad tpalia se extēndit. usurpauerūt h̄bi auētatez
sācđotalem et papalē. p̄ baculū z anulū dīctates ecclāsticas co-
ferendo z in plib⁹ alijs iuri ecclāstico derogando. subdit autē
q̄ ligauit z clausit et signauit. Calixt⁹ papa istud impūl scilicet
auētate illā auferendo. vt deinceps n̄ ōseducat gentes sp̄oiace. z
ḡ sp̄m sanctum dando sp̄ualia donec cōsument āni mille. non q̄

de opusculi a tpe calixti nec etiā ab incarnatione dñi. qd iā īfieriū
h a filuestro pp & cōstantino sub quo scē dotes incipunt regre
& vt r̄ges honorari. qd an̄ dsueuerūt mīfici & virilit hē fū ēcta
ri. **XIII.** ibi. & vidi sedes. pdicit io. impij & sacerdotij cōcordiam
firmatā legit ei qd sub tpe lotharij impatoris qd successit herico
pdicto & minocēci pape ij. fuit summa cōcordia m̄t impiū & sacer
dotū ita vt āno dñi. m̄ cxxxv ut maiestis apparet cōcordia impa
toris & ecclie. m̄ die scō p̄t̄. cum papa missar̄ solēnia cele
braret astantib⁹ impatore p̄ncipib⁹ & epis vīsa est corona au
rea de celo descendēs super monasteriū ubi papa celebrabat.
super coronaz aut̄ infidebat colubā habens in rostro churibū
lū cum incenso qz ardētes cerei p̄cedē videbant. que quid n̄iho
cōcordiā imperij & ecclie manifestissime appbabat. & h̄ est qd h̄
subdit io. se vidisse sedes. papalē & imdalem & sederunt super
eas papa et imptor & iudicium datū est illis. Sciedū etiam qd il
lo tēpore ordo canonisat̄ p̄mostracēn. & mōstic⁹ cistercen̄ q̄si
due oliue in aspectu dei & quasi due sedes in quib⁹ xp̄s per d
uocōis pinguedinem & perfectōis lumē singularit̄ residebat p
omnes fere xp̄iani orbis cōminis bone opiois odore diffuso no
nas abbacias ubi cult⁹ dei ante nō suāt̄ cōstribebat quānis an̄
an̄ incepissent tunc in ordo cistercen̄ per beatū b̄. fuit maxime
dilatat⁹ q̄ q̄si an̄ deficiebat. bene ḡ dicit io. se vidisse sedes has
duas religiones & multos sedentes & quiescentes in eis per co
m̄placō; & multiplice pfectō; **XV.** ibi & alias decollator̄ pdicit
saladij maria; pfecto; quā exēcuit i xp̄ianos auferēdo ab eis
trā sanctā. legit em̄ qd āno dñi. mclxxvij. saladij inūabili m̄
ritudine gēcū oggata galileā in gressus. cum exēcitu xp̄iano
gredit. & p̄ma qdē die nr̄i gesserūt forci⁹. h̄ fa die fit nr̄o stra
ges mirabilis & rex xp̄ian⁹ captus est. & crux dñi a sarracenis a
sportata viro qz aut nūqz nr̄is tpib⁹ in aliq̄ plio tñi sagūinis ē
effusum templarij q̄ppe & hospitārij pceres qz & viri forcio
res vel trucidati vel capti sunt & sic xp̄iani nr̄is exigētib⁹ meri
tis sunt sarracenis & genib⁹ subiugati & tota trā sanctā & ciui
tas scā ier̄k in una cūm ciuitatib⁹ alijs bene usqz ad. xx. dieras
de ira quas tenebant ante a xp̄m ēdite sunt in manib⁹ saladani

Manc igit̄ desolatōz & decollatōz xpianorū q̄ p̄p̄ extēplaris v̄b̄
hospitarijs p̄sencie saladam oblati sūt iubēte eo om̄ies p̄ter
decollant̄ sic dicit historia. hāc utiq̄ decollatōz io. p̄uidēs dicit
se vidisse aias decollatorū p̄pt̄ v̄bum dei & p̄pt̄ testimoniū ihesu
xp̄i. **XVI.** ibi. & q̄ nō adorauerūt p̄dicit io. p̄ticularē recuperatōe
p̄p̄ p̄dictam desolatōz iā factā. legit̄ em̄ q̄ āno dñi. m. cxxxvii.
crescebat rumor vndiq̄ lamētabilis de t̄nsmarinis. ptib̄. & ni
gemiscebat mūdus. p̄les q̄ signo crucis accepto ne ier̄m̄ xpo
nebant. vnde ipatoz. rex frācis & anglie. & ḡn̄lhelmo rex s̄icilie
& innuabiles archiepi & epi. p̄ncipes comites milites & baroēs
cruce signati sunt. & āno dñi. m. cxcj. achon recepta est a xp̄iaīs
capōe audita timōr & tremor irruit sup sarracenos a schalonē
aliaq̄ castella q̄ de manu n̄rōz rapuerūt diruūt vacuaq̄ dimit̄
tūt & p̄p̄ h̄. āno dñi. m. ccxvii. xp̄iani damiatam vrbem valde
pp̄losam cepunt. ubi. lxx. milia sarracenorū tam fame q̄ gladio
pierūt. hūi igit̄ recipacio h̄ designat cū dicit io. se vidisse eos
qui non adorauerūt bestiaz. regē scilicet egip̄ti. nec īmagiez eius
videlicet machometū. nec accepūt caractarē eī circūfionem scilicet
& cetēa exēmenta sarracenorū. & subdit q̄ vixerunt. h̄ est ip̄ius
p̄sencia mortui viderent. & regnauerūt cū xpo. mille ānis. reg-
num sc̄i xp̄ianitatis manu tenēdo usq̄ ad t̄ps antir̄pi. **XVII.**
ibi ceti v̄o mortuorū p̄dicit ip̄ij vacatoz & cessatioz fcaz sub fri-
derico. ij. p̄ ecclesniāz & cēsurā. legit̄ ei q̄ āno doi. m. cxxix. orta
est discordia int̄ papā & impatorū fridericū. cū ad ociliū ḡnalem
dueniūt capti sunt pis̄is ab impatore duo cardinales & multi
alij prelati. p̄pt̄ quod excommunicat̄ est impator. & tandem cum
emēdare nollet ab innocentio qrto successore gḡ. deposit̄ est i
ocilio lugd̄. & rōe istius friderici multi sp̄ualit̄ mortui sunt scis-
matici. et ḡ sentēciam ecclie illi ad herētes. ita vt istud scisma ad
huc in multis ptib̄ p̄seuēt. vnde de fautorib̄ illius impatoris
scismatici dicit hic io. q̄ ceti mortuorū sp̄ualit̄ non vixerūt do-
nec osūmarent mille anni. ubi v̄i innue apostilla p̄fisi q̄ dif-
fudit frideric̄ in xp̄ianitate vix pot̄ er̄miari usq̄ ad tempus
ntir̄pi. q̄ designat per millenariū ānos. **XVIII.** ibi. h̄ est refur-
rectio p̄ma predicit duay religionum utilem institutionem et

mūdō fructuosaz sc̄z ordīs nūoꝝ p alnū xp̄i. & fessorē franc sc̄u
 & ordīs pdicatoꝝ p eximū p̄ez & doctorez dñicū. legiſ eñi q̄
 tpe pape inocēciꝝ & ipatoꝝ friderici hos duos sc̄os tāq̄z duo
 luiaria dñs destinauit. q̄ instituerit duas religiōes. q̄y doctrīs
 exhortatōibꝫ meritis et ex eplis q̄i tō xp̄iamitas videt iſurrexiſ
 se cū xp̄o & in nouitate vite abulasse. vñ cū fit duplex resurre
 ctio vna spūal p grāz & vītate & dūlacoꝝ ac vīta sc̄az. & alia coꝝ
 palis cū aie corpibꝫ vniuent in fine in aduentu hōꝝ duos ordī
 nū videt. pma resurrectio inchoata & tot⁹ mūd⁹ mnouat⁹. nam
 aut plen⁹ erat erroribꝫ et actibꝫ xp̄ibꝫ. ita vt h̄ dicat io. q̄ h̄ est
 resurrectio pma & q̄ brūs ē & sc̄us q̄ halat pte in resurrectioe
 pma q̄ i hijs nō habz locū. xc. xli. et cū oſumati sūt mille āni
 pdicit an̄xp̄i introductioꝝ & pſecutoꝝ ac bishimam. vbi cōfiderā;
 dñ q̄ isti mille anni post quos predicitur aduentus antichristus
 & hoc ſupra vbi dicebatur donec conſumentur mille anni. &
 poſt hoc oportet illum ſoluī modico tempore. dubiuī ē a quo
 tēpore debebat oputari. & maifestū est q̄ nō poſſit inchoari. a
 natuuitate xp̄i. q̄ iā inſherūt mille. ccc. & ap̄lūis nec tñ adhuc a
 paret ante xp̄s. & ideo alij pbabiliꝝ inchoat a baptismo aſtan
 ni ſub tpe pape filuestri qñ xp̄s & ecđa incepit regrē et honor i
 piſ inſlar⁹ eſt in pſonaz filuestri. & in rōnaz ecđiaz. et epi ac ſac̄
 dotes honorari ſunt ſic reges q̄ iā p ccc. ānos ſub pagamis ipa
 toribꝫ a trocīt fuerat trucidati. ſedit aut̄ filuester anno dñi. ccc.
 xv. q̄ ſi tollant ab hijs q̄ hodie oputant remanent mille & tres
 et hic iā deberet eſſe natus. et h̄re tres ānos xp̄i quod c̄titudo
 iſti⁹ mūi magis debet ſcō ſpūi refuari. q̄ aſ ſubdit io. q̄ ſeducet
 gentes q̄ ſunt ſup q̄tuor angleos tre gōg & magog volūt aliq̄
 dicē q̄ iſta eſt gens cartaroz q̄s vlt mōtes caſpios alexander
 induſit. iſti aut̄ āuo dñi. m. cc. xl. de mōtibꝫ illis egressi. vastaue
 rūt georgiā armeniā moiorē pndiā & turquā & tandem ceperūt
 ciuitatē potētissimā baldac & caliphām ſarracenoz inſfecerunt
 & poſtmodū p̄comū alapiā et domascū deuastanerūt irruerunt
 etiā in vngariā poloniā. romanaz tuſciaz. zō. regna magna atq̄
 uſq̄ ad fines germanie puenereſ. & cū anhelēt ad obtinēdaz
 monarchiaz volūt aliq̄ dicē q̄ iſti introducturi ſunt antixpm. q̄

Hic videt minuē. aug. tñ dicit q̄ ḡtes gog & magog nō debet intelligi vñ p̄lēs & una gens. h̄ totū corp⁹ dyaboli. homī iniqui rū & malorū. ap̄t qđ h̄ io. dicit ip̄os esse sup̄ q̄tuor angelos trē. & eorū nūm esse sic arenā maris. isti om̄es tpe antixp̄i p̄sequent̄ ciuitatē dilecta sc̄ ecclaz in toto orbe diffusam & finalit̄ deuora bunt & destruent cū suo capite antixp̄o. XX. ibi & vidi tronum magnū p̄dicit io. diē iudicij & s̄niaz dei extremā q̄ dāda est post tpa antixp̄i. & p̄mo introduceit regē s̄niante. Sc̄do cetū s̄niām expe c̄tate. ibi. & vidi mortuos. t̄cō. sc̄ia. cui⁹ l̄z accusantē. ibi. & libri apti sunt. q̄rto sc̄ptaz testificantē ibi. & aliis lib. aptis est. q̄nto s̄niaz ocludentē q̄ d̄firmabit ex dupli libro. q̄r ex libro sc̄cie c̄ libz iudicat q̄ s̄niaz app̄babat. & ex li. diuine p̄scie. & h̄ facit ibi. & iudicati sunt mortui.

VI. viſio & vltia

N. vij. v̄o & vltia visione describit io. statū vniuersum p̄ iudicium. Et p̄mo quidē in gnali statū toci⁹ mūdi. Sc̄do v̄o i speciali statū ip̄ius celi & glie sc̄oz. q̄ facit ibi. Et reit vñ d. viij. anglis. Circa p̄mū facit q̄tuor. p̄mo nāq̄ p̄dicit innouacōm elemētoz. Nā celū tra & mare totū innouabit nō quidē q̄ ad substantiam h̄ q̄ ad qualitates. & h̄ facit in p̄ncipio caplī. xxi. v̄ & h̄ viſio incipit. & vidi celū nouū et tra nouā. Sc̄do ibi. & ego io. vidi p̄dīc inouacōz homī electoz & d̄firms auētate vocis exētis de tro no. ibi. et audiū vocē magnaz de trono. Tercio ibi. Et dixit q̄ se debat in trono. ecce noua facio oniia. p̄dīc d̄sumatoz et inouacōz vniuersoz. vnde subdit. factū est ego sū alpha & omicium & finis. Quarto et vltio p̄dīc distributoz st̄ipēdīoz q̄ erat p̄pē tua imutabilē et etna. Nā iustis reddet vita p̄petua. et quātū ad h̄ dicit. ego s̄cienti dabo de fonte. iūstis aut̄ calamitas etna & imētiabilē pena q̄ est mors sa. et quātū ad h̄ subdit. timidis aut̄ et icredib⁹. deide ibi. et reit vñ de. viij. anglis. p̄sequit̄ in speali statū celi futurū p̄ diē iudicij. & describit gliaz celestē q̄ ad. xij. iudicōes. p̄mo quidē omēdat eā quātū ad sitū ibi. et sustulit me in spū in motē magnū et altū. Sc̄do describit eani quātū ad sū pulchritudiez et aspectū ibi. habentē claritatē dei et lumē eius. Tercio quātū ad m̄gissum et duodenariū aditū ibi. et habebat nūm habētē portas. xij. Quarto exultit eā quantū ad firmum

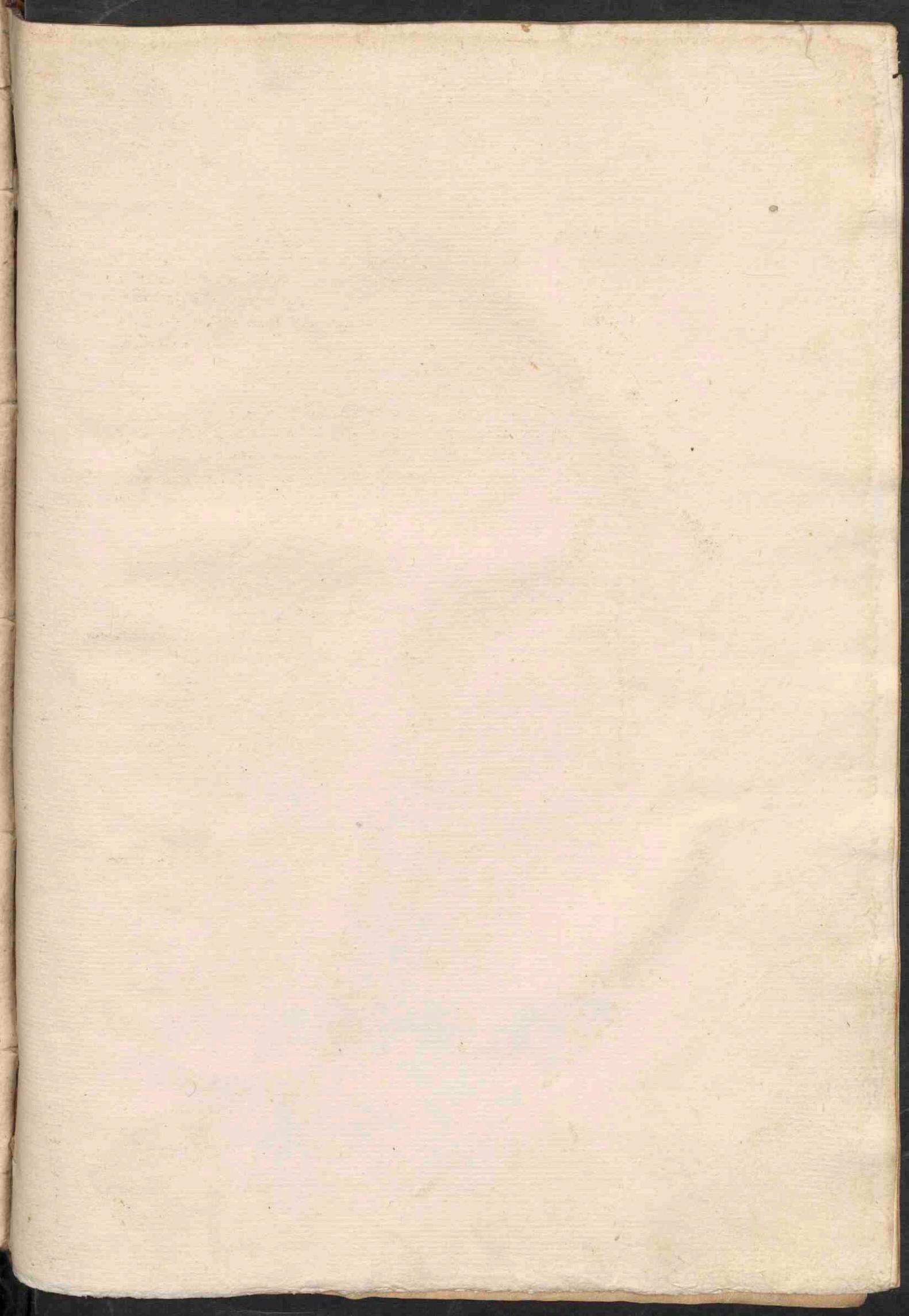
fundamētū ibi. ⁊ mur⁹ ciuitatis habēs fūdāmēta. xij. Quīnto magificat eā quātū ad suū gyp⁹ ⁊ circūspacū ibi. ⁊ q̄ loquebat mecū hēbat mēsurā harū dmeā. Septo magificat eā quātum ad materie nobilitatē ⁊ valorē in mēsum ibi. ip̄a vō ciuitas aur⁹ mundū. ⁊ pōit q̄druplicē matiaz. Nā uīs est de iaspide. Ciuitas de auro. fūdāmētū vō mūri ex. xij. lapidib⁹ p̄ciosis. ⁊ porte ex margaritis. Septio describit edificiōn̄ mod. ostēdens q̄ ita mu-
ros nō h̄z gazophilacia nec tēplū. s̄ dñs de⁹ ⁊ agn⁹ erit ibi pro-
tēplo. ⁊ ip̄e est vna speciosa platea. ⁊ h̄ facit ibi. ⁊ platea ciuita-
tis. Octauo ex tollit eā quātū ad suū directū q̄ est claritas dei
ibi. ⁊ ciuitas nō eget sole. Nono describit eā quātū ad ritū q̄ ob-
fūat in ea. q̄ porte ip̄ius nō claudent nec aliqd̄ imūdū m̄bit i
ip̄az. ⁊ h̄ facit ibi. ⁊ porte ei⁹ nō claudent. XI. describit eā quātum
ad spūale potū q̄ recabunt. habitātes in ea. ibi. ⁊ ostēdit mihi
fluiuū aq̄ viue. XII. describit eā quātū ad appriū et glōfū cibū
ibi. in medio platee ei⁹ lignū. vbi etiā pōit cibī nouitatē. d. q̄ af-
fert fruct⁹. xij. p̄ singulos mēses. ⁊ cibī sanitatē. subdēs. q̄ folia
lignī ad sanitatē gencū. ⁊ cibī etiātē ⁊ ppetuitatē subdēs. et
omne maledictū nō erit ampli⁹. XIII. extollit claritatē celestē quā-
tū ad actū et exēcītū habitāciū i ea. h̄ em̄ erit exēcītū glorie.
natare sc̄z et videre semp faciē dei ⁊ agni. ⁊ illūiari ab eis ⁊ reg-
re in sc̄la sc̄loꝝ cū eis. ⁊ h̄ facit ibi. Et sedes dei et agni.

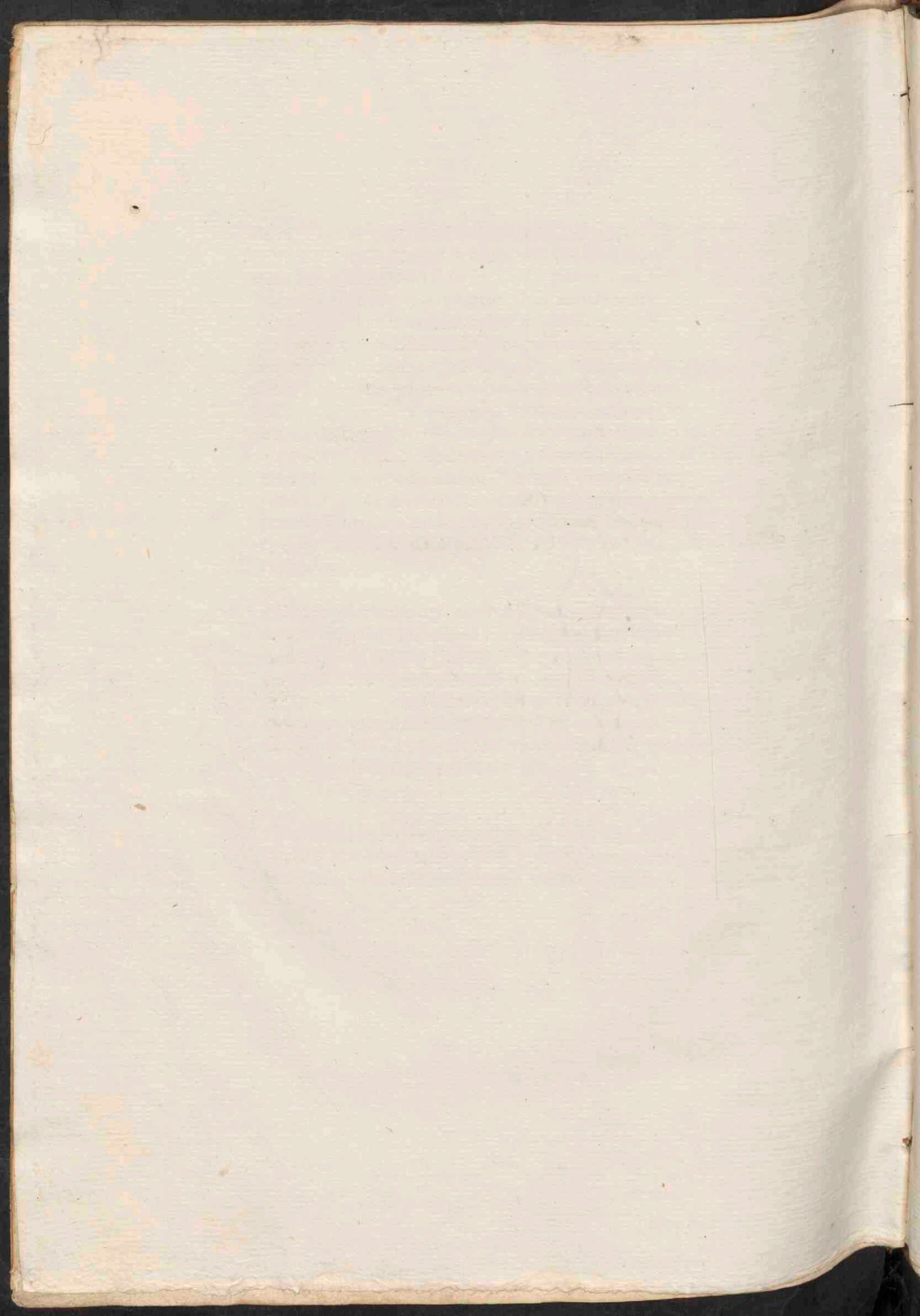
Ost sex visiones in quib⁹ exp̄ssa est otinencia futurop⁹
fibdit io. libri isti⁹ auctatē ⁊ imutabilitatē ⁊ cetas ei⁹
odictiones. vñ p̄mo ostēdit hūc librū esse valde auten-
ticū ⁊ firmū d. hec v̄ba fidelissima sunt et v̄a. ⁊ auctatez ip̄ius o-
cludit. et ex pte dei. d. Dñs de⁹ sp̄rituū app̄haz. ⁊ ex pte angelī
mediatoris ⁊ int̄nūcijs. ibi. m̄ist angelū suū ostēdere. ⁊ ex parte
ihu xp̄i. subdēs ⁊ ecce venio velocit. ⁊ ex pte iohannis p̄donei
sc̄ptoris fibdit. ⁊ ego iohānes q̄ audī. ⁊ vt ostēdat auctatez
suā. declarat se nō m̄orē anglo in grā. p̄mo parē q̄ nō p̄mi-
fit se angel⁹ adorāre ab eo. et facit ibi. vide ne feceris oseru⁹ em̄
fo. ibi. et dixit ni ne figueris v̄ba. ostēdit librū istū eē satis itel-
ligiblē nec om̄imo clausū. d. q̄ nō om̄imo claudat ⁊ signet v̄-
ba app̄hie hu⁹ librī. ⁊ rōnez hu⁹ assignat q̄ in libro isto agit

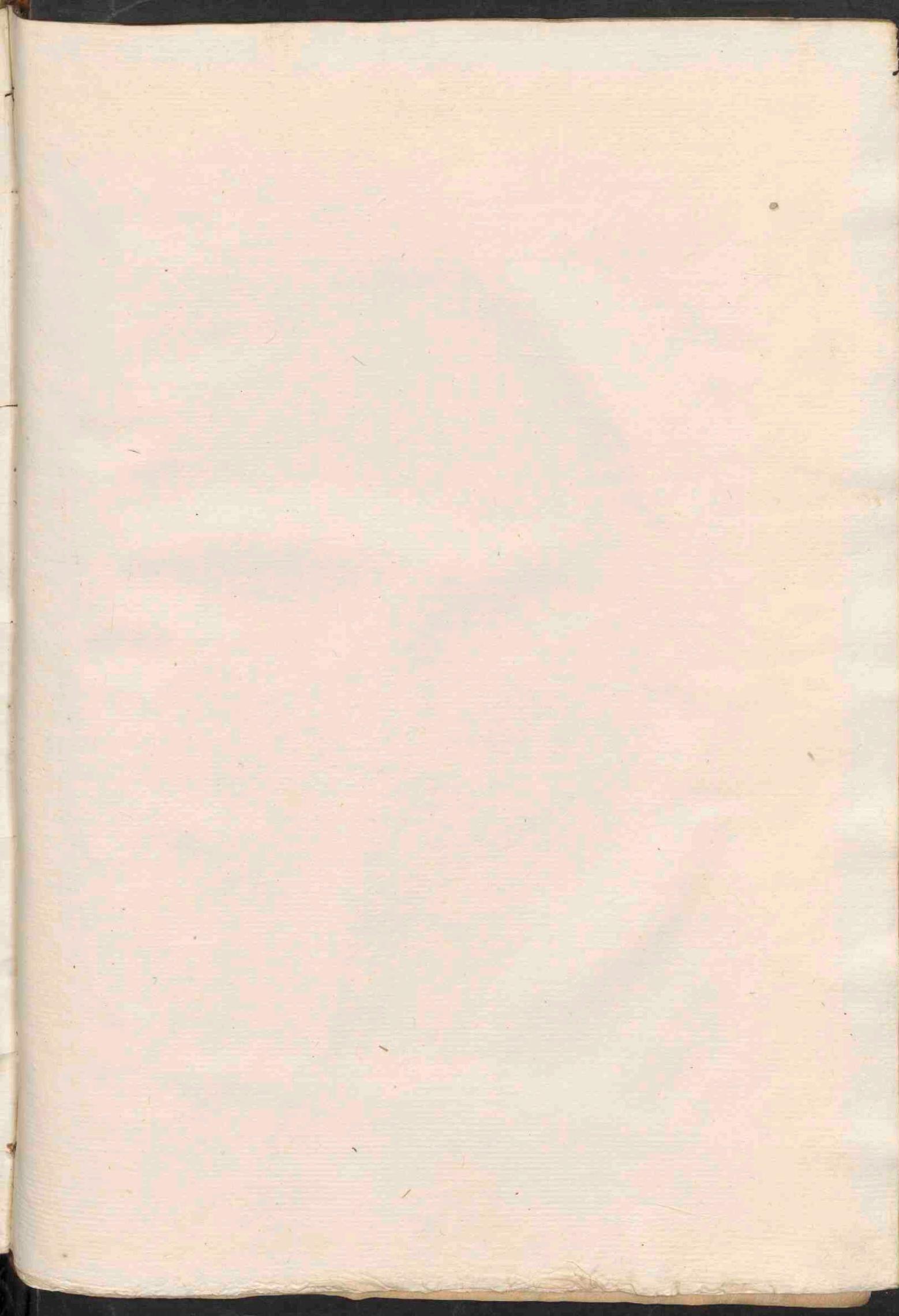
de suis. ut de pacientia dei in sustinendo malos et de longitudo in
differendo propria bonorum et de equitate sum quae reddet vincuique iuxta
opera sua. et idem bonum est quod sit aliquis patens et intelligibilis ibi iste. et
hac ratione inuitus ibi ipse enim propter est quod non coegerat. Tercio ostendit
librum istum esse nobiliter valde et dignum. quod reuelatur est ab illo quod
est alpha et omnis principium efficiens omnem. et finis universorum. et hoc facit
ibi. Ego sum alpha. Quarto ostendit hunc librum esse utiliter et acco-
modum et valde proficuum ibi. bene quod lauavit stolas suas. Quinto ostendit
ipsum amabilem et acceptum quoniam ab amatissimo Ihesu reuelatur. et
hoc facit ibi. Ego Ihesus misericordia mea. unde subdit. Ego sum genus
et radix domini. et addit spodus et spoda dicitur rem. Secundo ostendit
ipsum esse finaliter et amplectum totius scriptae divinitatis ibi. testor enim omni
audienti. unde dicit quod huic libro nichil est apponendum nec subi-
tendum. Ultimo cludit hunc librum per sacre orationis et postulacionis
deuote verbum. dicens. rem domine Ihesu cum gratia domini nostri Ihesu Christi omnibus
nobis amen.

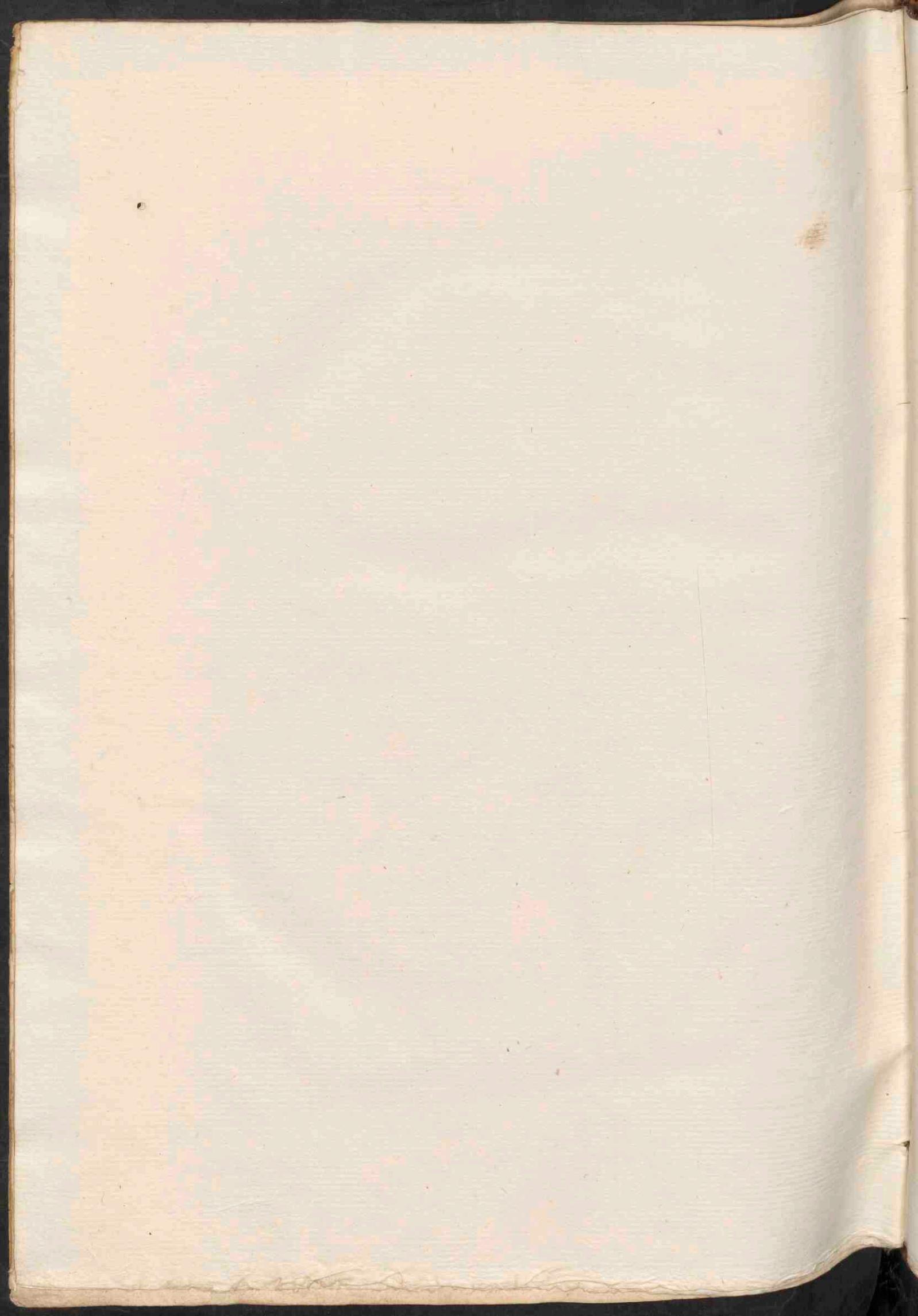
In hoc igit libron quantum primario epistolaum pauli actuum et canonicarum
et libri apocalypsis. octaua psalmi et ultima sacri canonis consumat ad
quam ascendere oportet per ascensum adorificem et aromaticam. Cum enim hoc
psalmi marie deseruatur instructioni morali et edificatione fidei. ut visu
est in toto decursu studentes in ea debet per executionem eorum diffun-
dere aromata et suavitatis odorem ut accedat quod scriptum est cantum.
Hoc ascendit sic virgula funis ex aromatibus mirre et thuris et
unius pulueris pigmentarij. secundum.

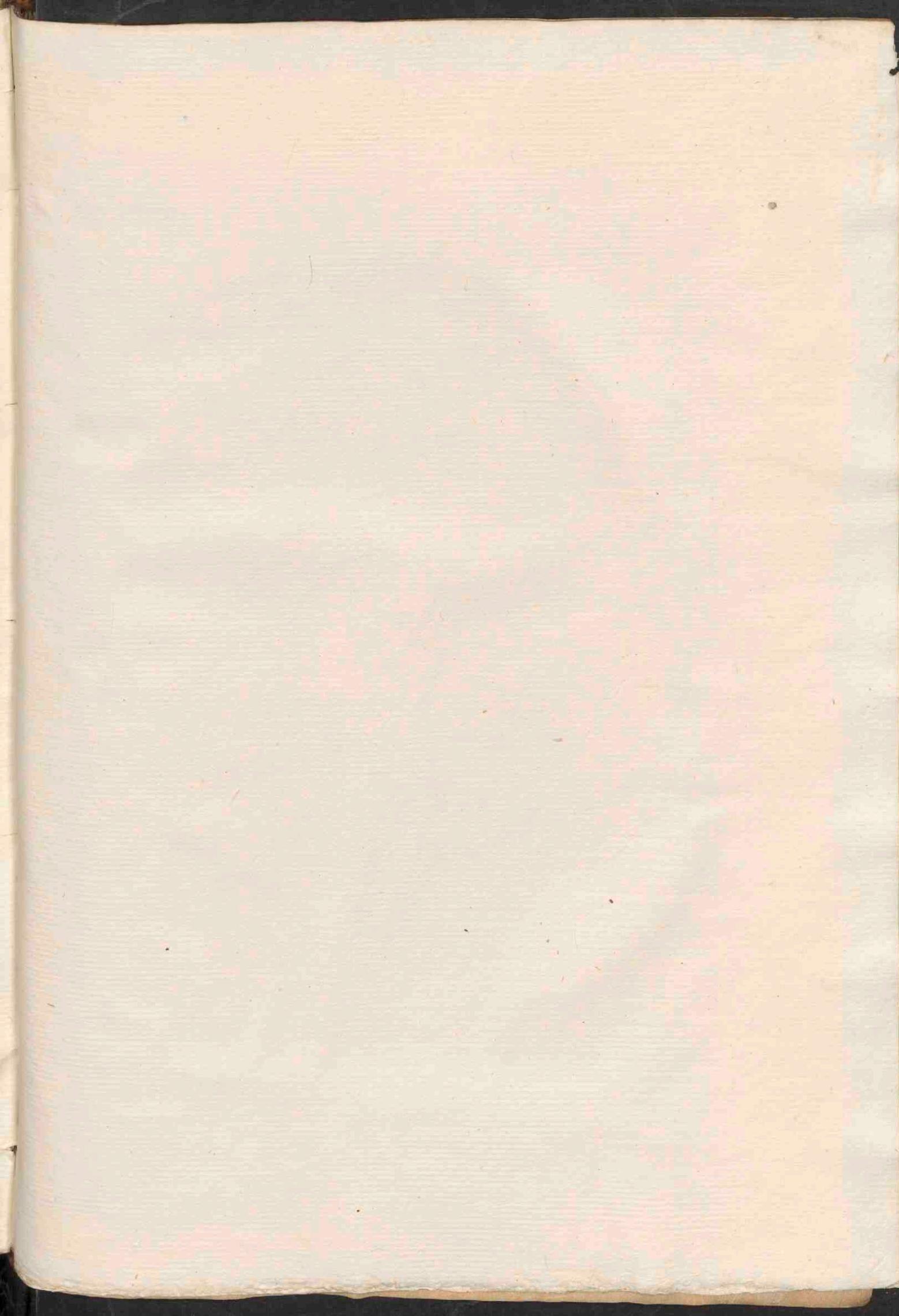
Copendium huius sensus totius divinitatis scriptae tam biblie quam alias suis
capitis pulchre distinctum et ut ferte editum a venerando fratre
petro aureoli ordinis minorum. Explicit feliciter.

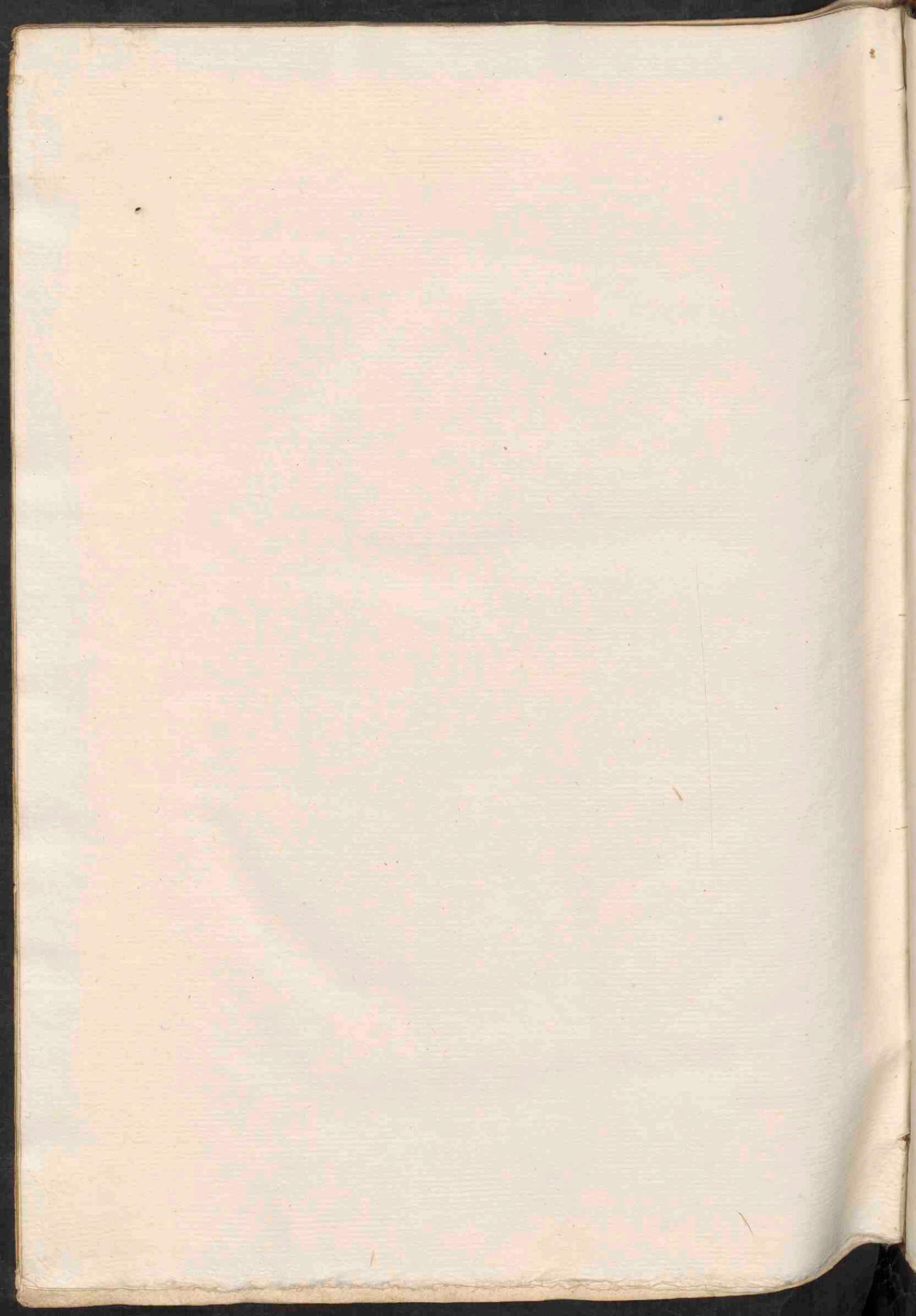

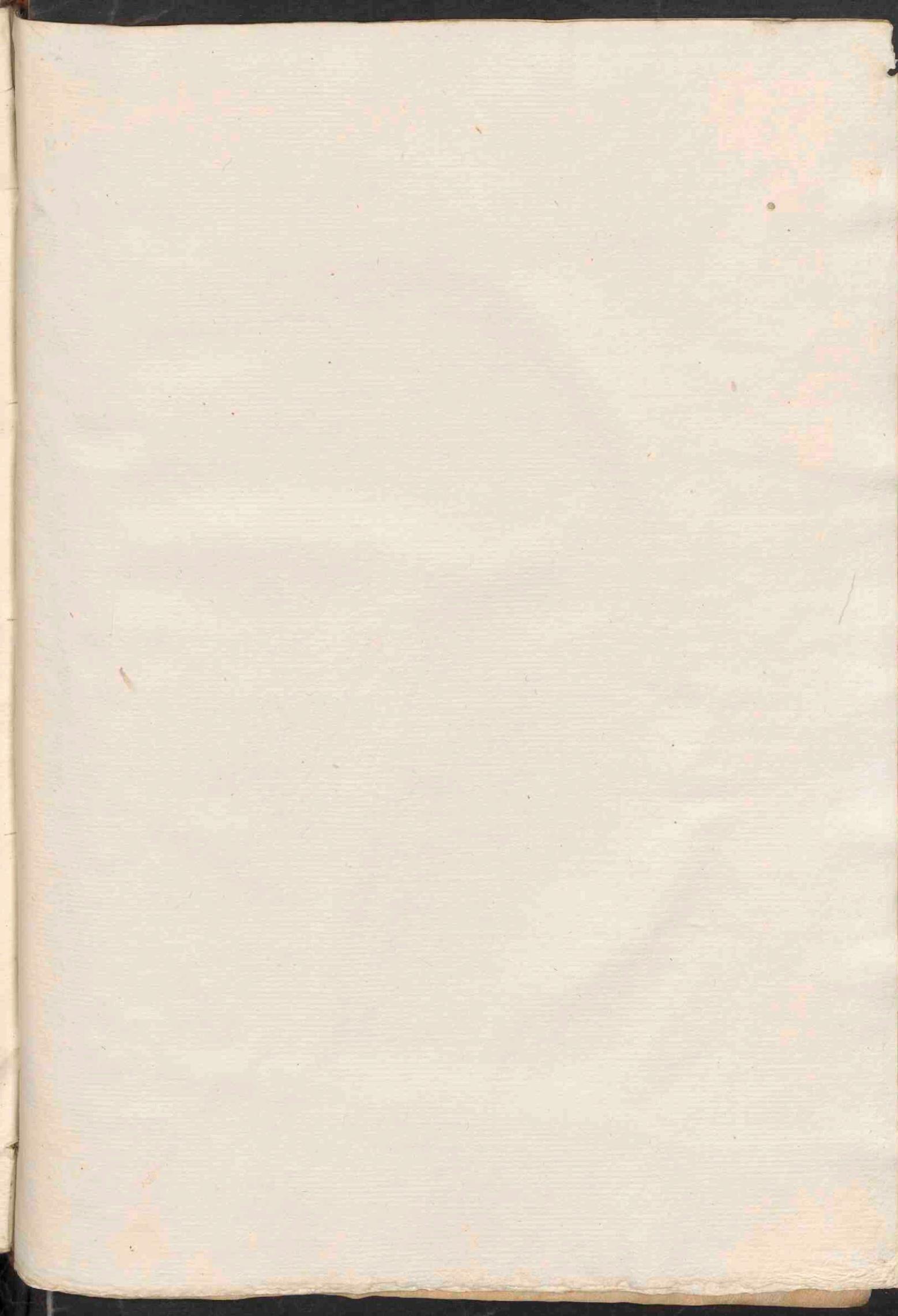

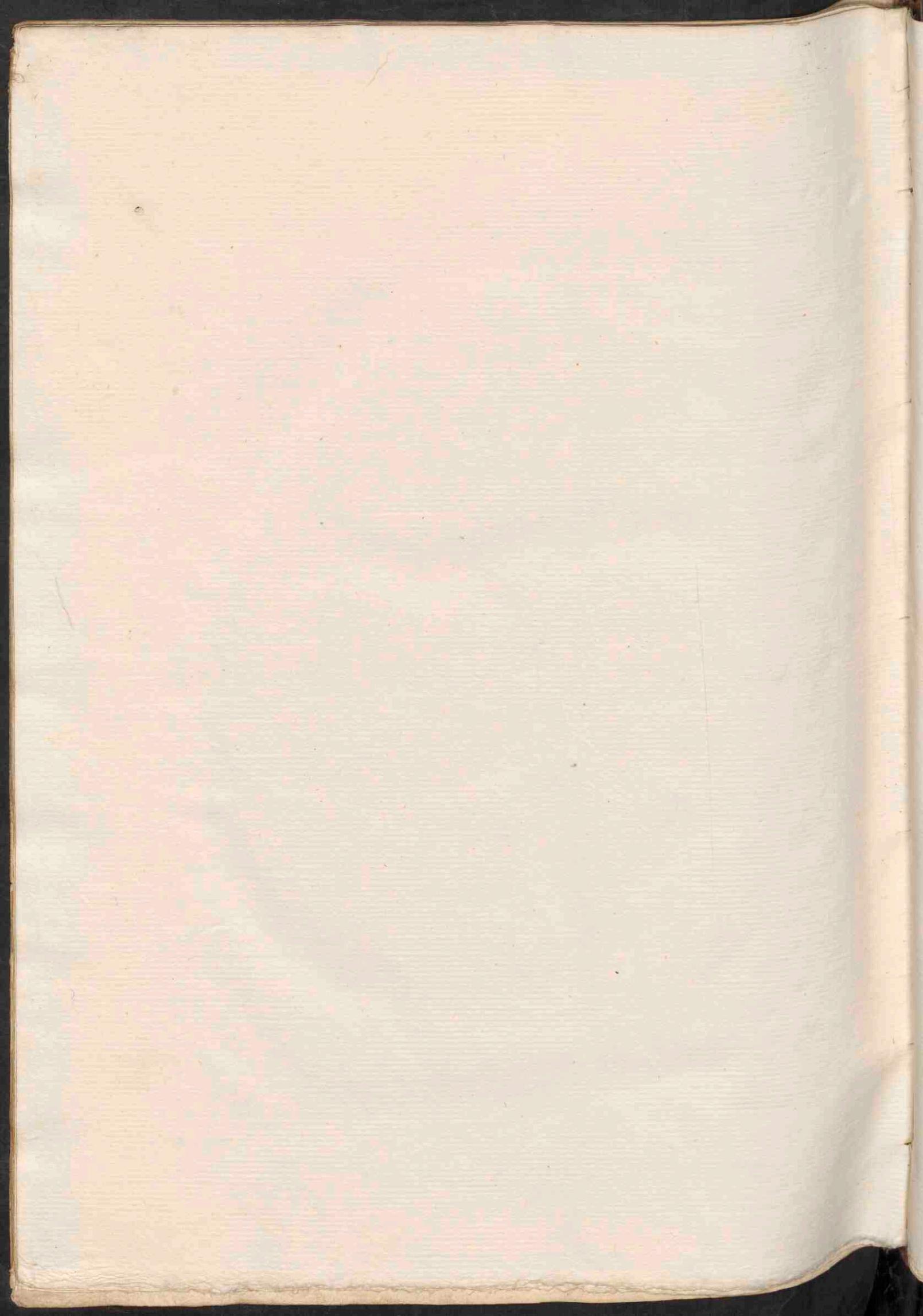

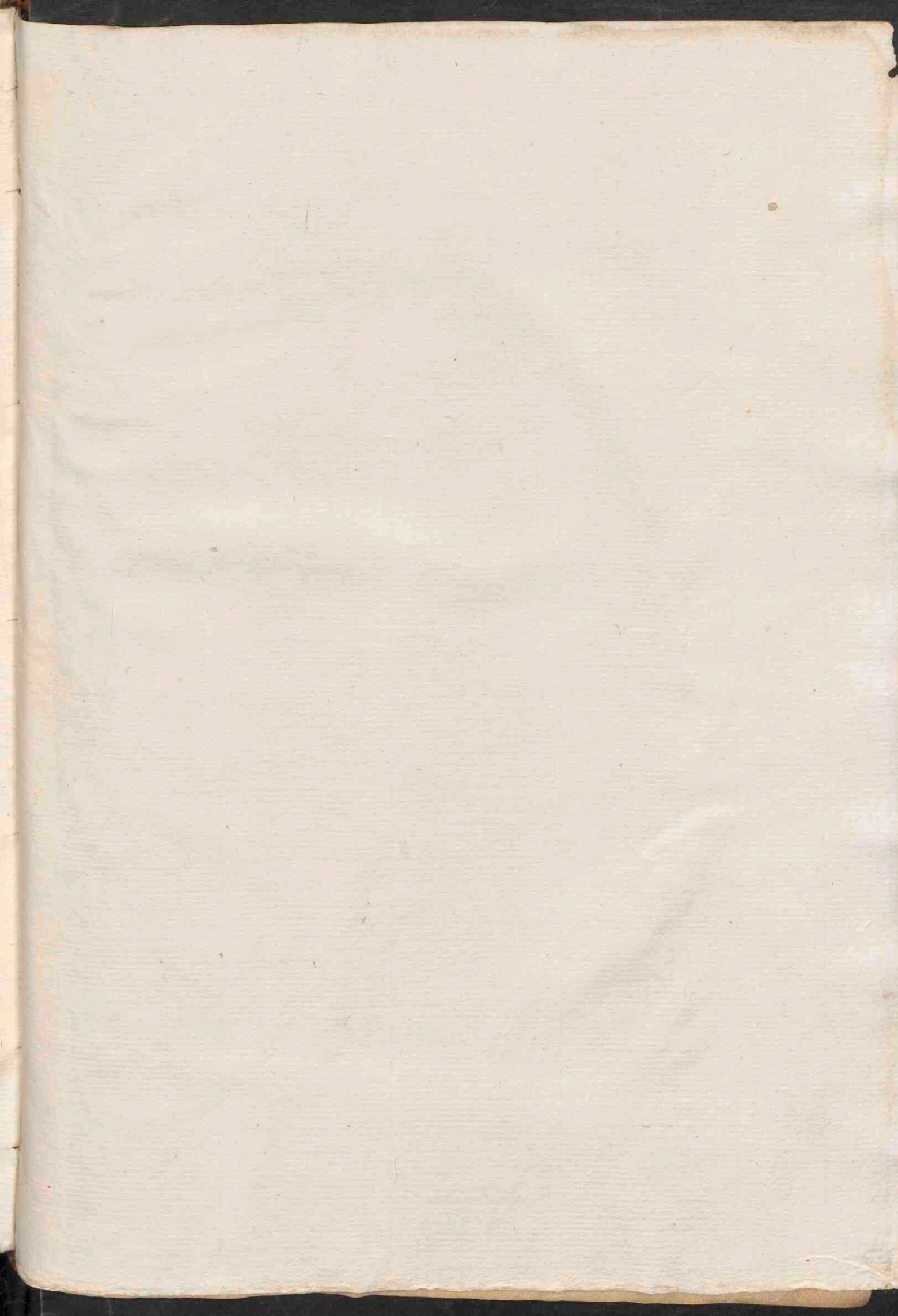

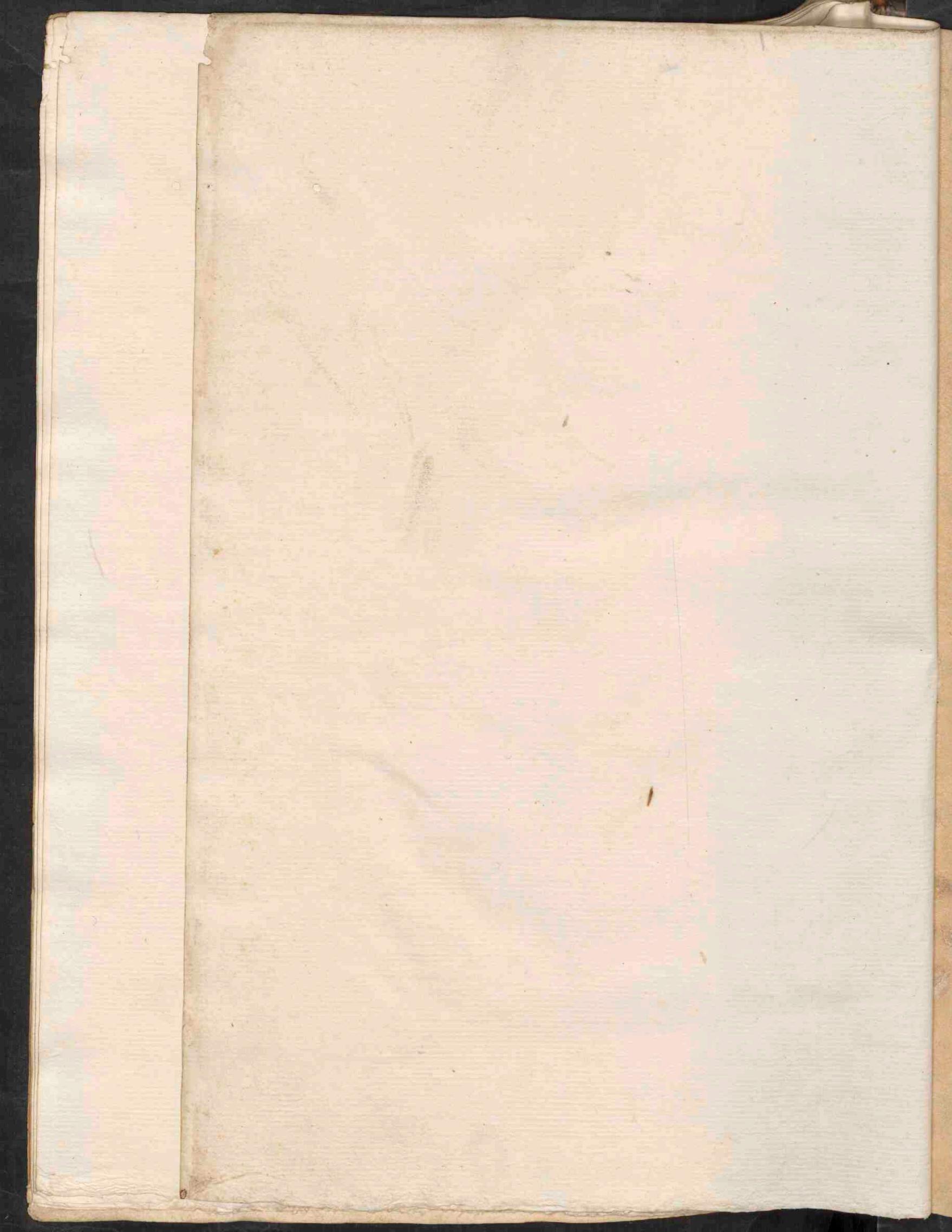

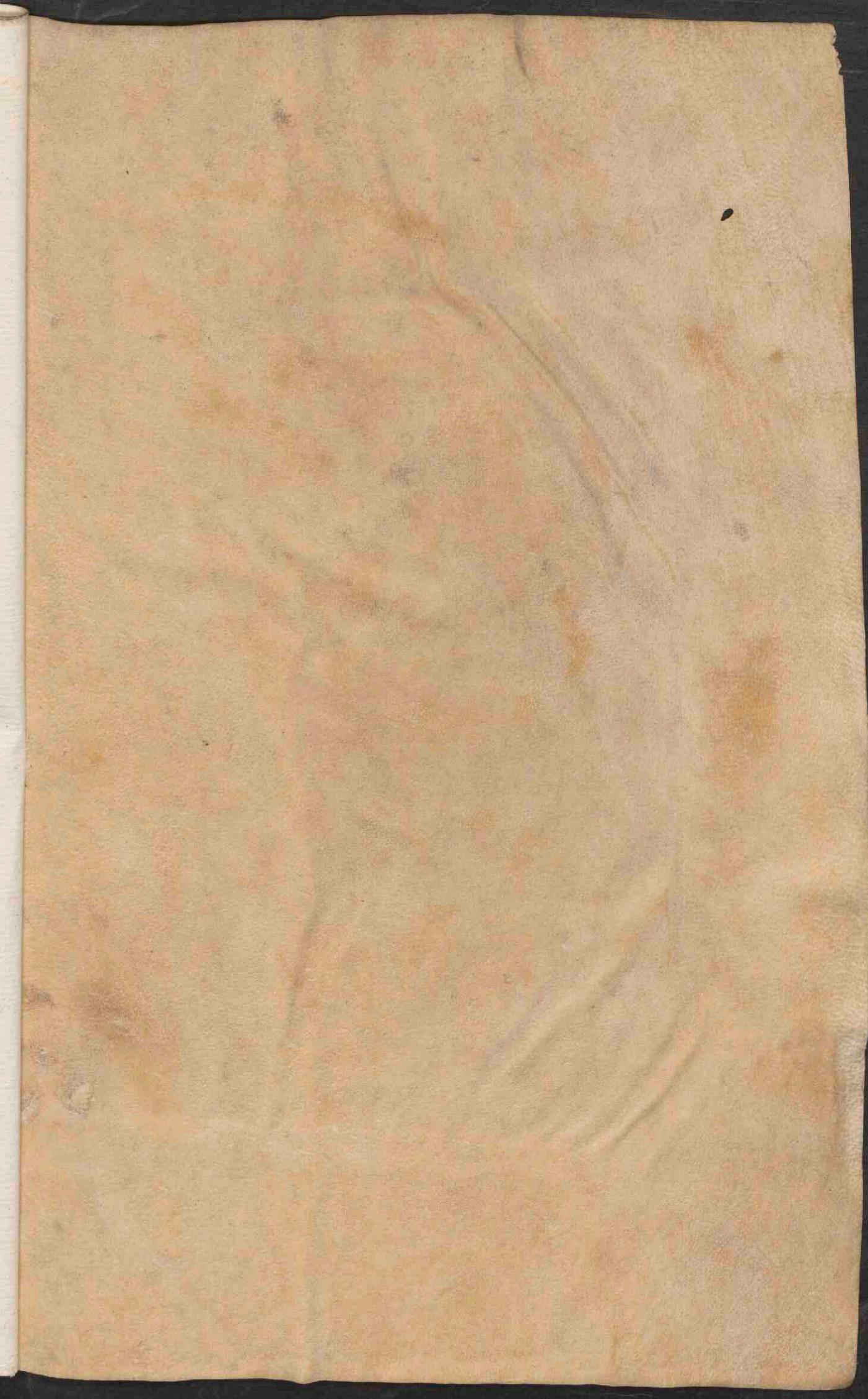

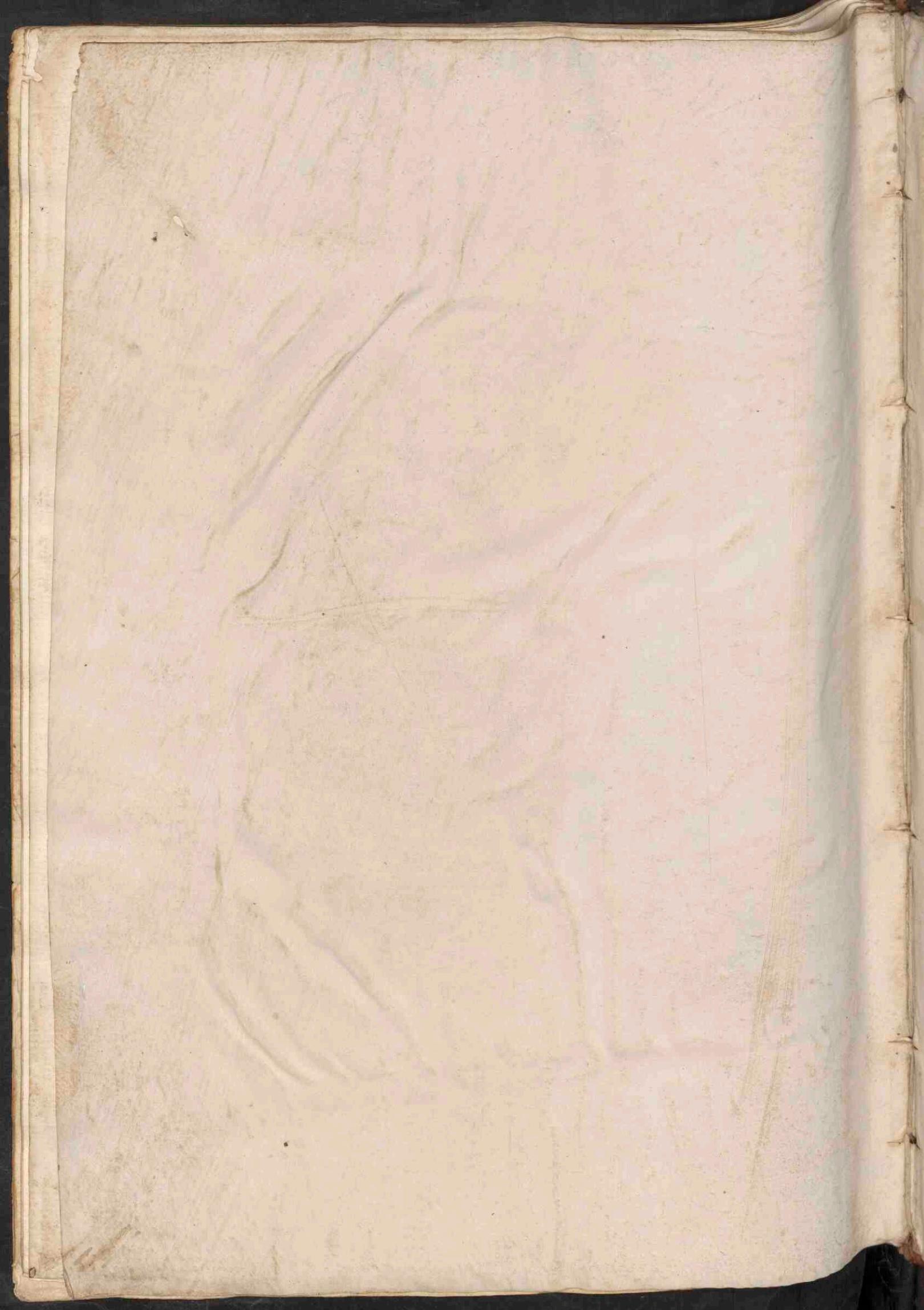

8408-11.

